

Fremsat den 9. april 2025 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger, hvidvaskloven og forskellige andre love¹⁾

(Håndtering af kryptoeksponeringer, udarbejdelse af ESG-omstillingsplaner, nye dokumentationskrav for institutternes ledelsesstruktur, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, tydeligere regler for tilladelse til kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS (tredjelande), ny tilsynsbeføjelse til Finanstilsynet om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber, strafbelæggelse af disclosureforordningen, modernisering af reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, styrkelse af

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1160 af 20. juni 2019 om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU for så vidt angår grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut-ter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1174 af 11. april 2024 om ændring af direktiv 2014/59 og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, EU-Tidende 2024, L af 22. april 2024, dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, EU-Tidende, L af 8. marts 2024. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, , EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen, EU-Tidende 2021, nr. L 274, side 20, fra Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/1113 af 31. maj 2023 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende 2023, nr. L 150, side 1, fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2023/2631 af 22. november 2023 om europæiske grønne obligationer og valgfrie oplysninger om obligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige, og bæredygtighedsrelaterede obligationer, EU-Tidende, L af 30. november 2023, fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, EU-Tidende, L af 20. december 2023 fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2845 af 13. december 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår afviklingsdisciplin, grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, tilsynssamarbejde, levering af bankmæssige accessoriske tjenesteydelser og krav til tredjelandes værdipapircentraler og om ændring af forordning (EU) nr. 236/2012, EU-Tidende, L af 27. december 2023, fra Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU)

reglerne om bekæmpelsen af national og international hvidvask og oprettelse af et fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) til indsendelse af en række offentliggjorte oplysninger m.v.).

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *1. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024,«.

2. I § 1, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »kreditinstitutter og«, og *3. pkt.* ophæves.

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 2. Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse til at udøve aktiviteterne i nr. 1, 2 og 6 i bilag 2, jf. dog *stk. 3*. Aktiviteterne skal udøves i en filial eller et datterselskab.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter som nævnt i *stk. 1*, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Kapitel 5 finder dog ikke anvendelse.

Stk. 3. *Stk. 1* finder ikke anvendelse,

- 1) når virksomheden leverer en aktivitet til en kunde eller modpart, som er et kreditinstitut eller til en virksomhed i samme koncern som virksomheden selv,
- 2) på virksomheder, der er omfattet af §§ 41-43 eller bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsselskaber og -aktiviteter, og
- 3) hvis kunden på eget initiativ henvender sig til virksomheden på virksomhedens hjemsted, eller gennem en tredjepart der handler på virksomhedens vegne.

Stk. 4. Virksomheder, der leverer ydelser efter *stk. 3, nr. 3*, må ikke markedsføre andre produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden selv har opsøgt, medmindre disse er tæt forbundne med ydelserne leveret efter *stk. 3, nr. 3*.

Stk. 5. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapitalselskaber finder anvendelse for filialer nævnt i *stk. 1*.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om filialernes indretning og krav om etablering af et datterselskab.«

4. § 5, *stk. 1, nr. 7*, affattes således:

»7) Dattervirksomhed:

- a) En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, eller
- b) et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, det centrale organ, og dets respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af §§ 259-267 h og §§ 269-271 på afviklingskoncerner, jf. § 5, *stk. 1, nr. 56*, litra b, under hensyn til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.«

5. I § 5, *stk. 1, nr. 33*, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

6. I § 5, *stk. 1*, indsættes som *nr. 61*:

»61) Justeret kapitalgrundlag: Justeret kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, *stk. 1, nr. 71*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning nr. 648/2012.«

7. I § 5, *stk. 1*, indsættes som *nr. 62* og *63*:

»62) Miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko eller ESG-risiko: En miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko som defineret i artikel 4, *stk. 1, nr. 52d*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning nr. 648/2012.

63) Klimaneutralitet: Overordnet mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i artikel 2, *stk. 1*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«).«

2015/2366 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro, EU-Tidende, L af 19. marts 2024. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

8. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 64:

»64) Værdipapircentral (CSD): En værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.«

9. I § 7, stk. 2, nr. 2, og stk. 4 ændres »§ 1, stk. 3« til: »§ 2, stk. 1«.

10. I § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 2« til »stk. 2, 3 og 4«.

11. I § 10, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »bilag 1, afsnit A, nr.«: »1,«, og i 4. pkt. ophæves.

12. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Et Investeringsforvaltningsselskab skal have tilladelse til at udføre enhver funktion eller aktivitet for tredjemand, som allerede leveres af investeringsforvaltningsselskabet i forbindelse med en UCITS, som den forvalter i overensstemmelse med sin tilladelse efter stk. 1 eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den udfører med tilladelse efter stk. 2, 1. pkt., forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, varetages hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Et Investeringsforvaltningsselskab skal have tilladelse til administration af benchmarks, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater. Investeringsforvaltningsselskabet kan ikke få tilladelse til administration af benchmarks, som anvendes i de UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.

13. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. En ansøgning efter § 10 skal endvidere indeholde en aktivitetsplan, der som minimum angiver investeringsforvaltningsselskabets organisatoriske struktur, med nærmere angivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der vil blive anvendt til at udøve investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, og oplysninger om de personer, der reelt udøver investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, herunder alle følgende elementer:

- 1) En beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelsen.
- 2) En beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for investeringsforvaltningsselskabet.
- 3) En oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde.
- 4) Oplysninger om, hvordan investeringsforvaltningsselskabet har til hensigt at overholde sine forpligtelser efter reglerne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer, og i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 13, stk. 1,

i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer investeringsforvaltningsselskabet skal anvende til dette formål.

Stk. 4. En ansøgning efter § 10 skal endvidere indeholde oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videredelegation til tredjemand af funktioner i henhold til §§ 102-105, der som minimum omfatter følgende:

- 1) Investeringsforvaltningsselskabets juridiske navn og CVR-nummer.
- 2) For enhver, der får overdraget ansvar
 - a) Vedkommendes juridiske navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode,
 - b) vedkommendes hjemland og,
 - c) hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed.
- 3) En detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som investeringsforvaltningsselskabet anvender til
 - a) at varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i investeringsforvaltningsselskabet og
 - b) at overvåge den delegerede aktivitet.
- 4) For hvert af de UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet forvalter eller har til hensigt at forvalte:
 - a) En kort beskrivelse af de delegerede porteføljeplejefunktioner, herunder om hver af disse delegationer udgør en hel eller delvis delegation, og
 - b) en kort beskrivelse af de delegerede risikostyringsfunktioner, herunder om hver af disse delegationer udgør en delvis eller fuld delegation.
- 5) En beskrivelse af de regelmæssige foranstaltninger, som investeringsforvaltningsselskabet skal gennemføre for at overvåge den delegerede aktivitet.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 5-10.

14. I § 14 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Investeringsforvaltningsselskaber skal underrette Finanstilsynet om væsentlige ændringer i betingelserne for den oprindelige tilladelse, navnlig væsentlige ændringer af forhold, der fremgår af oplysningerne i henhold til denne bestemmelse, før disse ændringer gennemføres.«

15. I § 33 a, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 4, ændres »§ 14, stk. 7« til: »§14, stk. 9«.

16. I § 43, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »investeringsforvaltningsselskaber«: », udbydere af kryptoaktivtjenester«.

17. I § 61, stk. 2, 1. pkt., ændres »to« til: »ti«.

18. I § 61 indsættes som nyt stk. 10:

»Stk. 10. Vurderingsperioden, jf. stk. 3, suspenderes indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g, hvis vurderingen efter § 61 a, foretages samtidig med godkendelsen efter § 175 g.«

19. I § 61 a, stk. 1, nr. 5, ændres »grund til at formode« til: »begrunder mistanke om«.

20. I § 61 a indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis den påtænkte erhverver befinder sig i et tredjeland, der er opført som et højrisikoland med strategiske mangler i sine tiltag for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller i et tredjeland, der er omfattet af Unionens regler om finansielle sanktioner, og Finanstilsynet vurderer, at dette påvirker den påtænkte erhververs evne til at indføre den nødvendige praksis og de nødvendige processer for at opfylde kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.«

21. § 64, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Den finansielle virksomhed skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene i stk. 1, § 64 a og § 313 for SIFI'er. Virksomheden skal vurdere om et potentielt medlem opfylder disse krav inden denne tiltræder hvervet eller stillingen og regelmæssigt herefter, når medlemmet er tiltrådt. Bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af medlemmet og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.

Stk. 7. Vurderer den finansielle virksomhed, at et medlem eller potentielt medlem af direktionen eller bestyrelsen ikke opfylder kravene i stk. 1, § 64 a eller § 313, skal virksomheden, hvis påkrævet

- 1) sikre, at det pågældende potentielle medlem ikke tiltræder det påtænkte hverv eller stilling, hvis vurderingen er afsluttet, inden det potentielle medlem tiltræder,
- 2) rettidigt afsætte et sådant medlem, eller
- 3) rettidigt træffe yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at et sådant medlem er eller bliver egnet til det pågældende hverv eller stilling.

Stk. 8. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der ønsker at ansætte et medlem til direktionen eller udnævne en bestyrelsesformand, skal sikre, at Finanstilsynet modtager en egnetheds- og hæderlighedsansøgning for personen hurtigst muligt og senest 30 arbejdsdage før, personen tiltræder hvervet eller stillingen.

Stk. 9. Den egnetheds- og hæderlighedsansøgning der er nævnt i stk. 8, skal indsendes via Virk.dk, og omfatte

- 1) et egnetheds- og hæderlighedsoplysningsskema,
- 2) et curriculum vitae,
- 3) virksomhedens interne egnetheds- og hæderlighedsvurdering, jf. stk. 6, 2. pkt.,
- 4) øvrige dokumenter anvist af Finanstilsynet, så snart disse foreligger, og
- 5) en angivelse af udnævnelsesdatoen og den dato, hvor arbejdsopgavernes faktisk påbegyndes.

Stk. 10. Finanstilsynet kan kræve, at et medlem omfattet af stk. 8, ikke tiltræder hvervet eller stillingen, før Finanstil-

synet har modtaget tilstrækkelige oplysninger til at vurdere medlemmets egnethed og hæderlighed, medmindre Finanstilsynet finder det godtgjort, at det ikke er muligt at fremlægge sådanne oplysninger.«

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 11- 13.

22. I § 64, stk. 7, der bliver stk. 11, ændres »1-6« til: »1-10«.

23. I § 64 c, stk. 2, nr. 5, udgår »og«, og i nr. 6 ændres »jf. nr. 5.« til: »jf. nr. 5, og«.

24. I § 64 c, stk. 2, indsættes som *nr. 7*:

»7) økonomidirektøren, medmindre denne er medlem af direktionen.«

25. I § 64 c, stk. 4, indsættes efter »5«: »-7«.

26. I § 64 e, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »risici«: », samt de virkninger aktiviteterne forårsager på kort, mellemlang og lang sigt under hensyntagen til ESG-faktorer«.

27. I § 71, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »for,«: »herunder ESG-*risici* på kort, mellemlang og lang sigt,«.

28. I § 71, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »direktionen«: », herunder om ESG-*risici* og -virkninger og it-*risici* som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), Europa-Parlamentets og Rådets i forordning (EU) nr. 575/2013«.

29. I § 71 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal udarbejde, vedligeholde og ajourføre individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for alle medlemmer af direktionen, den faktiske ledelse og for personer med ansvar for nøglefunktioner. Institutet skal også udarbejde, vedligeholde og ajourføre en oversigt over instituttets ledelsesstruktur og arbejdsopgaver for de organisatoriske ansvarsområder, som indgår i instituttets forretningsmodel, med nærmere oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og opgaver for de omfattede personer. Institutet skal til enhver tid gøre de individuelle erklæringer og oversigten tilgængelig for de omfattede personer.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

30. I § 71 indsættes før stk. 3, der bliver stk. 4, som nyt stykke:

»*Stk. 4.* For kryptoaktiver skal institutterne foretage forudgående vurderinger af de eksponeringer, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af markedsrisici og modpartsrisici og indberette disse til Finanstilsynet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

31. Efter § 71 c indsættes:

»§ 72. Bestyrelsen i pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal, som led i deres virksomhedsstyring, udarbejde og overvåge gennemførelsen af specifikke ESG-omstillingsplaner, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der

opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer, herunder dem, der opstår som følge af omstillingen til en mere bæredygtig økonomi i henhold til de relevante reguleringsmæssige mål og retsakter udstedt af Den Europæiske Union. ESG-omstillingsplanen, jf. 1. pkt., skal udformes under hensyntagen til instituttets forretningsmodel, størrelse og kompleksitet og karakteren af instituttets eksponering mod ESG-risici.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal teste deres modstandsdygtighed over for langsigtede negative virkninger af ESG-faktorer i både basis- og stressscenarier inden for en bestemt tidshorisont.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde pengeinstitutter eller realkreditinstitutter at reducere de risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer. Reduktionen kan ske gennem påbud om justeringer af instituttets forretningsstrategi, generelle styring og risikostyring.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler pengeinstitutter og realkreditinstitutter i medfør af stk. 1-3.«

32. I § 73, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»2. pkt. finder dog ikke anvendelse for formanden for bestyrelsen eller repræsentantskabet.«

33. I § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, ændres »§ 71, stk. 3« til: »§ 71, stk. 5«.

34. I § 77 a, stk. 1, nr. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Fastsættelsen af den udskudte variable løndel skal tilpasses virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver. Længden af udskydningsperioden skal fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.«

35. I § 77 d, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »risikostyring«: »herunder ved at tage hensyn til virksomhedens risikovilighed med hensyn til ESG-risici«.

36. I § 80 b, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »risici,«: »herunder dem, der opstår som følge af virkningerne af ESG-faktorer,«.

37. I § 101 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5.* Et investeringsforvaltningsselskab skal under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter forelægge detaljerede redegørelser og dokumentation for dets overholdelse af § 101, stk. 1-4, for Finanstilsynet, når investeringsforvaltningsselskabet forvalter eller har til hensigt at forvalte en UCITS på initiativ af en tredjepart, herunder i tilfælde hvor den pågældende UCITS anvender navnet på en tredjemandsinitiativtager, eller hvor investeringsforvaltningsselskabet udpeger en tredjemandsinitiativtager, som den, der får delegeret funktioner eller tjenesteydelser i henhold til §§ 102-105.

Stk. 6. De oplysninger, som investeringsforvaltningsselskabet skal give til Finanstilsynet i henhold til stk. 5, skal

navnlig præcisere, hvilke rimelige skridt investeringsforvaltningsselskabet har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden, eller hvis sådanne interessekonflikter ikke kan forebygges, hvordan investeringsforvaltningsselskabet indkredser, håndterer, overvåger og, hvor det er relevant, oplyser om interessekonflikter for at forhindre, at de skader UCITS'ens og dens investorerers interesser.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

38. I § 101 a indsættes som *stk. 8-11*:

»*Stk. 8.* En kapitalforvalter skal samtidig med offentliggørelsen af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1-5 indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Stk. 9. Finanstilsynet videregiver de oplysninger, der er nævnt i stk. 8 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 10. Kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den kapitalforvalter, som oplysningerne vedrører.
- 2) Kapitalforvalterens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Kapitalforvalterens størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for kapitalforvalterens økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal kapitalforvalteren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

39. Efter § 101 j indsættes før overskriften for § 102:

»§ 101 k. En rådgivende stedfortræder skal samtidig med offentliggørelsen i § 101 i, stk. 4, og § 101 j, stk. 2, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. En rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart format eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den rådgivende stedfortræder, som oplysningerne vedrører.
- 2) Den rådgivende stedfortræders identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Den rådgivende stedfortræders størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for den rådgivende stedfortræders økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal den rådgivende stedfortræder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

40. § 102, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegere funktioner, jf. bilag 6 i denne lov, og tjenesteydelser, jf. § 10 i denne lov og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver. Investeringsforvaltningsselskabet skal objektivt kunne begrunde hele sin delegationsstruktur.«

41. I § 102, stk. 4, ændres »opgaver« til: »funktioner og tjenesteydelser«.

42. § 102, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Bestyrelsen må ikke delegere så stor en del af de administrative opgaver i form af funktioner eller tjenesteydelser, at investeringsforvaltningsselskabet reelt ikke længere anses for at være forvalter af de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS eller leverandør af tjenesteydelserne i § 10 i denne lov og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter og i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.«

43. I § 102 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Hvis markedsføringsfunktionen, jf. bilag 6, tredje led, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes det ikke som en delegation, der er omfattet af kravene til delegation, jf. §§ 102-105, uanset en eventuel distributionsaftale mellem administrationsselskabet og distributøren.«

44. I § 103, stk. 1, 1. pkt., ændres »delegerer opgaver« til: »delegerer funktioner eller levering af tjenesteydelser« og »pågældende opgaver« ændres til: »pågældende funktioner eller levere de pågældende tjenesteydelser«.

45. I § 103, stk. 3, indsættes efter »investorerne«: »og kundernes«.

46. I § 104, stk. 2, ændres »opgaven« til: »funktioner eller levering af tjenesteydelser«, og efter »udenlandske UCITS « indsættes » samt investeringsforvaltningsselskabets kunders«.

47. I § 104 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskabet sikrer, at udførelsen af de funktioner og tjenesteydelser, der er nævnt i § 10 og bilag 6 i denne lov, samt bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, er i overensstemmelse med regler, der

gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer. Denne forpligtelse gælder uanset den lovgivningsmæssige status af den, der får videredelegeret ansvar, og uanset hvor denne enhed befinder sig.«

48. § 105, stk. 1, affattes således:

»Investeringsforvaltningsselskaber, som har til hensigt at delegere udførelsen af en eller flere funktioner eller tjenesteydelser til tredjemand, jf. § 102, stk. 1, og § 103, stk. 2, underretter Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser, inden delegationsordningerne træder i kraft.«

49. I § 106 a, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »herom,«: »og«.

50. § 106 a, stk. 1, nr. 6, ophæves.

Nr. 7 bliver herefter nr. 6.

51. § 106 d, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) Depotselskabet har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpeggelsen af enhver tredjemand, som depotselskabet agter at delegere visse af sine opgaver til, undtagen hvis tredjemanden er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, og fortsat fører løbende kontrol, jf. nr. 4.«

52. I § 106 d, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »arrangementer«: » som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver«.

53. § 106 d, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-bærdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra e, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, anses ikke som delegation af depotselskabets opbevaringsfunktioner. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, som defineret i den nævnte delegerede retsakt, skal anses som delegation af depotselskabets opbevaringsfunktioner.«

54. I § 124 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Bliver et pengeinstitut og et realkreditinstitut bundet af output-gulvet i artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, gælder alle følgende:

- 1) Finanstilsynet tager hurtigst muligt, og under alle omstændigheder senest på slutdatoen for den næste kontrol- og vurderingsproces, solvensbehovstillæg efter § 124, stk. 2-4, op til fornyet overvejelse og fjerner alle elementer heri, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at et pengeinstitut og et realkreditinstitut er bundet af outputgulvet.
- 2) Den nominelle værdi af solvensbehovstillæg efter § 124, stk. 2-4, til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, må ikke stige som følge af, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut bliver bundet af outputgulvet, før kontrollen efter nr. 1 er afsluttet.

Stk. 6. Så længe et pengeinstitut og et realkreditinstitut er bundet af outputgulvet efter artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, skal opgørelsen af solvensbehovet efter stk. 2 og fastsættelsen af et højere krav til kapitalgrundlaget for et pengeinstitut og et realkreditinstitut i medfør af stk. 3 og 4 ikke indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet er bundet af outputgulvet.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 7-10.

55. I § 124 b indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan anvende tilsynsbeføjelser efter § 344, stk. 1, eller angive, at en virksomhed skal anvende andre modellerings- og parameterantagelser end angivet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/856 af 1. december 2023, som minimum, hvor virksomhedens økonomiske værdi falder med mere end 15% af dets kernekapital eller virksomheden oplever en stor nedgang i sine nettorenteindtægter som følge af en pludselig og uventet ændring af rentesatserne.«

56. To steder i § 125 b, stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

57. I § 125 c, stk. 1, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

58. I § 125 c, stk. 3, indsættes efter »jf. § 125 a, stk. 1,«: »eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,«.

59. I § 125 h, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter », jf. § 125 g«: », eller risici, der er dækket fuldt ud af beregningen i artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

60. I § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, ændres »§ 170, stk. 1, 4 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 3 og 4«.

61. I § 140, stk. 1, ændres »§ 124, stk. 6« til: »§ 124, stk. 8«.

62. I § 143, stk. 1, nr. 5, udgår »og operationelle risiko«.

63. § 143, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) benchmarking af beregninger af de forventede kredittab for virksomheder, der anvender interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko, og for væsentlige virksomheder, der anvender standardmetoden, og benchmarking for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav samt virksomheder, der anvender standardmetoden for markedsrisiko til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav og hvor omfanget af virksomhedens balanceførte og ikke-balanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller over 500 mio. EUR, jf. artikel 325a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«

64. § 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., ophæves.

65. § 143 a, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet kan beslutte hyppigere offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter end fastsat i artikel 433-433 c i forordningen. Finanstilsynet kan sætte en frist for, hvornår virksomhederne omfattet af artikel 433a og 433 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 skal sende oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds hjemmeside eller årsrapporten.«

66. Efter § 144 indsættes efter overskriften før § 146:

»§ 145. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der har til hensigt direkte eller indirekte at erhverve en kapitalandel på 15 pct. eller mere af den erhvervende virksomheds justerede kapitalgrundlag, skal skriftligt ansøge Finanstilsynet om tilladelse forud for erhvervelsen.

Stk. 2. Udgør kapitalandelen, jf. stk. 1, 15 pct. eller mere af det justerede kapitalgrundlag på baggrund af modervirksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen, og har modervirksomheden hjemsted i den Europæiske Union, skal modervirksomheden i tillæg til stk. 1 underrette tilsynsmyndigheden i modervirksomhedens hjemland.

Stk. 3. Finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af § 175 g, opgør kapitalandelen i forhold til kapitalgrundlaget, jf. stk. 1, på baggrund af virksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 145 a. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. § 145, stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale, jf. stk. 5. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgning-

gen, underretter Finanstilsynet virksomheden om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 2. Finanstilsynet har 60 arbejdsdage fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, til at foretage den i § 145 b nævnte vurdering, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Vurderingsperioden efter stk. 2, udløber dog tidligst samtidig med vurderingsperioden efter § 61, stk. 3, hvis erhvervsen er omfattet af både § 61, stk. 1, og § 145, stk. 1.

Stk. 4. Vurderingsperioden suspenderes indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g eller en tilsvarende afslutning af behandling i en anden medlemsstat inden for den Europæiske Union, hvor en sådan behandling er en forudsætning for erhvervsen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 5 med op til ti arbejdsdage, hvis

- 1) målvirksomheden er beliggende i eller er underlagt reguleringsrammen i et land uden for den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) Finanstilsynet fører tilsyn med ansøger i henhold til hvidvaskloven.

Stk. 7. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervsen, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhvervsen inden to arbejdsdage efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden, jf. stk. 2.

Stk. 8. Giver Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervsen, anses erhvervsen for godkendt.

Stk. 9. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervsen fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

§ 145 b. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 145, stk. 1, sikre hensynet til en forsvarlig og forsigtig forvaltning af virksomheden, navnlig de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for efter den påtænkte erhvervsen i forhold til alle følgende kriterier:

- 1) Om virksomheden vil kunne overholde og fortsætte med at overholde kravene i denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller anden relevant regulering.
- 2) Om der begrundet mistanke om, at erhvervsen vil medføre hvidvask af penge eller finansiering af terro-

risme, eller at erhvervsen vil kunne øge risikoen herfor.

Stk. 2. Finanstilsynet afslår en ansøgning, hvis vurderingen efter stk. 1 tilsiger dette, eller hvis virksomheden ikke har fremsendt fyldestgørende oplysninger efter anmodning herom.

Stk. 3. Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 skal ske uafhængigt af, om der er indgivet ansøgning fra flere virksomheder i henhold til § 145, stk. 1, i relation til den samme målvirksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet er ikke forpligtet til at foretage vurdering efter stk. 1, hvis erhvervsen finder sted mellem enheder omfattet af artikel 113, stk. 6 eller 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Hvis Finanstilsynet i sådanne tilfælde ikke foretager en vurdering, skal Finanstilsynet give ansøger meddelelse herom.

§ 145 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, der er omfattet af § 175 g, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kapitalandel, jf. § 145, stk. 1, skal inden afhændelsen skriftligt underrette Finanstilsynet om afhændelsen med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 145 d. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er tilknyttet kapitalandele erhvervet uden forudgående ansøgning efter § 145, stk. 1. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet giver tilladelse til erhvervsen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal ophæve stemmeretten, der er knyttet til kapitalandele erhvervet i strid med Finanstilsynets afslag i henhold til § 145 a, stk. 7.

Stk. 3. Finanstilsynet skal orientere den pågældende målvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den stemmeberettigede kapital, der er repræsenteret på en generalforsamling.«

67. I § 152 h, nr. 8, indsættes efter »pengeinstitutters offentliggørelse«: »og indsendelse«.

68. Efter § 170 indsættes:

»§ 170 a. Et pengeinstitut, realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed skal sikre, at de ordninger, processer og mekanismer, som er krævet i kapitel 2, afdeling II, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og som er gennemført ved denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov, gennemfører disse på en konsekvent og velintegreret måde i dattervirksomheder, der ikke er omfattet af direktivet. Virksomheden skal desuden sikre, at dattervirksomheden kan fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis dette

strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor dattervirksomheden er etableret.«

§ 170 b. Den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen for et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan opgøre den samlede risikoeksponering ved anvendelse af interne metoder, hvis modervirksomheden er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4. Anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter opgør deres samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulfv beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, når pengeinstitutternes eller realkreditinstitutternes øverste modervirksomhed i Danmark opgør den samlede risikoeksponering ved anvendelse af artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.«

69. I § 175 g, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »på delkonsolideret niveau«: », eller når de er udpeget som ansvarlige med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau, som nævnt i stk. 4, nr. 3.«

70. I § 175 g, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »Kriterierne«: », vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere i kreditinstitut-ter«.

71. I § 175 g, stk. 4, 1. pkt. affattes således

»Den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed kan anmode om fritagelse for godkendelse efter stk. 1, som tildeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:«

72. I § 175 g, stk. 4, nr. 3, indsættes efter »dattervirksomhed,«: »eller en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, der er datterselskab og godkendt i overensstemmelse med denne bestemmelse,«.

73. I § 175 g, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 4« til: »stk. 2, 4 og 15«, og i § 175, g, stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 2-4 og 7« til: »stk. 2-4, 7 og 15«.

74. I § 175 g, stk. 12, 1. pkt., indsættes efter »ikke godkendes«: » eller fritages for godkendelse, jf. stk. 4,«.

75. I § 175 g indsættes som *stk. 15*:

»*Stk. 15.* Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet kan uanset stk. 4 give tilladelse til, at finansielle holdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, som er fritaget for godkendelse, jf. stk. 4, udelukkes fra konsolideringen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Udelukkelsen påvirker ikke effektiviteten af tilsynet med kreditinstituttet, der er datterselskab, eller med koncernen.
- 2) Den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har ingen aktieeksponering ud over aktieeksponeringen i kreditinstituttet, der

er datterselskab, eller i det mellemliggende finansielle moderholdingvirksomhed eller det mellemliggende blandede finansielle holdingvirksomhed, som kontrollerer kreditinstituttet, der er datterselskab.

- 3) Den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed benytter sig ikke i væsentlig grad af gearing og har ingen eksponeringer, der ikke vedrører dets ejerskab af kreditinstituttet, der er datterselskab, eller af den mellemliggende finansielle moderholdingvirksomhed eller den mellemliggende blandede finansielle holdingvirksomhed, som kontrollerer kreditinstituttet, der er datterselskab.«

76. Efter § 182 f indsættes i *kapitel 12*:

»*Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt*

§ 182 g. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 182 f, stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraheerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.
- 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Virksomhedens størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

77. I § 202, stk. 1, indsættes som *2. pkt.*:

»Repræsentantskabet må ikke fastsætte højere forrentning af garantkapital end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.«

78. § 204 ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 204.** Finanstilsynet skal godkende sammenlægninger, jf. stk. 6, og opsplittings, jf. stk. 7, for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g, hvor den fortsættende virksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Finanstilsynet skal også godkende sammenlægninger og opsplittings, når den fortsættende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal indsende ansøgning i henhold til stk. 1, forud for gennemførelse af aftalen. Flere omfattede virksomheder kan indsende en samlet ansøgning.

Stk. 3. Hvor den fortsættende virksomhed samtidig skal ansøge om tilladelse i henhold til § 14 eller godkendelse i henhold til § 175 g er denne ikke omfattet af stk. 1, jf. dog §§ 207 og 211, jf. § 208, stk. 4.

Stk. 4. Sammenlægninger og opsplitninger omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er ikke omfattet af godkendelseskravet i stk. 1.

Stk. 5. § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1.

Stk. 6. Ved en sammenlægning i henhold til stk. 1, forstås:

- 1) ét eller flere selskaber, der i forbindelse med opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles vederlag,
- 2) ét eller flere selskaber, der i forbindelse med opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab uden det fortsættende selskabs udstedelse af nye kapitalandele, forudsat at én person direkte eller indirekte besidder alle kapitalandele i de sammenlagte selskaber, eller at deltagerne i de sammenlagte selskaber besidder deres kapitalandele i det samme forhold i alle de sammenlagte selskaber,
- 3) to eller flere selskaber, der i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et nyt selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles vederlag, eller
- 4) et selskab, der i forbindelse med selskabets opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til det selskab, der besidder samtlige kapitalandele i selskabet.

Stk. 7. Ved en opsplitning i henhold til stk. 1, forstås:

- 1) et selskab, der efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere selskaber, mod at selskabsdeltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag,
- 2) et selskab, der efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere nystiftede selskaber, mod at selskabsdeltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag,
- 3) en kombination af nr. 1 og 2,
- 4) et opsplittet selskab, der overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber, mod at deltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag, eller
- 5) et opsplittet selskab, der overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber mod vederlag.

§ 204 a. Afgørelse efter § 204, stk. 1, skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles senest to måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse. Vedrører sam-

menlægningen eller opsplitningen udelukkende finansielle interesser fra samme koncern finder stk. 2-5 anvendelse.

Stk. 2. Vedrører sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern, bekræfter Finanstilsynet skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. § 204, stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale, jf. stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har 60 arbejdsdage fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, til at foretage den i § 204 b nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, jf. stk. 3, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal være skriftlig. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4, med op til ti arbejdsdage, hvis

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) hvis en udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med virksomheden i henhold til hvidvaskloven, er nødvendig for at foretage den i § 204 b, stk. 1, omtalte vurdering.

Stk. 6. Finanstilsynets afgørelse skal begrundes og skriftligt meddeles den finansielle virksomhed senest to arbejdsdage efter afslutning af vurderingen efter § 204 b.

Stk. 7. Vedrører sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern, og Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte sammenlægning eller opsplitning, anses sammenlægningen eller opsplitningen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse efter § 204, stk. 1, fastsætte en frist for gennemførelsen af sammenlægningen eller opsplitningen. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

§ 204 b. Finanstilsynet vurderer en ansøgning modtaget efter § 204, stk. 1, i forhold til alle følgende kriterier:

- 1) Omdømmet for de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte sammenlægning eller opsplitning.
- 2) Den finansielle soliditet hos de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte sammenlægning eller opsplitning.

- 3) Om den enhed, der er resultatet af den påtænkte sammenlægning eller opsplitning vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene.
- 4) Om planen for gennemførelse af den påtænkte sammenlægning eller opsplitning er realistisk og forsvarlig ud fra et tilsynsperspektiv.
- 5) Om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte sammenlægning eller opsplitning at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte sammenlægning eller opsplitning vil kunne øge risikoen herfor.

Stk. 2. Finanstilsynet skal nægte godkendelse efter § 204, stk. 1, hvis kriterierne i stk. 1, ikke er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet ikke har modtaget fyldestgørende oplysninger til trods for anmodning herom.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undlade at vurdere af et eller flere af kriterierne i stk. 1 ved sammenlægninger eller opsplitninger, der udelukkende vedrører finansielle interesser fra den samme koncern. Hvis Finanstilsynet i sådanne tilfælde ikke foretager en vurdering, skal Finanstilsynet give ansøger meddelelse herom.

§ 204 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der foretager overførsel af aktiver eller passiver svarerende til mindst 10 pct. af virksomhedens samlede aktiver eller passiver, skal underrette Finanstilsynet skriftligt forud for overførslen, jf. dog § 204 d. Procentsatsen i 1. pkt. forhøjes til 15 pct., hvis overførslen foretages mellem enheder i samme koncern.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 175 g opgør procentsatsen i stk. 1 på baggrund af deres konsoliderede situation.

Stk. 3. Ved opgørelsen af procentsatsen i stk. 1 ses bort fra følgende:

- 1) Overførsler af misligholdte aktiver.
- 2) Overførsler af aktiver, der skal indgå i en cover pool som defineret i artikel 3, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162.
- 3) Overførsler af aktiver, der skal securitiseres.
- 4) Overførsler af aktiver eller passiver omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 4. Virksomheden skal underrette Finanstilsynet senest 30 dage inden gennemførelse af overførslen. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af underretningen i henhold til stk. 1.

Stk. 5. Alle de pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er involveret i overførslen, skal underrette Finanstilsynet. Virksomhederne kan indsende en fælles underretning til Finanstilsynet.

§ 204 d. Finanstilsynet skal godkende en overførsel i henhold til § 204 c, stk. 1, hvis den modtagende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1, skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest

to måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse.«

79. I § 224, stk. 1, nr. 4, udgår »eller« og i nr. 5 ændres »nr. i-iii.« til: »nr. i-iii, eller«.

80. I § 224, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) Hvis betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt, men betingelsen i § 4, stk. 1, nr. 3, i samme lov ikke er opfyldt.«

81. I § 224, stk. 4, 1. pkt. indsættes efter »artikel 412, stk. 1,«: »eller net stable funding ratio i artikel 413, stk. 1,«, og efter »den foreskrevne likviditet« indsættes: »eller funding«.

82. § 226, stk. 1, ændres »§ 224, stk. 1, 2 og 5« til: »§ 224, stk. 1 og 2«.

83. § 259, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet dispensere fra § 259, stk. 1, og § 260, stk. 1, for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Finanstilsynet skal i så fald anvende § 259, stk. 1, og § 260, stk. 1, på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilknyttede institutter som defineret i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. I medfør af 2. pkt. skal der ved en koncern forstås et centralt organ og dets tilsluttede institutter i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og deres datterselskaber, og ved en modervirksomhed eller en virksomhed, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, skal der forstås det centrale organ.«

84. I § 267 a, stk. 1, indsættes efter »nedskrivningsegne passiver«: », jf. § 266,«.

85. I § 267 a, stk. 1, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og § 267 a, stk. 1, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.

86. I § 267 a, stk. 1, nr. 5, litra a, der bliver nr. 4, litra a, ændres »§ 267 e, nr. 4« til: »§ 267 e, nr. 3«.

87. § 267 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En afviklingsenhed, der er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravene i henholdsvis artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rå-

dets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber med nedskrivningsegne passiver som defineret i forordningens artikel 72 k og fastlagt i overensstemmelse med forordningens artikel 72 a-72 l.«

88. I § 267 b, stk. 1, ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«, og i nr. 1 ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 2-4« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 1-3«.

89. I § 267 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«.

90. § 267 e, nr. 3, ophæves.
Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

91. I § 268, stk. 3, 1. pkt., ændres »koncernens samlede passiver« til: »de samlede passiver for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber i koncernen«.

92. Efter § 269 e indsættes før overskriften før § 271:

»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt

§ 269 f. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 269 d, stk. 1 eller 3, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.
- 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Virksomhedens størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

93. I § 272, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 267 e, stk. 1, nr. 4« til: »§ 267 e, nr. 3«, og »§ 267 e, stk. 1, nr. 4, litra b« ændres til: »§ 267 e, nr. 3, litra b«.

94. Efter § 332 h indsættes i kapitel 9 b:

»§ 332 j. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger til Finanstilsynet for virksomheder omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.«

95. *Afsnit X e* nyaffattes:

»Afsnit X e

Rapportering

Kapitel 20 e

Investeringsforvaltningsselskabers rapportering

§ 343 t. Et investeringsforvaltningsselskab aflægger regelmæssigt rapport til Finanstilsynet om de danske UCITS, som det administrerer, og til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af den UCITS, som det administrerer.

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskab giver for hver af de danske UCITS, som det administrerer, oplysninger til Finanstilsynet om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver.

Et investeringsforvaltningsselskab giver, for hver af de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, oplysninger til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver.

Stk. 3. Oplysningerne, der er nævnt i stk. 2, skal omfatte CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, investeringsinstitutter og administrationselskaber, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

§ 343 u. Et investeringsforvaltningsselskab fremlægger for Finanstilsynet for de danske UCITS, som det administrerer, og til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, følgende:

- 1) Aftalerne om forvaltning af UCITS'ens likviditet, herunder det aktuelle valg af likviditetsstyringsværktøjer og enhver aktivering eller deaktivering heraf.
- 2) UCITS'ens aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko, andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearret for UCITS'en.
- 3) Resultaterne af de stresstests, der er udført i overensstemmelse med § 32, stk. 3, nr. 6 i Bekendtgørelse nr. 865 af den 2. juli 2014 om ledelse, styring og administration af danske UCITS.
- 4) oplysninger om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner som følger:
 - a) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med investeringsforvaltningsselska-

bet, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, og som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder,

- b) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af investeringsforvaltningsselskabet til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i det pågældende investeringsforvaltningsselskab,
 - c) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er delegeret,
 - d) hvis porteføljeplejefunktionen er delegeret, størrelsen på og procentdelen af UCITS'ens aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen,
 - e) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af investeringsforvaltningsselskabet til at overvåge delegationsaftalerne,
 - f) antallet af og datoerne for de regelmæssige foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, der gennemføres af investeringsforvaltningsselskabet for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført,
 - g) hvis der foreligger videredelegationsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til litra a, c og d om dem, der ved videredelegation har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres, og
 - h) begyndelses- og slutdatoen for delegations- og videredelegationsaftalerne.
- 5) En liste over de medlemsstater, hvor andele i UCITS'en faktisk markedsføres af dets investeringsforvaltningsselskab eller af en distributør, der handler på det pågældende investeringsforvaltningsselskabs vegne.«

96. I § 343 x, stk. 3, ændres »§ 14, stk. 3« til: »§ 14, stk. 5«.

97. Efter afsnit X h indsættes:

»Afsnit X i

ESG-vurderingsleverandører

Kapitel 20 I

ESG-vurderingsleverandører

§ 343 ab. Finanstilsynet bistår på anmodning fra den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed med at udføre tilsynsopgaver, i forbindelse med undersøgelser af ESG-vurderingsleverandører og kontroller på stedet, i

medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter. Finanstilsynet udfører desuden de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed uddelegerer til Finanstilsynet, i medfør af den forordning, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til brug for udførelsen af de tilsynsopgaver, der følger af stk. 1, udøve de tilsynsbeføjelser, der følger af henholdsvis artikel 32, 33, og 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«

98. I § 344, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

99. I § 344, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »markeder for kryptoaktiver«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

100. § 344 c, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Indikerer resultater af backtesting, eller test af fordeling af overskud og tab for en intern markedsrisikomodel, indikerer, at modellen ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, gennemgår Finanstilsynet betingelserne for tilladelsen til anvendelse af den interne model. Finanstilsynet kan stille krav om, at virksomheden træffer passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.«

101. Efter § 344 f indsættes:

»§ 344 g. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller realkreditinstitut at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af virksomhedens clearingskonti i overensstemmelse med artikel 7a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

§ 344 h. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at foretage stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver og levering af kryptoaktivtjenester.«

102. § 345, stk. 13, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 13. Bestyrelsen nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg, som har særlig sagkundskab inden for regnskabsforhold og revision. Det regnskabskyndige underudvalg forelægges og forbereder sager af regnskabsmæssig karakter, der er af principielle eller har videregående betydelige følger, forud for behandlingen af sagerne i bestyrelsen.

Stk. 14. Bestyrelsen kan efter behov anmode eksterne eksperter med særlig sagkundskab inden for det øvrige finansielle område om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager. De eksterne eksperter kan efter formandens beslutning deltage i bestyrelsens behandling af sagen uden stemmeret. Eksperter, der bistår bestyrelsen, jf. 1. pkt., er underlagt reglerne om tavshedspligt i § 354.«

Stk. 14-20 bliver herefter stk. 15-21.

103. I § 345, stk. 18, der bliver stk. 19, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg og brug af eksterne eksperter«, og efter »stk. 13« indsættes: »og 14«.

104. Efter § 346 c indsættes:

»§ 346 d. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 195, stk. 4, eller én af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

105. I § 347 b, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »§ 1, stk. 3 og 4«: », og § 2, stk. 1«.

106. I § 347 c, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »§ 1, stk. 3 og 4«: », og § 2, stk. 1«.

107. § 352, stk. 2, ophæves.

108. I § 354, stk. 6, nr. 2, indsættes efter »straffeloven«: », skattelovgivningen«.

109. I § 354, stk. 6, nr. 36, affattes således:
»36) Skatteforvaltningen.«

110. I § 354, stk. 13, 1. pkt., ændres »32-35« til: »32-36«.

111. I § 354 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »§ 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1«: », dog ikke reaktioner i medfør af § 351 for en overtrædelse af kraven«.

112. I § 354 e, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter: »§ 71 c, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 77 a,«, efter »jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8,« indsættes: »§ 145, stk. 1, § 145 c, stk. 1,«, »§§ 182 f, 259 a og 261« ændres til: »§ 182 f, § 204, stk. 1, § 204 c, stk. 1, § 259 a, § 261«, »artikel 99, stk. 1, udgår«, »artikel 101, stk. 1 og

2, udgår«, »artikel 395,«, udgår »artikel 405, stk. 1,«, udgår, efter »artikel 412, stk. 1,« indsættes: »artikel 413,«, »artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit« ændres til: »artikel 430, stk. 1-3, artikel 430 a«, efter »artikel 451, stk. 1,« indsættes: »anden del, tredje del, afsnit III, kapitel 2 og afsnit II-VI, fjerde del, sjette del, afsnit I og IV og syvende del,«, og i 2. pkt. indsættes efter »instrumenter«: »eller sager om overtrædelse af bestemmelser i lov om finansiel virksomhed til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber eller forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, der fastsætter, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal indhente en sådan forudgående tilladelse, eller i sager, hvor et pengeinstitut eller realkreditinstitut har opnået en sådan tilladelse gennem falske erklæringer eller ikke opfylder de betingelser, hvorpå en sådan tilladelse blev givet,«, og efter »og« indsættes: »sager om overtrædelse af«.

113. I § 354 e, stk. 2, 1. pkt. indsættes efter »§§ 61 b og 61 c,«: »§ 64, stk. 1, § 64 a,«.

114. I § 355, stk. 1, ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023«, og efter »om markeder for kryptoaktiver og regler fastsat i medfør heraf« indsættes: »og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

115. I § 355, stk. 2, nr. 7, ændres »§ 14, stk. 4« til: »§ 14, stk. 6«.

116. I § 355, stk. 2, nr. 12, ændres »§ 10, stk. 1 og 6« til: »§ 10, stk. 1 og 8«.

117. I § 372, stk. 1, ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023«, og efter »om markeder for kryptoaktiver og regler fastsat i medfør heraf« indsættes: »og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf«.

118. I § 373, stk. 1, indsættes efter »overtrædelse af«: »§ 2, stk. 1,«, efter »§ 125 c, stk. 1,« indsættes: »§ 145, stk. 1,« og efter »§ 204, stk. 1,« indsættes: »§ 204 c, stk. 1, § 204 d, stk. 1,«.

119. I § 373, stk. 1, ændres »§ 10, stk. 1, 2, 6 og 7« til: »§ 10, stk. 1, 2, 8 og 9«.

120. I § 373, stk. 2, 1. pkt., ændres »samt artikel 14, stk. 3« til: », artikel 14, stk. 3«, og efter »om markeder for kryptoaktiver« indsættes: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

121. I § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 64, stk. 6«: »og 7«, og efter § 71, stk. 1«: »og 3«.

122. I § 373, stk. 2, 1. pkt. indsættes efter »§ 85 b, stk. 3, 5 og 6,«: »§ 101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2,«, efter »§ 182 f,« indsættes: »§ 182 g, stk. 1 og 2,«, og efter »§ 269 c,« indsættes: »§ 269 f, stk. 1 og 2,«.

123. I § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »(PEPP-produkt), artikel 4,«: »artikel 7, stk. 1-4,«, efter »artikel 19, stk. 1-6,« indsættes: »artikel 21, stk. 1-6 og stk. 7, 1. afsnit,«, og »og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet« ændres til: »artikel 24, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.

124. I § 373, stk. 2, 1. pkt., ændres »kryptoaktiver og artikel 5« til: »kryptoaktiver, artikel 5«, og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: »samt artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.

125. I § 373, stk. 10, ændres »§ 170, stk. 1, 2 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 2 og 4«.

126. Efter § 417 d indsættes før overskriften før § 418:

»§ 417 e. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der anvender interne ratingbaserede metoder, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 2. Øverste modervirksomheder i Danmark og koncerner, der opgør den samlede risikoeksponering efter interne ratingbaserede metoder, jf. § 170 a, stk. 1, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.«

127. I bilag 9, nr. 1, ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5, litra c« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4, litra c«.

§ 2

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret ved § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 12 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163 og dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse«.

2. I § 1, stk. 2, ændres »§ 5, stk. 3-5 og 7,« til: »§ 5, stk. 3, 7 og 9,«.

3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.

4. § 3, stk. 1, nr. 39, affattes således:

»39) Professionel investor: En investor, der anses som en professionel kunde eller som efter anmodning behandles som en professionel kunde, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.«

5. I § 3, stk. 1, nr. 53, ændres »bilag 1, nr. 3 b, afsnit iii« til: »§ 8, stk. 3, nr. 3«.

6. I § 3, stk. 1, nr. 54, ændres »bilag 1, nr. 3 a« til: »§ 8, stk. 4, nr. 1.«

7. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 57-62:

»57) Værdipapircentral (CSD): En værdipapircentral (CSD) som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.

58) Den alternative investeringsfonds kapital: Den samlede indbetalte kapital og ikkeindkaldte kapital, der er givet tilsagn om til en alternativ investeringsfond, og som er beregnet på grundlag af de investerbare beløb med fradrag af de gebyrer, omkostninger og udgifter, som direkte eller indirekte afholdes af investorerne.

59) Låneudstedelse eller udstedelse af et lån: Ydelse af et lån, som enten ydes

a) direkte af en alternativ investeringsfond, som den oprindelige långiver, eller

b) indirekte gennem en tredjemand eller en virksomhed med særligt formål, der udsteder et lån for eller på vegne af den alternative investeringsfond

eller for eller på vegne af en forvalter af en alternativ investeringsfond med hensyn til den alternative investeringsfond, hvis forvalteren eller den alternative investeringsfond er involveret i struktureringen af lånet eller i definitionen eller forhåndsfastlæggelsen af dets kendetegn inden eksponeringen for lånet.

- 60) Aktionærudlån: Et lån, som en alternativ investeringsfond yder til en virksomhed, hvori den direkte eller indirekte besidder mindst 5 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne, og som ikke kan afstås til tredje mand uafhængigt af den alternative investeringsfonds kapitalinstrumenter i samme virksomhed.
- 61) Låneudstedende alternativ investeringsfond: En alternativ investeringsfond
- hvis investeringsstrategi hovedsagelig består i at udstede lån, eller
 - hvis udstedte lån har en nominel værdi, der udgør mindst 50 pct. af dens nettoaktivværdi.
- 62) Gearet alternativ investeringsfond: En alternativ investeringsfond, hvis eksponeringer forhøjes af den forvalter, der forvalter den, hvad enten dette sker ved hjælp af lån af kontante midler eller værdipapirer eller gearing indeholdt i derivatpositioner eller ved andre midler.«

8. I § 5 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Stk. 4 er ikke til hinder for, at en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, markedsfører andele eller aktier i en alternativ investeringsfond med registreret hjemsted i et land inden for den Europæiske Union, som hovedsagelig investerer i aktier i en bestemt virksomhed, til ansatte i denne virksomhed eller i dens tilknyttede enheder inden for rammerne af pensionsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, på nationalt eller grænseoverskridende grundlag.

Stk. 6. Markedsføres en alternativ investeringsfond i henhold til stk. 5, til ansatte på tværs af grænserne, må den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, ikke stille yderligere krav end dem, der gælder i den alternative investeringsfonds hjemland.«

Stk. 5-10 bliver herefter stk. 7-12.

9. I § 5 a, stk. 1, ændres »§ 130, stk. 2-4« til: »§ 130, stk. 2-5«.

10. § 8 affattes således:

»§ 8. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, som ikke er selvforvaltende, må ikke udføre andre aktiviteter end dem, der er omfattet af bilag 1, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan dog tillige have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udføre de aktiviteter, dette giver tilladelse til.

Stk. 3. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan ud over de aktiviteter, der fremgår

af stk. 1, få tilladelse til at udføre accessoriske tjenesteydelser, der omfatter alle følgende elementer:

- 1) Investeringsrådgivning.
- 2) Opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering.
- 3) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.
- 4) Enhver anden funktion eller aktivitet, som allerede leveres af forvalteren i forbindelse med en alternativ investeringsfond, som den forvalter i overensstemmelse med denne bestemmelse, eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den leverer i overensstemmelse med stk. 3 og 4. Det forudsætter, at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, varetages hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Forvaltere af alternative investeringsfonde kan udover de aktiviteter, der fremgår af stk. 1 og 3, få tilladelse til funktioner, der omfatter alle følgende elementer:

- 1) Forvaltning af investeringsporteføljer, herunder porteføljer ejet af pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, i overensstemmelse med de mandater, som investorerne har givet på et skønmæssigt individuelt grundlag.
- 2) Administration af benchmarks, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater.
- 3) Kreditserviceringsaktiviteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Stk. 5. En forvalter kan ikke få tilladelse til administration af benchmarks, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater, jf. stk. 4, nr. 2, som anvendes i de alternative investeringsfonde, forvalteren forvalter.

Stk. 6. En selvforvaltende alternativ investeringsfond må udelukkende udføre aktiviteter nævnt i bilag 1 og alene for fonden selv.

Stk. 7. Har en forvalter tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er nævnt i stk. 3 og 4, finder §§ 45-48, § 95, stk. 1-4 og 7, §§ 98 og 106 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Har forvalteren tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af stk. 3, nr. 2, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse.

Stk. 8. En forvalter af alternative investeringsfonde kan levere tjenester med kryptoaktiver som angivet i artikel 60, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, som der specifikt er meddelt tilladelse til i henhold til

denne lov, hvis forvalteren giver Finanstilsynet meddelelse, mindst 40 arbejdsdage inden disse tjenester leveres første gang. Meddelelsen skal ledsages af de oplysninger, der er anført i artikel 60, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.«

11. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. En ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde:

- 1) oplysninger om de personer, der rent faktisk udfører forvalterens opgaver, navnlig med hensyn til de funktioner, der er nævnt i bilag 1. Oplysningerne skal inkludere alle følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelsen,
 - b) en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for forvalteren,
 - c) en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde, og
 - d) en beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der understøtter disse personers aktiviteter,
- 2) forvalterens juridiske navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode,
- 3) oplysninger om identiteten af de kapitalejere eller deltagere i forvalteren af den alternative investeringsfond, som direkte eller indirekte, i egenskab af fysiske eller juridiske personer, har kvalificeret deltagelse, samt størrelsen heraf,
- 4) en aktivitetsplan, hvoraf forvalterens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan forvalteren har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til denne lov og i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil anvende til dette formål,
- 5) oplysninger om forvalterens aflønningspolitik og -praksis i henhold til § 20, og
- 6) oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videredelegation til tredjemand i henhold til §§ 40 og 43, der som minimum omfatter følgende:
 - a) For enhver, der får overdraget ansvar:
 - i) Virksomhedens navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode,
 - ii) virksomhedens hjemland, og
 - iii) hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed.
 - b) En detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som forvalteren anvender til at:
 - i) Varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i forvalteren, og
 - ii) overvåge den delegerede aktivitet.
 - c) For hvert af de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter eller har til hensigt at forvalte:

- i) En kort beskrivelse af den delegerede porteføljeplejefunktion, herunder om en sådan delegation udgør en delvis eller fuld delegation, og
 - ii) en kort beskrivelse af den delegerede risikostyringsfunktion, herunder om en sådan delegation udgør en hel eller delvis delegation.
- d) En beskrivelse af de periodiske foranstaltninger, som forvalteren skal gennemføre for at overvåge den delegerede opgave.«

12. § 11, stk. 7, nr. 1 og 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 1-3.

13. I § 13 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Når en person indtræder i ledelsen af en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1-3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, når Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

14. I § 14, stk. 2, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 1-4« til: »§ 11, stk. 4, nr. 1-6«, og i *stk. 3,* ændres »§ 11, stk. 4, nr. 5« til: »§ 11, stk. 4, nr. 6«.

15. I § 16, stk. 1, 3. pkt. og 11, 2. pkt. ændres »bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii« til: »§ 8, stk. 3, nr. 2«.

16. I § 17, nr. 7, og § 19, ændres »bilag 1, nr. 3, litra a« til: »§ 8, stk. 4, nr. 1 «.

17. I § 18, stk. 4, ændres »bilag 1, nr. 3, litra b, nr. i« til: »§ 8, stk. 3, nr. 1 «.

18. I § 23 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Forvaltere af alternative investeringsfonde, der forvalter eller har til hensigt at forvalte en alternativ investeringsfond på initiativ af en tredjemand, herunder i tilfælde hvor den pågældende alternative investeringsfond anvender navnet på en tredjemand, eller hvor en forvalter af en alternativ investeringsfond udpeger en tredjemand som den, der får overdraget ansvaret i henhold til lovens kapitel 7, skal under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter forelægge Finanstilsynet detaljerede redegørelser og dokumentation for dens overholdelse af § 23, stk. 1-4.

Stk. 6. De oplysninger, som forvalteren skal forelægge for Finanstilsynet i henhold til stk. 5, skal navnlig præcisere, hvilke rimelige skridt forvalteren har taget for at forhindre

interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden. Hvis disse konflikter ikke kan forebygges, skal der redegøres for, hvordan forvalteren identificerer, styrer, overvåger og, når det er relevant, oplyser om disse interessekonflikter for at forhindre, at de skader den alternative investeringsfond og dens investorers interesser.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

19. I § 23, stk. 6, der bliver til stk. 8, ændres: » og 3-5« til: » , 3, 4 og 7« og »er omhandlet i« ændres til: »fremgår af«.

20. Efter § 25 indsættes før overskriften før § 26:

»§ 25 a. En forvalter, der forvalter en alternativ investeringsfond af den åbne type, skal med henblik på at sikre, at forvalteren er i overensstemmelse med § 25, vælge mindst to egnede likviditetsstyringsværktøjer fra dem, der er nævnt i bilag 2, nr. 2-8, efter at have foretaget en egnethedsvurdering for så vidt angår den alternative investeringsfonds tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik i henhold til § 25, stk. 3.

Stk. 2. Valget af likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1, må ikke kun omfatte de værktøjer, der fremgår af bilag 2, nr. 5 og 6.

Stk. 3. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at fondens vedtægter eller fondsbestemmelser indeholder bestemmelser om de valgte likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1, til eventuel anvendelse i den alternative investeringsfonds investors interesse.

Stk. 4. Forvaltere af alternative investeringsfonde kan beslutte at vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj for en alternativ investeringsfond, jf. stk. 1, hvis den alternative investeringsfond er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pengemarkedsforeninger.

Stk. 5. En forvalter af alternative investeringsfonde skal implementere detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. stk. 1, samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj.

Stk. 6. En forvalter af alternative investeringsfonde skal meddele Finanstilsynet de valg, der er nævnt i stk. 1 og de detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering, der er nævnt i stk. 5.

§ 25 b. Indløsning i naturalier, jf. bilag 2, nr. 8, kan kun aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af den alternative investeringsfonds aktiver.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af den alternative investeringsfonds aktiver, hvis fonden udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med fondens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende fond er en ETF (exchange-traded fund) som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 3. En forvalter af alternative investeringsfonde, der forvalter en fond af den åbne type, kan i den alternative investeringsfonds investorers interesse midlertidigt udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele, jf. bilag 2, nr. 1.

Stk. 4. En forvalter af alternative investeringsfonde kan i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1 og 3, aktivere eller deaktivere andre likviditetsstyringsværktøjer valgt fra bilag 2, nr. 2-8, hvis disse værktøjer indgår i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Stk. 5. En forvalter af alternative investeringsfonde kan i den alternative investeringsfonds investorers interesse aktivere side pockets, jf. bilag 2, nr. 9.

Stk. 6. En forvalter af alternative investeringsfonde må kun anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller side pockets, jf. stk. 3 og 5, i undtagelsestilfælde, hvor omstændighederne kræver det, og hvis der tages hensyn til den alternative investeringsfonds investorers interesser.

§ 25 c. En forvalter af alternative investeringsfonde underretter straks Finanstilsynet, hvis:

- Forvalteren aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der fremgår af bilag 2, nr. 1, eller
- forvalteren aktiverer eller deaktiverer et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, der fremgår af bilag 2, nr. 2-8, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Stk. 2. En forvalter skal inden for en rimelig frist underrette Finanstilsynet, før den aktiverer eller deaktiverer side pockets, jf. bilag 2, nr. 9.

Stk. 3. Finanstilsynet informerer straks de kompetente myndigheder i forvalterens værtsland og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har beføjelse til at dele de oplysninger, der modtages i medfør af 1. pkt. i dette stykke med de kompetente myndigheder. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet underretter Finanstilsynet straks Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 1 og 2.

§ 25 d. Finanstilsynet kan kræve, at forvaltere af alternative investeringsfonde aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der fremgår af bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet. Alle følgende betingelser skal være opfyldt:

- Det skal være i investorernes interesse.
- Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.
- Der skal forinden være foretaget høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.
- Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.«

21. Efter § 26 indsættes i *kapitel 4*:

»Supplerende krav til låneudstedende alternative investeringsfonde

§ 26 a. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at den låneudstedende alternative investeringsfond, den forvalter, er af den lukkede type, jf. dog stk. 2. Dette berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en låneudstedende alternativ investeringsfond være åben, forudsat at forvalteren af den alternative investeringsfond, der forvalter den kan påvise overfor Finanstilsynet, at den alternative investeringsfonds likviditetsrisikostyringssystem er foreneligt med dens investeringsstrategi og indløsningspolitik.

§ 26 b. En forvalter af alternative investeringsfonde skal, for så vidt angår låneudstedende aktiviteter, gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån.

Stk. 1. En forvalter skal, hvis denne forvalter alternative investeringsfonde, der beskæftiger sig med udstedelse af lån, herunder når disse alternative investeringsfonde opnår eksponering for lån gennem tredjemand, også gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisikoen og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje. Forvalteren skal holde disse politikker, procedurer og processer ajour og sikre, at de forbliver effektive og gennemgå dem regelmæssigt og mindst én gang om året.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på udstedelse af aktionærudlån, hvis den nominelle værdi af sådanne lån samlet set ikke overstiger 150 pct. af den alternative investeringsfonds kapital, jf. dog kravene i § 18, stk. 1, nr. 5.

§ 26 c. En forvalter af alternative investeringsfonde skal, hvis en alternativ investeringsfond, den forvalter, udsteder lån, sikre, at den nominelle værdi af de lån, der udstedes til en enkelt låntager, samlet set ikke overstiger 20 pct. af den alternative investeringsfonds kapital, hvis låntageren er ét af følgende:

- 1) En finansiell virksomhed som defineret i artikel 13, nr. 25, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II),
- 2) en alternativ investeringsfond, eller
- 3) en UCITS.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.

Stk. 3. Den fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. i stk. 1 finder anvendelse fra den dato, der er angivet i den alternative investeringsfonds regler, vedtægter eller prospekt, og som ikke må være senere end 24 måneder fra datoen for den første tegning af den alternative investeringsfonds andele eller kapitalandele. Ved fastsættelse af anvendelsesdatoen skal der tages højde for særlige forhold og kendetegn ved de

aktiver, som den alternative investeringsfond skal investere i. Finanstilsynet kan efter forelæggelse af en behørigt begrundet investeringsplan, under ekstraordinære omstændigheder, godkende en forlængelse af denne tidsfrist yderligere med højst 12 måneder.

Stk. 4. Den i stk. 1 fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. ophører med at finde anvendelse, når forvalteren påbegynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse investorenes andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond.

Stk. 5. Den fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. i stk. 1 udsættes midlertidigt, hvis den alternative investeringsfonds kapital øges eller reduceres. Denne udsættelse skal være tidsbegrænset til den periode, der er strengt nødvendig, under behørig hensyntagen til interesserne for investorerne i en alternativ investeringsfond og må ikke vare længere end 12 måneder.

§ 26 d. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at gearingen for en låneudstedende alternativ investeringsfond, som den forvalter, ikke udgør mere end:

- 1) 175 pct. hvis den pågældende alternative investeringsfond er åben, eller
- 2) 300 pct. hvis den pågældende alternative investeringsfond er lukket.

Stk. 2. Gearingen for en låneudstedende alternativ investeringsfond udtrykkes som forholdet mellem den pågældende alternative investeringsfonds eksponering beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden, som defineret i artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn, og dens nettoaktivværdi.

Stk. 3. Låneaftaler, som er fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorer i den låneudstedende alternative investeringsfond, anses ikke for at udgøre eksponering med henblik på beregning af det forhold, der er beskrevet i stk. 2.

Stk. 4. Overtræder en låneudstedende alternativ investeringsfond kravene i denne bestemmelse, og overtrædelsen ligger uden for forvalteren af den alternative investeringsfonds kontrol, træffer forvalteren inden for en passende frist de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, under behørig hensyntagen til investorenes interesser i den låneudstedende alternative investeringsfond.

Stk. 5. Kravene i stk. 1 finder ikke anvendelse på en låneudstedende alternativ investeringsfond, hvis udlånsaktiviteter udelukkende består i udstedelse af aktionærudlån, forudsat at den nominelle værdi af disse lån samlet set ikke overstiger 150 pct. af den pågældende alternative investeringsfonds kapital. Denne undtagelse berører dog ikke Finanstilsynets beføjelser, jf. § 69, stk. 3-6.

§ 26 e. En forvalter skal sikre, at en alternativ investeringsfond, som den forvalter, ikke yder lån til følgende:

- 1) Forvalteren af den alternative investeringsfond eller denne forvalters medarbejdere.

- 2) Den alternative investeringsfonds depositar eller de enheder, som depositaren har delegeret funktioner til i forbindelse med den alternative investeringsfond i overensstemmelse med kapitel 8.
- 3) En enhed, som forvalteren af den alternative investeringsfond har delegeret funktioner til i overensstemmelse med kapitel 7, eller medarbejderne i denne enhed.
- 4) En enhed inden for samme koncern som defineret i artikel 2, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer som forvalteren af den alternative investeringsfond, undtagen hvis den pågældende enhed er en finansiel virksomhed, der udelukkende finansierer låntagere, som ikke er nævnt i nr. 1-3.

§ 26 f. Udsteder en alternativ investeringsfond lån, skal provenuet af lånene, minus eventuelle tilladte gebyrer for deres forvaltning, tildeles den pågældende alternative investeringsfond fuldt ud. Alle omkostninger og udgifter i forbindelse med forvaltningen af lån skal klart oplyses i overensstemmelse med § 62.

§ 26 g. Forvaltere må ikke forvalte alternative investeringsfonde, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, hvis hele eller dele af disse alternative investeringsfondes investeringsstrategi er at udstede lån med det ene formål at overføre disse lån eller eksponeringer til tredjemænd.

Stk. 2. En forvalter skal sikre, at den alternative investeringsfond, den forvalter, beholder 5 pct. af den nominelle værdi af hvert lån, den har udstedt, og efterfølgende overført til tredjemænd. Denne procentdel af hvert lån beholdes:

- 1) Indtil udløb for så vidt angår lån med en løbetid på op til otte år eller for lån ydet til forbrugere uanset deres løbetid.
- 2) I en periode på mindst otte år for andre lån.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse hvis:

- 1) Forvalteren påbegynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond.
- 2) Salget af lånet er nødvendigt med henblik på at overholde de restriktive foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 215 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller produktkrav.
- 3) Salget af lånet er nødvendigt for at give forvalteren af den alternative investeringsfond mulighed for at gennemføre investeringsstrategien for den alternative investeringsfond, den forvalter, i den alternative investeringsfonds investorers bedste interesse.
- 4) Salget af lånet skyldes en forringelse af den risiko, der er forbundet med lånet, og som forvalteren af den alternative investeringsfond har opdaget som led i sin due diligence- og risikostyringsproces, jf. § 24, stk. 2-4, og § 26 b og køberen informeres om denne forringelse ved køb af lånet.

Stk. 4. Forvalteren af den alternative investeringsfond skal efter anmodning fra Finanstilsynet påvise, at den opfylder

betingelserne for anvendelse af den eller de pågældende undtagelser, der er fastsat i stk. 3.«

22. I § 38, 1. pkt., ændres »af væsentlige opgaver« til: »på deres vegne af én eller flere af de nævnte funktioner i bilag 1 eller af de nævnte tjenesteydelser i § 8«.

23. I § 40, nr. 6, indsættes efter »de pågældende funktioner«: »og levere de pågældende tjenesteydelser.«

24. I § 42, stk. 1, indsættes efter »ansvar over for«: »sine kunder,« og »opgaver« ændres til: »funktioner eller tjenesteydelser« og efter »tredjemand« indsættes », eller af en eventuel efterfølgende videredelegation«.

25. § 42 stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. En forvalter må ikke delegere funktioner eller tjenesteydelser i et sådant omfang, at denne ikke reelt kan anses for at være forvalter eller leverandør af de tjenesteydelser, der er nævnt i § 8 og i en sådan udstrækning, at forvalteren får karakter af at være et tomt selskab.

Stk. 3. Forvalteren af alternative investeringsfonde sikrer, at udførelsen af de funktioner, der fremgår af bilag 1, og leveringen af de tjenesteydelser, der fremgår af § 8, er i overensstemmelse med denne lov. Denne forpligtelse gælder uanset den lovgivningsmæssige status, eller hvor de, der får overdraget ansvar, eller de, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.«

26. I § 43, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »væsentlige opgaver« til: »funktioner eller tjenesteydelser«.

27. I § 43 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Uanset § 38 og § 43, stk. 2, gælder, at hvis markedsføringsfunktionen, jf. bilag 1, nr. 2, litra b, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører den alternative investeringsfond i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene i § 38 og § 43, stk. 2, uanset en eventuel distributionsaftale mellem forvalteren af alternative investeringsfonde og distributøren.«

28. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. Uanset § 48, stk. 1, kan Finanstilsynet tillade, at et kreditinstitut, jf. § 46, stk. 1, nr. 1, der er etableret i en anden medlemsstat, udpeges som depositar, forudsat at begge betingelser er opfyldt:

- 1) Finanstilsynet har modtaget en begrundet anmodning fra forvalteren af den alternative investeringsfond om at tillade udpegelse af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, og denne anmodning viser, at der mangler depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland, som effektivt kan opfylde den alternative investeringsfonds behov under hensyntagen til dens investeringsstrategi.

2) Det samlede beløb på det nationale depositarmarked i den alternative investeringsfonds hjemland af aktiver, der er overdraget til opbevaring, jf. § 51, på vegne af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union, der er meddelt tilladelse eller registreret i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 18, litra a, og som forvaltes af en forvalter, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, ikke overstiger 50 mia. euro eller det tilsvarende beløb i en anden valuta.

Stk. 2. Uanset om betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, tillader Finanstilsynet først, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, efter at have foretaget en individuel vurdering af manglen på relevante depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland under hensyntagen til den alternative investeringsfonds investeringsstrategi.

Stk. 3. Tillader Finanstilsynet, at forvalteren udpeger en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, jf. stk. 1, underretter Finanstilsynet Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed herom.

Stk. 4. Stk. 1-3 berører ikke anvendelsen af kapitel 8 og § 180, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 1, med undtagelse af § 48, stk. 1.«

29. § 49, nr. 4, affattes således:

»4) Det tredjeland, hvor depositaren er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.«

30. I § 49, nr. 5, indsættes efter »skatteaftaler«: », og tredjelandet ikke er nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner«.

31. I § 49 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Uanset § 49, stk. 1, finder betingelserne i § 49, stk. 1, nr. 4 og 5, anvendelse på tidspunktet for udpegelsen af depositaren. Identificeres et tredjeland, hvor en forvalter med tilladelse efter stk. 1, er etableret, som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. stk. 1, nr. 4, eller tilføjes det til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. stk. 1, nr. 5, skal der efter udpegelsen af depositaren udpeges en ny depositar inden for en passende periode under behørig hensyntagen til investorenes interesser. Denne periode må ikke være længere end to år.«

32. I § 54, *stk. 2, nr. 3*, indsættes efter »som opgaverne er delegeret til«: »undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral som defineret i artikel 1, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014

for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler og depositaren fortsat opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 4«.

33. § 54, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udstederværdipapircentral som defineret i artikel 1, litra e, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, betragtes ikke som delegation af depositarens opbevaringsfunktioner. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra f, i ovenfor nævnte forordning, anses som delegation af depositarens opbevaringsfunktioner.«

34. I § 59, *2. pkt.*, ændres »de modtagne oplysninger til den alternative investeringsfond og dennes forvalters kompetente myndigheder« til: »alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til den alternative investeringsfond og forvalterens kompetente myndigheder. Såfremt depositarens kompetente myndigheder er forskellige fra den alternative investeringsfonds eller forvalteren af den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder, skal den alternative investeringsfonds eller forvalteren af den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder straks videregive alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til depositarens kompetente myndigheder«.

35. I § 60, *nr. 3, litra b*, ændres »central depositar« til: »værdipapircentral«.

36. I § 62, *stk. 1*, indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1) Navnet på den alternative investeringsfond.«
Nr. 1-18 bliver herefter nr. 2-19.

37. I § 62, *stk. 1, nr. 14*, der bliver nr. 15, ændres »bilag 1, nr. 1 og 2« til: »bilag 1«.

38. I § 62, *stk. 1, nr. 16*, der bliver nr. 17, indsættes efter »indløsning«: »og af muligheden og betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer valgt i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1«.

39. I § 62, *stk. 1*, indsættes efter nr. 18, der bliver nr. 19, som nyt nummer:

»20) En liste over gebyrer, afgifter og udgifter, som afholdes af forvalteren i forbindelse med driften af den alternative investeringsfond, og som direkte eller indirekte skal allokere til den alternative investeringsfond.«
Nr. 19-25 bliver herefter nr. 21-27.

40. I § 64 indsættes efter nr. 3 som *nr. 4-6*:

- »4) Sammensætningen af den udstedte låneportefølje.
- 5) Alle gebyrer, afgifter og udgifter, som direkte eller indirekte er afholdt af investorer på årsbasis.
- 6) Enhver modervirksomhed, dattervirksomhed eller virksomhed med et særligt formål, som er anvendt i forbindelse med den alternative investeringsfonds investeringer af eller på vegne af forvalteren på årsbasis.«

41. I § 66 a indsættes som stk. 8-11:

»Stk. 8. En kapitalforvalter skal samtidig med offentliggørelsen af nævnte oplysninger i stk. 1-5, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Stk. 9. Finanstilsynet videregiver de nævnte oplysninger i stk. 1 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 10. Kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den kapitalforvalter, som oplysningerne vedrører.
- 2) Kapitalforvalterens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Kapitalforvalterens størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for kapitalforvalterens økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal kapitalforvalteren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

42. I § 67, stk. 1, nr. 1-3, udgår »vigtigste«.

43. § 67, stk. 1, nr. 5, affattes således:

- »5) De risikoeksponeringer og aktiver, herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative investeringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.«

44. § 67, stk. 3, nr. 3 og 4, affattes således:

- »3) Den aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko og andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearret for i fonden.
- 4) Oplysninger om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner, herunder:
 - a) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med forvalteren, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre

tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder,

- b) antallet af ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af forvalteren til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i den pågældende forvalter,
- c) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er delegeret,
- d) hvis porteføljeplejefunktionen delegeres, størrelsen på og procentdelen af den alternative investeringsfonds aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen,
- e) antallet af menneskelige ressourcer omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som forvalteren har ansat til at overvåge delegationsaftalerne,
- f) antallet af datoerne for de periodiske foranstaltninger, der gennemføres af forvalteren for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført,
- g) hvis der foreligger videredelegationsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til litra a, c og d om dem, der ved videredelegation har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres, og
- h) begyndelses- og slutdatoen for delegations- og videredelegationsaftalerne.«

45. I § 67, stk. 3, indsættes som nr. 6:

- »6) Listen over de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative investeringsfond faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter.«

46. I § 109, nr. 3, indsættes efter »internationale standarder«: »og sikrer en effektiv udveksling af oplysninger«.

47. § 109, nr. 4, affattes således:

- »4) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.«

48. I § 109 indsættes som nr. 5:

- »5) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres. Aftalen skal overholde standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler. Tredjelandet må ikke være nævnt

i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

49. I § 130, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-5«.

50. I § 130, stk. 4, ændres »registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

51. I § 130 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Det tredjeland, hvor enten forvalteren eller den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres. Aftalen skal overholde standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler. Tredjelandet må ikke være nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

52. I § 155, stk. 1, 5. pkt., ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

53. I § 155, stk. 1, 6. pkt., indsættes efter »digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf«.

54. I § 168, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 13, stk. 2 og 3«.

55. I § 168 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 13, stk. 1-3, som træffes efter § 13, stk. 4, kan af forvalteren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten

kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

56. I § 168 a, stk. 1 og 2, ændres »§ 13, stk. 2« til: »§ 13, stk. 2 og 3, jf. § 46, stk. 6«.

57. I § 168 a, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 3, nr. 2-4,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 13, stk. 2 og 3,«.

58. I § 168 a indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 13, stk. 1-3, som træffes efter § 13, stk. 4, kan af deponitaren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

59. I § 170, stk. 7, nr. 2, indsættes efter »straffeloven«: », skattelovgivningen«.

60. § 170, stk. 7, nr. 17, affattes således: » 17) Skatteforvaltningen, under forudsætning af, at Skatteforvaltningen har behov herfor til varetægelse af sine opgaver.«

61. I § 170, stk. 11, 1. pkt., indsættes efter »14«: », 17«.

62. I § 171, stk. 4, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 13, stk. 1-3, dog ikke reaktioner i medfør af §§ 168 eller 168 a for en overtrædelse af kravene.«

63. I § 171, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

64. I § 172 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 13, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

65. Efter § 179 indsættes i *Kapitel 24*:

»§ 179 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 131, stk. 6, eller en af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

66. I § 180, stk. 1, nr. 9, ændres »opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende højrisikotredjelands i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

67. I § 180, stk. 1, nr. 10, ændres »opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende et højrisikotredjelands i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

68. I § 180, stk. 2, nr. 9, ændres »opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende højrisikotredjelands i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

69. I § 180, stk. 2, nr. 10, ændres »opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende et højrisikotredjelands i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

70. I § 181, stk. 2, indsættes efter »denne lov«: », og om eventuelle ændringer i listen over alternative investeringsfonde, som forvaltes eller markedsføres i Den Europæiske Union af forvaltere, der har fået meddelt tilladelse«.

71. I § 182, stk. 1, nr. 3, ændres »marked og« til: »marked,« og i nr. 4 ændres »institutioner.« til: »institutioner og«.

72. I § 182, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) pålægge forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, der markedsfører alternative investeringsfonde i

Den Europæiske Union, eller forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Den Europæiske Union, der forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i et tredjeland, at aktivere eller deaktivere et likviditetsstyringsværktøj angivet i bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbekyttelsen eller den finansielle stabilitet, jf. dog stk. 3.«

73. I § 182 indsættes efter *stk. 2*:

»*Stk. 3.* Anvendelsen af § 182, stk. 1, nr. 5, forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Aktivering eller deaktivering skal være i investorernes interesse.
- 2) Der skal være tale om ekstraordinære omstændigheder.
- 3) Der skal være foretaget høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.
- 4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.«

74. I § 189 ændres »kryptoaktiver eller« til: »kryptoaktiver,«, og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: »eller artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter,«.

75. I § 190, stk. 1, ændres »§ 8, stk. 1 og 4,« til: »§ 8, stk. 1, og 6,« og »§ 26,« ændres til: »§§ 25 a-26 g,«.

76. I § 190, stk. 1, ændres »§ 13, stk. 5« til: »§ 13, stk. 8«.

77. I § 190, stk. 2, ændres », og artikel 5, stk. 1-3« til: », artikel 5, stk. 1-3«, og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: » artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter,«.

78. I § 190, stk. 2, ændres »modstandsdygtighed i den finansielle sektor og artikel 5-7« til: »modstandsdygtighed i den finansielle sektor, artikel 5-7« og efter »(PEPP-produkt)« indsættes: »og artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.«

79. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 28 a,«: »§ 66 a, stk. 8 og 10,«.

80. I § 190, stk. 5, ændres »§ 130, stk. 5« til: »§ 130, stk. 6«.

81. I bilag 1, nr. 2, indsættes som *litra d* og *e*:

»d) Udstedelse af lån på vegne af en alternativ investeringsfond.

e) Servicing af securitiseringsenheder med særligt formål.«

82. Bilag 1, nr. 3, ophæves.

83. Som bilag 2 indsættes bilag 1 til denne lov.

§ 3

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 13. januar 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 409 af 25. april 2023, § 7 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 7 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. til *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« til: »dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, og dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse«.

2. I 1. pkt. til *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet),«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023,«.

3. I 2. pkt. til *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse

af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

4. I § 19 indsættes efter nr. 18 som nyt nummer:

»19) de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 74 a, med henblik på eventuel anvendelse i investorerne i foreringens afdelings interesse,«.

Nr. 19-29 bliver herefter nr. 20-30.

5. I § 20, stk. 1, indsættes efter nr. 19 som nyt nummer:

»20) de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 74 a, med henblik på eventuel anvendelse i investorerne i SI-KAV'ens interesse,«.

Nr. 20-30 bliver herefter nr. 21-31.

6. I § 21 indsættes efter nr. 15 som nyt nummer:

»16) de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 74 a, med henblik på eventuel anvendelse i investorerne i værdipapirfondens interesse,«.

Nr. 16-25 bliver herefter nr. 17-26.

7. I § 28 a, stk. 4, 3. pkt., ændres »forvalteren« til: »den danske UCITS«.

8. I § 48, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Bestyrelsen sikrer, at udførelsen af de delegerede opgaver er i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet). Denne forpligtelse gælder, uanset den lovgivningsmæssige status eller hvor de, der får overdraget ansvar, eller dem, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.«

9. I § 48, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Bestyrelsen skal objektivt kunne begrunde hele sin delegationsstruktur.«

10. I § 48, stk. 7, indsættes efter »administrationsselskabet«: »reelt ikke længere kan anses for at være forvalter af investeringsforeningen og i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet«.

11. I § 48 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Markedsføring, som varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører investeringsforeningen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes ikke som en delegation, der er omfattet af kravene til delegation, jf. § 48, stk. 2-7, og §§ 64-66, uanset en eventuel distributionsaftale mellem investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet og distributøren.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

12. I § 51, stk. 1, nr. 4, ændres »depotselskabet, og « til: »depotselskabet,«.

13. I § 51, stk. 1, nr. 5, ændres »medlemmer.« til: »medlemmer, og«.
14. I § 51, stk. 1, indsættes nr. 6:
»6) fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. § 74 a.«
15. I § 52, stk. 1, nr. 5, ændres »depotselskabet, og « til: »depotselskabet.«
16. I § 52, stk. 1, nr. 6, ændres »medlemmer.« til: »medlemmer, og«.
17. I § 52, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:
»7) fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. § 74 a.«
18. I § 53, stk. 1, nr. 1, ændres »værdipapirfonden og« til: »værdipapirfonden.«
19. I § 53, stk. 1, nr. 2, ændres »investeringspolitik.« til: »investeringspolitik og«.
20. I § 53, stk. 1, indsættes som nr. 3:
»3) fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj, jf. § 74 a.«
21. I § 57 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:
»Stk. 4. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en investeringsforening eller hvervet som bestyrelsesmedlem i en SIKAV, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1-3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.
Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.
Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, når Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen i en investeringsforening, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.
22. I § 63, stk. 1, nr. 7, ændres »kontrolprocedurer og« til: »kontrolprocedurer.«
23. I § 63, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området.« til: »it-området og«.
24. I § 63, stk. 1, indsættes som nr. 9:
»9) operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.«
25. I § 63, stk. 3, indsættes efter »ansvarsfordeling«: »samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer«.
26. I § 64, stk. 2, ændres »§ 48, stk. 9« til: »§ 48, stk. 10«.
27. I § 64, stk. 3, ændres »administreret i investorernes« til: »forvaltet i investorernes og kundernes«.
28. I § 65, stk. 2, ændres »foreningens« til: »investorernes og kundernes«.
29. I § 66, stk. 1, ændres »skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegationen, jf. § 48, stk. 2,« til: »som har til hensigt at delegere udførelsen af opgaver, jf. § 48, stk. 2, skal, inden delegationsordningerne træder i kraft,«.
30. I § 74, stk. 2, indsættes efter »andele,«: »som nævnt i bilag 1, nr. 1,«.
31. § 74, stk. 4-6, ophæves, og i stedet indsættes:
»Stk. 4. En dansk UCITS kan, når det er i investorernes interesse, midlertidigt udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af andele som nævnt i bilag 1, nr. 1 eller aktivere eller deaktivere likviditetsstyringsværktøjer valgt fra nr. 2-8 i bilag 1, i overensstemmelse med § 74 a. En dansk UCITS kan, når det er i investorernes interesse aktivere side pockets, som nævnt i bilag 1, nr. 9.
Stk. 5. En dansk UCITS må kun anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller aktivere side pockets, jf. stk. 4, i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det, og når der tages hensyn til investorernes interesse.
Stk. 6. En dansk UCITS underretter Finanstilsynet i følgende tilfælde:
1) Straks efter aktivering eller deaktivering af det likviditetsstyringsværktøj, der er nævnt i bilag 1, nr. 1 om udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning.
2) Straks efter aktiveringer eller deaktiveringer af et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, som nævnt i stk. 4, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser.
3) Inden for en rimelig frist inden aktivering eller deaktivering af side pockets, som nævnt i stk. 5.
Stk. 7. Finanstilsynet informerer straks de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6. Er der potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, underretter Finanstilsynet straks Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6.

Stk. 8. Finanstilsynet kan påbyde en dansk UCITS at aktivere eller deaktivere det likviditetsstyringsværktøj, som nævnt i bilag 1, nr. 1, når der er risici for investorbekyttelsen eller den finansielle stabilitet. Følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Det skal være i investorenes interesse.
- 2) Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.
- 3) Der skal være foretaget høring af den danske UCITS.
- 4) Aktivisering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.

Stk. 9. Finanstilsynet underretter de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om ethvert påbud givet efter stk. 8. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet underretter Finanstilsynet Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om ethvert påbud givet efter stk. 8.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 10.

32. Efter § 74 indsættes:

»§ 74 a. En dansk UCITS skal vælge mindst to relevante likviditetsstyringsværktøjer fra listen i bilag 1, nr. 2-8. Udvalget skal bero på en egnethedsvurdering af disse værktøjer, for så vidt angår afdelingens tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. En dansk UCITS' valg af likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1 må ikke kun omfatte de værktøjer, der fremgår af bilag 1, nr. 5 og 6.

Stk. 3. Uagtet stk. 1 kan en dansk UCITS vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra dem nævnt i listen i bilag 1, nr. 2-8, hvis den pågældende danske UCITS er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pengemarkedsforeninger.

Stk. 4. Den danske UCITS skal meddele Finanstilsynet om de i stk. 1-3 nævnte valg af likviditetsstyringsværktøjer og de tilhørende detaljerede politikker og forretningsgange for aktivisering og deaktivering af de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 51, stk. 1, nr. 6, § 52, stk. 1, nr. 7 og § 53, stk. 1, nr. 3.«

§ 74 b. En dansk UCITS kan indløse andele i naturalier, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Indløsning i naturalier, jf. bilag 1, nr. 8, kan kun anvendes for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af afdelingens aktiver, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Uanset stk. 2 skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af afdelingens aktiver, hvis afdelingen udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med afdelingens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende afdeling er en

exchange-traded fund som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.«

33. I § 101, stk. 1, ændres »§ 19, nr. 24,« til: »§ 19, nr. 25,« og »§ 20, stk. 1, nr. 25,« til: »§ 20, stk. 1, nr. 26,«

34. I § 102, stk. 4, ændres »og være modtaget i Finanstilsynet senest 3 hverdage efter« til: »samtidig med«.

35. I § 102 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Finanstilsynet videregiver det nævnte prospekt i stk. 4 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 6. Den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbar format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den danske UCITS, som oplysningerne vedrører.
- 2) Den danske UCITS' identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Den danske UCITS' størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for den danske UCITS' økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal den danske UCITS erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 8.

36. I § 103, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Central investorinformation, herunder navnet på den danske UCITS, udgør oplysninger, der skal gives forud for indgåelse af en aftale. Informationen skal være rimelig og tydelig, den må ikke være vildledende, og den skal være i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet.«

37. I § 103, stk. 4, indsættes som 2. pkt.: »Fra den 10. januar 2028 skal dokumentet og senere ændringer heri sendes til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen.«

38. I § 103 indsættes som stk. 5-7:

»Stk. 5. Finanstilsynet videregiver det nævnte dokument i stk. 4 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 6. Den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbar format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den danske UCITS, som oplysningerne vedrører.
- 2) Den danske UCITS' identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Den danske UCITS' størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for den danske UCITS' økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal den danske UCITS erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

39. Efter § 108 a indsættes i kapitel 12:

»§ **108 b.** En investeringsforening, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, skal samtidig med offentliggørelsen af de nævnte oplysninger i § 108 a, stk. 1-5, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender de nævnte oplysninger i stk. 1 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 3. Investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den investeringsforening, som oplysningerne vedrører.
- 2) Investeringsforeningens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Investeringsforeningens størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for investeringsforeningens økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 4. For at kunne opfylde kravet i stk. 3, nr. 2, skal investeringsforeningen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

40. I § 132, stk. 2, nr. 2, ændres »at afdelingen har« til: »at afdelingen ved overflytningen vil have«.

41. Efter § 159 indsættes før overskriften før § 160:

»§ **159 a.** Aktiverer den danske UCITS side pockets, jf. § 74, stk. 4, ved hjælp af adskillelse af aktiver, kan de adskilte aktiver udelukkes fra beregningen af de i § 139, stk. 4, og i dette kapitel fastsatte grænser.«

42. I § 161, stk. 1, indsættes som *nr. 11*:

»11) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

43. I § 161, stk. 1, indsættes som *nr. 12*:

»12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler fastsat i medfør heraf.«

44. I § 164, stk. 7, ændres »§ 175, stk. 6, nr. 16-27,« til: »§ 175, stk. 6, nr. 16-28,«.

45. Efter § 165 indsættes:

»§ **165 a.** Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 94, stk. 3, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

46. I § 172, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 57, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 57, stk. 2 og 3,«.

47. I § 172 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Afgørelser i sager efter § 57 stk. 1-3, som træffes efter § 57, stk. 4, kan af investeringsforeningen eller SIKAV'en samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

48. I § 175, stk. 6, nr. 2, indsættes efter »straffeloven«: », skattelovgivningen.«

49. I § 175, stk. 6, indsættes som *nr. 28*:

»28) Skatteforvaltningen, under forudsætning af, at Skatteforvaltningen har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.«

50. I § 175, stk. 12, 1. pkt., ændres »24-27« til: »24-28«.

51. I § 176, stk. 4, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1, om kravene i § 57, stk. 1-3, dog ikke reaktioner i medfør af § 172 for en overtrædelse af kravene.«

52. I § 176, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

53. I § 177 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 57, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

54. I § 179, stk. 1, ændres »eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer eller artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

55. I § 189 indsættes efter »eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer,«: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter,«.

56. I § 190, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2« til: »§ 57, stk. 8, jf. stk. 3, nr. 1 og 2«.

57. I § 190, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 74, stk. 1-4,« til: »§ 74, stk. 1-3 og 6, § 74 a, § 74 b«.

58. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 63 c, stk. 1,«: »§ 102, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 103, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 108 b, stk. 1 og 3,«.

59. I § 190, stk. 4, ændres »og artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt)« til: », artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

60. I § 190, stk. 4, indsættes efter »(PEPP-produkt)«: »og artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.

61. Som bilag 1 indsættes bilag 2 til denne lov.

§ 4

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 11. marts 2022, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 31. marts 2022, § 4 i lov nr. 570 af 10. maj 2022, § 2 i lov nr. 480 af 12. maj 2023, § 10 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, § 1 i lov nr. 175 af 27. februar 2024 § 7 i lov nr. lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 28 ændres »told- og skatteforvaltningen« til: »andre myndigheder«.

2. I § 30, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »transaktion«: », og kontooversigt og forretningskorrespondance«.

3. Efter § 38 a indsættes i *kapitel 8*:

»§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Stk. 2. Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Stk. 3. Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.«

4. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en valutaveksling, der er en enkeltmandsvirksomhed, ledelsesansvarlige i en valutavekslingsvirksomhed, der drives uden direktion og bestyrelse samt ejere af kvalificerede andele i en valutavekslingsvirksomhed, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes

til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

5. I § 48, stk. 2, ændres »dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2« til: »pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde«.

6. I § 48, stk. 3, ændres »dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse« til: »pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at virksomheden misbruger registreringen, eller en reel ejer er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, der begrundes en risiko for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse«.

7. I § 51 c, stk. 3, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1, 2. pkt., på baggrund af § 45, stk. 1, nr. 2 og 4-6« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 45, stk. 1, nr. 2-5«.

8. I § 51 c indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Afgørelser i sager efter § 45, stk. 1, som træffes efter § 45, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

9. I § 51 c, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »Stk. 1-6« til: »Stk. 1-7«.

10. I § 55, stk. 6, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 45, dog ikke reaktioner i medfør af § 51 c for en overtrædelse af kravene.«

11. I § 55, stk. 7, ændres »stk. 6, 1. pkt.« til: »stk. 6, 2. pkt.«.

12. I § 55 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 45 stk. 1, i det omfang,

der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

13. I § 57, stk. 2, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 16,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 16 og 21,«.

14. I § 78, stk. 1, 2. pkt. ændres »§ 45, stk. 2« til: »§ 45, stk. 5«.

§ 5

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 8 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023,«.

2. I 2. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

3. I § 4, stk. 1 og stk. 3, ændres »§ 75, stk. 4« til: »§ 75, stk. 7«.

4. § 10, nr. 13, affattes således:

»13) Dattervirksomhed:

- a) En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, eller
- b) et Fondsmæglerselskab, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af reglerne i kapitel 20 på afviklingskoncerner, jf. § 10, nr. 63, litra b, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegnede passiver, jf. § 198.«

5. § 10, nr. 63, affattes således:

»63) Afviklingskoncern:

- a) En afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis
 - i) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed,
 - ii) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller

iii) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

b) Fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ når mindst et fondsmæglerselskab eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Fondsmæglerselskabernes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen.«

6. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres: »der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro« til: »der er etableret i Den Europæiske Union, herunder alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, og som enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro«

7. I § 14 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan, uanset stk. 1, på grundlag af den ansøgning, der er modtaget i henhold til stk. 1, og de oplysninger der er modtaget i henhold til artikel 95 a i direktiv 2014/65/EU, efter anmodning fra en virksomhed som nævnt i stk. 1, fravige kravet om, at den pågældende virksomhed skulle være meddelt tilladelse som pengeinstitut i henhold til § 7 i lov om finansiel virksomhed.«

8. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Et fondsmæglerselskab skal samtidig med offentliggørelsen af de i § 49, stk. 1-5, nævnte oplysninger, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på det fondsmæglerselskab, som oplysningerne vedrører.
- 2) Fondsmæglerselskabets identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Fondsmæglerselskabets størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for fondsmæglerselskabets økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 4. For at kunne opfylde kravet i stk. 3, nr. 2, skal fondsmæglerselskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

9. Efter § 58 indsættes før afsnit IV:

»§ 58 a. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som rådgivende stedfortræder samtidig med offentliggørelsen i henhold til § 57, stk. 4, og § 58, stk. 2, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart format eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på det fondsmæglerselskab, som oplysningerne vedrører.
- 2) Fondsmæglerselskabets identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Fondsmæglerselskabets størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for fondsmæglerselskabets økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 4. For at kunne opfylde kravet i stk. 3, nr. 2, skal fondsmæglerselskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

10. I § 75 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et fondsmæglerselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 5-7.

11. I § 75, stk. 4, der bliver stk. 7, ændres »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 og 3« til: »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2-6«

12. I § 106 indsættes som stk. 3-6:

»Stk. 3. Samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 skal fondsmæglerselskabet indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 4. Samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 2 skal modervirksomheden indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 5. Fondsmæglerselskabet og modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på det fondsmæglerselskab eller modervirksomhed, som oplysningerne vedrører.
- 2) Fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens størrelse efter kategori.

- 4) Industrisektoren for fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 6. For at kunne opfylde kravet i stk. 5, nr. 2, skal modervirksomheder og fondsmæglerselskaber erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

13. Efter § 142 indsættes i *kapitel 15*:

»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt

§ 142 a. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 142, stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.
- 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Virksomhedens størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

14. I § 202 ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og *nr. 1*, ophæves. Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.

15. I § 202, *nr. 5, litra a*, der bliver nr. 4, litra a, ændres »§ 205, nr. 4« til: »§ 205, nr. 3«.

16. I § 203, *stk. 1*, ændres »§ 202, nr. 5« til: »§ 202, nr. 4«, og »§ 202, nr. 2-4« ændres til: »§ 202, nr. 1-3«.

17. § 205, *nr. 3*, ophæves. Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

18. Efter § 212 indsættes før overskriften før § 213:

»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt

§ 212 a. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 212, stk. 1 eller 3, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

- 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Virksomhedens størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

19. I § 214, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 205, nr. 4« til: »§ 205, nr. 3«, og »§ 205, nr. 4, litra b« ændres til: »§ 205, nr. 3, litra b«.

20. I § 219, *stk. 2*, indsættes efter nr. 11 som nyt nummer:

»12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

Nr. 12 og 13 bliver herefter nr. 13 og 14.

21. I § 219, *stk. 2*, indsættes som *nr. 14*:

»14) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

22. Efter § 224 a indsættes før overskriften før § 225:

»§ 224 b. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 156, stk. 4, eller en af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

23. I § 242, *stk. 4*, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2-6«.

24. I § 242 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Afgørelser i sager efter § 75 stk. 1, som træffes efter § 75 stk. 2, kan af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

25. I § 259, *stk. 1*, ændres »kryptoaktiver og« til: »kryptoaktiver,« og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«

26. I § 266, *stk. 1, nr. 1*, indsættes før »§ 67«: »§ 49 a, stk. 1 og 3,«, »§§ 106 og 107,« ændres til: »§ 106, stk. 1-5, § 107,«, efter »§ 142,« indsættes: »§ 142 a, stk. 1 og 2,« og efter »§ 211,« indsættes: »§ 212 a, stk. 1 og 2,«.

27. I § 266, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) Artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.«

28. I § 266, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«

29. I § 266, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«

30. I § 266, *stk. 2*, indsættes som *nr. 4*:

»4) Artikel 39 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.«

31. I § 275, *stk. 1*, indsættes som *nr. 9*:

»9) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

32. I § 278 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 75, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

33. I § 282 indsættes efter *stk. 3*, som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 277 om kravene i §§ 75 og 76, dog ikke reaktioner i medfør af § 232 for en overtrædelse af kravene.«

34. I *bilag 3, nr. 1*, ændres »§ 202, nr. 5, litra c« til: »§ 202, nr. 4, litra c«.

§ 6

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 198 af 26. februar 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 6 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *1. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel, indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12,«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023,«, og før », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017,« indsættes: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023.«

2. I *1. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel, indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38,«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023,«.

3. I *1. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel, indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,«: »dele af«, og »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til: »Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024.«

4. I *2. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel, udgår », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12.«

5. Overalt i loven ændres »emissionskvoter eller derivater heraf« til: »derivater af emissionskvoter«.

6. I § 2, stk. 1, nr. 4, og § 191, stk. 2, ændres »§ 1, stk. 3,« til: »§ 2, stk. 1,«.

7. § 3, nr. 1, affattes således:

»1) Multilateralt system: Et multilateralt system som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.«

8. § 3, nr. 14, affattes således:

»14) Systematisk internalisator: Et fondsmæglerselskab, som på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag handler for egen regning med aktieinstrumenter ved udførelse af kundeordrer uden for en markedsplads uden at drive et multilateralt system, eller som vælger at have status som systematisk internalisator.«

9. I § 3, nr. 23, indsættes som 3. pkt.:

»En indirekte deltager kan betragtes som en deltager, hvis dette er begrundet i en systembetings risiko, hvilket dog ikke begrænser ansvaret for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer til systemet.«

10. I § 10, stk. 3, ændres »3 og 6« til: »3, 6 og 6 a«.

11. Efter § 25 indsættes før overskriften før § 26:

»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP)

§ 25 a. En udsteder skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som nævnt i § 24, stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. Udsteder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraheerbar eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den udsteder, som oplysningerne vedrører.
- 2) Udsteders identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Udsteders størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for udsteders økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal udsteder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

12. I § 50 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Operatøren skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 5. Operatøren skal sikre, at oplysningerne som nævnt i stk. 4, indsendes i et dataekstraheerbar eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den operatør, som oplysningerne vedrører.

- 2) Operatørens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Operatørens størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 6. For at kunne opfylde kravet i stk. 5, nr. 2, skal operatøren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

13. I § 62, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse for outsourcing på det digitale operationelle område.«

14. § 62 a ophæves.

15. I § 68 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en operatør af et reguleret marked, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en operatør af et reguleret marked, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.

16. I § 68, stk. 3, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

17. I § 71, stk. 2, nr. 5, ændres »systemer, og« til: »systemer,«, og i nr. 6 ændres »for.« til: »for,«.

18. I § 71, stk. 2, indsættes som nr. 7 og 8:

»7) råde over ordninger, der sikrer, at operatøren opfylder de datakvalitetsstandarder, der er fastsat i artikel 22 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter, og

8) have mindst tre aktive medlemmer eller kunder, som hver især har mulighed for at interagere med alle de andre med hensyn til prisdannelsen.«

19. I § 78, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet videresender beslutningen til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).«

20. I § 106 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsplads (OHF) skal råde over ordninger, der sikrer, at operatøren opfylder de data-

kvalitetsstandarder, der er fastsat i artikel 22 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om markeder for finansielle instrumenter.«

21. I § 108, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet videregiver beslutningen til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).«

22. Efter § 111 indsættes:

»§ 111 a. En udsteder, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som omhandlet i § 111, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 2. Udsteder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den udsteder, som oplysningerne vedrører.
- 2) Udsteders identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Udsteders størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal udsteder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

23. I § 117, stk. 1, ændres »handelen,« til: »handelen i nødsituationer, eller«.

24. I § 117, stk. 2, indsættes efter »suspendere«: »eller begrænse«.

25. I § 117 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Operatøren skal på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om hvilke omstændigheder, der kan føre til en suspension eller begrænsning af handelen, og om principperne for fastlæggelse af de vigtigste tekniske parametre for at gøre dette.«

26. § 124 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For aktier med et internationalt identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN) udstedt i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller aktier, med et internationalt identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN), der er udstedt inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som handles på en markedsplads i et tredjeland i den lokale valuta eller en valuta, som ikke er en officiel valuta i Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som nævnt i artikel 23, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om markeder for finansielle instrumenter, for hvilke det handelssted, der er det mest relevante marked med hensyn til likviditet, befinder sig i et tredjeland, kan en operatør

af en markedsplads fastsætte samme mindstekursændring (tick size), som gælder for det pågældende handelssted.«

27. § 125 ophæves.

28. I overskriften før § 128 ændres »emissionskvoter« til: »derivater af emissionskvoter«.

29. I § 130, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »råvarederivater«: »eller derivater af emissionskvoter«.

30. I § 130, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »positioner i«: »derivater af emissionskvoter eller«.

31. I § 131 ændres »en emissionskvote eller derivat heraf« til: »et derivat af en emissionskvote«.

32. I § 132, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »samlede positioner«: »samt, hvis der handles med optioner på markedspladsen, en rapport uden optioner«.

33. § 133, stk. 1, affattes således:

»Et fondsmæglerselskab, som handler råvarederivater eller derivater af emissionskvoter udenfor en markedsplads, skal mindst en gang dagligt til den kompetente myndighed for den markedsplads, hvor råvarederivaterne eller derivaterne af emissionskvoter handles, indberette en fuldstændig oversigt over egne, kunders og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter, jf. dog stk. 3.«

34. I § 180 e indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en it-operatør af et detailbetalingssystem, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en it-operatør af et detailbetalingssystem, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.

35. I § 180 e, stk. 3, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

36. I § 211, stk. 2, indsættes som nr. 18:

»18) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelses-

mæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

37. I § 211, stk. 2, indsættes som nr. 19:

»19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler fastsat i medfør heraf.«

38. Efter § 212 b indsættes før overskriften før § 213:

»§ 212 c. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller en af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om short selling og visse aspekter af credit default swaps.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug).
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondenes økonomiske resultater.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske grønne obligationer og valgfrie oplysninger om obligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige, og om bæredygtighedsrelaterede obligationer.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

39. I § 221, stk. 5, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2-5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2-5,«.

40. I § 221 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 68, stk. 1, som træffes efter § 68, stk. 2, og afgørelser i sager efter § 180 e, stk. 1, der træffes efter § 180 e, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at

personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

41. I § 221, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1-8« til: »stk. 1-9«.

42. I § 226, nr. 14, ændres »Myndigheder« til: »Europa-Kommissionen og myndigheder«.

43. I § 234 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 68, stk. 1, nr. 1, og § 180 e, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egenhedsvurderinger.«

44. I § 239 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 234 om kravene i §§ 68 og 69 og §§ 180 e og 180 f medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 221 for en overtrædelse af kravene.«

45. I § 247, stk. 1, indsættes efter »§ 25, 1. pkt.,«: »§ 25 a, stk. 1 og 2,«.

46. I § 247, stk. 1, ændres »§ 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 68, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« og »§ 180 e, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« ændres til: »§ 180 e, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

47. I § 247, stk. 1, ændres »§§ 122-125« til: »§§ 122-124«.

48. I § 247, stk. 1, indsættes efter »§ 50, stk. 2,« indsættes: »4 og 5,«, og efter »§ 111, stk. 1,« indsættes: »§ 111 a, stk. 1 og 2,«.

49. I § 248, 1. pkt., indsættes efter »artikel 4, stk. 3, litra a-c«: », artikel 5«, »artikel 8, stk. 1, 3 og 4« ændres til: »artikel 8, stk. 1, artikel 8 a, stk. 1 og 2, artikel 8 b«, »artikel 11, stk. 1, 3. afsnit, 1. pkt., og stk. 3, 3. afsnit« ændres til: »artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., stk. 1a, 2. afsnit, stk. 1b, og stk. 3, 4. afsnit, artikel 11 a, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., og 4. afsnit«, efter »artikel 13, stk. 1« indsættes: »og 2«, »artikel 14, stk. 1, stk. 2, 1. afsnit, og stk. 3, 2.-4. pkt.« ændres til: »artikel 14, stk. 1-3«, »1. og 2. afsnit, 1. og 3. pkt.« ændres til: », 1. afsnit og 2. afsnit, 1. og 3. pkt., og 4. afsnit«, følgende ophæves: »artikel 18, stk. 1 og 2, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. afsnit, og stk. 8 og 9,« udgår, efter »artikel 20, stk. 1« indsættes: », 1a«, efter »artikel 22, stk. 2« indsættes: », artikel 22 a, stk. 1 og 5-8, artikel 22 b, stk. 1, artikel 22 c, stk. 1«, »og stk. 2, 1. afsnit« udgår, »artikel 31, stk. 2 og 3« ændres til: »artikel 31, stk. 3« og »og artikel 37, stk. 1 og 3,« ændres til: »artikel 37, stk. 1 og 3, og artikel 39 a«.

50. § 251 affattes således:

»§ 251. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 3a, artikel 4 a, stk. 1, artikel 4 b, stk. 4, artikel 7, stk. 1, 1. pkt., artikel 7 a, stk. 1, og stk. 4, 4. afsnit, artikel 7 b, stk. 1 og 2, artikel 7 c, stk. 1 og 2, artikel 7 d, stk. 1, artikel 7 e, stk. 1, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1a og 1e, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 11, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre med senere ændringer.«

51. I § 252, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »artikel 9, stk. 1-3,«: »artikel 11 a,«.

52. I § 253 c indsættes efter »stk. 1-11«: »og 12a«, efter »artikel 14, stk. 1 og 2« indsættes: », artikel 14 a, stk. 1«, efter »artikel 15, stk. 1« indsættes: », artikel 15 a, stk. 1,« og efter »artikel 23, stk. 1-3« indsættes: », 4 a«.

53. I § 253 c indsættes efter »artikel 21, stk. 1-4 og 7-11, «: »artikel 21 a,«.

54. Efter § 253 e indsættes før overskriften før § 254:

»§ 253 e. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«

§ 7

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

2. I § 2, stk. 3, ændres »§§ 127, 166 og 167« til: »§§ 166 og 167«.

3. § 46, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Forsikringsselskaber kan drive skov og accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.«

4. § 127, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

5. I § 164 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 164, stk. 1 og 2, skal samtidig med offentliggørelsen af den årlige rapport om deres solvens og finansielle situation indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 4. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.
- 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Virksomhedens størrelse efter kategori.
- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 5. For at kunne opfylde kravet i stk. 4, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

6. I § 176 indsættes som stk. 9-11:

»Stk. 9. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser og som er omfattet af § 176, stk. 1 og 3-5, skal samtidig med offentliggørelsen af politik om aktivt ejerskab indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 10. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på det selskab, som oplysningerne vedrører.
- 2) Selskabets identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Selskabets størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for selskabets økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal selskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

7. I § 177 indsættes som stk. 5-7:

»Stk. 5. Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal samtidig

med offentliggørelsen af deres politik for aktivt ejerskab i relation til deres aktieinvesteringsstrategi indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 6. Selskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på det selskab, som oplysningerne vedrører.
- 2) Selskabets identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Selskabets størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for selskabets økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal selskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

8. I § 180 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Forsikringsselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i forsikringsselskaber, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan tillade at forsikringsselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og som efter § 28 har tilladelse til, gennem en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

9. I § 191 indsættes efter »forsikringsselskabers «: » regnskaber og«, og efter »artikel 4,« indsættes: »og 5«.

10. I § 259, *stk. 2*, indsættes som *nr. 10*:

»10) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

11. I § 259, *stk. 2*, indsættes som *nr. 11*:

»11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.«

12. Efter § 261 før overskriften før § 262 indsættes:

»§ 261 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 189, stk. 4, eller en af følgende forordninger:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et pan-europæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

13. I § 288, *stk. 1*, indsættes som *nr. 28*:

»28) Finansiell Stabilitet under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.«

14. I § 292 ændres »§§ 67, 68, 71-74 og 76-81« til: »§§ 67, 68, 70-74 og 76-81«.

15. I § 302, *stk. 1*, ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022«, og efter »den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf« indsættes: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

16. I § 309, *stk. 1*, indsættes som *nr. 10*:

»10) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige ESG vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

17. I § 312, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 164, stk. 1 og 2« til »§ 164, stk. 1-4«, og efter »§ 166, stk. 1, 2, 4 og 9,« indsættes: »§ 176, stk. 9 og 10, § 177, stk. 5 og 6,«.

18. I § 312, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 180, stk. 2 « til: »§ 180, stk. 4 «.

19. I § 312, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »(PRIIP'er)«: »og artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1, og stk. 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser».

20. I § 312, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«

21. I § 319, stk. 3, ændres »§ 180, stk. 2« til: »§ 180, stk. 4«.

§ 8

I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 26. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« og i 2. pkt. indsættes efter » Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35«: », og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

2. I § 42 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en firmapensionskasse, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, når Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som direktør eller nøgleperson, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

3. I § 57 a indsættes som stk. 9-11:

»Stk. 9. En firmapensionskasse skal samtidig med offentliggørelsen af dennes politik for aktivt ejerskab indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 10. Firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører.
- 2) Firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Firmapensionskassens størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for firmapensionskassens økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal firmapensionskassen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

4. I § 57 b indsættes som stk. 5-7:

»Stk. 5. En firmapensionskasse skal samtidig med offentliggørelsen efter stk. 1 og 2, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 6. Firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører.
- 2) Firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Firmapensionskassens størrelse efter kategori.
- 4) Industrisektoren for firmapensionskassens økonomiske aktiviteter.
- 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal firmapensionskassen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

5. I § 58 indsættes som stk. 5-7:

»Stk. 5. En firmapensionskasse skal samtidig med offentliggørelsen af firmapensionskassens investeringsprincipper indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Stk. 6. Firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:

- 1) Det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører.
- 2) Firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder.
- 3) Firmapensionskassens størrelse efter kategori.

- 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
- 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal firmapensionskassen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

6. I § 97, stk. 1, 2. pkt., ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

7. I § 97, stk. 1, 2. pkt., ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

8. I § 98, stk. 5, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3, på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2-5«.

9. I § 98 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Afgørelser i sager efter § 42, stk. 1, som træffes efter § 42, stk. 2, kan af firmapensionskassen og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

10. Efter § 102 indsættes:

»§ 102 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 70, stk. 3, eller Europa-Parlamentets og Rådets for-

ordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

11. I § 104, stk. 1, indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

12. I § 105, stk. 4, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 42, stk. 1, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 98 for en overtrædelse af kravene.«

13. I § 105, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

14. I § 107 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 42, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

15. I § 112, stk. 1, indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

16. I § 117, stk. 2, ændres »§ 42, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 42, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

17. I § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning.«

Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.

18. I § 117, stk. 2, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »§ 57, stk. 1,«: »§ 57 a, stk. 9 og 10, § 57 b, stk. 5 og 6, § 58, stk. 5 og 6,«.

19. I § 117 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning.«

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 4-11.

§ 9

I lov om forsikringsformidling, jf. lovekendtgørelse nr. 806 af 21. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«

2. I § 9 indsættes efter stk. 1, som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. punktum finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter til stk. 5 og 6.

3. I § 9, stk. 3, som bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

4. I § 22, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige op-

lysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

5. Efter § 22 før overskriften før § 23 indsættes:

»§ 22 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

6. I § 27, stk. 2, ændres »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2, 4 og 5« til: »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2-5«.

7. I § 27, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Varigheden af et påbud meddelt efter 1. punktum, skal fremgå af påbuddet.«

8. I § 27 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Afgørelser i sager efter § 9, stk. 1, som træffes efter § 9, stk. 2, kan af forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

9. I § 27, stk. 10, som bliver stk. 11, ændres »stk. 1-9« til: »stk. 1-10«.

10. I § 33, stk. 4, indsættes før 1. punktum som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 9, stk. 1 og § 10, stk. 1, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af §§ 27 og 28 for en overtrædelse af kravene.«

11. § 33, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«.

12. I § 34 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 9, stk. 1, nr. 1, i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

13. I § 42, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 9, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

14. I § 42, stk. 2, ændres »(PRIIP'er) og artikel 7« til: »(PRIIP'er), artikel 7« og efter »(PEPP-produkt)« indsættes: »og artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.

§ 10

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 53 af 18. januar 2023, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 25. april 2023, § 2 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 lov nr. 642 af 11. juni 2024 og § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Tiltræder en person et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2- 3 bliver herefter stk. 5-7.

2. I § 30, stk. 3, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 1 og 2« til: »Stk. 1-5«.

3. I § 58 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Tiltræder en person et hverv eller en stilling omfattet af kravene til egnethed og hæderlighed i § 53 i en virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Indtræder en direktør eller en ledelsesansvarlig i en virksomhed, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, i ledelsen i en virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, kan Finanstilsynet

i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at personen ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som, som den pågældende vurderes til, jf. § 53, stk. 2, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. I § 64, stk. 1, 1. pkt., ændres: »Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikke-diskriminerende og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet« til: »Betalingsystemer skal give udbydere af betalingstjenester adgang til deres betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår«.

5. I § 64, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Disse vilkår må ikke forhindre adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet.«

6. I § 81, stk. 1, 1. pkt., ændres »2-6« til: »2-7«.

7. I § 81 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra stk. 1 for virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet. Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre, hvilke institutioner, der er blevet tildelt dispensation. Virksomheder og institutioner, der er blevet givet dispensation efter 1. pkt., skal tydeligt oplyse forbrugere herom.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

8. I § 130, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

9. I § 134, stk. 5, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2-5«.

10. I § 134 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Afgørelser i sager efter § 30, stk. 1, som træffes efter § 30, stk. 2, og afgørelser efter § 58, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde

i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

11. I § 134 a, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7,«.

12. I § 134 a indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Afgørelser i sager efter § 30, stk. 1, som træffes efter § 30, stk. 2, jf. § 60, stk. 7, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9.

13. I § 134 a, stk. 8, der bliver til stykke 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.

14. I § 138, stk. 1, 1. pkt. og 5. pkt., ændres »jf. dog stk. 3.« til: »jf. dog stk. 4.«

15. I § 138, stk. 4, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1, om kravene i § 30, stk. 1, og § 53, stk. 1 og 2, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af §§ 134 og 134 a for en overtrædelse af kravene.«

16. I § 138, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

17. I § 139 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 30, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

18. I § 142, stk. 1, indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf:«, artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

19. I § 143 indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder

for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf,«: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf,«.

20. I § 152, stk. 1, ændres »§ 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 30, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 30, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

21. I § 152, stk. 2, indsættes efter »i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor:«, artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«

§ 11

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 14 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.

2. I § 4, stk. 3, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

3. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 4, stk. 2« til: »§ 4, stk. 5«.

4. I § 11, stk. 1, 3. pkt., ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser« til: », Europa-Parlamentets og Rå-

dets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

5. I § 11, stk. 2, ændres »kapitel 3 og 4« til: »§§ 6-10«.

6. I § 14, stk. 4 ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 4 eller 5,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2-5«.

7. I § 14 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1, som træffes efter § 4, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

8. I § 14, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.

9. I § 15, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2« til: »stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 5«.

10. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

11. I § 18, stk. 4, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1, om kravene i § 4 medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 14 for en overtrædelse af kravene.«

12. I § 18, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

13. I § 19 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

14. I § 26, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 4, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

15. I § 26, stk. 2, indsættes efter »(PRIIP'er)«: »samt artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.

16. I § 27, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 2« til: »§ 4, stk. 5«.

§ 12

I lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder, som ændret ved § 11 i lov nr. 1563 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 801 af 9. juni 2020, § 11 i lov nr. 2382 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Tiltræder en person et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en forbrugslånsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en forbrugslånsvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.

2. I § 4, stk. 3, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

3. I § 17, stk. 2, ændres »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2, 4 og 5« til: »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2-5«.

4. I § 17, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Varigheden af et påbud meddelt efter 1. pkt. skal fremgå af påbuddet.«

5. I § 17 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1, som træffes efter § 4, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

7. I § 17, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 1-9« til: »stk. 1-10«.

7. I § 21, stk. 4, indsættes før 1. pkt. som punktum:

»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 17 for en overtrædelse af kravene.«

8. I § 21, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«

9. I § 22 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

10. I § 30, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 4, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

§ 13

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 24 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 2-7.

2. I § 24 d, stk. 4, 2.pkt., udgår »og § 215, stk. 1,«.

3. I § 25 r, ændres »lov om finansiel virksomhed« til: »lov om forsikringsvirksomhed«.

4. § 26, stk. 2, ophæves.

5. I § 26 b, stk. 1, nr. 1, ændres »lov om finansiel virksomhed« til: »lov om forsikringsvirksomhed«.

6. I § 26 b, stk. 3, ændres »finansiel virksomhed bortset fra forsikringsvirksomhed« til: »virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab«.

7. I § 26 b, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »fast ejendom«: », skov«.

8. I § 32 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 12, stk. 1 og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 14

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 285 af 1. marts 2023, som ændret ved § 8 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 13 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 3, indsættes efter »pantebrevshandel«: »eller den ansvarlige person for kreditgivning«.

2. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et ejendomskreditselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 og 2. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«

Stk. 4 bliver herefter til stk. 7.

3. I § 4, stk. 4, der bliver stk. 7, indsættes efter »pantebrevshandel« »og den ansvarlige person for kreditgivning«.

4. § 5, stk. 2, affattes således »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve« til: »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, 5 og 7, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige person for handel med pantebreve og den ansvarlige person for kreditgivning«.

5. I § 14 indsættes stk. 7:

»Stk. 7. Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1 og 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, som træffes efter § 4, stk. 4, kan af ejendomskreditselskabet og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens be-

handling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

6. I § 15, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Der skal ikke ske offentliggørelse efter stk. 2 om kravene i § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1 og 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 14 for en overtrædelse af kravene.«

7. I § 15 indsættes stk. 8:

»Stk. 8. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, 3. pkt., i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«

8. I § 22, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 4« til: »§ 4, stk. 7«.

§ 15

I lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, som er ændret ved § 9 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Virksomhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene i § 7 a.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

2. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) Dokumentation for, at betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 4, er opfyldt.«

Nr. 6-10 bliver herefter nr. 7-11.

3. I § 5, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, ændres »§ 3, stk. 2, nr. 4« til: »§ 3, stk. 2, nr. 5«.

4. I § 5, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 8, ændres »§ 3, stk. 2, nr. 5« til: »§ 3, stk. 2, nr. 6«.

5. I § 5, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 9, ændres »§ 3, stk. 2, nr. 6« til: »§ 3, stk. 2, nr. 7«.

6. Efter § 7 indsættes før overskriften før § 8:

»§ 7 a. Bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed skal sikre, at dens medlemmer som helhed har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde. Drives virksomheden som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse på de ledelsesansvarlige.«

7. I § 41, stk. 2, indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 7 a,«.

§ 16

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 1873 af 5. december 2023, som ændret ved § 12 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

2. I § 4, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.«

3. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

4. I § 5, stk. 1, nr. 11, indsættes efter »skibsfinansieringsinstituttets offentliggørelse«: »og indsendelse«.

§ 17

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 2110 af 22. december 2020, § 13 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 og senest ved § 7 i lov nr. 570 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj

2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

2. I § 18, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Efter nedskrivningen er der ikke forpligtelser over for ejeren af det relevante kapitalinstrument eller den nedskrivningseggede forpligtigelse i forhold til den del af instrumentet, som er nedskrevet, undtagen enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver erstatningsforpligtelse, der kan opstå som følge af en prøvelse vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningen.«

3. I § 26 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Nedskriver eller konverterer Finansiell Stabilitet relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningseggede forpligtelser, jf. §§ 17 og 18, umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af et afviklingsværktøj eller andre afviklingsforanstaltninger, skal det beløb, der nedskrives eller konverteres, medregnes i opgørelsen af om mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag er nedskrevet eller konverteret, jf. stk. 2, nr. 1.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. Efter § 50 indsættes i *kapitel 8*:

»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt

§ 50 a. Ved offentliggørelse af Finansiell Stabilitets udpegning af en administrator i henhold til § 16, stk. 1, og ved offentliggørelse efter § 50 skal Finansiell Stabilitet samtidig indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

§ 50 b. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).«

5. I § 59, stk. 1, nr. 7, ændres »4« til: »5«.

6. I § 59, stk. 2, indsættes efter »§ 26, stk. 2«: »og 3«.

§ 18

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 11. marts 2022, som ændret

ved § 12 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

2. I § 34, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.«

3. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«

4. I § 36 d indsættes efter »realkreditinstitutternes offentliggørelse«: »og indsendelse«.

§ 19

I lov nr. 405 af 25. april 2023 om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, som ændret ved § 11 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 ændres »§ 64, stk. 1-3,« til: »§ 64, stk. 1-5,«.

2. I § 22 indsættes efter »§§ 347 a,«: »§ 351, stk. 1, 2 og 5-10«.

3. I § 25, stk. 1, ændres »§ 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.

§ 20

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 17. af 14. januar 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 8, ændres »stk. 4« til: »stk. 7«.
2. § 6, stk. 2, ophæves.
3. I § 6 c, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »fast ejendom«: », skov«.

§ 21

I lov nr. 367 af 9. april 2019 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, som ændret ved § 340 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 14 affattes således:

»§ 14. Regeringen skal efter redegørelse fra Terrorforsikringsrådet beslutte om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, der vil medføre aktivering af terrorforsikringsordningen«

§ 22

I lov nr. 870 af 21. juni 2022 om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som stk. 3:
»Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kvadratmeterprigrænserne i stk. 1.«
2. I § 7, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., ændres »60 pct.« til: »40 pct.«
3. I § 12, stk. 4, 1. pkt., ændres »tilfalder statskassen, efter omkostninger er afholdt, jf. § 19, stk. 1« til: »tilfalder 50 pct. statskassen og 50 pct. Finansiell Stabilitet«.
4. § 19, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:
»De administrative omkostninger til ordningen afholdes i første omgang af de garantiprovisioner, som tilfalder Finansiell Stabilitet, jf. § 12, stk. 4.
Stk. 2. Overstiger de administrative omkostninger til ordningen garantiprovisionerne nævnt i stk. 1 afholdes disse af staten. Overskud efter betaling af de administrative omkostninger fra ordningen tilfalder staten.«
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.
5. Kapitel 11 ophæves.

§ 23

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 250 af 4. marts 2024, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 665 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 110 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme« til: »fysiske og juridiske personer, der er relevante for samarbejdet.«

2. I § 110 b, stk. 3, ændres »myndigheder, virksomheder og personer« til: »fysiske og juridiske personer«.

3. I § 110 b, stk. 4, ændres »Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme« til: »Fysiske og juridiske personer«, og »myndigheder, virksomheder og personer« til: »fysiske og juridiske personer«.

4. I § 110 b, stk. 7, 3. pkt., ændres »Virksomheder eller personer« til: »Fysiske eller juridiske personer«.

§ 24

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1541 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 63 a, stk. 2, ophæves.
Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

§ 25

I lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 407 af 29. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 14, stk. 2, ændres »§ 345, stk. 14,« til: »§ 345, stk. 15,«.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 26

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2-12.

Stk. 2. § 6, nr. 4, 10, 13, 14 og 52, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 3. § 5, nr. 30, og § 6, nr. 3, 5, 7, 8, 18, 20, 23-33, 47 og 49, træder i kraft den 29. september 2025.

Stk. 4. § 1, nr. 1, 6, 7, 9, 17, 19, 20, 27, 29-32, 34-36, 54, 55, 58, 59, 61-63, 65, 66, § 170 b i lov om finansiell virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 68, 69-75, 77-81, 100, 101, 105, 106, 108, 109, 110, 112, 118, 121, § 4, nr. 3 og § 5, nr. 3-5, træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 5. § 1, nr. 78, 97 og 99, § 2, nr. 12 og 53, § 3, nr. 42, § 5, nr. 21, § 6, nr. 36, § 7, nr. 11, § 8, nr. 7, § 9, nr. 8, § 10, nr. 8, og § 13, nr. 1, træder i kraft den 1. marts 2026.

Stk. 6. § 1, nr. 8, 10-15, 37, 40-48, 51-53, 96, 115, 116 og 119, § 2, nr. 2-12, 14-40, 46-51, 60, 66-73, 75, 81-93, § 3, nr. 1, 4-6, 8-20, 22-33, 36, 41, 44, 48-50 og 61, træder i kraft den 16. april 2026.

Stk. 7. § 1, nr. 114, 117 og 120, § 2, nr. 55 og 77, § 3, nr. 54, 55 og 59, § 5, nr. 25, 27 og 31, § 6, nr. 54, § 7, nr. 16, 17 og 21, § 8, nr. 11, 15 og 19, § 10, nr. 18, 19 og 21, træder i kraft den 2. juli 2026.

Stk. 8. § 6, nr. 2, 11, 45, 50 og 51, træder i kraft den 10. juli 2026.

Stk. 9. § 1, nr. 2 og 3, træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 10. § 1, nr. 95, og § 2, nr. 42-45, træder i kraft 16. april 2027.

Stk. 11. § 3, nr. 35 og 39, træder i kraft den 10. januar 2028.

Stk. 12. § 1, nr. 38, 39, 76 og 92, § 2, nr. 41, § 5, nr. 8, 9, 12, 13 og 18, § 6, nr. 1, 12, 19, 21, 22 og 48, § 7, nr. 5-7, § 8, nr. 3-5, og § 17, nr. 4, træder i kraft den 10. januar 2030.

Virkningsbestemmelser

§ 27

§ 1, nr. 64, 68 og 126, har virkning fra den 1. januar 2025.

Overgangsbestemmelser

§ 28

Stk. 1. §§ 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. finder ikke anvendelse på forvaltere, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024. For sådanne forvaltere, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 16. april 2029.

Stk. 2. Indtil den 16. april 2029, hvor den nominelle værdi af de lån, der udstedes af en alternativ investeringsfond til en enkelt låntager, eller en alternativ investeringsfonds gearing, overstiger de grænser, der fremgår af § 26 c, stk. 1-3, og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., må en forvalter, der forvalter disse alternative investeringsfonde, ikke øge denne værdi eller gearing. Såfremt den nominelle værdi af de lån, som en alternativ investeringsfond har udstedt til en enkelt låntager, eller en alternativ investeringsfonds gearing er under de grænser, der fremgår af i § 26 c, stk. 1-3 og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., må forvalteren, der forvalter disse alternative investeringsfonde, ikke øge denne værdi eller gearing over disse grænser.

Stk. 3. §§ 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. finder ikke anvendelse på forvaltere, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024 og ikke rejser yderligere kapital efter den 15. april 2024.

Stk. 4. Uanset stk. 1-3, kan en forvalter, der forvalter alternative investeringsfonde, som udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, vælge at være omfattet af §§ 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvis Finanstilsynet underrettes herom.

Stk. 5. § 26 b, stk. 1, og §§ 26 e-26 g i lov om alternative investeringsfonde m.v. finder ikke anvendelse på forvaltere,

som forvalter alternative investeringsfonde, der har udstedt lån inden den 15. april 2024, for så vidt angår disse lån.

Stk. 6. § 1, nr. 3, finder ikke anvendelse på kontrakter indgået mellem kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og kunder bosiddende i Danmark, inden den 11. juli 2026.

Stk. 7. § 1, nr. 124, § 2, nr. 78, § 3, nr. 60, § 5, nr. 27, § 7, nr. 20, § 8, nr. 17, § 9, nr. 14 og § 11, nr. 15, finder ikke anvendelse på overtrædelser af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, der finder sted før den 2. juli 2026. For sådanne overtrædelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 8. Regler udstedt i medfør af § 71, stk. 3, § 101, stk. 5, og § 124, stk. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 71, stk. 5, § 101, stk. 7, og § 124, stk. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 1, nr. 30, 37 og 54.

Stk. 9. Regler udstedt i medfør af § 5, stk. 7-10, og § 130, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 5, stk. 9-12, og § 130, stk. 6, jf. denne lovs § 2, nr. 8 og 51.

Stk. 10. Regler udstedt i medfør af § 74, stk. 7, og § 102, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v. forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 74, stk. 10, og § 102, stk. 8, jf. denne lovs § 3, nr. 31 og 35.

Stk. 11. Regler udstedt i medfør af § 127, stk. 7, § 164, stk. 3, og § 180, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 127, stk. 6, § 164, stk. 6, og § 180, stk. 5, jf. denne lovs § 7, nr. 4, 5 og 8.

Stk. 12. Regler udstedt i medfør af § 30, stk. 4, og § 81, stk. 6, i lov om betalinger, jf. lovebekendtgørelse nr. 53 af 18. januar 2023, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 25. april 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 30, stk. 7, og § 81, stk. 7, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 10, nr. 1 og 7.

Territorialbestemmelse

§ 29

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-12, 17, 18, 21 og 25 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-6, 10-12, 14, 17 og 25 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bilag 1**»Bilag 2**

Likviditetsstyringsværktøjer, som er tilgængelige for forvaltere af alternative investeringsfonde, der forvalter åbne alternative investeringsfonde

1. Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning: Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning betyder, at der tillades ikke midlertidigt tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele eller kapitalandele.
2. Indløsningsgate: En indløsningsgate betyder en midlertidig og delvis begrænsning af andelshavernes eller kapitalejernes ret til at indløse deres andele eller kapitalandele, således at investorerne kun kan indløse en vis del af deres andele eller kapitalandele.
3. Forlængelse af opsigelsesfrister: Med forlængelse af opsigelsesfrist forstås en forlængelse af den opsigelsesfrist, som andelshaverne eller kapitalejerne skal give fondsforvaltere ud over en minimumsperiode, der er passende for fonden, når de indløser deres andele eller kapitalandele.
4. Indløsningsgebyr: Et indløsningsgebyr er et gebyr inden for et på forhånd fastsat interval, der tager højde for omkostningerne ved at likvidere, og som betales til fonden af andelshavere eller kapitalejerne, når de indløser andele eller kapitalandele, og som sikrer, at andelshavere eller kapitalejere, der forbliver i fonden, ikke uretmæssigt stilles dårligere.
5. Swing pricing: Swing pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved nettoværdien af andele eller kapitalandele i en investeringsfond justeres ved hjælp af en faktor ("swing factor"), der afspejler omkostningerne ved at likvidere.
6. Dual pricing: Dual pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved tegnings-, tilbagekøbs- og indløsningskurserne for andele eller kapitalandele i en investeringsfond fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel med en faktor, der afspejler omkostningerne ved at likvidere.
7. Anti-dilution-opkrævning: Anti-dilution-opkrævning er et gebyr, som en andelshaver eller kapitalejer betaler til fonden på tidspunktet for en tegning, tilbagekøb eller indløsning af andele eller kapitalandele, som kompenserer fonden for de omkostninger ved at likvidere, der opstår på grund af transaktionens størrelse, og som sikrer, at andre andelshavere eller kapitalejere ikke uretmæssigt stilles dårligere.
8. Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier betyder overførsel af fondens aktiver i stedet for kontanter med henblik på at imødekomme indløsningskrav fra andelshavere eller kapitalejere.
9. Side pockets: Side pockets betyder adskillelse af visse aktiver, hvis økonomiske eller juridiske kendetegn har ændret sig væsentligt eller er blevet usikre på grund af ekstraordinære omstændigheder, fra fondens resterende aktiver.«

Likviditetsstyringsværktøjer, som er tilgængelige for en dansk UCITS

1. Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning: Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning betyder, at der midlertidigt ikke tillades tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele eller kapitalandele.
2. Indløsningsgate: En indløsningsgate betyder en midlertidig og delvis begrænsning af andelshavernes eller kapitalejernes ret til at indløse deres andele eller kapitalandele, således at investorerne kun kan indløse en vis del af deres andele eller kapitalandele.
3. Forlængelse af opsigelsesfrister: Med forlængelse af opsigelsesfrist forstås en forlængelse af den opsigelsesfrist, som andelshaverne eller kapitalejerne skal give fondsforvaltere ud over en minimumsperiode, der er passende for fonden, når de indløser deres andele eller kapitalandele.
4. Indløsningsgebyr: Et indløsningsgebyr er et gebyr inden for et på forhånd fastsat interval, der tager højde for omkostningerne ved at likvidere, og som betales til fonden af andelshavere eller kapitalejerne, når de indløser andele eller kapitalandele, og som sikrer, at andelshavere eller kapitalejere, der forbliver i fonden, ikke uretmæssigt stilles dårligere.
5. Swing pricing: Swing pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved nettoværdien af andele eller kapitalandele i en investeringsfond justeres ved hjælp af en faktor ("swing factor"), der afspejler omkostningerne ved at likvidere.
6. Dual pricing: Dual pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved tegnings- tilbagekøbs- og indløsningskurserne for andele eller kapitalandele i en investeringsfond fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel med en faktor, der afspejler omkostningerne ved at likvidere.
7. Anti-dilution-opkrævning: Anti-dilution-opkrævning er et gebyr, som en andelshaver eller kapitalejer betaler til fonden ved tegning, tilbagekøb eller indløsning af andele eller kapitalandele, som kompenserer fonden for de omkostninger ved at likvidere, der opstår på grund af transaktionens størrelse, og som sikrer, at andre andelshavere eller kapitalejere ikke uretmæssigt stilles dårligere.
8. Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier betyder overførsel af fondens aktiver i stedet for kontanter med henblik på at imødekomme indløsningskrav fra andelshavere eller kapitalejere.
9. Side pockets: Side pockets betyder adskillelse af visse aktiver, hvis økonomiske eller juridiske kendetegn har ændret sig væsentligt eller er blevet usikre på grund af ekstraordinære omstændigheder, fra fondens resterende aktiver.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Tværgående pensionskassers og forsikringssekskabers adgang til at eje og drive skov
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Indførelse af et outputgulv i opgørelsen af institutters risikovægtede eksponeringer
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.5. Overgangsregel for outputgulvet
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6. Outputgulv på koncernniveau
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.7. Hyppigere offentliggørelse af kreditinstitutters risikoplysninger
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.8. Myndighedsgodkendelse af pengeinstitutters, realkreditinstitutters eller finansielle holdingselskabers erhvervelser af væsentlige kapitalandele
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.9. Tilladelses- og underretningskrav ved sammenlægninger af og væsentlig aktivoverførsel m.v. mellem visse finansielle virksomheder
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.10. Regler om egnetheds- og hæderlighedsvurderinger
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.11. Filialer af kreditinstitutter fra lande uden for Den Europæiske Union
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.12. Inddragelse af tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut ved manglende overholdelse af net stable funding
 - 2.12.1. Gældende ret
 - 2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.13. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters styring af kryptoaktiver
 - 2.13.1. Gældende ret
 - 2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.14. Benchmarking på markedsrisikoområdet
 - 2.14.1. Gældende ret
 - 2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.15. Finanstilsynets beføjelse til at kræve ændring af antagelser i pengeinstitutters og realkreditinstitutters interne modeller
 - 2.15.1. Gældende ret
 - 2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.16. Finanstilsynets beføjelse til at kræve tilpasning af interne modeller for markedsrisiko
 - 2.16.1. Gældende ret

-
- 2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.17. Effektive former for virksomhedsstyring
 - 2.17.1. Gældende ret
 - 2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.18. Finanstilsynets godkendelse af kapitalbevaringsplaner
 - 2.18.1. Gældende ret
 - 2.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.19. Beføjelser til Finanstilsynet vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters koncentrationsrisici
 - 2.19.1. Gældende ret
 - 2.19.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.20. Beføjelser til Finanstilsynet vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters kryptorisici
 - 2.20.1. Gældende ret
 - 2.20.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.21. Godkendelse af finansielle holdingvirksomheder
 - 2.21.1. Gældende ret
 - 2.21.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.22. Finanstilsynets tavshedspligt
 - 2.22.1. Gældende ret
 - 2.22.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.23. Adgang til deling af fortrolige oplysninger med Finansiell Stabilitet
 - 2.23.1. Gældende ret
 - 2.23.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.24. Justering af regler om offentliggørelse af visse tilsynsreaktioner
 - 2.24.1. Gældende ret
 - 2.24.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.25. Varighed af afslag og påbud på baggrund af manglende hæderlighed
 - 2.25.1. Gældende ret
 - 2.25.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.26. Indbringelse af afgørelser om egnethed og hæderlighed for domstole
 - 2.26.1. Gældende ret
 - 2.26.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.27. Betingede egnethedsgodkendelser
 - 2.27.1. Gældende ret
 - 2.27.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.28. Kollektiv egnethed for bestyrelsesmedlemmer i kreditservicevirksomheder
 - 2.28.1. Gældende ret
 - 2.28.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.29. Fortrolighed om afgørelser om egnethed og hæderlighed
 - 2.29.1. Gældende ret
 - 2.29.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.30. Offentliggørelseskrav for afgørelser om egnethed og hæderligheder i forskellige love
 - 2.30.1. Gældende ret
 - 2.30.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.31. Hæderlighedskrav for kunsthandlere
 - 2.31.1. Gældende ret
 - 2.31.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.32. Kompetencekrav for ansatte i udbydere af kryptoaktivtjenester, der yder investeringsrådgivning m.v.
 - 2.32.1. Gældende ret
 - 2.32.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.33. ESG-omstillingsplaner, risici og stresstest
 - 2.33.1. Gældende ret
 - 2.33.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.34. Nationalt tilsyn med ESG-vurderingsforordningen
 - 2.34.1. Gældende ret
 - 2.34.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.35. Udvidede muligheder for undladelse af registrering i hvidvaskregisteret
 - 2.35.1. Gældende ret

-
- 2.35.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.36. Udvidelse af deltagere i et operativt samarbejde under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet til bekæmpelse af hvidvask mv.
 - 2.36.1. Gældende ret
 - 2.36.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.37. Pengeinstitutters behandling af advokaters samlede klientbankkonti
 - 2.37.1. Gældende ret
 - 2.37.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.38. Justering af reglerne om underretnings- og tavshedspligt på hvidvaskområdet
 - 2.38.1. Gældende ret
 - 2.38.2. Erhvervsministeriets og Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.39. Ændringer som følge af FAIF-UCITS II-direktivet
 - 2.39.1. Gældende ret
 - 2.39.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.39.2.1. Låneudstedende fonde
 - 2.39.2.2. Grænseoverskridende udbud af depositarytjenester for alternative investeringsforeninger
 - 2.39.2.3. Skærpet regulering af delegationsaftaler
 - 2.39.2.4. Likviditetsstyringsværktøjer
 - 2.39.2.5. Bedre dataindsamling, rapportering, vidensdeling og samarbejde mellem myndigheder
 - 2.40. Videregivelse af fortrolige oplysninger og straf for overtrædelse af nye bestemmelser i EMIR
 - 2.40.1. Gældende ret
 - 2.40.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.41. Beføjelser til at påse overholdelsen af forordningen om markeder for kryptoaktiver
 - 2.41.1. Gældende ret
 - 2.41.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.42. Etablering af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) for indberetninger på tværs af den finansielle lovgivning
 - 2.42.1. Gældende ret
 - 2.42.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.43. Straffelæggelse af overtrædelse af visse bestemmelser i crowdfundingforordningen
 - 2.43.1. Gældende ret
 - 2.43.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.44. Straffelæggelse af overtrædelse af disclosureforordningen
 - 2.44.1. Gældende ret
 - 2.44.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.45. Aflæggelse af årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS) for forsikringselskaber med tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed
 - 2.45.1. Gældende ret
 - 2.45.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.46. Ændring af krav til operatører af markedspladser vedr. datakvalitetsstandarder, effektiv positionsforvaltningskontrol mv. mhp. forbedret gennemsigtighed på værdipapirmarkederne
 - 2.46.1. Gældende ret
 - 2.46.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.47. Ændring af definitionen af deltager i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer
 - 2.47.1. Gældende ret
 - 2.47.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.48. Ændring af Finanstilsynets bestyrelses brug af eksterne eksperter
 - 2.48.1. Gældende ret
 - 2.48.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.49. Overførsel af beslutningskompetence vedrørende NBCR-terrorhandlinger til regeringen
 - 2.49.1. Gældende ret
 - 2.49.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.50. Lempelse af kontantreglen for kommunerne
 - 2.50.1. Gældende ret
 - 2.50.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.51. Præcisering af rammerne for tilladelseskrav til fondsmæglerselskaber
 - 2.51.1. Gældende ret

- 2.51.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.52. Udbytte i sparekasser
 - 2.52.1. Gældende ret
 - 2.52.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.53. Afvikling af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter uden for hensynet til offentlighedens interesse
 - 2.53.1. Gældende ret
 - 2.53.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.54. Håndtering af nødlidende pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og visse holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter
 - 2.54.1. Gældende ret
 - 2.54.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.55 Grundlaget for opgørelsen af gældsbufferkravet for realkreditinstitutter i SIFI-koncerner
 - 2.55.1. Gældende ret
 - 2.55.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række justeringer og præciseringer af den gældende finansielle regulering, der er nødvendige for at holde reguleringen relevant i lyset af samfundsudviklingen samt for at sikre korrekt gennemførelse af ny fælleseuropæisk regulering.

Lovforslaget har til formål at styrke forsikringssekskabers mulighed for at investere på områder, der kan bidrage til at fremme den grønne omstilling. Et bredt politisk flertal tilkendegav i Erhvervsudvalgets betænkning af 31. marts 2022 til L 118 Forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og flere andre love et ønske om, at forsikringssekskaber skulle have mulighed for at eje og drive skov via et datterselskab. Som opfølgning herpå foreslås, at både forsikrings- og pensionsselskaber, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) og Lønmodtagernes Dyrtdsfond (LD) skal have mulighed for at eje og drive skov via et datterselskab.

Med lovforslaget følges der op på regeringens ønske om at forbedre mulighederne for finansiering af boligkøb i yderområderne og gøre den såkaldte "Lån på landet"-ordning permanent, så borgere også efter den 1. juli 2025 kan opnå statsgaranti til boligkøb i landdistrikter. Det foreslås også at udvide spændet for, hvor stor en del af boliglånet, der kan opnå statsgaranti for, til mellem 40 pct. og 90 pct. af ejendommens kontantværdi på handelstidspunktet. Det forventes, at justeringerne vil få en positiv indflydelse på gensalgsmuligheder og fremtidige finansieringsmuligheder, da der bl.a. skabes bedre mulighed for at opnå lån i ordningen gennem et større incitament for ejendoms kreditgiverne til at yde lån under garantien.

Lovforslaget lægger også op til at gennemføre ændringer på kortbetalingsmarkedet med henblik på at sikre en effektiv konkurrence og bedre rammevilkår for både indløserne, betalingsordninger, forretninger og forbrugere. Der lægges blandt andet op til at sikre lige konkurrencevilkår for indløsning af eksempelvis transaktioner med Dankort ved at tydeliggøre retsstillingen således, at udbydere af betalingstjenester skal gives direkte adgang til betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Med henblik på at sikre et robust og velfungerende finansielt system er formålet med lovforslaget endvidere at påbegynde gennemførelsen af de ændringer, som er foretaget i kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen med henholdsvis CRD VI-direktivet og CRR III-forordningen. CRD VI-direktivet og CRR III-forordningen tager afsæt dels i de endelige Basel III-anbefalinger og dels i at tilpasse reguleringen af europæiske kreditinstitutter til de seneste udviklinger i EU, herunder håndtering af klimarisici og konsekvenserne af Brexit. Der lægges op til at foretage en række ændringer til gennemførelse af CRD VI-direktivet og CRR III-forordningen med nærværende lovforslag, mens de øvrige elementer gennemføres ved senere lovforslag. Med lovforslaget lægges således blandt andet op til at:

- Indføre en overgangsordning for lavrisiko boliglån, dvs. det såkaldte outputgulv, der sætter en nedre grænse for de risikovægtede eksponeringer – og dermed kapitalkravet – i institutter, der bruger interne modeller til opgørelse af kapitalkravet.
- Tydeliggøre tilladelseskrav for filialer af kreditinstitutter fra lande uden for EU/EØS.
- Tilpasse offentliggørelsesforpligtelserne i overensstemmelse med kravene i kapitalkravsforordningen, der fremover opfyldes ved at indberette oplysningerne til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

- Indføre en ny tilsynsbeføjelse, hvorefter Finanstilsynet skal godkende pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse finansielle holdingvirksomheders væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber for at sikre tilsyn med væsentlige ændringer til virksomhedernes risikoprofil.
- Indføre en række nye krav til institutterne og beføjelser til tilsynsmyndighederne på området for miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici.
- Tilpasse reglerne for kredit-, markeds- og operationel risiko.
- Fastsætte nærmere krav til, hvordan virksomhederne skal sikre, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene med henblik på at understøtte rammerne for god ledelse i virksomhederne på det finansielle område.

Lovforslaget har desuden til formål at fremme rekrutteringen af ledelsesmedlemmer til virksomhederne på det finansielle område og styrke ledelsesmedlemmers retsstilling i sager, hvor egnetheds- og hæderlighedskravene ikke er opfyldt. De foreslåede ændringer af reglerne på egnetheds- og hæderlighedsområdet er allerede gældende for en række finansielle virksomheder efter lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om kreditervicevirksomheder og kreditkøbere. Med lovforslaget udrulles de samme ændringer til flere finansielle virksomhedstyper, med henblik på også her at fjerne barrierer, som kan medføre, at personer med relevante kompetencer og relevant erfaring afholder sig fra at søge ledelsesstillinger. Der lægges med lovforslaget således op til, at lempelserne på egnetheds- og hæderlighedsområdet i den politiske aftale af 16. juni 2022 mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance om ”Skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder og bredere rekrutteringsgrundlag til ledelserne i den finansielle sektor” udbredes til flest mulige sektorer på det finansielle område.

Med lovforslaget lægges endvidere op til at øge gennemsigtigheden på området for bæredygtige investeringer og øge investorernes tillid til bæredygtige finansielle produkter samt sikre, at kreditinstitutter er bedre rustet til at håndtere fremtidige bæredygtighedsrelaterede udfordringer. Dette gøres blandt andet ved at forpligte institutterne til at udarbejde bæredygtigheds (ESG) omstillingsplaner og give Finanstilsynet en række tilsynsbeføjelser på dette område, herunder ved at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed til at føre tilsyn med bestemmelser i Europa-Parlamentet og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter. I forlængelse heraf lægges op til at styrke Finanstilsynets mulighed for at sikre overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i

sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) ved at foreslå, at visse overtrædelser af forordningen skal kunne straffes med bøder.

Med lovforslaget lægges endvidere op til at skabe et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering på en række punkter, bl.a. som led i forberedelsen af Financial Action Task Forces (FATF) kommende evaluering af Danmark. Der lægges blandt andet op til at styrke Hvidvasksekretariatets muligheder for at skabe et overblik over mistænkelige aktører og netværk og give et bedre efterretningsbillede for National enhed for Særlig Kriminalitet og Politiets Efterretningstjeneste. Det foreslås også, at Finanstilsynet kan nægte registrering i hvidvaskregisteret, hvis f.eks. et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, når overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Endelig lægger lovforslaget op til at gennemføre en række justeringer i den finansielle lovgivning som følge af vedtagelsen af ny EU-regulering.

- Med lovforslaget påbegyndes implementeringen af lovpakken EU Listing Act i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014 med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder. Det foreslås således at gennemføre følgende regulering til visse af ændringerne i prospektforordningen, herunder ændre henvisningen til fristerne for Finanstilsynets behandling af prospekter og strafbelægge overtrædelse af yderligere bestemmelser i prospektforordningen. De øvrige elementer i EU Listing Act-pakken gennemføres ved senere lovforslag.
- Lovforslaget implementerer reglerne i FAIF-UCITS II-direktivet, der indebærer en modernisering af reglerne på investeringsfondsområdet og forbedrer vilkårene for investeringer på kapitalmarkederne i EU. Der indføres bl.a. fælles regler for låneudstedende fonde, ligesom der både for UCITS og alternative investeringsfonde sker en præcisering af visse standarder, der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde.
- Lovforslaget indfører hjemmel til, at Finanstilsynet, som kompetent myndighed under Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 EMIR, kan videregive virksomhedsspecifikke og fortrolige oplysninger om bl.a. virksomheders clearingaktivitet til den nyoprettede ”fælles overvågningsmekanisme”, som består af repræsentanter fra en række tilsynsmyndigheder og Europa-Kommissionen.

- Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP). Ændringerne i den finansielle lovgivning har til formål at sikre, at en række offentliggjorte oplysninger på det finansielle område bliver indsendt til et fælles-europæisk adgangspunkt.

Endelig sigter lovforslaget efter at fremme børsnoterede skadesforsikringsselskabers kommunikation med internationale investorer og dermed deres adgang til kapital samt lette administrationen i forbindelse med udarbejdelsen af årsregnskabet for disse virksomheder ved at gøre det muligt at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS) i stedet for at aflægge årsregnskab efter de danske regnskabsregler fastlagt i bekendtgørelsen om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Med lovforslaget gøres det dermed muligt for de børsnoterede og unoterede finansielle koncerner, som alene har skadesforsikringsselskaber, at aflægge en årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS) igennem hele koncernen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Tværgående pensionskassers og forsikringsselskabers adgang til at eje og drive skov

2.1.1. Gældende ret

Forsikringsselskabers virksomhedsområde er som udgangspunkt begrænset til forsikringsvirksomhed. Begrænsningen er indført for at beskytte forsikringstagerne. Selskaberne kan i begrænset omfang drive ”anden tilladt virksomhed”, dvs. andre aktiviteter end forsikringsvirksomhed, som et forsikringsselskab kan drive i selskabet, samtidig med at forsikringsselskabet har tilladelse til forsikringsvirksomhed. De gældende regler for anden tilladt virksomhed for forsikringsselskaber fremgår af §§ 46-48 i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter den gældende § 46, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, er det tilladt for forsikringsselskaber at drive accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, dvs. i et datterselskab, hvor forsikringsselskabet har bestemmende indflydelse. Bestemmende indflydelse skal forstås i henhold til § 12 i lov om forsikringsvirksomhed, som beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Definitionen af accessorisk servicevirksomhed følger af artikel 1, nr. 53, i Kommissionens delegerede forordning 2015/35/EU af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). Accessorisk servicevirksomhed kan bestå i et ikkereguleret selskab, hvis hovedaktivitet består

i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, administrering af databehandlingstjenester, sundheds- og plejeydelser eller enhver anden lignende aktivitet af accessorisk karakter i forhold til et eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskabers hovedaktivitet.

Virksomhed, der indebærer at eje og drive skov, kan ikke anses for at udgøre accessorisk servicevirksomhed efter denne definition og er derfor ikke omfattet af den gældende § 46, stk. 5. I dag har forsikringsselskaberne mulighed for at investere i virksomhed, der ejer og driver skov, så længe forsikringsselskabet ikke opnår bestemmende indflydelse over virksomheden, da forsikringsselskabet herved overtager den driftsmæssige risiko, hvilket ikke er tilladt for forsikringsselskaber efter de gældende regler. Lov om forsikringsvirksomhed indeholder i dag ikke regler om, at forsikringsselskaber kan drive skov.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II-direktivet) indeholder i afsnit I, kapitel II regler om adgang til udøvelse af virksomhed inden for direktivets anvendelsesområde. Solvens II-direktivets artikel 18 fastsætter betingelser for at kunne modtage en tilladelse og udstrækningen af tilladelsen, herunder begrænsning af forsikringsselskabernes formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervmæssig virksomhed i selve forsikringsselskabet.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med behandlingen af lov nr. 570 af 10. maj 2022 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og flere andre love som forsikringsselskaber var underlagt på daværende tidspunkt, afgav et bredt politisk flertal en betænkning, hvori der var flertal for at tillade tværgående pensionskasser og forsikringsselskaber at eje og drive skov via en dattervirksomhed, hvis det var muligt inden for EU-reglerne, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg B, betænkning over L 118.

Erhvervsministeriet har været i dialog med EU-Kommissionen om fortolkningen af samspillet mellem reglerne i Solvens II-direktivets artikel 18 og definitionen af accessorisk servicevirksomhed i Solvens II-forordningens artikel 1, nr. 53.

Det vurderes på baggrund af EU-Kommissionens svar, at det er muligt for tværgående pensionskasser og forsikringsselskaber at eje og drive skov, så længe det foregår i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.

Forsikringsbranchen har et særligt ønske om at kunne få en mere aktiv rolle og bidrage til den grønne omstilling. Det findes på baggrund af branchens ønske og EU-Kommissionens svar hensigtsmæssigt, at forsikringsselskaberne skal have mulighed for at drive skov, hvilket forudsætter en ændring af de gældende regler i lov om forsikringsvirksomhed om forsikringsselskabers mulighed for at drive anden tilladt virksomhed.

Det foreslås derfor, at nyaffatte § 46, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, så forsikringsselskaber, udover accessorisk servicevirksomhed, også kan drive skov gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at forsikringsselskaber kan investere i en virksomhed, der ejer og driver skov i en grad, så forsikringsselskabet udøver bestemmende indflydelse på virksomheden, der driver skov. Med bestemmende indflydelse får forsikringsselskaberne beføjelsen til at styre dattervirksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, og forsikringsselskabet vil dermed have ansvaret for og risikoen forbundet med at drive skov. Forsikringsselskaber, der ønsker at drive skov, vil derimod ikke med den foreslåede ændring kunne drive skov i selve forsikringsselskabet.

Forsikringsselskaber er forpligtede til at sikre, at forsikringstagernes interesser varetages bedst muligt. Muligheden for at drive skov ændrer ikke herpå. Forsikringsselskaberne skal derfor også, når de driver skov eller accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, leve op til de gældende regler for bl.a. forsvarlig ledelse, effektiv virksomhedsstyring, håndteringen af interessekonflikter og investeringsregler.

Forsikringsselskabernes mulighed for at drive accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse efter § 46, stk. 5, påvirkes ikke af forslaget

Den foreslåede ændring har heller ikke betydning for forsikringsselskabers mulighed for at drive anden virksomhed, som skov og accessorisk servicevirksomhed, i fællesskab med andre under de betingelser, der fremgår af § 48, stk. 1, nr. 1-3.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.2. Etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne

2.2.1. Gældende ret

Lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne indeholder en ordning, hvorefter

forbrugere i yderområder af landet (særligt landdistrikter) kan opnå finansiering til ejendomskreditaftaler med statsgaranti. Ordningen er begrænset til 3 år, svarende til, at der ikke kan gives statsgaranti til ansøgninger modtaget efter den 1. juli 2025.

Ordningen administreres af Finansiell Stabilitet på vegne af staten, og er begrænset til at omfatte boligejendomme med en handelspris på under 8.000 kr. pr. m² og boligejendomme på mellem 8.000 kr. og 10.000 kr. pr. m², hvis ejendommen er beliggende i udvalgte postnumre.

Statsgarantien kan på nuværende tidspunkt dække belåning i intervallet mellem 60 pct. og 90 pct. af ejendommens kontantværdi på handelstidspunktet.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kvadratmeterprisgrænserne, da lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistriktet samtidig foreslås gjort permanent. Henset til at loven vil få et længerevarende perspektiv, vurderes det relevant at kunne indekserer kvadratmeterprisgrænserne, så de følger med udviklingen i samfundet.

Med dette lovforslag foreslås, at lånegrænsen i ordningen udvides, så det bliver muligt at belåne en boligejendom med statsgaranti i spændet mellem 40 pct. og 90 pct. af ejendommens kontantværdi på handelstidspunktet. Det vurderes, at den foreslåede udvidelse vil medføre et større incitament for ejendomskreditgiverne til at yde lån under garantien og dermed bedre mulighed for lån i ordningen. Det skyldes, at den forøgede låneadgang placerer sig længere inde i panttrækkefølgen og ejendomskreditgiverne dermed opnår en større sikkerhed for lånet. En udvidelse af belåningsintervallet, hvori der kan opnås statsgaranti, medfører samtidig at statens risiko forøges.

Efter gældende regler tilfalder garantiprovisionen først statskassen efter Finansiell Stabilitet har afholdt de administrative omkostninger til ordningen, men med de foreslåede regler vil denne fremgangsmådes ændres. Det foreslås, at 50 pct. af de indkomne provisionsindtægter skal tilfalde Finansiell Stabilitet, mens de resterende 50 pct. skal tilfalde statskassen, hvilket medfører, at halvdelen af garantiprovisionsindtægterne tilfalder statskassen direkte, og inden de administrative omkostninger er afholdt.

Såfremt der opstår et finansieringsbehov hos Finansiell Stabilitet, eksempelvis ved lavt træk på ordningen og dermed få provisionsindtægter, vil staten overføre det resterende beløb til Finansiell Stabilitet til dækning af de administrative omkostninger. Det gælder ligeledes, at et eventuelt overskud

fra ordningen efter betaling af administrative omkostninger til ordningen tilfalder staten.

En ordning med statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne indebærer en risiko for statsfinansielle tab, da der kan opstå tab på garantierne i tilfælde af at garantien bliver udløst. Eventuelle tab dækkes af staten. Som følge af forslaget om permanentgørelse af ordningen vil staten årligt afsætte et beløb på 3 mio. kr. i risikopræmie på finansloven til ordningen.

I henhold til budgetvejledningens pkt. 2.2.15 skal der ved udstedelse af garantier fastsættes en øvre garantiramme (et maksimalt lånebeløb under garantien). Som følge af permanentgørelse af loven afsættes der en garantiramme på 100 mio. kr. for de lån, der omfattes af statsgarantien.

Forslaget vil medføre, at borgere også efter den 1. juli 2025 kan opnå statsgaranti til boligkøb i relevante områder. Det vil forventeligt få en positiv indflydelse på gensalgsmuligheder og fremtidige finansieringsmuligheder.

Regeringens ønske med lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistriktet var at forbedre mulighederne for finansiering af boligkøb i yderområderne. Forslaget følger op på regeringsgrundlaget, hvorefter ordningen ønskes permanentgjort.

2.3. Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester

2.3.1. Gældende ret

Af § 64, stk. 1, i lov om betalinger fremgår, at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikke-diskriminerende og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet. Bestemmelsen har til formål at hindre konkurrenceforvridende diskrimination i forbindelse med beslutning om adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester, der har opnået tilladelse som betalingsinstitut.

Ved et betalingssystem forstås i henhold til § 7, nr. 13, i lov om betalinger et ”system til overførsel af midler med formelle og standardiserede rutiner og fælles regler for behandlings, clearing eller afvikling af betalingstransaktioner”.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og for-

ordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF. Bestemmelsen har til formål at hindre konkurrenceforvridende diskrimination ved beslutning om adgang til betalingssystemer af betalingstjenester.

Det fremgår af bemærkninger til § 64, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157 som fremsat, side 187, at det er vigtigt for udbydere af betalingstjenester at have adgang til betalingssystemernes tekniske infrastruktur-tjenester. Det fastslås derfor i § 64, stk. 1, i lov om betalinger, at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikke-diskriminerende og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici, som eksempelvis afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici, og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet.

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF, fremgår det af præambelbetragtning nr. 49, at betalingstjenesteudbydere, der søger om at deltage i et betalingssystem, selv bør bære risikoen for deres eget valg af system og over for betalingssystemet dokumentere, at deres interne ordninger er tilstrækkelig modstandsdygtige over for alle former for risici. Disse betalingssystemer omfatter typisk kortordninger med fire parter og store systemer, der behandler kreditoverførsler og direkte debitering.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 64, i lov om betalinger ændres. Ændringen vil tydeliggøre retsstillingen i relation til udbydere af betalingstjenesters adgang til betalingssystemer.

Ændringen fremsættes som led i en samlet pakke af initiativer, der skal sikre en effektiv konkurrence på betalingsområdet. Initiativpakken sikrer bedre rammevilkår for både indløserne, betalingsordninger, og forretningerne på markedet for kortbetaling. Initiativerne består af nærværende ændring i § 64 i lov om betalinger, der sikrer lige konkurrencevilkår for indløsning af eksempelvis transaktioner med Dankort, en ændring i bekendtgørelse nr. 2163 af 18. december 2020 om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger, samt initiativer til at øge gennemsigtigheden for forretningerne i forhold til betaling for indløsning.

Erhvervsministeriet vurderer, at det vil skabe klarhed om retstilstanden, hvis loven ændres, således, at det eksplicit fremgår af § 64, i lov om betalinger, at betalingssystemer skal give udbydere af betalingstjenester adgang til deres be-

talningssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Ændringen sikrer, at der ikke er tvivl om, at udbydere af betalingstjenester skal have adgang til betalingssystemer. Med betalingssystemets vilkår, forstås vilkår fastsat af den eller de, der er ansvarlige for et givent betalingssystem.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (2023/0210/COD), hvor den relevante bestemmelse også tydeliggør pligten til at give adgang til betalingssystemet. Denne pligt fremgår af henholdsvis artikel 31, stk. 1 og 3. For at opnå en korrekt forståelse af dens omfang og indhold er det nødvendigt at læse disse bestemmelser i sammenhæng.

Erhvervsministeriet vurderer, at tydeliggørelsen af retstilstanden i Danmark dermed vil svare til den kommende ændring i Den Europæiske Union, såfremt forslaget til forordning vedtages.

Den foreslåede ændring er tillige udformet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (2023/0210/COD). Af punkt 1-6 i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010.

Af Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157 som fremsat, side 187, fremgår,

at et betalingssystem er undtaget § 64, i lov om betalinger, hvis samtlige deltagere er koncernforbundne eller er systemer, der er oprettet og drives af en enkelt udbyder af betalingstjenester. Sådanne betalingssystemer kan drives enten i direkte konkurrence med betalingssystemer eller mere typisk i en markedsniche, der ikke i tilstrækkelig grad er dækket af betalingssystemer. Disse systemer omfatter ordninger med tre parter, f.eks. kortordninger med tre parter, således at de i realiteten aldrig fungerer som kortordninger med fire parter, f.eks. ved at benytte licenstagere, agenter eller partnere med samme varemærke. Sådanne systemer omfatter typisk tillige betalingstjenester, der tilbydes af telekommunikationstjenesteudbydere, hvor ordningens operatør

er udbyder af betalingstjenester for både betaleren og betalingsmodtageren, og bankkoncerners interne systemer.

Pligten til at give adgang til betalingssystemer omfatter blandt andet den eller de, der er ansvarlige for et betalingssystem, hvor denne ikke selv udsteder betalingskort, men eksempelvis indgår i et samarbejde med pengeinstitutter om, at de udsteder det pågældende kort til pengeinstitutternes kunder. I en sådan situation er samtlige deltagere ikke koncernforbundne, og er ikke systemer, der er oprettet og drives af en enkelt udbyder af betalingstjenester. Reglen i § 64 medfører således, at et betalingssystem ikke kan forbeholde sig adgang til alene selv at foretage indløsning.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 64, i lov om betalinger præciseres således, at det nu eksplicit fremgår, at betalingssystemerne forpligtes til at give udbydere af betalingstjenester adgang til deres betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Erhvervsministeriet bemærker, at ”udbydere af betalingstjenester” omfattet af betalingslovens § 64 skal fortolkes direktivkonformt i overensstemmelse med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (2023/0210/COD).

Det følger af denne forordnings artikel 32, stk. 1 og stk. 3, og artikel 33, stk. 1 og 2, jf. definitionen i artikel 4, nr. 11, at udbydere af en eller flere betalingstjenester opført i pkt. 1-6 samt pkt. 8, i forordningens bilag 1 behandles som betalingsinstitutter i forordningens forstand. Det betyder, at de virksomheder, som har tilladelse til at udbyde en eller flere af de betalingstjenester, som fremgår af betalingslovens bilag 1, nr. 1-6 og nr. 8, er ”udbydere af betalingstjenester” og dermed har ret til adgang til betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår.

Der henvises til lovforslagets § 10, nr. 4 og nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.4. Indførelse af et outputguld i opgørelsen af institutters risikovægtede eksponeringer

2.4.1. Gældende ret

Fastsættelsen af penge- og realkreditinstitutters individuelle solvensbehov er reguleret i § 124 i lov om finansiel virksomhed, som blandt andet fastlægger, at penge- og real-

kreditinstitutter skal sikre, at institutterne har tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække instituttets risici.

Solvensbehovet opgøres i procent af penge- eller realkreditinstituttets risikovægtede eksponeringer, bortset fra den del af solvensbehovet, som vedrører risikoen for overdreven gearing, som opgøres i procent af de ikke risikovægtede eksponeringer.

Det individuelle solvensbehov består dermed af kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a-d (søjle I-krav og gearingskrav), og minimumskapitalkravet i artikel 93 i CRR samt et eventuelt tillæg til det relevante krav, hvis instituttets risici ikke er tilstrækkelig dækket af dette krav (søjle II-tillæg/krav). Efter dansk praksis er det som udgangspunkt institutterne, der fastsætter deres søjle II-tillæg, og Finanstilsynet fører tilsyn med fastsættelsen af disse tillæg.

Institutter, der anvender interne modeller til opgørelse af deres risikovægtede eksponeringer, som bruges til at fastlægge institutternes kapitalgrundlagskrav, skal i dag adressere risici forbundet med modellerne gennem deres søjle II-tillæg.

I henhold til § 125 g, stk. 3 og 4, afhænger det særlige kapitalkrav (SIFI-buffere) til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er) af, hvilken kategori af systemiskhed SIFI'erne placeres i efter § 308, stk. 7, og at erhvervsministeren fastsætter en SIFI-buffersats for hver kategori af systemiskhed. Erhvervsministeren fastsætter således ikke direkte SIFI-buffere for de enkelte SIFI'er.

Erhvervsministeren kan også i henhold til § 125 h, stk. 1, fastsætte en systemisk buffersats for at forebygge og begrænse langsigtede systemiske eller makroprudentielle risici. Erhvervsministeren fastlægger, hvilke eksponeringer buffersatsen skal gælde for, og hvilke penge- og realkreditinstitutter, der skal være omfattet af buffersatsen.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

CRR III indfører med artikel 92, stk. 3, et såkaldt outputgulv, som fastsætter en nedre grænse for opgørelsen af de risikovægtede eksponeringer i institutter, som anvender interne modeller til opgørelse af de risikovægtede eksponeringer. Grænsen er fastsat til 72,5 pct. af, hvad de risikovægtede eksponeringer ville være efter de standardiserede tilgange til opgørelse af risikovægtede eksponeringer, som er mere simple metoder, hvor der anvendes standardiserede og mere forsigtige risikovægte. Når et institut bindes af outputgulvet, vil dets risikovægtede eksponeringer således stige.

Outputgulvet skal mindske de risici, der er forbundet med

institutternes interne modeller, herunder underestimering af risici og uønsket variabilitet i kapitalkravet.

Som konsekvens af indførelsen af outputgulvet tilføjer CRD VI en række bestemmelser i artikel 104 a, 131 og 133, som skal sikre, at der ikke sker en dobbelttælling af de modelrelaterede risici, som outputgulvet skal dække, ved opgørelse af institutternes kapitalkrav. Det vedrører søjle II-tillæg, SIFI-bufferne og den systemiske buffer.

Bestemmelserne i artikel 104 a præciserer, at søjle II-tillæg skal revideres, hvor der måtte være et overlap mellem risici dækket af outputgulvet og eventuelle søjle II-tillæg, som institutterne skal kapitaldække i relation til institutternes risici forbundet med deres interne modeller til opgørelse af de risikovægtede eksponeringer. Det foreslås at implementere disse bestemmelser i lov om finansiel virksomhed §124, som nyt stk. 5 og 6.

I praksis vil implementeringen af disse bestemmelser ikke have betydning for den danske tilgang til fastsættelse af søjle II-tillæg. Det følger allerede af de danske regler, at søjle II kravet i henhold til § 124 i lov om finansiel virksomhed skal modsvare virksomhedens risici og af den almindelige tilgang til opgørelse af solvensbehovet i Danmark, hvor tillæg alene gives, hvis risikoen ikke er dækket af søjle I. Det vil fremadrettet også gælde risici, som dækkes i søjle I som følge af outputgulvet. Finanstilsynet revurderer solvensbehovet løbende, herunder via en årlig proces med tilbagemelding til institutterne.

Den nominelle værdi af kapitalkravene, der følger af SIFI-bufferne og den systemiske buffer, vil stige, hvis et institut bindes af outputgulvet og dets risikovægtede eksponeringer dermed forøges. I de tilfælde fastlægger bestemmelserne i artikel 131, stk. 6, litra c) og artikel 133, stk. 8, litra d) i CRD VI, at myndighederne ved den førstkommande revurdering tager det fastsatte niveau for SIFI-bufferne og den systemiske buffer op til revision for at sikre, at niveauet fortsat er passende.

I praksis er de gældende SIFI-buffersatser fastlagt i aftale mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013. SIFI-buffersatserne er siden indførelsen årligt blevet fastsat på samme niveau i henhold til § 125 g, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Det er i overensstemmelse med direktivets forpligtelse i artikel 131, stk. 6, litra b, for de kompetente myndigheder til en årlig revision af SIFI-bufferne.

Da alle SIFI-institutter, der indplaceres i samme kategori af systemiskhed, vil skulle overholde samme SIFI-buffersats, er der ikke mulighed for at fastsætte særlige satser for de enkelte institutter. SIFI-buffersatserne differentieres desuden ikke efter, om et institut bruger interne modeller til beregning af kapitalkrav og risikovægtede eksponeringer. I udgangspunktet differentieres SIFI-buffersatserne således ikke på baggrund af, om et institut bindes af outputgulvet.

Den systemiske buffer fastsættes i praksis af erhvervsministeren på baggrund af indstillinger fra Det Systemiske Risikoråd. Den systemiske buffer kan fastsættes for at tage højde for de tilfælde, hvor der er behov for at afdække særlige langsigtede systemiske eller makroprudentielle risici, som ikke er dækket af andre kapitalkrav. Behovet for en systemisk buffer vurderes således allerede i forhold til de øvrige kapitalkrav i forbindelse med Det Systemiske Risikoråds indstillinger, og erhvervsministeren skal adressere disse henstillinger ud fra et ”følg-eller-forklar”-princip. En systemisk buffer skal revideres mindst hvert andet år. Det følger af CRD artikel 133, stk. 8, litra b, og er implementeret i § 124 h, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed

Ovenstående betyder, at der ved den årlige fastsættelse af SIFI-buffere eller den vurdering af den systemiske buffer, som skal gennemføres minimum hvert andet år, også inddrages hensyn til det samlede kapitalkrav, når et institut bindes af outputgulvet. Derved er der mulighed for at revidere SIFI-buffersatserne eller den systemiske buffer ud fra hensyn til outputgulvet, hvis der på et senere tidspunkt skulle være et ønske herom. Det er i overensstemmelse med de myndighedsrettede bestemmelser i artikel 131, stk. 6, og artikel 133, stk. 8, litra d) i CRD VI. En revidering af SIFI-buffersatserne vil indebære inddragelse af aftaleparterne bag aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013.

Det foreslås desuden i artikel 133, stk. 8, litra c, i CRD VI, at den systemiske buffer ikke må fastsættes, så den vedrører risici, der allerede er dækket af outputgulvet. Dette ses som en præcisering af de allerede gældende bestemmelser om, at den systemiske buffer skal dække risici, som ikke dækkes gennem de øvrige kapitalkrav i CRR. Det foreslås, at denne præcisering implementeres i § 125 h, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, da det ikke præciseres nærmere, hvilke kapitalkrav den systemiske buffer ikke må have overlap med i andre bekendtgørelser eller vejledninger med tilknytning til den systemiske buffer.

2.5. Overgangsregel for outputgulvet

2.5.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag regler om outputgulv for penge- og realkreditinstitutter, der anvender interne metoder til fastsættelse af instituttets risikoeksponeringer.

Penge- og realkreditinstitutters risikobaserede kapitalkrav beregnes som kapitalkrav i pct. af risikovægtede eksponeringer, dvs. institutternes eksponeringer vægtet efter risiko. De enkelte typer af eksponeringer ganges med en risikovægt, som afspejler risikoen på eksponeringen. De risikovægtede eksponeringer er summen af eksponeringerne vægtet efter risiko. De risikovægtede eksponeringer ganges med et kapitalkrav for at få et instituts kapitalkrav i kroner.

Anvendelse af interne ratingbaserede metoder til fastsættelse af risikoeksponeringer på kreditrisiko giver penge- og realkreditinstitutter mulighed for, med Finanstilsynets godkendelse, at fastsætte risikovægten på baggrund af egne data og egne udviklede metoder frem for standardrisikovægtene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR).

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR III) for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet indfører et såkaldt outputgulv for de kreditinstitutter, som bruger interne metoder til at opgøre risiko og kapitalkrav til udlån m.v. Formålet med outputgulvet er at sikre, at kapitalkravet i institutter, der benytter interne metoder, ikke bliver uhensigtsmæssigt lavt sammenlignet med institutter, der benytter standardmetoderne.

Outputgulvet sætter en nedre grænse for de risikovægtede eksponeringer og dermed kapitalkravet for institutter, der bruger interne metoder. Denne nedre grænse er fastsat til 72,5 pct. af de risikovægtede eksponeringer under standardmetoderne.

Outputgulvet kan generelt bidrage til, at institutter og myndigheder ikke undervurderer institutternes risiko, som det skete under den finansielle krise 2008-10, og derved reducere risikoen for kriser med samfundsøkonomiske omkostninger. På den anden side kan outputgulvet svække kapitalkravenes risikofølsomhed (dvs. sammenhængen mellem kapitalkravet og risikoen på instituttets udlån m.v.), og indebære en stigning i kapitalkravet, der ikke er begrundet i en højere risiko.

CRR III indeholder mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade en overgangsordning for outputgulvet, som indebærer et lavere kapitalkrav for boliglån. Ordningen er midlertidig

og løber til og med 2032. Ordningen sikrer et vist hensyn til danske penge- og realkreditinstitutter i den midlertidige periode. Hensynet forsvinder ved udløb af ordningen. Denne overgangsordning skal aktivt tilvælges, hvor andre overgangsordninger for outputgulvet, herunder overgangsordningen for virksomheder uden en ekstern kreditvurdering, er direkte anvendelige og frit kan tilvælges af de omfattede penge- og realkreditinstitutter.

Kommissionen kan, såfremt den finder det hensigtsmæssigt, inden udgangen af 2031 fremsætte et nyt forslag om forlængelse af overgangsordningerne baseret på en analyse af ordningernes brug fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). Det vil sige, at der skal tages stilling til, om ordningerne skal forlænges efter 2032.

Det foreslås at gøre brug af den nationale valgmulighed og sætte overgangsordningen for boliglån i kraft i dansk ret. Derved kan penge- og realkreditinstitutter, der anvender interne ratingbaserede metoder, gradvist indfase de højere risikovægte tilknyttet boliglån frem til udgangen af 2032. Effekten af outputgulvet i overgangsperioden bliver dermed mindre som følge af et lavere kapitalkrav for boliglån.

For nærmere om overgangsreglen for outputgulvet henvises til lovforslagets § 1, nr. 127 og bemærkningerne hertil.

2.6. Outputgulv på koncernniveau

2.6.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag regler om et outputgulv for pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller disses modervirksomheder, der anvender interne metoder til fastsættelse af deres risikoeksponeringer.

Penge- og realkreditinstitutters og disses modervirksomheders risikobaserede kapitalkrav beregnes som kapitalkrav i pct. af risikovægtede eksponeringer, dvs. institutternes eksponeringer (udlån m.v.) vægtet efter risiko. De enkelte typer af eksponeringer (i kroner) ganges med en risikovægt (procentsats), som afspejler risikoen på eksponeringen (procentsatsen kan være enten større eller mindre end 100 pct. alt efter risikoen). De risikovægtede eksponeringer er summen af eksponeringerne vægtet efter risiko. De risikovægtede eksponeringer ganges med et kapitalkrav (procentsats) for at få et instituts kapitalkrav i kroner.

Anvendelse af interne metoder til fastsættelse af risikoeksponeringer giver penge- og realkreditinstitutter og disses moderselskaber mulighed for, med Finanstilsynets godkendelse, at fastsætte risikovægten på baggrund af egne data og egne udviklede metoder.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR III) for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet indfører et såkaldt outputgulv for de kreditinstitutter, som bruger interne metoder til at opgøre risiko og kapitalkrav til udlån m.v. Formålet med outputgulvet er at sikre, at kapitalkravet i institutter, der benytter interne metoder, ikke bliver uhensigtsmæssigt lavt sammenlignet med institutter, der benytter standardmetoderne.

Outputgulvet sætter en nedre grænse for de risikovægtede eksponeringer og dermed kapitalkravet for institutter, der bruger interne metoder. Denne nedre grænse er fastsat til 72,5 pct. af de risikovægtede eksponeringer under standardmetoderne.

Outputgulvet kan generelt bidrage til, at institutter og myndigheder ikke undervurderer institutternes risiko, som det skete under den finansielle krise 2008-10, og derved reducere risikoen for kriser med samfundsøkonomiske omkostninger. På den anden side kan outputgulvet svække kapitalkravenes risikofølsomhed (dvs. sammenhængen mellem kapitalkravet og risikoen på instituttets udlån m.v.), og indebære en stigning i kapitalkravet, der ikke er begrundet i en højere risiko.

Outputgulvet finder som udgangspunkt anvendelse både på konsolideret niveau og på soloniveau. CRR III indeholder dog en mulighed for, at en medlemsstat kan beslutte, at outputgulvet kun skal gælde på konsolideret niveau, hvis instituttet er del af en koncern med et moderselskab i samme land som instituttet.

Det foreslås at gøre brug af den nationale valgmulighed og lade outputgulvet finde anvendelse kun på konsolideret niveau. Med lovforslaget sættes det i kraft i dansk ret. Det vurderes hensigtsmæssigt at bruge muligheden, da det vil bidrage til lavere kompleksitet og større fleksibilitet for institutterne. Desuden vil outputgulvet altid gælde på konsolideret niveau, hvilket bidrager til tilstrækkelig kapitalisering i koncernen som helhed. Det vurderes, at aktivering af valgmuligheden ikke medfører en væsentlig risiko for utilstrækkelig kapitalisering i datterselskaberne.

2.7. Hyppigere offentliggørelse af kreditinstitutters risikoplysninger

2.7.1. Gældende ret

Det fremgår af § 143 a i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan beslutte offentliggørelse af oplysningerne i

8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR) hyppigere end én gang årligt. Det fremgår yderligere, at Finanstilsynet kan fastsætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten. I henhold til 8. del skal virksomhederne offentliggøre konkrete oplysninger om virksomhedens risici, herunder kapital, gearing, operationelle risici og markedsrisici.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

CRR 8. del er ændret i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 (CRR III). Institutternes offentliggørelsespligter efter CRR opfyldes fremover ved at indberette oplysningerne til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). Derudover er der fastsat konkrete offentliggørelsesfrekvenser i artikel 433 til 433 c i CRR, hvor nogle er hyppigere end årligt.

Det foreslås, at § 143 a, stk. 1, justeres, så ændringerne i CRR 8. del bliver reflekteret i bestemmelsen. Finanstilsynet får mulighed for at beslutte en højere offentliggørelsesfrekvens end fastsat i artikel 433 til 433 c i CRR. Derudover kan Finanstilsynet fastsætte en frist for de virksomheder, der skal indberette oplysninger til EBA i henhold til artikel 433 a og 433 c.

Små og ikke komplekse virksomheder omfattet af artikel 433 b skal ikke selvstændigt indberette oplysninger til EBA. Dette gør Finanstilsynet for virksomhederne. Derfor er disse ikke omfattet af muligheden for at fastsætte en frist for indberetningen.

For nærmere om offentliggørelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 65, og bemærkningerne hertil.

2.8. Myndighedsgodkendelse af pengeinstitutters, realkreditinstitutters eller finansielle holdingselskabers erhvervelser af væsentlige kapitalandele

2.8.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag regler, hvorefter Finanstilsynet skal påse pengeinstitutters, realkreditinstitutters eller finansielle holdingselskabers erhvervelse af kapitalandele.

Besiddelser af kapitalandele er dog i dag i nogen grad omfattet af reglerne for opgørelse af virksomhedernes kapitalgrundlag i henhold til 2. del i CRR. Egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af en enhed i den finansielle sektor, skal under visse betingelser fradrages ved opgørelse af virksomhedens egentlige kernekapital i henhold til artikel 36, stk. 1, litra g-i, i CRR.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med CRD VI introduceres en ny tilsynsbeføjelse, som medfører, at Finanstilsynet skal godkende væsentlige erhvervelser af kapitalandele i andre selskaber for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g i lov om finansiell virksomhed. Godkendelseskravet finder kun anvendelse på erhvervelser, der overstiger 15 pct. af det justerede kapitalgrundlag i den erhvervende virksomhed.

En virksomheds investeringer kan have væsentlig indvirkning på virksomhedens finansielle situation. Det er ikke formålet med bestemmelsen, at Finanstilsynet skal medvirke til forretningsmæssige beslutninger. Finanstilsynets vurdering af en ansøgning skal fokusere på virksomhedens overholdelse af den finansielle regulering og overholdelse af hvidvas-kloven.

De procesmæssige krav til Finanstilsynets behandling er ensrettet med reglerne vedrørende erhvervelse af en kvalificeret ejerandel, da der kan være tilfælde, hvor begge regelsæt finder anvendelse.

Finanstilsynet gives beføjelse til at fratage stemmeretten, der er knyttet til en kapitalandel, hvis virksomheden erhverver kapitalandele trods Finanstilsynets afvisning af ansøgning om erhvervelse af kapitalandele eller uden at søge om godkendelse.

For nærmere om erhvervelse af væsentlige kapitalandele henvises til lovforslagets § 1, nr. 66 og bemærkningerne hertil.

2.9. Tilladelses- og underretningskrav ved sammenlægninger af og væsentlig aktivoverførsel m.v. mellem visse finansielle virksomheder

2.9.1. Gældende ret

I henhold til § 204, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed skal erhvervsministeren tillade en sammenlægning af to finansielle virksomheder. Finansielle virksomheder er pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltnings-selskaber, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4880, at sammenlægning forstås bredt og vedrører fusion i selskabsretlig forstand og enhver anden form for overtagelse samt udskillelse af en del af virksomheden. Det fremgår også af forarbejderne, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at det overtagende institut har tilstrækkelig solvens eller likviditet.

Det fremgår desuden af bestemmelsen, at tilladelse kan nægtes, hvis det strider mod væsentlige samfundshensyn.

Det er erhvervsministeren, der giver tilladelse til sammenlægning. Dog har erhvervsministeren uddelegeret beføjelsen til at godkende sammenlægning af pengeinstitutter, hvis andel af pengeinstitutternes samlede arbejdende kapital hver især er 4 pct. eller under, jf. § 2, nr. 12, jf. § 1 i bekendtgørelse om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet.

Der er ikke i dag godkendelseskrav for sammenlægninger eller opsplitninger af finansielle holdingvirksomheder.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I CRD VI er der fastsat separate regler for sammenlægninger og opsplitninger og væsentlige overførsler af aktiver eller passiver. En sammenlægning eller opsplitning kræver i medfør af direktivet tilladelse fra tilsynsmyndigheden ud fra en række kriterier bl.a. soliditet, overholdelse af tilsynsreguleringen og hvidvaskreguleringen.

Finanstilsynets hidtidige praksis vurderes at leve op til reglerne i CRD VI. Finanstilsynet har hidtil fokuseret på vurdering af parternes soliditet og overholdelse af tilsynsregulering og hvidvaskforhold.

Der er ikke i CRD VI fastsat en frist for behandling af ansøgninger fra parter, der ikke er koncernforbundne. Den gældende sagsbehandlingsfrist på to måneder fra alle oplysninger er modtaget, foreslås opretholdt for Finanstilsynets godkendelse af sammenlægninger og opsplitninger. For ansøgninger mellem koncernforbundne parter anvendes direktivets anvisning på 60 arbejdsdage.

CRD VI giver mulighed for, at Finanstilsynet kan undlade at foretage en vurdering, når ansøgningen alene vedrører koncernforbundne parter. Denne undtagelse foreslås implementeret, så Finanstilsynet har mulighed for at foretage en fuld vurdering, en lempet eller ingen vurdering.

CRD VI kræver ved en væsentlig overførsel af aktiver udelukkende underretning af tilsynsmyndigheden. Desuden er en række overførsler vedrørende særlige aktiver undtaget fra underretningskravet. Derudover er væsentlige overførsler omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) undtaget fra underretningskravet. Disse regler er i Danmark implementeret i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Dette er en væsentlig ændring i forhold til gældende ret,

hvor alle væsentlige overførsler kræver erhvervsministerens eller Finanstilsynets godkendelse i henhold til § 204 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet har derudover efter gældende ret en række almindelige tilsynsbeføjelser. På baggrund af underretningen fra de involverede parter kan Finanstilsynet vurdere, om der er grundlag for at anvende disse beføjelser. Derfor foreslås det at indsætte krav om, at virksomhederne skal underrette Finanstilsynet 30 dage inden gennemførelse af en væsentlig overførsel.

Derudover vil tilladelseskrævende aktiviteter kun kunne overføres til andre virksomheder med tilstrækkelig tilladelse. Disse forhold giver berørte kunder en vis beskyttelse i forbindelse med overførslen, selvom der ikke længere skal opnås godkendelse.

I henhold til CRD VI behandles sammenlægninger, opsplitninger og væsentlige overførsler af tilsynsmyndigheden. I Danmark er det Finanstilsynet. Det vil være en ændring i forhold til gældende ret, hvor erhvervsministeren godkender sammenlægninger af realkreditinstitutter og store pengeinstitutter. I henhold til samarbejdsaftale om finansiel overvågning, vil Finanstilsynet fortsat kunne orientere Erhvervsministeriet om sager omfattet af erhvervsministerens tidligere beføjelse.

Det foreslås at implementere bestemmelserne om sammenlægning og opsplitning og væsentlige overførselser i overensstemmelse med CRD VI.

Investeringsforvaltningsselskaber er på dette område reguleret som kreditinstitutter, hvilket er en dansk særregulering af sammenlægning af denne type virksomhed. Der er ikke særlige hensyn at tage til investeringsforvaltningsselskaber ift. øvrige selskaber. Det foreslås derfor, at sammenlægning af investeringsforvaltningsselskaber fremadrettet udelukkende reguleres under selskabslovens bestemmelser for sammenlægning af selskaber.

For nærmere om de enkelte dele af bestemmelserne henvises til lovforslagets § 1, nr. 78, og bemærkningerne hertil.

2.10. Regler om egnetheds- og hæderlighedsvurderinger

2.10.1. Gældende ret

De gældende regler om egnethed og hæderlighed for ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder, og herunder også kravene omkring vurderingerne heraf fremgår af § 64 i lov om finansiel virksomhed. Reglerne implementerer de fælles EU-regler på området, der er fastsat i artikel 91 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD) med senere ændringer. Reglerne indeholder herudover også national regulering.

§ 64, stk. 1, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed. Kravene indebærer bl.a., at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Kravene skal være opfyldt til enhver tid. Det indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen i den finansielle virksomhed og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen.

Det følger videre af stk. 2, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at vedkommende opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

I sammenhæng hermed følger det af stk. 5, 1. pkt., at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres. Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Bestemmelsen indebærer også en pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker ændring af forholdene i stk. 1, som er lagt til grund for Finanstilsynets godkendelse af medlemmet.

Den gældende stk. 6, fastsætter, at den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1. Heri ligger både en forpligtelse til at påse, at ledelsesmedlemmet opfylder kravene i stk. 1, ved medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion og løbende, så længe det pågældende ledelsesmedlem varetager hvervet eller stillingen.

Det følger videre af den gældende § 64, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at stk. 1-6, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed. Bestemmelsen betyder bl.a., at kravene til ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 1, lov om finansiel virksomhed, samt kravet om at virksomheden skal påse ledelsesmedlemmernes overholdelse af § 64, stk. 1, jf. stk. 6, også gælder for finansielle holdingvirksomheder og blandende finansielle holdingvirksomheder.

I § 64 c i lov om finansiel virksomhed er der fastsat regler om pengeinstitutter og realkreditinstitutters identifikation af nøglepersoner, samt regler om egnethed- og hæderlighed for disse.

Det følger af § 64 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter som led i deres virksomhedsstyring skal identificere instituttets nøglepersoner.

I § 64 c, stk. 2, defineres, hvilke ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut der skal identificeres som nøglepersoner i medfør af stk. 1. Nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion. Disse oplistes i stk. 2, nr. 1-5.

Det følger af den gældende § 64 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at § 64, stk. 1 og 5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut. Det indebærer bl.a., at nøglepersoner i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, tilsvarende skal opfylde kravene om egnethed og hæderlighed jf. § 64, stk. 1, og også tilsvarende har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering nøglepersonens egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 5.

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI) foretages ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD). Det gælder bl.a. reglerne om egnethed og hæderlighed i artikel 91, der nyaffattes.

Ændringerne i artikel 91 i CRD indebærer bl.a., at der er større fokus på kreditinstitutternes eget ansvar for at sikre, at medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion til enhver tid opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Der fastsættes derfor også mere specifikke krav til, hvordan virksomhederne skal sikre, at ledelsesmedlemmerne opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Det gælder bl.a. spørgsmålet om, hvornår virksomhederne skal vurdere ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed, samt hvad virksomhederne skal gøre, hvis et ledelsesmedlem ikke opfylder kravene. Herudover stiller direktivet nu særlige krav til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er), der ønsker

at udnævne et medlem til direktionen eller en bestyrelsesformand. SIFI'er vil bl.a. fremover skulle sikre, at Finanstilsynet modtager en egnethedsansøgning for kandidaten senest 30 arbejdsdage før denne tiltræder hvervet eller stillingen.

Sammen med nyaffattelsen af egnetheds- og hæderlighedsreglerne for ledelsesmedlemmer, bliver der med CRD VI, også indført en ny artikel 91 a, der fastsætter tilsvarende krav om egnethed og hæderlighed for personer med nøglefunktioner (nøglepersoner), og kreditinstitutternes pligt til at sikre overholdelse af disse krav.

Store dele af kravene i artikel 91 og 91 a i CRD findes allerede i den danske regulering i bl.a. § 64 og 64 c, i lov om finansiel virksomhed. Disse dele skal derfor ikke implementeres. For at sikre en fuldstændig implementering af direktivet er det dog nødvendigt, at fastsætte nærmere krav til, hvordan penge- og realkreditinstitutterne skal sikre, at ledelsesmedlemmerne opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene.

Det foreslås på den baggrund, at nyaffatte bestemmelsen i § 64, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, så det tydeligt og direktivnært fremgår, at penge- eller realkreditinstituttet skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Det foreslås bl.a. herunder, at virksomheden skal vurdere om kravene er opfyldt både inden tiltrædelsen og regelmæssigt herefter, samt at virksomhedernes interne oplysninger om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour.

I forlængelse heraf foreslås det også at indsætte et stk. 7, hvorefter penge- eller realkreditinstituttet bl.a. forpligtes til at afsætte et ledelsesmedlem, hvis virksomheden vurderer, at denne ikke opfylder kravene, eller at træffe foranstaltninger så medlemmet opfylder kravene.

Det foreslås herudover at indsætte særlige bestemmelser for SIFI'er og G-SIFI'er i § 64, stk. 8-10. Disse bestemmelser vil indebære, at penge- og realkreditinstitutterne skal sikre, at Finanstilsynet modtager en egnetheds- og hæderlighedsansøgning senest 30 arbejdsdage før virksomheden lader en ny bestyrelsesformand eller et direktionsmedlem tiltræde hvervet eller stillingen. Dette skal give Finanstilsynet mulighed for at vurdere det potentielle ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed inden tiltrædelsen. Bestemmelserne vil iverigt fastsætte nærmere krav til indholdet af egnetheds- og hæderlighedsansøgning, og give Finanstilsynet mulighed for at nægte ledelsesmedlemmets tiltrædelse indtil Finanstilsynet har modtaget tilstrækkelige oplysninger til at vurdere medlemmets egnethed og hæderlighed.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det i øvrigt, de foreslåede bestemmelser § 64, stk. 6-10, i lov om finansiel virksomhed, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af

bestyrelsen og direktionen i en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

For nøglepersoner foreslås det endvidere, at de krav, der foreslås indført i § 64, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed, også skal finde tilsvarende anvendelse for nøglepersoner, jf. § forslaget til § 64 c, stk. 4. Det vil bl.a. indebære at penge- og realkreditinstitutter tilsvarende forpligtes til at sikre, at nøglepersoner til enhver tid opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Virksomhederne skal i den forbindelse vurdere om kravene er opfyldt både inden nøglepersonen tiltræder stillingen og regelmæssigt herefter, samt at virksomhedernes interne oplysninger om nøglepersonens egnethed og hæderlighed holdes ajour.

2.11. Filialer af kreditinstitutter fra lande uden for Den Europæiske Union

2.11.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at filialer af kreditinstitutter fra lande uden for Den Europæiske Union (EU), som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er omfattet af lov om finansiel virksomhed med de tilpasninger, der er nødvendige. Derudover er der i samme bestemmelse en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om virksomhedens indretning og krav om at udøve aktiviteterne i et datterselskab i stedet for en filial. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1616 af 13. november 2020 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at filialer af kreditinstitutter fra lande uden for unionen, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal være omfattet af lov om finansiel virksomhed. Dette skal sikre lige konkurrence mellem filialerne og de tilsvarende virksomheder, der har tilladelse i Danmark eller i de øvrige europæiske lande, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 189 som fremsat, side 24.

Det er i dag fastsat gennem Finanstilsynets praksis, hvornår et kreditinstitut anses for at udøve aktiviteter i Danmark.

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 (CRD VI) fastsat en række krav til filialer af kreditinstitutter fra et land udenfor unionen, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (et tredjeland). Direktivet giver desuden en nærmere afgrænsning af, hvornår et kreditinstitut fra et tredjeland anses for at udøve aktiviteter i en medlemsstat.

Det vurderes at ville øge retssikkerheden for virksomhederne, hvis CRD VI's afgrænsning af, hvornår kreditinstitutter fra tredjelande anses for at udøve aktiviteter i Danmark fremgår af loven. Det foreslås at gøre det tydeligt, at rammerne for investeringsaktiviteter fra et tredjeland, som fastsat i lov om fondsmæglerselskaber, investeringselskaber og -aktiviteter finder anvendelse, hvor virksomheden kun udbyder investeringsaktiviteter. Der bør derudover være mulighed for, at kreditinstitutter fra tredjelande kan tilbyde ydelser til pengeinstitutter etableret i Danmark uden etablering af en filial. Dette er under hensyn til, at pengeinstitutter etableret i Danmark forventes at kunne vurdere konsekvenserne ved at anvende et kreditinstitut i et tredjeland.

Det fastholdes, at Finanstilsynet har bemyndigelse til at fastsætte regler for tredjelandsfilialer og krav om etablering af et datterselskab i stedet for en filial. Dermed kan den tilpasning af regler om kapital, likviditet og ledelse, der følger af CRD VI, indgå i bekendtgørelse nr. 1616 af 3. november 2020 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med op det finansielle område.

Forslaget til § 2 i lov om finansiell virksomhed vil medføre, at kreditinstitutter fra tredjelande har mulighed for at udføre enkelte aktiviteter uden etablering af en filial i Danmark, f.eks. hvor modparterne er professionelle. Derudover bliver det mere tydeligt, hvornår et kreditinstitut fra et tredjeland skal søge om tilladelse til at etablere en filial i Danmark.

For nærmere om filialer af kreditinstitutter fra lande uden for EU henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, og bemærkningerne hertil.

2.12. Inddragelse af tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut ved manglende overholdelse af net stable funding

2.12.1. Gældende ret

Det fremgår af § 224, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet kan inddrage et penge- eller realkreditinstituts tilladelse, hvis virksomheden ikke tilvejebringer den nødvendige likviditet til at overholde likviditetsdækningskravet i artikel 412, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR).

Det er forudsat i forarbejderne til lovforslaget, jf. Folkeetingstidende 2015-16, tillæg B som fremsat, L 37, side 3, bemærkninger til nr. 9, at Finanstilsynet ved beslutning om, hvorvidt tilladelsen skal inddrages, skal lægge vægt på, om virksomheden ikke kan, eller inden for en nær fremtid ikke forventes at kunne, opfylde sine forpligtelser efterhånden som de forfalder, samt om virksomheden forventes at kunne genoprette en forsvarlig likviditet og overholde bestemmel-

sen i artikel 412, stk. 1, i CRR. Finanstilsynet vurderer i den konkrete situation, om betingelserne er opfyldt.

Finanstilsynet kan fastsætte en frist til at få tilvejebragt den nødvendige likviditet. Denne frist kan forlænges. Ved vurderingen af, om fristen skal forlænges, kan der f.eks. lægges vægt på udsigten til, at virksomheden igen får tilstrækkelig med likviditet. Dette vil ske i overensstemmelse med artikel 414 i CRR, hvorefter en virksomhed ved manglende opfyldelse af artikel 412, stk. 1, i CRR skal indsende en plan for overholdelse heraf og foretage daglige likviditetsindberetninger indtil gennemførelse af planen.

Bestemmelsen er en følge af indfasningen af likviditetsdækningskrav i henhold til artikel 412, stk. 1, i CRR, jf. Folkeetingstidende 2015-16, udvalgsbetænkning, tillæg B, L 37 som fremsat, side 3, bemærkninger til nr. 9.

2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 (CRD VI) fastsat en række situationer, hvor en virksomheds tilladelse skal inddrages. Med CRD VI indføres i artikel 67, stk. 1, litra j, at overtrædelse af likviditetsdækningskrav, jf. artikel 412, stk. 1, i CRR og net stable funding ratio, jf. artikel 413, stk. 1, i CRR skal behandles ens. Likviditetsdækningskrav er et krav, der skal sikre tilstrækkelige likvide midler til at håndtere virksomhedens udgående betalinger over 30 dage. Net stable funding ratio er et krav, der skal sikre tilstrækkelig langsigtet finansiering af virksomhedens aktiviteter.

Erhvervsministeriet vurderer, at likviditetsdækningskrav og net stable funding er tæt forbundet, hvorfor manglende overholdelse heraf bør behandles ens. Det foreslås derfor at implementere artikel 67, stk. 1, litra j, i CRD VI tekstmært, og dermed tilføje net stable funding ratio til § 224, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Forslaget til § 224, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed vil medføre, at Finanstilsynet også kan inddrage et pengeinstituts eller et realkreditinstituts tilladelse, hvis virksomheden ikke opfylder kravet til net stable funding ratio i artikel 413, stk. 1, CRR.

For nærmere om inddragelse af tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut ved manglende overholdelse af net stable funding henvises til lovforslagets § 1, nr. 76, og bemærkningerne hertil.

2.13. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters styring af kryptoaktiver

2.13.1. Gældende ret

Et kryptoaktiv er en digital repræsentation af et aktiv (f.eks. en aktie eller valuta) eller en rettighed (f.eks. en forkøbsret til en vare eller en tjenesteydelse), der kan opbevares og handles digitalt ved brug af distribueret hovedbog-teknologi, hvilket betyder, at transaktioner kan verificeres decentralt mellem parter i stedet for f.eks. at være afhængig af en bank til at udføre transaktioner.

Finansielle virksomheders eksponering i kryptoaktiver kan give anledning til forøgede markeds- og modpartsrisici.

Det fremgår af § 71, stk. 1 nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, at virksomheder generelt skal have effektive procedurer og processer til at identificere, overvåge, forvalte og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for. Disse procedurer og processer omfatter også markeds- og modpartsrisici.

Der er imidlertid ikke specifikke krav vedrørende, at virksomheder skal indberette til de kompetente myndigheder vurdering af tilstrækkeligheden af processer og procedurer for markeds- og modpartsrisici ved eksponering i kryptoaktiver.

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Markederne for kryptoaktiver er vokset hurtigt i de seneste år, og det er derfor nødvendigt at indføre nye krav til institutternes håndtering af disse.

Institutter med direkte eller indirekte eksponeringer mod kryptoaktiver eller institutter, der yder relaterede tjenester vedrørende en hvilken som helst form for kryptoaktiver, bør pålægges at indføre risikostyringspolitikker, processer og praksis for på passende vis at kunne styre risici som følge af deres eksponeringer mod kryptoaktiver.

I CRD VI artikel 79, litra e, og artikel 83, stk. 4, pålægges de kompetente myndigheder at sikre, at institutterne foretager forudgående vurderinger af eventuelle kryptoeksponeringer, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af markedsrisici og modpartsrisici og indberette disse til de kompetente myndigheder.

Det foreslås at implementere direktivets bestemmelser tekstnært.

2.14. Benchmarking på markedsrisikoområdet

2.14.1. Gældende ret

Det fremgår af § 143, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

benchmarking for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko. Benchmarking er en systematisk undersøgelse og evalueringsmetode, hvor metoder til opgørelse af markedsrisiko sammenlignes på tværs af institutter. Dette giver nyttig information til tilsynsmyndighederne til f.eks. at vurdere, om nogle institutter skiller sig ud.

Der er imidlertid ikke krav om deltagelse i benchmarkøvelse for banker, der benytter standardmetoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav.

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med indførelsen af Fundamental Review of the Trading Book modeller (FRTB-modeller) til beregning af kapitalkrav for markedsrisiko, ønsker EBA at udvide benchmarkøvelsen til også at omfatte væsentlige institutter, der benytter sig af standardmetoden, og altså ikke kun institutter der anvender interne model. Baggrunden er, at den nye FRTB standardmetode er mere risikofølsom og indeholder flere frihedsgrader. Endvidere har det vist sig, at kapitalgevinsten ved interne modeller vil være begrænset. Mange institutter, som på nuværende tidspunkt anvender intern model, har derfor valgt fremover at benytte standardmetoden til beregning af kapitalgrundlagskravet. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at udvide antallet af deltagere i benchmarkøvelsen, så tilsynsmyndighederne fortsat har mulighed for at følge udviklingen i kapitalgrundlag for markedsrisiko for de væsentligste institutter i unionen.

Det foreslås at udvide den gældende bestemmelse om anvendelse af benchmarking til at omfatte væsentlige institutter, der anvender standardmetoden. Lovforslaget implementerer artikel 78 i CRD VI.

2.15. Finanstilsynets beføjelse til at kræve ændring af antagelser i pengeinstitutters og realkreditinstitutters interne modeller

2.15.1. Gældende ret

Det fremgår af § 124 b i lov om finansiel virksomhed, at institutter skal indføre interne systemer, anvende standardmetoden eller den forenkledede standardmetode til at identificere, styre og afbøde risici som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget og nettorenteindtægterne fra de ikkehandelsmæssige aktiviteter.

Finanstilsynet kan kræve, at et kreditinstitut anvender den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet vurderer, at instituttets interne systemer ikke er tilfredsstillende.

Ikkehandelsmæssige aktiviteter er f.eks. beholdninger, som ikke har handel til hensigt og dermed er placeret uden for instituttets handelsbeholdning. Virksomheden kan enten udvikle egne interne systemer til at håndtere disse risici, anvende standardmetoden eller den forenkledede standardmetode, som er i forordning (EU) 2024/857.

2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I CRD V artikel 98, stk. 5, udvidedes Finanstilsynets beføjelser, således at Finanstilsynet kan fastsætte andre modellerings- og parameterantagelser, som end dem der er defineret af den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) i forordning (EU) 2024/856.

Den nye artikel 124 b, stk. 4, implementerer, at tilsynsmyndighederne kan udøve denne beføjelse. Lovforslaget medfører derfor, at Finanstilsynet ved vurdering af virksomhedens eksponering over for renterisici, som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter, kan fastsætte andre modellerings- og parameterantagelser end de modellerings- og parameterantagelser, som virksomheden selv har fastsat.

2.16. Finanstilsynets beføjelse til at kræve tilpasning af interne modeller for markedsrisiko

2.16.1. Gældende ret

Det fremgår af § 344 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet har mulighed for at inddrage et instituts tilladelse til at anvende intern model til opgørelse af markedsrisiko eller påbyde virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres. Dette kan ske i tilfælde, hvor der forekommer mange overskridelser i back-test af modellen, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den reviderede markedsrisikoramme udarbejdet af Baselkomitéen for Banktilsyn indeholder en ny intern metode til opgørelse af markedsrisiko. Modellen er mere sofistikeret end den nuværende interne model, og derfor udvides kontrollen af modellens egnethed. Således suppleres back-testen med en test af fordeling af overskud og tab. Kontrolkravene er beskrevet i CRD VI, artikel 101, stk. 3.

Det foreslås, at § 344 c, stk. 3 opdateres med det nye krav i CRD VI, artikel 101, stk. 3.

2.17. Effektive former for virksomhedsstyring

2.17.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav om, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen oplister en række nærmere krav i stk. 1, nr. 1-9, der skal være opfyldt for at den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed kan anses for at have effektive former for virksomhedsstyring.

Det følger af nr. 1 og 4, at virksomheden skal have en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling, og at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for. Dette indebærer, at virksomheden skal sikre sig, at organisationen indrettes således, at der er klart definerede ansvars- og arbejdsområder, så udførelse af opgaver adskilles fra kontrollen af samme. Ligeledes skal virksomheden sikre sig, at der sker en rapportering til et højere ledelsesniveau af de risici, som virksomheden påtager sig, samt at der finder en løbende overvågning sted af virksomhedens forretningsområder. De nævnte foranstaltninger skal omfatte hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af virksomhedens aktiviteter.

Efter den gældende § 71, stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1 og 2. Bemyndigelsen er anvendt til at udstede dele af de regler, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1103 af 30. juni 2022 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Den gældende § 70, i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til en finansiel virksomheds bestyrelses overordnede virksomhedsstyring og strategiske funktion. Dette indbefatter bl.a., at bestyrelsen skal fastlægge virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, risikoprofil og politikker m.v., jf. stk. 1. Bestyrelsen skal også fastlægge retningslinjer for direktionen og for direktionens rapportering til bestyrelsen om virksomhedens risici, jf. stk. 2. Endvidere skal bestyrelsen løbende tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, jf. stk. 3. I medfør af stk. 7, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4. Bemyndigelsen er anvendt til bl.a. at udstede dele af de regler, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1103 af 30. juni 2022 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Den gældende bestemmelse i § 64 c, i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav om identificering af nøglepersoner i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, systemisk vigtige

finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der ikke er pengeinstitutter, krav om underretning om nøglepersoner til finanstillstyret, krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner samt bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner og direktører i pengeinstitutter, SIFI'er og G-SIFI'er.

Det følger således bl.a. af bestemmelsen, at et pengeinstitut og realkreditinstitut som led i sin virksomhedsstyring skal identificere instituttets nøglepersoner, jf. stk. 1. Nøglepersoner defineres nærmere i stk. 2, som ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion, herunder bl.a. den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, kreditområdet, den interne revision og hvidvaskforebyggelse. I medfør af stk. 3, skal et pengeinstitut og et realkreditinstitut endvidere uden unødigt ophold underrette Finanstillstyret om, hvilke ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende er ansvarlige for. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal desuden uden unødigt ophold underrette Finanstillstyret, hvis der sker væsentlige ændringer af områder eller funktioner, som den pågældende nøgleperson er ansvarlig for, eller når en ansat ikke længere anses for at være en nøgleperson.

Det følger af § 64, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Kravet gælder også for nøglepersoner, jf. § 64 c, stk. 4. Der er ikke i lovtæksten eller i de tilhørende bemærkninger opstillet faste kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Erhvervsministeren er dog bemyndiget til at fastsætte nærmere regler herom jf. § 64, stk. 8, og § 64 c, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed. Bemyndigelsen er endnu ikke udnyttet. Kravene til egnethed varierer afhængigt af, hvilken virksomhed, der er tale om, om der er tale om et medlem af direktionen eller en nøgleperson, samt hvilket specifikt ansvar den pågældende har. Vurdering af om et medlem af direktionen eller en nøgleperson tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, skal derfor tage udgangspunkt i den konkrete stilling i den konkrete virksomhed.

2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 (CRD VI) indføres krav om, at institutter omfattet af CRD udarbejder, vedligeholder og ajourfører individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for alle medlemmer af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion, for den daglige ledelse og for personer med nøglefunktioner. Der indføres også krav om, at institutter-

ne udarbejder, vedligeholder og ajourfører en oversigt over arbejdsopgaver, herunder nærmere oplysninger om rapporteringsveje, over ansvarsfordeling og over hvilke personer, der er en del af de i artikel 74, stk. 1, nævnte ledelsesordninger og over deres opgaver.

Af præambel nr. 54 til CRD VI, fremgår det nærmere, at kravene indføres som værktøjer for at styrke vurderingsprocessen i tilsynsmyndighedernes egnethedsvurderinger af de omfattede personer. Det skyldes, at egnethedsvurderinger spiller en afgørende rolle for at sikre forsvarlig og forsigtig forvaltning af institutterne. Det fremgår videre, at man med de nye krav ønsker at sikre, at den enkeltes arbejdsopgaver og ansvar er veldefineret, og ingen opgaver er uden ejerskab, herunder hvor to eller flere roller overlapper hinanden. Kravene skal derfor også være med til at sikre yderligere ansvarlighed hos direktionen, den daglige ledelse og hos personer med nøglefunktioner.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter et pengeinstitut eller et realkreditinstitut skal udarbejde, vedligeholde og ajourføre individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for alle medlemmer af direktionen, den faktiske ledelse og for personer med ansvar for nøglefunktioner. Det foreslås også med bestemmelsen, at instituttet skal udarbejde, vedligeholde og ajourføre en oversigt over instituttets ledelsesstruktur og arbejdsopgaver for de organisatoriske ansvarsområder, som indgår i instituttets forretningsmodel, med nærmere oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og opgaver for de omfattede personer. Instituttet skal desuden til enhver tid gøre de individuelle erklæringer og oversigten tilgængelig for de omfattede personer.

Bestemmelsen skal styrke både institutternes og Finanstillstyrets grundlag for at foretage egnethedsvurderinger af ledelsesmedlemmer og nøglepersoner. Individuelle erklæringer og en samlet oversigt med klart definerede ansvarsområder og opgaver vil gøre det lettere at vurdere, om en person har de kompetencer og erfaringer, der er behov for at løfte de opgaver og det ansvar, som den pågældende skal varetage.

Særligt kravet om en oversigt over instituttets ledelsesstruktur og arbejdsopgaver for de organisatoriske ansvarsområder med nærmere oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og opgaver for de omfattede personer vil også styrke instituttets interne styring. Oversigten vil skulle give institutterne et klart og let tilgængeligt overblik over instituttets ansvarsområder og placeringen af de enkelte opgaver indenfor de relevante ansvarsområder. Herved vil kravet medvirke til at sikre, at ansvaret for alle relevante opgaver og ansvarsområder bliver entydigt placeret.

Kravet vil i øvrigt skulle ses i sammenhæng med de overordnede krav til pengeinstitutter og realkreditinstitutter, om

at have en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling, og en effektiv risikostyring jf. § 71, stk. 1, nr. 1 og 4.

Med bestemmelsen tilsigtes det ikke at sætte en fast ramme eller formkrav for, hvordan oversigten vil skulle udformes. Det tilsigtes, at oversigten skal være proportional med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af instituttets aktiviteter. Det vil derfor også være op til den enkelte virksomhed at finde et format, der passer til virksomhedens kompleksitet og struktur.

For nærmere om den foreslåede bestemmelse til § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, henvises til lovforslagets § 1, nr. 29, og bemærkninger hertil.

2.18. Finanstilsynets godkendelse af kapitalbevaringsplaner

2.18.1. Gældende ret

Det følger af § 125 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kun godkender en kapitalbevaringsplan, hvis virksomheden med rimelighed kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav.

2.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med CRD VI vil det også være et krav, at gearingsgradbufferkravet for globale systemiske finansielle institutter (G-SIFI'er) overholdes for at de kompetente myndigheder kan godkende et instituts kapitalbevaringsplan. Ændringen er en konsekvensrettelse, idet det allerede med CRD V blev indført, at et institut skal indsende en kapitalbevaringsplan til de kompetente myndigheder, hvis de bryder med gearingsgradbufferkravet.

Med forslaget skal Finanstilsynet også vurdere om kapitalbevaringsplanen gør instituttet i stand til at opfylde gearingsgradbufferkravet.

Da der ikke er udpeget et globalt systemisk finansielt institut i Danmark, gælder gearingsgradbufferkravet ikke for nogle danske institutter. Ændringen i § 125 c, stk. 3, har derfor ikke betydning for administrationen af reglen i praksis.

2.19. Beføjelser til Finanstilsynet vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters koncentrationsrisici

2.19.1. Gældende ret

Det fremgår af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet har en generel adgang til at påbyde overholdelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet har imidlertid ikke beføjelse til at påbyde pengeinstitutter eller realkreditinstitutter at udarbejde stressets vedrørende virksomhedens kryptoeksponeringer.

2.19.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRDVI) fastsat, at de kompetente myndigheder skal kunne pålægge kreditinstitutter at foretage stress-test eller scenarieanalyser for at vurdere risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver eller levering af kryptoaktivtjenester.

Det samme kan være tilfældet, hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut har en høj eksponering mod kryptoaktiver med lignende karakteristika eller mod samme udsteder.

Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt at give Finanstilsynet beføjelse til at imødegå sådanne risici i pengeinstitutter eller realkreditinstitutter.

Forslaget til § 344 h i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde pengeinstitutter og realkreditinstitutter at lade udarbejde stressscenarier med henblik på identifikation af risici relateret til virksomhedens kryptoeksponering.

For nærmere om beføjelser til Finanstilsynet vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters koncentrationsrisici henvises til lovforslagets § 1, nr. 95, og bemærkningerne hertil.

2.20. Beføjelser til Finanstilsynet vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters kryptorisici

2.20.1. Gældende ret

Det fremgår af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet har en generel adgang til at påbyde overholdelse af den finansielle regulering.

Finanstilsynet har imidlertid ikke beføjelse til at påbyde pengeinstitutter eller realkreditinstitutter at udarbejde stressets vedrørende virksomhedens kryptoeksponeringer.

2.20.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv

2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRDVI) fastsat, at de kompetente myndigheder skal kunne pålægge kreditinstitutter at foretage stresstest eller scenarieforsøg for at vurdere risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver eller levering af kryptoaktivtjenester.

Det samme kan være tilfældet, hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut har en høj eksponering mod kryptoaktiver med lignende karakteristika eller mod samme udsteder.

Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt at give Finanstilsynet beføjelser, der kan medvirke til at forebygge sådanne risici i pengeinstitutter eller realkreditinstitutter.

Forslaget til § 344 h i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde pengeinstitutter og realkreditinstitutter at lade udarbejde stressscenarier med henblik på identifikation af risici relateret til virksomhedens kryptoeksponering.

For nærmere om beføjelser til Finanstilsynet vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters koncentrationsrisici henvises til lovforslagets § 1, nr. 75, og bemærkningerne hertil.

2.21. Godkendelse af finansielle holdingvirksomheder

2.21.1. Gældende ret

Det fremgår af § 175 g i lov om finansiel virksomhed, at finansielle holdingvirksomheder skal godkendes eller undtages for godkendelse af Finanstilsynet. Bestemmelsen oplister i stk. 1, de kriterier, der skal være opfyldt for, at godkendelse kan gives, og tilsvarende i stk. 4, kriterier, der skal være opfyldt, for at en finansiel virksomhed kan undtages for godkendelse.

Der gælder i dag ingen regler om, at finansielle holdingvirksomheder kan undtages for konsolidering. Konsolidering medfører, at et kreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed sammen har et kapitalkrav på koncern niveau.

2.21.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at lave mindre tilpasninger og visse sproglige ændringer til reglen om godkendelse af finansielle holdingvirksomheder i § 175 g i lov om finansiel virksomhed. Ændringerne følger af direktiv 2024/1619/EU (CRDVI), og er en direkte implementering heraf.

Den foreslåede ændring af § 175 g vil medføre, at det fremgår klarere, at en virksomhed skal anmode om fritagelse

for godkendelse fremfor at være undtaget godkendelse uden videre, når betingelserne er opfyldt. Dette ændrer ikke ved den gældende retstilling, men den gældende retstilling vil med ændringen fremgå tydeligere af bestemmelsen.

Desuden bliver det præciseret, at bestemmelsen også gælder for blandede finansielle holdingvirksomheder og ikke kun for finansielle holdingvirksomheder.

Forslaget er således hovedsageligt præciseringer, som skal gøre bestemmelsen mere klar. Ændringerne forventes at have meget begrænsede konsekvenser i praksis, både for virksomheder og myndigheder.

Udover disse præciseringer foreslås det, at finansielle holdingvirksomheder, der er undtaget for godkendelse af Finanstilsynet, kan fritages for konsolidering, hvis de overholder visse krav. Dette skyldes, at formålet med konsolideringen er, at der sættes et kapitalkrav på koncernniveau, der håndterer de risici, som måtte ligge andre steder i koncernen, men som kan have afsmittende effekt på forretningen.

Det foreslås derfor, at de finansielle holdingvirksomheder, der er undtaget godkendelseskravet, kan undtages for konsolidering, hvis der ikke er sådanne risici i koncernen.

De foreslåede ændringer implementerer artikel 3, stk. 1, 47a og artikel 21 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI).

For nærmere om godkendelse af finansielle holdingvirksomheder henvises til lovforslagets § 1, nr. 69-75, og bemærkningerne hertil.

2.22. Finanstilsynets tavshedspligt

2.22.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet.

Bestemmelserne er baseret på Eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning af Jan Schans Christensen, september 1996. Bestemmelsen implementerer endvidere EU-regulering, der indeholder tav-

shedsplichtbestemmelser og videregivelsesmuligheder, bl.a. fra kapitalkravsdirektivet (CRD IV).

Efter den gældende bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiel virksomhed, er stk. 1 ikke til hinder for videregivelse af fortrolige oplysninger til Told- og Skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2. Fortrolige oplysninger, der stammer fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kan kun videregives, jf. 1. pkt., med udtrykkeligt samtykke fra tilsynsmyndigheden i det pågældende land, jf. § 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed.

Told- og Skatteforvaltningen – i dag Skatteforvaltningen – består af syv styrelser bl.a. Skattestyrelsen og Toldstyrelsen.

For herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, kan Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 65, stk. 2, anmode Finanstilsynet om på Skatteforvaltningens vegne at kontrollere størrelsen af nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som kan fradrages efter kursgevinstlovens § 25, stk. 7.

2.22.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed implementerer oprindeligt artikel 53, stk. 1, første afsnit i direktiv 2013/36 (EU) (CRDIV). Det er efter bestemmelsen en forudsætning for videregivelse af oplysninger, at der foreligger en konkret overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslåede har til formål at sikre, at fortrolige oplysninger kan videregives mellem Finanstilsynet og skattemyndighederne i lighed med fortrolige oplysninger efter straffeloven og tilsynslovgivningen. Det foreslåede gennemfører artikel 53, stk. 1, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI).

Det foreslås i § 354, stk. 6, nr. 2, at tilføje, at fortrolige oplysninger om forhold vedrørende skattelovgivning, kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden.

CRD VI tilføjer et nyt stykke i artikel 56 i direktiv 2013/36/EU, hvorefter artikel 53, stk. 1, og artikel 54 ikke er til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder efter direktivet og skattemyndigheder i samme medlemsstat.

Det foreslås desuden at nyaffatte bestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 36, så fortrolige oplysninger kan videregives til Skatteforvaltningen.

Det vil være en forudsætning for videregivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen på deres anmodning, at Skatteforvaltningen har behov for oplysningerne til varetagelse af sine opgaver. Dette følger af de almindelige forvaltningsretlige principper.

Formålet er at sikre, at fortrolige oplysninger i alle tilfælde kan videregives til Skatteforvaltningen.

2.23. Adgang til deling af fortrolige oplysninger med Finansiell Stabilitet

2.23.1. Gældende ret

Finansiell Stabilitet har i dag ingen opgaver forbundet med håndteringen af et nødlidende forsikringsselskab. Af samme årsag er der efter gældende ret ikke hjemmel til, at Finanstilsynet kan dele fortrolige oplysninger med Finansiell Stabilitet.

2.23.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2025/1/EU af 27. november 2024 om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2011, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2017/1129 (IRRD-direktivet) tillægges Finansiell Stabilitet sammen med Finanstilsynet forventeligt visse opgaver i afviklingen af forsikringsselskaber.

Som led i den kommende implementering af IRRD-direktivet forventes det, at der vil blive lagt op til, at Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet skal fungere som fælles afviklingsmyndighed for forsikrings- og pensionselskaber. Når disse nye regler er implementeret vurderes der at være behov for, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet kan udveksle oplysninger om gruppe 1 og gruppe 2-forsikringsselskaber. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det vil forbedre det lovforberedende arbejde, at Finanstilsynet allerede i forbindelse med forberedelse af afviklingsregimet har mulighed for at dele fortrolige oplysninger med Finansiell Stabilitet, hvor det er nødvendigt, for f.eks. at foretage de med implementeringen forbundne vurderinger.

Det foreslås derfor at udvide kredsen af aktører, som Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til i § 288, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, med Finansiell Stabilitet. Det foreslås samtidig, at adgangen til at videregive de fortrolige oplysninger afgrænses, så denne kun gælder,

når Finansiell Stabilitet har behov for oplysninger som Finanstilsynet er i besiddelse af for at kunne varetage sine opgaver. Hertil henregnes både opgaver, der indtræder når reglerne, der implementerer IRRD-direktivet er trådt i kraft, men også opgaver under det lovforbedrende arbejde forbundet med implementeringen.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet kunne dele de oplysninger Finanstilsynet er i besiddelse af med Finansiell Stabilitet og oplysningerne kan dermed inddrages i det lovforberede arbejde, hvis inddragelsen kan kvalificere arbejdet, herunder de nærmere afklaringer, som det lovforberedende arbejde tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at Finanstilsynet kan dele fortrolige oplysninger med Finansiell Stabilitet, når reglerne er fuldt implementeret, hvis Finansiell Stabilitet, som forventet tillægges opgaver i forbindelse med afviklingsreglerne. Såfremt myndighedsopgaverne mod forventning skulle blive placeret hos en anden myndighed, vil videregivelsesreglerne blive tilpasset til dette.

2.24. Justering af regler om offentliggørelse af visse tilsynsreaktioner

2.24.1. Gældende ret

Lov om finansiel virksomhed indeholder i §§ 354 a og 354 e regler om offentliggørelse af bl.a. tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder påbud og påtaler.

Reglerne indeholder bl.a. elementer fra EU-reguleringen, som fastsætter forskellige offentliggørelseskrav, som skal medvirke til at skabe transparens om tilsynsmyndighedernes arbejde og om virksomhedernes regeloverholdelse.

Det fremgår bl.a. af § 354 e, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal foretage offentliggørelse i sager om overtrædelse af de nævnte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, de nævnte artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, hvor der træffes afgørelse om påbud, påtale eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 269, stk. 1, eller § 344, stk. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI) fastsætter en række ændringer til artikel 67, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU,

der regulerer offentliggørelse om administrative sanktioner i forbindelse med overtrædelse af de angivne bestemmelser i direktivet og forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR).

2.24.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Artikel 67, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/36/EU er implementeret i offentliggørelsesbestemmelsen i § 354 e i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 (implementering af CRD IV).

Offentliggørelsesreglen i § 354 e i lov om finansiel virksomhed forpligter Finanstilsynet til at offentliggøre afgørelser om påbud, påtaler eller tvangsbøder, hvor navnet på den fysiske eller juridiske person står angivet.

Udgangspunktet efter § 354 e er, at en afgørelse om bl.a. et påbud, der er truffet af Finanstilsynet eller af Finanstilsynets bestyrelse, og som er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, skal offentliggøres med angivelse af navnet på den relevante virksomhed eller fysiske person, medmindre betingelserne for en anonymiseret offentliggørelse efter denne bestemmelse er opfyldt. I yderste konsekvens kan en anonymiseret offentliggørelse helt undlades, hvis anonymisering ikke kan foretages tilstrækkelig effektivt.

De foreslåede ændringer i § 354 e, stk. 2, vurderes nødvendige for at gennemføre ændringerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI) til artikel 67, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36 (CRD IV).

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 113.

2.25. Varighed af afslag og påbud på baggrund af manglende hæderlighed

2.25.1. Gældende ret

Når et ledelsesmedlem eller en nøgleperson tiltræder en stilling eller et hverv i en virksomhed på det finansielle område, skal den pågældende ansøge Finanstilsynet om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke lever op til kravet om hæderlighed, kan den pågældende ikke bestride hvervet eller stillingen i virksomheden.

Med lov nr. 409 af 25. april 2023 blev det indført i lov om finansiel virksomhed, lov om Arbejdsmarkedets Tillægs-

pension og lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at Finanstilsynet i ansøgnings- og afsættelsessager på egnetheds- og hæderlighedsområdet skal fastsætte en varighed af en afgørelse om manglende hæderlighed hos ledelsesmedlemmer og nøglepersoner. Bestemmelserne er efterfølgende indført i lov om forsikringsvirksomhed og i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

I den øvrige finansielle lovgivning, herunder f.eks. på fondsmæglerområdet og betalingstjenesteområdet m.fl., er der imidlertid ikke i dag tilsvarende krav om, at Finanstilsynet i ansøgnings- og afsættelsessager på egnetheds- og hæderlighedsområdet skal fastsætte en varighed af en afgørelse om manglende hæderlighed hos ledelsesmedlemmer og nøglepersoner.

På disse øvrige virksomhedsområder er Finanstilsynet alene forpligtet til at fastsætte en varighed i sager, hvor et medlem af bestyrelsen påbydes at nedlægge sit hverv eller en direktør afsættes som konsekvens af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet. Det gælder dog ikke, hvis manglende hæderlighed skyldes, at bestyrelsesmedlemmet er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv på betryggende måde.

Bestemmelserne om ansøgnings- og afsættelsessager på egnetheds- og hæderlighedsområdet for de virksomhedsområder, der ikke er omfattet af lov nr. 409 af 25. april 2023, findes i §§ 75 og 242 i lov om fondsmæglerforeninger og investeringsforeninger m.v., §§ 57 og 172 i lov om investeringsforeninger m.v., §§ 42 og 98 i lov om firmapensionskasser, §§ 13 og 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., §§ 4 og 14 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, §§ 4 og 17 i lov om forbrugslånsvirksomheder, §§ 68, 180 e og 221 i lov om kapitalmarkeder, §§ 45 og 51 c i hvidvaskloven, §§ 9, 10, 27 og 28 i lov om forsikringsformidling, §§ 4 og 14 i lov om ejendomskreditselskaber samt §§ 30, 60, 134 og 134 a i lov om betalinger.

2.25.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finanstilsynets afgørelser om afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på baggrund af manglende hæderlighed og Finanstilsynets påbud om, at et bestyrelsesmedlem, en direktør eller en nøgleperson skal afsættes, er en indgribende afgørelse for den person, afgørelsen retter sig mod.

Det vurderes, at en angivelse af afgørelsernes varighed i samtlige sådanne egnetheds- og hæderlighedssager, hvor der meddeles afslag eller påbydes afsættelse på grund af manglende hæderlighed, vil styrke retssikkerheden for led-

sesmedlemmerne i den finansielle sektor ved at bidrage til at skabe øget forudsigelighed og klarhed i retstilstanden. En yderligere styrkelse af retssikkerheden opstår ved, at afslaget eller påbuddets varighed bliver en del af afgørelsen, der kan påklages særskilt.

Det vurderes hertil også hensigtsmæssigt, at retstilstanden ensrettes på tværs af den finansielle sektor, så der ikke gøres forskel på, om Finanstilsynets afgørelse træffes overfor f.eks. en direktør i et pengeinstitut eller en direktør i en fondsmæglervirksomhed. Det er hensigtsmæssigt for både den finansielle sektor og for borgerne at sikre samme retssikkerhed uanset, hvor i den finansielle sektor man ønsker at arbejde.

Det bemærkes i øvrigt, at et afslag på en ansøgning på baggrund af Finanstilsynets egnethedsvurdering af personen, ikke skal indeholde varigheden af afgørelsen. Det skyldes, at en person, der ikke findes egnet til en konkret stilling i en konkret virksomhed på det finansielle område, eventuelt godt vil kunne findes egnet til en anden stilling, som ikke kræver samme kompetenceniveau. Dertil kommer, at kompetencer og erfaring kan udvikles løbende, men i sagens natur ikke nødvendigvis gør det, selvom tiden går.

Det foreslås, at Finanstilsynets afgørelser om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på baggrund af manglende hæderlighed skal indeholde afgørelsens varighed. Det foreslås desuden, at Finanstilsynets påbud til en virksomhed på det finansielle område om at afsætte en direktør eller en nøgleperson, grundet manglende hæderlighed, skal indeholde varigheden af afgørelsen.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet skal fastlægge, hvornår det eller de forhold, som er lagt til grund for afslaget eller påbuddet, ikke længere kan tillægges afgørende betydning i en ny hæderlighedsvurdering.

De pågældende ændringer foreslås indført i §§ 75 og 242 i lov om fondsmæglerforeninger og investeringsforeninger m.v., §§ 57 og 172 i lov om investeringsforeninger m.v., §§ 42 og 98 i lov om firmapensionskasser, §§ 13 og 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., §§ 4 og 14 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, §§ 4 og 17 i lov om forbrugslånsvirksomheder, §§ 68, 180 e og 221 i lov om kapitalmarkeder, §§ 45 og 51 c i hvidvaskloven, §§ 9, 10, 27 og 28 i lov om forsikringsformidling, §§ 4 og 14 i lov om ejendomskreditselskaber samt §§ 30, 60, 134 og 134 a i lov om betalinger.

2.26. Indbringelse af afgørelser om egnethed og hæderlighed for domstole

2.26.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder krav om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt ansatte nøglepersoner i virksomhederne på det finansielle område skal være tilstrækkelig egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan generelt indbringes for Erhvervsankenævnet eller for domstolene af sagens parter i henhold til retsplejeloven og de almindelige forvaltningsretlige regler.

Påbud til en virksomhed om at en direktør eller en nøgleperson skal fratæde sin stilling eller påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv på grund af manglende overholdelse af kravene til egnethed og hæderlighed, kan desuden af virksomheden og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt af Finanstilsynet for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden 4 uger efter, at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at det pågældende ledelsesmedlem eller den pågældende nøgleperson under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Denne adgang til domstolsprøvelse er med til at sikre en effektiv og hurtig domstolsprøvelse af Finanstilsynets afgørelser i sager om egnethed og hæderlighed, som er af særlig indgribende karakter for den berørte person. Anmodning om indbringelse for domstolene er dermed i denne type egnetheds- og hæderlighedssager et alternativ til en prøvelse ved Erhvervsankenævnet.

Reglerne herom følger af § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, § 172 i lov om investeringsforeninger m.v., §§ 42 og 98 i lov om firmapensionskasser, § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 14 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 17 i lov om forbrugslånsvirksomheder, § 221 i lov om kapitalmarkeder, § 51 c i hvidvaskloven, §§ 27 og 28 i lov om forsikringsformidling, § 14 i lov om ejendomscreditselskaber og §§ 134 og 134 a i lov om betalinger.

Med lov nr. 409 af 25. april 2023 er der endvidere i lov om finansiel virksomhed, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond indført adgang til at kræve et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning indbragt for domstolene. Adgangen er også indført i lov om forsikringsvirksomhed og i lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere.

Tilsvarende adgang til at anmode Finanstilsynet om at

indbringe sagen for domstolene, eksisterer ikke i dag for ansøgningssager, hvor et ledelsesmedlem eller en nøgleperson meddeles afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsansøgning til en stilling eller et hverv i en virksomhed på det øvrige finansielle område. Det gælder bl.a. på fondsmæglerområdet og betalingstjenesteområdet, firmapensionsområdet m.fl.

2.26.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Når Finanstilsynet meddeler et påbud til en virksomhed på det finansielle område om at afsætte en direktør eller en nøgleperson, eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, kan virksomheden eller den person, som påbuddet vedrører, forlange, at Finanstilsynet indbringer påbuddet for domstolene.

Den særlige adgang til at anmode Finanstilsynet om at indbringe påbuddet for domstolene giver sagens parter det første mulighed for at påklage administrativt eller indbringe påbuddet for domstolene selv og for det andet forlange, at Finanstilsynet indbringer påbuddet for domstolene.

Med undtagelse af enkelte love på det finansielle område gælder der imidlertid ikke i dag en almindelig ret for virksomheden eller den person, som afgørelsen vedrører, til at forlange, at Finanstilsynet indbringer et afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Mulighed for at forlange at Finanstilsynet indbringer en sag for domstolene gælder således ikke på tværs af den finansielle regulering, og dermed er der ikke en ensartet retsgaranti for ledelsesmedlemmerne i den finansielle sektor.

Et afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse til en stilling eller et hverv kan være lige så indgribende for den fysiske persons fremtidige muligheder for at arbejde i den finansielle sektor, som et påbud om afsættelse fra en stilling eller nedlæggelse af et hverv.

Af hensyn til at sikre en ensartet retssikkerhed for ledelsesmedlemmer og nøglepersoner på tværs af den finansielle sektor bør det derfor indføres som et grundlæggende princip i den finansielle regulering, at Finanstilsynets afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse kan forlanges indbragt for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås på den baggrund, at Finanstilsynets afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse, af sagens parter kan forlanges indbragt for domstolene via Finanstilsynet. Retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til.

De foreslåede ændringer vil skulle indføres i § 242 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 172 i lov om investeringsforeninger m.v., § 98 i lov om firmapensionskasser, § 168 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 14 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 17 i lov om forbrugslånsvirksomheder, § 221 i lov om kapitalmarkeder, § 51 c i hvidvaskloven, §§ 27 og 28 i lov om forsikringsformidling, § 14 i lov om ejendomskreditselskaber og §§ 134 og 134 a i lov om betalinger.

2.27. Betingede egnethedsgodkendelser

2.27.1. Gældende ret

Det følger af den finansielle regulering, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en nøgleperson i en virksomhed på det finansielle område skal være tilstrækkeligt egnet og hæderlig til at varetage hvervet eller stillingen i virksomheden. Finanstilsynet påser, at en person opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i forbindelse med, at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson, og Finanstilsynet kan afslå at egnetheds- og hæderlighedsgodkende den pågældende, hvis vedkommende ikke lever op til kravene.

Med lov nr. 409 af 25. april 2023 om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love, fik Finanstilsynet bemyndigelse til i særlige tilfælde at udstede betingede egnethedsgodkendelser til direktører og nøglepersoner under nærmere fastsatte betingelser. Bemyndigelsen indebærer, at direktører og nøglepersoner, som på et eller få afgrænsede områder ikke har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring, kan godkendes, betinget af, at de inden for en relativt kort tidshorisont på baggrund af nærmere fastsatte foranstaltninger, kan tilegne sig de påkrævede færdigheder. Bemyndigelsen er indført i lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed, lov om Arbejdsmarkeds Tillægspension, lov om Lønmodtagerne Dyrtdsfond samt lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Finanstilsynet har dog ikke kompetence til at udstede betingede egnethedsgodkendelser til direktører og nøglepersoner i andre typer af virksomheder på det finansielle område end dem, som er omfattet af lovene, der er nævnt ovenfor.

Det gælder bl.a. i forhold til egnethedskravet i § 75 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 57 i lov om investeringsforeninger m.v., §§ 42 og 98 i lov om firmapensionskasser, § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 4 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 4 i lov om forbrugslånsvirksomheder, §§ 68 og 180 e i lov om kapitalmarkeder, § 45 i hvidvaskloven, §§ 9 og 10 i

lov om forsikringsformidling, § 4 i lov om ejendomskreditselskaber samt §§ 30 og 60 i lov om betalinger.

2.27.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finanstilsynets vurdering af, om egnethedskravet er opfyldt i en egnetheds- og hæderlighedssag, indebærer en konkret vurdering af kandidatens personlige kvalifikationer set i forhold til den stilling eller det hverv, som personen skal varetage i den pågældende virksomhed.

Hvis Finanstilsynets bemyndigelse til at give betingede egnethedsgodkendelser udvides til at gælde på tværs af den finansielle regulering, vil det kunne forøge kandidatfeltet til de omfattede stillinger og dermed understøtte en bedre rekruttering. Betingede afgørelser er f.eks. relevante i de tilfælde, hvor den pågældende direktør eller nøgleperson på et eller få afgrænsede områder ikke lever fuldt op til egnethedskravene, og derfor efter de gældende regler ikke vil kunne godkendes til at bestride stillingen.

Det vurderes, at det ikke er relevant at indføre mulighed for betingede afgørelser for bestyrelsesmedlemmer, da Finanstilsynets praksis viser, at de individuelle egnethedskrav til bestyrelsesmedlemmer ikke udgør en barriere for at tiltrække egnede kandidater.

Det foreslås på den baggrund at Finanstilsynet gives mulighed for at træffe afgørelser om betingede godkendelser på de øvrige finansielle virksomhedsområder, der ikke allerede i dag har denne mulighed. Muligheden vil indebære, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor ansøgeren på et eller få afgrænsede områder ikke har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring, kan godkendes, betinget af, at de inden for en relativt kort tidshorisont på baggrund af nærmere fastsatte foranstaltninger, kan tilegne sig de påkrævede kompetencer eller erfaringer.

Ordningen foreslås indført i henholdsvis § 75 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 57 i lov om investeringsforeninger m.v., §§ 42 og 98 i lov om firmapensionskasser, § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 4 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 4 i lov om forbrugslånsvirksomheder, §§ 68 og 180 e i lov om kapitalmarkeder, § 45 i hvidvaskloven, §§ 9 og 10 i lov om forsikringsformidling, § 4 i lov om ejendomskreditselskaber samt §§ 30 og 60 i lov om betalinger.

2.28. Kollektiv egnethed for bestyrelsesmedlemmer i kreditservicevirksomheder

2.28.1. Gældende ret

Det følger af lov om kreditservicevirksomheder og kredit-

købere, at bestyrelsen og direktionen i en kreditservicevirksomhed skal opfylde krav om egnethed og hæderlighed på individuelt niveau. Kravene finder tilsvarende anvendelse på indehaveren af en kreditservicevirksomhed, der drives som enkeltmandsvirksomhed, samt på den eller de ledelsesansvarlige i kreditservicevirksomheder, der drives som en juridisk person uden bestyrelse og direktion.

Det følger af videre af loven, at det er en betingelse for at opnå tilladelse til at udøve kreditservicevirksomhed, at virksomhedens ledelse opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Virksomheden skal i forbindelse med ansøgningen indsende dokumentation for, at ledelsen opfylder kravene.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU (NPL-direktivet) fastsætter rammer for udøvelsen af kreditservicevirksomhed. Det følger af artikel 5, stk. 1, litra c, at virksomhedernes ledelses- eller administrationsorgan som helhed skal have den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde.

2.28.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

NPL-direktivet fastsætter regler om kreditkøberes køb af og kreditservicevirksomheders servicering af misligholdte kreditaftaler, der er udstedt af kreditinstitutter. Formålet er at fastlægge fælles europæiske regler for salg af misligholdte lån fra kreditinstitutter til kreditkøbere med henblik på inddrivelse gennem kreditservicevirksomheder samt at fastlægge beskyttelsesregler for låntager. Hensigten hermed er at mindske de aktuelle beholdninger af misligholdte lån, og forhindre overdreven ophobning af misligholdte lån hos kreditinstitutter i fremtiden.

Det er i den forbindelse væsentligt, at bestyrelsesmedlemmerne i en kreditservicevirksomhed tilsammen har de fornødne kompetencer til at sikre en ansvarlig og kompetent ledelse af virksomheden. Krav om kollektiv egnethed følger af NPL-direktivet.

Det foreslås på den baggrund at fastsætte i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, at bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed skal sikre, at dens medlemmer som helhed har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde. Drives virksomheden som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, finder kravet tilsvarende anvendelse på de ledelsesansvarlige. Det foreslås i den forbindelse at strafbelægge overtrædelse med bøde af hensyn til at sikre en effektiv håndhævelse af kravet.

Videre foreslås det i lov om kreditservicevirksomheder og

kreditkøbere at tilføje, at bestyrelsen i virksomheden skal opfylde krav om kollektiv egnethed som en betingelse for at opnå tilladelse til at udøve kreditservicevirksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med ansøgningsprocessen skulle indsende dokumentation til Finanstilsynet, som understøtter, at virksomhedens bestyrelse opfylder kravet om kollektiv egnethed.

2.29. Fortrolighed om afgørelser om egnethed og hæderlighed

2.29.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder krav om, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt nøglepersoner i virksomheder på det finansielle område skal være tilstrækkelig egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det gælder på tværs af den finansielle regulering, at reaktioner truffet af Finanstilsynets bestyrelse, eller af Finanstilsynet efter delegation fra bestyrelsen, i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående, betydelige følger, som hovedregel skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Bestyrelsens kompetence i afgørelsessager er fastlagt i § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed og er udbredt til de enkelte finansielle sektorlove. Som udgangspunkt skal grundlaget for reaktionen og navnet på den virksomhed, som reaktionen retter sig imod, offentliggøres. Finanstilsynets offentliggørelsespligt kan dog ud fra en konkret vurdering fraviges, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Finanstilsynets afgørelser om, at en person ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene, eller om afsættelse af et ledelsesmedlem, vil altid have videregående, betydelige følger, og de skal i dag offentliggøres som et resumé i anonymiseret form af hensyn til den involverede person. Det samme gælder sager om ledelsesmedlemmets afsættelse af tilstrækkelig tid til at varetage stillingen, hvor et sådan krav fremgår af lovgivningen. Det følger af §§ 277 og 279 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 176 i lov om investeringsforeninger m.v., § 105 i lov om firmapensionskasser, § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 19 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 22 i lov om forbrugslånsvirksomheder, § 234 i lov om kapitalmarkeder, § 55 i hvidvaskloven, § 33 i lov om forsikringsformidling, § 15 i lov om ejendomskreditselskaber samt § 138 i lov om betalinger.

Den finansielle regulering tager ikke højde for det forhold, at et anonymiseret resumé ikke altid vil være en reel beskyttelse af en fysisk person, fordi offentligheden har kendskab

til de omtalte omstændigheder i afgørelsen. En tilstrækkelig effektiv anonymisering forudsætter, at tidligere arbejdsgivere, forretningsforbindelser, tidligere eller nuværende kolleger eller kreditorer ikke kan genkende den pågældende ud fra det resumé, som Finanstilsynet offentliggør i sagen. Hvorvidt det er tilfældet, afhænger af en konkret vurdering af indholdet af det offentliggjorte resumé sammenholdt med de oplysninger, som modtageren i forvejen er i besiddelse af, herunder gennem evt. mediedækning.

Med lov nr. 409 af 25. april 2023 blev samtlige afgørelser om egnethed og hæderlighed undtaget fra offentliggørelsespligten i lov om finansiel virksomhed, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Dyrtsfond af hensyn til at fremme rekruttering ved at sikre ledelsesmedlemmer mod de negative karrieremæssige konsekvenser, som offentlighed om afgørelserne kan medføre. Undtagelsen er efterfølgende indført i lov om forsikringsvirksomhed. Undtagelsen er dog ikke indført for andre typer virksomheder på det finansielle område. Med lovforslaget foreslås det dog at genindføre offentliggørelsespligten i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv af hensyn til direktivforpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD), da undtagelse af påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv ville være i strid med direktivet.

Det følger af EU-direktiverne på det finansielle område, at endelige afgørelser, der pålægger administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører de pågældende retsakter, skal offentliggøres af tilsynsmyndighederne. Med administrative sanktioner eller foranstaltninger forstås i denne sammenhæng bl.a., påbud om at afsætte en direktør eller nedlægge af erhvervet, hvis der er tale om et bestyrelsesmedlem.

Af artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) fremgår det, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på deres officielle websted uden ugrundet ophold offentliggør alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, og som ikke er blevet appelleret eller ikke længere kan appelleres. Denne offentliggørelse skal omfatte oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og navnet på den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges, eller over for hvem foranstaltningen træffes. Oplysningerne offentliggøres først, efter at nævnte person er blevet underrettet om sanktionerne eller foranstaltningerne, og kun i det omfang at offentliggørelsen er nødvendig og forholdsmæssig. Offentliggørelse kan i medfør af artikel 20, stk. 3, ske i anonymiseret form, hvis særlige hensyn taler herfor.

Det fremgår desuden af artikel 60, stk. 1, i Europa-Parla-

mentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, at medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen skal som minimum indeholde oplysninger om overtrædelsens type og karakter og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Offentliggørelse kan ske i anonymiseret form eller helt undlades, hvis anonymisering ud fra en konkret vurdering ikke er mulig og forholdsmæssigheden af offentliggørelsen omhandler foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

Tilsvarende bestemmelser om offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelser af nationale gennemførte direktivforpligtelser fremgår af de øvrige EU-retsakter på det finansielle område med enkeltstående afvigelser, som i nogen grad kan gøre det muligt at undtage fra offentliggørelse.

2.29.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finanstilsynets afgørelser om, at en person ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene og påbud om afsættelse fra en stilling eller nedlæggelse af et hverv, er en indgribende afgørelse for den person, som afgørelsen retter sig mod. Offentlighedens kendskab til Finanstilsynets afgørelser om, at en person ikke opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene kan være stigmatiserende og potentielt ødelæggende for den enkelte persons omdømme i den finansielle sektor, navnlig ved afgørelser, hvor Finanstilsynet har vurderet, at vedkommende ikke er tilstrækkeligt hæderlig.

Finanstilsynet er i dag forpligtet til i visse sager, der ikke er undtaget fra offentliggørelse, effektivt at anonymisere et resumé til offentliggørelse i en sådan grad, at personen, som afgørelsen vedrører, ikke kan genkendes ud fra resuméet. I praksis vil personer med kendskab til den finansielle sektor i Danmark i mange tilfælde kunne gætte sig frem til identiteten på den person, som afgørelsen vedrører, ligesom journalister på erhvervsområdet kan nå frem til denne information gennem henvendelser til kilder i den finansielle sektor. Dette kan være tilfældet, selvom der efter de juridiske rammer er foretaget en anonymisering. Det gælder sager, der ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsvirksomhed, da disse sager allerede er undtaget fra offentliggørelse.

Åbenhed om afgørelserne i ansøgningssager kan have alvorlige negative karrieremæssige konsekvenser for den person,

som afgørelsen vedrører. Det kan få den konsekvens, at det i praksis kan afholde kandidater fra at søge en stilling, som kræver, at vedkommende lever op til egnetheds- og hæderlighedskrav, hvis den pågældende er i tvivl om, hvorvidt kravene til egnethed og hæderlighed kan opfyldes. Virksomhedernes rekrutteringsgrundlag kan derfor også påvirkes i negativ retning som følge af de gældende regler om offentlighed. I praksis konstateres det desuden, at nogle ansøgere trækker deres ansøgning om at blive egnetheds- og hæderlighedsgodkendt tilbage, og dermed trækker sig fra den stilling, de er indtrådt i eller kandiderer til, hvor de under partshøringen modtager et udkast til afslag på ansøgning om godkendelse, forinden Finanstilsynets bestyrelse har truffet afgørelse i sagen. Hermed undgår den pågældende ansøger, at et resumé af en eventuel negativ afgørelse offentliggøres. Samtidigt udelukkes ansøgeren imidlertid også fra at få prøvet afslaget ved administrativ rekurs eller ved domstolene.

Erhvervsministeriet finder, at hensynet til at sikre fortroligheden i ansøgningssager, hvor et nyt ledelsesmedlem rekrutteres, fremover skal vægtes højere end hensynet til offentlighedens interesse i den enkelte afgørelse om egnethed. Hensynet til den enkelte person og den fortrolige rekrutteringsproces tilgodeser brede samfundsmæssige hensyn ved at fremme effektiv rekruttering og vejer således tungere end det modstående hensyn om kendskab til konkrete sager på egnetheds- og hæderlighedsområdet. Denne hensynsafvejning skal i øvrigt også ses i lyset af, at der ikke mistes meget transparens om Finanstilsynets egnetheds- og hæderlighedsafgørelser ved at øge fortroligheden, da eventuelle afslag i dag sjældent bliver offentliggjort i sin helhed, da hensynet til den enkelte vejer tungere og derfor vil det typisk være et anonymiseret resumé. Forslaget medfører, således at undtagelsen om offentliggørelse i ansøgningssager bredes ud til andre områder end lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsvirksomhed, hvor undtagelsen allerede gælder i dag.

Et afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse udgør ikke en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af gennemførte direktivforpligtelser, og en sådan afgørelse vil derfor ikke være omfattet af offentliggørelsesforpligtelsen i de pågældende EU-retsakter nævnt ovenfor.

Et påbud om afsættelse fra en stilling eller nedlæggelse af et hverv kan udgøre en administrativ sanktion eller foranstaltning for en persons overtrædelse af kravene til egnethed og hæderlighed. Det påhviler den ansættende virksomhed og det enkelte ledelsesmedlem at påse, at kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt løbende gennem varetagelse af stillingen eller hvervet til enhver tid. Konstaterer Finanstilsynet, at kravene er overtrådt, vil en tilsynsreaktion om afsættelse eller nedlæggelse af hvervet fortsat være omfattet af den nuværende offentliggørelsespligt.

Det foreslås på den baggrund, at Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse skal undtages fra offentliggørelsespligten i den finansielle regulering. Det gælder også, hvis afslag skyldes, at ledelsesmedlemmet ikke kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage stillingen eller hvervet, hvor et sådan krav fremgår af lovgivningen. Det gælder afgørelser for blandt andet fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger, firmapensionskasser, finansielle rådgivere, forbrugslånsvirksomheder, betalingsinstitutter, forsikringsformildere.

Den foreslåede ordning vil kunne medføre, at der vil være mindre transparens på området. Derfor vurderes det også hensigtsmæssigt at øge transparensen om Finanstilsynets praksis på anden vis. Øget transparens om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger vil være til fordel for virksomhederne på det finansielle område, som ved udvælgelse af kandidater i rekrutteringsprocessen nemmere kan indrette sig efter egnethedskravene. Det er virksomhederne, der er ansvarlige for at rekruttere og udnævne ledelsesmedlemmer og nøglepersoner med de fornødne kompetencer og erfaring. Det vil give virksomhederne bedre mulighed for at løfte dette ansvar, herunder understøtte den nødvendige successionsplanlægning, hvis der skabes mere klarhed om Finanstilsynets forventninger til de omfattede personers egnethed forud for Finanstilsynets vurdering af disse.

Det foreslås derfor, at der indføres en bemyndigelse for Finanstilsynet til at offentliggøre en redegørelse med udgangspunkt i positive egnethedsvurderinger i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Den foreslåede ordning vil skulle indføres i §§ 277 og 279 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 176 i lov om investeringsforeninger m.v., § 105 i lov om firmapensionskasser, § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 19 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, § 22 lov om forbrugslånsvirksomheder, § 234 i lov om kapitalmarkeder, § 55 i hvidvaskloven, §§ 33 og 34 i lov om forsikringsformidling, § 15 i lov om ejendomskreditselskaber samt § 138 i lov om betalinger.

2.30. Offentliggørelseskrav for afgørelser om egnethed og hæderligheder i forskellige love

2.30.1. Gældende ret

Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder offentliggør i det mindste alle de administrative sanktioner, der ikke kan appelleres, og som pålægges for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 med senere ændringer (CRD IV) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om

tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Offentliggørelsen skal omfatte oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges, hurtigst muligt efter, at parten er blevet underrettet om sanktionerne. Dette følger af artikel 68, stk. 1, i CRD IV.

Det fremgår desuden, at medlemsstaterne, når de tillader offentliggørelse af sanktioner, der kan appelleres, også hurtigst muligt på deres officielle websted skal offentliggøre oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Af artikel 72 i CRD IV fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at de afgørelser og foranstaltninger, der er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013, kan påklages.

Lov om finansiel virksomhed indeholder krav om egnethed og hæderlighed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder. Kravene fremgår af § 64 a, stk. 1. § 64 a indeholder krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i finansielle virksomheder skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller direktør i den pågældende virksomhed. Det fremgår af § 64 c, stk. 4, at kravene efter § 64, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 1, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Afgørelser truffet af Finanstilsynets bestyrelse eller Finanstilsynet efter delegation fra bestyrelsen i sager af principiel karakter eller med videregående betydelige følger skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Dette følger af § 354, stk. 1, 1. pkt., jf. dog stk. 4.

Der skal dog efter gældende ret ikke offentliggøres afgørelser efter reglerne om egnethed og hæderlighed. Det følger nemlig af den gældende § 354 a, stk. 4, 1. pkt., at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 64, stk. 1, stk. 7, jf. stk. 1, eller stk. 8, jf. stk. 1, § 64 a, § 64 b, stk. 1, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 1, § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 1, eller § 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1.

Det fremgår af § 354 e, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelser om overtrædelse af en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, hvor dette medfører påtale, påbud eller tvangsboøde i henhold til § 269, stk. 1, eller § 344, stk. 1.

2.30.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Da alle sager om egnethed og hæderlighed er undtaget fra offentliggørelse efter gældende ret, vil ikke alle administrative sanktioner efter CRD IV blive offentliggjort. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at ændre gældende ret, så denne er i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, i CRD IV.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der skal ske offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelser om overtrædelser af egnethed og hæderlighed for så vidt angår siddende ledelsesmedlemmer. Der skal således skelnes mellem sager, hvor vurderingen af egnethed og hæderlighed efter ansøgning sker forud for eller efter tiltræden i den konkrete stilling, og sager, hvor Finanstilsynet påbyder en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit eksisterende hverv.

Det foreslåede ændrer ikke på hensigten og formålet bag ændringerne i lov nr. 409 af 18. april 2023.

2.31. Hæderlighedskrav for kunsthandlere

2.31.1. Gældende ret

Det fremgår af § 57, stk. 2, i hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. juni 2024, med de ændringer som følger af § 7 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, at der gælder et hæderlighedskrav for specifikke kategorier af forpligtede enheder angivet i hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de forpligtede enheder er hæderlige, så de effektivt kan overvåges og reguleres i forhold til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 162, at det foreslås i stk. 2, at medlemmer af den øverste og daglige ledelse og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17, (nuværende nr. 16), ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse. Det drejer sig om virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervmæssigt leverer samme ydelser som de i § 1, stk. 1, nr. 14-16, nævnte persongrupper (nuværende nr. 13-15), herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 57, stk. 2, er medlemmer af den øverste og daglige ledelse og reelle ejere af virksomheder, samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 16. Den strafbare handling kan f.eks. bestå i erhvervmæssigt at levere samme ydelser som advokater,

revisorer og ejendomsmæglere, selvom man er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af hvervet.

Den nuværende lovgivning indeholder allerede en række krav og restriktioner, der skal forhindre personer med en relevant kriminel baggrund i at udnytte deres stilling eller indflydelse til ulovlige formål. Formålet med den foreslåede lovændring er at udvide disse krav til også at omfatte kunsthandlere, som på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af disse specifikke bestemmelser, for at styrke bekæmpelsen af hvidvask og finansiering af terrorisme yderligere.

2.31.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med at hvidvaskloven blev udvidet til også at omfatte kunsthandlere m.v. blev det ved en forglemmelse ikke sikret, at kravene til hæderlighed også omfattede kunsthandlere. For at sikre at de samme regler også gælder for kunsthandlere vurderer Erhvervsministeriet, at der er behov for en ændring af hvidvaskloven.

Det foreslås således, at hæderlighedskravet udvides til også at omfatte kunsthandlere, der handler med eller formidler handel med kunstværker. Udvidelse skal sikre, at kunsthandlere underlægges de samme krav og tilsyn som andre forpligtede enheder, hvilket vil bidrage til at styrke integriteten og professionaliseringen af kunstsektoren.

Den foreslåede ændring af hvidvasklovens § 57, stk. 2, vil medføre, at kunsthandlere fremover skal kunne dokumentere deres hæderlighed på samme måde som f.eks. eksterne bogholdere eller skatterådgivere.

For nærmere beskrivelse af de konkrete ændringer henvises til lovforslagets § 4, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.32. Kompetencekrav for ansatte i udbydere af kryptoaktivtjenester, der yder investeringsrådgivning m.v.

2.32.1. Gældende ret

Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og filialer af udenlandske pengeinstitutter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder og rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler. Dette fremgår af § 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Der er med hjemmel i § 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed udstedt bekendtgørelse nr. 1037 af 15. juni 2024 om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgiv-

ning og formidler information om visse investeringsprodukter. Bekendtgørelsen implementerer artikel 25, stk. 9, i MiFID II.

Bekendtgørelsen fastsætter, at de ansatte skal have viden indenfor områder, der er relevante for deres profession. Bekendtgørelsen fastsætter derudover, at sådan erfaring skal dokumenteres, og at virksomhederne skal have uddannelsesforløb, der sikrer, at de ansatte får de kompetencer, der er stillet krav om i bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsen indeholder derudover regler om, at de ansatte skal bestå prøver udbudt af prøveudbydere, der er godkendt af Finanstilsynet, når Finanstilsynet har rådført sig hos et uddannelsesudvalg, der er udpeget i henhold til den pågældende bekendtgørelse.

Det følger af bekendtgørelsen, at ansatte, der yder investeringsrådgivning eller information om investeringsprodukter skal have mindst 6 måneders dokumenteret fuldtidserfaring og kompetencer inden for relevant lovgivning, investeringsprodukter og økonomisk forståelse. Det følger derudover, at de pågældende virksomheder skal have uddannelsesforløb, der sikrer nødvendige kompetencer hos de ansatte.

2.32.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En person, der vælger at søge råd om finansielle produkter, bør kunne have berettiget tillid til, at den pågældende rådgiver besidder kompetencer til at identificere hvilke produkter, der er egnede til personen ud fra personens risikovillighed m.v. Det er på denne baggrund, at der er fastsat regler om kompetencekrav for rådgivere og formidlere på tværs af denne finansielle sektor.

Med vedtagelsen af MiCA er der blevet introduceret en ny aktivklasse i den finansielle lovgivning. Målet med MiCA er bl.a. at sikre en større tillid til kryptoaktiver ved at fastsætte regler for aktører på dette marked, der har til hensigt at sikre en række forbruger- og investorbeskyttelseshensyn. Et af de hensyn, der søges at tage vare om, er hensynet til investorer, der søger rådgivning om investeringer i kryptoaktiver. MiCA fastsætter ligeledes, at medlemsstaterne skal offentliggøre en række kriterier til at vurdere viden og kompetence hos rådgivere m.v. Dette er allerede tilfældet på en række andre områder. For disse områder er det i Danmark valgt, at disse kriterier skulle fastsættes ved bekendtgørelse. Fastsættelsen af kriterierne ved bekendtgørelse sikrer en større transparens om kriterierne samt Finanstilsynets mulighed for at påse overholdelse af kriterierne.

Det foreslås derfor, at erhvervsministeren gives hjemmel til at udstede regler om kompetencekrav for ansatte hos udbydere af kryptoaktivtjenester.

Den foreslåede hjemmel vil kunne benyttes til at udstede regelsæt for kompetencekrav på dette område, ligesom det er tilfældet på andre områder.

Den foreslåede hjemmel vil blive benyttet til at fastsætte en bekendtgørelse om kompetencekrav til finansielle rådgivere, der skal medvirke til at sikre, at medarbejdere, der yder rådgivning om kryptoaktiver, har de fornødne kompetencer til at yde denne rådgivning.

2.33. ESG-omstillingsplaner, risici og stresstest

2.33.1. Gældende ret

Der gælder ikke eksplicitte regler om, at penge- og realkreditinstitutter skal have ESG-omstillingsplaner eller stresstest i forhold til ESG-risici. Finanstilsynet har en generel adgang i § 350, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed til at påbyde et institut at reducere risici, hvis instituttets økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold kan udvikle sig således, at instituttet vil kunne miste sin tilladelse. Denne omfatter også finansielle risici i relation til ESG-risici.

2.33.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslåede har til formål at skabe en robust og modstandsdygtig finansiel sektor, der er i stand til at håndtere og styre de ESG-risici, som de står over for på kort, mellem-lang og lang sigt.

Det foreslåede indebærer, at penge- og realkreditinstitutter skal udarbejde ESG-omstillingsplaner med henblik på at sikre, at institutterne er bedre rustet til at håndtere fremtidige bæredygtighedsrelaterede udfordringer. Omstillingen mod en mere bæredygtig økonomi skal følge Parisaftalens målsætninger og forordning (EU) 2021/1119, der fastsætter rammerne for at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Institutter skal tage højde for denne omstilling i deres ESG-omstillingsplaner, herunder gennem mål og milepæle og i deres ledelsespolitikker og operationelle tiltag.

For at kunne bevare en tilstrækkelig modstandsdygtighed over for de negative virkninger af ESG-faktorer skal institutter være i stand til systematisk at identificere, måle og styre ESG-risici på kort, mellem-lang og lang sigt. Stresstest i forhold til ESG-risici skal også tage hensyn til institutternes porteføljer, Unionens ambition om at blive klimaneutral senest i 2050 og Unionens ambitioner om at undgå miljøforringelse og tab af biodiversitet.

Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet skal kunne påbyde pengeinstitutter og realkreditinstitutter at reducere risici gennem ændringer i deres forretningsmodel, strategier og styring. Reduktionen kan f.eks. ske gennem styrkelse af mål,

foranstaltninger og tiltag i deres ESG-omstillingsplan, hvis planen ikke er tilstrækkelig til at håndtere ESG-risiciene på kort, mellem-lang og lang sigt, og dette kan udgøre en væsentlig risiko for instituttets solvens.

Samlet set bidrager lovforslaget til at styrke penge- og realkreditinstitutters robusthed og modstandsdygtighed over for negative virkninger af ESG-faktorer på kort, mellem-lang og lang sigt.

2.34. Nationalt tilsyn med ESG-vurderingsforordningen

2.34.1. Gældende ret

I dag er der ikke gennemført særskilt regulering for virksomhedernes miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige vurderingsaktiviteter (ESG-vurderinger) og udbydere heraf. En ESG-vurdering af en given virksomhed kan derfor variere meget mellem de forskellige ESG-vurderingsleverandører. Samtidig kan det være svært at få gennemsigthed om de data og den metode, der ligger til grund for en ESG-vurdering. ESG-vurderinger bliver bl.a. anvendt af penge- og realkreditinstitutter, forsikringselskaber og pensionskasser i deres analyse af de bæredygtighedsrisici og -indvirkning, som en given investering medfører.

2.34.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigthed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), har bl.a. til formål at sikre gennemsigthed omkring ESG-vurderingsudbyderes metoder for udarbejdelse af ESG-vurderinger, og dermed sikre at investorer træffer bæredygtige investeringsbeslutninger på et oplyst grundlag.

ESG-vurderingsforordningen finder direkte anvendelse og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt at indføre regler i lov om finansiel virksomhed, der sikrer, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed, til hvem ESMA kan uddelegere tilsynsmæssige opgaver i forbindelse med sit tilsyn med ESG-vurderingsudbydere. Reglerne skal også gøre det muligt for Finanstilsynet at bistå ESMA med at udføre opgaver i forbindelse med undersøgelser af ESG-vurderingsudbydere og kontroller på stedet.

Desuden er det nødvendigt at foretage tilpasninger i national lovgivning, der sikrer, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed til at føre tilsyn med finansielle virksomheders overholdelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, der stiller krav om, at en finansiel virksomhed på sin hjemmeside skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, hvis

den finansielle virksomhed udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen. Ved finansielle virksomheder i forordningen forstås et penge- og realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, en forvalter af alternative investeringsfonde herunder en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond og en ELTIF-forvalter, et UCITS-administrations-selskab, et forsikrings-selskab, et genforsikrings-selskab, en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, ATP, en selvforvaltende alternativ investeringsfond, et UCITS, en selvadministrerende investeringsforening, i en central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD), en special purpose vehicle for forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, securiteringsenhed med særligt formål (SSPE), et forsikringsholdings-selskab eller et blandet finansielt holdings-selskab, et betalingsinstitut, et e-pengeinstitut, en crowdfundingtjenesteudbyder, en udbyder af kryptoaktivtjenester, et transaktionsregister, et securiteringsregister, en administrator af benchmarks eller et kreditvurderingsbureau, jf. artikel 3, nr. 5. I den forbindelse foreslås ændringer i tilsynsbestemmelserne i de sektorlove, der regulerer de finansielle virksomheder. Det drejer sig om lov om finansiell virksomhed, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger, lov om forsikringsvirksomhed, lov om firmapensionskasser, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om kapitalmarkeder, lov om betalinger. Ændringerne vil bl.a. sikre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med bestemmelsen ved bl.a. at kunne give påbud eller påtaler for overtrædelser heraf. I den forbindelse foreslås det også at straffelægge overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1, afsnit, litra c, 2. afsnit, i de forskellige sektorlove.

2.35. Udvidede muligheder for undladelse af registrering i hvidvaskregisteret

2.35.1. Gældende ret

Det er et krav efter hvidvaskloven, at virksomheder og personer, der udøver en række aktiviteter, som er nærmere opremset i loven, eksempelvis modtager indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler, udøver udlånsvirksomhed, finansiel leasing eller boksudlejning, skal registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve disse aktiviteter.

Hvidvaskloven indeholder en hjemmel for Finanstilsynet til at undlade at foretage en hvidvaskregistrering, hvis virksomheden, virksomhedens reelle ejere, et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Loven henviser i den forbindelse til straffelovens § 78, stk. 2.

Det fremgår af straffelovens § 78, stk. 2, at den, der er dømt for et strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve

virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Finanstilsynet skal efter gældende ret vurdere, om personer eller medlemmer af ledelsen i virksomheder, der skal registreres ved Finanstilsynet, opfylder kravet om hæderlighed.

Financial Action Taskforce (FATF) er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben. Som medlemsland er Danmark forpligtet til at efterleve FATF's anbefalinger. EU-Kommissionen er særskilt medlem af FATF.

Det følger af FATF's anbefaling nr. 26, at bestyrelsesmedlemmer og direktører i finansielle virksomheder bør underkastes en vurdering af deres hæderlighed til at varetage deres erhverv. Dette er særligt med henblik på at sikre, at de virksomheder og personer, der skal hvidvaskregistreres, f.eks. ikke tidligere er dømt for en økonomisk forbrydelse. Formålet er at minimere risikoen for hvidvask af penge i virksomheden og kanalisering af penge til terrorformål via virksomheden.

Kravet omfatter medlemmer af bestyrelse, direktion, den daglige ledelse og et eventuelt tilsynsråd. Kravet om, at en person eller et medlem af ledelsen ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, betyder, at det ikke er tilstrækkeligt til at undlade at foretage en registrering, at vedkommende er dømt for en strafbar handling. Finanstilsynet skal foretage en vurdering efter samme princip, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag, og i vurderingen inddrage domspraksis. Finanstilsynet skal foretage en konkret vurdering af, om den pågældende reelle ejer kan antages at ville anvende virksomheden til hvidvask af penge eller kanalisering af penge til terrorformål.

Bestemmelsens nuværende formulering efterlader tvivl om, hvorvidt Finanstilsynet kan inddrage vedtagne administrative bødeforlæg og bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden samt indenretligt vedtagne bøder i vurderingen af, om registrering skal nægtes. Særligt Skatteforvaltningen gør i høj grad brug af administrative bødeforlæg til at afslutte sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen. Anklagemyndigheden og domstolene gør ligeledes brug af inden- og udenretlige bøder i en række sager. I dag kan Finanstilsynet ikke anvende oplysninger om sager, som afsluttes med en bøde.

2.35.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Muligheden for at undlade at registrere virksomheder og personer hos Finanstilsynet, hvis virksomhederne og personerne er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, er af afgørende betydning for forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, så kriminelle ikke får mulighed for at udøve finansiel aktivitet, herunder misbruge denne adgang til at foretage hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås, at § 48, stk. 3 og 4, ændres, så Finanstilsynet skal undlade at foretage en registrering efter hvidvaskloven, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Forslaget skal ses i lyset af, at Finanstilsynet i dag ikke kan lægge vægt på vedtagne administrative bødeforlæg og bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden samt indenretligt vedtagne bøder ved vurderingen af, om registrering efter hvidvaskloven skal undlades. Bødeforelæg og indenretlige bøder er relevante at inddrage, da sager om f.eks. overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen samt anden relevant lovgivning, herunder f.eks. lov om euforiserende stoffer, ikke altid fører til en dom, men afsluttes med vedtagelse af administrative bødeforlæg eller indenretlige bøder.

Det er derfor relevant for Finanstilsynet, dels at modtage oplysninger om bødeforlæg og indenretlige bøder og dels at Finanstilsynet kan lægge vægt på sager som afsluttes med administrative bødeforlæg eller indenretlige bøder ved vurderingen af, om hvidvaskregistrering skal undlades.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage oplysninger om sager, som afsluttes med bødeforelæg og indenretlige bøder, og give Finanstilsynet et retvisende billede ved egnetheds- og hæderlighedsvurderinger.

Med lovforslaget vil reglerne i hvidvaskloven blive ensrettet med den øvrige finansielle lovgivning, herunder § 64, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, § 105, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, § 9, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsformidling samt § 30, stk. 1, nr. 3, i lov om betalinger, hvor Finanstilsynet allerede i dag har adgang til at inddrage sager, som afsluttes med administrative bødeforlæg i sin vurdering.

Vedtagne bødeforelæg og indenretlige bøder bør inddrages, når Finanstilsynet vurderer, om virksomheden, den reelle ejer, virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen, opfylder kravene til hæderlighed, hvis den strafbare

lovovertrædelse begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Finanstilsynet skal i dag vurdere, om personer eller medlemmer af ledelsen i virksomheder, der skal registreres ved Finanstilsynet, opfylder krav om hæderlighed, jf. bl.a. § 64, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, § 105, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, § 9, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsformidling samt § 30, stk. 1, nr. 3, i lov om betalinger.

Af FATF's anbefaling nr. 26 fremgår det, at bestyrelsesmedlemmer og direktører i finansielle virksomheder bør underkastes en vurdering af deres hæderlighed til at varetage deres erhverv. Dette er særligt med henblik på at sikre, at de virksomheder og personer, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 8, f.eks. ikke tidligere er dømt for en økonomisk forbrydelse. Formålet er at minimere risikoen for hvidvask af penge i virksomheden og kanalisering af penge til terrorformål via virksomheden. Kravet omfatter medlemmer af bestyrelse, direktion, den daglige ledelse og et eventuelt tilsynsråd.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der er behov for at ændre § 48, stk. 2 og 3, i den gældende hvidvasklov med henblik på at sikre, at Finanstilsynet også kan inddrage vedtagne bødeforelæg og indenretlige bøder i vurderingen af, om hvidvaskregistrering skal undlades.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de foreslåede ændringer vil medvirke til at skabe et mere effektivt værn mod hvidvask og terrorfinansiering. Forslagene vil desuden medvirke til at forebygge, at virksomheder, deres reelle ejere, medlemmer af øverste eller daglige ledelse eller personen ikke registreres hos Finanstilsynet med henblik på at udøve finansiel aktivitet, hvis virksomheden, virksomhedens reelle ejere, et medlem af øverste eller daglig ledelse eller personen er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at virksomheden ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Det foreslås derfor, at § 48, stk. 2 og 3, ændres, således at Finanstilsynet skal undlade at foretage en registrering efter hvidvaskloven, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, og at Finanstilsynet kan inddrage vedtagne bødeforlæg samt indenretlige bøder ved vurdering af, om registrering efter hvidvaskloven skal undlades.

2.36. Udvidelse af deltagere i et operativt samarbejde under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet til bekæmpelse af hvidvask m.v.

2.36.1. Gældende ret

Det fremgår af retsplejelovens § 110 b, stk. 1, at der under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet oprettes et operativt samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 8. Et af de operative samarbejder oprettet under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet er Operativt Dansk Informations- og efterretningsNetværk (ODIN).

I et operativt samarbejde oprettet i medfør af § 110 b, stk. 1, kan der, ud over hvidvask og terrorfinansiering, også behandles sager om fjernovergreb, hvor internettet bruges til at bestille og livestream seksuelle overgreb på mindreårige i udlandet, og økonomisk kriminalitet, hvor der er grund til at antage, at kriminaliteten har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter, jf. bekendtgørelse nr. 884 af 26. juni 2024 om National enhed for Særlig Kriminalitets kompetenceområde og det operative samarbejdes behandling af andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering.

Det følger af retsplejelovens § 110 b, stk. 2, at tilsynsmyndighederne, herunder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde. National enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end tilsynsmyndighederne, og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i et operativt samarbejde, jf. stk. 1.

Det er forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at den deltagende myndigheds, virksomheds eller persons deltagelse har betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af retsplejelovens § 110 b, stk. 8, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 14 som fremsat, side 31 f. Det er endvidere forudsat, at National enhed for Særlig Kriminalitet er lydhor over for at invitere andre myndigheder med i samarbejdet, hvis der et ønske herom blandt de øvrige deltagere.

Af hensyn til grundlæggende principper om fortrolighedsforholdet mellem advokat og klient og klienternes retssikkerhed i øvrigt fremgår det af § 110 b, stk. 2, 3. pkt., at advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, ikke kan deltage i et operativt samarbejde.

Det følger endvidere af bemærkningerne til retsplejelovens § 110 b, at der er tale om en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor National enhed for Særlig Kriminali-

tet kan beslutte at nedsætte et operativt samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givent geografisk område eller nye risici og tendenser på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet eller andre kriminalitetsområder omfattet af samarbejdet i henhold til § 110 b, stk. 8, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 14 som fremsat, side 32.

Deltagerkredsen kan derfor variere fra møde til møde efter beslutning fra National enhed for Særlig Kriminalitet. Det er ikke på forhånd givet, at en given myndighed, virksomhed eller person automatisk deltager i et operativt samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden, virksomheden eller personen.

Efter retsplejelovens § 110 b, stk. 3, gælder, at ved deltagelse i operative samarbejder kan myndigheder, uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning, videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Ligeledes gælder efter retsplejelovens § 110 b, stk. 4, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

I et operativt samarbejde vil der således kunne deles og videregives oplysninger mellem de deltagende aktører, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb og økonomisk kriminalitet af et særligt betydeligt omfang. Dette indebærer, at der f.eks. vil kunne deles og videregives cpr-numre, adresser, oplysninger om strafbare forhold, oplysninger om økonomiske forhold, oplysninger om ejerforhold m.v.

Det indebærer videre, at private virksomheder, herunder banker, andre finansielle virksomheder eller revisorer og revisionsvirksomheder kan videregive fortrolige oplysninger som led i samarbejdet.

Det fremgår af § 117, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringselskab samt øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller

udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Revisorer og revisionsvirksomheder er endvidere underlagt tavshedspligt i samme omfang som offentligt ansatte, jf. § 30, stk. 1, i lov om revisorer og revisionsvirksomheder. Det fremgår af denne bestemmelse, at straffelovens §§ 144, 150-152 f og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på revisorer. For så vidt angår disses medarbejdere finder straffelovens §§ 144, 152-152 f og 155 tilsvarende anvendelse.

En udbyder af betalingstjenester og en udsteder af elektroniske penge skal på forhånd indhente udtrykkeligt samtykke fra en bruger af betalingstjenester, hvis udbyderen eller udstederen behandler personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten, jf. § 124, stk. 2, i lov om betalinger. Det fremgår dog af § 124, stk. 3, at en udbyder af betalingstjenester og betalingssystemer og en udsteder af elektroniske penge uanset stk. 2 må behandle personoplysninger til brug for forebyggelse, efterforskning, retshåndhævelse og opdagelse af misbrug eller svig, eller hvis behandlingen er hjemlet ved anden lov. Efter bemærkningerne omfatter bestemmelsen betalingssvindel, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157 som fremsat, side 196.

Det fremgår endvidere af § 125, stk. 6, i lov om betalinger, at en erhvervsdrivende ikke må videregive betalingsoplysninger til tredjemand, medmindre dette er hjemlet ved anden lovgivning, eller det sker i forbindelse med gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion eller udbuddet af en tjeneste, som brugeren har anmodet om, og som ikke er i strid med stk. 2-5.

Deltagende personer er desuden under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. § 110 b, stk. 5. Denne tavshedspligt gælder også videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til ellers at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. § 110 b, stk. 6.

Det følger endvidere af § 110 b, stk. 7, at oplysninger omfattet af tavshedspligt efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, som i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af bestemmelsens stk. 5 og 6 er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2, medvirker i et operativt samarbejde, kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Virksomheders og personers brug af oplysninger modtaget i et operativt samarbejde forudsætter således, at den myndighed, der har afgivet oplysninger, samtykker til, at virk-

somheden eller personen kan anvende oplysningerne i virksomhedens eller personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

2.36.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Operative samarbejder, herunder ODIN, er vigtige og effektive fora til videregivelse af fortrolige oplysninger, der kan have betydning for opgaven med hurtigt at forebygge og bekæmpe hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb mod børn og visse typer af grov økonomisk kriminalitet.

Private aktørers deltagelse i ODIN og øvrige operative samarbejder oprettet i medfør af § 110 b, stk. 1, er begrænset til virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Det har den betydning, at National enhed for Særlig Kriminalitet ikke kan invitere f.eks. brancheorganisationer og andre virksomheder og personer, der ikke er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, til at deltage i et operativt samarbejde, selv om National enhed for Særlig Kriminalitet og andre aktører i samarbejdet måtte vurdere, at den pågældende brancheorganisation, virksomhed eller persons deltagelse er relevant for samarbejdets formål.

Det er National enhed for Særlig Kriminalitets vurdering, at der er private aktører, der ikke i dag er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som kan bidrage med relevante oplysninger og viden, der kan styrke og målrette forebyggelsen og efterforskningen af hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb mod børn og økonomisk kriminalitet under særlige omstændigheder, herunder underliggende forbrydelser, samt i nogle tilfælde medvirke til, at igangværende kriminelle aktiviteter hurtigere opdages, standses og straf- forfølges.

Som eksempel kan nævnes branche- eller interesseorganisationer, der vil kunne bidrage med et samlet overblik fra den pågældende branche i form af f.eks. aktuelle trusler, trends, temaer og holdninger relateret til hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb mod børn og visse typer af grov økonomisk kriminalitet. Det kunne f.eks. være Finans Danmark eller Red Barnet.

Med henblik på at styrke ODIN samt øvrige operative samarbejder under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet, så danske myndigheder og andre centrale aktører i fællesskab kan sætte bedre ind over for alvorlig og organiseret økonomisk kriminalitet, hvidvask samt fjernovergreb mod børn, finder Justitsministeriet behov for at gøre det muligt at udvide kredsen af mulige deltagere i operative samarbejder, herunder ODIN, ved at National enhed for Særlig Kriminalitet får kompetence til at beslutte, at også andre end myndigheder, virksomheder og personer omfattet

af § 1 i hvidvaskloven kan deltage i et operativt samarbejde, hvis det vurderes relevant for samarbejdets formål.

Det foreslås at ændre retsplejelovens § 110 b, stk. 2, 2. pkt. så National enhed for Særlig Kriminalitet vil kunne beslutte, at fysiske og juridiske personer, der er relevante for samarbejdet, kan deltage i et operativt samarbejde, jf. stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at National enhed for Særlig Kriminalitet fremover vil kunne beslutte, at relevante fysiske og juridiske personer kan deltage i et operativt samarbejde, uanset om de er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, med undtagelse af advokater, der er undtaget i medfør af retsplejelovens § 110 b, stk. 2, 3. pkt.

Ved ”juridiske personer” forstås i denne lov virksomheder, organisationer, foreninger, kommuner, myndigheder m.v.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde vil være National enhed for Særlig Kriminalitet, der har kompetence til at beslutte, hvilke fysiske og juridiske personer der kan deltage i det konkrete operative samarbejde. Henset til karakteren af de operative samarbejder forudsættes det, at National enhed for Særlig Kriminalitet ved beslutning om udvidelse af deltagerkredsen generelt eller ad hoc vil tage højde for, at der kan ske deling af fortrolige oplysninger, der kan have betydning for opgaven med hurtigt at forebygge og bekæmpe hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb mod børn og visse typer af grov økonomisk kriminalitet.

Som følge af forslaget om at visse fysiske og juridiske personer skal kunne deltage i et operativt samarbejde foreslås det endvidere at ændre retsplejelovens § 110 b, stk. 3, 4 og 7 så ordlyden ensrettes.

Det foreslås således at ændre retsplejelovens § 110 b, stk. 3, så de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning vil kunne videregive oplysninger til fysiske og juridiske personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1.

Ligeledes foreslås det at ændre retsplejelovens § 110 b, stk. 4, så fysiske og juridiske personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger, vil kunne videregive oplysninger til fysiske og juridiske personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Endeligt foreslås det at ændre retsplejelovens § 110 b, stk. 7, 3. pkt. så fysiske eller juridiske personer, der medvirker i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, vil kunne inddrage oplysninger omfattet af stk. 5, i deres indsats med at

forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede ændring af § 110 b, stk. 7, 3. pkt., vil medføre, at fysiske eller juridiske personer vil kunne inddrage oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Hensigten med ændringerne i § 110 b, stk. 3, 4 og 7 er alene at tage højde for, at der efter den foreslåede ændring til § 110 b, stk. 2, 2. pkt. kan ske deling af oplysninger mellem fysiske og juridiske personer. Der er i øvrigt ikke tiltænkt en udvidelse af adgangen til at videregive oplysninger m.v.

2.37. Pengeinstitutters behandling af advokaters samle-klientbankkonti

2.37.1. Gældende ret

Det fremgår af retsplejelovens § 127, at Advokatsamfundet udarbejder regler om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler, sikkerhed mod økonomisk ansvar, som kan pådrages under udøvelse af advokatvirksomhed, og meddelelse af alle fornødne regnskabsmæssige og økonomiske oplysninger til Advokatsamfundet samt regler om iværksættelse af de fornødne kontrolforanstaltninger. Reglerne skal godkendes af justitsministeren.

Vedtægt om advokaters pligter med hensyn til betroede midler (klientkontovedtægten) er udstedt i medfør af retsplejelovens § 127. Klientkontovedtægten er sammenskrevet som bilag 2 til bekendtgørelse nr. 2010 af 25. oktober 2021 om godkendelse af ændringer af vedtægt om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler. Klientkontovedtægten beskriver advokaters forpligtelser med hensyn til behandlingen af betroede midler.

Af vedtægtens § 7, stk. 1, fremgår det, at en klientbankkonto oprettes i advokatens eller advokatselskabets navn og er undergivet henholdsvis advokatens eller advokatselskabets rådighed.

Efter stk. 2, betegnes en klientbankkonto, hvor flere klienters penge indestår, ”samleklientbankkonto”.

Det fremgår af stk. 3, at en advokat eller et advokatselskab kun kan have én samleklientbankkonto i hver valuta, medmindre advokaten eller advokatselskabet til enhver tid kan dokumentere, i hvilket pengeinstitut den enkelte klients midler er indestående.

Endvidere fremgår det af stk. 4, at hvis der kun på en klientbankkonto indestår penge vedrørende en enkelt klient,

betegnes kontoen ”separat klientbankkonto”. En advokat og et advokatselskab kan have én eller flere separate klientbankkonti. Separate klientbankkonti skal have vedtegning om den pågældende klients navn.

Det bemærkes, at midlerne på en klientbankkonto tilhører den enkelte klient. Klienterne er med andre ord de reelle ejere af indeståenderne på kontoen.

Efter vedtægtens § 9, stk. 1, må advokaten og advokatselskabet på en klientbankkonto kun hæve beløb, som 1) udbetales til en klient eller som led i behandling af klientens sag, 2) advokaten eller advokatselskabet har til gode hos en klient i henhold til bogført mellemværende, der berettiger til modregning, eller 3) efter opgørelse og afstemning overstiger advokatens eller advokatselskabets samlede tilsvær.

Det fremgår af stk. 2, at beløb, som hæves i henhold til stk. 1, nr. 1 eller 2, ikke må overstige tilsværet over for klienten.

Af stk. 3 fremgår det, at beløb, som hæves i henhold til stk. 1, nr. 2 eller 3, skal indsættes på advokatens eller advokatselskabets driftskonto i et pengeinstitut.

Endvidere fremgår det af stk. 4, at salærer, selv om de er indtjent, ikke må hæves på klientbankkontoen, uden at salæret samtidig bogføres, og faktura tilstilles klienten.

Som det fremgår ovenfor, har en advokat i henhold til klientkontovedtægten i forbindelse med sit virke mulighed for at oprette såvel separate klientbankkonti som en samle-klientbankkonto, hvor midler fra flere af advokatens klienter indsættes på én og samme konto.

Hvidvaskloven fastsætter i kapitel 3 en række regler om, hvornår virksomheder og personer omfattet af loven skal gennemføre såkaldte kundekendingsprocedurer. Forpligtelsen til at foretage kundekendingsprocedurer skal iagttages fra etableringen af en forretningsforbindelse med en kunde og gennem hele forretningsforbindelsens forløb. Kundekendingsprocedurer omfatter bl.a., at virksomheden eller personen skal indhente og kontrollere kundens identitet, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1 og 2. I den forbindelse skal der bl.a. indhentes identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere, jf. nærmere herom umiddelbart nedenfor, og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3.

Reglerne har til formål at sikre, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder og personer har kendskab til deres kunder. Kendskabet til den enkelte kunde skal baseres på en risikovurdering af kunden ud fra oplysninger om bl.a. forret-

ningsforbindelsens formål, omfang og regelmæssighed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3. Virksomheden eller personen skal kunne godtgøre, at kendskabet til kunden er tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 4.

Identitetsoplysninger, der skal indhentes efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, skal for fysiske personer omfatte navn og CPR-nr. el.lign., og hvis den pågældende ikke har et CPR-nr. el.lign., skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Af bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99, fremgår det bl.a., at for personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, kan et alternativ til CPR-nr. f.eks. være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis et sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato. Såfremt virksomheden eller personen anvender en kundes nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne sikrer, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald kundens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt nationalt id-nummer. Fødselsdato kan alene anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

I relation til advokatens samle-klientbankkonti betyder det, at pengeinstitutter skal gennemføre tilstrækkelige kundekendingsprocedurer ud fra en risikovurdering af advokaten, som er pengeinstituttets kunde, og bl.a. kende advokatens forretningsmodel og normale transaktionsmønstre. Pengeinstitutterne er herudover forpligtet til at holde øje med og undersøge mistænkelige transaktioner på alle kontotyper, herunder også samle-klientbankkonti, og omgående underrette Hvidvasksekretariatet ved en formodning eller mistanke om, at en transaktion eller midler har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

I hvidvaskloven defineres reelle ejere som den eller de fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en kunde, eller den eller de fysiske personer, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres, jf. hvidvasklovens § 2, nr. 9. I bemærkningerne til bestemmelsen i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 77, fremgår det bl.a. videre, at ved f.eks. en advokats samle-klientbankkonto vil klienten blive betragtet som reel ejer af midlerne på kontoen, da klienten er den fysiske person, på hvis vegne en transaktion eller aktivitet gennemføres. Det er i den forbindelse ikke afgørende, hvor stor en del af det samlede indestående klienten repræsenterer på en samle-klientbankkonto. Er der flere klienter, bliver de alle betragtet som reelle ejere.

Det betyder, at der skal indhentes identitetsoplysninger på klienterne (den eller de reelle ejere) og gennemføres rimelige foranstaltninger for at kontrollere deres identitet, så pengeinstituttet med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

- a) når de yder bistand ved rådgivning om eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med
 - i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder,
 - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver,
 - iii) åbning eller forvaltning af bankkonti eller værdipapirdepoter,
 - iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder eller
 - v) oprettelse, drift eller ledelse af virksomheder, fonde m.v., eller
- b) når de på en klients vegne og for dennes regning foretager en finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.

Advokater er således ikke omfattet af hvidvaskloven med hele deres virksomhed, men kun i det omfang de udfører de opregnede typer af bistand m.v. Advokaters bistand med f.eks. udførelse af retssager og inkassosager falder således uden for hvidvasklovens område.

Af hvidvasklovens § 26, stk. 1, fremgår det, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet ved bl.a. mistanke om, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Efter stk. 2, kan medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Hvidvasksekretariatet.

Dog fremgår det af hvidvasklovens § 27, stk. 1, der gennemfører artikel 14, stk. 4, afsnit 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), at advokater er undtaget fra pligten i § 26 til at foretage underretning på baggrund af oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, i forbindelse med at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter retssagen eller sagen, eller i forbindelse med at den pågældende klients retsstilling fastslås.

Det fremgår af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13, at hvidvaskloven finder anvendelse på advokater,

Baggrunden for denne undtagelse er, at en advokat er underlagt tavshedspligt vedrørende oplysninger, som er kommet til vedkommendes kundskab under udførelsen af sit hverv.

Det fremgår således af retsplejelovens § 129, at straffelovens §§ 144, 150-152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på advokater samt deres autoriserede fuldmægtige, partnere, personale og andre, som i øvrigt beskæftiges i advokatvirksomheden.

Tavshedspligten gælder både, når advokaten yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når advokaten yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således som udgangspunkt f.eks. også oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Det er almindeligt antaget, at en advokats klient vil kunne frigøre advokaten fra advokatens tavshedspligt ved at afgive et samtykke. En anmodning om samtykke skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at det fremstår klart, hvad der meddeles samtykke til. Anmodningen skal således vedrøre konkrete, identificerbare oplysninger og kan ikke vedrøre oplysninger, som advokaten måtte modtage i fremtiden. Endvidere er advokaten ikke bundet af sin tavshedspligt, hvis der er tale om et tilfælde, der er omfattet af straffelovens § 152 e.

Af straffelovens § 152 e fremgår det således, at bestemmelserne i §§ 152-152 d ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende:

- 1) er forpligtet til at videregive oplysningen eller

2) handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Advokater er således underlagt tavshedspligt om klientens forhold, medmindre klienten har samtykket til videregivelse af konkrete, identificerbare oplysninger, advokaten er forpligtet til at videregive oplysningen, eller advokaten handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Lovgivningen indeholder forskellige steder forpligtelser til at videregive oplysninger. Sådanne forpligtelser er undtagelser til tavshedspligten efter straffelovens § 152 e, nr. 1.

En sådan forpligtelse fremgår f.eks. af skatteindberetningslovens § 12. Af bestemmelsens stk. 1, fremgår det, at bl.a. advokater, der modtager eller formidler indskud, hvert år skal indberette til Skatteforvaltningen om størrelsen af ydede, tilskrevne eller opkrævede renter og andet afkast til de enkelte kontohavere og eventuelle rentenydere i det forudgående år samt størrelsen af det indestående beløb ved udløbet af det forudgående år og de enkelte kontohaveres ejerandel heraf.

Endvidere fremgår det af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1016 af 22. juni 2023 om skatteindberetning m.v., at den, der skal indberettes om, til brug for indberetningen skal oplyse den indberetningspligtige om navn, adresse – ved udenlandsk adresse tillige hjemland – og CPR-nr.

På baggrund af bestemmelserne i skattelovgivningen har advokater således en indberetningspligt til Skatteforvaltningen, for så vidt angår renter og indestående vedrørende klienter, som har eller har haft indestående på en samle klientbankkonto. Det bemærkes, at indberetningsforpligtelsen i forhold til separate klientbankkonti påhviler pengeinstitutterne.

Reglen i straffelovens § 152 e, nr. 2, hvor den pågældende handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv, er blevet forholdsvis beskeden beskrevet i trykt retspraksis, navnlig i forhold til advokater.

Når en advokats klient benytter advokatens samle klientbankkonto, kan advokaten således alene stille identifikationsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samle klientbankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller forholdet er omfattet af tilfældene i straffelovens § 152 e. Hvis der er tale om en separat klientbankkonto, er pengeinstituttet i besiddelse af klientens navn og cvr-/ CPR-nr., idet separate klientbankkonti oprettes med en vedtegning herom.

Advokaters tavshedspligt indebærer, at advokater mod dens ønske, som har krav på hemmeligholdelse, er udelukket fra

at afgive forklaring som vidne i en retssag om det, som er kommet til deres kundskab ved udøvelsen af deres virksomhed, jf. retsplejelovens § 170, stk. 1. Retten kan efter § 170, stk. 2, 1. pkt., pålægge advokater, bortset fra forsvarere i straffesager, at afgive vidneforklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettige til, at forklaring afkræves. Sådant et pålæg kan dog i borgerlige sager ikke udstrækkes til, hvad en advokat har erfaret i en retssag, som har været betroet denne til udførelse, eller hvori dennes råd har været søgt.

2.37.2. Erhvervsministeriets og Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det lægges til grund, at advokaters klienter i et ikke ubetydeligt omfang indsætter midler på samle klientbankkonti, som er den type konto, langt de fleste advokater i dag benytter som indgang for alle betalinger, navnlig i de situationer hvor det vurderes, at det forhold, som indbetalingen vedrører, ikke kan afvente oprettelsen af en separat klientbankkonto.

Justitsministeriet og Erhvervsministeriet noterer sig, at hvidvaskloven, herunder kapitel 3 om kundekendingsprocedurer, finder anvendelse på advokater, når advokater yder bistand m.v., der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. En advokat forudsættes således i disse tilfælde at have de fornødne identitetsoplysninger m.v. på en klient, når klienten har indestående midler på advokatens samle klientbankkonto.

Som det fremgår af pkt. 2.37.1, falder advokaters bistand med f.eks. udførelse af retssager og inkassosager omvendt uden for hvidvasklovens område, og advokater er derfor ikke i disse tilfælde forpligtet til at have kundekendingsprocedurer i relation til deres klienter.

Der vil således være tilfælde, hvor en advokats klient har midler stående på advokatens samle klientbankkonto, men hvor advokaten på den ene side ikke selv er forpligtet til at gennemføre kundekendingsprocedurer i relation til klienten, fordi advokatens bistand m.v. ikke er omfattet af hvidvaskloven, mens advokatens pengeinstitut på den anden side i medfør af hvidvaskloven er forpligtet til at kende identiteten på den reelle ejer (klienten), som har midler stående på advokatens samle klientbankkonto.

Imidlertid har advokaten – uanset om den bistand m.v., som vedkommende yder, er omfattet af hvidvaskloven eller ej – i medfør af sin tavshedspligt som altovervejende hovedregel alene mulighed for at stille de nødvendige identifikationsoplysninger samt kopi af dokumenter, data eller oplysninger, som advokaten har indhentet til kontrol heraf, til rådighed

for sit pengeinstitut, hvis advokaten fra klienten indhenter et samtykke, eller hvis straffelovens § 152 e finder anvendelse.

Både Justitsministeriet og Erhvervsministeriet finder, at det er uhensigtsmæssigt, at en advokat på grund af sin tavshedspligt som udgangspunkt ikke kan stille klientens identifikationsoplysninger samt kopi af dokumenter, data eller oplysninger, som advokaten har indhentet til kontrol heraf, til rådighed for sit pengeinstitut til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendingsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på advokatens samle klientbankkonto.

Justitsministeriet og Erhvervsministeriet finder videre, at også i de tilfælde, hvor advokatens klient har midler stående på samle klientbankkontoen, men hvor advokaten ikke selv er forpligtet til at foretage kundekendingsprocedurer af klienten efter hvidvaskloven, bør advokaten på grund af klientforholdet kunne indhente identitetsoplysninger fra sin klient og stille disse til rådighed for sit pengeinstitut til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne i forbindelse med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendingsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på samle klientbankkontoen. Justitsministeriet og Erhvervsministeriet har ved afvejningen af, hvem der bør indhente de nødvendige oplysninger fra klienten i denne sammenhæng, navnlig lagt vægt på, at advokaten er nærmest til at kende klienten – og at det derfor også bør være advokaten, der skal kontrollere identiteten på klienten ved hjælp af dokumenter, data eller oplysninger – ligesom det også er advokatens ansvar, at advokatens samle klientbankkonto føres efter bestemmelserne i klientkontovedtægten. Det bemærkes, at lovforslaget ikke i øvrigt berører pengeinstitutternes forpligtelser efter hvidvaskloven i forhold til reglerne om reelle ejere, og at de generelle pligter i henhold til hvidvaskloven, herunder bl.a. kravene i kapitel 2 om risikostyring og kapitel 3 om kundekendingsprocedurer, fortsat ikke finder anvendelse på de sager, som advokater behandler, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Det foreslås på den baggrund at indføre en bestemmelse i hvidvaskloven om advokaters pligt til at indhente oplysninger på den eller de reelle ejere af betroede midler på en samle klientbankkonto.

Forslaget vil samlet set sikre, at en advokat skal indhente identifikationsoplysninger fra en klient og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet ved indhentelse af kontrol dokumenter, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere af midlerne er. Oplysningerne og dokumenterne skal stilles til rådighed for det pengeinstitut, hvori advokatens samle klientbankkonto føres, til brug for, at pengeinstituttet anvender oplysningerne og dokumenterne i forbindel-

se med pengeinstituttets gennemførelse af de nødvendige kundekendingsprocedurer i relation til at fastslå identiteten på den reelle ejer (klienten) af midlerne på samle klientbankkontoen. Forslaget vil desuden medføre, at oplysningerne og dokumenterne kan stilles til rådighed for pengeinstituttet uden, at advokaten derved bryder sin tavshedspligt. Forslaget berører omvendt ikke advokaternes muligheder at videregive andre oplysninger end identifikationsoplysninger og de dokumenter, advokaten har indhentet til kontrol deraf.

Forslaget vil vanskeliggøre misbrug, der er forbundet med advokaters samle klientbankkonti, da identiteten på de klienter, der indsætter eller modtager midler på advokatens samle klientbankkonto, bliver kendt for pengeinstituttet, der herefter kan inddrage oplysningerne i sin overvågning af transaktioner på kontoen.

Det foreslås, at der indføres en pligt til, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

Udtrykket ”reelle ejere” skal forstås i overensstemmelse med hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter.

De oplysninger, der skal indhentes, vil være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra a. Identitetsoplysninger skal således omfatte navn og CPR-nr. el.lign., hvis den pågældende ikke har et CPR-nr. Har den pågældende ikke et CPR-nr. el.lign. id-nummer, skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.

Det foreslås endvidere, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13.

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samle klientbankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitor som led i afvikling af skyldforhold, er advokatens klient at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klients identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemands identitetsoplysninger – i disse tilfælde.

Endelig foreslås det, at advokater ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto uden ugrundet ophold

efter indbetalingen skal stille de indhentede og kontrollerede identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for det pengeinstitut, hvori samleklientbankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.38. Justering af reglerne om underretnings- og tavshedspligt på hvidvaskområdet

2.38.1. Gældende ret

Efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, skal virksomheder og personer, som er omfattet af loven, jf. § 1, omgående underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering.

Hvidvasksekretariatet har til opgave at modtage, analysere og videreformidle oplysninger om mistænkelige transaktioner, og videregivelsen sker i praksis til både politiet og en række særmyndigheder, herunder i særdeleshed Skatteforvaltningen.

Efter hvidvasklovens § 28 skal en tilsynsmyndighed i henhold til hvidvaskloven eller Skatteforvaltningen underrette Hvidvasksekretariatet, hvis myndigheden får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1. Der er tale om forhold, som tilsynsmyndighederne kan få kendskab til ved inspektioner eller på anden måde. Skatteforvaltningen kan få kendskab til sådanne forhold, f.eks. ved konstatering af store beholdninger af kontanter ved personers ud- eller indrejse af landet eller uledsagede forsendelser af stor værdi, som sendes ud af eller ind i landet.

Personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter hvidvasklovens § 26 eller § 28. Dette følger af hvidvasklovens § 38 a, stk. 1

Det fremgår af § 38 a, stk. 2, at forvaltningslovens § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger

mellem forvaltningsmyndigheder ikke finder anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i hvidvasklovens § 38 a, stk. 1.

Efter Indsamlingslovens § 10, stk. 4, skal Indsamlingsnævnet omgående underrette Hvidvasksekretariatet, hvis nævnet er vidende om eller har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Personoplysninger kan videregives til en anden myndighed efter reglerne i databeskyttelsesloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Heraf følger det bl.a., at almindelige personoplysninger kan videregives til en anden myndighed, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Det følger videre af forordningens artikel 9, stk. 2, litra g, at følsomme personoplysninger bl.a. kan videregives, hvis det er nødvendigt af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser. Endelig følger det af databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, nr. 2, at oplysninger om strafbare forhold kan videregives, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår.

Fortrolige oplysninger – der ikke er personoplysninger – kan bl.a. videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3.

Det vil skulle vurderes konkret hver gang, der skal foretages en videregivelse af oplysninger til andre myndigheder.

Forvaltningsloven indeholder ikke en generel forpligtelse for myndigheder til at videregive oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed på eget initiativ. Dette kan dog konkret følge af god forvaltningsskik.

Oplysninger, som hidrører fra underretninger efter indsamlingslovens § 10, stk. 4, eller underretninger som en myndighed sender til.

Hvidvasksekretariatet på grundlag af forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, eller efter reglerne i databeskyttelsesloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i for-

bindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, er ikke omfattet af den særlige tavshedspligt i hvidvasklovens § 38 a, men kun i et vist omfang af den almindelige tavshedspligt i forvaltningslovens § 27.

2.38.2. Erhvervsministeriets og Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hvidvasksekretariatet modtager et stigende antal underretninger om hvidvask og terrorfinansiering, herunder fra flere myndigheder der ikke er tilsynsmyndighed i henhold til hvidvaskloven eller en del af Skatteforvaltningen og dermed omfattet af underretningspligten efter hvidvasklovens § 28. Nogle af underretningerne foretages i henhold til underretningspligten i indsamlingslovens § 10, stk. 4, mens andre underretninger foretages efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, da oplysningerne må antages at vil være af væsentlig betydning for Hvidvasksekretariatets virksomhed, eller efter reglerne i databeskyttelsesloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Det stigende antal underretninger til Hvidvasksekretariatet viser, at der er en øget opmærksomhed på hvidvask og terrorfinansiering blandt myndigheder og andre relevante aktører. Et vigtigt redskab i indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering er et tæt tværgående samarbejde og udveksling af relevante oplysninger på tværs af og mellem de personer og virksomheder, der er omfattet af forpligtelserne i hvidvaskloven, og relevante myndigheder. Det vurderes på den baggrund, at underretningspligten i hvidvasklovens § 28 ikke alene bør gælde de myndigheder, der er tilsynsmyndighed i henhold til hvidvaskloven og Skatteforvaltningen, men alle myndigheder. Det foreslås således, at alle myndigheder skal have samme forpligtelse til at underrette Hvidvasksekretariatet, hvis myndigheden får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1.

Forslaget vil medføre, at retsgrundlaget for myndigheders underretninger til Hvidvasksekretariatet vil blive ensrettet, herunder reglerne om tavshedspligt, da den særlige tavshedspligt i hvidvasklovens § 38 a fremadrettet vil gælde for alle myndigheders underretninger til Hvidvasksekretariatet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr.1, og bemærkningerne hertil.

2.39. Ændringer som følge af FAIF-UCITS II-direktivet

2.39.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet) fastsætter regler om meddelelse til at være forvalter af en alternativ investeringsfond samt gennemsigtighedskrav, løbende driftsvilkår og tilsyn med forvaltere af alternative investeringsfonde i EU. FAIF-direktivet fastsætter regler om markedsføringspas, der harmoniserer reglerne for grænseoverskridende markedsføring af alternative investeringsfonde til professionelle investorer.

Danmark har ikke specifikke regler for såkaldte låneudstedende fonde, men forvaltere af sådanne fonde skal under de nuværende generelle regler i dansk ret træffe foranstaltninger, der sikrer forsvarlig forvaltning af netop den type fond, de forvalter.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet) indeholder regler for investeringsforeninger eller en værdipapirfond for så vidt angår deres godkendelse, tilsyn, struktur, aktiviteter og oplysninger, de skal offentliggøre.

Såvel FAIF-direktivet som UCITS-direktivet indeholder bl.a. regler om risiko- og likviditetsstyring, delegation af services fra forvaltere af alternative investeringsfonde og fra investeringsforvaltningsselskaber for investeringsforeninger eller en værdipapirfond til andre enheder, og indeholder derudover regler om udpegning af depositarer m.m.

En depositar er en tredjepart, der bliver udpeget for hver enkelt fond, og har en række forpligtelser overfor fonden. Depositaren skal bl.a. sikre, at cash flow i fonden overvåges, at investorkapital og kontanter tilhørende fonden eller dens forvalter bogføres korrekt, at fonden reelt ejer de pågældende aktiver, samt at værdien af disse beregnes i overensstemmelse med gældende ret. Depositaren er således med til at sikre, at aktiverne reelt er til stede. Den eneste opgave, som en depositar kan delegere til tredjepart, er opbevaring af aktiver, som den kan delegere til en deponatør. I dag er der krav om, at depositaren befinder sig i samme EU-land, som fonden befinder sig i.

2.39.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.39.2.1. Låneudstedende fonde

Der er i EU generelt forskellige nationale tilgange til, hvorledes forvaltere af alternative investeringsfonde, der yder lån, reguleres. Det medfører en risiko for, at den divergerende europæiske regulering af området ikke tilstrækkeligt formår at understøtte en sikker og bæredygtig udvikling for denne type alternative investeringsfonde.

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsstyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (FAIF-UCITS II-direktivet) gennemføres der på europæisk plan en række sikkerhedsmekanismer og krav for forvaltere af alternative investeringsfonde, der yder lån. Formålet er dels at understøtte en mere effektiv og hensigtsmæssig forvaltning af sådanne fonde, dels at gøre det muligt for fonde at yde kredit til virksomheder på tværs af de europæiske grænser og dels at lån ydet gennem alternative investeringsfonde sker på en måde, der varetager investorerens interesse og med en effektiv risikostyring og risikohåndtering.

Det foreslås bl.a., at der indføres en række krav til forvalteren af alternative investeringsfonde, der yder lån, om at forvalteren skal operere med effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån. Disse politikker, procedurer og processer skal stå i et rimeligt forhold til omfanget af lånudstedelsen, og forvalteren vil desuden være forpligtet til at overvåge og med jævne mellemrum revurdere de pågældende fondes kreditporteføljer.

Langfristede, illikvide lån, som besiddes af en alternativ investeringsfond, kan føre til likviditetsmismatch, hvis den alternative fonds åbne struktur gør det muligt for investorer hyppigt at indløse deres andele eller kapitalandele. Det er derfor nødvendigt at afbøde de risici, der er forbundet med løbetidsændring, ved at indføre en lukket struktur for låneudstedende alternative investeringsfonde. Det bør dog være muligt for låneudstedende alternative investeringsfonde at fungere som åbne fonde, forudsat at visse krav er opfyldt, herunder et likviditetsstyringssystem, der minimerer likviditetsmismatch, sikrer en retfærdig behandling af investorer og at fonden er under tilsyn af de kompetente myndigheder i forvalterens hjemland.

De foreslåede ændringer søger desuden at imødegå potentielle interessekonflikter ved at forbyde en alternativ investeringsfond at yde lån til forvalteren af den alternative investeringsfond eller til sine medarbejdere, sin depositar eller den, der får overdraget ansvar, samt ved at alternative investeringsfonde bliver forpligtet til at bevare en økonomisk interesse på 5 pct. af den nominelle værdi af de lån, de har ydet og solgt. Dette betyder, at en låneudstedende investeringsfond kun kan overdrage 95 pct. og skal bevare kreditorstatus på de sidste 5 pct.

Med ændringerne foreslås desuden etableret en overgangsordning, så forvaltere af alternative investeringsfonde, der allerede forvalter alternative investeringsfonde, som udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, er fritaget for nogle af kravene indtil 15. april 2029.

I disse situationer er de undtaget kravet om at låneudstedende fonde skal være lukkede, grænsen for hvor stor en del værdien af udstedte lån, må være af den alternative investeringsfonds kapital og grænsen for hvor meget gearing en låneudstedende fond kan optage. Derudover vil forvaltere, der forvalter alternative investeringsfonde, som udsteder lån, der blev oprettet inden den 15. april 2024, og ikke rejser yderligere kapital efter den 15. april 2024, også være fritaget for disse krav, med hensyn til disse alternative investeringsfonde.

For nærmere om låneudstedende fonde henvises til lovforslagets § 2, nr. 20 og 21, og bemærkningerne hertil.

2.39.2.2. Grænseoverskridende udbud af depositarydelser for alternative investeringsforeninger

FAIF-UCITS II-direktivet fastsætter, at kravene til tredjelandsenheder med adgang til det indre marked bringes i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Kravene til tredjelandsenheder skal desuden tilpasses de standarder, der er fastsat i EU-medlemsstaternes fælles indsats, for så vidt angår ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som er afspejlet i Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Det foreslås bl.a. med lovforslaget, at der indføres et nyt krav om, at depositarer ikke må være etableret i et højrisikotredjeland i henhold Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Kravet vil erstatte det eksisterende krav om, at depositaren ikke må være etableret i et tredjeland, som er opført på en liste over ikke-samarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af FATF.

Det foreslås også, at der indføres et nyt krav om, at depositaren ikke må være etableret i et tredjeland, der anses for ikke at være samarbejdsvillige på skatteområdet, og at tredjelandet skal have indgået en aftale om skatteforhold. Aftalen skal være i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og skal sikre effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler.

Da depositarer skal opfylde betingelserne for udpegelse både på tidspunktet for udpegelsen, og så længe depositaren er udpeget, foreslås indført regler om, at i det tilfælde, hvor der er behov for at udpege en ny depositar, skal den alternative investeringsfond inden for en periode på maksimalt to år udpege en ny depositar placeret i et land, som opfylder kravene.

Da depositarer skal være i stand til at varetage deres opgaver uanset hvilken type virksomhed, der opbevarer fondens aktiver, er det nødvendigt at inkludere værdipapircentraler (CSD'er) i opbevaringskæden, når de leverer opbevaringsydelser til alternative investeringsfonde. Dette sikrer, at der til enhver tid er en stabil informationsstrøm mellem den, der opbevarer den alternative investeringsfonds aktiver, og depositaren.

Det foreslås derfor, at kravet om, at depositaren skal udvise passende dygtighed, omhu og grundighed ikke skal gælde, hvis delegation sker til en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler. En værdipapircentral udfører generelt den samme funktion og de samme kontroller som en depositar og er ligeledes en virksomhed under tilsyn. Derfor vurderes det, at delegation til en værdipapirhandler kan undtages reglerne.

Det foreslås i relation hertil også, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for, hvordan depositaren skal udøve sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, der er registreret i en værdipapircentral og ikke en central depositar.

De foreslåede ændringer vil medføre, at levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-værdipapircentral, ikke skal anses som delegation af depositarfunktioner, hvorimod tjenesteydelser leveret fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral, skal anses som delegation.

Det foreslås også, at i det tilfælde, hvor den alternative investeringsfond eller dennes forvalters kompetente myndigheder er forskellige fra depositarens, skal depositarens kompetente myndigheder kun udlevere oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til den alternative investeringsfond og forvalterens kompetente myndigheder.

Depositarer spiller en vigtig rolle med hensyn til at beskytte investorenes interesser. På visse koncentrerede markeder er der ikke et konkurrencebaseret udbud af depositartjenester. For at afhjælpe denne mangel, som kan føre til øgede omkostninger for forvaltere af alternative investeringsfonde og et mindre effektivt marked for alternative fonde, er det vigtigt, at det er muligt for myndigheder at tillade udpegning af en depositar i en anden medlemsstat.

For nærmere om grænseoverskridende depositarydelser for

alternative investeringsfonde henvises til lovforslagets § 2, nr. 29-31 og bemærkningerne hertil.

2.39.2.3. Skærpet regulering af delegationsaftaler

Delegation af opgaver kan muliggøre en effektiv forvaltning af investeringsporteføljer og tilvejebringelse af den nødvendige ekspertise i et bestemt geografisk marked eller en bestemt aktivklasse og være med til at sikre, at omkostningerne for administration holdes nede. Det er imidlertid vigtigt, at tilsynsmyndighederne løbende har adgang til oplysningerne om hovedelementerne i delegationsaftalerne. For at skabe et retvisende overblik over delegationsaktiviteter i EU bør forvaltere regelmæssigt orientere de kompetente myndigheder om delegationsaftaler, som indebærer delegation af kollektive eller skønmæssige porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner.

Det foreslås derfor at skærpe reguleringen af delegationsaftaler, herunder særligt strengere oplysningskrav for forvaltere af alternative investeringsfonde, især hvor der er tale om delegation til enheder uden for EU. Herudover foreslås det at indføre krav om, at en enhed, der søger om tilladelse som forvalter, såfremt det er en enhed beliggende uden for EU, skal give en detaljeret beskrivelse af de ressourcer, den vil skulle bruge til at kontrollere enheder, den delegerer opgaver til. Det indskræpes, at forvalteren fortsat har ansvar for opgavernes udførelse, selvom forvalteren delegerer opgaver til tredjemand. Dette gælder tilsvarende, hvis der sker videredelegation.

Den foreslåede ændring af kapitel 7 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., har dermed til formål at skærpe kravene for forvalterens mulighed for at delegere opgaver til tredjemand og at præcisere, at enhver delegation og eventuelt videredelegation er forvalterens ansvar. Herudover vil de foreslåede ændringer medføre, at delegation fremover også kan omfatte tjenesteydelser.

For nærmere om regulering af delegationsaftaler henvises til lovforslagets § 2, nr. 22-27 og bemærkningerne hertil.

2.39.2.4. Likviditetsstyringsværktøjer

Alternative investeringsfonde kan både være åbne og lukkede for indløsning. En alternativ investeringsfond er af den åbne type, hvis det løbende er muligt for investorer at træde ind og ud af fonden. For at gøre det muligt for forvaltere af alternative investeringsfonde af den åbne type at håndtere indløsningspres i situationer med markedsstress, foreslås det at formalisere muligheden for at anvende en række likviditetsstyringsværktøjer. De foreslåede ændringer vil styrke den alternative investeringsfonds modstandsdygtighed overfor stressede markeder, hvilket mindsker risikoen for, at investorers frie midler bliver unødigt låst fast, eller at der opstår brandudsalg af fondens aktiver med negative kon-

sekvenser for markedet. Bestemmelserne skal dermed sikre en mere effektiv indsats over for likviditetspres i perioder med markedsstress og beskytte investorerne bedre.

Det foreslås, at forvaltere af alternative investeringsfonde i udgangspunktet pålægges at vælge og medtage mindst to likviditetsstyringsværktøjer i den alternative investeringsfonds bestemmelser eller vedtægter.

Det foreslås, at forvaltere af alternative investeringsfonde forpligtes til at sikre, at fondens fondsbestemmelser eller vedtægter indeholder bestemmelser om de valgte likviditetsstyringsværktøjer, ligesom forvaltere af alternative investeringsfonde skal have detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj.

Det foreslås også, at forvaltere af alternative investeringsfonde skal meddele Finanstilsynet om valget af likviditetsstyringsværktøjer og om de detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering. En sådan meddelelse vil forbedre tilsynsmyndighedernes muligheder for at håndtere potentielle afsmittende virkninger af likviditetsspændinger på markedet.

Det foreslås også, at Finanstilsynet skal kunne kræve, at en forvalter af alternative investeringsfonde kan pålægges at aktivere eller deaktivere det likviditetsstyringsværktøj som handler om suspensionen af indløsning og tegning.

For at gøre det muligt for investeringsforeninger at håndtere indløsningspres i situationer med markedsstress, foreslås det at formalisere muligheden for at anvende en række likviditetsstyringsværktøjer. De nye værktøjer vil gøre det muligt for danske investeringsforeninger delvist at imødekomme investorernes indløsninger uden at være tvunget til at udsætte indløsningen helt.

Det foreslås, at der stilles krav til, at danske investeringsforeninger forpligter sig til at indføre mindst to forskellige værktøjer i sin likviditetsstyring ud over udsættelse af indløsning.

Det foreslås, at de valgte likviditetsstyringsværktøjer skal fremgå af vedtægterne eller fondsbestemmelserne, da vedtægter og fondsbestemmelser indeholder de væsentligste vilkår for investor. Ligeledes skal danske investeringsforeninger implementere politikker og procedurer for, hvornår og hvordan disse værktøjer skal tages i brug, dvs. aktiveres og deaktiveres, samt sikre tilstrækkelige forretningsmæssige og administrative ordninger for anvendelsen af værktøjer. Det er afgørende, at danske investeringsforeninger har tilstrækkelige operationelle og administrative ordninger for anvendelse af værktøjerne, hvorfor den foreslåede ordning også vil indebære, at danske investeringsforeninger skal angive operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.

Det foreslås, at der indføres mulighed for at anvende sidepockets. Sidepockets er en praksis med at adskille visse aktiver fra resten af fondens portefølje på grund af ændringer i deres økonomiske eller juridiske status på grund af ekstraordinære omstændigheder. Danske investeringsforeninger skal underrette Finanstilsynet inden anvendelse af sidepockets.

Det foreslås, at der indføres mulighed for at imødekomme et indløsningskrav ved at overføre værdipapirer i fonden til de indløsende kapitalejere i stedet for kontanter.

Det foreslås, at danske investeringsforeninger skal underrette Finanstilsynet, hvis det udsætter indløsning eller hvis det anvender et af de andre likviditetsstyringsværktøjer på en måde, der ikke er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsprocedurer som fastsat i investeringsinstituttets fondsdokumentationen eller vedtægter, ligesom Finanstilsynet får mulighed for at pålægge danske investeringsforeninger enten at aktivere eller deaktivere en udsættelse af indløsning.

For nærmere om likviditetsstyringsværktøjer henvises til lovforslagets § 1, nr. 95 og § 3, nr. 24 og 25 og bemærkningerne hertil.

2.39.2.5. Bedre dataindsamling, rapportering, vidensdeling og samarbejde mellem myndigheder

For at forbedre dataindsamling og -rapportering til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), samt styrke samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder, nationale tilsynsmyndigheder og ESMA, indeholder FAIF II en række initiativer herom, der bl.a. søger at fjerne begrænsninger for omfanget af de data, der kan kræves af forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det foreslås, at forvaltere af alternative investeringsfonde fremover skal give oplysninger til Finanstilsynet om alle markeder og instrumenter, og ikke alene om de vigtigste markeder og instrumenter.

Det foreslås også, at forvaltere af alternative investeringsfonde ikke alene skal afgive oplysninger om de væsentligste risikoeksponeringer, koncentrationer for hver alternativ investeringsfond, men om alle risikoeksponeringer, og koncentrationer for hver alternativ investeringsfond. Herudover skal forvalteren også afgive oplysninger om aktiver, som skal omfatte identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative invest-

ringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder. Forvaltere vil også skulle sende oplysninger til Finanstilsynet om det samlede beløb, der er gearet for i fonden, og delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner.

Det foreslås derudover, at det bliver et krav, at forvaltere af alternative investeringsfonde skal indsende oplysninger til Finanstilsynet om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner såsom eksempelvis: oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, antallet af ansatte, der varetager porteføljepleje eller risikostyring, beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er uddelegeret, størrelsen på og procentdelen af den alternative investeringsfonds aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, ansatte, som overvåger delegationsaftalerne og overvågningsforanstaltninger vedrørende delegerede aktiviteter.

Derudover vil forvalteren på en liste skulle angive de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative investeringsfond faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter. Formålet er at styrke tilsynet med de grænseoverskridende produkter og sikre et bedre overblik over, hvilke produkter forvalterne rent faktisk markedsfører grænseoverskridende.

Det foreslås, at et investeringsforvaltningsselskab regelmæssigt aflægger rapport til Finanstilsynet om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af den UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer. Samme rapport skal aflægges til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland, for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås også, at et investeringsforvaltningsselskab fremlægger en række yderligere oplysninger, for Finanstilsynet, for hver af de danske UCITS, som det administrerer. Dette vil være oplysninger om antal ansatte, indgåede aftaler om porteføljeaftaler, og i hvilke lande den pågældende UCITS markedsføres. De samme oplysninger fremlægges for de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland, for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det vil medføre, at et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en dansk UCITS eller en UCITS oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land,

som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil få nye indberetningsforpligtelser over for henholdsvis Finanstilsynet eller de relevante kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland.

2.40. Videregivelse af fortrolige oplysninger og straf for overtrædelse af nye bestemmelser i EMIR

2.40.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelands centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder (ændringsforordningen) fastlægger regler for clearing- og bilaterale risikostyringskrav til over-the-counter (OTC)-derivataftaler, indberetningskrav for derivataftaler og ensartede krav til, hvorledes centrale modparter (CCP'er) og transaktionsregistre udøver deres aktiviteter. EMIR har generelt til formål at reducere systemiske risici forbundet med OTC-derivataftaler, øge gennemsigtigheden på OTC-markedet og styrke den finansielle stabilitet.

Et derivat er et finansielt instrument, hvis værdi afhænger af udviklingen i et underliggende aktiv – eksempelvis aktier, obligationer, valuta eller lignende. Prædikatet "OTC"-derivat hentyder til, at derivatet ikke handles på et egentligt marked, men direkte mellem parterne, f.eks. to banker.

En CCP er en virksomhed, som indtræder i en handel mellem to parter, og derved bliver køber for sælger og sælger for køber. Handlens oprindelige parter er derved ikke længere eksponeret over for hinanden, men i stedet over for den centrale modpart. De handlende har derfor kun en modpartsrisiko overfor den centrale modpart og ikke indbyrdes. Den centrale modpart påtager sig dermed risikoen for køber og sælger i tidsrummet, fra handlen er indgået og til den er endeligt afsluttet. Hvis én af modparterne går konkurs, inden handlen er afsluttet, er CCP'en således forpligtet over for den anden part. Denne proces omtales som clearing.

Der er indført en række nye bestemmelser i EMIR ved ændringsforordningen vedrørende overtrædelse af krav til etableringen af "aktive clearingkonti" hos CCP'er etableret i EU, CCP'ers rapportering af informationer til ESMA, modparter rapportering af informationer om deres anvendelse af CCP'er og gennemsigtighedsbestemmelser for adgangen og prisen og clearingtjenester, som efter EMIR skal strafbelægges. "Aktive clearingkonti" er en betegnelse, der dækker over oprettelsen af kundeforhold hos CCP'en, der giver mulighed for clearing samt en vis clearing-aktivitet på disse konti.

Derudover har Europa-Kommissionen med de bestemmelser i EMIR, som blev indført ved ændringsforordningen, fået mulighed for at deltage som observatør i den fælles overvågningsmekanisme, som Finanstilsynet i visse tilfælde er forpligtet til at videregive fortrolige oplysninger til. Det fremgår af § 226, nr. 14, i lov om kapitalmarkeder, at § 224, stk. 1, om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til myndigheder, der varetager opgaver i henhold til EMIR, på betingelse af, at oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.

Det fremgår af artikel 12 i EMIR, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i afsnit II og skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Afsnit II handler om clearing, indberetning og risikobegrænsning af OTC-derivater. Disse sanktioner omfatter som udgangspunkt mindst administrative bøder.

Hvis en medlemsstats retssystem ikke foreskriver administrative sanktioner, kan sanktionen iværksættes af den kompetente myndighed og pålægges af retslige myndigheder samtidig med, at det sikres, at disse retsmidler er effektive og har en tilsvarende virkning som de administrative sanktioner, der pålægges af de kompetente myndigheder. Sanktionerne skal under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Det fremgår af § 251 i lov om kapitalmarkeder, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1, og 3a, artikel 7, stk. 1, 1. pkt., artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1a og 1e, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 11, stk. 1-4, i EMIR.

2.40.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter EU-retten gælder forordninger umiddelbart i medlemsstaterne og skal derfor ikke implementeres i national lovgivning. For at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter EMIR, er det dog nødvendigt at fastsætte regler om videregivelse af fortrolige oplysninger samt om sanktioner i forbindelse med overtrædelser af forordningen.

Det foreslås, at der indføres en hjemmel til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen i tillæg til de myndigheder, som allerede i dag kan modtage disse oplysninger efter de gældende regler. Ændringen er nødvendig, fordi Finanstilsynet i visse tilfælde er forpligtet til at videregive fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen, som følge af Europa-Kommissionens mulighed for at deltage som observatør i den fælles overvågningsmekanisme.

Det foreslås at nyaffatte § 251 i lov om kapitalmarkeder, hvorefter overtrædelser af forordningens afsnit II straffes med bøde.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at en række overtrædelser af bestemmelser i EMIR, der blev indført med ændringsforordningen, blive strafbelagt.

For nærmere om EMIR henvises til lovforslagets § 6, nr. 42 og 50, og bemærkningerne hertil.

2.41. Beføjelser til at påse overholdelsen af forordningen om markeder for kryptoaktiver

2.41.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver (MiCA) indeholder en række pligter for udstedere af aktivbaserede tokens. Det drejer sig blandt andet om artikel 35, der vedrører udstedernes kapitalgrundlag, artikel 36 om likviditetsreserver, artikel 37 om deponering af likviditetsreserven og artikel 38 om investering af likviditetsreserven.

En række af disse regler kan i medfør af artikel 58 også finde anvendelse på en udsteder af e-penetokens.

MiCA indeholder derudover regler for udstedere af e-penetokens og aktivbaserede tokens, hvis tokens er udpeget som signifikante af EBA og regler for at Finanstilsynet skal indberette informationer til brug for udpegelsen til EBA.

MiCA har derimod ikke bestemmelser, der fastsætter en forpligtelse for virksomhederne til at indberette informationer til brug for Finanstilsynets tilsyn, eller bestemmelser der sikrer, at Finanstilsynet får de oplysninger, som de skal videregende til EBA.

Finanstilsynet har hjemmel i gældende ret til at kræve oplysninger til brug for Finanstilsynets tilsyn med virksomhederne, jf. § 332 h i lov om finansiel virksomhed. Denne bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet har de beføjelser, der følger af artikel 94 i MiCA, hvilket inkluderer beføjelsen til at kræve oplysninger fra virksomheder omfattet af MiCA, jf. artikel 94, stk. 1, litra a.

2.41.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre et effektivt tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i MiCA skal Finanstilsynet have oplysninger om de omfattede virksomheders aktiviteter og økonomiske forhold. Oplysningerne er en vigtig del af Finanstilsynets tilsyn, da Finanstilsynet uden disse oplysninger ikke vil have mulighed for tilstrækkeligt at kontrollere, at virksomheder-

ne overholder de krav, der er fastsat i MiCA. Manglende kontrol kan have den konsekvens, at kravene i MiCA ikke bliver overholdt, hvilket vil hæmme forbruger- og investorbeskyttelsen.

Finanstilsynet har i dag mulighed for at sikre, at virksomhederne afgiver oplysninger til Finanstilsynet med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. Konkret er der imidlertid behov for løbende indberetning af oplysninger og ikke kun indhentelse ad hoc. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at en sådan forpligtelse tydeligt bør fremgå af reguleringen, så der er den nødvendige gennemsigtighed om, hvilke indrapporteringskrav virksomheder underlagt MiCA er pålagt.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at erhvervsministeren tildeles hjemmel til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger til at påse overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver (MiCA).

Den foreslåede hjemmel har til formål at styrke tilsynet med MiCA og at sikre, at Finanstilsynet kan leve op til de indberetningsforpligtelser, der gælder for Finanstilsynet overfor EBA, og som er fastsat i MiCA.

Den foreslåede hjemmel vil være afgrænset, så den alene kan benyttes til at fastsætte regler om indberetning, hvis sådanne indberetninger er nødvendige for at påse overholdelse af MiCA.

2.42. Etablering af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) for indberetninger på tværs af den finansielle lovgivning

2.42.1. Gældende ret

I dag findes der ikke krav om eller et system, der understøtter, et fælles europæisk adgangspunkt, hvor både offentliggjorte finansielle og ikke-finansielle herunder oplysninger om bæredygtighed er samlet for at sikre en let og struktureret adgang til oplysninger på tværs af medlemslandene.

De gældende krav til, hvornår offentliggjorte oplysninger på det finansielle område skal indsendes til Finanstilsynet, varierer på tværs af den sektorspecifikke lovgivning og afhænger bl.a. af kravene i de bagvedliggende retsakter, og om oplysningerne indgår i Finanstilsynets tilsyn.

Tilsvarende er der forskel på, hvordan oplysningerne bliver indsendt til Finanstilsynet. Det kan f.eks. ske i forskellige systemer, der kan være tilgængelige for offentligheden, eller via lukkede kommunikationsformer som f.eks. e-mail, der ikke er tilgængelige for offentligheden.

På tværs af den finansielle lovgivning skal årsrapporter for virksomheder, som udarbejder bæredygtighedsrapportering, indsendes til Erhvervsstyrelsen i overensstemmelse med § 3, stk. 5 og 6, i bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v. (indsendelsesbekendtgørelsen). Det fremgår af § 3, stk. 3, i bekendtgørelsen. Årsrapporterne er bl.a. tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

På kapitalmarkedsområdet er udstedere, der har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked, forpligtede til samtidig med offentliggørelsen at indsende en række oplysninger til Finanstilsynet. Det følger af kapitel 5 i lov om kapitalmarkeder. Oplysningerne bliver indsendt til og opbevaret i databasen OAM (Officially Appointed Mechanism), der er tilgængelig for offentligheden, og indgår i Finanstilsynets tilsyn. Det gælder f.eks. udsteders års- og halvårsrapporter, oplysninger om udsteders besiddelse af egne aktier, oplysninger om ændringer i storaktionærers besiddelse og intern viden. Udstedere på et SMV-vækstmarked er ikke underlagt en tilsvarende pligt, og offentliggjorte oplysninger bliver derfor ikke indsendt til Finanstilsynet.

Oplysninger om overtagelsestilbud, hvor en fysisk eller juridisk person (tilbudsgiver) giver et offentligt tilbud til aktionærerne i et selskab, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked (målselskab), bliver også indsendt til og opbevaret i OAM. Det fremgår af § 20, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 636 af 15. maj 2020 om overtagelsestilbud, der fastslår, at oplysninger, som en tilbudsgiver eller et målselskab er forpligtet til at offentliggøre, samtidig skal indsendes til Finanstilsynet. Det omfatter f.eks. tilbudsgivers tilbudsdokument og målselskabets redegørelse herom.

En operatør af et reguleret marked er på visse områder pålagt at indsende offentliggjorte oplysninger til Finanstilsynet, f.eks. om markedsoperatørens ejere og om suspension og sletning af finansielle instrumenter fra handel. Det fremgår af §§ 50 og 78 i lov om kapitalmarkeder. Disse oplysninger er dog ikke underlagt specifikke krav til format og bliver typisk indsendt til Finanstilsynet pr. e-mail. Oplysningerne bliver derfor offentliggjort til markedet men kan ikke tilgås i en offentlig tilgængelig database, som det er tilfældet for de oplysninger, der bliver offentliggjort af udstedere, der har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked.

På investorbeskyttelsesområdet skal kollektive investeringsordninger, der er Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities (UCITS), som defineret i § 1 i love bekendtgørelse nr. 46 af den 13. januar 2023 om investeringsforeninger m.v., ved udbud af andele offentliggøre et prospekt og dokumenter med central information (PRIIP-

KID). UCITS'en skal sende prospektet og dokumenterne til Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen, jf. §§ 102 og 103 i lov om investeringsforeninger. UCITS skal også udarbejde års- og delårsrapporter. De endeligt godkendte rapporter skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 94 i lov om investeringsforeninger og indsendelsesbekendtgørelsen.

En investeringsforening, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, skal offentliggøre en politik for aktivt ejerskab af selskaber, der har aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, som beskriver, hvordan investeringsforeningen integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi, jf. § 108 a i lov om investeringsforeninger. Tilsvarende forpligtelse til at offentliggøre en politik for aktivt ejerskab gælder for kapitalforvaltere og fondsmæglerselskaber i deres virke som kapitalforvalter, jf. § 66 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 49 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter og § 101 a i lov om finansiel virksomhed. Politikkerne for aktivt ejerskab bliver ikke indsendt til Finanstilsynet i dag.

Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som rådgivende stedfortræder bl.a. offentligt fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som fondsmæglerselskabet anvender, og aflægge rapport om anvendelse af dette adfærdskodeks. Fondsmæglerselskabet skal også offentliggøre oplysninger om udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivning i børsnoterede selskaber. Disse oplysninger bliver offentliggjort på fondsmæglerselskabets hjemmeside, jf. §§ 57 og 58 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter.

På forsikringsområdet kræves det efter § 164 i lov om forsikringsvirksomhed, at gruppe 1-forsikringsselskaber årligt skal offentliggøre en rapport om virksomhedens solvens og finansielle situation på virksomhedens hjemmeside. Der er ikke pligt til, at virksomhederne indsender rapporten til Finanstilsynet, men der er praksis for, at rapporten indsendes. Rapporten bliver indsendt til Finanstilsynet pr. e-mail og indgår i Finanstilsynets løbende tilsyn med virksomhederne.

Desuden skal gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2 i lov om forsikringsvirksomhed, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, offentliggøre en politik for aktivt ejerskab, herunder bl.a. årligt offentliggøre, hvordan selskabets politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført. Det fremgår af § 176 i lov om forsikringsvirksomhed. Virksomhederne skal også offentliggøre, hvordan hovedelementerne i selskabets aktieinvesteringsstrategi er i overensstemmelse

med profilen og varigheden af selskabets forsikringsmæssige forpligtelser, herunder navnlig de langsigtede forpligtelser, og hvordan hovedelementerne bidrager til aktivernes resultater på mellemlang til lang sigt, jf. § 177 i lov om forsikringsvirksomhed. Virksomhederne er forpligtet til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside. Der er ikke pligt til, at virksomhederne skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, hvilket der heller ikke er praksis for.

På området for firmapensionskasser kræves det, at firmapensionskasser årligt udarbejder en årsrapport, der som minimum består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab. Årsregnskabet skal bestå af en balance, en resultatopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Firmapensionskasser skal indsende den endeligt godkendte årsrapport til Erhvervsstyrelsen, jf. § 70 i lov om firmapensionskasser og indsendelsesbekendtgørelsen. Firmapensionskasser skal også mindst en gang årligt offentliggøre deres aflønningspolitik på virksomhedens hjemmeside. Firmapensionskasser skal indsende aflønningspolitikken til Finanstilsynet, jf. § 18, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 591 af 27. maj 2024 om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og firmapensionskasser.

Firmapensionskasser skal desuden udarbejde en skriftlig politik for deres investeringsprincipper. Politikken skal gøres offentlig tilgængeligt, f.eks. på firmapensionskassens hjemmeside. Det fremgår af § 58 i lov om firmapensionskasser. Der er ikke pligt til, at politikken skal indsendes til Finanstilsynet, hvilket der heller ikke er praksis for. Firmapensionskasser skal også offentliggøre en politik for aktivt ejerskab samt offentliggøre, hvordan hovedelementerne i firmapensionskassens aktieinvesteringsstrategi er i overensstemmelse med de pensionsmæssige forpligtelsers profil og varighed, jf. §§ 57 a og b i lov om firmapensionskasser. Der er ikke pligt til, at virksomhederne skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, hvilket der heller ikke er praksis for.

På realkreditområdet kræves det efter bekendtgørelse nr. 808 af 31. maj 2022 om investorinformation for dækkede obligationer, at udstedere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og skibskreditobligationer, skal offentliggøre visse oplysninger relateret til disse obligationer på instituttets hjemmeside. Institutterne kan i den forbindelse vælge at bruge EMF/ECBC's Harmoniserede Transparenskabelon (Covered Bond Label Harmonised Transparency Template), som er en markedsudviklet skabelon skabt af det europæiske udstedersamfund i samarbejde med investorer og regulatorer. Danske realkreditinstitutter og øvrige danske udstedere af dækkede obligationer benytter sig i høj grad af denne skabelon. Informationerne offentliggjort vha. denne samles på europæisk plan på en offentligt tilgængelig database er er

ikke pligt til, at oplysningerne skal indsendes til Finanstilsynet, hvilket der heller ikke er praksis for.

På området for forebyggelse og håndtering af kriser i pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og visse andre selskaber i den finansielle sektor skal virksomheder, der er omfattet af et krav om nedskrivningseggede passiver, mindst en gang om året offentliggøre visse oplysninger om virksomhedernes nedskrivningseggede passiver. Virksomhederne skal desuden mindst en gang årligt offentliggøre visse oplysninger om aftaler vedrørende koncerntern finansiel støtte i nødsituationer. Det følger af regler i kapitel 17 og 17 a i lov om finansiel virksomhed og §§ 142 og 212 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Finanstilsynet skal som afviklingsmyndighed offentliggøre påbud om indsætning af en midlertidig administrator i et penge- eller realkreditinstitut.

Finansiel Stabilitet skal som afviklingsmyndighed offentliggøre udpegelsen af en administrator for en virksomhed under afvikling, beslutninger om suspension af betalings- eller leveringsforpligtelser og iværksættelse af afviklingsforanstaltninger. Det følger af §§ 16 og 50 i lov om restruktering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

2.42.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som følge af vedtagelsen af ESAP-forordningen, der har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP), er 16 direktiver blevet ændret i medfør af følgedirektivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusdirektivet). Det primære formål med ESAP er at sikre en let og struktureret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed, der gør det muligt for investorer at træffe velbegrundede investeringsbeslutninger.

Derudover er 19 forordninger blevet ændret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusforordningen).

De 35 EU-retsakter, der er omfattet af omnibusdirektivet og -forordningen, er samlet anført i bilaget til ESAP-forordningen. Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan

for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed til at føre tilsyn med ESAP-forordningen for henholdsvis ét direktiv og én forordning. Det drejer sig om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Derudover er ansvarsområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer delt mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, og ansvarsområdet for direktivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber er delt mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. De resterende retsakter hører udelukkende under Finanstilsynets område.

Formålet med ændringerne af EU-retsakterne er at sikre, at de oplysninger, fordelt på omkring 200 informationstyper på tværs af den finansielle lovgivning, der i dag bliver offentliggjort i henhold til de omfattede retsakter, fremover bliver indsendt til ESAP.

Ændringerne vil medføre, at fysiske og juridiske personer, samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne, skal indsende dem til et indsamlingsorgan. Indsamlingsorganet videresender herefter oplysningerne til ESAP. I nogle tilfælde vil der være tale om oplysninger, som de fysiske og juridiske personer allerede indsender til et indsamlingsorgan i dag, og i disse tilfælde vil de pågældende personer ikke blive pålagt en ny pligt til at indsende disse oplysninger. De fysiske og juridiske personer vil dog blive pålagt at overholde nye EU-krav til format og metadata med henblik på at sikre understøttelsen af søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP. Det kan indebære, at en virksomhed f.eks. skal indsende oplysningerne i et dataekstraherbart format såsom PDF og oplyse sit navn, entydig identifikator, størrelse og industrisektor. Kravene kan variere afhængigt af retsakt.

Med lovforslaget gennemføres derfor de ændringer af den finansielle lovgivning i Danmark, der er nødvendige for at sikre implementeringen af omnibusdirektivet og dermed sikre, at de berørte oplysninger bliver indsendt til ESAP og overholder de specifikke krav til format og metadata.

Med lovforslaget foreslås det videre, at Finanstilsynet bliver udpeget som indsamlingsorgan og som kompetent myndighed til at føre tilsyn med ESAP-forordningen for så vidt angår de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. ESAP-forordningen fastslår bl.a., at de fysiske og juridiske personer, der er forpligtede til at indsende oplysninger,

skal korrigere og genindsende oplysninger, som afvises eller fjernes af et indsamlingsorgan, fordi oplysningerne ikke overholder kravene til format og metadata.

Det foreslås, at en overtrædelse, hvor en fysisk eller juridisk person undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, kan straffes med bøde. Det vurderes, at det generelt vil være ukompliceret at konstatere overtrædelser, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. Der foreslås derfor et vejledende bødeniveau på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Bødeniveauet svarer desuden til det bødeniveau, der er fastsat for overtrædelse af § 25, 1. pkt., i lov om kapitalmarkedet, som forpligter udsteder til samtidigt med offentliggørelsen at indsende oplysninger efter § 24, stk. 1, til Finanstilsynet, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 193 som fremsat, side 141. Formålet med at fastsætte et vejledende bødeniveau er at give Finanstilsynet mulighed for på et tidspunkt at benytte administrative bødeforlæg på området. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at en overtrædelse vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. Er der er gået 10 år efter, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Omnibusforordningen er direkte gældende i Danmark og skal derfor ikke implementeres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt at indføre regler om straf for så vidt angår de to forordninger, der er omfattet af ESAP-systemets første fase, hvis en fysisk eller juridisk person undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Det gælder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (shortsellingforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (prospektforordningen). Der foreslås også her et vejledende bødeniveau på 10.000 kr. med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg med samme forhøjelse ved gentagelsestilfælde.

Omnibusdirektivet vil også medføre ændringer på bekendtgørelsesniveau med henblik på at implementere de nye krav til format og metadata for oplysninger, der bliver indsendt til Finanstilsynet, og de årsrapporter, som virksomheder, der udarbejder bæredygtighedsrapportering, indsender til Erhvervsstyrelsen via indsendelsesbekendtgørelsen.

2.43. Straffelæggelse af overtrædelse af visse bestemmelser i crowdfundingforordningen

2.43.1. Gældende ret

Finanstilsynet påser i dag overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (crowdfundingforordningen). Crowdfundingforordningen har til formål at fremme grænseoverskridende crowdfundingtjenester og lette adgangen til at levere og modtage sådanne tjenester på det indre marked under hensyntagen til at sikre et højt beskyttelsesniveau for investorerne. Crowdfundingforordningen har fundet anvendelse siden 10. november 2021.

Crowdfundingforordningen finder anvendelse på crowdfundingtjeneste-udbydere og fastsætter en række forpligtelser for disse. Forordningen fastsætter bl.a. krav om tilladelse for at udbyde crowdfundingtjenester og drive en crowdfundingplatform, jf. artikel 12, ligesom crowdfundingtjenesteudbydere skal give potentielle investorer en række oplysninger for hvert crowdfundingudbud i et dokument med central investorerinformation, jf. artikel 23.

Crowdfundingforordningen fastsætter bl.a. også krav om, at en crowdfundingtjenesteudbyders ledelsesorgan skal fastlægge og overvåge gennemførelsen af passende politikker og procedurer, som skal sikre en effektiv og forsigtig ledelse, der fremmer markedets integritet og tilgodeser kundernes interesser, jf. artikel 4, stk. 1. Desuden fastsætter forordningen en række krav, der skal sikre investorbeskyttelse, herunder krav om, at crowdfundingtjenesteudbydere skal have effektive og gennemsigtige klageprocedurer, krav om vurdering af, hvilke tjenester, der er hensigtsmæssige for potentielle, mindre erfarne investorer, og krav om, at alt markedsføringsmateriale er redeligt, tydeligt og ikke vildledende, jf. henholdsvis, artikel 7, artikel 21 og artikel 27. Crowdfundingtjenesteudbydere skal desuden opbevare alle registre over deres tjenester og transaktioner, herunder aftaler med kunder, jf. artikel 26.

Finanstilsynet er i dag tillagt kompetence til at meddele og inddrage tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder, indhente oplysninger og gennemføre inspektioner hos crowdfundingtjenesteudbydere. Finanstilsynet har bl.a. også mulighed for at give enten påbud eller påtaler for overtrædelser af forordningen.

Artikel 39, stk. 1, litra a, i crowdfundingforordningen nævner de bestemmelser i forordningen, hvor de kompetente myndigheder skal have beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre passende administrative foranstaltninger ved overtrædelse. Medlemsstaterne kan dog beslutte ikke at fastsætte regler om administrative sanktioner

eller foranstaltninger for overtrædelser, der i stedet er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold deres nationale ret, jf. artikel 39, stk. 1, 2. afsnit. Som følge heraf er overtrædelse af langt de fleste af de bestemmelser, der er nævnt artikel 39, stk. 1, litra a, strafbelagt med enten bøde eller fængsel i medfør af § 373, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Overtrædelser af crowdfundingforordningens artikel 7, stk. 1-4, artikel 21, stk. 1-6, og stk. 7, 1. afsnit, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3, er i dag ikke strafbelagt, og Finanstilsynet har derfor ikke mulighed for at politianmelde overtrædelser heraf.

Der henvises i det hele til pkt. 2.43, i de almindelige bemærkninger, jf. Fol-ketingstidende 2020-21, tillæg, A, L 193 som fremsat, side 27-30.

2.43.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre korrekt implementering af crowdfundingforordningen, og for at sikre et effektivt tilsyn, bør overtrædelse af alle de bestemmelser, der er nævnt i crowdfundingforordningens artikel 39, stk. 1, litra a, strafbelægges.

Erhvervsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at overtrædelser af artikel 7, stk. 1-4, artikel 21, stk. 1-7, 1. afsnit, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3 i crowdfundingforordningen bliver strafbelagt med bøde. Finanstilsynet vil hermed i sit tilsyn med crowdfundingtjenesteudbyderen også få mulighed for at politianmelde disse overtrædelser af crowdfundingforordningen.

Det foreslås derfor, at overtrædelser af artikel 7, stk. 1-4, artikel 21, stk. 1-6, og stk. 7, 1. afsnit, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3, i crowdfundingforordningen straffes med bøde.

2.44. Strafbelæggelse af overtrædelse af disclosureforordningen

2.44.1. Gældende ret

Finanstilsynet påser i dag overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen). Disclosureforordningen har til formål at integrere miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG-faktorer) i investeringsbeslutninger og rådgivningsprocesser og hermed øge gennemsigtigheden på området for bæredygtige investeringer. Disclosureforordningen har fundet anvendelse siden den 10. marts 2021.

Forordningen finder anvendelse på finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere, hvormed forstås en ræk-

ke virksomheder på det finansielle område. Ved en finansiel markedsdeltager forstås f.eks. et fondsmæglerselskab, der udøver porteføljepleje, et UCITS-administrations-selskab (investeringsforvaltningsselskab) eller et pensions-selskab, der udbyder forsikringsbaserede investeringsprodukter (IBIP'er). Disse tre virksomhedstyper kan også være eksempler på finansielle rådgivere, hvis de yder investeringsrådgivning.

Disclosureforordningen fastsætter en række oplysningskrav til finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere om bæredygtighedsmæssige forhold på det finansielle område. Forordningen fastsætter bl.a. krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal offentliggøre oplysninger om deres politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces eller i deres investeringsrådgivning, jf. artikel 3. Ligeledes fastsætter forordningen krav til offentliggørelse i forhold til, hvordan finansielle markedsdeltageres eller finansielle rådgiveres aflønningspolitikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici i enten investeringsbeslutningsprocessen eller investerings- eller forsikringsrådgivningen, jf. artikel 5.

Desuden fastsætter forordningen regler om to former for bæredygtige finansielle produkter; et produkt der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika, jf. artikel 8, og et produkt, der har bæredygtige investeringer eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, jf. artikel 9. For disse to typer bæredygtige finansielle produkter gælder der yderligere oplysningsforpligtelser.

Finansielle markedsdeltager og finansielle rådgivere skal bl.a. også sikre, at deres markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, disse giver i henhold til denne forordning, jf. artikel 13, stk. 1.

Det fremgår af artikel 14, stk. 1, 2. pkt., i disclosureforordningen, at de kompetente myndigheder skal have alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udøve deres funktioner i henhold til forordningen.

Finanstilsynet har i dag bl.a. mulighed for at give påbud og påtaler til finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere for manglende overholdelse af disclosureforordningen. Da overtrædelser af disclosureforordningen ikke er strafbelagte, har Finanstilsynet ikke mulighed for at politianmelde overtrædelser heraf.

2.44.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre et effektivt tilsyn med disclosureforordningen bør Finanstilsynet have alle de nødvendige tilsynsbeføjelser til at påse overholdelsen heraf. Disclosureforordningen har

fundet anvendelse siden den 10. marts 2021, hvorfor sektoren i dag har et bedre kendskab til reglerne. Erhvervsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at overtrædelser af visse dele af disclosureforordningen bliver strafbelagt med bøde ligesom øvrige regler på det finansielle område. Finanstilsynet vil hermed i sit tilsyn med virksomhederne også få mulighed for at overtrædelser af disclosureforordningen.

Det foreslås derfor, at overtrædelser af dele af disclosureforordningen straffes med bøde.

Med lovforslaget vil overtrædelse af bl.a. de bestemmelser, der er nævnt i afsnit 2.44.1 ovenfor om gældende ret, blive strafbelagt.

Da der ved finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere er tale om en række virksomheder indenfor det finansielle område, vil forslaget medføre ændringer i straffebestemmelserne i lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, lov om forsikringsformidling, lov om forsikringsvirksomhed, lov om investeringsforeninger, lov om firmapensionskasser, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

2.45. Aflæggelse af årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS) for forsikringsselskaber med tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed

2.45.1. Gældende ret

Forsikringsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal aflægge deres årsregnskab efter de danske regnskabsregler. Dette fremgår af § 179 i lov om forsikringsvirksomhed. Unoterede koncerner kan vælge at aflægge deres koncernregnskab efter enten IFRS eller de danske regnskabsregler, jf. § 180, stk. 1. Koncernregnskabet for børsnoterede virksomheder skal aflægges efter IFRS, jf. § 180, stk. 2.

2.45.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I 2005 blev det i medfør af EU-forordning nr. 1606/2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder indført i dansk ret, at børsnoterede virksomheder skulle aflægge koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS) udarbejdet af eller vedtaget af International Accounting Standards Board (IASB). På baggrund af denne EU-forordning blev der truffet beslutning om, at de danske regnskabsregler for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skulle være forenelige med IFRS (IFRS-forenelig).

De danske IFRS-forenelige regnskabsregler er udformet

med det mål, at reglerne som udgangspunkt ikke må være i modstrid med gældende IFRS samtidig med, at valgmulighederne for måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger er færre i de danske regnskabsregler.

Med indførelse af regnskabsstandarden IFRS 17 Forsikringskontrakter (IFRS 17), gældende fra 1. januar 2023, ændredes kravene til regnskabsopstillingen. De danske regnskabsregler for forsikringsselskaber følger Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Regnskabsopstillingen efter IFRS 17 afviger væsentligt fra regnskabsopstillingen efter dette direktiv. Det har den konsekvens, at det ikke længere er muligt at tilpasse de danske regnskabsregler, så disse fortsat er IFRS-forenelige.

IFRS 17 har indført en ny regnskabsstandard, som erstatter IFRS 4 Forsikringskontrakter og fastlægger principperne for indregning, måling, præsentation og oplysning. IFRS 17 har til formål at sikre, at en virksomhed afgiver relevante oplysninger, der retvisende præsenterer forsikringskontrakterne. Disse oplysninger skal give regnskabsbrugere, herunder investorer, et grundlag for at vurdere, hvilken virkning forsikringskontrakter har på en virksomheds finansielle stilling, indtjening og pengestrømme.

De børsnoterede finansielle koncerner, som alene har skadesforsikringsselskaber, aflægger med indførelsen af IFRS 17 ikke længere et koncernregnskab, som er direkte sammenligneligt med de enkelte koncernselskabers årsregnskaber aflagt efter de danske regnskabsregler.

Det foreslås derfor at indføre en mulighed for, at skadesforsikringsselskaber og gensidige selskaber alene med tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i forsikringsselskaber, kan vælge at aflægge årsregnskab efter IFRS.

Hensigten med lovforslaget er at fremme de børsnoterede skadesforsikringsselskabers adgang til kapital ved at give mulighed for, at deres årsregnskaber kan aflægges efter de samme regnskabsregler som koncernregnskabet, herunder de samme anerkendte IFRS-regnskabsstandarder som deres internationale børsnoterede konkurrenter. Den manglende IFRS-forenelighed af de danske regnskabsregler gør kommunikation til internationale regnskabsbrugere svære. De børsnoterede forsikringsselskaber har internationale regnskabsbrugere i form af investorer, og de børsnoterede forsikringsselskabers årsrapporter, herunder koncern- og årsregnskaber, er en central kilde til information for et velfungerende kapitalmarked. Lovforslaget tillader tillige unoterede skadesforsikringsselskaber at aflægge selskabsregnskab

efter IFRS. Dermed sikres en ligestilling mellem børsnoterede og noterede selskaber i lighed med, at disses koncernregnskaber allerede er ligestillet med den gældende § 180, stk. 1.

Samtidig lettes også de administrative byrder, som er forbundet med at skulle aflægge regnskaber efter to forskellige regnskabsregelsæt, hvor de danske regnskabsregler ikke længere er IFRS-forenelige.

Med lovforslaget gøres det således muligt for de børsnoterede og noterede finansielle koncerner, som alene har skadesforsikringselskaber, at aflægge en samlet årsrapport efter samme regnskabsregelsæt igennem hele koncernen.

Det følger af § 191 i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kan yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør med henblik på at sikre, at forsikringselskabers årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17 i lov om forsikringsvirksomhed og de regler, der er udstedt i medfør af § 190 i lov om forsikringsvirksomhed, og at forsikringselskabers koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Lovforslaget skal sikre, at Finanstilsynets beføjelser også omfatter vejledning, påtaler og påbud for regnskaber aflagt efter de internationale regnskabsstandarder efter artikel 5 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, som det tillades efter det foreslåede § 180, stk. 2.

2.46. Ændring af krav til operatører af markedspladser vedr. datakvalitetsstandarder, effektiv positionsforvaltningskontrol m.v. med henblik på forbedret gennemsigtighed på værdipapirmarkedene

2.46.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/791 af 28. februar 2024 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR Review) fastsætter krav til datakvalitetsstandarder vedrørende markedsdata, der indeholder oplysninger om ordrer og handler med finansielle instrumenter, herunder bl.a. pris og mængde. Efter gældende ret er der ikke krav til operatører af markedspladser om at have ordninger, der sikrer overholdelse af datakvalitetsstandarderne.

En operatør af en markedsplads kan midlertidigt suspendere eller begrænse handelen i et finansielt instrument, hvis der i en kort periode er væsentlige prisudsving. Dette fremgår af

§ 117 i lov om kapitalmarkeder. Efter gældende ret er der ikke krav om, at operatøren skal offentliggøre oplysninger om hvilke omstændigheder, der fører til suspension eller begrænsning af handelen.

Kapitel 23 i lov om kapitalmarkeder fastsætter regler om handel med råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf. Blandt andet fremgår det af § 130 i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles med råvarederivater, skal foretage positionsforvaltningskontrol. I forbindelse hermed kan operatøren kræve oplysninger fra en fysisk eller juridisk person om deres indgåede positioner. Positionsforvaltningskontrol har til formål at opretholde fair og velordnede markeder og sikre markedsintegritet på markeder for råvarederivater og derivater af emissionskvoter. Oplysninger om positioner giver tilsynsmyndigheder mulighed for at identificere store positioner, som potentielt kan resultere i et uordentligt marked eller relatere sig til markedsmissbrug, evaluere den overordnede sammensætning af markedet og vurdere dets funktion.

En operatør af en markedsplads, hvorpå der handles råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater deraf, skal kategorisere enhver person, der besidder positioner inden for et råvarederivat eller en emissionskvote eller et derivat heraf inden for en af fem nærmere angivne kategorier. Det fremgår af § 131 i lov om kapitalmarkeder. Kategoriseringen anvendes til positionsrapportering.

En operatør af en markedsplads skal foretage positionsrapportering til markedet og til den kompetente myndighed. Det fremgår af § 132 i lov om kapitalmarkeder.

§ 248 i lov om kapitalmarkeder fastsætter, at overtrædelse af en række bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

De ovennævnte bestemmelser og den øvrige regulering af operatører af markedspladser i lov om kapitalmarkeder implementerer dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II).

2.46.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II Review) medfører ændringer til MiFID II. Ændringerne har til formål at forbedre, forenkle og yderligere harmonisere rammerne for gennemsigtighed på værdipapirmarkedene.

MiFID II Review indfører bl.a. krav om, at en operatør af en markedsplads, skal have ordninger, der sikrer, at den overholder datakvalitetsstandarderne for markedsdata, som er fastsat i MiFIR. Markedsdeltagerne har brug for markedsdata for at kunne træffe informerede investeringsbeslutninger. På grund af markedsdataenes uensartede kvalitet har det været vanskeligt for markedsdeltagerne at sammenligne disse data, hvilket har haft betydning for merværdien af datakonsolidering. Formålet med MiFID II Review er derfor, at de pågældende data opfylder standarder, som sikrer data af høj kvalitet med hensyn til både indhold og format. De skærpede krav til kvaliteten af markedsdata skal ses i lyset af ændringer i MiFIR til udbydere af såkaldt konsolideret løbende handelsinformation ("Consolidated Tape Providers" – CTP). En CTP samler handelsinformation på tværs af EU's markeder og gør det dermed mindre ressourcekrævende for investorer at skaffe et samlet overblik over handelen med værdipapirer i EU. Ved at have handelsinformation samlet et sted bliver de finansielle markeder mindre fragmenterede og konkurrencen mellem markedspladser, f.eks. børser, øges. Samtidigt bliver det nemmere for investorer at vurdere, om deres handler er blevet udført til den bedste pris.

MiFID II Review ophæver bl.a. kravene om, at operatører af en markedsplads skal foretage positionsforvaltningskontrol af positioner i emissionskvoter og foretage rapportering herom. Positionsforvaltningskontrol og -rapportering af emissionskvoter indførtes som følge af MiFID II i dansk ret i 2017, men opnåede ikke den ønskede effekt, idet der ikke kunne udledes nogen meningsfuld information fra positionsrapporterne om antallet af emissionskvoter, som markedsdeltagere besidder. Det skyldes, at stillinger i kontrakter for emissionskvoter forbliver åbne i en meget kort periode. Positioner i emissionskvoter når derfor forfaldsdato meget hurtigt og dermed er positionerne allerede lukkede, når de bliver rapporteret. Ophævelsen letter de administrative byrder for operatører af en markedsplads, hvor der handles emissionskvoter.

MiFID II Review medfører desuden, at operatører af en markedsplads skal kunne suspendere handelen i nødsituationer. Formålet med dette er at øge effektiviteten af de handelsbegrænsningsmekanismer, en operatør af en markedsplads kan iværksætte i tilfælde af uforholdsmæssig stor volatilitet på markederne. Desuden medfører MiFID II Review, at der stilles krav om, at operatører af en markedsplads skal offentliggøre oplysninger om, hvilke omstændigheder, der fører til suspension eller begrænsning af handelen. De ekstreme omstændigheder på markederne for energiderivater og råvarederivater under energikrisen i 2022 har medført yderligere kontrol af disse mekanismer og vist, at der manglede gennemsigtighed med hensyn til de relevante EU-markedspladsers aktivering af disse mekanismer. Markedsdeltagerne vil derfor drage fordel af yderligere oplysninger og større gennemsigtighed om de omstændigheder, der fører til suspension eller begrænsning af handelen, og om de prin-

cipper, som regulerede markeder skal tage i betragtning for fastlæggelse af de vigtigste tekniske parametre for suspension eller begrænsning af handelen.

Endelig medfører MiFID II Review ændringer af, hvilke bestemmelser i MiFIR, der skal være strafbelagte. Ændringerne af strafbelagte bestemmelser sker som følge af, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/791 af 28. februar 2024 om ændring af MiFIR har indført visse nye krav for operatører af en markedsplads, og visse bestemmelser er blevet delt op i nye artikler.

Det foreslås, at der foretages en direktivnær implementering af ændringerne til MiFID II. Det foreslås bl.a., at der indføres krav om, at en operatør af en markedsplads skal råde over ordninger, som sikrer, at den overholder datakvalitetsstandarderne for markedsdata.

Det foreslås, at reglerne om positionsforvaltningskontrol og rapportering herom ændres, så de ikke omfatter emissionskvoter, men alene råvarederivater og derivater af emissionskvoter. Det foreslås, at operatører af en markedsplads får ret til at kræve oplysninger fra personer om deres positioner i derivater af emissionskvoter. Formålet med dette er at sikre, at operatører kan føre en effektiv positionsforvaltningskontrol.

Det foreslås, at en operatør af en markedsplads skal offentliggøre oplysninger om, hvilke omstændigheder, der fører til suspension eller begrænsning af handelen.

Det foreslås desuden, at straffebestemmelsen for overtrædelse af bestemmelser i MiFIR justeres for at omfatte nye og ændrede krav i forordningen.

For nærmere om ændringer til lov om kapitalmarkeder som følge af MiFID II Review henvises til lovforslagets § 6, nr. 3, 5-8, 18, 20, 23-33, 47 og 49, og bemærkningerne hertil.

2.47. Præcisering af definitionen af deltager i betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer

2.47.1. Gældende ret

Lov om kapitalmarkeder fastsætter en række definitioner til brug for loven. En "deltager" defineres som et institut, en central modpart (CCP), et afregningsfirma, et clearinginstitut, en systemoperatør eller et clearingmedlem af en central modpart (CCP), der er meddelt tilladelse i medfør af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modpart og transaktionsregistre. Det fremgår af § 3, nr. 23, i lov om kapitalmarkeder.

En indirekte deltager et institut defineres som en CCP, et afregningsfirma, et clearinginstitut eller en systemoperatør, som har indgået en aftale med en deltager i et system, der udfører overførselsordrer, hvorved den indirekte deltager bliver i stand til at sende overførselsordrer gennem systemet, forudsat at den indirekte deltager er kendt af systemoperatøren. Dette fremgår af § 3, nr. 24, i lov om kapitalmarkeder.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU) 2015/2366 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro (straksbetalingsforordningen) ændrer bl.a. finalitydirektivet, hvor definitionen af deltager i artikel 2, litra f, i finalitydirektivet er ændret.

Definitionen af deltager i artikel 2, litra f, i finalitydirektivet er ændret med tilføjelsen af betalingsinstitut og e-pengeinstitut til listen af finansielle institutter, som kan deltage i betalingssystemer. Denne del er implementeret i kapitalmarkedsloven med lov nr. 1666 af 30. december 2024.

2.47.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget præciseres definitionen af deltager i § 3, stk. 1, nr. 23, i lov om kapitalmarkeder. Præciseringen vil understrege, at en indirekte deltager kan betragtes som deltager i et betalingssystem eller værdipapirafviklingssystem, hvis det er begrundet i en systembetinget risiko. Det begrænser dog ikke ansvaret for at opfylde forpligtelser over for systemet for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer til systemet. Det gælder også de forpligtelser, som følger af de overførselsordrer, den indirekte deltager sender til systemet, via deltageren.

Nationalbanken besluttede i 2020 at flytte afviklingen i danske kroner fra Nationalbankens eget system Kronos2 til den Europæiske Centralbanks (ECB) tilsvarende systemer. Flytningen er planlagt til at finde sted i påsken 2025. Det forventes som en konsekvens heraf, at flere banker, der i dag er deltagere i Nationalbankens systemer, vil overgå til at afvikle deres betalinger som indirekte deltagere i ECBs system. Det medfører et behov for præcisering af, hvornår en indirekte deltager kan betragtes som deltager i et betalingssystem eller værdipapirafviklingssystem.

Sidste afsnit af artikel 2, litra f, i finalitydirektivet er en valgfri bestemmelse, idet det fremgår, at en medlemsstat kan betragte en indirekte deltager som deltager, hvis det er begrundet i en systembetinget risiko. Hidtil har indirekte deltageres deltagelse i afviklingen ikke udgjort en systembetinget risiko, men på baggrund af de forventede ændringer i andelen af indirekte deltagere i betalingsafviklingen, findes

det nu hensigtsmæssigt at implementere bestemmelsen fra finalitydirektivet.

2.48. Ændring af Finanstilsynets bestyrelses brug af eksterne eksperter

2.48.1. Gældende ret

I forbindelse med Bankpakke 6 fra oktober 2013 blev det besluttet at etablere en bestyrelse for Finanstilsynet og samtidig nedlægge Det Finansielle Råd.

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 om gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v. blev Finanstilsynets bestyrelse nedsat pr. 1. juli 2014.

Bestyrelsen skulle bestå af syv medlemmer med samlet juridisk, økonomisk og finansiell indsigt. For at sikre tilstedeværelsen af de nødvendige sagkundskaber i bestyrelsen, blev der indført krav om, at bestyrelsen skulle sammensættes af tre bestyrelsesmedlemmer samlet med juridisk, økonomisk og finansiell baggrund, to medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor, ét medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv og ét medlem fra Danmarks Nationalbank.

Samtidig fik bestyrelsen kompetence til at nedsætte et ekspertpanel med samlet særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, finansielle forbrugerforhold, kapitalmarkedforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. Sammensætningen af ekspertpanelet skulle sikre, at panelet samlet set havde bred sagkundskab inden for det finansielle område svarende til sammensætningen af de sagkyndige, der tidligere bistod Det Finansielle Råd, tidligere kaldet Det Finansielle Virksomhedsråd, som var forløberen for Finanstilsynets bestyrelse.

Det følger af bemærkningerne til § 345, stk. 8, jf. Folketingstidende 2013-14, L 133 som fremsat, side 176, at bestyrelsen efter behov vil kunne anmode om bistand fra et eller flere medlemmer af ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager, herunder vil medlemmer af ekspertpanelet efter formandens beslutning kunne deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret. Bestyrelsen kan endvidere vælge at lade sager forberede i underudvalg bestående af udvalgte medlemmer af ekspertpanelet og bestyrelsen. Det vil for eksempel kunne være relevant i forbindelse med behandlingen af sager vedrørende regnskabsforhold.

I marts 2019 vedtog et bredt flertal i Folketinget den politi-

ske aftale om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet. Som en del af implementeringen heraf, blev Finanstilsynets bestyrelsen ved lov nr. 1563 af 27. december 2019 udvidet til at kunne bestå af op til ni medlemmer, hvor en-to medlemmer skulle besidde særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet, dataanalyse og cyberrisici. Der blev samtidig indført tilsvarende krav til ekspertpanelets kompetencer. Derudover forenkledede man ordlyden af bestemmelsen, så sagkundskaberne pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, finansielle forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold og værdipapirhandel blev samlet som sagkundskab inden for "økonomi". Lovændringen skulle medvirke til at underbygge tilliden til Finanstilsynets bestyrelses integritet og dens arbejde.

Det følger af bemærkningerne til § 345, stk. 13, jf. Folketings Tidende 2019-20, L 58 som fremsat, side 128, at ekspertpanelets særlige sagkundskab skal afspejle sagkundskaben i bestyrelsen i konkrete tilsynssager.

Det følger i dag af § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bestyrelse udpeges af erhvervsministeren.

Det følger endvidere af § 345, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse, cyberrisici samt indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandlingen af konkrete tilsynssager.

Efter § 345, stk. 18, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter bestyrelsen sin egen forretningsorden, herunder regler om ekspertpanelet, jf. stk. 13. Bekendtgørelse om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet godkendes af erhvervsministeren, jf. § 345, stk. 18, 2. pkt.

§ 32 i bekendtgørelse nr. 1345 af 23. november 2023 om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet regulerer nærmere brugen af ekspertpanelet, herunder at virksomheder skal orienteres, hvis Finanstilsynets bestyrelse har valgt at inddrage en ekspert i behandlingen af deres sag, håndtering af virksomhedens eventuelle forretnings- og driftshemmeligheder, fremsendelse af materiale til eksperten m.v.

2.48.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finanstilsynets bestyrelse har nedsat et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse,

cyberrisici samt indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet.

Ekspertpanelet består af 23 medlemmer, hvoraf otte medlemmer også er tilknyttet det regnskabskyndige underudvalg, som er et fast underudvalg til bestyrelsen.

Med etableringen af ekspertpanelet i 2014 ønskede man at sikre et ekspertpanel med samlet bred sagkundskab inden for det finansielle område. Med udvidelsen af bestyrelsens kompetencer i 2019 til også at omfatte særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet, dataanalyse og cyberrisici er den kollektive viden i bestyrelsen blevet så bred, at der kun få gange har været behov for anvendelse af eksterne eksperter fra ekspertpanelet.

Ekspertpanelet har fra start bestået af medlemmer, som samlet har kompetencer inden for de samme fagområder, som bestyrelsens egne medlemmer i et stort omfang allerede besidder. Dette kompetenceoverlap kan ses som en af bevæggrundene for, at bestyrelsen ikke har haft behov for at inddrage ekspertpanelet i et større omfang.

Ekspertpanelet har siden etableringen i 2014, været anvendt få gange, og det har været i forbindelse med behandling af sager med høj kompleksitet, hvor bestyrelsen har haft brug for at supplere sine egne kompetencer med ekspertpanelets.

Trods begrænset brug af eksperter har bestyrelsen opretholdt og årligt gennemgået listen over eksperter og udpeget nye eksperter. Samtidig har Finanstilsynet og bestyrelsen løbende overvejet, hvordan og i hvilken form eksperterne i højere grad kunne inddrages.

Senest er bestyrelsen begyndt at inddrage eksterne eksperter (udenfor ekspertpanelet) til undervisningssessioner, for at styrke den samlede bestyrelses viden på konkrete nye tilsynsområder, f.eks. på bæredygtighedsområdet (ESG). Denne tilgang falder dog uden for formålet med ekspertpanelet, og kræver ikke lovhjælp, da der ikke bliver videregivet fortrolige oplysninger fra Finanstilsynets bestyrelse til de eksterne eksperter.

Den nuværende ordning findes uhensigtsmæssig at opretholde, da det kan give indtryk af at være et ekspertpanel, som har en større funktion end hvad der er tilfældet i lyset af, at eksperterne kun sjældent bliver anvendt. Derudover er det forbundet med administrative omkostninger at vedligeholde ekspertpanelet, da det årligt kræver stillingtagen til nuværende medlemmer af ekspertpanelet, udpegning af nye medlemmer m.v.

Erhvervsministeriet vurderer, at der fortsat vil være behov for det allerede nedsatte regnskabskyndige underudvalg,

hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at bestyrelsen fortsat kan nedsætte et underudvalg til behandling af regnskabsmæssige sager. Det regnskabskyndige underudvalg forbereder alle sager af regnskabsmæssig karakter forud for bestyrelsens behandling af sagerne. Bestyrelsen har ved behandlingen af disse sager indtil nu haft stort udbytte af, at lade sagerne forberede i det regnskabskyndige underudvalg, da denne sagstype kræver dyb faglig indsigt. Det giver således bestyrelsen et mere solidt fundament for at træffe beslutninger i disse komplekse tilsynssager, som Finanstilsynet deler med Erhvervsstyrelsen, jf. § 213, stk. 1-5 og 8 i lov om kapitalmarkeder.

Det finansielle område er i konstant udvikling, og der kommer løbende nye relevante områder til. Det vil derfor være relevant at kunne anmode om bistand fra eksperter på nye ekspertiseområder, for at supplere bestyrelsens egne kompetencer. Bestyrelsen kan derfor også få brug for at kunne anmode eksterne eksperter om bistand på forskellige typer af bestyrelsessager, og ikke kun sager, der er af konkret tilsynsmæssig karakter. Det foreslås derfor, at tilpasse bestemmelsen, så typen af sager, hvor bestyrelsen kan anmode om bistand udvides til alle bestyrelsessager i stedet for konkrete tilsynssager.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 345, stk. 13, i lov om finansiell virksomhed, så bestyrelsen fortsat kan nedsætte et regnskabskyndigt underudvalg, som samlet har særlig sagkundskab inden for regnskabsforhold og revision.

Derudover foreslås det at indsætte et nyt stk. 14 i § 345 i lov om finansiell virksomhed, så bestyrelsen efter behov kan anmode eksterne eksperter med særlig sagkundskab inden for det øvrige finansielle område om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager. Formanden vil herefter kunne beslutte, at de eksterne eksperter kan deltage i bestyrelsens behandling af sagen på bestyrelsesmødet. De eksterne eksperter kan deltage i behandlingen af sagen på bestyrelsesmødet uden stemmeret, og har derfor ikke konkret indflydelse på, hvordan sagen ender. Der er dermed ikke tiltænkt en ændring i retstilstanden og eksperten vil således fortsat ikke kunne ifalde ansvar for den beslutning, som bestyrelsen træffer i den konkrete sag. De eksterne eksperter, der bistår bestyrelsen, er ligeledes underlagt reglerne om tavshedspligt i § 354 i lov om finansiell virksomhed.

Med den foreslåede ændring vil det som hidtil være muligt for Finanstilsynets bestyrelse at anmode eksterne eksperter om bistand, men Finanstilsynets bestyrelse vil ikke længere skulle nedsætte et fast ekspertpanel, hvor eksperterne kan risikere ikke at blive anvendt.

Forslaget vil betyde, at der vil være behov for at revidere bekendtgørelse om forretningsorden for bestyrelsen for Fi-

nanstilsynet, så der bliver overensstemmelse med lovens indhold og bekendtgørelsens reguleringsområde.

2.49. Overførsel af beslutningskompetence vedrørende NBCR-terrorhandlinger til regeringen

2.49.1. Gældende ret

Det fremgår af § 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling.

Det fremgår af bemærkningerne til § 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 159 som fremsat, side 22, at Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en terrorhandling ved brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben. Terrorforsikringsrådet skal i medfør af bemærkningerne inddrage de elementer, der indgår i definitionen af terrorisme i straffelovens § 114 i afgørelsen. Det betyder, at Terrorforsikringsrådet i høj grad vil lægge vægt på de objektivt konstaterbare effekter af angrebet og i mindre omfang bevæggrund og forsæt bag handlingerne, da den politimæssige efterforskning typisk ikke vil være tilendebragt, når beslutning efter § 14 træffes.

Det følger derudover af bemærkningerne til § 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 159 som fremsat, side 22, at Terrorforsikringsrådet skal træffe afgørelsen på et tidspunkt kort tid efter angrebet, så ordningen kan aktiveres hurtigt, også før et eventuelt retligt efterspil er tilendebragt. Afgørelsen skal baseres på de objektivt konstaterbare effekter af angrebet, herunder elementerne i definitionen af terrorisme i straffelovens § 114, samt definitionen anvendt i almindelige genforsikringskontrakter. Terrorforsikringsrådet behøver ikke at afvente, at politiet afslutter sin efterforskning, før der træffes beslutning om erstatning, og der kan udbetales erstatning, selvom der ikke er rejst tiltale efter straffelovens § 114.

2.49.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter den gældende lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet er det Terrorforsikringsrådet, der træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, og det er dermed også Terrorforsikringsrådet, der træffer afgørelse om, hvorvidt terrorforsikringsordningen skal tages i brug til at dække tab.

Terrorforsikringsrådets medlemmer består af en formand og en suppleant fra Erhvervsministeriet, et medlem og en suppleant fra Finansministeriet, et medlem og en suppleant fra

Finanstilsynet og et medlem og en suppleant fra forsikringsbranchen.

Givet sammensætningen af Terrorforsikringsrådet, der fortrinsvist består af medlemmer fra Erhvervsministeriet og Finansministeriet, vil Terrorforsikringsrådet, hvis rådet i dag skal træffe afgørelse om, hvorvidt, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, inddrage erhvervsministeren og finansministeren i beslutningen.

Beslutningen om at anerkende en NBCR-terrorhandling er af stor politisk og samfundsmæssig betydning, da sådanne angreb involverer brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben. Givet alvoren og de potentielle konsekvenser af sådanne angreb findes det hensigtsmæssigt, at beslutningskompetencen for, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, flyttes fra Terrorforsikringsrådet til regeringen. Dermed vil det også være regeringen, der beslutter, om terrorforsikringsordningen træder i kraft.

Det foreslås derfor at ændre § 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, så det fremadrettet er regeringen, der efter redegørelse fra Terrorforsikringsrådet beslutter om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, der vil medføre, at terrorforsikringsordningen aktiveres.

Ændringen vil medføre, at Terrorforsikringsrådet fremadrettet vil få en initiativpligt, som indebærer at Terrorforsikringsrådet skal udarbejde en redegørelse til regeringen, som på baggrund heraf skal beslutte om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, der vil medføre aktivering af terrorforsikringsordningen. Ændringen vil fremme gennemsigtighed i forhold til, at det politiske ansvar for anerkendelsen af en NBCR-terrorhandling placeres entydigt hos regeringen.

Ved at placere beslutningskompetencen hos regeringen sikres det, at sådanne afgørelser træffes med en fuld forståelse af både de nationale og internationale konsekvenser, som en NBCR-terrorhandling kan medføre.

Den foreslåede ændring vil således være med til at sikre, at de relevante beslutninger træffes på det niveau, der bedst kan håndtere den kompleksitet, som sådanne alvorlige hændelser indebærer.

2.50. Lempelse af kontantreglen for kommunerne

2.50.1. Gældende ret

Danske betalingsmodtagere er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis betalingsmodtageren modtager betalingsinstrumenter omfattet af lov om betalinger. Dette følger af § 81, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalinger (kontantreglen), jf. dog § 5

i hvidvaskloven, som indeholder en kontantforbudsgrænse på 15.000 kr. (kontantforbuddet). Kontantreglen gælder som udgangspunkt både private erhvervsdrivende og offentlige institutioner.

Der følger af § 81, stk. 1, 2. pkt., at det er frivilligt for butikkerne at modtage 1.000-kronesedler som betaling, hvis kontantbetalingen overstiger købesummen med mere end 750 kr. Reglen bliver ophævet den 1. juni 2025, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 642 af 11. juni 2024.

Der findes i § 81, stk. 2-6, en række yderligere undtagelser til kontantreglen.

I medfør af stk. 2 gælder kontantreglen ikke i forbindelse med fjernsalg, herunder internethandel, og salg i selvbetjeningsmiljøer, herunder parkeringsautomater.

Det følger af stk. 3, 1. pkt., at betalingsmodtagere, der er beliggende i områder, hvor der kan være forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter, uanset kontantreglen i stk. 1, alene er forpligtet til at modtage kontanter fra kl. 06.00 til kl. 20.00. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at betalingsmodtagere, der ikke modtager kontanter i tidsrummet kl. 20.00-22.00, skal opsætte skilte herom. Det fremgår af stk. 3, 3. pkt., at erhvervsministeren fastsætter, i hvilke områder i Danmark, der kan være en forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter og af stk. 3, 4. pkt., at erhvervsministeren offentliggør en meddelelse herom på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Det følger af stk. 4, at betalingsmodtagere kan fravige kontantreglen i stk. 1 for så vidt angår betalinger fra betalere, der ikke er forbrugere.

Det følger af stk. 5, at kontantreglen ikke finder anvendelse på betalingsmodtagere, når disse indgår som en del af festivaler, byfester og lignende arrangementer af midlertidig karakter, der opfylder en række betingelser, som oplystes i stk. 5, nr. 1-4.

Endelig følger det af stk. 6, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af betalingsmodtagere er forpligtet til altid at modtage betaling med kontanter uanset stk. 1-3.

Det følger af § 1, stk. 7, at erhvervsministeren kan dispensere helt eller delvist fra kontantreglen i § 81, stk. 1-3, i lov om betalinger.

I dag er det Erhvervsministeriet, og i praksis Finanstilsynet efter delegation, der giver dispensation fra kontantreglen.

Det følger af bemærkningerne til § 1, stk. 7, at bemyndigelsen som udgangspunkt skal anvendes restriktivt. Det vil sige, at der skal være tungtvejende grunde til at anvende bestemmelsen. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvor det vil forekomme urimeligt byrdefuldt at lade lovens regulering finde anvendelse, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 157 som fremsat, side 87.

Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at betalingsmodtagere overholder kapitel 6 i lov om betalinger over for forbrugere, herunder kontantreglen i § 81.

Det følger af § 48 i lov om kommunernes styrelse, jf. lov-bekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024, at Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne og kommunale fællesskaber, jf. § 60, overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder.

2.50.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af § 81, stk. 1, 1. pkt., at danske betalingsmodtagere er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis betalingsmodtageren modtager betalingsinstrumenter omfattet af lov om betalinger.

Håndtering af kontanter i virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet, som f.eks. daginstitutioner, grundskoler og skolefritidsordninger, er administrativt omkostningskrævende på grund af behovet for sikkerhed, opbevaring, transport og afstemning af kontanterne.

De enkelte kommunalbestyrelser er ansvarlige for kommunernes anliggender og har derfor et indgående kendskab til de enkelte virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet, samt eventuelle særlige behov for de borgere, der benytter sig af disse virksomheder og institutioner. Det vurderes på denne baggrund, at kommunalbestyrelserne vil være egnede til at vurdere fordele og ulemper ved at give dispensation fra kontantreglen til enkelte virksomheder eller institutioner. Det vurderes, at en sådan dispensation skal kunne tildeles institutioner og virksomheder inden for børne- og ungeområdet, da en række kommuner på dette område har implementeret digitale betalingsløsninger, der sikrer, at personale og brugerne, altså børn, unge og deres forældre, ikke behøver at håndtere kontanter. En dispensation fra kontantreglen vil for disse virksomheder og institutioner sikre, at de ikke fremadrettet forpligtes til at bevare kontantkasser m.v., hvilket kan lette byrder og skabe større sikkerhed for personale og brugerne, som er børn, unge og deres forældre. For ikke at stille private institutioner på børne- og ungeområdet anderledes end kommunale institutioner og virksomheder bør dispensationsordningen også omfatte sådanne private institutioner,

der er sammenlignelige med de kommunale institutioner og virksomheder.

Det vurderes, at kommunalbestyrelserne bør kunne dispensere fra kontantreglen ud fra hensyn til de byrder, som den enkelte virksomhed og institution oplever ved kontanthåndtering.

Kommunalbestyrelserne vil ved tildeling af en dispensation skulle afveje de hensyn, der er til sikkerhed og omkostninger, mod hensynet til borgernes mulighed for at benytte de pågældende virksomheder og institutioner. Kommunalbestyrelserne vil dermed skulle vurdere, at en dispensation ikke hæmmer borgernes adgang til at betale for institutionens eller virksomhedens ydelser unødigt.

»Børne- og ungeområdet« dækker i denne kontekst over virksomheder og institutioner, der hovedsageligt henvender sig til børn og unge. Dette inkluderer bl.a. daginstitutioner, folkeskoler og skolefritidsordninger samt frie grundskoler og efterskoler.

Borgerens adgang til at benytte de pågældende virksomheder og institutioner kan f.eks. blive hæmmet, hvis de har problemer med at gennemføre elektroniske betalinger. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en person lider af et synshandicap, der gør det svært for personen at anvende elektroniske betalingsløsninger.

Dette vil ligeledes være tilfældet, hvis borgeren ikke har adgang til at foretage elektroniske betalinger, f.eks. hvis personen ikke har adgang til et betalingskort pga. borgerens lave alder.

Det foreslås i § 81, i lov om betalinger at indsætte et nyt stk. 6, så kommunalbestyrelsen kan dispensere fra stk. 1, for virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet.

Det foreslås derudover, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre, hvilke institutioner og virksomheder, der har modtaget dispensation, og at institutioner og virksomheder, der er blevet tildelt dispensation, tydeligt skal oplyse herom. Dette kan de f.eks. gøre ved tydelig skiltning på stedet. Formålet med dette er at sikre borgerne information om, hvilke virksomheder og institutioner, der er undtaget fra kontantreglen, så de har mulighed for at indrette sig herefter.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, nr. 7, for yderligere om, hvilke virksomheder og institutioner, der kan tildeles dispensation, og hvilke momenter der skal lægges vægt på af kommunalbestyrelsen ved tildeling af dispensation.

2.51. Præcisering af rammerne for tilladelseskrav til fondsmæglerselskaber

2.51.1. Gældende ret

Det fremgår af § 14 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i to forskellige scenarier skal have tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiell virksomhed. Tilladelsens skal gives senest på den dato, hvor nærmere betingelser opfyldes i scenariet. Tilladelse som pengeinstitut skal bl.a. gives, hvis enten selskabet selv eller den koncern, som selskabet er en del af, har aktiver, som udgør eller overstiger 30 mia. euro.

Gældende ret indeholder ingen præcisering af, hvilke virksomheder der skal medtages i koncernens konsoliderede aktiver i den eksisterende bestemmelse. Der findes derudover ingen regler om, at Finanstilsynet kan vælge at fravige kravet om, at et fondsmæglerselskab, hvor enten selskabet eller koncernen, som den er en del af, har aktiver for over 30 mia. euro, skal søge om tilladelse som pengeinstitut.

2.51.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglen i § 14 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter skal sikre, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, skal have tilladelse som pengeinstitut, hvis enten selskabet selv eller den koncern, som selskabet er en del af, har aktiver, som udgør eller overstiger 30 mia. euro. Bestemmelsen giver imidlertid anledning til tvivl om, hvilke virksomheder der skal medtages i koncernens konsoliderede aktiver, og om hvorvidt alle fondsmæglerselskaber, hvor enten selskabet eller koncernen, den er en del af, har aktiver for over 30 mia. euro, skal søge om tilladelse som pengeinstitut. Derfor er det vigtigt, at det gøres klart, hvilke virksomheder der skal medtages i koncernens konsoliderede aktiver.

Tilsvarende er det hensigtsmæssigt at Finanstilsynet får mulighed for at fravige kravet om, at et fondsmæglerselskab skal ansøge om tilladelse som pengeinstitut, hvis enten selskabet eller koncernen, den er en del af, har aktiver for over 30 mia. euro. Dette vil skabe klarhed og give mulighed for, at f.eks. et mindre dansk fondsmæglerselskab, som ikke udfører sine aktiviteter i sammenhæng med resten af koncernen, og som derfor udgør en begrænset risiko, kan undgå at søge tilladelse som pengeinstitut.

Det foreslås derfor at foretage en præcisering af den gældende bestemmelse i § 14 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og en tilføjelse til reglen om, hvornår et fondsmæglerselskab skal have tilladelse som pengeinstitut, som sikrer den nødvendige tydelighed over-

for virksomhederne og fleksibilitet i Finanstilsynets opgavevaretagelse i overensstemmelse med EU-reguleringen. Ændringerne følger af direktiv 2024/1619/EU (CRD VI), og er en direkte implementering heraf.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeligere fremgår, hvilke virksomheder, der skal medtages i koncernens konsoliderede aktiver. Det ændrer ikke ved den gældende retsstilling, men bidrager med klarhed om reglerne.

Det foreslås videre, at der tilføjes en hjemmel, der giver Finanstilsynet mulighed for at fravige kravet om, at et fondsmæglerselskab, hvor enten selskabet eller koncernen, som den er en del af, har aktiver for over 30 mia. euro, skal søge om tilladelse som pengeinstitut.

Formålet bag hovedreglen er, at fondsmæglerselskabet kan håndtere eventuelle risici, der kan opstå fra andre dele af koncernen. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet får mulighed for at fravige kravet efter en konkret vurdering. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om et mindre dansk fondsmæglerselskab, som ikke udfører sine aktiviteter i sammenhæng med resten af koncernen, og som derfor udgør en begrænset risiko.

De foreslåede ændringer implementerer artikel 1, stk. 5, litra a og litra b, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici.

2.52. Udbytte i sparekasser

2.52.1. Gældende ret

Det følger af selskabsloven, at kapitalsselskabers generalforsamling ikke kan beslutte et højere udbytte end foreslået af bestyrelsen. Dette fremgår af selskabslovens § 180, stk. 1, og § 182, stk. 1. Det følger ligeledes af lov om finansiell virksomhed, at generalforsamlingen i en andelskasse ikke kan beslutte højere udbytte end foreslået af bestyrelsen. Dette følger af lov om finansiell virksomhed § 203, stk. 1.

Der er ikke i lovgivningen fastsat samme begrænsning for sparekasser. Efter lov om finansiell virksomhed skal en sparekasses overskud som udgangspunkt henlægges til sparekassens reserver. Der er dog enkelte undtagelser hertil, herunder beløb, som sparekassens repræsentantskab beslutter at anvende til forrentning af garantkapital.

2.52.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En sparekasses overskud skal som udgangspunkt henlægges til sparekassens reserve. Dette er særligt for sparekasser.

Sparekasser er selvejende institutioner. Der er derfor ikke ejere, som skal have del i sparekassers overskud, og sparekasser har derfor heller ikke kapitalandele på samme måde som aktieselskaber og andelskasser.

Sparekasser kan dog vælge at udstede garantkapital, der ikke giver erhververen ejerrettigheder, men som er et investeringsobjekt. Garantkapital er ansvarlig kapital, og bliver derfor forrentet i stedet for at modtage udbytte. Ejerne af garantkapital opnår typisk fordele i sparekassen i forhold til andre kunder, som ikke er garanter, f.eks. i form af bedre rente.

Repræsentantskabet beslutter årligt forrentning af garantkapitalen på samme vis, som generalforsamlingen beslutter udbytte for et aktieselskab eller en andelskasse. Det er imidlertid bestyrelsen i en sparekasse, som skal sikre tilstrækkelig kapital i sparekassen. Derfor er det naturligt, at bestyrelsen kan sætte grænse for, hvor meget af en sparekasses kapitalgrundlag, der anvendes til forrentning af garantkapital.

Indtil 2014 fulgte det af bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital, at repræsentantskabet i en sparekasse ikke kunne beslutte en højere forrentning af garantkapital end foreslået af bestyrelsen. Pengeinstitutter blev i 2014 skrevet ud af bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital, da CRR, som indeholder detaljerede regler for pengeinstitutters opgørelse af kapitalgrundlaget, trådte i kraft.

Det har med justeringen af bekendtgørelsen ikke været hensigten, at sparekassers repræsentantskab skulle have en videre adgang til at beslutte forrentning af garantkapital end aktieselskaber og andelskasser har til at fastsætte udbytte.

Det foreslås derfor indført, at repræsentantskabet ikke kan fastsætte en højere forrentning af garantkapital end foreslået af sparekassens bestyrelse. Repræsentantskabet kan dog vælge at fastsætte en lavere forrentning end foreslået af sparekassens bestyrelse.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 77, og bemærkningerne hertil.

2.53. Afvikling af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter uden for hensynet til offentlighedens interesse

2.53.1. Gældende ret

Finanstilsynet har beføjelse til at inddrage et pengeinstitut eller et realkreditinstituts tilladelse i nærmere bestemte situationer. Disse situationer er, hvis virksomheden anmoder

herom, jf. § 223 i lov om finansiel virksomhed, hvis virksomheden ikke anvender tilladelsen eller ikke overholder tilsynsreguleringen, jf. § 224 i lov om finansiel virksomhed, hvis virksomheden ikke overholder sine kapitalkrav, jf. § 225 i lov om finansiel virksomhed, eller hvis virksomheden ikke overholder frister fastsat i henhold til §§ 350 eller 351.

Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det medfører, at Finansiell Stabilitet kan overtage kontrollen med et institut, hvis de tre afviklingsbetingelser i lovens § 4, stk. 1, er opfyldt.

De to første betingelser handler om, at Finanstilsynet anser instituttet for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiel virksomhed, og at der ikke foreligger andre muligheder end afvikling af instituttet. Sidste betingelse er, at afviklingen skal være i offentlighedens interesse.

Finanstilsynet vurderer, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis Finanstilsynet kan inddrage virksomhedens tilladelse eller hvis virksomheden modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

2.53.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i gældende ret fastsat tre afviklingsbetingelser for, at Finansiell Stabilitet kan overtage kontrollen med et pengeinstitut eller realkreditinstitut, jf. § 4, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det er muligt, at en virksomhed konkret kan opfylde betingelse nr. 1 og 2, men ikke betingelse nr. 3 i § 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. I det tilfælde skal virksomheden afvikles på anden vis end gennem Finansiell Stabilitet.

Det foreslås derfor at indsætte en mulighed i § 224, stk. 1, nr. 6, at Finanstilsynet kan inddrage et pengeinstituts eller realkreditinstituts tilladelse, hvis afviklingsbetingelse nr. 1 og 2 er opfyldt, men afviklingsbetingelse nr. 3 ikke er opfyldt.

Når Finanstilsynet inddrager et instituts tilladelse, skal instituttet afvikles, jf. § 226, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Afviklingen skal ske gennem, konkurs, likvidation eller ved sammenlægning, jf. § 227 i lov om finansiel virksomhed.

For nærmere om inddragelse af pengeinstitutters og realkre-

dit institutters tilladelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 80, og bemærkningerne hertil.

2.54. Håndtering af nødlidende pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og visse holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter

2.54.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) med senere ændringer, fastsætter regler om forebyggelse og håndtering af nødlidende pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og visse holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter.

Den seneste større revision skete med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), som blev implementeret i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 2110 af 22. december 2020. Der har imidlertid vist sig at mangle enkelte elementer af BRRD II i at blive implementeret eller at blive implementeret korrekt i dansk lovgivning.

BRRD II bestemmer hvordan kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, skal opfylde direktivets bestemmelser om afviklingsplaner, vurdering af afviklingsmuligheder, beføjelser til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling, krav om nedskrivningsegne passiver og de dertil hørende indberetnings- og offentliggørelsesregler samt afviklingskollegier. Nærmere bestemt skal kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, forstås som datterselskaber, når regelsættet om afviklingsplanlægning m.v. anvendes. Der skal i den forbindelse tages hensyn til den måde, hvorpå sådanne afviklingskoncerner overholder kravet om nedskrivningsegne passiver. Der findes ikke i dag tilsvarende regler i dansk ret.

De særlige regler om finansielle koncerner, som er bygget op omkring et centralt organ, skyldes koncernernes særlige opbygning og karakteristika. Som følge af den særlige ejerstruktur i sådanne koncerner, vil de typisk ikke falde ind under definitionen af et datterselskab.

I finansielle koncerner, som er bygget op omkring et centralt organ, ejer flere kreditinstitutter et centralt organ. Disse kreditinstitutter er fast tilknyttet det centrale organ, ligesom kreditinstitutter, som ikke ejer det centrale organ også kan blive fast tilknyttede. Det centrale organ har ret og pligt til at sikre, at alle tilknyttede kreditinstitutter er økonomisk velfungerende og bliver drevet i overensstemmelse med lovgivningen. Dette udmøntes ved hjælp af vidtgående instruk-

tions- og tilsynsbeføjelser over for de tilknyttede kreditinstitutter. Koncernerne er også kendetegnet ved at have en solidaritetsmekanisme, som giver mulighed for overførsel af kapital og likviditet samt udligning af tab mellem kreditinstitutter i koncernen. De finansielle koncerner af denne type betegnes bankkooperativer eller samarbejdsnetværk og kendes bl.a. fra Storbritannien og Frankrig. Der er ikke p.t. finansielle koncerner af denne art i Danmark.

BRRD II fastsætter også regler om, hvordan globalt systemisk vigtige institutter (G-SIFI'er) eller væsentlige dattervirksomheder af G-SIFI'er i tredjelande skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver. En G-SIFI er en virksomhed, der er udpeget som G-SIFI af Finanstilsynet på baggrund af en række kriterier, som omfatter virksomhedens størrelse, forbundethed med det finansielle system, alternativer til virksomhedens aktiver eller udbudte finansielle infrastruktur, kompleksitet og grænsoverskridende aktiviteter. Der er ikke p.t. udpeget G-SIFI'er i Danmark, og der er heller ikke væsentlige dattervirksomheder af G-SIFI'er i tredjelande, som opererer i Danmark. Der vil overordnet være tale om virksomheder, som er væsentligt større end de virksomheder, som Finanstilsynet i dag har udpeget som systemisk vigtigt finansielle institutter (SIFI'er).

Kravet om nedskrivningsegne passiver dækker over, at virksomhederne skal have tilstrækkelig med midler, som er øremærkede til at sikre en effektiv og kontrolleret afvikling i regi af Finansiell Stabilitet, hvis Finanstilsynet træffer afgørelse om, at en virksomhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og virksomheden i øvrigt opfylder betingelserne for at kunne afvikles. Kravet er fastsat og reguleret i lov om finansiel virksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. For G-SIFI'er og væsentlige dattervirksomheder af G-SIFI'er fra tredjelande, følger kravet dog også af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ændringer (CRR), der stiller andre krav til forpligtelserne, der kan anvendes til at opfylde kravet, end BRRD II. Derfor indeholder BRRD II en bestemmelse om forholdet mellem de forskellige regelsæt. Bestemmelsen medfører, at kravet om nedskrivningsegne passiver skal opfyldes i overensstemmelse med kravene i CRR, og ikke i overensstemmelse med kravene i BRRD II.

BRRD II fastsætter endvidere regler om, hvilke forpligtelser, der kan benyttes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver. Reglerne er implementeret i §§ 267 a og 267 e i lov om finansiel virksomhed og §§ 202 og 205 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ifølge bestemmelserne kan kravet blandt andet opfyldes med supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR. BRRD II stiller imidlertid yderligere krav til supplerende kapitalinstrumenter, der anvendes til at opfylde kravet om nedskriv-

ningsegne passiver, som ikke nødvendigvis skal opfyldes ud fra den gældende danske implementering.

I en krisesituation skal afviklingsmyndighederne efter omstændighederne nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter eller nedskrivningsegne passiver. Nedskrivning af et kapitalinstrument eller et nedskrivningsegnet passiv er som udgangspunkt permanent. Det præciseres i artikel 1, nr. 24, i BRRD II, som ændrer i artikel 60, stk. 2, i BRRD, at der efter nedskrivningen ikke længere er nogen forpligtelse over for ejeren af kapitalinstrumentet eller den nedskrivningsegne forpligtelse under eller i forbindelse med den nedskrevne del af instrumentet, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen. Denne præcisering fremgår i dag ikke af § 18, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

BRRD indeholder i artikel 101 regler om anvendelse af ordningerne for afviklingsfinansiering. Det fremgår af artikel 101, stk. 1, litra f, at finansieringsordningerne kan anvendes til at yde et bidrag til det institut, der er under afvikling, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditorers passiver, når bail-in-værktøjet anvendes, og afviklingsmyndigheden beslutter at udelukke visse kreditorer fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3-8, i BRRD. Bail-in-værktøjet er et afviklingsværktøj, som kan anvendes til yderligere nedskrivning og konvertering af en virksomheds forpligtelser, ud over nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter.

Artikel 44, stk. 5, litra a, i BRRD fastsætter, at afviklingsfinansieringsordningen kan yde et bidrag som omhandlet i artikel 44, stk. 4, hvis der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in. Bidraget skal være ydet ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis. Bidraget skal være på mindst 8 pct. af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingshandlingen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36 i BRRD.

De omtalte dele af artikel 44 og 101 i BRRD er implementeret i § 26 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det følger af BRRD II, artikel 1, nr. 23, som indsætter artikel 59, stk. 1b, i BRRD, at hvis der træffes en afviklingshandling over for en afviklingsenhed eller i særlige tilfælde som afvigelse fra afviklingsplanen over for en enhed, som ikke er en afviklingsenhed, skal det beløb, der nedbringes, nedskrives eller konverteres i overensstemmelse med artikel

60, stk. 1, i BRRD, på niveauet for en sådan enhed, medregnes i de tærskelværdier i blandt andet artikel 44, stk. 5, litra a, der finder anvendelse på den pågældende enhed. Dette fremgår i dag af de specielle bemærkninger til § 26 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder (Folketingstidende 2014/2015 (1. samling), tillæg A, L 100 som fremsat, side 61).

2.54.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres regler om behandlingen af koncerner, som er opbygget omkring et centralt organ. Det foreslåede vil medføre, at kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber vil blive betragtet som datterselskaber med henblik på anvendelse af reglerne om afviklingsplaner, vurdering af afviklingsmuligheder, beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling, krav om nedskrivningsegne passiver og de dertil hørende indberetnings- og offentlighedsregler samt afviklingskollegier. Det vil ske under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver. Reglerne vil blive fastsat som en del af de centrale definitioner af datterselskaber i lov om finansiell virksomhed og i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Reglerne vil blive indført i vil blive indført i § 5, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiell virksomhed og § 10, nr. 13 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Med hensyn til bestemmelsen i BRRD II om forholdet mellem kravet om nedskrivningsegne passiver i BRRD og CRR, har det været intentionen at implementere bestemmelsen i § 267 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Bestemmelsen adresserer imidlertid ikke forholdet mellem kravet om nedskrivningsegne passiver i BRRD og CRR. Den fastsætter i stedet særskilte krav til de forpligtelser, der kan benyttes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver i medfør af lov om finansiell virksomhed, hvilket i forhold til direktivteksten er overflødig, ligesom den indeholder fejlagtige henvisninger til bestemmelser i CRR. Det foreslåede vil implementere direktivbestemmelsen korrekt og vil sikre, at kravet om nedskrivningsegne passiver i medfør af CRR skal opfyldes på baggrund af reglerne i CRR og ikke reglerne i BRRD. Kun hvis der er en difference mellem kravene om nedskrivningsegne passiver, der følger af henholdsvis BRRD og CRR, som skal opfyldes i overensstemmelse med reglerne i BRRD, skal virksomheden følge reglerne i BRRD, som de er implementeret i dansk ret.

Reglerne om, hvilke forpligtelser, der kan anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. §§ 267 a og 267 e i lov om finansiell virksomhed og §§ 202 og 205 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vil blive ændret med hensyn til anvendelse af supplerende kapitalinstrumenter, så de stemmer overens

med kravene i BRRD II. Det vil betyde, at supplerende kapitalinstrumenter, som anvendes til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, og som ikke opfylder de yderligere krav i § 267 a, stk. 1, nr. 2, eller § 267 e, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller § 202, nr. 2, eller § 205, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, ikke længere vil kunne anvendes til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver.

For de tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet i en krisesituation skal nedskrive kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser i en virksomhed, vil det blive præciseret, at der som udgangspunkt ikke består nogen forpligtelse over for ejeren af instrumentet efter nedskrivningen for så vidt angår den nedskrevne del. Ændringen vil ske i § 18, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det vil også blive præciseret, at de beløb, der nedskrives eller konverteres, jf. §§ 17 og 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, medregnes i opgørelsen af, om mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag er nedskrevet eller konverteret, når det skal vurderes, om Afviklingsformuen kan yde bidrag til en virksomhed under afvikling. Præciseringen vil fremgå af § 26 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

2.55. Grundlaget for opgørelsen af gældsbufferkravet for realkreditinstitutter i SIFI-koncerner

2.55.1. Gældende ret

For realkreditinstitutter gælder et gældsbufferkrav, som skal sikre bedre muligheder for krisehåndtering af et realkreditinstitut. Kravet skal endvidere sikre, at der løbende er et vist niveau af midler til rådighed for instituttet til at leve op til kravene om at stille supplerende sikkerhed.

Det følger af § 268, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 eller 310 i lov om finansiel virksomhed, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver. Gældsbufferen fastsættes dog til minimum 2 pct. af realkreditinstitutets samlede uvægtede udlån.

I medfør af bemærkningerne til § 268, stk. 3, skal ”koncern” forstås som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, jf. Folketingstidende 2020-21, Tillæg A, L 109 som fremsat, s. 174. Lov om finansiel virksomhed indeholder dog også en legaldefinition på koncern i § 5,

stk. 1, nr. 8, hvorefter en ”koncern” skal forstås som en modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 5 a, i lov om finansiel virksomhed.

2.55.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De forskellige fortolkningsbidrag kan give anledning til usikkerhed om, hvordan koncernbegrebet skal forstås i medfør af § 268, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Lægges legaldefinitionen i § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, til grund, vil det medføre, at passiverne i alle virksomheder i koncernen skal indgå i grundlaget for opgørelsen af gældsbufferkravet. Dette vil gælde uanset, om der er en afviklingsmæssig sammenhæng mellem realkreditinstituttet og det pågældende selskab, som kan berettige, at selskabet indgår som en del af grundlaget.

Det foreslås derfor at præcisere i § 268, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at grundlaget for opgørelsen af gældsbufferen i koncerner, som er omfattet af bestemmelsen, alene omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. Disse virksomhedstyper kan gøres til genstand for afviklingsforanstaltninger og har dermed en afviklingsmæssig sammenhæng mellem sig.

3. Forholdet til databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen

Finanstilsynet behandler personoplysninger i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til at udøve finansiel virksomhed og tilsyn med virksomheder, som er under Finanstilsynets tilsyn. Grundlaget for behandling af personoplysninger, der foretages af Finanstilsynet i forbindelse med myndighedsudøvelse, følger af den finansielle lovgivning, herunder lov om finansiel virksomhed og den øvrige finansielle sektorlovgivning. Den finansielle lovgivning indeholder desuden bestemmelser, som pålægger virksomheder at indsamle og behandle personoplysninger, herunder om kundeforhold og forretningsforbindelser, bl.a. som led i bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. I disse situationer er virksomhederne ansvarlige for enhver behandling af personoplysninger. Det er Datatilsynet, som fører tilsyn med, at reglerne om databeskyttelse bliver overholdt.

Behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), og lov nr. 502 af 23. maj 2018 med senere ændringer om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Når behandling af personoplysninger foretages af retshåndhævende myndigheder i forbindelse med retshåndhævede formål, er det dog reglerne i retshåndhævelsesloven, som finder anvendelse. Forordningen og loven gælder således ikke for behandling af personoplysninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet). Retshåndhævelsesdirektivet er gennemført ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

Generelt i forhold til databeskyttelsesordningen er behandling af personoplysninger er lovlig, når det sker med hjemmel i den finansielle lovgivning og én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige (litra c), eller hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af opgaver i samfundets interesse eller som henhører under myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt (litra e). Behandling af følsomme oplysninger er som udgangspunkt forbudt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1. Dette forbud finder imidlertid ikke anvendelse, bl.a. hvis behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges.

Med lovforslaget foreslås en række bestemmelser, som indbefatter behandling eller offentliggørelse af personoplysninger, og som forudsætter mere omfattende overvejelse i forhold til databeskyttelsesretten.

Det foreslås, at Finanstilsynet får kompetence til at offentliggøre en redegørelse om fortolkningen af egnethedskravet for ledelsesmedlemmer med udgangspunkt i relevant praksis i sager, hvor ansøgeren godkendes af Finanstilsynet. Redegørelse, som offentliggøres i anonymiseret form, kan indeholde personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, som trods anonymisering potentielt kan bruges til at identificere ansøgeren. Det skyldes, at en egnethedsvurdering i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det forventes ikke, at den brede offentlighed kan identificere ansøgeren på den baggrund.

Efter den foreslåede ændring vil offentliggørelse af redegørelsen i en databeskyttelsesretlig sammenhæng udgøre en behandling af almindelige personoplysninger, som er omfattet af databeskyttelsesforordningen. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hen-

syn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af bestemmelsen er behandling af personoplysninger, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v. Bestemmelsen retter sig primært mod behandling af oplysninger for offentlige myndigheder som led i myndighedsudøvelse. Det er Finanstilsynets som behandler personoplysningerne, og udarbejder redegørelsen. Redegørelsen har til formål at skabe transparens med Finanstilsynets praksis på fit and proper-området, hvilket både er i den finansielle sektor og samfundets interesse. På den baggrund er offentliggørelse af redegørelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen.

Lovforslagets del om FAIF-UCITS II-direktivet medfører, at en ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde en række oplysninger om de personer, som udfører forvalterens opgaver. Det foreslåede vil medvirke til at sikre, at de menneskelige og tekniske ressourcer reelt er til stede i virksomheder, der ansøger om tilladelse.

Det er Finanstilsynet, der skal behandle en ansøgning med de indeholdte oplysninger. Det følger af sektorlovgivningen, at ansøgninger skal indeholde en række oplysninger om de personer, som udfører forvalterens opgaver. Tilsvarende medfører FAIF-UCITS II-direktivet, at en ansøgning om tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS, skal indeholde en række oplysninger om de personer, der reelt udøver investeringsforvaltningsselskabets virksomhed. Der er i begge tilfælde tale om almindelige personoplysninger. Behandlingen vil ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen. I medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, er behandling af personoplysninger lovlig, når det er nødvendigt for at overholde en retlig forpligtelse. Det indbefatter forpligtelser der følger af lov eller bekendtgørelse, internationale regler, herunder EU-retlige regler,

Lovforslagets foreslåede del om opbevaringspligten i § 30, i hvidvaskloven, betyder, at virksomheder og personer skal opbevare dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse eller en enkeltstående transaktion, herunder dokumentation i form af kontooversigt og forretningskorrespondance. Ved en forretningskorrespondance forstås oplysninger, der omfatter korrespondance mellem virksomheden og den konkrete kunde i relation til de produkter, tjenesteydelser og transaktioner, som virksomheden tilbyder kunden. Korrespondancen kan omfatte personoplysninger på fysiske personer. Korrespondancen skal opbevares i mindst fem år efter forretningsforbindelsens ophør og ved en enkeltstående transaktion i mindst fem år efter transaktionens gennemførelse. Forretningskorrespondance kan bl.a. omfatte forskelligartede oplysninger, der kan klassificeres som ikke-følsomme og føl-

somme personoplysninger. Det er ikke muligt at angive de konkrete oplysninger, der indgår i forretningskorrespondance, da det afhænger af korrespondance mellem kunden og virksomheden.

Virksomheden, der er omfattet af hvidvaskloven, opbevarer og behandler allerede i dag oplysninger fra kunder, som virksomheden kommer i besiddelse af. Der er tale om en præcisering af lovteksten, som har til formål at præcisere anvendelsesområdet for § 30, stk. 1, nr. 2, i hvidvaskloven. Forslaget medfører ikke yderligere forpligtelser. Det er vurderingen, at virksomhedernes behandling af personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse kan foretages i medfør af artikel 6, stk. 1, litra c, i databeskyttelsesforordningen, idet behandlingen af personoplysninger efter det foreslåede vil være nødvendig for at overholde den retlige forpligtelse, som påhviler virksomheder, omfattet af hvidvaskloven.

Lovforslagets del om Finanstilsynets udvidede muligheder for undladelse af registrering i hvidvaskregisteret indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage oplysninger om konkrete sager, som afsluttes med administrative bødeforelæg, bødeforelæg hos politiet eller en indenretlige bøde. Finanstilsynet kan allerede i dag indhente oplysninger om strafbare forhold via straffeattester. Med ændringen af hvidvasklovens § 48, stk. 2 og 3, kan Finanstilsynet indhente og behandle personoplysninger på fysiske personer, som fremgår af den konkrete bøde. Administrative bødeforelæg, bødeforelæg fra politiet og indenretlige bøder indeholder almindelige personoplysninger, såsom navn og adresse samt særlige personoplysninger, herunder CPR-nr. Finanstilsynet har hjemmel til at behandle disse oplysninger i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandlingen er lovlig, hvis og i det omfang, at behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Derudover indeholder administrative bødeforelæg, bødeforelæg fra politiet og indenretlige bøder oplysninger om strafbare forhold. Det er muligt efter databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, at behandle oplysninger om strafbare forhold, når det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Det er Finanstilsynets vurdering, at det er nødvendigt for Finanstilsynet at indhente og behandle oplysninger om strafbare forhold ved vurdering af om hvidvaskregistrering skal undlades.

Lovforslagets del vedrørende den foreslåede ændring af hvidvasklovens § 57, stk. 2, vil medføre, at kunsthandlere omfattes af bestemmelsen således, at medlemmer af ledelsen og reelle ejere ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse. Ved vurderingen af disse personers hæderlighed kan det blive

relevant, at ledelsen og / eller de reelle ejere indhenter en straffeattest for, at Erhvervsstyrelsen kan vurdere, om der er forhold i straffeattesten, herunder om der foreligger domme for strafbare forhold, der kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling.

De nærmere betingelser for behandling af disse personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger er reguleret i databeskyttelsesforordningens artikel 10, der suppleres af databeskyttelseslovens § 8. Efter artikel 10, 1. pkt., kan behandling af oplysninger om strafbare forhold ske på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, under kontrol af en offentlig myndighed.

Det er således muligt at indføre mere specifikke bestemmelser om myndigheders, virksomheders og personers behandling af oplysninger om strafbare forhold på baggrund af forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3. Det vurderes i den forbindelse, at lovforslagets § 4, nr. 13 (hvidvasklovens § 57, stk. 2) kan rummes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt. og databeskyttelseslovens § 8, hvorefter behandling af oplysninger fra straffeattest sker på baggrund af artikel 6, stk. 1, litra e, idet behandlingen henfører under den offentlige myndighedsudøvelse, der giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Det vurderes, at disse foranstaltninger og garantier er sikret ved, at oplysningerne journaliseres sikkert i Erhvervsstyrelsens sagssystemer.

Lovforslagets del om videregivelse af fortrolige oplysninger og straf for overtrædelse af nye bestemmelser i EMIR, supplerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2012/648 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR), som ændret ved ændringsforordningen. EMIR forudsætter, at der i national lovgivning vedtages strafbestemmelser for overtrædelse af visse af forordningens bestemmelser, som er omfattet af forordningens afsnit II. Med lovforslaget foreslås derfor at nyaffatte strafbestemmelsen i § 251 i lov om kapitalmarkeder, så nye bestemmelser, der er indført i EMIR med ændringsforordningen, vedrørende overtrædelse af krav til etableringen af aktive clearingkonti hos CCP'er etableret i EU, CCP'ers rapportering af informationer til ESMA, modparters rapportering af informationer om deres anvendelse af CCP'er og gennemsigtighedsbestemmelser for adgangen og prisen og clearingtjenester, strafbelægges. Derudover foreslås det, at der indføres en hjemmel til Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen i tillæg til de myndigheder, som allerede i dag kan modtage disse oplysninger efter de gældende regler.

Lovforslagets del om udvidelse af deltagere i et operativt samarbejde under ledelse af National enhed for Særlig Kriminalitet til bekæmpelse af hvidvask indeholder ændringer, der omhandler oplysninger og personoplysninger.

I lovforslagets § 110 b, stk. 3, 4 og 7, foreslås det – som følge af forslaget om, at visse fysiske og juridiske personer skal kunne deltage i et operativt samarbejde – at lave en tilpasning af reguleringen af behandlingen af oplysninger, herunder personoplysninger, i forbindelse med operativt samarbejde.

Efter den foreslåede ændring til § 110 b, stk. 3, vil tilsynsmyndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, jf. § 110 b, stk. 1, uanset tavshedspligt i anden lovgivning kunne videregive oplysninger til fysiske og juridiske personer i samarbejdet, hvis oplysningerne kunne have betydning for den opgave, der varetages i samarbejdet.

Efter den foreslåede ændring til § 110 b, stk. 4, vil visse fysiske og juridiske personer uanset tavshedspligtsbestemmelser i lov om finansiel virksomhed m.v. kunne videregive oplysninger som led i samarbejdet, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af den foreslåede § 110 b, stk. 8.

Efter den foreslåede ændring til § 110 b, stk. 7, 3. pkt., vil fysiske eller juridiske personer kunne inddrage oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Der vil som led i det operative samarbejde kunne være behov for at dele ikke-følsomme oplysninger, følsomme oplysninger, oplysninger om strafbare forhold og oplysninger om personnummer.

De foreslåede bestemmelser om ændring af reglerne i retsplejeloven udgør således supplerende retsgrundlag i forhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, artikel 9, stk. 2, litra g, og artikel 10. Endvidere medfører bestemmelserne, at private kan behandle oplysninger om personnummer på baggrund af databeskyttelseslovens § 11, stk. 2, nr. 1, hvoraf det fremgår, at private må behandle oplysninger om personnummer, når det følger af lovgivningen.

For så vidt angår aktører omfattet af retshåndhævelsesloven er bestemmelserne indenfor rammerne af lovens §§ 9 og 10 om behandling af personoplysninger.

Den foreslåede tilpasning af § 110 b i retsplejeloven står overordnet i et rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges, samt respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse. Dette skyldes bestemmelsens formålsafgrænsning i forhold til emnerne for et operativt samarbejde, og de begrænsninger for anvendelse af udvekslede oplysninger, der er fastsat i retsplejelovens § 110 b, stk. 7. Det vurderes derudover, at passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser bl.a. er sikret gennem organiseringen af

samarbejdet i National enhed for Særlig Kriminalitet og den særlige tavshedspligt i retsplejelovens § 110 b, stk. 5.

De foreslåede ændringer til retsplejelovens § 110 b, stk. 3, 4 og 7, skal som nævnt ses i sammenhæng med den foreslåede ændring til retsplejelovens § 110 b, stk. 2, 2. pkt. Der er således ikke tilsigtet en udvidelse i forhold til den adgang til behandling af personoplysninger, som deltagerne i operative samarbejder hidtil har været underlagt.

Endvidere vurderer National enhed for Særlig Kriminalitet, at der er private aktører, der ikke i dag er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som kan bidrage med relevante oplysninger og viden, der kan styrke og målrette forebyggelsen og efterforskningen af hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb mod børn og økonomisk kriminalitet under særlige omstændigheder, herunder underliggende forbrydelser, samt i nogle tilfælde medvirke til, at igangværende kriminelle aktiviteter hurtigere opdages, standses og strafforfølges.

På baggrund af ovenstående er det således Justitsministeriets vurdering, at fysiske og juridiske personer inden for de nævnte rammer kan behandle, herunder indsamle og videregive personoplysninger i forbindelse med et operativt samarbejde.

Herudover bemærkes det, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og -loven samt retshåndhævelsesloven, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 og retshåndhævelseslovens § 4, også skal iagttages, når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om FAIF-UCITS II-direktivet vurderes overordnet at have positive økonomiske konsekvenser, bl.a. med henvisning til harmoniseringen af FAIF- og UCITS-regelsættene, der på sigt vil føre til mere effektiv drift og administration af og tilsyn med FAIF'er og UCITS. Det vurderes derudover ikke at medføre negative implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslagets del om FAIF-UCITS II-direktivet efterlever princip nr. 1, 2, 4, 5, 6 og 7 om digitaliseringsklar lovgivning. For så vidt angår princip nr. 3 muliggør lovforslaget automatisk sagsbehandling i det omfang afgørelser kan træffes på baggrund af rent objektive kriterier og ikke består af personoplysninger.

Lovforslagets del om at finansielle markedsdeltagere vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af dele af disclosureforordningen vurderes at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige i form af en domsstolssag hvert andet år.

Lovforslagets del om at virksomheder vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af ESG-vurderingsforordningen og crowdfundingforordningen vurderes også at kunne medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige i form af en domstolssag hvert, hvert andet år.

Lovforslagets del om at udvide hæderlighedskravet til også at omfatte kunsthandlere vil have visse økonomiske konsekvenser for det offentlige. Implementeringen af de nye krav vil umiddelbart kræve ekstra ressourcer for Erhvervsstyrelsen. Styrelsen skal sikre, at kunsthandlere overholder de nye hæderlighedskrav, men det vurderes umiddelbart, at de ekstra ressourcer kan afholdes inden for den eksisterende ramme. For at sikre en effektiv implementering af lovændringerne kan det være nødvendigt at udarbejde og gennemføre vejledninger rettet mod kunsthandlere. Dette vil kunne hjælpe med forståelse og opfyldelse af de nye krav.

Lovforslagets del om etablering af et fælles europæisk adgangspunkt forventes at medføre økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for Finanstilsynet, særligt i form af ressourcer til udvikling af nye systemer, videreudvikling af nuværende systemer samt til årsværk. Der vil skulle bruges årsværk til udvikling og videreudvikling af it-systemerne samt den efterfølgende drift- og it-support, der blandt andet omfatter kontakt med de omfattede virksomheder i tilfælde af afviste indberetninger. Der vil også skulle bruges årsværk til at føre tilsyn med reglernes overholdelse, vejlede om reglernes forståelse og håndtere Finanstilsynets forpligtelser til at sende administrative sanktioner og foranstaltninger til ESAP.

Lovforslaget efterlever princip nr. 1 og 4, da lovforslaget generelt bidrager til at præcisere og klargøre de relevante aktørers retsstilling på de berørte områder, ligesom lovforslaget er i overensstemmelse med princip nr. 4 om sammenhæng på tværs, særligt for så vidt angår udvidelsen af hæderlighedskravet i hvidvaskloven til også at omfatte kunsthandlere, ligesom lovforslaget, blandt andet ved implementeringen af CRD VI og FAIF-UCITS II-direktivet bidrager til at harmonisere regler på tværs af sektoren nationalt såvel som internationalt.

Lovforslaget er derudover ligeledes i overensstemmelse med princip nr. 3 om at muliggøre automatisk sagsbehandling, idet lovforslaget generelt sigter at ensrette krav til oplysninger fra de pågældende aktører, hvilket i højere grad vil kunne ensrette sagsbehandlingen.

Lovforslagets foreslåede justering af reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen er udformet i overensstemmelse med princip nr. 5 om tryk og sikker datahåndtering.

For så vidt angår princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur forventes delen om etablering af et fælles europæisk adgangspunkt at medføre, at der skal udbygges på den nuværende offentlige infrastruktur. I det omfang, der er muligt og hensigtsmæssigt vil den eksisterende infrastruktur anvendes.

Lovforslagets del, hvorefter finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af dele af disclosureforordningen samt de tilsvarende ændringer i de øvrige danske hovedlove, vurderes at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige i form af en domstolssag hvert andet år.

Lovforslagets del om området for forebyggelse og håndtering af kriser i finansielle virksomheder vurderes ikke at få økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Der er tale om præciseringer af gældende krav til pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og visse holdingselskaber og finansieringsinstitutter for at sikre korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II).

Lovforslagets del vedrørende statsgarantiordningen vurderes at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige. Der afsættes i den nuværende model et beløb på 21 mio. kr. årligt til ordningen, hvor risikoen finansieres ved en kombination af forventede årlige provisionsindtægter fra låntagere og lånudbydere på 9 mio. kr., samt en statslig udgift til risikopræmie på 12 mio. kr. Statens udgift til risikopræmie foreslås nedjusteret til 9 mio. kr. årligt, hvilket skyldes erfaringerne med det nuværende træk på ordningen samt forventningerne til aktivitetsniveauet i den justerede ordning.

Garantiprovisionen, som på nuværende tidspunkt skal tilfalde staten, skal ifølge det foreslåede deles med 50 pct. til Finansiell Stabilitet og 50 pct. til staten. Såfremt der opstår et finansieringsbehov i Finansiell Stabilitet, eksempelvis ved lavt træk på ordningen og dermed få provisionsindtægter, vil der skulle tages særskilt stilling til finansieringen. Modsat vil et eventuelt overskud fra ordningen efter betaling af omkostninger til ordningen og udbetalinger under de udstedte garantier, tilfalde staten.

Lovforslagets del vedrørende lempelse af kontantreglen for kommunerne kan medføre positive økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige, da behovet for sikkerhed, opbevaring m.v. i forbindelse med kontanthåndtering vil reduceres for de institutioner og virksomheder, der får tildelt dispensation fra kontantreglen.

En institution eller virksomhed, der får tildelt den foreslåede dispensation fra kontantreglen, vil ligeledes have bedre

mulighed for at digitalisere administrationen af indkomne betalinger.

Den foreslåede ændring af lempelse af kontantreglen økonomiske konsekvenser for det offentlige er ikke kvantificerbare, da de afhænger af i hvilken grad, der bliver meddelt dispensation fra kontantreglen.

Lovforslaget vurderes derudover at have økonomiske konsekvenser for det offentlige, da kommunalbestyrelserne må afsætte tid til at vurdere, hvilke virksomheder og institutioner, der kan opnå dispensation.

Lovforslagets øvrige dele medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslagets øvrige efterlever princip nr. 1, 3, 4, 5 og 7 for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del om FAIF-UCITS II-direktivet vil formentlig medføre begrænsede økonomiske konsekvenser, der skal oppebæres én gang, hvilket imidlertid afhænger af i hvilket omfang virksomhederne gør brug af de nye muligheder, som lovforslaget giver.

Forslaget om at harmonisere regler for låneudstedende fonde i lovforslagets del om FAIF-UCITS II forventes at have begrænsede administrative omkostninger for forvaltere af disse i Danmark, der skal tilpasse sig nye specifikke regler på området. Det skyldes, at forvaltere allerede er underlagt de generelle regler om risikostyring, der gælder i dansk ret.

Forslaget om en fonds benyttelse af en depositar i et andet EU-medlemsland i lovforslagets del om FAIF-UCITS II kan, såfremt muligheden udnyttes, medføre øget konkurrence på markedet for depositarydelser, især i mindre EU-lande, hvor der i øjeblikket er få aktører. Det kan medføre lavere depositaromkostninger. Omvendt er der risiko for, at forslaget medfører, at allerede store spillere i Europa på markedet for depositarydelser bliver endnu større. Det kan skabe en koncentration af markedet, hvilket kan medføre større omkostninger for fondene. Brugen af denne mulighed vil alt andet lige gøre tilsynet med grænseoverskridende depositarydelser mere komplekst. Effekten er uklar på nuværende tidspunkt.

Forslaget om harmonisering af regler om likviditetsstyringsværktøjer i lovforslagets del om FAIF-UCITS II vurderes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for danske forvaltere og investeringsforvaltningsselskaber, der

allerede nu skal leve op til mere generelle krav til likviditetsstyring.

Forslaget om øget gennemsigtighed for delegation af tjenesteydelser og rapportering af dette fra forvaltere/investeringsforvaltningsselskaber til Finanstilsynet og fra Finanstilsynet til ESMA i lovforslagets del om FAIF-UCITS II vurderes at kunne medføre ikke-væsentlige administrative omkostninger for forvaltere og investeringsforvaltningsselskaber.

Forslaget om at tage initiativer til at ensrette regelsæt for datarapportering for FAIF'er og UCITS og forslaget om en undersøgelse om et rapporteringssystem, der skal være med til at reducere dobbeltrapportering og standardisere data i lovforslagets del om FAIF-UCITS II, kan på længere sigt hindre unødigt dobbeltrapportering og lette driften af fondene. Et mere integreret rapporteringssystem har dog en risiko for at blive omkostningstungt, hvorfor et sådant initiativ vil skulle bygge på en grundig konsekvensanalyse for at sikre sig, at der er en klar merværdi, der overstiger omkostningerne og byrderne.

Lovforslagets del om implementering af FAIF-UCITS II-direktivet vil medføre begrænsede administrative udgifter, da nogle processer vil skulle tilpasses de nye regler og muligheder, som lovforslaget åbner for.

Forslagets del om at tage initiativer til at ensrette regelsæt for datarapportering for FAIF'er og UCITS og om en undersøgelse om et rapporteringssystem, der skal være med til at reducere dobbeltrapportering og standardisere data, hvilket på længere sigt vil hindre unødigt dobbeltrapportering og lette driften af fondene.

Lovforslagets del om erhvervelse af en væsentlig kapitalandel, som foreslået i §§ 145-145 d i lov om finansiel virksomhed, at erhvervslivet vil blive pålagt en mindre byrde ved at skulle ansøge om godkendelse af væsentlige erhvervelser af kapitalandele, men henset til væsentlighedsgrænsen forventes mængden af ansøgninger ikke at være væsentlig.

Lovforslagets del om indførelse af krav om individuelle erklæringer for ledelsesmedlemmer og personer med nøglefunktioner, samt krav om en samlet ansvarsoversigt i pengeinstitutter og realkreditinstitutter indebærer et dokumentationskrav, som vil medføre administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter vil skulle afsætte ressourcer til udarbejdelse af erklæringer for alle medlemmer af sin direktion, faktiske ledelse og personer med ansvar for nøglepersoner, samt til udarbejdelse af en samlet ansvarsoversigt for instituttets organisatoriske ansvarsområder. Dokumenter vil løbende skulle ajourføres, når der sker ændringer i ansvarsfordelingen eller udskiftning af de omfattede personer.

Lovforslagets del om at udvide hæderlighedskravet i hvidvaskloven til også at omfatte kunsthandlere, kan indebære administrative byrder inden for kunstsektoren som følge af, at kunsthandlere vil skulle bruge ressourcer på at dokumentere hæderlighed for de relevante aktører. Det kræver indsamling og fremlæggelse af relevant dokumentation.

Lovforslagets del om advokaters indhentelse og kontrol af identitetsoplysninger på reelle ejere, der har midler stående på advokatens samlektantbankkonto, og tilgængeliggørelse for pengeinstituttet af oplysningerne og dokumentationen forventes at få negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Navnlig forventes det, at forslaget i de tilfælde, hvor advokater yder bistand m.v. uden for hvidvasklovens anvendelsesområde for advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 13, vil medføre negative administrative konsekvenser for advokatbranchen. I de tilfælde, hvor advokater udfører bistand m.v. omfattet af bestemmelsen, forventes der ikke at være væsentlige konsekvenser forbundet hermed. Det skyldes, at en advokat i disse tilfælde forudsættes at have de fornødne identitetsoplysninger m.v. på de reelle ejere (klienterne) til brug for udførelsen af advokatens egne kundekendingsprocedurer, og som advokaten med lovforslaget skal stille til rådighed for sit pengeinstitut, hvis klienterne har midler stående på advokatens samlektantbankkonto.

For så vidt angår pengeinstitutterne forventes der ikke at være administrative konsekvenser forbundet med lovforslaget, idet pengeinstitutterne allerede har en forpligtelse til at kende de reelle ejere som led i pengeinstitutternes kundekendingsprocedurer.

Vælger pengeinstitutterne og advokatbranchen at udvikle og etablere et "Application Programming Interface" (API) – som er en softwaregrænseflade – der muliggør udvekslingen af de reelle ejeres identitetsoplysninger og kontrol dokumenter, som beviser de reelle ejeres identitet, må det endvidere forventes, at der vil være økonomiske konsekvenser i form af implementerings- og driftsomkostninger forbundet med en sådan API-løsning.

Lovforslagets vedrørende statsgarantiordningen forventes at få konsekvenser for de ejendomskreditgivere, som gør brug af ordningen. Justeringerne vil medføre, at ejendomskreditgiveren vil opnå en større sikkerhed, som følge af udvidelse af belåningsintervallet. Det forventes, at ejendomskreditgiverne vil yde lån til privatpersoner, som ejendomskreditgiverne uden statsgarantien ellers ikke ville have ydet lån til grundet den potentielle risiko herved.

Det lægges op til at provisionssatsen for låneudbydere sæn-

kes til 1,03 pct. i gennemsnit fra de nuværende 1,25 pct. i gennemsnit.

Lovforslaget om at indføre en hjemmel til at udstede regler om kompetencekrav for ansatte i kryptoaktivtjenesteudbydere, der foretager investeringsrådgivning eller -formidling vil medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet, da reglerne forventes at pålægge virksomheder at udarbejde procedurer, der skal sikre, at de ansatte har tilstrækkelige kompetencer.

Lovforslagets del om lempelse af kontantreglen vil kunne medføre positive økonomiske eller administrative konsekvenser for dele af erhvervslivet, da lovforslaget fastsætter, at der kan dispenseres fra kontantreglen for betalingsmodtagere i form af virksomheder og institutioner på børne- og ungdområdet, der er sammenlignelige med de kommunale institutioner og virksomheder. Benyttes dispensationsmuligheden vil de dele af erhvervslivet, der som en del af deres forretning håndterer kontanter, kunne opleve negative økonomiske konsekvenser, da behovet for ydelser forbundet med kontanthåndtering vil falde.

Lovforslagets del om etableringen af et nyt fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) kan medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i det omfang, virksomhederne skal erhverve en juridisk identifikationskode. Kravet om at erhverve en juridisk identifikationskode er fastsat i lovforslaget, og Erhvervsministeriet forventer, at kravet vil blive præciseret af Kommissionen i en delegeret forordning som en LEI-kode. De fleste virksomheder på Finanstilsynets område forventes allerede at have en LEI-kode i dag. Det forventes ændringerne vil medføre negative administrative konsekvenser for erhvervslivet, der overstiger 4 mio. kr. De administrative konsekvenser dækker over de direkte omkostninger, som virksomhederne får ved at skulle efterleve kravene, herunder f.eks. indkøb af software. De virksomheder, der berøres af lovforslaget, er udstedere, markedsoperatører og finansielle markedsdeltagere såsom investeringselskaber, fondsmæglerselskaber, forsikringselskaber, firmapensionskasser og kreditinstitutter. Det forventes endvidere at ændringerne vil medføre negative administrative konsekvenser, i det omfang ændringer pålægger virksomhederne at indsende offentliggjorte oplysninger til Finanstilsynet, herunder overholde specifikke krav til format og metadata, med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Særligt i det omfang virksomhederne gør brug af systemer til at indsende oplysninger til Finanstilsynet i dag, vil virksomhederne skulle tilpasse eller købe nye it-systemer for at kunne overholde de nye krav. I de tilfælde, hvor virksomhederne kun er forpligtede til at offentliggøre oplysningerne i dag, vil det også medføre administrative konsekvenser for de berørte virksomheder fremover at skulle indsende oplysninger til Finanstilsynet. Dette bl.a. i form af nye arbejdsgange og evt. systemløsninger. Det forventes på sigt, at ændringerne vil medføre positive konsekvenser på samfunds niveau i

form af lettere adgang til offentliggjorte oplysninger på det finansielle område på tværs af medlemslandene. Det vurderes, at det vil blive lettere at opsøge relevante oplysninger, der i dag skal hentes fra flere forskellige kilder som f.eks. virksomheders hjemmesider, regulerede markeder, m.v. Adgangen til investeringsrelevante oplysninger vil bl.a. kunne øge synligheden og muligheden for at hente kapital og finansiering, til gavn særligt for SMV'er.

Lovforslaget vurderes derudover ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets del om advokaters indhentelse og kontrol af identitetsoplysninger på reelle ejere, der har midler stående på advokatens samlede klientbankkonto, og tilgængeliggørelse for pengeinstituttet af oplysningerne og dokumentationen har negative administrative konsekvenser for borgerne, idet borgerne vil skulle afgive identitetsoplysninger og kontrol-dokumenter, som beviser deres identitet, til advokater, når borgerne som klienter har midler stående på advokaters samlede klientbankkonti.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets del om, at overtrædelser af dele af disclosureforordningen skal straffes med bøde supplerer forordningen ved at styrke Finanstilsynets reaktionsmuligheder i forhold til overtrædelser af forordningen.

Med lovforslaget vil artikel 39, stk. 1, litra a, i crowdfundingforordningen, der fastslår, hvilke overtrædelser, der som minimum skal kunne sanktioneres, blive implementeret. Lovforslaget supplerer derfor crowdfundingforordningen ved at styrke Finanstilsynets reaktionsmuligheder i forhold til overtrædelser af forordningen.

Lovforslagets del der supplerer ESG-vurderingsforordningen, ved bl.a. at udpege Finanstilsynet som kompetent myndighed til hvem ESMA kan uddelegere visse tilsynsopgaver til, og til at sikre overholdelsen af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Lovforslagets del om FAIF-UCITS II-direktivet implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse. Lovforslaget overholder principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, da implementeringen ikke antages at gå videre end minimumskravene i EU-regulerin-

gen. Det prioriteres, at danske virksomheder ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence, da fleksibilitet og undtagelsesmuligheder udnyttes.

Lovforslagets del om outputgulv på koncernniveau indeholder regler om at indføre valgmuligheder, som udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet (CRR III) er direkte gældende i Danmark fra 1. januar 2025. CRR III indeholder en række nationale valgmuligheder. Hvis Danmark har valgt at anvende de pågældende valgmuligheder, skal dette fastsættes ved lov. Det foreslås derfor at anvende valgmulighederne vedrørende lavere risikovægtning af boliglån i beregning af outputgulvet og anvendelse af outputgulvet på koncernniveau.

Lovforslagets del om ændring af strafbestemmelserne i lov om kapitalmarkeder, supplerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2012/648 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelandes centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder.

EMIR forudsætter, at der i national lovgivning vedtages strafbestemmelser for overtrædelse af visse af forordningens bestemmelser, som er omfattet af forordningens afsnit II.

Med lovforslaget foreslås derfor at nyaffatte strafbestemmelser i § 251 i lov om kapitalmarkeder, så nye bestemmelser, der er indført i EMIR med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelandes centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder, vedrørende overtrædelse af krav til etableringen af aktive clearingkonti hos CCP'er etableret i EU, CCP'ers rapportering af informationer til ESMA, modparter rapportering af informationer om deres anvendelse af CCP'er og gennemsigtighedsbestemmelser for adgangen og prisen og clearingtjenester, strafbelægges.

Derudover foreslås det, at der indføres en hjemmel til Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen i tillæg til de myndigheder, som allerede i dag kan modtage disse oplysninger efter de gældende regler.

Lovforslagets del om præcisering af definitionen af del-

tager i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU) 2015/2366 for så vidt angår straskreditoverførsler ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer.

Ændringen giver mulighed for at tilføje til definitionen af deltager i lov om kapitalmarkeder, at en indirekte deltager også kan betragtes som deltager, hvis det er begrundet i en systembetinget risiko.

Lovforslagets del om vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester indeholder en præcisering af den gældende bestemmelse i § 64, i lov om betalinger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.

Lovforslaget indeholder en præcisering af den gældende bestemmelse i § 64, i lov om betalinger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.

Med lovforslaget foretages ændringer i § 354 a, stk. 4, 1. pkt., og § 345 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 med senere ændringer.

Lovforslaget implementerer artikel 94, stk. 1, litra m, og dele af artikel 109, stk. 2, og hele stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (CRD V). Bestemmelserne implementeres nu, fordi bestemmelserne ikke tidligere har været tilstrækkeligt implementeret i dansk ret. Der er tale om direktivnær implementering.

Med lovforslaget implementeres krav om kollektiv egnethed for bestyrelsesmedlemmer i kreditservicevirksomheder i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU.

Lovforslagets del om området for forebyggelse og håndtering af kriser i finansielle virksomheder implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II). Lovforslaget har til formål at rette op på fejl ved den oprindelige implementering af direktivet, hvilket skete ved lov nr. 2110 af 22. december 2020. Disse fejl er efterfølgende delvist blevet imødegået ved lov nr. 481 af 22. maj 2024.

Med lovforslaget foreslås de nødvendige ændringer i lov om kapitalmarkeder og lov om fondsmæglerselskaber for at implementere dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter. Med forslaget lægges der op til en direktivnær implementering. Forslaget lever op til de fem principper for implementering af erhvervsrettet regulering.

Med lovforslaget foreslås det at ændre § 11, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der implementerer artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (boligkreditdirektivet). Bestemmelsen ændres så omfanget af Finanstilsynets tilsyn med filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, direktivnært tilpasses artikel 34, stk. 2, i boligkreditdirektivet.

Lovforslagets del om etableringen af nyt fælleseuropæisk adgangspunkt (ESAP) vil implementere helt eller delvist og supplere følgende EU-retsakter: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusdirektivet) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusforordningen).

I medfør af ESAP-forordningen vil ESMA (European Securities and Markets Authority) etablere og drive et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP), der skal give centralise-

ret elektronisk adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. For at sikre, at de offentliggjorte oplysninger bliver videresendt til ESAP, er 16 direktiver og 19 forordninger blevet ændret i medfør af omnibusdirektivet og omnibusforordningen. De 35 omfattede EU-retsakter er samlet anført i bilaget til ESAP-forordningen. Medlemsstaterne skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterleve omnibusdirektivet senest den 10. januar 2026, jf. direktivets artikel 17, stk. 1. Uanset dette skal medlemsstaterne vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterleve artikel 3 i omnibusdirektivet senest den 10. juli 2025, jf. direktivets artikel 17, stk. 2. Artikel 3 i omnibusdirektivet medfører ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (gennemsigtighedsdirektivet). Omnibusforordningen er direkte gældende i Danmark og skal derfor ikke implementeres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt at indføre regler om bl.a. straf, for så vidt angår de to forordninger, der er omfattet af ESAP-systemets første fase. Det gælder shortsellingforordningen og prospektforordningen. Det er derudover nødvendigt at udpege Finanstilsynet som indsamlingsorgan for de forordninger, der hører under Finanstilsynets område.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. december 2024 til den 31. januar 2025 været sendt i høring (42 dage) hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, AiiA A/S, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Akademisk Arkitektforening, Auktion Antik, Auktionshuset DAB, Auktionslederforeningen, Amnesty International, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Bruun Rasmussen Kunstauktioner, Campen Auktioner, Barnets Tarv Nu, Business Danmark, Børne- og Kulturchefforeningen (BKF), CBS, CEPOS, Computershare, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, Cerestar Scandinavia's Pensionskasse, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Ejendoms-kredit, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Firmidræt, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Iværksætter forening, Dansk Inkasso Brancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regio-

ner, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Den Sociale Retshjælp, Det Økonomiske Råds Sekretariat (DØRS), Danmarks Nationalbanks Pensionskasse under afvikling, Danske Banks Pensionskasse for førtidspensionister, Drivkraft Danmark, DAM online Auktioner, DGS Dansk Galleri Sammenslutning, Det Ethiske Råd, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Den Europæiske Central Bank (ECB), e-nettet, Ejendom Danmark, Equity Law Advokatanparts-selskab, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings Agenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Familieretshuset, Finn Nørgaard Foreningen, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater (FAU), FRIDA Forsikring Agentur A/S, Frie Gadejurister, Fundamentet, Fængselsforbundet, Garantiformuen, Gode penge, Gadejuristen, HK, Høresta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Haderslev auktion, Holstebro Auktioner, Hørsholm Auktioner (Auktionshuset), Hjælp Voldsofre, HK Politiet og Anklagemyndigheden, HK Stat, HK-Landsklubben, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, IBM Pensionsfond, Jagttegnslærerforeningen, Kasinoforeningen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Kriminalforsorgsforeningen, Kreditforeningen Danmarks Pensionsafvklingskasse, Københavns Havns Pensionskasse, Københavns Universitet, Københavns auktioner, Københavns Retshjælp, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen KRIM, Lev Uden Vold, Mellemløkeligt Samvirke, MobilePay, Moltke-Leths Auktioner, Mybanker, Nets A/S, Nykredits Afviklingspensionskasse, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, OAK Foundation Denmark, Odense Retshjælp, Offerrådgivningen i Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Patienterstatningen, Politi-forbundet, Penneo A/S, Pensionsafvklingskassen for Købstædernes almindelige Brandforsikring, Pensionskassen for direktør i nogle med Spk. Bikuben fusionerede spareks, Pensionskassen for Direktører i Sparekassen SDS, Pensionskassen for funktionærer ansat i Roskilde Sparekasse, Pensionskassen under Alm.

Brand A/S, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Red Barnet Ungdom, Retspolitisk Forening, Røde Kors, Rådgivnings Danmark, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Spillebranchen, Syddansk Universitet, Scandic Art-auktion, Sjællands auktionshus Svendborgauktionerne, S. B. Aktuar Rådgivning A/S, SAS Pilot & Navigator Pensionskasse, samtlige byretter, SAVN, Sikkerhedsbranchen, Socialpædagogernes Landsforbund, SSP-Samrådet, Sø- og Handelsretten, Telekommunikationsindustrien i Danmark, TDC Pensionskasse, Transparency International Danmark, Ungdommens Røde Kors, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Vestre Landsret, VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, Vaabenhistorisk Selskab, Xerox Pensionskasse, Ældre sagen, Ørsted, Østre Landsret, Aarhus Retshjælp, Aalborg Universitet, Aarhus BSS og Aalborg Auktionshus.

Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v. vedrørende lovforslagets del om ændring af hvidvaskloven om pengeinstitutters adgang til oplysninger om reelle ejere af midler på advokaters samle-klientbankkonti

Denne del af lovforslaget, som er udarbejdet af Justitsministeriet, har været udsendt i særskilt høring i perioden fra den 9. september 2024 til den 7. oktober 2024 (37 dage) hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatnævnet, Advokatrådet, Business Danmark, Civilstyrelsen, Dansk Crowdfunding Forening, Dansk Erhverv, Dansk Fintech Alliance (DAFINA), Dansk Industri, Dansk

Inkasso Brancheorganisation, Danske Advokater, Danske Arveretsadvokater, Danske Dødsboadvokater, Danske Familieadvokater, Danske Inkassoadvokater, Danske Insolvensadvokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Danske Advokat-samfund, DJØF Advokater, Dommerfuldmægtigforeningen, Erhvervsstyrelsen, Finans Danmark, Finans og Leasing Finansforbundet, Finansforeningen/CFA, Society Danmark, Finansiell Stabilitet A/S, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Familieretsadvokater, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen af Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Højesteret, Institut for Menneskerettigheder, Investeringsforeningsrådet, Justitia, Kuratorforeningen, Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Landsdækkende Banker, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Liberale Erhvervsråd, Lokale Pengeinstitutter, Pengeinstitutankenævnet, Pension Danmark, Retspolitisk Forening, Samtlige byretter, SMVDanmark, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aalborg Universitet (Juridisk Institut) og Aarhus Universitet (Juridisk Institut). Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Naalakkersuisut via Rigsombudsmanden i Grønland.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslagets del om lempelse af kontantreglen reducerer behovet for sikkerhed, opbevaring m.v. i forbindelse med kontanthåndtering for de kommunale institutioner og virksomheder, der får tildelt dispensation fra kontantreglen.</p> <p>Lovforslagets del om ændring af lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne vil kunne medføre, at ejendomskreditgivere og forbrugere skal betale en garantiprovision til staten ved benyttelse af ordningen. Garantiprovisionen skal dække tab forbundet med ordningen.</p>	<p>At finansielle markedsdeltagere vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af dele af disclosureforordningen, ESG-vurderingsforordningen og crowdfundingforordningen kan medføre domsstolssager og dermed økonomiske konsekvenser for staten. Der forventes alene ganske få sager. Lovforslaget vil endvidere give ansøgere af egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse mulighed for at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag for domstolene, hvilket også kan være forbundet med økonomiske konsekvenser. Få sager forventes indbragt, hvis nogen overhovedet.</p> <p>Lovforslagets del om at udvide hæderlighedskravet til også at omfatte kunsthåndlere vil medføre, at Erhvervssty-</p>

		<p>relsen skal bruge ressourcer på at sikre, at kunsthandlere overholder de nye hæderlighedskrav, men det vurderes umiddelbart, at de ekstra ressourcer kan afholdes inden for den eksisterende ramme.</p> <p>Desuden forventes etablering af et fælles europæisk adgangspunkt at medføre økonomiske konsekvenser for staten i form af it-understøttelse og årsværk hertil.</p> <p>Lovforslagets del om ændring af lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne vil fortsat give mulighed for statsgaranti til boliglån i landdistrikter. Risikopræmien på finansloven sættes til 3 mio. kr.</p> <p>Med lovforslaget vil kommunalbestyrelserne skulle vurdere ansøgninger om dispensation fra kontantreglen, hvilket kan medføre administrative konsekvenser for kommunen.</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>For så vidt angår lempelse af kontantreglen, kan den del af forslaget øge digitaliseringen i de kommunale institutioner og virksomheder, der får tildelt dispensation fra kontantreglen.</p> <p>Desuden forventes lovforslagets del om etablering af et fælles europæisk adgangspunkt på sigt at medføre positive implementeringskonsekvenser for staten gennem automatisering af indberetninger.</p>	<p>Udvidelse af hæderlighedskravet til også at omfatte kunsthandlere vil umiddelbart kræve ekstra ressourcer for Erhvervsstyrelsen. Implementeringsomkostningerne forbundet hermed vurderes dog at kunne indeholdes i den nuværende økonomiske ramme.</p> <p>Lovforslagets del om etablering af et fælles europæisk adgangspunkt forventes at medføre implementeringskonsekvenser for staten i form af it-understøttelse og administrative omstillings- og driftskonsekvenser.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	<p>Lovforslagets del om udvidelsen af hæderlighedskravet i hvidvaskloven vil kunne medføre en øget tillid og professionalisering af kunstsektoren, som kan øge markedets integritet og attraktivitet på lang sigt.</p> <p>Lovforslagets del om ændring af lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne vil kunne medføre</p>	<p>Lovforslagets del om lempelse af kontantreglen forventes ikke at medføre direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, da lovforslaget alene fastsætter, at der kan dispenseres fra kontantreglen. Benyttes dispensationsmuligheden vil de dele af erhvervslivet, der som en del af deres forretning håndterer kontanter, kunne opleve negative økonomiske konsekvenser, da behovet for ydelser forbundet med kontanthåndtering vil falde.</p>

	<p>positive konsekvenser for de ejendoms kreditgivere, som gør brug af ordningen, da en udvidelse af statsgarantien på en del af finansieringen, medfører større incitament og sikkerhed for ejendoms kreditgiverne til belåning i særlige områder.</p> <p>Lovforslagets del om lempelse af kontantreglen kan medføre positive økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for dele af erhvervslivet, da behovet for sikkerhed, opbevaring m.v. i forbindelse med kontanthåndtering vil reduceres for de institutioner og virksomheder, der får tildelt dispensation fra kontantreglen.</p>	<p>Lovforslagets del om, at bestyrelsen i kreditservicevirksomheder skal sikre kollektiv egnethed, vil være forbundet med økonomiske omkostninger.</p> <p>Lovforslagets del om ESAP kan medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i det omfang, virksomhederne skal erhverve en juridisk identifikationskode i form af en LEI-kode.</p> <p>Lovforslagets del om pengeinstitutters behandling af advokaters samle klientbankkonti forventes at have økonomiske konsekvenser i form af implementerings- og driftsomkostninger, hvis pengeinstitutterne og advokatbranchen vælger at udvikle og etablere et "Application Programming Interface" (API), der muliggør udvekslingen af de reelle ejeres identitetsoplysninger og kontrol dokumenter, som beviser de reelle ejeres identitet.</p> <p>Lovforslagets del om FAIF II-UCITS II-direktivet vil formentlig medføre begrænsede økonomiske efterlevelseseffekter, der skal oppebæres én gang, hvilket imidlertid afhænger af i hvilket omfang virksomhederne gør brug af de nye muligheder, som lovforslaget giver.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	<p>Lovforslagets del om implementering af FAIF-UCITS II-direktivet vil medføre begrænsede administrative udgifter, da nogle processer vil skulle tilpasses de nye regler og muligheder, som lovforslaget åbner for.</p> <p>Lovforslagets del om ESAP forventes på sigt at medføre positive konsekvenser på samfundsniveau i form af lettere adgang til investeringsrelevante oplysninger.</p>	<p>Lovforslagets del om registreringspligt i Hvidvasksekretariatets underretningssystem forventes af medføre mindre administrative byrder for erhvervslivet.</p> <p>Kunsthåndlere vil som følge af lovforslagets del om udvidelsen af hæderlighedskravet i hvidvaskloven skulle indhente straffeattester for medlemmer af den øverste eller daglige ledelse og reelle ejere.</p> <p>Lovforslagets del om at bestyrelsen i kreditservicevirksomheder skal sikre kollektiv egnethed kan være forbundet med administrative omkostninger.</p>

		<p>Lovforslagets del om ESAP forventes at medføre administrative konsekvenser, der overstiger 4 mio. kr., i form af bl.a. it-understøttelse og nye arbejds-gange. De administrative konsekvenser dækker over de direkte omkostninger, som virksomhederne får ved at skulle indsende oplysninger til Finanstilsynet.</p> <p>Lovforslagets del om pengeinstitutters behandling af advokaters samleklie-ntbankkonti</p> <p>har negative administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet advokater forpligtes til at indhente og stille identitetsoplysninger på reelle ejere, der har midler stående på samleklie-ntbankkonti, til rådighed for pengeinstitutter. Endvidere forpligtes advokater at kontrollere de reelle ejeres identitet og stille dokumenter, der beviser identite-ten, til rådighed for pengeinstitutter.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Lovforslagets del om ændring af lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne vil kunne medføre positive konsekvenser for de borgere, der benytter sig af tilbuddet om statsgaranteret lån, da omfanget udvides og gøres permanent.</p> <p>Lovforslagets del om udvidelsen af hæderlighedskravet til også at omfatte kunsthåndlere forventes at medføre øget gennemsigtighed og tillid i kunstmarkedet, hvilket kan gøre handel med kunstværker lettere og mere sikkert.</p> <p>Lovforslagets del om ESAP forventes på sigt at medføre positive administrative konsekvenser i form af lettere adgang til investeringsrelevante oplysninger.</p>	<p>Lovforslagets del om pengeinstitutters behandling af advokaters samleklie-ntbankkonti har negative administrative konsekvenser for borgerne, idet borgerne vil skulle afgive identitetsoplysninger og dokumenter, der beviser deres identitet, til advokater, når borgerne som klienter har midler stående på advokaters samleklie-ntbankkonti.</p>
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeholdninger, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRDVI).</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj</p>	

2024 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet (CRR III) indeholder en række nationale valgmuligheder. Det foreslås med lovforslaget at anvende valgmulighederne vedrørende lavere risikovægtning af boliglån i beregning af outputgulvet og anvendelse af outputgulvet på koncernniveau.

Med lovforslaget del om offentliggørelseskrav for afgørelser om egnethed og hæderlighed i forskellige love ændres § 354 a, stk. 4, og § 345 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 med senere ændringer (CRD IV).

Lovforslaget implementerer artikel 94, stk. 1, litra m, og dele af artikel 109, stk. 2, og hele stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V), som ændrer direktiv 2013/36/EU (CRD IV), for at sikre en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelserne.

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (FAIF-UCITS II-direktivet).

Lovforslaget implementerer på tværs af den finansielle lovgivning dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde. Lovforslaget supplerer i øvrigt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Udvidelsen af personkredsen omfattet af hvidvasklovens § 57, stk. 2, til også at omfatte kunsthandlere er en rettelse til tidligere implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen) ved bl.a. at udpege Finanstilsynet som kompetent myndighed til hvem, ESMA kan uddelegere visse tilsynsopgaver og til at

sikre overholdelsen af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i forordningen.

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet (crowdfundingforordningen) ved at styrke Finanstilsynets reaktionsmuligheder i forhold til overtrædelser af forordningen.

Lovforslagets del om, at overtrædelser af dele af Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) skal kunne straffes med bøde supplerer forordningen ved at styrke Finanstilsynets reaktionsmuligheder i forhold til overtrædelser heraf.

Lovforslagets del om videregivelse af fortrolige oplysninger og ændring af straffebestemmelsen i lov om kapitalmarkeder supplerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2012/648 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR), som er ændret ved en ændringsforordning.

Med lovforslaget foreslås de nødvendige ændringer i lov om kapitalmarkeder og lov om fondsmæglerselskaber for at implementere dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), som er ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter.

Lovforslaget gennemfører i lov om kapitalmarkeder visse af de ændringer af prospektforordningen, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober om ændring af om ændring af forordning (EU) 2017/1129, (EU) nr. 596/2014 og (EU) nr. 600/2014. Det omfatter henvisningen til fristerne for Finanstilsynets behandling af prospekter og strafbelæggelse af overtrædelse af yderligere bestemmelser i prospektforordningen.

Lovforslagets del om præcisering af definitionen af deltager i betalingssystemer og værdipapirafviklingsystemer udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU) 2015/2366 for så vidt angår strakskreditoverførsler (straksbetalingsforordningen) ændrer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingsystemer (finalitydirektivet).

Lovforslagets del om vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester indeholder en præcisering af den gældende bestemmelse i § 64 i lov om betalinger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked (PSD2).

	<p>Lovforslagets del om området for forebyggelse og håndtering af kriser i finansielle virksomheder implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II). Lovforslaget har til formål at rette op på konstaterede fejl og mangler ved den oprindelige implementering af direktivet.</p> <p>Med lovforslaget implementeres krav om kollektiv egnethed for bestyrelsesmedlemmer i kreditservicevirksomheder i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU.</p>				
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="512 696 1070 786">Ja</td> <td data-bbox="1070 696 1334 786">Nej</td> </tr> <tr> <td data-bbox="512 786 1070 889"></td> <td data-bbox="1070 786 1334 889">X</td> </tr> </table>	Ja	Nej		X
Ja	Nej				
	X				

tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024,«.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende fodnote, 1. pkt. til lov om finansiel virksomhed indeholder en opregning af de direktiver og forordninger, som lov om finansiel virksomhed gennemfører.

Det foreslås i 1. pkt. i fodnoten til lovens titel, at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15,« indsættes »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner,

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om finansiel virksomhed, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet).

Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 5, artikel 11 og artikel 16, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/59 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer (covered bonds-direktivet).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Med den foreslåede ændring vil det desuden fremgå af fodnoten til lov om finansiel virksomhed, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indbe-

retning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici.

Ændringen foreslås som følge af, at det i dette lovforslag foreslås at gennemføre dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor den Europæiske Union, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Derudover er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte regler om virksomhedens indretning og stille krav om etablering af et datterselskab i stedet for en filial.

Det foreslås, at henvisningen til kreditinstitutter i § 1, stk. 3, udgår. Samtidig foreslås bemyndigelsen til at fastsætte regler for at kræve etablering af et datterselskab ophævet. Disse regler var udelukkende rettet mod kreditinstitutter, hvorfor de ikke er relevante at beholde, når bestemmelserne foreslås alene at skulle omfatte administrationsselskaber.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af forslaget til § 2. Der henvises til bemærkningerne til § 2 for yderligere beskrivelse af forslagets betydning for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU.

Den foreslåede ændring medfører ingen ændring for administrationsselskaber.

Til nr. 3 (§ 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land

udenfor den Europæiske Union, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Derudover er Finanstilsynet bemyndiget til at fastsætte regler om virksomhedens indretning og stille krav om etablering af et datterselskab i stedet for en filial.

Kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed fastsætter de procedurer, der skal benyttes, når en finansiel virksomhed fra et andet EU/EØS-land ønsker at drive virksomhed i Danmark gennem en filial.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse til at udøve aktiviteterne i nr. 1, 2 eller 6, i bilag 2.

Bestemmelsen implementerer artikel 21 c og 47 i CRD VI.

Kravet viderefører gældende ret, som i dag fremgår af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kreditinstitutter med hovedsæde i et land udenfor EU og EØS, skal have Finanstilsynets tilladelse til at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, yde udlån eller yde sikkerhedsstillelse og stille garantier for kunder i Danmark.

Kravet finder anvendelse, uanset, om virksomheden er underlagt et tilsvarende tilladelseskrav i hjemlandet. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er den faktiske aktivitet, og ikke virksomhedens tilladelse i hjemlandet, der udløser tilladelseskravet.

Er det f.eks. tilladt i et land udenfor EU eller EØS at stille garantier uden en tilladelse, og virksomheden derfor ikke er underlagt tilladelseskrav eller tilsyn i sit hjemland, vil virksomheden alligevel skulle have tilladelse i Danmark.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 2. pkt.*, at kreditinstitutter med hovedsæde i et land udenfor EU eller EØS skal etablere en filial eller et datterselskab for at kunne modtage indlån, yde udlån eller stille garantier. Dette er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov om finansiel virksomhed, undtagen kapitel 5, finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter som nævnt i *stk. 1*, med de afvigelser, som filialforholdet

nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret, og skal bevirke, at filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, er underlagt regler tilsvarende danske kreditinstitutter, og dermed sikre lige konkurrence.

Da en filial ikke er en selvstændig juridisk enhed, vil der være forhold, som efter deres karakter ikke kan overføres direkte. Derudover skal der tages hensyn til services, som ydes fra hovedvirksomheden til filialen. I stk. 5, gives Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler om filialernes indretning. Denne bemyndigelse vil blandt andet skulle anvendes til at tilpasse lovens regler til filialforhold. Derfor vil bekendtgørelsen kunne indeholde særlige regler for kapital- og likviditetsforhold og filialens risikostyring.

Kapitel 5 i loven finder ikke anvendelse på filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Kapitel 5 vedrører blandt andet danske kreditinstitutters mulighed for at udøve aktiviteter i andre lande indenfor EU.

Bestemmelsen indebærer, at filialer, der har tilladelse til at drive virksomhed i Danmark, af kreditinstitutter, der har tilladelse til at drive virksomhed fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, ikke kan udøve aktiviteter i andre lande indenfor EU.

I *stk. 3* foreslås en række undtagelser til tilladelseskravet i stk. 1. Anvendelse af en undtagelse til at udøve aktiviteter i Danmark giver ikke kreditinstituttet ret til at udføre andre aktiviteter.

Det foreslås i *nr. 1*, at stk. 1, ikke finder anvendelse, når virksomheden leverer en aktivitet til en kunde eller modpart, som er et kreditinstitut eller til en virksomhed i samme koncern som virksomheden selv.

Kreditinstitutter vil kunne anses for at have tilstrækkelige kompetencer til at kunne vurdere risikoen ved at modtage tjenesteydelser eller aktiviteter fra modparter i tredjelande. Derfor accepteres det, at virksomheder med hovedsæde i et tredjeland leverer tjenesteydelser eller aktiviteter til disse. Derudover kan det være væsentligt for et europæisk kreditinstituts forretningsmodel at indgå forretning med en virksomhed etableret udenfor EU.

Det foreslås i *nr. 2*, at stk. 1, finder anvendelse på virksomheder, der omfattet af §§ 41-43 eller bilag I i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsselskaber og -aktiviteter.

Forslaget vil medføre, at investeringsaktiviteter omfattet af lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter være undtaget kravet i stk. 1. Disse aktiviteter er selvstændigt reguleret i lov om fondsmæglerselskaber, investeringsservice og -aktiviteter. Baggrunden for denne specifikke undtagelse er, at nogle virksomheder både udøver kreditinstitutvirksomhed og investeringsservice. Undtagelsen skal sikre, at sådanne virksomheder ikke bliver omfattet af to regelsæt, hvis virksomheden kun tilbyder investeringsservices i Danmark.

I *nr. 3* foreslås, at hvis kunden på eget initiativ henvender sig til virksomheden på virksomhedens hjemsted, eller gennem en tredjepart, der handler på virksomhedens vegne, så er det undtaget fra stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse opstiller en mere generel ramme for, hvornår en aktivitet anses som udøvet i Danmark. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en virksomhed ikke anses for at udøve aktiviteter i Danmark, hvis en kunde opsøger virksomheden på eget initiativ. Dette vil betyde, at kunden uopfordret skal kontakte virksomheden på et forretningssted udenfor Danmark eller gennem virksomhedens hjemmeside. Udarbejder en virksomheden en hjemmeside på dansk, anses kontakten ikke som initieret på et forretningssted uden for Danmark og vil derfor ikke være undtaget tilladelseskravet.

Kunderne kan også vælge at kontakte virksomheden gennem en lokal tredjepart, der handler på virksomhedens vegne. En lokal tredjepart er en virksomhed eller person, som henvender sig til kunder efter aftale med virksomheden med hovedsæde i et land udenfor EU. Det medfører omvendt, at virksomheder med hovedsæde i et land udenfor EU ikke må anvende lokale tredjeparter til uopfordret at henvende sig til kunder. Det anses således ikke som kundens eget initiativ, hvis virksomheden henvender sig til kunden gennem en tredjepart, der handler på virksomhedens vegne.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder, der leverer ydelser efter stk. 3, nr. 3, hvor en kunde selv har henvendt sig, ikke må markedsføre andre produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden selv har opsøgt, medmindre disse er tæt forbundne med ydelserne leveret efter stk. 3, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden ikke må markedsføre andre produkter aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden har opsøgt efter stk. 3, nr. 3. Dog kan virksomheden markedsføre andre produkter aktiviteter eller tjenesteydelser, som er tæt forbundne med ydelserne leveret efter stk. 3, nr. 3.

Det foreslåede vil f.eks. betyde, at virksomheden kan markedsføre muligheden for at tilknytte et betalingskort, hvis kunden har opsøgt virksomheden med henblik på at åbne

en indlånskonto. I samme situation må virksomheden ikke markedsføre muligheden for at investere kundens midler eller at optage lån hos virksomheden.

Det foreslås i *stk. 5*, at selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapitalselskaber finder anvendelse for filialer nævnt i *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende ret. Forslaget vil medføre, at selskabslovens bestemmelser om filialer finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Forslaget medfører bl.a., at filialen skal registreres i Erhvervsstyrelsens systemer.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om filialernes indretning og krav om etablering af et datterselskab.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende ret. Med den foreslåede bemyndigelse kan Finanstilsynet sætte regler i kraft for filialer af virksomheder fra tredjelande, som er direkte gældende for danske virksomheder gennem forordninger. Bemyndigelsen skal dermed sikre lige vilkår for danske virksomheder, filialer af virksomheder med tilladelse inden for EU og filialer af virksomheder fra tredjelande.

Med bemyndigelsen videreføres den gældende bekendtgørelse om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, da bekendtgørelsen regulerer forhold, der relaterer sig til virksomhedens indretning. Bekendtgørelsen indeholder regler om tilladelse, ophør, kapitalkrav, regnskab og revision og ledelse.

Bemyndigelsen for Finanstilsynet til at fastsætte regler om etablering af et datterselskab har til hensigt, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte regler, der beskriver, hvilke kriterier der vil kunne indgå i vurderingen af, hvorvidt en filial har en størrelse eller kompleksitet, der kan begrunde et krav om, at aktiviteterne skal udøves i et datterselskab frem for en filial i henhold til *stk. 1*.

Det kan f.eks. være relevant at se på filialens størrelse, herunder størrelsen af ind- og udlån, både set i forhold til andre pengeinstitutter, men også filialens størrelse i forhold til hovedselskabet. Omfanget af betalinger kan også være relevant som kriterium i denne sammenhæng.

Dernæst kan det være relevant at inddrage forretningens

kompleksitet og tilknytning til den øvrige finansielle sektor. Her vil filialens aktiviteter, herunder deres tilknytning til den øvrige finansielle sektor være et element. Betydningen af filialens kritiske funktioner for den øvrige finansielle sektor vil også udgøre et element. Med filialens kritiske funktioner menes aktiviteter, hvis ophør vil kunne forstyrre ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller forstyrre den finansielle stabilitet, eksempelvis filialens betalingsformidling, der er nødvendig for kunders daglige transaktioner.

Til nr. 4 (§ 5, *stk. 1*, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, indeholder de centrale definitioner i lov om finansiel virksomhed. Ifølge den gældende § 5, *stk. 1*, nr. 7, er en dattervirksomhed en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Det foreslås at nyaffatte § 5, *stk. 1*, nr. 7, således at en dattervirksomhed vil være a) en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed eller b) kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af §§ 259-267 h og §§ 269-271 på afviklingskoncerner, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 56, litra b, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.

Det foreslåede litra a vil videreføre den eksisterende definition af en dattervirksomhed, som svarer til definitionen i selskabsloven, og vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede litra b er nyt og vil medføre, at kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af §§ 259-267 h og §§ 269-271 i afviklingskoncerner, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 56, litra b, i lov om finansiel virksomhed, skal anses for datterselskaber, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266 i lov om finansiel virksomhed. Kreditinstitutter kan både være danske virksomheder og udenlandske virksomheder, i det omfang de omfattes af §§ 259-267 h og §§ 269-271 i lov om finansiel virksomhed, hvis virksomhederne opfylder kriterierne, som er fastsat i § 5, *stk. 1*, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

I finansielle koncerner, som er bygget op omkring et centralt organ, ejer flere kreditinstitutter et centralt organ. Disse kreditinstitutter er fast tilknyttet det centrale organ, ligesom kreditinstitutter, som ikke ejer det centrale organ også kan blive fast tilknyttede. Det centrale organ har ret og pligt til at sikre, at alle tilknyttede kreditinstitutter, er økonomisk

velfungerende og bliver drevet i overensstemmelse med lovgivningen. Dette udmøntes ved hjælp af vidtgående instruktions- og tilsynsbeføjelser over for de tilknyttede kreditinstitutter. Koncernerne er også kendetegnet ved at have en solidaritetsmekanisme, som giver mulighed for overførsel af kapital og likviditet samt udligning af tab mellem kreditinstitutter i koncernen. De finansielle koncerner af denne type betegnes bankkooperativer eller samarbejdsnetværk og kendes bl.a. fra Storbritannien og Frankrig. Der er ikke p.t. finansielle koncerner af denne art i Danmark.

Som følge af den særlige ejerstruktur i sådanne koncerner, vil de typisk ikke falde ind under definitionen af et datterselskab, hvorfor det er nødvendigt at indføre dem i definitionen af datterselskaber med henblik på anvendelsen af de nævnte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed.

Afviklingskoncerner som defineret i § 5, stk. 1, nr. 56, litra b, i lov om finansiel virksomhed, er defineret som kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ, når mindst et kreditinstitut eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Kreditinstitutternes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen.

§§ 259-267 h og §§ 269-271, i lov om finansiel virksomhed, indeholder regler om afviklingsplaner, vurdering af afviklingsmuligheder, beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling, krav om nedskrivningsegne passiver og de dertil hørende indberetnings- og offentliggørelsesregler samt afviklingskollegier.

Der skal i medfør af den foreslåede nyaffattelse tages hensyn til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet beslutter, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal overholde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266 i lov om finansiel virksomhed, for at sikre, at afviklingskoncernen som helhed overholder kravet om nedskrivningsegne passiver på henholdsvis konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau og individuelt niveau, og hvordan kravet skal overholdes. Finanstilsynet skal ved sin vurdering tage hensyn til solidaritetsmekanismens egenskaber og til virksomhedens foretrukne afviklingsstrategi. Det følger af § 4 i bekendtgørelse nr. 2028 af 9. november 2021 om krav til nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen vil implementere dele af artikel 2, stk. 1, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som ændret ved artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 (BRRD II). Der er tale om en direktivnær implementering.

Til nr. 5 (§ 5, stk. 1, nr. 33, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 5, stk. 1, nr. 34, i lov om finansiel virksomhed indeholder en henvisning til artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 34, at ændre »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 5, stk. 1, nr. 34, vil indeholde en korrekt henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 1, nr. 61, i lov om finansiel virksomhed)

Der fremgår ikke på nuværende tidspunkt nogen definition i dansk lovgivning af justeret kapitalgrundlag.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 61, at definere justeret kapitalgrundlag, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 71, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Forordning nr. 575/2013 definerer justeret kapitalgrundlag som summen af følgende, når det vedrører reglerne i forordningens anden del, afsnit III: Kernekapital som omhandlet i artikel 25 uden anvendelse af fradraget i artikel 36, stk. 1, litra k, nr. i, og supplerende kapital som omhandlet i artikel 71, der udgør højst en tredjedel af kernekapitalen uden anvendelse af fradraget i artikel 36, stk. 1, litra k, nr. i.

Ved anvendelse af forordningens artikel 97, udgør justeret kapitalgrundlag summen af følgende: Kernekapital som omhandlet i artikel 25 og supplerende kapital som omhandlet i artikel 71, der udgør højst en tredjedel af kernekapitalen

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at justeret kapitalgrundlag efter national regulering, skal være det samme som justeret kapitalgrundlag efter EU-reguleringen.

Det præciseres dermed at begrebet skal anvendes og fortolkes på samme måde som det, der allerede er gældende. Bestemmelsen har til formål at understrege, at der er tale om det samme begreb, og der er derfor tale om en sproglig præcisering.

Det foreslåede stk. 1, nr. 61, gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 47a, i CRDVI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 1, nr. 62 og 63, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5 i lov om finansiel virksomhed indeholder definitioner på en række begreber og en beskrivelse af, hvordan disse skal forstås i relation til lov om finansiel virksomhed.

Loven indeholder ikke i dag en definition på "Miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko" eller "ESG-risiko" eller "Klimaneutralitet" i den finansielle lovgivning. Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 7, at udvide lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i § 5, stk. 1 at indsætte definitioner af "Miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko" eller "ESG-risiko" hhv. "Klimaneutralitet" som nye numre 62 og 63.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 61* i § 5, stk. 1, som indeholder definitionen på "Miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko" eller "ESG-risiko".

Med forslaget til nr. 61 i § 5, stk. 1 defineres "Miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko" eller "ESG-risiko" med henvisning til artikel 4, stk. 1, nr. 52d) i forordning (EU) 2024/1623, som risiko for negativ finansiel indvirkning på et institut som følge af miljømæssige, sociale eller ledelsesmæssige (ESG) faktorer nuværende eller fremtidige indvirkning på instituttets modparter eller investerede aktiver; ESG-risici opstår gennem de traditionelle kategorier af finansielle risici.

Klimarisici, og miljørisici generelt, bør ses i sammenhæng med sociale og ledelsesmæssige risici som en enkelt risikokategori for at muliggøre en omfattende og koordineret integration af disse faktorer, idet de ofte er indbyrdes forbundne. ESG-risici hænger tæt sammen med begrebet bæredygtighed, da ESG-faktorerne udgør de tre vigtigste bæredygtighedssøjler.

Det foreslåede nye nummer 62) gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 68, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619.

Med forslaget til *nr. 62* i § 5, stk. 1, defineres "klimaneutralitet".

Begrebet "klimaneutralitet" er det overordnede mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119, hvoraf det fremgår, at de EU-dækkende drivhusgasemissioner og -optag, som er reguleret i EU-retten, skal være i balance inden for unionen senest i 2050, således at

nettoemissionerne reduceres til nul senest denne dato, og unionen sigter mod at opnå negative emissioner derefter.

Den Europæiske Grønne Pagt, som blev introduceret af Kommissionen den 11. december 2019, forpligter EU til at blive klimaneutral senest i 2050. Dette mål er afgørende for at opfylde Parisaftalen og FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Klimaneutralitet betyder, at der skal være en balance mellem de drivhusgasser, der udledes, og de drivhusgasser, der fjernes fra atmosfæren, således at nettoemissionerne er nul.

Det foreslåede nye nummer 63 gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 69, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 1, nr. 64, i lov om finansiel virksomhed)

En værdipapircentral er ikke i dag nærmere defineret som et selvstændigt begreb i loven, men anvendes flere steder i den finansielle regulering.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 78, at definere en værdipapircentral eller CSD (central securities depository) i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.

Begrebet foreslås defineret i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSDR), hvorefter det omfatter en juridisk person, som driver et værdipapirafviklingssystem, der leverer enten første registrering af værdipapirer i et elektronisk bogføringssystem (registreringsydelse), ydelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau (central forvaltningsydelse) eller drift af et værdipapirafviklingssystem (afviklingsydelse), som beskrevet i afsnit A, i bilag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 1, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt litra u til artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65 (EU) af 13. juni 2009 (UCITS-direktivet).

Til nr. 9 (§ 7, stk. 2, nr. 2, og stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 7, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed har

udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, eller §§ 30 eller 31, ret til fra offentligheden at modtage indlån og andre midler, der skal tilbagebetales.

Det følger af § 7, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter, staten og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån.

Det foreslås at ændre henvisning til § 1, stk. 3, i § 7, stk. 2, nr. 2, og § 7, stk. 4, til en henvisning til § 2.

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af, at kravet om, at kreditinstitutter fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal etablere en filial med Finanstilsynets tilladelse, foreslås flyttet fra § 1, stk. 3, til § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 10 (§ 10, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 10, stk. 1, 2. pkt., at investeringsforvaltningsselskaber kun må udføre virksomhed, som nævnt i § 10, stk. 2, § 10 a og § 28.

Det foreslås i § 10, stk. 1, 2. pkt., at investeringsforvaltningsselskaber kun må udføre virksomhed, som nævnt i § 10, stk. 2, 3 og 4, § 10 a og § 28.

Den foreslåede ændring vil medføre, at investeringsforvaltningsselskaber, udover de nuværende tjenesteydelser, må udføre den virksomhed, som er nævnt i § 10, stk. 3 og 4. Se bemærkninger til nr. 3 og 4.

Til nr. 11 (§ 10, stk. 2, 1. og 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskaber, der som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringservice omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit B, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, skal have tilladelse.

Bilag 1 til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter indeholder en liste over investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Det foreslås i § 10, stk. 2, 1. pkt., at indsætte efter »bilag 1, afsnit A, nr.«: » 1,«.

Efter den foreslåede ændring i § 10, stk. 2, 1. pkt., vil investeringsforvaltningsselskaber, som fast erhverv eller på professionelt grundlag desuden kunne yde investeringservice omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, med tilladelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at et investeringsforvaltningsselskab, der har tilladelse og som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringservice, også vil kunne udføre modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de finansielle instrumenter, som fremgår af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter med tilladelse.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 2, litra a, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra b, nr. iii, i UCITS-direktivet.

Det fremgår af § 10, stk. 2, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.

Bilag 1 til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter indeholder en liste over investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser.

Det foreslås i § 10, stk. 2, 4. pkt., at ophæve: »Tilladelse til at yde aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 5 og 10, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til aktivitet omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4.«.

Den foreslåede ændring til § 10, stk. 2, 4. pkt., vil medføre, at det ikke længere er et krav, at et investeringsforvaltningsselskab skal have tilladelse til skønmæssig porteføljepleje for at kunne få tilladelse til investeringsrådgivning og opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med finansielle instrumenter. Dermed gøres reglerne mere fleksible, som investeringsforvaltningsselskaber på lige fod med andre finansielle aktører kan udføre investeringservice.

De foreslåede ændringer vil gennemføre artikel 2, stk. 2, litra a, nr. iii i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i UCITS-direktivet.

Til nr. 12 (§ 10, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 10, stk. 2, 1. pkt., at investeringsforvaltningsselskaber, der som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder de investeringservices omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit B, nr. 4, i lov om

fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, skal have tilladelse.

Det foreslås at indsætte et nyt § 10, stk. 3, hvorefter investeringsforvaltningsselskaber skal have tilladelse til at udføre enhver funktion eller aktivitet, som allerede leveres af investeringsforvaltningsselskabet i forbindelse med en UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet forvalter i overensstemmelse med sin tilladelse efter stk. 1 eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den udfører med tilladelse, efter stk. 2, 1. pkt., forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, varetages hensigtsmæssigt.

Ændringen vil medføre, at investeringsforvaltningsselskaber til fordel for tredjemand vil kunne få tilladelse til at udføre de samme funktioner og aktiviteter, som de allerede udfører i forbindelse med de UCITS, de forvalter, forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til tredjemand, håndteres på passende vis. Sådanne funktioner og aktiviteter omfatter f.eks. virksomhedstjenester såsom menneskelige ressourcer og informationsteknologi (IT) samt it-tjenester til porteføljepleje og risikostyring.

Det foreslås i § 10, stk. 2, 1. pkt., at investeringsforvaltningsselskabet kan yde de investeringservices, der er omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10. Disse er: modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de finansielle instrumenter nævnt i bilag 2, skønmæssig porteføljepleje af de enkelte investorers værdipapirbeholdninger, investeringsrådgivning og opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de finansielle instrumenter, nævnt i bilag 2. Se bemærkningerne til § 1, nr. 11.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 2, litra a, nr. i, andet afsnit, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/927/EU, som ændrer i artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra b, nr. iv, i UCITS-direktivet.

Efter den gældende § 10, stk. 2, kan investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse, yde de investeringservices omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit B, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, som fast erhverv eller på et professionelt grundlag.

Det foreslås at indsætte et nyt § 10, stk. 4, hvorefter investeringsforvaltningsselskaber skal have tilladelse til administration af benchmarks, jf. forordning (EU) 2016/1011. Investeringsforvaltningsselskabet kan ikke få tilladelse til administration af benchmarks, som anvendes i de UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer.

Det foreslåede vil medføre, at et investeringsforvaltningsselskab vil kunne få tilladelse til at udføre opgaver, der normalt udføres af en administrator i forbindelse med administration af benchmarks i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1011. En benchmark administrator udfører typisk opgaver såsom indsamling og validering af data, beregning af benchmarkens værdi, regelmæssig offentliggørelse af værdien, rapportering til interessenter og løbende overvågning af benchmarkens performance for at sikre overholdelse af standarder og regler samt pålidelighed og integritet i markedet.

Det foreslåede vil også medføre, at et investeringsforvaltningsselskab ikke kan få tilladelse til at udføre opgaver, der normalt udføres af en administrator i forbindelse med administration af benchmarks i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1011, hvis benchmarket anvendes i de investeringsinstitutter, som investeringsforvaltningsselskabet forvalter.

Denne begrænsning indføres for at adskille visse funktioner og undgå interessekonflikter eller u hensigtsmæssig indflydelse. Administration af benchmarks indebærer ofte at fastsætte, kontrollere eller rapportere værdier af benchmarks, som kan være kritiske for investeringsbeslutninger og evalueringen af investeringsinstituttets præstation. Ved at adskille denne funktion fra forvaltningen af investeringsinstitutter, kan man muligvis reducere potentialet for uetisk eller ulovlig manipulation af benchmarks til fordel for fonden eller dens investorer.

De foreslåede ændringer vil medføre, at de gældende § 10, stk. 3-7 bliver til stk. 5-9.

De foreslåede ændringer vil gennemføre artikel 2, stk. 2, litra a, nr. ii, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/927/EU, som indfører i artikel 6, stk. 3, første afsnit, litra c, i UCITS-direktivet.

Til nr. 13 (§ 14, stk. 3 og 4, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 10 at virksomheder skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 1, giver Finanstilsynet tilladelse, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 2, at en ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation

og en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Det foreslås at indsætte et nyt § 14, stk. 3 og 4, hvorefter en ansøgning efter § 10 endvidere skal indeholde en aktivitetsplan, der som minimum angiver investeringsforvaltningsselskabets organisatoriske struktur, med nærmere angivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der vil blive anvendt til at udøve investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, og oplysninger om de personer, der reelt udøver investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, herunder:

- 1) en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelseshierarkiet,
- 2) en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for investeringsforvaltningsselskabet,
- 3) en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde,
- 4) oplysninger om, hvordan investeringsforvaltningsselskabet har til hensigt at overholde sine forpligtelser efter reglerne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS-direktivet) og sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a) og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088, og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer investeringsforvaltningsselskabet skal anvende til dette formål.

Stk. 4. En ansøgning efter § 10 skal endvidere indeholde oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videredelegation til tredjemand af funktioner i henhold til §§ 102-105, der som minimum omfatter følgende:

- 1) investeringsforvaltningsselskabets juridiske navn og CVR-nummer,
- 2) for enhver, der får overdraget ansvar:
 - a) vedkommendes juridiske navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode,
 - b) vedkommendes jurisdiktion, og
 - c) hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed,
- 3) en detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som investeringsforvaltningsselskabet anvender til:
 - a) at varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i investeringsforvaltningsselskabet, og
 - b) at overvåge den delegerede aktivitet,
- 4) for hvert af de UCITS, som det forvalter eller har til hensigt at forvalte:
 - a) en kort beskrivelse af de delegerede porteføljeplejefunktioner, herunder om hver af disse delegationer udgør en delvis eller fuld delegation,
 - b) en kort beskrivelse af de delegerede risikostyringsfunktioner, herunder om hver af disse delegationer udgør en delvis eller fuld delegation,

- 5) en beskrivelse af de regelmæssige foranstaltninger, som investeringsforvaltningsselskabet skal gennemføre for at overvåge den delegerede aktivitet.

Den foreslåede § 14, stk. 3, vil medføre, at en ansøgning om tilladelse mindst skal indeholde nærmere angivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der vil blive anvendt til at udøve investeringsforvaltningsselskabets virksomhed og oplysninger om de personer, der reelt udøver investeringsforvaltningsselskabets virksomhed.

Det gælder en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelseshierarkiet. Det vil også inkludere en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for investeringsforvaltningsselskabet. Det vil desuden inkludere en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde, som kan være på årsbasis.

Den foreslåede ændring vil også indebære, at forvalteren i sin aktivitetsplan vil skulle forholde sig til, hvordan den har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til denne lov og artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a) og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil anvende til dette formål. Formålet med bestemmelsen vil være at præcisere kravene til ansøgningen om tilladelse og dermed sikre en ensartet anvendelse af de materielle krav til investeringsforvaltningsselskaber.

Med den foreslåede § 14, stk. 4, anerkendes, at delegation kan muliggøre en effektiv forvaltning af investeringsporteføljer og tilvejebringelse af den nødvendige ekspertise i et bestemt geografisk marked eller en bestemt aktivklasse. Formålet med forslaget er, at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed vil have ajourført oplysningerne om hovedelementerne i delegationsaftalerne og at skabe et retvisende overblik over delegationsaktiviteter i Den Europæiske Union.

I ansøgningen vil juridiske oplysninger om virksomheder, hvor investeringsforvaltningsselskabet har delegeret ansvar til, skulle fremgå. Investeringsforvaltningsselskabet vil i disse tilfælde skulle føre tilsyn med, overvåge og kontrollere delegerede aktiviteter. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en forvalters delegationsstruktur er forsvarlig, og der er tilpas med ressourcer i forvalteren til at sikre en kontrol af de delegerede opgaver.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 3, litra a, nr. i og ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra c og e, i UCITS-direktivet.

De foreslåede ændringer til nr. 6 vil medføre, at de gældende § 14, stk. 3-8 bliver til stk. 5-10.

Til nr. 14 (§ 14, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Der er efter gældende ret ikke et krav om, at investeringsforvaltningsselskaber skal underrette om ændringer i betingelserne for deres tilladelse.

Det foreslås at indsætte et nyt § 14, stk. 11, hvorefter investeringsforvaltningsselskaber skal underrette Finanstilsynet om væsentlige ændringer i betingelserne for den oprindelige tilladelse, navnlig væsentlige ændringer af forhold, der fremgår af oplysningerne i henhold til denne bestemmelse, før disse ændringer gennemføres.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet i sit risikobaserede tilsyn kan inddrage information om et investeringsforvaltningsselskabs planlagte ændring. Det giver mulighed for, at Finanstilsynet kan reagere, hvis Finanstilsynet identificer tilfælde, hvor der er risiko for, at et investeringsforvaltningsselskab planlægger at lave ændringer, så den ikke længere overholder betingelserne for den oprindelige tilladelse. Det giver mulighed for, at Finanstilsynet kan indlede dialog med selskabet. I sidste ende kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen, hvis betingelserne ikke længere overholdes.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 3, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 7 i artikel 7 i UCITS-direktivet.

Til nr. 15 (§ 33 a, stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 33 a, stk. 2, nr. 4, at et udenlandsk kreditinstitut skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om tilladelse, jf. stk. 1, indsende navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen, samt dokumentation for, at de opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7.

Det foreslås i § 33 a, stk. 2, nr. 4, og i stk. 3, nr. 4, at ændre »§ 14, stk. 7« til: »§14, stk. 9«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der indføres et nyt § 14, stk. 3 og 4, og dermed ændres § 14, stk. 7, til § 14, stk. 9, jf. lovforslagets § 2, nr. 15. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 16 (§ 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 4, indeholder en bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte i en række virksomheder. Denne bemyndigelse er benyttet til at udstede en række bekendtgørelser. For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.32.1. Gældende ret og i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed efter »investeringsforvaltningsselskaber« at indsætte », udbydere af kryptoaktivtjenester«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den eksisterende bemyndigelse i § 43, stk. 4, til at udstede regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og filialer af udenlandske pengeinstitutter udvides til også at omfatte ansatte i udbydere af kryptoaktivtjenester.

Til nr. 17 (§ 61, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter regler om godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede ejerandele i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Baggrunden for reglerne er, at ejerkredsen bag en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed øver væsentlig indflydelse på virksomhedens drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af virksomheden.

Den gældende bestemmelse i § 61, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, fastsætter, at Finanstilsynet skriftligt og senest efter to arbejdsdage bekræfter modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Efter § 61, stk. 2, 2. pkt., gælder tilsvarende ved modtagelse af yderligere materiale, jf. stk. 4.

Bekræftelsen går alene på, at Finanstilsynet har modtaget de nævnte dokumenter, og er ikke en bekræftelse af disses fuldstændighed. Finanstilsynet anfører i bekræftelsen, hvis der mangler dokumenter, som burde have været medsendt. Selv om det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige, eller der kan være behov for udbygning i øvrigt.

Finanstilsynets bekræftelse udgør udelukkende et procedurermæssigt skridt vedrørende ansøgningens formelle fuldstændighed. Hvis Finanstilsynet har modtaget en fuldstændig ansøgning, bevirker Finanstilsynets bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage indledes, jf. stk. 3.

Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal Finanstilsynet ligeledes bekræfte modtagelsen. Dette vil imidlertid ikke have den virkning, at fristen på 60 arbejdsdage indledes. I en sådan bekræftelse er Finanstilsynet ikke forpligtet til at specificere, hvilke oplysninger der mangler, men kan specificere dette i et særskilt brev, som skal udarbejdes inden for en rimelig frist. Finanstilsynet skal efter modtagelsen af alle de nødvendige oplysninger bekræfte modtagelsen.

Det foreslås § 61, stk. 2, 1. pkt. at ændre »to« til »ti«.

Det foreslåede medfører, at Finanstilsynet skriftligt senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1, bekræfter modtagelse fremfor efter to dage, som er den nuværende retstilstand.

Det foreslåede gennemfører ændringsdirektivets nyaffattelse af artikel 22, stk. 2, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsyn med kreditinstitutter (CRDIV).

Virksomheden af det foreslåede er, at Finanstilsynet skal bekræfte modtagelsen af ansøgningen efter stk. 1 senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen. Tilsvarende vil gælde ved modtagelse af yderligere materiale, jf. det gældende 2. pkt. og den gældende bestemmelse i stk. 4.

Til nr. 18 (§ 61, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 61 i lov om finansiel virksomhed, at fysiske og juridiske personer, der påtænker at erhverve kvalificerede andele i en finansiel virksomhed, på forhånd skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse.

Hvis en virksomhed først opnår status som finansiel holdingvirksomhed ved den påtænkte erhvervelse omfattet af § 61, vil virksomheden skulle godkendes i henhold til § 175 g.

Det følger af § 175 g, i lov om finansiel virksomhed, at en modervirksomhed, som er en finansiel holdingvirksomhed, og som er den øverste modervirksomhed beliggende i Danmark, skal godkendes af Finanstilsynet. En finansiel holdingvirksomhed er defineret i § 5, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at indsætte et nyt § 61, stk. 10. Efter den foreslåede bestemmelse suspenderes vurderingsperioden, jf. § 61, stk. 3, indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g, når vurderingen foretages samtidig med godkendelse efter § 175 g.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at holdingvirksomheden skal gennemgå godkendelsesprocessen i henhold til § 175 g, før der foretages en vurdering af den påtænkte erhvervelse af kapitalandele. Finanstilsynet kan konkret beslutte at foretage vurderingen af den påtænkte erhvervelse

sideløbende med godkendelsesprocessen efter § 175 g, hvis omstændighederne tilsiger en hurtig afgørelse efter, at virksomheden har opnået godkendelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor holdingvirksomhedens påtænkte erhvervelse sker som led i afhjælpning af en krisesituation for den virksomhed, der erhverves kapitalandele i.

Det foreslåede stk. 10 gennemfører artikel 21 a, stk. 2, 2. afsnit, i CRD V. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 19 (§ 61 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende bestemmelse i § 61 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, skal Finanstilsynets vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, ske under hensyntagen til, om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at der vil ske hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4, i hvidvaskloven.

Det foreslås at ændre ordlyden i § 61 a, stk. 1, nr. 5, så Finanstilsynets vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, skal ske under hensyntagen til, om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er begrundet mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, vil ske.

Ved udtrykket ”begrundet mistanke” forstås, at mistanken er bestyrket, og at der som minimum skal foreligge en rimelig formodning for, at hvidvask eller finansiering af terrorisme vil ske, samt at mistanken er baseret på fornødne konkrete og objektive oplysninger. Det gældende udtryk ”grund til at formode” er lempeligere end udtrykket ”begrundet mistanke”. Hvis Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af en ansøgning mener, at der kan være en rimelig formodning for, at der vil ske en lovovertrædelse, kan Finanstilsynet undersøge forholdet nærmere, f.eks. ved at indhente dokumentation fra ansøgeren eller andre myndigheder, hvor der er hjemmel til dette, med henblik på at afdække om mistanken er begrundet. Der findes ikke umiddelbart konkrete eksempler på situationer, hvor ændringen ville have betydet, at ansøgningen var blevet afvist efter det nye kriterie.

Den foreslåede ændring vil gennemføre ændringsdirektivets nyaffattelse af artikel 23, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynets vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, ikke alene skal ske under hensyntagen til, om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at

hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i hvidvaskloven, vil ske, men om der er begrundet mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

Til nr. 20 (§ 61 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 61 a i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om Finanstilsynets godkendelse af erhvervelse af kvalificerede ejerandele. Det fremgår af den gældende § 61 a, stk. 1, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til en række nærmere oplyste kriterier, jf. § 61 a, stk. 1, nr. 1-5.

Det foreslås, at der i § 61 a indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter Finanstilsynet kan gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis den påtænkte erhverver befinder sig i et tredjeland, der er opført som et højrisikoland med strategiske mangler i sine tiltag for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (fjerde hvidvaskdirektiv), eller i et tredjeland, der er omfattet af Unionens regler om finansielle sanktioner, og Finanstilsynet vurderer, at dette påvirker den påtænkte erhververs evne til at indføre den nødvendige praksis og de nødvendige processer for at opfylde kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det foreslåede *stk. 4* gennemfører det nye afsnit i artikel 23, stk. 1, litra e, i direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI).

Den foreslåede *stk. 4* vil medføre, at Finanstilsynets muligheder for at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse udvides til at omfatte de i bestemmelsen omhandlede tilfælde, hvor den påtænkte erhverver befinder sig i et tredjeland, der er opført som et højrisikoland eller i et land, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger.

Efter investeringscreeningsloven foretages der screeninger af udenlandske investeringer og andre økonomiske aktiviteter på tværs af sektorer ud fra et hensyn til national sikkerhed og offentlig orden. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/452/EU af 19. marts 2019 om et regelsæt

for screening af udenlandske direkte investeringer i unionen defineres en »screeningsmekanisme« som et instrument, der fastsætter vilkårene, betingelserne og procedurerne for at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. Investeringscreeningsloven finder imidlertid ikke anvendelse, hvis der findes tilsvarende screeningsmekanismer i sektorlovgivning, der begrundes i hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, f.eks. Krigsmaterielloven. Investeringscreeningsloven finder anvendelse for den finansielle sektor, da screeningsmekanismerne i lov om finansiel virksomhed og anden finansiel regulering ikke er begrundet i et hensyn til nationale sikkerhed eller offentlige orden, men under hensyn til den finansielle stabilitet. Screeninger efter investeringscreeningsloven varetages af Erhvervsstyrelsen.

Til nr. 21 (§ 64, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 64, stk. 1, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed. Kravene indebærer bl.a., at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Kravene skal være opfyldt til enhver tid.

Det følger videre af *stk. 2*, at når en person tiltræder, påser Finanstilsynet, at vedkommende opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

I sammenhæng hermed følger det af *stk. 5*, 1. pkt., at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i *stk. 1* i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og, hvis forholdene efterfølgende ændres. Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Oplysningerne kan i dag meddeles igennem udfyldelsen af et oplysningsskema på platformen Virk.dk, hvor øvrig nødvendig dokumentation, som f.eks. straffeattest, også kan vedlægges.

Det gældende *stk. 6* fastsætter, at den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af *stk. 1*. Heri ligger

både en forpligtelse til at påse opfyldelse af kravene i stk. 1 ved medlemmets indtræden og løbende.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, Lovforslag nr. 109 som fremsat, side 83-84, at vurderingen af om et medlem af bestyrelsen og direktionen opfylder kravene i stk. 1 i praksis vil skulle foretages af bestyrelsen i forbindelse med medlemmets indtræden. Det medlem af bestyrelsen eller direktionen, som vurderingen drejer sig om, må ikke være til stede under sagens behandling, og det skal protokolleres, at vedkommende ikke er til stede. Finanstilsynet kan bede den finansielle virksomhed om virksomhedens vurdering både i forbindelse med medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion og alle senere vurderinger med henblik på at påse overholdelsen af bestemmelsen, jf. § 347, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Efter medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion skal den finansielle virksomhed løbende overvåge egnetheden og hæderligheden af ledelsesmedlemmet og vurdere, om en egentlig ny vurdering af ledelsesmedlemmet er nødvendig. Bestyrelsen eller nomineringsudvalget skal vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers ageren og resultater. Bestyrelsen skal tage højde for alle nye relevante oplysninger, herunder oplysninger der kan give anledning til tvivl om ledelsesmedlemmets egnethed eller hæderlighed. Bestyrelsen bør som minimum foretage en revurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed, hvis der er en særlig anledning hertil. Det vil eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor den finansielle virksomhed har konstateret manglende overholdelse af reguleringen i en del af virksomheden, som det pågældende ledelsesmedlem har ansvaret for.

Hvis den finansielle virksomhed bliver bekendt med, at forholdene nævnt i stk. 1 er ændret, og dette er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden, skal den finansielle virksomhed hurtigst muligt meddele Finanstilsynet, hvilke oplysninger der er ændret, jf. § 75, stk. 1, 2. pkt.

Pligten til at meddele Finanstilsynet om ændringer i forhold nævnt i stk. 1 fratager ikke et bestyrelsesmedlem eller et medlem af direktionen vedkommendes ansvar for at opfylde kravene om egnethed og hæderlighed. Et medlem af direktionen eller bestyrelsen skal til enhver tid opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, mens personen varetager hvervet eller stillingen i en finansiell virksomhed, og meddele Finanstilsynet, hvis forholdene ændres.

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI) er det foretaget ændringer i reglerne om egnethed og hæder-

lighed i artikel 91 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD), der bl.a. er implementeret ved § 64, i lov om finansiell virksomhed.

For at sikre implementering af disse direktivændringer foreslås det, at nyaffatte § 64, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, og at indsætte nye bestemmelser i § 64, stk. 7-10. Det foreslås samtidig, at stk. 7 og 8 rykkes, så disse bliver stk. 11 og 12.

Det foreslås i § 64, stk. 6, 1. pkt., at den finansielle virksomhed skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene i stk.1, og §§ 64 a og 313, i lov om finansiell virksomhed.

Med bestemmelsen foreslås det at videreføre den gældende retstilstand i stk. 6, hvorefter en finansiell virksomhed er forpligtet til at påse at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Herudover vil virksomheden blive forpligtet til også at sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen tillige opfylder kravene i § 64 a, om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen, samt at kravene i § 313 om grænser for antal ledelsesposter overholdes. Det bemærkes i den forbindelse, at § 313 alene omfatter bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er). En finansiell virksomhed, der ikke er udpeget som SIFI eller G-SIFI, er derfor ikke forpligtet til at sikre, at medlemmer af bestyrelsen opfylder kravene i § 313, i lov om finansiell virksomhed. Det er således ikke hensigten at omfattet andre end dem, der allerede er omfattet.

Af bestemmelsen fremgår, at kravene i stk. 1, og §§ 64 a og 313 skal opfyldes til en enhver tid. Derfor vil bestemmelsen også fortsat indebære, at den finansielle virksomhed både er forpligtet til at sikre at ledelsesmedlemmet opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, ved medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion og løbende, så længe det pågældende ledelsesmedlem varetager hvervet eller stillingen. Denne pligt udvides dog til også at omfatte overholdelsen af §§ 64 a og 313, i lov om finansiell virksomhed.

Virksomhedernes pligt at sikre, at ledelsesmedlemmerne opfylder kravene, fratager ikke det enkelte bestyrelsesmedlem eller direktionsmedlem ansvaret for at opfylde kravene, og meddele Finanstilsynet, hvis forholdene ændres.

Det bemærkes i øvrigt, at bestemmelsen ikke vil finde anvendelse for midlertidige administratorer, der er udpeget af kompetente myndigheder, og administratorer, der er udpeget af afviklingsmyndighederne.

Med bestemmelsen implementeres dele af artikel 91, stk. 1 og 1a, i CRD.

Det foreslås i § 64, stk. 6, 2. pkt., at virksomheden skal vurdere om et potentielt medlem opfylder disse krav inden medlemmet tiltræder hvervet og regelmæssigt herefter. Lovforslaget er ikke til hinder for overholdelse af dansk selskabsret, da der kan forekomme tilfælde, hvor en virksomhed ikke vil have mulighed for at have foretaget en forudgående egnetheds- og hæderlighedsvurdering af en kandidat der stiller op på generalforsamling. I sådanne tilfælde skal vurderingen foretages umiddelbart efter generalforsamlingen, hvis kandidaten blev valgt til bestyrelsen.

Med det foreslåede stk. 6, 2. pkt. tydeliggøres det, at virksomheden bl.a. skal sikre, at dets ledelsesmedlemmer opfylder kravene i § 64 stk. 1, og §§ 64 a og 313, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen vil i høj grad videreføre den gældende retstilstand, hvor virksomhederne også i dag er forpligtet til at vurdere medlemmets egnethed og hæderlighed både inden medlemmet indtræder i bestyrelsen eller direktionen og efterfølgende, så længe personen varetager hvervet eller stillingen. Med bestemmelsen bliver pligten dog udvidet til også at omfatte vurdering af om medlemmet afsætter tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen, jf. § 64 a, i lov om finansiel virksomhed, og for så vidt angår SIFI'er og G-SIFI'er at bestyrelsesmedlemmet ikke bestrider flere ledelsesposter end tilladt, jf. § 313, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomhedens interne egnetheds- og hæderlighedsvurdering forud for et ledelsesmedlems indtræden i direktionen eller bestyrelsen skal foretages under hensyntagen til de tilsynsmæssige krav og forventninger, der stilles til ledelsesmedlemmer i den pågældende type stilling og virksomhed. Det betyder bl.a., at virksomheden ved vurdering af egnetheden vil skulle tage højde for de konkrete ansvarsområder stillingen indebærer og karakteren og størrelsen af den virksomhed, som stillingen bestrides i. Ved virksomhedens interne vurdering af medlemmets hæderlighed skal forhold som omdømme, uafhængighed og integritet inddrages. Det bemærkes i den forbindelse også, at fraværet af en strafdom eller igangværende retsforfølgning for en strafbar handling ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at opfylde kravet om at have et godt omdømme og udvise hæderlighed og integritet.

Pligten til regelmæssigt at vurdere, om medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen opfylder kravene i stk. 1 og §§ 64 a og 313, i lov om finansiel virksomhed, vil indebære, at virksomheden med faste intervaller skal undersøge og vurdere om kravene fortsat opfyldes efter ledelsesmedlemmers tiltræden i bestyrelsen eller direktionen. Denne pligt gælder kun for virksomheder, der i forvejen er omfattet af § 313, i lov om finansiel virksomhed. Virksomheden vil derfor bl.a. skulle undersøge og vurdere, om der er opstået forhold,

som kan bringe tvivl om et ledelsesmedlems hæderlighed eller integritet, herunder f.eks. lovovertrædelser eller interessekonflikter. Den løbende forpligtelse vil også omfatte en stillingtagen og vurdering af om det enkelte ledelsesmedlem har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet eller stillingen. Den regelmæssige vurdering vil også omfatte et direktionsmedlems egnethed i de tilfælde, hvor f.eks. et ansvarsområde ændrer sig eller udvides med nye ansvarsområder. I sådanne tilfælde skal det vurderes, om medlemmet også er fagligt egnet til varetagelsen af de nye områder, og der skal indsendes en ny ansøgning til Finanstilsynet.

Bestemmelsen fastsætter ikke en specifik frekvens for de regelmæssige vurderinger. Det vil derfor være op til virksomheden at fastsætte en passende frekvens. En årlig vurdering vil som udgangspunkt være tilstrækkelig, medmindre virksomhedens forhold tilsiger andet.

Bestemmelsen fastsætter heller ikke, hvordan de regelmæssige vurderinger skal gennemføres i virksomheden. Det vil derfor være op til virksomheden at indrette sig hensigtsmæssigt og proportionalt. Det forventes dog, at virksomheden kan dokumentere sine vurderinger og dermed overholdelsen af den løbende forpligtelse.

Med bestemmelsen implementeres dele af artikel 91, stk. 1a, i CRD.

Det foreslås i § 64, stk. 6, 3. pkt., at bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af medlemmet og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i alt væsentlighed den gældende retstilstand og den pligt, der allerede i dag følger af virksomhedernes pligt til at påse overholdelsen af stk. 1. Med nyaffattelsen af bestemmelsen vil det dog blive gjort klart i lovtæksten, at virksomheden er forpligtet til at handle på eventuelle forhold eller oplysninger, der potentielt kan indebære, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke længere kan vurderes egnet eller hæderlig. Virksomheden skal i sådanne tilfælde revurdere, om medlemmet opfylder kravene til egnethed og hæderlighed og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet om forholdet og revurderingen.

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med den generelle regel i § 75, stk. 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, hvorefter en finansiel virksomhed hurtigst muligt skal meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Med bestemmelsen implementeres artikel 91, stk. 1h, 2. afsnit, i CRD.

Det foreslås i § 64, stk. 6, 4. pkt., at virksomheden skal sikre, at oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.

Bestemmelsen vil indebære, at virksomheden skal kunne dokumentere sin interne vurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed, der løbende skal opdateres på baggrund af de regelmæssige vurderinger, som gennemføres.

Med bestemmelsen implementeres artikel 91, stk. 1c, i CRD.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 64, stk. 6, er i dag strafbelagt med bøde, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås, at bestemmelsen fortsat strafbelægges i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen vil være den finansielle virksomhed. En overtrædelse af stk. 6 kan f.eks. bestå i, at virksomheden ikke foretager regelmæssige vurderinger sine ledelsesmedlemmers opfyldelse af kravene i § 64, stk. 1, § 64 a og § 313, i lov om finansiel virksomhed, jf. stk. 6, 2. pkt. En overtrædelse vil f.eks. også kunne bestå i, at virksomheden ikke revurderer egnetheden af et ledelsesmedlem, jf. stk. 6, 3. pkt., når den bliver bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed. Herudover vil en overtrædelse også kunne bestå i, at virksomheden ikke holder oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed ajour, jf. stk. 6, 4. pkt.

Det foreslås i § 64, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at hvis den finansielle virksomhed vurderer, at et medlem eller potentielt medlem af direktionen eller bestyrelsen ikke opfylder kravene i stk. 1 og §§ 64 a og 313, i lov om finansiel virksomhed og de er omfattet af heraf, skal virksomheden 1) sikre, at det pågældende potentielle medlem ikke tiltræder det påtænkte hverv eller stilling, hvis vurderingen er afsluttet, inden det potentielle medlem tiltræder det pågældende hverv eller stilling, 2) rettidigt afsætte et sådant medlem, eller 3) rettidigt træffe yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at et sådant medlem er eller bliver egnet til det pågældende hverv eller stilling.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 7 skal forstås i sammenhæng med det overordnede krav stk. 6, 1. pkt., hvorefter den finansielle virksomhed skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene i stk. 1 og §§ 64 a og 313, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen i det foreslåede stk. 7 skal således medvirke til at sikre opfyldelse af det overordnede krav i stk. 6, 1. pkt.

Bestemmelsen vil indebære, at en finansiel virksomhed forpligtes til at handle, såfremt virksomheden vurderer, at et le-

delsesmedlem ikke opfylder egnetheds- eller hæderlighedskravene i stk. 1 eller ikke afsætter tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet jf. § 64 a, i lov om finansiel virksomhed, eller bestrider for mange ledelsesposter jf. § 313, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomheden vil i sådanne tilfælde skulle sikre, at det potentielle medlem ikke tiltræder hvervet eller stillingen, eller at det siddende medlem afsættes. Virksomheden vil dog også kunne vælge rettidigt at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at medlemmet bliver egnet, jf. nr. 3.

Der kan eventuelt opstå tvivl om, hvornår en finansiel virksomhed kan træffe yderligere foranstaltninger, jf. nr. 3, i stedet for f.eks. at afsætte et ledelsesmedlem. Bestemmelsen skal forstås således, at muligheden vil kunne anvendes i de tilfælde, hvor foranstaltningerne inden for en kort periode vil kunne sikre, at ledelsesmedlemmet opfylder alle krav. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor et bestyrelsesmedlem i et SIFI bestrider flere ledelsesposter end tilladt, jf. § 313 i lov om finansiel virksomhed, og der laves en plan for, at bestyrelsesmedlemmet hurtigst muligt udtræder af disse ledelsesposter, så forholdet bringes i orden. Det kan f.eks. også være tilfældet, hvor en midlertidig interessekonflikt er opstået, som kan bringe tvivl om et ledelsesmedlems uafhængighed, og at de forhold, der medfører interessekonflikten, kan afvikles hurtigt.

Med bestemmelsen i nr. 3 vil der ikke blive lempet på de krav, som et ledelsesmedlem skal opfylde, når det indtræder i stillingen eller hvervet.

Overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt med bøde jf. § 373, stk. 2. Ansvarssubjektet vil være den finansielle virksomhed. Den strafbare handling kan f.eks. bestå i at den finansielle virksomhed ikke afsætter et ledelsesmedlem, der ikke opfylder kravene til denne.

Med bestemmelsen implementeres artikel 91, stk. 1b, i CRD.

Det foreslås i § 64, stk. 8, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der ønsker at ansætte et medlem til direktionen eller udnævne en bestyrelsesformand, skal sikre, at Finanstilsynet modtager en egnetheds- og hæderlighedsansøgning for personen hurtigst muligt og senest 30 arbejdsdage før personen tiltræder hvervet.

Bestemmelsen vil indebære, at der er et særskilt tidsmæssigt krav for indsendelse af oplysninger, jf. § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, når et SIFI og G-SIFI ønsker at udnævne en bestyrelsesformand eller ansætte et medlem af direktionen. I disse tilfælde vil det ikke længere være tilstræk-

keligt, at Finanstilsynet modtager oplysningerne i umiddelbar forbindelse med tiltrædelsen. Finanstilsynet vil fremover skulle modtage en ansøgning med oplysninger senest 30 arbejdsdage før tiltrædelsen af hvervet eller stillingen. Bestemmelsen skal herved give Finanstilsynet mulighed for at vurdere bestyrelsesformanden eller direktionsmedlemmet, inden denne eventuelt tiltræder hvervet/stillingen.

Med bestemmelsen implementeres artikel 91, stk. 1d, i CRD.

Det foreslås i § 64, stk. 9, at den i stk. 8 nævnte egnetheds- og hæderlighedsansøgning skal indsendes via Virk.dk, og skal omfatte 1) et egnetheds- og hæderlighedsoplysnings-skema, 2) et curriculum vitae, 3) virksomhedens interne egnetheds- og hæderlighedsvurdering, jf. stk. 6, 2. pkt., 4) øvrige dokumenter anvist af Finanstilsynet, så snart disse foreligger, samt 5) en angivelse af udnævnelsesdato og den dato, hvor arbejdsopgavernes faktisk påbegyndes.

Med bestemmelsen foreslås, at egnetheds- og hæderlighedsansøgningen omfattet af stk. 8 skal indsendes via platformen Virk.dk, hvor ledelsesmedlemmer allerede i dag har mulighed for at indsende oplysninger og dokumentation til brug for Finanstilsynet egnetheds- og hæderlighedsvurdering, og ved brug af det egnetheds- og hæderlighedsoplysnings-skema, som Finanstilsynet stiller til rådighed her. Bestemmelsen indeholder dermed en blankettvang, der vil indebære, at ansøgningen for de i stk. 8. omfattede personer, skal indsendes på den anviste måde.

Den foreslåede bestemmelse oplister herudover de krav til oplysninger og dokumentation, som Finanstilsynet altid som minimum skal modtage med ansøgningen. Oplysnings- og dokumentationskravene vil ligesom i dag følge af det oplysnings-skema, som skal udfyldes på Virk.dk.

Med bestemmelsen implementeres artikel 91, stk. 1e, i CRD.

Det foreslås i § 64, stk. 10, at Finanstilsynet kan kræve, at et medlem omfattet af stk. 8 ikke tiltræder hvervet eller stillingen, før Finanstilsynet har modtaget tilstrækkelige oplysninger til at vurdere medlemmets egnethed og hæderlighed, medmindre Finanstilsynet finder det godtgjort, at det ikke er muligt at fremlægge sådanne oplysninger.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet f.eks. kan kræve, at en potentiel bestyrelsesformand eller et potentielt direktionsmedlem i et SIFI eller G-SIFI, ikke tiltræder hvervet eller stillingen, hvis de oplysninger, der er afgivet i forbindelse med ansøgningen, ikke er tilstrækkelige til at vurdere det potentielle medlems egnethed og hæderlighed. Det gælder dog ikke i de tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer,

at det ikke er muligt at fremlægge de manglende oplysninger. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor det ikke rettidigt har været muligt at indhente dokumenter fra en myndighed i et tredjeland.

Bestemmelsen implementerer artikel 91, stk. 1e, 3. afsnit, i CRD.

Til nr. 22 (§ 64, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 64, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed. Bestemmelsen betyder bl.a., at kravene til ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 1, lov om finansiel virksomhed, samt kravet om at virksomheden skal påse ledelsesmedlemmernes overholdelse af § 64, stk. 1, jf. stk. 6, også gælder for finansielle holdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder.

Det foreslås i § 64, stk. 7, der bliver stk. 11, i lov om finansiel virksomhed, at henvisningen til stk. 1-6 ændres til stk. 1-10.

Ændringen vil indebære, at de med lovforslaget foreslåede bestemmelser til § 64, stk. 6-10, i lov om finansiel virksomhed også vil finde tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelse og direktion i en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

Det vil bl.a. betyde, at en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed tilsvarende skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i holdingvirksomheden til enhver tid opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Virksomheden skal også tilsvarende vurdere om et potentielt medlem opfylder disse krav inden denne tiltræder hvervet eller stillingen og regelmæssigt herefter, når medlemmet er tiltrådt. Bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af medlemmet og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom. Virksomheden skal desuden tilsvarende sikre, at oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.

Bestemmelsen vil også indebære, at en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, der er moderholdingvirksomhed for et SIFI eller G-SIFI, vil skulle sikre, at Finanstilsynet modtager en egnetheds- og hæderlighedsansøgning for en potentiel bestyrelsesformand eller et potentielt direktionsmedlem i holdingvirksomheden hurtigst muligt og senest 30 arbejdsdage før personen tiltræder hver-

vet eller stillingen. Dette skærpede tidsmæssige krav vil dog ikke gælde for en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, der ikke er moderholdingvirksomhed til en SIFI eller G-SIFI.

Ligeledes vil bestemmelsen medføre, at egnetheds- og hæderlighedsansøgningen skal opfylde tilsvarende indholdsmæssige krav, som foreslået med lovforslagets bestemmelse til § 64, stk. 9, i lov om finansiell virksomhed.

Endelig vil bestemmelsen indebære, at Finanstilsynet kan kræve, at en bestyrelsesformand eller et direktionsmedlem ikke tiltræder hvervet i en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, før Finanstilsynet har modtaget tilstrækkelige oplysninger til at vurdere medlemmets egnethed og hæderlighed, medmindre Finanstilsynet finder det godtgjort, at det ikke er muligt at fremlægge sådanne oplysninger.

Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets bestemmelser til § 64, stk. 6-10, jf. ovenfor.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 91, stk. 1-1e, og stk. 1h, 2. afsnit, i CRD.

Til nr. 23 (§ 64 c, stk. 2, nr. 5 og nr. 6, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af den foreslåede indsættelse af nr. 7 i § 64 c, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

Til nr. 24 (§ 64 c, stk. 2, nr. 7, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af § 64 c, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter som led i deres virksomhedsstyring skal identificere instituttets nøglepersoner.

I § 64 c, stk. 2, defineres, hvilke ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut der skal identificeres som nøglepersoner i medfør af stk. 1. Nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion. Disse opføres i stk. 2, nr. 1-5, og omfatter den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, for compliancefunktionen, for kreditområdet, for den interne revision, for hvidvaskforebyggelse samt medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliancefunktionen eller hvidvaskforebyggelse, men som ikke er den ansvarlige for compliancefunktionen, eller den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse.

Det foreslås i § 64 c, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed,

at »7) Økonomidirektøren, medmindre denne er medlem af direktionen.« indsættes som nr. 7.

Bestemmelsen vil medføre, at økonomidirektøren, medmindre denne er medlem af direktionen, skal identificeres som en nøgleperson i et pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Hensigten med bestemmelsen er sikre, at økonomidirektøren omfattes af de krav, der gælder for nøglepersoner, herunder kravene i § 64, også for de tilfælde hvor økonomidirektøren ikke er medlem af direktionen.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 91 a, stk. 1-4, i CRD.

Til nr. 25 (§, 64 c stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af den gældende § 64 c, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, at § 64, stk. 1 og 5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1. Det samme gælder for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Det indebærer, at nøglepersoner i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, samt SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er et pengeinstitut eller realkreditinstitut, skal opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Nøglepersonerne har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i § 64, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed ved indtræden og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 64, stk. 1, jf. § 64, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i § 64 c, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, at efter »5« indsættes: »-7«.

Bestemmelsen vil medføre, at de med lovforslaget foreslåede bestemmelser i § 64, stk. 6 og 7, også vil finde tilsvarende anvendelse for nøglepersoner i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, samt i SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er et pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Det vil bl.a. betyde, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut, samt SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er et pengeinstitut eller realkreditinstitut, tilsvarende skal sikre, at nøglepersoner til enhver tid opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Virksomheden skal også tilsvarende vurdere om en nøgleperson opfylder disse krav inden denne tiltræder hvervet og

regelmæssigt herefter, når nøglepersonen er tiltrådt. Bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af nøglepersonens egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af nøglepersonen og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom. Virksomheden skal desuden tilsvarende sikre, at oplysningerne om nøglepersoners egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.

Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, samt SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er et pengeinstitut eller realkreditinstitut, vil ikke skulle sikre nøglepersoners overholdelse af kravene i §§ 64 a og 313, i lov om finansiel virksomhed, da disse ikke bestemmelser ikke omfatter nøglepersoner.

Bestemmelsen vil også indebære, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut, samt SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er et pengeinstitut eller realkreditinstitut, bliver forpligtet til handle, hvis virksomheden vurderer, at en nøgleperson ikke opfylder kravene i § 64, stk. 1. Virksomheden vil i sådanne tilfælde skulle sikre, at 1) den pågældende nøgleperson ikke tiltræder den påtænkte stilling, hvis vurderingen er afsluttet, inden nøglepersonen tiltræder, 2) rettidigt afsætte nøglepersonen, eller 3) rettidigt træffe yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at nøglepersonen er eller bliver egnet til den pågældende stilling.

Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets bestemmelser til § 64, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed, jf. ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre ved, at § 64, stk. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed fortsat finder tilsvarende anvendelse for en nøgleperson i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, samt SIFI'er og G-SIFI'er, som ikke er et pengeinstitut eller realkreditinstitut. Nøglepersonen vil skal derfor fortsat opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 1, og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold som nævnt i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ved indtræden og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 64, stk. 1, jf. § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 26 (§ 64 e, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 64 e, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal

besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene. Dette gør sig gældende for ethvert af virksomhedens forretningsområder.

Uanset virksomhedens forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af virksomheden, likviditet etc. I realkreditinstitutter vil det f.eks. være et krav, at der er kendskab til de særlige reguleringsmæssige rammer for disse virksomheder.

Ud over den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden. Det er særligt vigtigt, at der er medlemmer i bestyrelsen med indgående kendskab til virksomhedens største risikoområder.

Der er tale om en løbende forpligtelse for bestyrelsen. Ved ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil skal bestyrelsen overveje, om der er anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Det foreslås i § 64 e, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at der efter »risici« indsættes: », samt de virkninger, den forårsager på kort, mellemlang og lang sigt, under hensyntagen til ESG-faktorer«.

Med den foreslåede ændring vil det følge, at bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici, samt de virkninger aktiviteterne forårsager på kort, mellemlang og lang sigt, under hensyntagen til ESG-faktorer.

Tilføjelsen vil derfor indebære, at der stilles eksplicit krav om, at bestyrelsens kollektive viden skal omfatte ESG-faktorer (miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer) på en sådan måde, at bestyrelsen skal kunne forstå, hvordan ESG-faktorer påvirker og er påvirket af virksomhedens aktiviteter og de forbundne risici herved. Det gælder både på kort sigt men også på lang sigt, forstået som en tidshorisont på mindst 10 år.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 64 e, stk. 1, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, Lovforslag nr. 109 som fremsat, side 88-90.

Med den foreslåede bestemmelse implementeres artikel 91, stk. 2b, i CRD.

Til nr. 27 (§ 71, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 71, stk. 1, fastsætter krav om, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen opregner en række nærmere krav i stk. 1, nr. 1-9, hvorefter den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre effektive former for virksomhedsstyring.

Af § 71, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed følger det, at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for. Kravet i nr. 4 fastsætter virksomhedens overordnede pligt til at sikre en god styring af de risici, som virksomheden kan blive udsat for. Bestemmelsen er udmøntet med mere specifikke krav i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., der bl.a. fastsætter nærmere regler for, hvordan virksomheden skal identificere, forvalte, overvåge og rapportere sine risici.

Det foreslås i § 71, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, at indsættes ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt. Det er en præcisering, der indebærer, at kravet fremover også vedrører ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt. Med ESG-risici menes den miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko, som er defineret i § 5, stk. 1, nr. 27, i lov om finansiel virksomhed.

Med den foreslåede ændring vil det følge af bestemmelsen, at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for, herunder ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt.

Bestemmelse vil fortsat indebære, at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for. Med tilføjelsen vil det dog eksplicit fremgå, at virksomhedens procedurer også skal omfatte identifikation, styring, overvågning og indberetning af ESG-risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for. Virksomheden vil derfor skulle handle efter strategier og procedurer, der er godkendt af deres ledelsesorganer, og som tager hensyn til virkningerne af ESG-faktorer, ikke blot de umiddelbare virkninger, men også virkningerne på længere sigt.

Ved den foreslåede bestemmelses krav om, at virksomhedens ESG-risici også håndteres på lang sigt, skal forstås en tidshorisont på mindst 10 år. Den specifikke karakter af klimarelaterede og andre miljømæssige risici, f.eks. risici som opstår som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, for så vidt angår både omstilling og fysiske risici kræver navnlig, at disse risici håndteres med en lang tidshorisont på mindst ti år.

Den foreslåede bestemmelse implementerer dele af artikel 1, nr. 20, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), der bl.a. nyaffatter artikel 74, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

Til nr. 28 (§ 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 71, stk. 1, fastsætter krav om, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen opregner en række nærmere krav i stk. 1, nr. 1-9, hvorefter den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre effektive former for virksomhedsstyring.

Af § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed følger det, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Bestemmelsen understøtter bl.a. at virksomheden opfylder kravene til bestyrelsens kollektive egnethed i § 64 e, stk. 1, og at direktionen har den fornødne viden og erfaring til at varetage den daglige ledelse.

Det foreslås i § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, at der efter »direktionen« indsættes: », herunder om ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), i forordning (EU) nr. 575/2013«.

Med den foreslåede ændring præciseres det, virksomhedens pligt til at sikre personalemæssige og økonomiske ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til sine ledelsesmedlemmer, bl.a. også omfatter kurser om ESG-risici og -virkninger og it-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), i forordning (EU) nr. 575/2013 (DORA-forordningen).

Den foreslåede bestemmelse medfører ikke i øvrigt ændringer i virksomhedernes pligter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 71, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, Lovforslag nr. 133 som fremsat, side 101.

Med den foreslåede bestemmelse implementeres artikel 91, stk. 7, i CRD.

Til nr. 29 (§ 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 71, stk. 1, fastsætter krav om, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen opregner en række nærmere krav i stk. 1, nr. 1-9, hvorefter den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre effektive former for virksomhedsstyring.

Det følger af nr. 1 og 4, at virksomheden skal have en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling, og at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for. Dette indebærer, at virksomheden skal sikre sig, at organisationen indrettes således, at der er klart definerede ansvars- og arbejdsområder, så udførelsen af opgaver adskilles fra kontrollen af samme. Ligeledes skal virksomheden sikre sig, at der sker en rapportering til et højere ledelsesniveau af de risici, som virksomheden påtager sig, samt at der finder en løbende overvågning sted af virksomhedens forretningsområder. De nævnt foranstaltninger skal omfatte hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af virksomhedens aktiviteter.

Efter den gældende § 71, stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. stk. 1 og 2. Bemyndigelsen er anvendt til at udstede dele af de regler, der er fastsat i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Den gældende § 70 i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til en finansiel virksomheds bestyrelses overordnede virksomhedsstyring og strategiske funktion. Dette indbefatter bl.a., at bestyrelsen skal fastlægge virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, risikoprofil og politikker m.v., jf. stk. 1. Bestyrelsen skal også fastlægge retningslinjer for direktionen og for direktionens rapportering til bestyrelsen om virksomhedens risici, jf. stk. 2. Endvidere skal bestyrelsen løbende tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, jf. stk. 3. I medfør af stk. 7, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4. Bemyndigelsen er anvendt til bl.a. at udstede dele af de bestemmelser, der er fastsat i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Den gældende bestemmelse i § 64 c i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav om identificering af nøgleperson-

ner i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der ikke er pengeinstitutter, krav om underretning om nøglepersoner til finanstilsynet, krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner samt bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for nøglepersoner og direktører i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, SIFI'er og G-SIFI'er.

Det følger således bl.a. af bestemmelsen, at et pengeinstitut og realkreditinstitut som led i sin virksomhedsstyring skal identificere instituttets nøglepersoner, jf. § 64 c, stk. 1. Nøglepersoner defineres nærmere i stk. 2 som ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion, herunder bl.a. den ansvarlige for risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, kreditområdet, den interne revision og hvidvaskforebyggelse. I medfør af stk. 3 skal et pengeinstitut og et realkreditinstitut endvidere uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager, og hvilke områder eller funktioner de pågældende er ansvarlige for. Et pengeinstitut og realkreditinstitut skal desuden uden unødigt ophold underrette Finanstilsynet, hvis der sker væsentlige ændringer af områder eller funktioner, som den pågældende nøgleperson er ansvarlig for, eller når en ansat ikke længere anses for at være en nøgleperson.

Det følger af § 64, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Kravet gælder også for nøglepersoner, jf. § 64 c, stk. 4. Der er ikke i lovtæksten eller i de tilhørende bemærkninger opstillet generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Kravene varierer afhængigt af, hvilken virksomhed der er tale om, om der er tale om et medlem af direktionen eller en nøgleperson, samt hvilket specifikt ansvar den pågældende har. Vurdering af om et medlem af direktionen eller en nøgleperson tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, skal tage udgangspunkt i den konkrete stilling i den enkelte virksomhed.

Det foreslås i § 71 i lov om finansiel virksomhed at indsætte et nyt stykke efter stk. 2, og at stk. 3 herefter bliver stk. 4.

Det foreslås i det nye *stk. 3, 1. pkt.*, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal udarbejde, vedligeholde og ajourføre individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for alle medlemmer af direktionen, den faktiske ledelse og for personer med ansvar for nøglefunktioner.

Formålet med at forpligte institutterne til at udarbejde erklæ-

ringerne er at tydeliggøre ansvaret for det enkelte medlem af direktionen, den faktiske ledelse og personer med ansvar for nøglefunktioner. Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at ansvaret for alle relevante opgaver og ansvarsområder bliver entydigt placeret i instituttet. Det er desuden hensigten, at erklæringerne skal styrke institutternes og Finanstilsynets grundlag for at foretage en egnethedsvurdering af den person, der udfylder eller skal udfylde den konkrete rolle. Personens kompetencer og erfaring vil sammenholdt med erklæringen kunne vurderes i forhold til klart definerede ansvarsområder og opgaver, som den pågældende skal varetage.

Kravet om en erklæring vil ikke alene omfatte direktionsmedlemmer, men også nøglepersoner, der er defineret i § 64 c, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, herunder ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte med ansvar for en nøgelfunktion. Det afgørende for vurderingen af, om en ansat anses for at være et medlem af den faktiske ledelse af instituttet, vil være, om den ansatte indgår i ledelsen af instituttet, herunder er med til, på ledelsesniveau, at træffe beslutninger af forretningsmæssig og strategisk karakter, der har en væsentlig betydning for instituttets drift. En ansat med ansvar for et væsentligt forretningsområde eller for et område af væsentlig betydning for instituttets drift, f.eks. en økonomidirektør, vil skulle anses som medlem af den faktiske ledelse, uanset om denne er registreret som direktør i CVR-registeret. Herudover vil f.eks. en ansat kunne være en del af den faktiske ledelse, hvis vedkommende på ledelsesniveau medvirker til at træffe beslutninger på baggrund af bestyrelsens strategiske mål. Det samme vil gælde, hvis vedkommende på ledelsesniveau medvirker til at sikre, at de politikker og retningslinjer, som bestyrelsen vedtager, implementeres i instituttets daglige drift. Personaleansvar vil i sig selv ikke betyde, at en ansat anses for at være en del af den faktiske ledelse.

Med den foreslåede bestemmelse vil der ikke blive fastsat særlige formkrav til erklæringen. Erklæringen vil skulle indeholde en dækkende beskrivelse af alle de ansvarsområder, som den pågældende er tildelt, samt en kort beskrivelse af de væsentlige arbejdsopgaver den pågældende skal udføre. Ansvarsområder og opgaver vil derfor også skulle beskrives, selvom de har en kortere varighed og en given slutdato – det kan f.eks. dreje sig om større it-projekter og opfølgning på tilsynsmæssige reaktioner, eller om ansvarsområder som personen har i en overgangsfase. Det vil være afgørende for ansvarsbeskrivelsens brugbarhed, at der er en passende afvejning mellem detaljer og enkelthed. Målet er at beskrive personens ansvarsområder og arbejdsopgaver klart og tydeligt.

I det omfang en person baserer sig på arbejde udført af andre enheder, end den/de enheder personen har ansvar for, skal dette også fremgå af erklæringen. For den risikoansvarlige gælder f.eks., at denne i varetagelsen af sine ansvarsom-

råder kan basere sig på arbejde udført af risikostyringsfunktionen eller af andre enheder. Det vil derfor skulle indgå i ansvarsbeskrivelsen for den risikoansvarlige, hvilket grundlag vedkommende baserer sit arbejde på for de enkelte områder.

Bestemmelsen indeholder i øvrigt et krav om, at instituttet vedligeholder og ajourfører erklæringerne. Kravet fastsætter ikke, hvor ofte erklæringerne skal ajourføres, men indebærer, at instituttet skal sørge for, at erklæringerne løbende opdateres, når der sker ændringer i en omfattet persons ansvarsområder og opgaver, så erklæringerne altid holdes retvisende.

Overtrædelser af den foreslåede § 71, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed foreslås strafbelagt med bøde i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Ansvarsubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er pengeinstitut eller realkreditinstitut, der er forpligtet til at udarbejde, vedligeholde og ajourføre individuelle erklæringer. Den strafbare overtrædelse kan f.eks. bestå i, at instituttet ikke udarbejder eller ajourfører de individuelle erklæringer.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at instituttet skal udarbejde, vedligeholde og ajourføre en oversigt over virksomhedens ledelsesstruktur og arbejdsopgaver for de organisatoriske ansvarsområder, som indgår i virksomhedens forretningsmodel, med nærmere oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og opgaver for de omfattede personer.

Det er hensigten med bestemmelsen, at oversigten skal konsolidere information om instituttets ledelse og styring i ét tilgængeligt dokument, som sikrer et klart overblik over ansvarsdelingen indenfor instituttets organisatoriske ansvarsområder. Den skal kunne anvendes som et arbejdsredskab for bestyrelserne til løbende at have overblik over, om organisationen har en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling. Oversigten skal på den måde være med til at sikre, at alle væsentlige opgaver og ansvarsområder forankres hos konkrete personer i instituttet. Derudover skal oversigten styrke Finanstilsynets mulighed for tilsynskontrol med instituttets ledelse og styring.

Kravet indebærer ikke en fast ramme eller formkrav for, hvordan oversigten vil skulle udformes. Det vil være op til det enkelte institut at finde et format, der passer til instituttets kompleksitet og struktur. Dette vil typisk indebære både brug af tekst, billeder og organisationsdiagrammer. Det afgørende er, at oversigten indeholder nok information til, at læseren får en klar forståelse af instituttets ledelse, organisation, ansvarsfordeling og rapporteringslinjer, uden at oversigten bliver uoverskuelig og derved uanvendelig.

Oversigten skal beskrive ledelsesstrukturen og arbejdsopga-

ver for alle organisatoriske ansvarsområder, som indgår i instituttets forretningsmodel. Det omfatter også instituttets kontrolfunktioner og revisionsfunktioner. De enkelte organisatoriske ansvarsområder, skal fremstilles med oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og opgaver for de omfattede personer.

Oversigten skal bl.a. indeholde en beskrivelse af alle direktionensmedlemmers og nøglepersoners ansvarsområder og opgaver, og hvordan disse relaterer sig til hinanden, herunder hvor ansvaret eventuelt er delt, og hvordan det er delt. Oversigten behøver ikke indeholde al information fra de individuelle erklæringer, der vil skulle udarbejdes i medfør af den foreslåede stk. 3, 1. pkt., men det vil i noget kortere form skulle beskrive ansvarsområder og opgaver for disse.

Udover at omfatte direktionen, den faktiske ledelse og øvrige nøglepersoner, vil oversigten også skulle omfatte bestyrelsen og bestyrelsesudvalg. Beskrivelsen af bestyrelsens ansvar samt strukturen, medlemskab og interaktionen mellem alle relevante bestyrelsesudvalg, vil sammen med direktionen og den faktiske ledelse skulle udgøre den øverste del af den samlede oversigt. Det næste organisatoriske lag vil skulle have ansvarsbeskrivelser for ansatte, der har ansvar for en nøglefunktion, men ikke er en del af ledelsen.

Bestemmelsen indebærer i øvrigt et krav om, at instituttet vedligeholder og ajourfører oversigten. Kravet fastsætter ikke, hvor ofte oversigten skal ajourføres, men indebærer, at instituttet skal sørge for, at oversigten løbende opdateres, når der sker ændringer i ledelsesstrukturen og ansvarsfordelingen, herunder når et ledelsesmedlem eller en nøgleperson omfattet af oversigten udskiftes, så denne altid er retvisende.

Overtrædelser af den foreslåede § 71, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed foreslås strafbelagt med bøde i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er pengeinstituttet eller realkreditinstituttet, der er forpligtet til at udarbejde, vedligeholde og ajourføre oversigten. Den strafbare overtrædelse kan f.eks. bestå i, at instituttet ikke udarbejder eller ajourfører oversigten.

Det foreslås i det nye *stk. 3, 3. pkt.*, at instituttet til enhver tid skal gøre de individuelle erklæringer og oversigten tilgængelig for de omfattede personer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at instituttet forpligtes til at gøre erklæringerne nævnt i 1. pkt. og oversigten nævnt i 2. pkt. tilgængelig for de personer i instituttet, som omfattes disse. Bestemmelsen vil derved gøre det muligt for alle ansvarlige ledelsesmedlemmer eller personer med ansvar for nøglefunktioner, at holde sig bekendt med sine ansvarsområder og opgaver, samt at gøre instituttet opmærksom på eventuelle forhold, der ikke er retvisende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke specifikke krav til, hvordan dokumenterne skal gøres tilgængelige for de omfattede personer, men det forudsættes, at disse stilles til rådighed uden hindringer, så de til enhver tid kan tilgås.

Overtrædelser af den foreslåede § 71, stk. 3, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed foreslås strafbelagt med bøde i medfør af § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er pengeinstituttet eller realkreditinstituttet, der er forpligtet til at stille dokumenterne til rådighed for de omfattede personer. Den strafbare overtrædelse kan f.eks. bestå i, at instituttet ikke gør det muligt for de omfattede personer at tilgå deres individuelle erklæring eller oversigten.

Den foreslåede bestemmelse til § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed implementerer artikel 1, nr. 29, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), der tilføjer et nyt stk. 3 til artikel 88 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

Til nr. 30 (§ 71, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Der gælder ingen regler i dag på markedsrisikoområdet omhandlende kryptoaktiver, idet dette er et forholdsvist nyt produkt på markedet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 71, stk. 4*, hvorefter institutterne skal foretage forudgående vurderinger af de eksponeringer, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af markedsrisici og modpartsrisici og indberette disse til Finanstilsynet, når det vedrører kryptoaktiver.

I CRD VI artikel 79, litra e, og artikel 83, stk. 4, pålægges de kompetente myndigheder at sikre, at institutterne foretager forudgående vurderinger af eventuelle kryptoeksponeringer, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af markedsrisici og modpartsrisici og indberette disse til de kompetente myndigheder.

Den foreslåede nye bestemmelse i lov om finansiel virksomhed er en tekstnær implementering af de to artikler i CRD.

Til nr. 31 (§ 72, i lov om finansiel virksomhed)

Loven indeholder ikke i dag regler om at penge- og real-

kreditinstitutter skal have specifikke ESG-omstillingsplaner eller stresstest i forhold til ESG-risici. Der findes allerede regler om stresstest for penge- og realkreditinstitutter, men disse tager ikke eksplicit højde for ESG-faktorer. Finanstilsynet har i dag en hjemmel til at påbyde institutter at reducere risici, der opstår som følge af ESG-faktorer. Denne kan dog alene anvendes, når instituttets økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold kan udvikle sig således, at instituttet vil kunne miste sin tilladelse. Det vurderes, at materialiseringen af ESG-risici alt andet lige har en længere tidshorizont end øvrige risici, og at det derfor er nødvendigt at have en eksplicit hjemmel til også at gribe ind i forhold til institutternes påtagelse af ESG-risici, selv når risiciene for institutternes økonomiske stilling og risikoen for at kunne miste tilladelsen har en længere tidshorizont.

Det foreslås at indsætte en nyt § 72, hvor de kvantificerbare mål og processer med henblik på at imødegå de ESG-risici, der indgår i ESG-omstillingsplanerne. ESG-omstillingsplanerne skal tage højde for de seneste rapporter og foranstaltninger, som Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer har foreskrevet, navnlig hvad angår opfyldelsen af Unionens klimamål. ESG-omstillingsplanerne skal sikre, at institutterne har tilstrækkelige foranstaltninger og tiltag til at overvåge og håndtere de finansielle risici, der følger med på kort, mellemlang og lang sigt. ESG-omstillingsplaner skal også tage højde for Unionens mål om at opnå klimaneutralitet samt, hvis det er relevant for internationalt aktive institutter, tredjelandes juridiske og reguleringsmæssige mål på ESG-området. Hvis instituttet offentliggør oplysninger om ESG-forhold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, skal de i § 72, stk. 1 omhandlede ESG-omstillingsplaner være i overensstemmelse med de planer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 19a eller 29a, og navnlig indeholde tiltag – med fokus på at imødegå finansielle risici – for så vidt angår instituttets forretningsmodel og -strategi, som er konsekvente på tværs af begge planer.

Bestyrelsens udformning af ESG-omstillingsplaner, jf. § 72, stk. 1, 1. pkt. skal ske under hensyntagen til instituttets forretningsmodel, størrelse og kompleksitet og karakteren af instituttets eksponering mod ESG-risici. Kravene til ESG-omstillingsplaner skal således være proportionale med institutternes karakter og karakteren af deres ESG-risici. Det foreslåede gennemfører artikel 76, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619.

Finanstilsynet vil inddrage institutternes ESG-omstillingsplaner i sit generelle prudentielle tilsyn med institutterne, herunder i Finanstilsynets løbende risikovurdering af det enkelte institut.

Det foreslås at tilføje en ny § 72, stk. 2, om, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal teste deres modstandsdygtighed over for langsigtede negative virkninger af ESG-fakto-

rer i både basis- og stressscenarier. Anvendelsen af basis- og stressscenarie skal være troværdige og baseret på de scenarier, der er udarbejdet af europæiske og internationale organisationer og følge en proportional tilgang. Udarbejdelsen af scenarier skal være med klimafaktorer som førsteprioritet og efterfølgende skal der tages højde for andre bæredygtighedsfaktorer, efterhånden som de relevante vurderingsmetoder og –værktøjer bliver udviklet.

Det foreslås, at den specifikke karakter af klimarelaterede og andre miljømæssige risici, f.eks. risici som opstår som følge af miljøforringelse og tab af biodiversitet, for så vidt angår både omstilling og fysiske risici, håndteres med en lang tidshorizont på mindst ti år.

Det foreslåede gennemfører artikel 87a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619.

Det foreslås derfor med § 72, stk. 3, at Finanstilsynet kan pålægge institutter at reducere de risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer, herunder dem, der opstår som følge af tilpasningsprocessen og fra omstillingstendenser i forbindelse med Unionens, medlemsstaternes eller tredjelandes relevante juridiske og reguleringsmæssige mål. Denne hjemmel skal ses i forlængelse af den eksisterende hjemmel i § 350, stk. 1, nr. 2, og skal sikre en eksplicit hjemmel til at påbyde instituttet at ændre i forretningsstrategi, generelle styring og risikostyring i relation til ESG-risici, selv når risikoen for finansiell stabilitet og for instituttets økonomiske stilling kan have en længere tidshorizont.

Reduktionen kan ske gennem justeringer af det enkelte instituttets forretningsstrategier, generelle styring og risikostyring. Finanstilsynet kan anmode om en styrkelse af målene, foranstaltningerne og tiltagene i deres ESG-omstillingsplaner i overensstemmelse med § 72, stk. 1 i nærværende lovforslag i tilfælde af, at planen kan udgøre en væsentlig risiko for instituttets solvens på kort, mellem og lang sigt.

Det foreslåede gennemfører artikel 104, stk. 1, litra m i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619.

Det foreslås i § 72, stk. 4, at Finanstilsynet gives en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om forpligtelserne, der påhviler penge- og realkreditinstitutter efter bestemmelsens stk. 1-3.

Dette medfører, at Finanstilsynet nærmere kan udspecificere formen og indholdet af ESG-omstillingsplaner, jf. stk. 1, formen og indholdet af testen af modstandsdygtigheden mod negative virkninger af ESG-faktorer, jf. stk. 2, og hvordan og i hvilke tilfælde Finanstilsynet kan påbyde institutterne at reducere ESG-risici.

Det foreslåede vil betyde at nærmere detaljer kan fastsættes ved en bekendtgørelse, samtidig med at Finanstilsynet kan tilpasse det nærmere indhold af bestemmelserne løbende. Dette kan blandt andet ske i takt med, at der kommer fortolkningsbidrag til den EU-regulering, som de nævnte bestemmelser implementerer, blandt andet i form af yderligere regulering og retningslinjer.

Til nr. 32 (§ 73, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 73 stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at hvervet som bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed, eller som medlem af repræsentantskabet i andre finansielle virksomheder end sparekasser, ikke kan forenes med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed.

I § 73, stk. 1, 2. pkt., følger en undtagelse, hvorefter bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt kan beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Det følger videre af bestemmelsens 3. pkt., at den pågældende i så fald ikke kan udøve stemmeret i de nævnte organer.

Undtagelsen i stk. 1, 2. pkt. er tiltænkt en akut situation og i en midlertidig periode, herunder ved sygdom eller fratrædelse, hvor direktøren fritstilles eller opsigelsesvarslet er udløbet, uden at en ny direktør endnu er startet. Virksomheden skal dog tage konkrete skridt til at få situationen løst.

Bestemmelsen implementerer artikel 88, stk. 1, 2. afsnit, litra e, i hvorefter bestyrelsesformanden i et pengeinstitut, ikke samtidig må udøve de funktioner, der påhviler en administrerende direktør i samme institut, medmindre instituttet begrunder dette, og de kompetente myndigheder har givet deres tilladelse hertil.

Det foreslås i § 73, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at indsætte som 4. pkt.: »2. pkt. finder ikke anvendelse for formanden for bestyrelsen eller repræsentantskabet«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at undtagelsen i § 73, stk. 1, 2. pkt. ikke længere vil omfatte bestyrelsesformanden eller formanden for repræsentantskabet. Dermed vil det ikke længere være muligt for en bestyrelse i en finansiel virksomhed midlertidigt at beskikke bestyrelsesformanden eller formanden for repræsentantskabet til posten som direktør i virksomheden. Det vil dog fortsat være muligt for bestyrelsen at beskikke andre medlemmer end formanden for bestyrelsen eller repræsentantskabet til direktør.

Bestemmelsen implementerer artikel 1, nr. 29, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så

vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), der nyaffatter artikel 88, stk. 1, andet afsnit, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

Til nr. 33 (§ 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, i lov om finansiel virksomhed)

Der gennemføres en konsekvensændring i § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, i lov om finansiel virksomhed, så henvisningen stemmer overens med ændringerne til § 1, nr. 34.

Til nr. 34 (§ 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 77 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at pengeinstitutters, realkreditinstitutters, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal opfylde en række betingelser.

Af § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed følger, at virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., skal ske over en periode på mindst 4 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst 5 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Det foreslås i § 77 a, stk. 1, nr. 5, 2. pkt., at fastsættelsen af den udskudte variable løndel skal tilpasses virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.

Bestemmelsen vil indebære, at virksomheden skal tage højde for virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver, når den fastsætter, hvor stor en del af den variable løndel, der skal udskydes.

Tilsiger forholdene omkring aflønningsordningen, herunder f.eks. medarbejderens arbejdsopgaver eller risiciene, at en større andel af den variable løndel, end den der mindst følger af 1. pkt., underlægges en udskydningsperiode, skal virksomheden sikre dette.

Bestemmelsen vil ikke medføre mulighed for at fravige minimumskravene i 1. pkt., så en mindre andel af en variabel løndel udskydes, end den der følger af 1. pkt.

Det foreslås i § 77 a, stk. 1, nr. 5, 3. pkt., at længden af udskydningsperioden skal fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.

Tilsliger forholdene omkring aflønningsordningen, herunder f.eks. virksomhedens forretningsmæssige cyklus, medarbejderens arbejdsopgaver eller risiciene, at udskydningsperioden for den variable løndel gøres længere, end den der mindst følger af 1. pkt., skal virksomheden sikre dette. Det kan f.eks. være i forhold til den forretningsmæssige cyklus, hvor virksomheden kan tage højde for perioder med øget risikotagning eller ændrede risici, som kræver længere resultatmålinger af indsatsen inden udbetaling af den variable løndel og derfor vurdere et behov for en længere udskydningsperiode.

Bestemmelsen vil ikke medføre mulighed for at fravige minimumskravene i 1. pkt., så udskydningsperioden for den variable løndel gøres kortere, end den der følger af 1. pkt.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 94, stk. 1, litra m, i CRD V, og sikrer en mere direktivnær og fuldstændig implementering af bestemmelsen.

Til nr. 35 (§ 77 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

Bestemmelsen blev indsat ved ændring af lov nr. 1549 af 13. december 2016, og fastsætter den overordnede pligt for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder til at have en lønpolitik, der understøtter en effektiv risikostyring. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 77 d, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, Lovforslag nr. 39 som fremsat, side 60-64.

Bestemmelsen er udmøntet med mere specifikke krav til lønpolitikken i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringselskaber, investeringsforeninger og visse holdingvirksomheder, som er baseret på EBA's retningslinjer om forsvarlige aflønningspolitikker (EBA/GL/2021/04).

Det foreslås i § 77 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at indsætte »herunder ved at tage hensyn til

virksomhedens risikovillighed med hensyn til ESG-risici« efter: »risikostyring«.

Med den foreslåede ændring vil det følge af bestemmelsen, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder ved at tage hensyn til virksomhedens risikovillighed med hensyn til ESG-risici.

Ændringen vil medføre at virksomheden fremover skal integrere ESG-risici (miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici) sin aflønningspolitik og -praksis, så den medvirker til at fremme en sund og effektiv risikostyring og en ledelsesadfærd, der er i overensstemmelse med virksomhedens strategi og risikovillighed på ESG-området. Virksomhedens aflønningspolitik må derfor f.eks. ikke gennem tildeling af bonusser og anden variabel løn tilskynde til risikotagning, der kan eksponere virksomheden for ESG-risici, som vil være i strid med virksomhedens strategi og risikovillighed på området.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 77 d, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, Lovforslag nr. 39 som fremsat, side 60-64.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 1, nr. 20, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), der bl.a. nyaffatter artikel 74, stk. 1, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

Til nr. 36 (§ 80 b, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

I § 80 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastsættes de opgaver, som risikoudvalget i et pengeinstitut eller realkreditinstitut har ansvaret for at varetage. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et overblik over virksomhedens faktiske risikobillede, og som derved skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen er bevidst om risici, når der træffes forretningsmæssige beslutninger i bestyrelsen. Det er fortsat den samlede bestyrelse, der har ansvaret for styring af virksomhedens risici, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde.

Det følger af § 80 b, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed at risikoudvalget skal vurdere, om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risi-

ci, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Pligten i nr. 4 ændrer ikke på de opgaver, der påhviler et eventuelt aflønningsudvalg i virksomheden, men risikoudvalget har en særlig forpligtelse på dette område. Risikoudvalgets endelige vurdering forelægges den samlede bestyrelse.

Det foreslås i § 80 b, stk. 3, nr. 4, at indsætte »herunder dem, der opstår som følge af virkningerne af ESG-faktorer,« efter »risici,«.

Med den foreslåede ændring vil det følge af bestemmelsen, at risikoudvalget skal vurdere, om incitamenterne ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, herunder dem, der opstår som følge af virkningerne af ESG-faktorer, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Ændringen vil medføre, at risikoudvalget i sin vurdering af virksomhedens aflønningsstruktur fremover også vil skulle tage højde for de risici, der opstår som følge af virkningerne af ESG-faktorer (miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer). Risikoudvalget vil i den forbindelse skulle vurdere om incitamenterne i virksomhedens aflønningsordninger, herunder f.eks. tildelingen af bonusser og anden variabel løn, også understøtter virksomhedens risikostyring og risikovillighed på ESG-området, og forelægge bestyrelsen sin vurdering heraf.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 80 b, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, Lovforslag nr. 133 som fremsat, side 116-117.

Bestemmelsen implementerer dele af artikel 1, nr. 21, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), der nyaffatter artikel 76, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

Til nr. 37 (§ 101, stk. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 101 i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag regler, der vedrører interessekonflikter.

Det fremgår af den gældende § 101, stk. 1, at investeringsforvaltningsselskaber under udførelsen af deres opgaver for en dansk UCITS skal handle ærligt, retfærdigt, professio-

nelt, uafhængigt og udelukkende i den pågældende UCITS' og dens investorers interesse.

Det fremgår af den gældende § 101, stk. 2, at investeringsforvaltningsselskaber i den daglige ledelse skal varetage interesserne for den eller de UCITS, de administrerer, bedst muligt.

§ 101, stk. 3, indeholder en række krav, som investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse skal opfylde. Det er for eksempel krav om, at der fastsættes en politik vedrørende interessekonflikter, samt at kunne påvise og begrænse interessekonflikter.

Det foreslås at indsætte et nyt § 101, stk. 5, hvorefter et investeringsforvaltningsselskab under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter skal forelægge detaljerede redegørelser og dokumentation for dets overholdelse af § 101, stk. 1-4 for Finanstilsynet, når investeringsforvaltningsselskabet forvalter eller har til hensigt at forvalte en UCITS på initiativ af en tredjepart, herunder i tilfælde hvor den pågældende UCITS anvender navnet på en tredjemandsinitiativtager, eller hvor investeringsforvaltningsselskabet udpeger en tredjemandsinitiativtager, som den, der får delegeret funktioner eller tjenesteydelser i henhold til §§ 102-105.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det sikres, at Finanstilsynet informeres om overholdelse af kravene for håndtering af interessekonflikter i specifikke situationer, nemlig når et investeringsforvaltningsselskab forvalter fonde på initiativ af eksterne aktører. Det kan eksempelvis være en UCITS eller afdeling heraf, som et eksternt fondsmæglerselskab opretter og distribuerer, men hvor investeringsforvaltningsselskabet forestår forvaltningen. I disse situationer er der højere risiko for ikke-håndterede interessekonflikter, hvorfor der er behov for et højere dokumentationskrav overfor Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte et nyt § 101, stk. 6, hvorefter de oplysninger, som investeringsforvaltningsselskabet skal give til Finanstilsynet i henhold til stk. 5, navnlig skal præcisere, hvilke rimelige skridt investeringsforvaltningsselskabet har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden, eller hvis sådanne interessekonflikter ikke kan forebygges, hvordan investeringsforvaltningsselskabet indkredser, håndterer, overvåger og, hvor det er relevant, oplyser om interessekonflikter for at forhindre, at de skader UCITS'ens og dens investorers interesser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det præciseres, hvilke oplysninger investeringsforvaltningsselskabet skal oplyse for Finanstilsynet i henhold til § 101, stk. 5.

De foreslåede ændringer vil medføre, at den gældende §

101, stk. 5, bliver til stk. 7, som er en bemyndigelsesbestemmelse. Se overgangsbestemmelse i dette lovforslags § 6.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 5, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 14, stk. 2a, i UCITS-direktivet.

Til nr. 38 (§ 101 a, stk. 8-11, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 101 a i lov om finansiel virksomhed, at en kapitalforvalter skal udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked, som beskriver, hvordan kapitalforvalteren integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi.

Politikken skal b.l.a. beskrive, hvordan kapitalforvalteren overvåger selskaber, hvori der investeres inden for relevante områder, hvordan kapitalforvalteren fører dialog med selskaber, hvori der investeres, hvordan kapitalforvalteren udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier og samarbejder med andre aktionærer, samt hvordan kapitalforvalteren kommunikerer med interessenter i selskaber, hvori der investeres.

Kapitalforvalteren skal en gang årligt offentliggøre, hvordan politikken er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse og en redegørelse for de væsentligste afstemninger. Det skal ligeledes offentliggøres, hvordan kapitalforvalteren har stemt m.v.

Kapitalforvalteren kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene, hvis den offentliggør en begrundet forklaring herfor.

Det foreslås i § 101 a, stk. 8, at en kapitalforvalter samtidig med offentliggørelsen af de i stk. 1-5 nævnte oplysninger skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalforvalteren samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne nævnt i § 101 a, stk. 1-5, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, med henblik på at Finanstilsynet kan videresende disse til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal kapitalforvalteren også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata. De nye krav vil blive fastlagt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 10. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en database, hvortil kapi-

talforvalteren skal indsende oplysningerne. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse er gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at kapitalforvalteren først fra denne dato skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Kapitalforvalteren vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 101 a, stk. 8, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 33.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 14 c, stk. 1, 1. pkt., i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 101 a, stk. 9, at Finanstilsynet videresender de i stk. 8 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover vil skulle videresende oplysningerne, som Finanstilsynet modtager fra kapitalforvalteren medfør af § 101 a, stk. 8, til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil betyde, at Finanstilsynet først fra denne dato vil skulle videresende oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 1. pkt., i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 101 a, stk. 10, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalforvaltere skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 8 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videre-

nvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 10, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele artikel 14 c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 1*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den kapitalforvalter, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 2*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af kapitalforvalterens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 3*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af kapitalforvalterens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 4*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for kapitalforvalterens økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 5*, at kapitalforvalteren skal sikre, at

oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 6*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i *§ 101 a, stk. 11*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal kapitalforvalteren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalforvalteren vil skulle erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 10.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 11 vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 2, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 39 (§ 101 k, i lov om finansiel virksomhed)

De gældende §§ 101 i og j, i lov om finansiel virksomhed fastsætter særlige regler for rådgivende stedfortrædere vedrørende gennemsigtighed.

I medfør af § 101 i, i lov om finansiel virksomhed skal en rådgivende stedfortræder en gang om året offentligt fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som den rådgivende stedfortræder anvender, og årligt ajourføre rapporten om anvendelse af dette adfærdskodeks. Afviger den rådgivende stedfortræder fra adfærdskodekset, skal stedfortræderen offentliggøre oplysninger herom. En rådgivende stedfortræder, der ikke anvender et adfærdskodeks, skal fremlægge en redegørelse herfor. Oplysningerne skal offentliggøres på den rådgivende stedfortræders hjemmeside.

I medfør af § 101 j, i lov om finansiel virksomhed skal en rådgivende stedfortræder en gang om året offentliggøre en række oplysninger om udarbejdelsen af dennes undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber. Oplysningerne skal offentliggøres på den rådgivende stedfortræders hjemmeside.

Det foreslås at indsætte en ny § 101 k.

Det foreslås i *§ 101 k, stk. 1*, at en rådgivende stedfortræder samtidig med offentliggørelsen i § 101 i, stk. 4, og § 101

j, stk. 2, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en rådgivende stedfortræder, der offentliggør oplysninger som nævnt i § 101 i, stk. 4, eller § 101 j, stk. 2, samtidig med offentliggørelsen skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet videregiver herefter oplysningerne til ESAP.

I dag er der kun krav om, at en rådgivende stedfortræder skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside. En rådgivende stedfortræder vil derfor som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

For at sikre, at Finanstilsynet vil kunne videregive oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil den rådgivende stedfortræder også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, når de indsendes til Finanstilsynet, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videregivelse til ESAP. Finanstilsynet vil kunne vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at en rådgivende stedfortræder fra dette tidspunkt vil skulle indsende oplysningerne. Virksomhederne vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 101 k, stk. 1, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 34.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 101 k, stk. 2, at en rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en rådgivende stedfortræder vil skulle indsende oplysningerne som nævnt

i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 2, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 101 k, stk. 2, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 35.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at en rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den rådgivende stedfortræder, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at en rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne ledsages af den rådgivende stedfortræders identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at en rådgivende stedfortræder

skal sikre, at oplysningerne ledsages af den rådgivende stedfortræders størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at en rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for den rådgivende stedfortræders økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at en rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at en rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 101 k, *stk. 3*, at for at kunne overholde kravet i *stk. 2, nr. 1*, skal den rådgivende stedfortræder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den rådgivende stedfortræder skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, *stk. 2*, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 40 (§ 102, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 102, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegerer opgaver, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.

Det foreslås at nyaffatte § 102, *stk. 1*, hvorefter bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegerer funktioner, jf. bilag 6 i denne lov og tjenesteydelser, jf. § 10 i denne lov og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver. Investeringsforvaltningsselskabet skal objektivt kunne begrunde hele sin delegationsstruktur.

Den foreslåede ændring vil præcisere, at de opgaver, der kan delegeres i medfør af lov om finansiel virksomhed, er de funktioner, der er nævnt i bilag 6 i loven og de tjenesteydelser, der er nævnt i § 10 i loven og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og tjenesteydelser.

Formålet med at investeringsforvaltningsselskabet objektivt skal begrunde sin delegationsstruktur er at sikre en højere grad af overensstemmelse mellem lovrammerne under henholdsvis UCITS-direktivet og FAIF-direktivet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, *stk. 4*, litra a, nr. iii, fjerde afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 13, *stk. 1*, litra j, i UCITS-direktivet.

Til nr. 41 (§ 102, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 102, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskabets og depotselskabets forpligtelser, jf. §§ 106-106 c og 107, ikke berøres af, at bestyrelsen har delegeret opgaver til tredjemand.

Det foreslås, at der i stedet for »opgaver«, indsættes: »funktioner og tjenesteydelser«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at de opgaver, der kan delegeres i medfør af lov om finansiel virksomhed, er funktioner og tjenesteydelser.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, *stk. 4*, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, *stk. 2*, 1. pkt., i UCITS-direktivet.

Til nr. 42 (§ 102, *stk. 6*, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 102, *stk. 6*, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen ikke må delegerer så stor en del af de administrative opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.

Det foreslås at nyaffatte § 102, *stk. 6*, hvorefter bestyrelsen ikke må delegerer så stor en del af de administrative opgaver i form af funktioner eller tjenesteydelser, at investeringsforvaltningsselskabet reelt ikke længere anses for at være forvalter af de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS eller leverandør af tjenesteydelserne i § 10 i denne lov og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindel-

se med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at de opgaver, der kan delegeres i medfør af lov om finansiel virksomhed, er funktioner og tjenesteydelser. Derudover præciseres begrebet ”tomt selskab”, som er, når bestyrelsen har delegeret så stor en del af sine opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet reelt ikke længere anses for at være forvalter af de administrerede SIKAV’er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS eller leverandør af tjenesteydelser i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 2, 2. pkt., i UCITS-direktivet

Til nr. 43 (§ 102, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 102, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegerer opgaver, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.

Det fremgår af § 102, stk. 2-6, hvilke yderligere regler, der gælder for delegation af opgaver.

Det foreslås at indsætte et nyt § 102, stk. 7, hvorefter i det tilfælde markedsføringsfunktionen, jf. bilag 6, tredje led, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97, betragtes det ikke som en delegation, der er omfattet af kravene til delegation, jf. §§ 102-105, uanset en eventuel distributionsaftale mellem administrationsselskabet og distributøren.

Markedsføringen af investeringsinstitutter gennemføres ikke altid direkte af investeringsforvaltningsselskabet, men af en eller flere distributører på vegne af enten administrationsselskabet eller på egne vegne. Navnlig kan der være tilfælde, hvor en uafhængig distributør rådgiver markedsfører en UCITS uden investeringsforvaltningsselskabets vidende. De fleste distributører er underlagt regulermæssige krav i henhold til direktiv 2014/65/EU (MiFID II) eller (EU) 2016/97, som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Det anerkendes, at aftaler, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører investeringsinstituttet i henhold til di-

rektiv 2014/65/EU eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, ikke vil blive anset som en delegationsaftale og reglerne om delegation vil ikke finde anvendelse, uanset om investeringsforvaltningsselskabet og distributøren har indgået en distributionsaftale.

At distributøren markedsfører i henhold til MiFID, medfører, at distributøren vil skulle have tilladelse som værdipapirhandler i henhold til § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglervirksomhed og investeringsservice og -aktiviteter for at kunne være omfattet af bestemmelsen. En investeringsrådgiver med tilladelse efter § 3, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere investeringsrådgivere og boligkreditformidlere vil således ikke være omfattet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra b, andet afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 13, stk. 3, i UCITS-direktivet.

Til nr. 44 (§ 103, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 103, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed, at et investeringsforvaltningsselskab skal sikre sig, at de virksomheder, som selskabet delegerer opgaver til, er kvalificerede og i stand til at varetage de pågældende opgaver. I de tilfælde, hvor delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må bestyrelsen kun delegerer opgaver til virksomheder, som har tilladelse til eller er registrerede med henblik på forvaltning af aktiver, jf. dog § 102, stk. 2, og som er underlagt tilsyn.

Det foreslås at i § 103, stk. 1, 1. pkt. at ændre »delegerer opgaver« til: »delegerer funktioner eller levering af tjenesteydelser« og »pågældende opgaver« ændres til: »pågældende funktioner eller levere de pågældende tjenesteydelser«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at de opgaver, der kan delegeres i medfør af lov om finansiel virksomhed, er funktioner og tjenesteydelser. Forslaget vil ikke indebære en materiel ændring.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra a, nr. iii, andet afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 1, litra h, i UCITS-direktivet.

Til nr. 45 (§ 103, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 103, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsens delegation af opgaver ikke må forhindre et effektivt tilsyn med investeringsforvaltningsselskabet og de administrerede SIKAV’er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS, og den må ligeledes ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i at virke eller forhindre SIKAV’en,

værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS i at blive forvaltet i investorenes interesse.

Det foreslås, at der efter »investorenes«, indsættes: » og investeringsforvaltningsselskabets kunders«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre et krav om, at delegationen af opgaver ikke må forhindre SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS i at blive forvaltet i investeringsforvaltningsselskabets kunders interesse. Kunden omfatter de fonde, der forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra a, nr. ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 1, litra b, i UCITS-direktivet.

Til nr. 46 (§ 104, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 104, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at aftalen om delegation ikke må forhindre investeringsforvaltningsselskabet i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er delegeret til, og i at opsiges aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i den administrerede SIKAV's, værdipapirfonds eller udenlandske UCITS' interesse.

Det foreslås at i § 104, stk. 2, at ændre »opgaven« til: »funktioner eller levering af tjenesteydelser« og efter »udenlandske UCITS'« indsættes »samt investeringsforvaltningsselskabets kunders«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at de opgaver, der kan delegeres i medfør af lov om finansiel virksomhed, er funktioner og tjenesteydelser. Der vil derudover blive indsat et krav om, at en aftale om delegation vil skulle kunne opsiges med øjeblikkelig virkning og investeringsforvaltningsselskabet vil skulle kunne give yderligere instrukser til virksomheden, der er delegeret til, med øjeblikkelig virkning, hvis det er i investeringsforvaltningsselskabets kunders interesse.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra a, nr. iii, første afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 1, litra g, i UCITS-direktivet.

Til nr. 47 (§ 104, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt § 104, stk. 3, hvorefter investeringsforvaltningsselskabet sikrer, at udførelsen af de funktioner og tjenesteydelser, der er nævnt i § 10 og bilag 6

i denne lov, samt bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer. Denne forpligtelse gælder, uanset den lovgivningsmæssige status af den, der får videredelegeret ansvar, og uanset hvor denne enhed befinder sig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der er en forpligtelse for investeringsforvaltningsselskabet til at sikre, at de funktioner og tjenesteydelser, der kan delegeres efter reglerne i §§ 102-105, udføres i overensstemmelse med UCITS-direktivet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 4, litra b, tredje afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 13, stk. 4, i UCITS-direktivet.

Til nr. 48 (§ 105, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 105, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskabet senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegation, jf. § 102, stk. 1, og § 103, stk. 2, skal underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser.

Det foreslås at nyaffatte § 105, stk. 1, hvorefter investeringsforvaltningsselskaber, som har til hensigt at delegeres udførelsen af en eller flere funktioner eller tjenesteydelser til tredjemand, jf. § 102, stk. 1, og § 103, stk. 2, underretter Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser, inden delegationsordningerne træder i kraft, i overensstemmelse med § 14, stk. 11.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at investeringsforvaltningsselskabet skal underrette Finanstilsynet om delegationsaftaler. Efter de foreslåede ændringer til § 14, stk. 11, skal aftaler om delegation indsendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen som investeringsforvaltningsselskab, og efterfølgende skal investeringsforvaltningsselskabet underrette Finanstilsynet om væsentlige ændringer til disse oplysninger. Se bemærkningerne til det foreslåede § 14, stk. 11. I den foreslåede § 105, stk. 1, præciseres det, at en delegationsaftale, der ændres eller indgås efter ansøgning om tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, skal indsendes til Finanstilsynet med aftalens indhold og betingelser, inden delegationsordningen træder i kraft. Formålet med forslaget vil være at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed vil have ajourført oplysningerne om hovedelementerne i delegationsaftalerne og at skabe et retvisende overblik over delegationsaktiviteter i Den Europæiske Union.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra a, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 1, 1. afsnit, UCITS-direktivet.

Til nr. 49 (§ 106 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 106 a, stk. 1, nr. 5, at et depotselskab skal sikre, at værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes i overensstemmelse med de gældende regler herom i den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 106 a, stk. 1, nr. 5, at der efter »herom,« indsættes »og«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i § 106 a, stk. 1, nr. 6, jf. lovfor-slagets § 1, nr. 49.

Til nr. 50 (§ 106 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 106 a, stk. 1, nr. 6, at et depotselskab skal sikre, at en dansk UCITS' køb og salg af finansielle instrumenter sker i overensstemmelse med § 70 i lov om investeringsforeninger m.v.

Det fremgår af § 70 i lov om investeringsforeninger m.v., at instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et andet marked, skal, hvis de handles uden for de regulerede markeder, handles til samme eller en mere fordelagtig pris end den, der omsætningens størrelse taget i betragtning kunne opnås på det pågældende marked.

Det foreslås, at § 106 a, stk. 1, nr. 6, ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det ikke længere vil være et krav for et depotselskab at sikre, at hvis et instrument er optaget til handel på et reguleret marked, men handles uden for regulerede markeder, skal den handlede pris enten være den samme pris eller en mere fordelagtig pris end den pris, der ville kunne være opnået på det pågældende, regulerede marked.

Til nr. 51 (§ 106 d, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 106 d, stk. 2, at depotselskabet kan delegere opgaver omfattet af § 106 c, stk. 1, til tredje-mand, hvis betingelserne i nr. 1-4 er opfyldt.

Det følger af den gældende § 106 d, stk. 2, nr. 3, at depotsel-

skabet har udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af den tredjemand, som opgaverne er delegeret til.

Det foreslås at nyaffatte § 106 d, stk. 2, nr. 3, hvorefter det betinges, at depotselskabet har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depotselskabet agter at delegere visse af sine opgaver til, undtagen hvis tredjemanden er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra f, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, og fortsat fører løbende kontrol, jf. nr. 4.

Den foreslåede vil medføre at depotselskaber vil være fritaget for betingelsen om at udvise passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af tredjemand, hvis depotselskabet delegerer til en investorbærdipapircentral som defineret i artikel 1, litra f, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, og fortsat udøver løbende kontrol med og overvågning af tredjemandens udførelse af de delegerede opgaver og derved forbudne arrangementer, jf. § 106 d, stk. 2, nr. 4 i lov om Finansiell virksomhed.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 8, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 22 a, stk. 2, litra c, i UCITS-direktivet.

Til nr. 52 (§ 106 d, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 106 d, stk. 2, at depotselskabet kan delegere opgaver omfattet af § 106 c, stk. 1, til tredje-mand, hvis betingelserne i nr. 1-4 er opfyldt.

Det følger af den gældende § 106, stk. 2, nr. 4, at depotselskabet skal udvise passende dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemandens udførelse af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer.

Det foreslås i § 106 d, stk. 2, nr. 4, efter »arrangementer« at indsætte », som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver«.

Den foreslåede ændring vil medføre en mere direktivnær implementering af artikel 22, stk. 2, litra c, i UCITS-direktivet og en præcisering af den gældende § 106, stk. 2, nr. 4, for at gøre det tydeligere, at depotselskabet ikke blot skal kontrollere opgaveudførelsen, men også kontrollere tredjelandselskabets processer.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 8, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 22 a, stk. 2, litra c, i UCITS-direktivet.

Til nr. 53 (§ 106 d, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 106 d, stk. 6, at levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne i kapitel 18 i lov om værdipapirhandel m.v., og levering af ydelser via tredjelands værdipapirafviklingssystemer ikke anses som delegation af depotselskabets opgaver.

Det foreslås at nyaffatte *stk. 6*, hvorefter levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udstederværdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra e, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, ikke anses som delegation af depotselskabets opbevaringsfunktioner. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral, som defineret i den nævnte delegerede retsakt, skal anses som delegation af depotselskabets opbevaringsfunktioner.

Den foreslåede ændring vil medføre, at levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-værdipapircentral, vil være fritaget reglerne om delegation. Det betyder, at der ikke skal indgås aftale om delegation med værdipapirafviklingssystemet, før depotselskabet kan overdrage en investeringsforenings konanter eller finansielle instrumenter til værdipapirafviklingssystemet med henblik på afvikling af indgåede handler. Undtagelsen vil være med til at sikre et mere effektivt samarbejde mellem depotselskaber og værdipapircentraler. Omvendt præciseres det, at værdipapircentraler, der selv deltager i et værdipapirafviklingssystem på lige fod med andre depotselskaber, underlægges samme regler som disse.

Ændringen vil ligeledes medføre, at levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral, skal anses som værende delegation, og dermed overholde reglerne om delegation.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 8, litra

b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som nyaffatter artikel 22 a, stk. 4, i UCITS-direktivet.

Til nr. 54 (§ 124, stk. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i § 124, stk. 5, at hvis et pengeinstitut og et realkreditinstitut bliver bundet af outputgulvet i artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, gælder nr. 1 og 2.

Det foreslås, at det i § 124, stk. 5, nr. 1, fastsættes, at Finanstilsynet hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest på slutdatoen for den næste kontrol- og vurderingsproces tager solvensbehovstillæg efter § 124, stk. 2-4, dvs. instituttets søjle-II tillæg, op til fornyet overvejelse og fjerner alle elementer heri, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at et pengeinstitut og et realkreditinstitut er bundet af outputgulvet.

Det foreslåede vil indebære, at det undgås, at de risici ved institutternes interne modeller, som outputgulvet skal håndtere, ikke også dækkes af en eller flere søjle II-tillæg, og derved indregnes dobbelt i institutternes kapitalkrav.

Institutterne skal sikre, at de har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og styring i forhold til deres risici. Den eksisterende implementering i forhold til fastsættelsen af søjle II-tillæg har været, at institutterne fastsætter deres søjle II-tillæg, eventuelt i dialog med Finanstilsynet. Det betyder også, at i praksis vil det medføre, at hvis et institut bindes af outputgulvet, vil det umiddelbart være instituttet selv, der skal foretage en revurdering af søjle II-tillæggene for at sikre, at der ikke sker dobbelttælling af risici, som dækkes af outputgulvet. Revurderingen bør gennemføres hurtigst muligt efter et institut bindes af outputgulvet. Finanstilsynet opfordrer til, at institutterne foretager revurderingen af søjle II-tillæg og inddrager Finanstilsynet, når instituttet kan forudse, at det vil blive bundet af outputgulvet.

Finanstilsynet vil efterfølgende i forbindelse med det løbende tilsyn med instituttet og senest ved den årlige tilbagemelding på instituttets solvensbehov tage stilling til eventuelle reviderede tillæg i institutterne, som følge af at institutterne bindes af outputgulvet.

Forslaget implementerer CRD VI artikel 104 a, stk. 6, litra b.

Det foreslås herudover med § 124, stk. 5, nr. 2, at den nominelle værdi af søjle II-tillæg (yderligere kapitalgrundlag), til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, ikke må stige, som følge af at et institut bindes af outputgulvet for kontrollen efter litra a er afsluttet, dvs. at

det er sikret, at der ikke sker dobbelttælling af risici, som dækkes af outputgulvet.

Det foreslåede vil forhindre en generel stigning i søjle II-tillæggene, når der potentielt er overlap mellem de risici, som dækkes af outputgulvet og søjle II-tillæg.

Tillægget kan dog stadig stige, hvis de risikovægtede eksponeringer stiger af andre grunde end, at instituttet bindes af outputgulvet, f.eks. som følge af vækst i instituttets balance.

Forslaget vil indebære en præcisering af, at søjle II-tillæg ikke skal dække risici, som er kapitaldækket via søjle I-kravet i tilfælde, hvor et søjle II-tillæg er fastsat i procent af de risikovægtede eksponeringer. Forslaget understreger, at tillægget ikke automatisk skal stige, hvis de risikovægtede eksponeringer stiger som følge af, at et institut bindes af outputgulvet, da det ikke er udtryk for en stigning i de risici, som søjle II-tillægget skal dække.

Der kan i denne forbindelse ses bort fra søjle-II tillæg vedrørende risikoen for overdreven gearing, da disse tillæg skal måles i forhold til de uvægtede eksponeringer og ikke de risikovægtede eksponeringer, og derfor ikke påvirkes af, at institut bindes af outputgulvet.

Det foreslåede implementerer CRD VI artikel 104 a, stk. 6, litra a og c.

CRD VI artikel 104 a, stk. 7, giver Den Europæiske Banktilsynsmyndighed EBA et mandat til at fastlægge nærmere retningslinjer for, hvordan de kompetente myndigheder i deres tilsyns kontrol- og vurderingsproces skal afspejle, at et institut er blevet bundet af outputgulvet, og hvordan de kompetente myndigheder og institutter skal meddele og offentliggøre indvirkningen på tilsynskravene for et institut, der er blevet bundet af outputgulvet. Retningslinjerne skal udstedes senest 25. april 2025. Finanstilsynet vil følge disse retningslinjer og foretage nødvendige tilpasninger af praksis.

Det foreslås, at det med § 124, stk. 6, fastsættes, at så længe et institut er bundet af outputgulvet, skal opgørelsen af solvensbehovet efter stk. 2, og fastsættelsen af et højere krav til kapitalgrundlaget for et pengeinstitut og et realkreditinstitut i medfør af stk. 3 og 4, ikke indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet der er bundet af outputgulvet. Det vil sige, at hverken instituttet eller Finanstilsynet fastsætter søjle II-tillæg, som dækker de samme risici som outputgulvet.

Det gælder også efter, at Finanstilsynet har foretaget revurderingen og tilpasningen af søjle II-tillæggene i et institut,

som bindes af outputgulvet i henhold til § 124, stk. 5, litra a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil indebære, at det undgås, at risici forbundet med institutternes interne modeller indregnes dobbelt i institutternes kapitalkrav, også efter den indledende revurdering af søjle II-tillæggene, når et institut bindes af outputgulvet, er gennemført.

Det foreslåede implementerer CRD VI artikel 104 a, stk. 8.

Til nr. 55 (§ 124 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen i § 124 b, i lov om finansiel virksomhed implementerer CRDV artikel 84, stk. 1, 3 og 4, som fastsætter krav om, at Finanstilsynet sikrer, at institutter skal indføre interne systemer, anvende standardmetoden eller den forenkledede standardmetode til at identificere, styre og afbøde risici som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget og nettorenteindtægterne fra de ikke-handelsmæssige aktiviteter.

Ikke-handelsmæssige aktiviteter er f.eks. beholdninger, som ikke har handel til hensigt og dermed er placeret uden for instituttets handelsbeholdning. Virksomheden kan enten udvikle egne interne systemer til at håndtere disse risici, anvende standardmetoden eller den forenkledede standardmetode, som er i forordning (EU) 2024/857.

Det foreslås i § 124 b, stk. 4, at Finanstilsynet kan anvende tilsynsbeføjelser efter § 344, stk. 1, eller angive, at en virksomhed skal anvende andre modellerings- og parameterantagelser end angivet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/856 af 1. december 2023, som minimum, hvor virksomhedens økonomiske værdi falder med mere end 15% af dets kernekapital eller virksomheden oplever en stor nedgang i sine nettorenteindtægter som følge af en pludselig og uventet ændring af rentesatserne.

Bestemmelsen implementerer artikel 98, stk. 5, i CRD V. Det foreslåede medfører, at Finanstilsynet ved vurdering og kontrol af virksomhedens eksponering for renterisici som følge af ikke-handelsmæssige aktiviteter, kan udøve tilsynsbeføjelser, som minimum, i tilfælde, hvor virksomhedens økonomiske værdi falder med mere end 15% af dets kernekapital eller virksomheden oplever en stor nedgang i sine nettorenteindtægter som følge af en pludselig og uventet ændring af rentesatserne.

Efter det foreslåede kan Finanstilsynet udstede påbud efter § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed eller konkret, angive andre modellerings- og parameterantagelser end angivet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/856

af 1. december 2023, og som skal afspejles i virksomhedens beregning af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget.

Forslaget bevirker, at Finanstilsynet ved vurdering af virksomhedens eksponering over for renterisici som følge af ikke handelsmæssige aktiviteter, kan fastsætte andre modellerings- og parameterantagelser end de modellerings- og parameterantagelser, som virksomheden selv har fastsat.

Til nr. 56 (§ 125 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholder en henvisning til artikel 92, stk. 1, litra d, og stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013.

Det foreslås to steder i § 125 b, stk. 2, at ændre »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 125 b, stk. 2, vil indeholde en korrekt henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravene i medfør af § 125 b.

Til nr. 57 (§ 125 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder en henvisning til artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013.

Det foreslås i § 125 c, stk. 1, at ændre »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 125 c, stk. 1, vil indeholde en korrekt henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af kravene i medfør af § 125 c.

Til nr. 58 (§ 125 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 125 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet godkender en kapitalbevaringsplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at virksomheden med kapitalbevaringsplanen kan bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det foreslås i § 125 c, stk. 3, efter » jf. § 125 a, stk. 1, « at indsætte: » eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1 a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

Den foreslåede ændring af § 125 c, stk. 3 implementerer CRD VI. Ændringen vil betyde, at Finanstilsynet kun godkender en kapitalplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at der rejses tilstrækkeligt kapital til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav og nu også gearingsgradbufferkravet tilfælde af, at det handler om et institut, som er G-SIFI.

Der er ingen danske pengeinstitutter, der er kategoriseret som G-SIFI for nuværende, hvilket betyder, at ingen danske institutter skal leve op til gearingsbufferkravet. Dette vil betyde, at den foreslåede ændring af § 125 c, stk. 3, ikke får nogen praktisk betydning for nuværende.

Til nr. 59 (§ 125 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 125 h, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at en systemisk buffersats ikke må anvendes til at afhjælpe risici omfattet af den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, SIFI-buffersatsen eller G-SIFI-buffersatsen, jf. § 125 g.

Det foreslås i § 125 h, stk. 1, 2. pkt., efter »jf. § 125 a, stk. 1,« at indsætte: », eller risici, der er dækket fuldt ud af beregningen i artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.

Lovforslaget vil medføre, at erhvervsministeren ved fastsættelse af en systemisk buffersats fremover skal tage højde for, at buffersatsen ikke anvendes til at afhjælpe risici omfattet af outputgulvet. Det vil i praksis betyde, at hvis institutter bliver bundet af outputgulvet, skal dette inddrages i vurderingen for fastsættelsen af buffersatsen.

Det bemærkes hertil, at det i praksis vil være Det Systemiske Risikoråd, der henstiller om aktivering af en systemisk

buffersats, og herunder sikrer, at buffersatsen ikke anvendes til at afhjælpe risici omfattet af outputgulvet.

Det foreslåede implementerer CRD VI artikel 133, stk. 8, litra c, nr. ii.

Til nr. 60 (§ 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 128, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste moder-virksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5.

Det følger af den gældende § 142 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste moder-virksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 4 og 5.

Det følger af den gældende § 143, stk. 1, nr. 2, at Finanstilsynet blandt andet fastsætter nærmere regler for indberetning af solvensbehovet for finansielle virksomheder og koncerner, der er omfattet af §§ 171-174, indberetning af kravet til minimumsbasiskapitalen, indberetning af den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskravet og kapitalgrundlaget for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5, og indberetning af kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber og for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 2.

Det følger af den gældende § 143, stk. 1, nr. 5, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3. —Den gældende § 170 i lov om finansiel virksomhed blev ændret ved § 297, nr. 134, i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Heraf følger, at den dagældende § 170, stk. 2, blev ophævet, og at de dagældende § 170, stk. 3-5, herefter blev til § 170, stk. 2-4.

Der er dermed uoverensstemmelse mellem § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., og henvisningen til § 170, stk. 1, 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed. Uoverensstemmelsen skyldes manglende konsekvensrettelser.

Det foreslås i § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., at ændre »§ 170, stk. 1, 4 og 5« til »§ 170, stk. 1, 3 og 4«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., vil indeholde en korrekt henvisning til § 170, stk. 1, 3 og 4.

Til nr. 61 (§ 140, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 140, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at i realkreditinstitutter kan kravet til kapitalgrundlaget i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 6.

Det foreslås i § 140, stk. 1, at ændre »§ 124, stk. 6« til: »§ 124, stk. 8«.

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af, at der indføres en ny § 124, stk. 5 og 6, hvorved det tidligere stk. 6 bliver til stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 54.

Til nr. 62 (§ 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

I lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte nærmere overgangsregler for koncerner, der opfylder visse krav, herunder at de anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til for kreditrisiko og operationel risiko.

Det foreslås, at operationel risiko udgår af § 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede medfører, at Finanstilsynet ikke længere kan fastsætte overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til operationelle risiko.

Baselkomitéen for Banktilsyn har revideret den internationale standard for operationel risiko for at afhjælpe svagheder, som viste sig i kølvandet på finanskrisen i 2008-2009. Foruden mangel på risikofølsomhed i standardmetoderne blev der konstateret mangel på sammenlignelighed, som skyldes de mange forskellige former for intern modelleringspraksis efter den avancerede målemetode. Derfor og med henblik på at forenkle rammen for operationel risiko blev alle eksisterende metoder til estimering af kapitalgrundlagskrav vedrørende operationel risiko udskiftet med en enkelt ikke-modelbaseret metode, nemlig den nye standardmetode for operationel risiko.

CRR3 er tilpasset de nye Basel-rammer. Jf. ovenstående er interne metoder til opgørelse af operationel risiko ikke længere en mulighed, og det foreslås derfor, at § 143, stk. 1, nr. 5, opdateres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 63 (§ 143, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 143, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte regler for benchmarking for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko.

Det foreslås i § 143, stk. 1, nr. 6, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for benchmarking af beregninger af de forventede kredittab for virksomheder, der anvender interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko, og for væsentlige virksomheder, der anvender standardmetoden, og benchmarking for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko samt virksomheder, der anvender standardmetoden for markedsrisiko til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav og hvor omfanget af virksomhedens balanceførte og ikke-balanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller over 500 mio. EUR, jf. artikel 325 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Forslaget medfører to nye krav til deltagelse i benchmarkøvelser. For markedsrisiko udvides mængden af institutter, der er omfattet af kravet om deltagelse i benchmarkøvelse til at omfatte alle institutter, der anvender interne metoder, samt institutter, der benytter standardmetoden og hvor omfanget af balanceførte og ikke-balanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller over 500 mio. EUR. For kreditrisiko udvides benchmarkøvelsen til også at omfatte benchmarking af modelleringsmetoder for beregning af forventet kredittab, jf. nedenstående.

Bestemmelsen implementerer artikel 78 i CRD VI.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ændredes forordning (EU) nr. 575/2013, ved at der indførtes en revideret markedsrisikoramme. Den alternative standardmetode, der er en del af denne nye ramme, giver institutterne mulighed for at modelberegne visse parametre, der anvendes til beregning af risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisiko. Det er derfor vigtigt for Finanstilsynet og EBA at have et klart overblik over det interval af værdier for risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for lignende eksponeringer, ikke blot under den alternative metode med interne model-

ler, men også under den alternative standardmetode. Som følge heraf bør benchmarkingundersøgelsen af markedsrisiko omfatte såvel de reviderede standardmetoder som metoder med interne modeller under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

Efter indførelsen af den internationale regnskabsstandard 9 for finansielle instrumenter (IFRS 9) den 1. januar 2018 påvirker resultatet af beregningerne af forventede kredittab, som er baseret på en modelleringsmetode, direkte størrelsen af institutternes kapitalgrundlag og lovbestemte nøgletal. Disse modelleringsmetoder danner også grundlag for beregningen af forventede kredittab, når institutterne anvender nationale regnskabssystemer. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet og EBA har et klart overblik over den indvirkning, disse beregninger har på de forskellige risikovægtede aktiver og kapitalgrundlagskrav, der opstår for tilsvarende eksponeringer. Med henblik herpå bør den eksisterende benchmarkingundersøgelse også omfatte disse modelleringsmetoder.

I CRR3 er muligheden for at anvende intern metode til opgørelse af operationel risiko fjernet. I § 143, stk. 1, nr. 6, er benchmarking af interne modeller for operationel risiko undtaget. Denne undtagelse er således ikke længere nødvendig, og er fjernet i forslaget.

Det foreslås, at § 143, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed opdateres, så det fremgår, at visse institutter, der anvender standardmetoden for markedsrisiko, fremover vil være omfattet af kravet om deltagelse i benchmarkøvelser, og at benchmarkøvelsen for kreditrisiko udvides til også at inkludere benchmarking af modelleringsmetoder for forventede kredittab. Endvidere foreslås det, at "operationel risiko" fjernes fra paragraffen.

Til nr. 64 (§ 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., indeholder regler om, at den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4, kan opgøre den samlede risikoeksponering, jf. § 142, ved anvendelse af interne metoder. Anvendelse af interne metoder kræver Finanstilsynets tilladelse. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at ophæve § 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelserne videreføres i § 170 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed uden væsentlige ændringer.

Til nr. 65 (§ 143 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 143 a, stk. 1, indeholder regler om hyppigere offentliggørelse af oplysningsforpligtelserne i 8. del i CRR. For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.8.1.

Det foreslås i § 143 a, stk. 1, at Finanstilsynet kan beslutte hyppigere offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter end fastsat i artikel 433-433c i forordningen. Finanstilsynet kan derudover sætte en frist for, hvornår virksomhederne omfattet af artikel 433 a og 433 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 skal fremlægge oplysninger for EBA, og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelse end EBA's hjemmeside eller årsrapporten.

Bestemmelsen implementerer artikel 106, stk. 1, i CRD VI, som er en videreførelse af tilsvarende tidligere bestemmelse. Bestemmelsen er i overensstemmelse med gældende ret, men konsekvensrettet som følge af ændringerne i 8. del i CRR.

Med forslaget til § 143 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed gives Finanstilsynet mulighed for at beslutte, at der skal ske offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af CRR hyppigere end fastsat i forordningen, hvis Finanstilsynet finder dette hensigtsmæssigt i forhold til at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed f.eks. i forhold til et instituts kapital situation og vurdering af instituttets aktuelle risikosituation. Yderligere gives Finanstilsynet mulighed for at sætte en frist for, hvor oplysningerne skal sendes til EBA, og stille krav om anvendelse af et andet medium end EBA eller årsrapporten.

Til nr. 66 (§§ 145-145 d, i lov om finansiel virksomhed)

Der findes ikke i dag regler, hvorefter Finanstilsynet skal påse pengeinstitutters, realkreditinstitutters eller finansielle holdingselskabers erhvervelse af kapitalandele.

Der foreslås i §§ 145 -145 d indsat en række bestemmelser relateret til pengeinstitutters, realkreditinstitutters og finansielle holdingvirksomheders erhvervelse af væsentlige kapitalandele. De foreslåede bestemmelser vedrører, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og virksomheder omfattet af § 175 g i lov om finansiel virksomhed. De foreslåede bestemmelser implementerer artikel 27 a til 27 e i CRD VI.

(Til § 145)

Det foreslås i § 145, stk. 1, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der har til hensigt direkte eller indirekte at erhverve en kapitalandel på 15 pct. eller mere af den erhvervende

virksomhedens justerede kapitalgrundlag, skriftligt skal ansøge Finanstilsynet om tilladelse forud for erhvervelsen.

Det følger af § 175 g, at finansielle holdingvirksomheder for pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal godkendes af Finanstilsynet. Der er i § 175 g, stk. 4, dog mulighed for at undtage en finansiel holdingvirksomhed fra godkendelseskravet under en række betingelser.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give Finanstilsynet indsigt i virksomhedernes væsentlige erhvervelser. Væsentlige erhvervelser kan have betydning for virksomhedens finansielle situation, hvorfor det er relevant at lade Finanstilsynet påse, at sådanne erhvervelser ikke påvirker virksomhedens evne til at overholde den finansielle regulering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g skal ansøge Finanstilsynet forud for en erhvervelse af kapitalandele, hvis erhvervelsen er lig med eller overstiger 15 pct. af den erhvervende virksomhedens justerede kapitalgrundlag.

Finansielle holdingvirksomheder anses som omfattet af § 175 g i lov om finansiel virksomhed, selvom om godkendelse ikke er påkrævet i henhold til bestemmelsens, stk. 4.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 66 at strafbelægge overtrædelse af bestemmelsen efter lovens § 373, stk. 1. Erhvervelse af en væsentlig kapitalandel kan medføre væsentlige risici for virksomheden. Anses erhvervelsen uden forudgående tilladelse for særligt grov, vil der være grundlag for at pålægge virksomheden strafansvar. Særlig grov adfærd kan være gentagne overtrædelser eller en erhvervelse, der har væsentlig påvirkning på virksomhedens finansielle situation. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 66, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at udgør kapitalandelen, jf. stk. 1, 15 pct. eller mere af det justerede kapitalgrundlag på baggrund af modervirksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen, og har modervirksomheden hjemsted i den Europæiske Union, skal modervirksomheden, i tillæg til stk. 1, underrette tilsynsmyndigheden i modervirksomhedens hjemland.

Formålet med bestemmelsen er at klarlægge, at flere tilsynsmyndigheder skal behandle erhvervelsen, hvis tærsklen i både stk. 1 og 2 overstiges.

Er modervirksomheden beliggende i Danmark, anses Finanstilsynet for rette myndighed. Er modervirksomheden beliggende uden for EU, anses Finanstilsynet også for ret-

te myndighed. Dette vil medføre, at det udelukkende er Finanstilsynet, der skal behandle ansøgningen i disse tilfælde.

Det foreslås i *stk. 3*, at finansielle holdingvirksomheder, omfattet af § 175 g, opgør kapitalandelen i forhold til kapitalgrundlaget, jf. *stk. 1*, på baggrund af virksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen.

Det kan have væsentlig betydning for en holdingvirksomhed, om den skal opgøre tærsklen på 15 pct. på baggrund af virksomhedens individuelle eller konsoliderede niveau. Formålet med den foreslåede bestemmelse er derfor at sikre klarhed om, at tærsklen opgøres på baggrund af holdingvirksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen. Det foreslåede vil medføre, at tærsklen er højere end hvis den opgøres på individuelt niveau.

(Til § 145 a)

Den foreslåede § 145 a vedrører Finanstilsynets procesmæssige håndtering af en ansøgning om tilladelse til af en væsentlig erhvervelse i henhold til § 145, *stk. 1*. Bestemmelsen er enslydende med kravene til behandling af en erhvervelse af en kvalificeret ejerandel i henhold til § 61, da begge regelsæt kan være gældende for samme transaktion.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skriftligt og senest efter ti arbejdsdage bekræfter modtagelsen af ansøgningen, jf. § 145, *stk. 1*.

Det følger af det foreslåede, at Finanstilsynet inden bekræftelsen har kontrolleret, at ansøgningen indeholder alle påkrævede dokumenter. Finanstilsynet skal ikke foretage en materiel gennemgang af, hvorvidt indholdet i dokumenterne er tilstrækkelige til at vurdere ansøgningen, men blot, at alt påkrævet materiale er indsendt.

Kommissionen har fået bemyndigelse til at udarbejde en delegeret forordning, som anviser de oplysninger, der er påkrævet til en ansøgning, jf. artikel 27 b, *stk. 7*, i CRD IV, som ændret ved CRD VI.

Finanstilsynet vil således anføre i bekræftelsen, om der mangler dokumenter, som burde have været medsendt. Selvom det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige, eller der kan være behov for uddybning i øvrigt.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at virksomhederne får bekræftet ansøgningens modtagelse, og at ansøgningen er komplet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tilsvarende gælder ved modtagelse af supplerende materiale, jf. *stk. 5*.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skriftligt skal bekræfte modtagelse af supplerende materiale modtaget i forbindelse med behandling af ansøgningen. Hvis vurderingsperioden er blevet udskudt som følge af en suspension af vurderingsperioden efter de foreslåede *stk. 5* og *6*, skal Finanstilsynet samtidig oplyse om udløbet heraf, jf. *stk. 3. pkt.*

Bekræftelsen skal også indeholde en orientering om den dato, hvor Finanstilsynets vurderingsperiode udløber i henhold til forslaget til *3. pkt.*

Hvis ansøgningen er ufuldstændig på grund af manglende oplysninger, og Finanstilsynet derfor beder den påtænkte erhverver om at sende de manglende oplysninger, begynder fristen i det foreslåede *stk. 5* først at løbe fra modtagelsen af oplysningerne. Det vil derfor ikke være muligt at oplyse fristens udløbsdato ved bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen. Finanstilsynet vil i denne situation skulle oplyse om fristen, når Finanstilsynet har modtaget alle oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, underretter Finanstilsynet virksomheden om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skriftligt skal bekræfte, hvornår Finanstilsynets vurderingsperiode udløber. Finanstilsynets vurderingsperiode følger af bestemmelsens foreslåede *stk. 2*. Hvis vurderingsperioden er blevet udskudt som følge af en suspension af vurderingsperioden efter de foreslåede *stk. 5* og *6*, skal Finanstilsynet samtidig oplyse om udløbet heraf, jf. *2. pkt.*

Det foreslås videre i *stk. 2*, at Finanstilsynet har 60 arbejdsdage fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. *stk. 1*, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, til at foretage den i § 145 b nævnte vurdering, jf. *dog stk. 3*.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal træffe afgørelse inden 60 arbejdsdage. I *stk. 3-6* er en række modifikationer til sagsbehandlingsfristen.

Hvis Finanstilsynet ikke giver afslag på ansøgningen inden for sagsbehandlingsfristen, anses erhvervelsen for godkendt, jf. det foreslåede *stk. 8*, i bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at vurderingsperioden efter *stk. 2* tidligst udløber samtidig med vurderingsperioden efter § 61, *stk. 3*, hvis erhvervelsen er omfattet af både § 61, *stk. 1*, og § 145, *stk. 1*.

Det er muligt for en omfattet virksomhed at erhverve en væsentlig kapitalandel i en anden virksomhed, der er omfattet af § 61. Dette er f.eks. tilfældet, hvis en finansiel holdingvirksomhed anvender 15 pct. eller mere af koncernens konsoliderede kapitalgrundlag til at erhverve en kvalificeret ejerandel i et pengeinstitut.

De procesmæssige bestemmelser for væsentlige erhvervelser og kvalificerede ejerandele er enslydende, men der kan være konkrete forhold, som bevirker, at vurderingsperioden bliver forskellig. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor ansøger indgiver ansøgningerne til tilsynsmyndighederne på forskellige tidspunkter. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der kan ske en parallel behandling af begge ansøgninger.

Det foreslåede vil herefter medføre, at der træffes afgørelse i henhold til en ansøgning i henhold til § 61, stk. 1, og § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed samtidig.

Det foreslås i *stk. 4*, at vurderingsperioden suspenderes indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g eller en tilsvarende afslutning af behandling i en anden medlemsstat inden for EU, hvor en sådan behandling er en forudsætning for erhvervelsen.

Hvis en virksomhed først opnår status som finansiel holdingvirksomhed ved erhvervelsen af kapitalandele omfattet af § 145, stk. 1, vil virksomheden skulle godkendes i henhold til § 175 g.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at holdingvirksomheden skal gennemgå godkendelsesprocessen i henhold til § 175 g, før der foretages en vurdering af den kvalificerede erhvervelse af kapitalandele. Finanstilsynet kan konkret beslutte at foretage vurderingen af den kvalificerede erhvervelse sideløbende med godkendelsesprocessen efter § 175 g, hvis omstændighederne tilsiger en hurtig afgørelse efter at virksomheden har opnået godkendelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor holdingvirksomhedens erhvervelse sker som led i afhjælpning af en krisesituation for den virksomhed, der erhverves kapitalandele i.

Det foreslåede vil medføre, at sagsbehandlingsfristen suspenderes i den periode, hvor en godkendelsesproces som finansiel holdingvirksomhed efter § 175 g behandles.

Det foreslås i *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, at Finanstilsynet indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden kan anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurdering. Anmodningen skal ske skriftligt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan anmode om yderligere oplysninger indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, og at anmodningen skal være skriftlig.

Ved Finanstilsynets indledende bekræftelse i henhold til stk. 1, efterser Finanstilsynet, at ansøgningen indeholder alle de oplysninger, som er påkrævet. Når Finanstilsynet starter sin sagsbehandling og vurdering af ansøgningen, kan det vise sig, at indholdet i det fremsendte materiale ikke er tilstrækkeligt. I det tilfælde vil det være nødvendigt for Finanstilsynet at anmode ansøger om yderligere oplysninger.

Det foreslåede vil betyde, at anmodningen om yderligere oplysninger skal være skriftlig og skal præcisere, hvilke supplerende oplysninger, Finanstilsynet har behov for.

Det foreslås i *stk. 5, 3. og 4. pkt.*, at første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 6.

Det foreslåede vil medføre, at vurderingsperioden afbrydes med op til 20 arbejdsdage fra anmodningen om oplysninger fremsættes, indtil Finanstilsynet modtager de manglende oplysninger. Dette gælder dog kun første gang, Finanstilsynet anmoder om supplerende oplysninger. Skulle det vise sig nødvendigt at anmode om supplerende oplysninger flere gange, afbrydes vurderingsperioden ikke ved de efterfølgende anmodninger.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynets vurderingsperiode ikke udløber, imens Finanstilsynet afventer yderligere oplysninger. Modtager Finanstilsynet ikke de supplerende oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse på det foreliggende grundlag. Afhængig af de manglende oplysningers karakter vil dette oftest betyde et afslag på grund af manglende oplysninger. Det er derfor i ansøgers interesse, at vurderingsperioden ikke udløber, imens denne indsamler supplerende oplysninger.

Det foreslåede vil således medføre, at vurderingsperioden forlænges med det tidsrum, som det tager ansøger at indsende supplerende oplysninger, dog op til 20 arbejdsdage.

For at sikre fremdrift i sagen er suspensionen af vurderingsperioden begrænset til 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 6.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 5, med op til ti arbejdsdage, hvis målvirksomheden er beliggende i eller er underlagt reguleringsrammen i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller hvis Finanstilsynet fører tilsyn med ansøger i henhold til hvidvaskloven.

Suspension af vurderingsperioden vil i disse tilfælde være

op til 30 arbejdsdage. De ti arbejdsdage i henhold til den foreslåede bestemmelse lægges oven i de 20 arbejdsdage, som vurderingsperioden kan suspenderes med efter det foreslåede stk. 5.

Det foreslåede vil medføre, at den yderligere suspension af vurderingsperioden således kun kan ske i afgrænsede tilfælde, hvor Finanstilsynets vurdering er mere kompleks eller vil kræve indhentelse af oplysninger fra andre myndigheder. Hvis der ikke kan skaffes de nødvendige oplysning i løbet af suspensionen, vil det forventeligt medføre et afslag.

Det foreslås i *stk. 7*, at afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse til en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver inden to arbejdsdage efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden, jf. stk. 2.

Beslutningen anses for truffet, når Finanstilsynet har taget endeligt stilling til spørgsmålet. Er sagen af en karakter, der gør, at den skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, er der først truffet endelig beslutning, når bestyrelsen har truffet afgørelse.

Af direktivet fremgår, at den påtænkte erhverver skal modtage skriftlig meddelelse senest to arbejdsdage fra beslutningen. Dette er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, hvorefter en part straks skal orienteres om en afgørelse rettet mod vedkommende.

Er der tale om en afgørelse, der er truffet af Finanstilsynets bestyrelse, hvor den påtænkte erhverver er en juridisk person, skal der ske offentliggørelse af afgørelsen efter reglerne i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil således medføre, at ansøger modtager et afslag på den fremsendte ansøgning inden for rimelig tid.

Det foreslås i *stk. 8*, at giver Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for godkendt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en erhvervelse anses som godkendt, hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ansøger kan gennemføre den påtænkte erhvervelse umiddelbart efter udløb af vurderingsperioden, hvis Finanstilsynet ikke har givet afslag på erhvervelse. Dette giver ansøger sikkerhed for, at Finanstilsynets afgørelse af en sag ikke tager længere tid end den fastsatte vurderingsperiode.

Det foreslås i *stk. 9*, at Finanstilsynet ved tilladelse til en erhvervelse kan fastsætte en frist for gennemførelse af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Finanstilsynets tilladelse er baseret på et øjebliksbillede af ansøger. Ansøgers forhold kan ændre sig over tid. For at imødegå risikoen for, at erhvervelsen gennemføres på et tidspunkt, hvor ansøgers forhold har ændret sig væsentligt, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for gennemførelse af erhvervelsen.

Det foreslåede vil medføre, at ansøger skal gennemføre erhvervelsen inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist. Hvis ansøger ikke har gennemført erhvervelsen inden for fristen, kan denne ansøge om forlængelse heraf. Er fristen udløbet, skal ansøger søge på ny før erhvervelsen gennemføres.

(Til § 145 b)

Kravene til Finanstilsynets vurdering af en ansøgning om en påtænkt erhvervelse foreslås gennemført i § 145 b. Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet skal, i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 145, stk. 1, sikre hensynet til en forsvarlig og forsigtig forvaltning af virksomheden, navnlig de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret mod efter den påtænkte erhvervelse i forhold til kriterierne fastsat i nr. 1 og 2.

Finanstilsynet må ikke tage hensyn til markedets behov ved vurderingen. Finanstilsynet må således ikke inddrage betragtninger om, hvad der er bedst for markedet i vurderingen.

Det foreslås i *nr. 1*, at Finanstilsynet skal vurdere, om virksomheden vil kunne overholde og fortsætte med at overholde kravene i denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller anden relevant regulering.

Finanstilsynets fokus ved vurderingen vil særligt være overholdelse af kapital- og likviditetskrav i henhold til lov om finansiel virksomhed og CRR. Det vil som udgangspunkt kun være væsentlige overtrædelser af anden regulering, som Finanstilsynet tager i betragtning. Det kunne f.eks. være reglerne om storaktionærmeddelelser i kapitalmarkedsloven. Hvis der kunne være konkurrenceretlige aspekter i erhvervelsen, kan Finanstilsynet bede ansøger redegøre herfor og eventuelt anmode om kopi af afgørelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning, hvis Finanstilsynet vurderer, at ansøger ikke kan overholde relevant regulering efter erhvervelsen af en kapi-

talandel, der er lig med eller overstiger 15 pct. af ansøgers justerede kapitalgrundlag.

Det foreslås i *nr. 2*, at Finanstilsynet skal vurdere, om der er begrundet mistanke om, at erhvervsen vil medføre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme eller at erhvervsen vil kunne øge risikoen herfor.

Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er underlagt hvidvaskloven og underlagt tilsyn af Finanstilsynet. I forbindelse med behandling af en ansøgning modtaget fra disse virksomheder, vil Finanstilsynets tilsynskontor foretage en intern høring af medarbejdere, som fører tilsyn med hvidvaskloven.

Finansielle holdingvirksomheder er ikke underlagt hvidvaskloven eller anden hvidvaskregulering, medmindre de udøver aktiviteter omfattet af hvidvasklovens bilag 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 8. I det tilfælde, hvor virksomheden ikke er underlagt hvidvaskloven, vil Finanstilsynet vurdere risikoen, på det foreliggende grundlag.

Finanstilsynet kan konkret vurdere, om der er behov for at høre andre myndigheder, der fører tilsyn med overholdelse af hvidvaskloven, hvis den virksomhed, der bliver erhvervet kapitalandele i, er underlagt andre myndigheders tilsyn. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed erhverver en væsentlig kapitalandel i en udbyder af spil. I det tilfælde kan Finanstilsynet konkret vurdere, om der er forhold, der kan belyses af Spillemyndigheden.

EBA har i henhold til artikel 27 b, stk. 7, i CRD VI bemyndigelse til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder om en fælles metode til at vurdere kriterier i nr. 1 og 2. Finanstilsynets vurderingspraksis vil tage hensyn hertil.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om erhvervelse af en kapitalandel, der er lig med eller overstiger 15 pct. af ansøgers kapitalgrundlag, hvis der er grund til at mistænke, at der sker hvidvask af penge i forbindelse med erhvervsen, eller hvis erhvervsen øger risikoen for, at der vil ske hvidvask af penge.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet afslår en ansøgning, hvis vurderingen efter stk. 1, tilsiger dette, eller hvis virksomheden ikke har sendt fyldestgørende oplysninger efter anmodning herom.

Finanstilsynet må kun give afslag på en ansøgning, når der på baggrund af kriterierne er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af virksomheden, jf. det foreslåede stk.

1. Ved vurdering af stk. 1, indgår udtalelser modtaget i henhold til stk. 1, nr. 2.

Derudover kan Finanstilsynet afslå ansøgningen, hvis de afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kun kan afslå en ansøgning, hvis ansøger ikke opfylder kravene i § 145 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 skal ske uafhængigt af, om der er indgivet ansøgning fra flere virksomheder i henhold til § 145, stk. 1, i relation til den samme målvirksomhed.

Formålet med bestemmelsen er at fastslå, at det er erhvervens forhold, og ikke målvirksomheden, der er genstand for Finanstilsynets vurdering.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet ved sin vurdering ikke må tage hensyn til, hvilken virksomhed af flere ansøgere, der bør erhverve kapitalandelene. Finanstilsynet skal behandle alle ansøgninger individuelt ud fra de tilgængelige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet ikke er forpligtet til at foretage en vurdering efter stk. 1, hvis erhvervsen finder sted mellem enheder omfattet af artikel 113, stk. 6 eller 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Virksomheder omfattet af artikel 113, stk. 6, i CRR omfatter koncernforbundne selskaber. Virksomheder omfattet af artikel 113, stk. 7, i CRR omfatter virksomheder tilknyttet en institutsikringsordning. Ved lovens vedtagelse er der ikke oprettet institutsikringsordninger i Danmark.

Finanstilsynet kan f.eks. undlade vurdering, hvis der er tale om en koncernintern erhvervelse, som ikke ændrer væsentligt på ansøgerens forhold.

Det foreslåede vil medføre, at virksomhederne skal indsende ansøgningen, men Finanstilsynet kan undlade vurdering heraf i henhold til en konkret vurdering.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at hvis Finanstilsynet i sådanne tilfælde ikke foretager en vurdering, skal Finanstilsynet give ansøger meddelelse herom.

Hvis Finanstilsynet ikke foretager en vurdering, er der ingen grund til, at ansøger skal afvente udløbet af vurderingsperioden i henhold til § 145 a, stk. 2, i lov om finansiel virksom-

hed og en eventuel passiv accept efter § 145 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet skal meddele ansøger, at der ikke foretages en vurdering, så denne kan gennemføre erhvervelsen umiddelbart efter, at Finanstilsynet har givet ansøgeren meddelelse herom.

(Til § 145 c)

Det foreslås i § 145 c, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en væsentlig kapitalandel, jf. § 145, stk. 1, inden afhændelsen skriftligt skal underrette Finanstilsynet om afhændelsen med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en besidder af en væsentlig kapitalandel skal underrette Finanstilsynet skriftligt, hvis vedkommende påtænker at afhænde den væsentlige kapitalandel.

Der skal ske en forudgående underretning til Finanstilsynet med oplysning om størrelsen af den kapitalandel, der besiddes efter afhændelsen. Det er ikke et krav, at Finanstilsynet godkender afhændelsen. Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet mulighed for at følge større ændringer i besiddelsen af væsentlige kapitalandele i forbindelse med salg.

(Til § 145 d)

I § 145 d foreslås at give Finanstilsynet en reaktionsmulighed ved erhvervelse af en væsentlig kapitalandel uden forudgående tilladelse eller i strid med Finanstilsynets afslag på ansøgning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 145 a, stk. 7, i lovforslagets § 1, nr. 66.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er tilknyttet kapitalandele erhvervet uden forudgående ansøgning efter § 145, stk. 1. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet giver tilladelse til erhvervelsen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give Finanstilsynet bemyndigelse til at ophæve et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller en finansiel holdingvirksomheds stemmerettigheder tilknyttet kapitalandele, der er erhvervet uden forudgående godkendelse. Kapitalandele tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet giver tilladelse til erhvervelsen.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet kan forhindre en

virksomhed i at udøve sine ejerrettigheder, hvis denne har erhvervet kapitalandele uden Finanstilsynets godkendelse i henhold til § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Bemyndigelsen er indgribende, da den forhindrer virksomheden i at udøve sine ejerrettigheder. Det kan også være indgribende overfor målvirksomheden, særligt hvis erhververen ejer 100 pct. af kapitalandelene i målvirksomheden. I det tilfælde vil generalforsamlingen ikke kunne træffe beslutning, hvilket kan have væsentlige konsekvenser for målvirksomheden. Finanstilsynet skal ved sin anvendelse af beføjelsen tage hensyn til målvirksomhedens mulighed for at opfylde selskabslovens bestemmelser.

Hvis Finanstilsynets sagsbehandling medfører tilladelse til erhvervelsen, er der ikke længere grundlag for at opretholde ophævelse af stemmeretten. Ved Finanstilsynets afgørelse af ansøgningen efter § 145, stk. 1, vil Finanstilsynet i det tilfælde samtidig tildele kapitalandelene stemmeret. Beslutninger, der efter selskabsloven gyldigt er truffet i perioden, hvor kapitalandelens stemmeret er ophævet, har fuld gyldighed også efter stemmerettens retablering.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal ophæve stemmeretten, der er knyttet til kapitalandele erhvervet i strid med Finanstilsynets afslag i henhold til § 145 a, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal fratage stemmeretten, der er knyttet til kapitalandele erhvervet i strid med Finanstilsynets afslag i henhold til § 145 a, stk. 7.

Hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g erhverver kapitalandele uanset, at Finanstilsynet har meddelt afslag på en ansøgning, bør det have vidtrækkende konsekvenser for virksomheden, hvorfor stemmeretten i disse tilfælde altid skal ophæves for de erhvervede kapitalandele. Ophævelse af stemmeretten udelukker ikke, at der samtidig anvendes andre muligheder for at bringe den ulovlige tilstand til ophør, f.eks. gennem påbud eller vedtagelse af strafansvar efter § 373, stk. 1, jf. § 145, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder, der har fået afslag i henhold til § 145 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, får ophævet deres stemmerettigheder tilknyttet kapitalandelene, hvis de uanset afslaget erhverver en kapitalandel, der overstiger 15 pct. af virksomhedens justerede kapitalgrundlag.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet skal orientere den pågældende målvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i medfør af stk. 1 eller 2.

Målvirksomheden er den virksomhed, som ansøger erhverver kapitalandele i.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet meddeler målvirksomheden, at ansøger har fået ophævet sin stemmeret tilknyttet de erhvervede kapitalandele.

Hvis målvirksomheden ikke er bekendt med ophævelse af stemmeretten knyttet til visse kapitalandele, vil Finanstilsynets afgørelse ikke have nogen reel effekt. Det er væsentligt for målvirksomheden at vide, at stemmeretten på visse af dennes kapitalandele er ophævet, så virksomheden kan tage højde for dette, når en generalforsamling i selskabet gennemføres.

Det foreslås i *stk. 4*, at når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten i medfør af *stk. 1*, kan kapitalandele ikke indgå i opgørelsen af den stemmeberettigede kapital, der er repræsenteret på en generalforsamling.

Det er væsentligt for målvirksomhedens gennemførelse af sine generalforsamlinger at vide, hvad retsvirkningen er, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten knyttet til dele af dennes kapital.

Forslaget vil medføre, at der kan træffes beslutninger i målvirksomheden, uanset at Finanstilsynet har ophævet stemmeretten på en potentielt betydelig del af selskabskapitalen. Andre rettigheder, der tilkommer en kapitalejer, f.eks. indløningsret og retten til udbyttebetaling bortfalder ikke ved Finanstilsynets ophævelse af stemmerettighederne.

Til nr. 67 (§ 152 h, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed)

I medfør af § 152 h, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om pengeinstitutters offentliggørelse af oplysninger til brug for investorenes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte særligt dækkede obligationer.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 14 i covered bonds-direktivet. De nærmere regler om pengeinstitutters offentliggørelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 808 af 31/05/2022 om investorinformation for dækkede obligationer.

Det foreslås i § 152 h, nr. 8, at indsætte efter »pengeinstitutters offentliggørelse« »og indsendelse«.

Den foreslåede ændring har baggrund i artikel 26 a, stk. 1, 1. afsnit, i covered bonds-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet. Det kræves efter denne artikel, at kreditinstitutter, der har tilladelse til at udstede

dækkede obligationer, når de offentliggør oplysninger som omhandlet i artikel 14 i covered bonds-direktivet, samtidig indsender disse oplysninger til det relevante indsamlingsorgan med det formål at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), der er oprettet i henhold til ESAP-forordningen. Det relevante indsamlingsorgan vil i denne sammenhæng være Finanstilsynet. Finanstilsynet vil fremadrettet videregende de indsendte oplysninger til ESAP.

Den foreslåede ændring vil give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om denne indsendelse af oplysninger samt om, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 26 a, stk. 1, i covered bonds-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet.

Til nr. 68 (§ 170 a og b, i lov om finansiel virksomhed)

(Til § 170 a)

Den gældende bestemmelse i § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav om, at en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Bestemmelsen opregner en række nærmere krav i *stk. 1*, nr. 1-9, hvorefter den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed skal sikre effektive former for virksomhedsstyring. Kravene omfatter bl.a. en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling, effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, og fyldestgørende interne kontrolmekanismer, herunder en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis.

Efter den gældende § 71, stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel virksomhed og en finansiel holdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring. Bemyndigelsen er anvendt til at udstede dele af de regler, der er fastsat i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (ledelsesbekendtgørelsen). Ledelsesbekendtgørelsen udmønter de overordnede krav, der følger af § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Af ledelsesbekendtgørelsen følger det bl.a. af § 2, stk. 2, at virksomheder, som har datterselskaber, skal træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til, at koncernen drives på betryggende vis.

Reglerne i § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed samt udmøntningen af disse i ledelsesbekendtgørelsen implementerer de væsentligste dele af de overordnede krav, som stilles til kreditinstitutters ledelsesordninger i medfør af bl.a. artikel 74, stk. 1, og artikel 88 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som

kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (CRD). Reglerne i ledelsesbekendtgørelsen implementerer herudover også væsentlige dele af de mere specifikke krav til ordninger, processer og mekanismer, som følger af kapitel 2, afdeling II, i CRD. Det gælder bl.a. direktivets krav til institutternes håndtering af operationelle risici, likviditetsrisici og risici for overdreven gearing.

Særligt på aflønningsområdet er der fastsat regler i §§ 77 a – 77 m i lov om finansiel virksomhed. Disse er suppleret af nærmere regler i Bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglere, investeringsforvaltningsselskaber, investeringsforeninger og visse holdingvirksomheder (aflønningsbekendtgørelsen). Reglerne i §§ 77 a – 77 m i lov om finansiel virksomhed og aflønningsbekendtgørelsen implementerer bl.a. de krav til aflønningspolitikker og ordninger, som følger af artikel 74, stk. 1, og artiklerne 92-95 i kapitel 2, afdeling II, i CRD.

Herudover er visse dele af kapitel 2, afdeling II, i CRD, implementeret i bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Det foreslås efter § 170 i lov om finansiel virksomhed at indsætte § 170 a.

Det foreslås i § 170 a, 1. pkt., at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed skal sikre, at de ordninger, processer og mekanismer, som er krævet i kapitel 2, afdeling II, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og som er gennemført ved denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov, gennemfører disse på en konsekvent og velintegreret måde i dattervirksomheder, der ikke er omfattet af direktivet.

Bestemmelsen vil indebære, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed, der har en dattervirksomhed, som ikke er omfattet af CRD, f.eks. fordi denne er etableret i et tredjeland uden for EU, skal sikre, at de ordninger, processer og mekanismer, som følger af kapitel 2, afdeling II, i CRD, og som bl.a. er implementeret i lov om finansiel virksomhed og ledelsesbekendtgørelsen, også gennemføres på en konsekvent og velintegreret måde i denne dattervirksomhed.

Bestemmelsen vil f.eks. omfatte de overordnede krav til ledelsesordninger, der er implementeret i § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, de krav til processer til at håndtere risici, som er implementeret i ledelsesbekendtgørelse, samt krav til aflønningsordninger, der er implementeret i lov om finansiel virksomhed og aflønningsbekendtgørelsen. Instituttet vil skulle sikre, at disse ordninger og processer også

gennemføres på en konsekvent og velintegreret måde i dattervirksomheden.

Det er hensynet med bestemmelsen at sikre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder opfylder de forpligtelser, der følger af kapitel 2, afdeling II, i CRD, på konsolideret og delkonsolideret niveau, også når virksomheden har en eller flere dattervirksomheder, der ikke er omfattet af reglerne i CRD. Bestemmelsen vil desuden supplere den allerede gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i ledelsesbekendtgørelsen, hvorefter virksomheder, som har datterselskaber, skal træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til, at koncernen drives på betryggende vis.

Med bestemmelsen sikres en direktivnær implementering af dele af artikel 109, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter med senere ændringer (CRD).

Det foreslås i § 170 a, 2. pkt., at virksomheden desuden skal sikre, at dattervirksomheden kan fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn.

Bestemmelsen vil indebære et pengeinstitut, et realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed, der har en dattervirksomhed, som ikke er omfattet af CRD, skal sikre, at dattervirksomheden kan fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn. Dette vil medvirke til at sikre, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med, at pengeinstitut, realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed også opfylder forpligtelserne i CRD på konsolideret eller delkonsolideret niveau.

Med bestemmelsen implementeres dele af artikel 109, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter med senere ændringer (CRD).

Det foreslås i § 170 a, 3. pkt., at 1. pkt. ikke finder anvendelse, hvis dette strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor dattervirksomheden er etableret.

Bestemmelsen vil indebære, at et pengeinstitut, realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed, der er omfattet af kravet i stk. 1, ikke vil skulle sikre, at dattervirksomheder, som ikke er omfattet af CRD, gennemfører de ordninger, processer og mekanismer, der følger af kapitel 2, afdeling II, i CRD, hvis dette strider imod lovgivningen i det tredjeland, hvor dattervirksomheden er etableret.

Med bestemmelsen sikres en direktivnær implementering af artikel 109, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter med senere ændringer (CRD).

Lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om, at den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4, kan opgøre den samlede risikoeksponering, jf. § 142, ved anvendelse af interne metoder. Anvendelse af interne metoder kræver Finanstilsynets tilladelse. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.27.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

(Til § 170 b)

Bestemmelserne i § 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed rykkes til § 170 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 170 b, stk. 1, 1. pkt., at den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen for et penge- eller realkreditinstitut kan opgøre den samlede risikoeksponering ved anvendelse af interne metoder, hvis modervirksomheden er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4.

Penge- og realkreditinstitutter kan i henhold til CRR få tilladelse til at opgøre sin risikoeksponering helt eller delvist ved anvendelse af interne metoder. Bestemmelsen henviser til alle de interne metoder, der er hjemmel til i CRR.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at penge- og realkreditinstitutters øverste modervirksomhed kan anvende samme interne metoder, som det eller de underliggende penge- og/eller realkreditinstitutter.

Dette er en videreførelse af gældende ret. Bestemmelsen har indtil nu fremgået af § 143, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret. Bestemmelsen har indtil nu fremgået af § 143, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at moderselskaber skal have tilladelse af Finanstilsynet forud for anvendelse af interne metoder.

Det foreslås i *stk. 2*, at penge- og realkreditinstitutter opgør

deres samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, i CRR, når penge- eller realkreditinstitutts øverste modervirksomhed i Danmark opgør den samlede risikoeksponering ved anvendelse af artikel 92, stk. 3, i CRR.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at penge- og realkreditinstitutter bliver undtaget fra outputgulvet i artikel 92, stk. 3, i CRR, hvis deres øverste moderselskab beregner det konsoliderede kapitalkrav ved anvendelse af outputgulvet. Bestemmelsen implementerer en valgmulighed som angivet i artikel 92, stk. 3, 2. afsnit, af CRR, som ændret ved CRR III.

Når outputgulvet kun finder anvendelse på konsolideret niveau, har koncernerne mere fleksibilitet til at strukturere deres kapitalallokering, og det er mere simpelt, end hvis outputgulvet finder anvendelse på både konsolideret niveau og soloniveau. Det vil desuden lette byrden for penge- og realkreditinstitutterne, der ikke skal beregne kapitalgulvet.

Til nr. 69 (§ 175 g, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af lov om finansiel virksomheds § 175 g, stk. 1, at en modervirksomhed, som er en finansiel holdingvirksomhed, og som i koncernen er øverste modervirksomhed beliggende i Danmark, skal godkendes af Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, jf. stk. 8, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet. En modervirksomhed, som er en finansiel holdingvirksomhed, og som i koncernen er den øverste modervirksomhed beliggende i et andet land i Unionen, skal godkendes af Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed og af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor holdingvirksomheden er beliggende, jf. stk. 8.

Det indebærer, at en finansiel holdingvirksomhed beliggende i Danmark, som ikke er en dattervirksomhed til en modervirksomhed i form af et kreditinstitut med tilladelse defineret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 3, i CRR eller en anden finansiel holdingvirksomhed beliggende i Danmark, skal søge om godkendelse ved Finanstilsynet.

De omfattede finansielle holdingvirksomheder skal godkendes i forhold til at sikre overholdelse af krav på konsolideret grundlag efter lov om finansiel virksomhed og CRR. Det gælder krav i forhold til at have en tilpas intern organisering, så koncernrisici begrænses og kan håndteres inden for de juridiske enheder i det omfang, de måtte opstå. Dermed skal den interne organisering bl.a. koordinere den interne fordeling af opgaver på tværs af dattervirksomheder, være med til at forebygge og håndtere konflikter i koncernen og håndhæve koncernens politikker. Derudover skal koncernen

være organiseret på en måde, så der kan føres et selvstændigt tilsyn med de enkelte juridiske enheder i koncernen.

Det foreslås i *stk. 1*, at tilføjelsen, at andre finansielle holdingvirksomheder, end dem nævnt i *stk. 1*, 1. pkt., også omfattes af kravet om at søge godkendelse efter bestemmelsen, hvis de er udpeget som ansvarlige med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau, som omhandlet i nærværende bestemmelses *stk. 4*, nr. 3.

Dette indebærer, at en mellemliggende finansiell holdingvirksomhed også skal søge om godkendelse, hvis den er udpeget, efter *stk. 4*, nr. 3, og selvom den finansielle holdingvirksomhed ikke nødvendigvis er den øverste finansielle moderholdingvirksomhed i koncernen.

Den foreslåede tilføjelse til *stk. 1* gennemfører artikel 21 a, *stk. 1*, i CRD VI. Der er tale om en direktivnær implementering.

Til nr. 70 (§ 175 g, *stk. 2*, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af § 175 g, *stk. 2*, nr. 3, at kriterierne i § 14, *stk. 2*, § 61 a og § 64 i lov om finansiell virksomhed skal være opfyldt for at en finansiell holdingvirksomhed kan godkendes efter *stk. 1*.

Der henvises til § 14, *stk. 2*, § 61 a i lov om finansiell virksomhed og relevante lovbemærkninger til disse bestemmelser, som vedrører aktionærer og selskabsdeltagere, hvis den finansielle holdingvirksomhed har et realkreditinstitut eller pengeinstitut som dattervirksomhed. Det indebærer en begrundelse for at krav til aktionærer og selskabsdeltagere i den pågældende finansielle holdingvirksomhed, som normalt er en forudsætning for at få en generel tilladelse til at drive et realkreditinstitut eller pengeinstitut, er opfyldt. Der henvises desuden til § 64 i lov om finansiell virksomhed og relevante lovbemærkninger til disse bestemmelser vedrørende kvalifikationer for et medlem af bestyrelsen eller direktionen.

Det foreslås i *stk. 2*, nr. 3, at ændre sætningen så det præciseres, at kriterierne vedrører aktionærer og selskabsdeltagere i kreditinstitutter.

Den foreslåede tilføjelse til *stk. 2*, nr. 3, medfører, at det nu føjes direkte ind i lovtæksten, at der er tale om kriterierne vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere i lov om finansiell virksomhed § 14, *stk. 2*, og §§ 61 a og 64. Forslaget er således en sproglig understregning af, hvad bestemmelserne, som i forvejen var nævnt, vedrører. Forslaget er blot en sproglig præcisering og ændrer ikke på retstilstanden.

Den foreslåede tilføjelse til *stk. 2* gennemfører artikel 21 a, *stk. 3*, litra c, i CRD VI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 71 (§ 175 g, *stk. 4*, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 175 g, *stk. 4*, i lov om finansiell virksomhed, at godkendelse af en finansielle holdingvirksomhed efter *stk. 1* ikke er påkrævet, hvis betingelserne i nr. 1-5 er opfyldt.

Det foreslås i § 175 g, *stk. 4* at præcisere, at den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed kan anmode om fritagelse for godkendelse efter *stk. 1*, som tildeles, hvis betingelserne er opfyldt.

Den foreslåede ændring til *stk. 4*, vil gøre det klart, at der er tale om, at den finansielle holdingvirksomhed kan anmode om fritagelse for godkendelse efter *stk. 1*, hvis den opfylder betingelserne i nr. 1-5. Dette har også været retstillingen tidligere, men med den foreslåede ændring, vil det fremgå klarere at virksomheden stadig skal anmode om og tildeles en fritagelse. Den tidligere formulering kunne misforstås således, at virksomheden ikke behøvede at gøre noget, hvis de vurderede, at de opfyldte kriterierne for ikke at skulle søge godkendelse. Dette rettes der med ændringen op på, og forslaget er således blot en sproglig præcisering af det, der allerede gælder.

Desuden gøres det klarere, at bestemmelsen også gælder for en blandet finansiell holdingvirksomhed og ikke blot en finansiell holdingvirksomhed. Der er således tale om en sproglig præcisering.

Det foreslåede *stk. 4* gennemfører artikel 21 a, *stk. 4*, i CRD VI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 72 (§ 175 g, *stk. 4*, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 175 g, *stk. 4*, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed, at godkendelse som finansiell holdingvirksomhed ikke er påkrævet, hvis et kreditinstitut, der er dattervirksomhed, er udpeget som ansvarligt med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau og har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at indfri disse forpligtelser på en effektiv måde.

Det indebærer, at det er pålagt et realkreditinstitut eller pengeinstitut, som er dattervirksomhed til den pågældende finansielle holdingvirksomhed at sikre overholdelse af kravene i lov om finansiell virksomhed og i CRR på konsolideret niveau. Dermed vil en dattervirksomhed til den finan-

sielle holdingvirksomhed være omfattet af anvendelsesområdet for tilsynsbeføjelserne i henhold til lov om finansiel virksomhed og CRR. Dette forudsætter dog, at en sådan dattervirksomhed har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at sikre opfyldelse af disse krav.

Med den foreslåede tilføjelse til stk. 4, nr. 3, indføjes, at godkendelse ikke er krævet, hvis en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, der er datterselskab og godkendt i overensstemmelse med denne bestemmelse, er udpeget som ansvarligt med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau, og har alle de fornødne midler og den retlige beføjelse til at opfylde disse forpligtelser på en effektiv måde.

Således vil den øverste finansielle holdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed, ikke skulle søge godkendelse, såfremt en mellemliggende finansiel holdingvirksomhed eller blandet finansiel holdingvirksomhed er godkendt efter bestemmelsen og udpeget som ansvarlig. Bestemmelsen sikrer, at godkendelse ikke behøver at ske på alle niveauer i en koncern, der har flere finansielle holdingvirksomheder, men kun på niveauet hvor der er godkendelse og hvor virksomheden er udpeget som ansvarlig for at overholde tilsynskrav på koncernniveau.

De øvrige kriterier i bestemmelsens stk. 4 skal fortsat være opfyldt for, at virksomhederne kan undtages fra godkendelse.

Den foreslåede tilføjelse til stk. 4, nr. 3, gennemfører artikel 21 a, stk. 4, litra c, i CRD VI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 73 (§ 175 g, stk. 8, 1. pkt., og § 175 g, stk. 8, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Der er alene tale om en konsekvensændring på baggrund lovforslagets ændring af § 175 g, stk. 15.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 76 i lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede tilføjelse til stk. 8 gennemfører artikel 21 a, stk. 8, i CRD VI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 74 (§ 175 g, stk. 12, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Der er alene tale om en konsekvensændring af bestemmelsen på baggrund af nærværende lovforslags ændring af § 175 g, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 72 og 74 i lovforslaget, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede tilføjelse til stk. 12 gennemfører artikel 21 a, stk. 10, i CRD VI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 75 (§ 175 g, stk. 15, i lov om finansiel virksomhed)

Der gælder ikke i dag særlige regler om, at finansielle holdingvirksomheder, som er undtaget for godkendelse som finansiel holdingvirksomhed, jf. § 175 g, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, kan undtages fra konsolideringsreglerne.

Konsolidering medfører, at koncernen med den finansielle holdingvirksomhed og dens kreditinstitutter, der er dennes datterselskaber, har et kapitalkrav på konsolideret niveau.

Reglerne om konsolidering følger af EU's kapitalkravsforordning.

Det foreslås i *stk. 15*, at indsætte en mulighed for Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, til at undtage finansielle holdingvirksomheder fra konsolideringen, hvis de opfylder visse krav.

Det er et krav, at virksomheden skal være undtaget for godkendelse som finansiel holdingvirksomhed efter § 175 g, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det er foreslås, at udelukkelsen ikke må påvirke effektiviteten af tilsynet med kreditinstituttet, der er datterselskab i koncernen, jf. stk. 15, nr. 1. Dette er f.eks. opfyldt ved, at kravene til koncernen bliver opfyldt af kreditinstituttet og ikke af den finansielle holdingvirksomhed.

Den finansielle holdingvirksomhed må ikke have en aktieeksponering, udover aktieeksponeringen mod kreditinstituttet, der er datterselskab, eller til et mellemliggende selskab, der kontrollerer kreditinstituttet, jf. stk. 15, nr. 2.

Det finansielle holdingselskab må ikke benytte en væsentlig grad af gearing, og må ikke have eksponeringer, der ikke vedrører ejerskabet i kreditinstituttet, der er datterselskab, eller et mellemliggende selskab, jf. stk. 15, nr. 3.

Kravene er kumulative, og skal alle sammen være opfyldt for, at den finansielle holdingvirksomhed kan undtages fra konsolideringen.

Det vil således være situationen, hvor der ikke ses en gevinst ved at kræve konsolidering af den finansielle holdingvirksomhed, typisk fordi der blot er en tom skal, hvis eneste formål er at eje et kreditinstitut eller et mellemliggende selskab, men hvor der ikke foregår selvstændige aktiviteter i den finansielle holdingvirksomheder, som man fra et tilsynsmæssigt perspektiv ønsker konsolideret.

Det foreslåede stk. 15 gennemfører artikel 21 a, stk. 4a, i CRD VI. Der er tale om direktivnær implementering.

Til nr. 76 (§ 182 g i lov om finansiel virksomhed)

I medfør af § 182 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal en virksomhed, der er part i en aftale om koncernintern finansiel støtte, jf. § 182 b, på sin hjemmeside offentliggøre en beskrivelse af aftalens almindelige betingelser samt navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de virksomheder, der er parter i aftalen. Ifølge bestemmelsens stk. 2, skal offentliggørelse efter stk. 1 ske mindst én gang om året samtidig med offentliggørelsen af årsrapporten. Offentliggørelse skal endvidere ske, hvis der sker væsentlige ændringer i aftalen om koncernintern finansiel støtte eller i virksomheden i løbet af året.

Det foreslås at indsætte en ny § 182 g.

Det foreslås i § 182 g, stk. 1, at en virksomhed samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 182 f, stk. 1, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne fremover vil være forpligtede til at indsende de samme oplysninger, som de offentliggør i medfør af § 182 f, stk. 1, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Finanstilsynet vil herefter skulle videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil virksomhederne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videresendelse til ESAP. Finanstilsynet vil kunne vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomhederne vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 1 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 70.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil gennemføre dele af artikel 128 a, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i 182 g, stk. 2, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af de data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 2, herunder blandt andet, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 3* nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af en angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede *stk. 2* strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 70.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* vil gennemføre artikel 128 a, *stk. 1, 2. afsnit*, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 182 g, *stk. 3*, at for at kunne opfylde kravet i *stk. 2, nr. 2*, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* vil gennemføre artikel 128 a, *stk. 2*, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Til nr. 77 (§ 202, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 202, *stk. 1*, indeholder regler om anvendelse af sparekassers overskud og forrentning af garantkapital.

Det foreslås i § 202, *stk. 1, 2. pkt.*, at repræsentantskabet ikke må fastsætte højere forrentning af garantkapital end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.

Formålet med ændringen er at sikre, at det er sparekassens bestyrelse, der har ansvaret for, at sparekassen til en hver tid har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag. Derfor bør sparekassens bestyrelse kunne begrænse, hvor meget af sparekassens reserver, der anvendes til forrentning af garantkapitalen, og dermed fratrækkes sparekassens kapitalgrundlag.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 202, *stk. 1, 2. pkt.*, vil medføre, at repræsentantskabet i en sparekasse ikke kan beslutte en højere forrentning af sparekassens garantkapital end foreslået af sparekassens bestyrelse. Repræsentantskabet kan fastsætte en lavere forrentning end foreslået af bestyrelsen. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis repræsentantskabet vurderer, at der skal henlægges mere til sparekassens reserver, end bestyrelsen har indstillet.

Dermed ligestilles sparekasser med aktieselskaber og andelskasser i forhold til forrentning og udbytte.

Til nr. 78 (§§ 204-204 d, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 204 anviser, at en finansiel virksomhed ikke må sammenlægges med en anden finansiel virksomhed uden erhvervsministerens tilladelse. For nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til *pkt. 2.9.1.* i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede bestemmelser implementerer artikel 27 h-27 l i CRD VI.

(Til § 204)

Det foreslås i § 204, *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal godkende sammenlægninger, jf. *stk. 6*, og opsplittings, jf. *stk. 7*, for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g, hvor den fortsættende virksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Kun finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af § 175 g i lov om finansiel virksomhed, er omfattet af bestemmelsen. Dette gælder uanset, om virksomheden er undtaget fra godkendelseskravet, jf. § 175 g, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed. Det medfører, at investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, jf. § 5, *stk. 1, nr. 14*, ikke er omfattet uanset, om de opfylder betingelserne for at være en finansiel holdingvirksomhed.

Forslaget medfører, at investeringsforvaltningsselskaber ik-

ke længere skal opnå tilladelse af erhvervsministeren ved en sammenlægning. Investeringsforvaltningsselskaber vil udelukkende være underlagt selskabslovens fusionsregler.

Sammenlægning er defineret i bestemmelsens stk. 6 og opsplitning er defineret i bestemmelsens stk. 7. I modsætning til tidligere er der ikke krav om, at alle involverede selskaber skal være finansielle virksomheder. Finanstilsynet skal også godkende, hvis f.eks. en it-virksomhed bliver sammenlagt med et pengeinstitut.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de omfattede virksomheder skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse, inden en sammenlægning eller opsplitning gennemføres.

Finanstilsynet er kun rette modtager af ansøgningen, hvis den fortsættende virksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Hvis den fortsættende virksomhed er underlagt tilsyn i et andet land indenfor EU, er det tilsynsmyndigheden i det pågældende land, der skal behandle sammenlægningen eller opsplitningen. Ved grænseoverskridende sammenlægninger eller opsplitninger samarbejder de involverede tilsynsmyndigheder om vurdering af sammenlægningen eller opsplitningen i henhold til artikel 27 k i CRD VI.

Afgrænsningen af Finanstilsynet som relevant tilsynsmyndighed i bestemmelsens 1. pkt. skyldes harmonisering af reglerne inden for EU. Indskyderne vil derfor opnå samme beskyttelse, uanset hvilken tilsynsmyndighed i EU, der skal vurdere sammenlægningen eller opsplitningen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet også skal godkende sammenlægninger og opsplitninger, hvis den fortsættende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsens formål er at sikre indskydere ved en sammenlægning med en virksomhed udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet altid skal godkende en ansøgning, hvor den fortsættende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union. Ansøgningen behandles i øvrigt på samme måde, som sammenlægninger og opsplitninger omfattet af 1. pkt.

Det vil indgå i Finanstilsynets vurdering, om Finanstilsynet kan opretholde tilstrækkeligt tilsyn med virksomheden, og om kunderne er tilstrækkeligt beskyttet efter sammenlægningen eller opsplitningen.

Overtrædelse af § 204, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed

straffes med bøde eller fængsel i 4 måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Der foreslås ikke ændringer hertil. Strafansvaret er relevant at vurdere, hvis der foretages en sammenlægning eller opsplitning uden Finanstilsynets godkendelse. Henset til den væsentlige indvirkning på de involverede institutter, anses manglende godkendelse altid som en grov overtrædelse af lovgivningen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal indsende ansøgning i henhold til stk. 1, forud for gennemførelse af aftalen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal modtage ansøgningen inden der foreligger en endelig aftale, så der er mulighed for, at Finanstilsynet kan gennemgå materialet inden endelig aftale, hvis der er forhold i forbindelse med ansøgningen, som der bør tages hensyn til i aftalen.

Virksomhederne bør indsende en ansøgning, når udkast til aftalen betragtes som endeligt af parterne. Dette sikrer, at virksomhederne er tilstrækkelig langt i drøftelserne om gennemførelse af sammenlægningen eller opsplitningen til at denne sandsynligvis vil blive en realitet. Finanstilsynet modtager derfor ikke ansøgninger allerede, når virksomhederne har uformelle drøftelser om gennemførelse af en sammenlægning eller opsplitning.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at flere omfattede virksomheder kan indsende en samlet ansøgning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de enkelte virksomheder ikke behøver lave separate ansøgninger. I stedet kan virksomhederne indsende en samlet ansøgning.

Indeholder ansøgningsmaterialet fortrolige oplysninger, som ikke deles mellem de involverede parter, kan dette materiale sendes direkte fra den enkelte virksomhed til Finanstilsynet med henvisning til den samlede ansøgning.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvor den fortsættende virksomhed samtidig skal ansøge om tilladelse i henhold til § 14 eller godkendelse i henhold til § 175 g er denne ikke omfattet af stk. 1, jf. dog §§ 207 og 211, jf. § 208, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den fortsættende virksomhed ikke er omfattet af ansøgningskravet i stk. 1, hvis virksomheden samtidig søger om tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til § 14 i lov om finansiel virksomhed eller hvis holdingvirksomheden samtidig søger om godkendelse i henhold til § 175 g i lov om finansiel virksomhed. Dog skal virksomheden alligevel søge om tilladelse i henhold til det foreslåede stk. 1, hvis ansøgning om tilladelse i henhold til § 14 sker i forbindelse

med omdannelse af en sparekasse eller andelskasse til et aktieselskab i henhold til §§ 207 eller 211, jf. § 208, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Hvis den fortsættende virksomhed søger om tilladelse eller godkendelse i forbindelse med gennemførelse af en sammenlægning eller opsplittning, vil der som led i behandling af den ansøgning bl.a. skulle tages hensyn til samme forhold som ved en ansøgning om sammenlægning eller opsplittning.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at virksomhederne kun skal indsende én ansøgning.

En omdannelse af en sparekasse eller andelskasse foregår i henhold til §§ 207 og 211 i lov om finansiel virksomhed ved, at sparekassen eller andelskassen opretter et aktieselskab, som sparekassen eller andelskassen sammenlægges med. Aktieselskabet skal forud for sammenlægningen have opnået Finanstilsynets tilladelse i henhold til § 14 i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af § 208, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at erhvervsministeren skal godkende sammenlægningen i forbindelse med en omdannelse i henhold til § 204, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Denne bestemmelse opretholdes, hvorfor det af bestemmelsen fremgår, at en tilladelse i henhold til § 14 i forbindelse med en omdannelse ikke undtager virksomheden fra ansøgning i henhold til det foreslåede § 204, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4*, at sammenlægninger og opsplittninger omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder ikke er omfattet af godkendelseskravet i *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at sammenlægninger og opsplittninger, der foretages af Finansiell Stabilitet som led i krisehåndtering af en virksomhed ikke skal godkendes af Finanstilsynet. Finansiell Stabilitet vil i disse situationer være nærmest til at påse, at den fortsættende virksomhed er egnet til at gennemføre sammenlægningen eller opsplittningen i forbindelse med indgåelse af aftale herom.

Samtidig vil en godkendelsesproces hos Finanstilsynet kunne forlænge Finansiell Stabilitets proces, hvilket ikke er hensigtsmæssigt i en krisesituation.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., og § 297 2. pkt., i selskabsloven ikke finder anvendelse ved sammenlægninger omfattet af *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en række af selskabslovens bestemmelser ikke finder anvendelse. De bestemmelser i selskabsloven, der ikke finder anvendelse, vedrører kapitalejernes mulighed for at fravælge fu-

sions-/spaltningsredegørelse, mellembalance og vurderingsmandserklæring i forbindelse med en fusion eller spaltning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der altid skal udarbejdes fusions-/spaltningsredegørelse, mellembalance og vurderingsmandserklæring, når en sammenlægning eller opsplittning er omfattet af selskabsloven.

Selskabsloven finder ikke anvendelse på sparekasser og andelskasser medmindre de anvender bekendtgørelse om fusion af andelskasser, sparekasser og aktieselskaber, som har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed. Ved sin vurdering af en ansøgning, hvor selskabsloven ikke finder anvendelse, vil det være Finanstilsynets opgave at påse, at sparekasserne eller andelskasserne udarbejder dokumenter, der giver en gennemsigtighed omkring transaktionen svarende til selskabslovens krav.

Det foreslås i *stk. 6*, at opstille en afgrænsning af begrebet sammenlægning til at omfatte fire situationer i overensstemmelse med artikel 27 h, stk. 1, i CRD VI. CRD VI anvender betegnelsen ”fusion”, men det er ved implementeringen valgt at anvende ”sammenlægning” for at undgå forveksling med selskabslovens fusionsbegreb.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at der ved en sammenlægning i henhold til *stk. 1*, bl.a. forstås, ét eller flere selskaber, der i forbindelse med opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles vederlag.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en sammenlægning, som beskrevet ovenfor.

Det afgivende selskab ophører som led i sammenlægningen.

Sparekasser har ikke kapitalejere, da disse er selvejende institutioner. Ved sammenlægning af sparekasser sker der derfor ikke kompensation af kapitalejere, men det skal i stedet sikres, at sparekassens reserve anvendes ved ophør i overensstemmelse med de for sparekassen anviste retningslinjer også efter en sammenlægning. Dette kan f.eks. sikres gennem en bunden reserve reguleret i det fortsættende selskabs vedtægter. Ønsker sparekassen at oprette en fond eller forening, vil den i stedet skulle gennemføre en opsplittning.

Hvis sparekasser eller andelskasser anvender bekendtgørelse om fusion af andelskasser, sparekasser og aktieselskaber, som har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed (fusionsbekendtgørelsen), som udstedt i henhold til § 205 i lov om finansiel virksomhed sker der universalsuccession. Anvender sparekasser eller andelskasser ikke fusionsbekendtgørelsen, vil der være tale om en fusion i henhold til § 205 i lov om finansiel virksomhed.

gørelsen, vil der ikke ske universalsuccession, og den ophørende virksomheds gæld vil derfor forfalde til betaling medmindre andet følger af aftalen. Finanstilsynets godkendelse i henhold til stk. 1, tilsidesætter dermed ikke obligationsretlige grundsætninger som accept af debitorskifte. Uanset, om sparekasser og andelskasser anvender fusionsreglerne med universalsuccession eller ej, er sammenlægningen omfattet af definitionen.

I overensstemmelse med selskabsloven skal selskabsdeltagerne modtage vederlag. Dette vederlag kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0 kr.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at der ved en sammenlægning i henhold til stk. 1, bl.a. forstås ét eller flere selskaber, der i forbindelse med opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab, uden det fortsættende selskabs udstedelse af nye kapitalandele, forudsat at én person direkte eller indirekte besidder alle kapitalandelene i de sammenlagte selskaber, eller at deltagerne i de sammenlagte selskaber besidder deres kapitalandele i det samme forhold i alle de sammenlagte selskaber.

Definitionen omfatter de tilfælde, hvor ejerkredsen i de sammenlagte selskaber er ens forud for sammenlægningen. Hvis der er flere ejere, skal disses besiddelser af kapitalandele være i samme forhold i alle de involverede selskaber for at selskabshændelsen falder ind under definitionen af sammenlægning.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en sammenlægning, som beskrevet ovenfor.

Det afgivende selskab vil ophøre som led i sammenlægningen.

Sparekasser kan ikke være omfattet af en sammenlægning i henhold til denne bestemmelse, da de er selvejende institutioner og ikke har ejere.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at der ved en sammenlægning i henhold til stk. 1, bl.a. forstås to eller flere selskaber, der i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et nyt selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles vederlag.

Definitionen omfatter de tilfælde, hvor der dannes et nyt selskab i forbindelse med en sammenlægning. Hvis det nye selskab udøver aktiviteter, der kræver tilladelse, skal selskabet opnå tilladelse hertil.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en sammenlægning, som beskrevet ovenfor.

De afgivende selskaber vil ophøre som led i sammenlægningen.

Sparekasser og andelskasser er kun omfattet af denne definition, hvis de anvender fusionsreglerne i henhold til fusionsbekendtgørelsen, da der ikke er lovgrundlag til at danne et nyt selskab uden anvendelse af selskabslovens § 236.

Da en sparekasse ikke har ejerandele, vil det i stedet i forbindelse med en sammenlægning skulle sikres, at sparekassens reserver anvendes i henhold til sparekassens opløsningsbestemmelse også efter sammenlægningen. Dette kan f.eks. sikres gennem en bunden reserve reguleret i det fortsættende selskabs vedtægter. Ønsker sparekassen at oprette en fond eller forening, vil der i stedet være tale om en opsplnitning.

I overensstemmelse med selskabsloven skal selskabsdeltagerne modtage vederlag. Dette vederlag kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at der ved en sammenlægning i henhold til stk. 1, bl.a. forstås et selskab, der i forbindelse med selskabets opløsning, uden likvidation, overfører alle aktiver og passiver til det selskab, der besidder samtlige kapitalandele i selskabet.

Definitionen omfatter sammenlægning med virksomhedens moderselskab.

Sparekasser er ikke omfattet af definitionen, da de ikke kan have moderselskaber.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en sammenlægning, som beskrevet ovenfor. Det afgivende selskab ophører.

Det foreslås i *stk. 7* at opstille en afgrænsning af begrebet opsplnitning til at omfatte fem konkrete situationer i overensstemmelse med artikel 27 h, stk. 2, i CRD VI. I CRD VI anvendes begrebet ”spaltning”, men der er ved implementeringen anvendt ”opsplnitning” for at undgå forveksling med selskabslovens begreb spaltning.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 1*, at der ved en opsplnitning i hen-

hold til stk. 1 bl.a. forstås, et selskab, der efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere selskaber, mod at selskabsdeltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag.

Definitionen vedrører det tilfælde, hvor selskabets aktiver og passiver overføres til flere eksisterende selskaber.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en opsplitning, som beskrevet ovenfor.

Det opsplittede selskab ophører i forbindelse med opsplitningen.

Da en sparekasse ikke har ejerandele, vil det i stedet skulle sikres, at sparekassens reserver anvendes i henhold til sparekassens opløsningsbestemmelse også efter opsplitningen. Dette kan f.eks. sikres gennem en bunden reserve reguleret i det fortsættende selskabs vedtægter. Ønsker sparekassen at oprette en fond eller forening, vil det i stedet falde under definitionen i nr. 3.

I overensstemmelse med selskabsloven skal selskabsdeltagerne modtage vederlag. Dette vederlag kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0 kr.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 2*, at ved en opsplitning i henhold til stk. 1, bl.a. forstås, et selskab, der efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere nystiftede selskaber, mod at selskabsdeltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag.

Definitionen vedrører det tilfælde, hvor selskabets aktiver og passiver splittes til flere nyoprettede selskaber.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en opsplitning, som beskrevet ovenfor.

Det opsplittede selskab ophører i forbindelse med opsplitningen.

De nyoprettede selskaber skal søge om tilladelse, hvis de efter opsplitningen udøver tilladelseskrevende aktiviteter.

Da en sparekasse ikke har ejerandele, vil det i stedet skulle sikres, at sparekassens reserver anvendes i henhold til sparekassens opløsningsbestemmelse også efter opsplitningen.

gen. Dette kan f.eks. sikres gennem en bunden reserve reguleret i det fortsættende selskabs vedtægter. Det vil også være muligt at oprette en fond eller forening i forbindelse med en opsplitning.

I overensstemmelse med selskabsloven skal selskabsdeltagerne modtage vederlag. Dette vederlag kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0 kr.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 3*, at der ved en opsplitning i henhold til stk. 1, bl.a. forstås en kombination af nr. 1 og 2.

Definitionen vedrører det tilfælde, hvor selskabets aktiver og passiver splittes mellem eksisterende og nyoprettede selskaber.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en opsplitning, som beskrevet ovenfor.

Det opsplittede selskab ophører efter opsplitningen.

Da en sparekasse ikke har ejerandele, vil det i stedet skulle sikres, at sparekassens reserver anvendes i henhold til sparekassens opløsningsbestemmelse også efter opsplitningen. Dette kan f.eks. sikres gennem en bunden reserve reguleret i det fortsættende selskabs vedtægter. Det vil også være muligt at oprette en fond eller forening i forbindelse med en opsplitning.

I overensstemmelse med selskabsloven skal selskabsdeltagerne modtage vederlag. Dette vederlag kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0 kr.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 4*, at der ved en opsplitning i henhold til stk. 1, bl.a. forstås, et opsplittet selskab, der overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber, mod at deltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en opsplitning, som beskrevet ovenfor.

Definitionen vil give mulighed for, at selskaberne kan overføre en del af sine aktiver og passiver i forbindelse med en opsplitning.

Der skal være tale om en væsentlig del af selskabets forretning, som medfører en reel ændring af selskabets forretningsmodel, herunder en forretningsafdeling eller portefølje. Hvis opsplitningen ikke udgør en væsentlig del, skal der i stedet ske underretning i henhold til den foreslåede § 204 c.

Da en sparekasse ikke har ejerandele, er definitionen ikke relevant for disse. I stedet kan sparekasser foretage en delvis overførelse efter definitionen i nr. 5.

I overensstemmelse med selskabsloven skal selskabsdeltagerne modtage vederlag. Dette vederlag kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0 kr. Kapitalandelene kan tildeles fra det modtagende selskab, fra det opsplittede selskab eller som en kombination heraf.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 5*, at der ved en opsplitning i henhold til *stk. 1*, bl.a. forstås, et opsplittet selskab, der overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber mod vederlag.

Forslaget vil medføre, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal ansøge om Finanstilsynets godkendelse, hvis det indgår i en opsplitning, som beskrevet ovenfor.

Definitionen vil give mulighed for kun at overføre en del af selskabets aktiver og passiver.

Der skal være tale om en væsentlig del af selskabets forretning, som medfører en reel ændring af selskabets forretningsmodel, herunder frasalg af en forretningsafdeling eller portefølje. Hvis opsplitningen ikke udgør en væsentlig del, vil der i stedet skulle ske underretning i henhold til den foreslåede § 204 c.

I denne situation kompenseres selskabsdeltagerne ikke direkte for overførelsen.

Det opsplittede selskab modtager vederlag, der kan bestå af kapitalandele, kontanter eller en kombination heraf. Vederlaget kan fastsættes til 0 kr.

(Til § 204 a)

Det foreslås i § 204 a, *stk. 1, 1. pkt.*, at afgørelse efter § 204, *stk. 1*, skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet

skal meddele sin afgørelse efter § 204 *stk. 1*, til ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret. Med en konkret sagsbehandlingsfrist kan såvel ansøger som Finanstilsynet tilrettelægge det videre forløb i forbindelse med sammenlægningen eller opsplitningen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet skal træffe en afgørelse inden for to måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. I kravet om, at der skal foreligge en fuldstændig ansøgning ligger, at alle nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af, om tilladelse kan gives, skal være til stede.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at der kræves yderligere oplysninger for at kunne træffe en afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, skal Finanstilsynet meddele ansøgeren dette og anmode om de manglende oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles senest to måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fristen på to måneder først løber fra tidspunktet for modtagelsen af de yderligere oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet skal træffe afgørelse inden for to måneder fra alle oplysninger til ansøgningen er modtaget.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at der under alle omstændigheder skal træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes en absolut frist på seks måneder efter ansøgningens modtagelse, inden for hvilken Finanstilsynet skal have truffet en afgørelse.

Det foreslåede vil medføre, at hvis Finanstilsynet ikke på dette tidspunkt har modtaget alle oplysninger, der er nødvendige, skal Finanstilsynet træffe en afgørelse på det foreliggende grundlag. Ved afgørelsen må Finanstilsynet da tage hensyn til, at ikke alle oplysninger foreligger, hvorfor Finanstilsynet i disse tilfælde typisk vil meddele et afslag.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at vedrører sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende finansielle interesser fra samme koncern finder *stk. 2-5* anvendelse.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at undtage sammenlægning eller opsplitning, der udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern fra den generelle sagsbehandlingsfrist. Ved sammenlægning eller opsplitning vedrørende finansielle interesser fra samme koncern foreslås således, at processen og vurderingsperioden i stk. 2-5 finder anvendelse. Den foreslåede proces følger af artikel 27 i i CRD VI. Ved finansielle interesser fra samme koncern forstås f.eks. sammenlægning eller opsplitning af selskaber, der er koncernforbundne eller hvor ejerkredsen i en koncern indgår i en sammenlægning eller opsplitning med et koncernselskab.

For at sikre, at der er samme sagsbehandlingsfrist på grænseoverskridende sammenlægninger og opsplitninger vedrørende finansielle interesser fra samme koncern, implementeres sagsbehandlingsprocessen i artikel 27 i i CRD VI i forhold til disse sager.

For sager, der ikke vedrører finansielle interesser fra samme koncern, fastsætter CRD VI ikke en sagsbehandlingsfrist. Den gældende nationale sagsbehandlingsfrist foreslås derfor videreført for disse sager, jf. det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern, bekræfter Finanstilsynet skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen. Tilsvarende gælder ved modtagelse af supplerende materiale, jf. stk. 4.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet inden bekræftelsen har kontrolleret, at ansøgningen indeholder alle påkrævede dokumenter. Finanstilsynet vil ikke skulle foretage en materiel gennemgang af, hvorvidt indholdet i dokumenterne er tilstrækkelige til at vurdere ansøgningen, men blot, at alt påkrævet materiale er indsendt.

Finanstilsynet vil til brug herfor udarbejde et ansøgnings-skema, som anviser de oplysninger, der er påkrævet til en ansøgning.

Finanstilsynet vil således anføre i bekræftelsen, hvis der mangler dokumenter, som burde have været medsendt. Selvom det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige, eller der kan være behov for udbygning i øvrigt.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at virksomhederne får bekræftet ansøgningens modtagelse, og om ansøgningen er komplet.

Bekræftelsen vil også indeholde en orientering om den dato, hvor Finanstilsynets vurderingsperiode udløber, jf. det fore-

slåede stk. 3. Hvor ansøgningen er ufuldstændig på grund af manglende dokumenter, og den påtænkte erhverver derfor anmodes om at fremsende de nævnte dokumenter, begynder fristen i det foreslåede stk. 4 først at løbe fra modtagelsen af dokumenterne. Det vil derfor ikke være muligt at oplyse fristens udløbsdato ved bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet har 60 arbejdsdage fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelse af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, til at foretage den i § 204 b nævnte vurdering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynets sagsbehandlingsfrist fastsættes til 60 arbejdsdage, hvor sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern.

Forslaget vil medføre, at ansøger kender den maksimale sagsbehandlingsfrist for behandling af ansøgningen, når der er tale om finansielle interesser fra samme koncern. Træffer Finanstilsynet ikke afgørelse inden udløbet af sagsbehandlingsfristen, anses sammenlægningen eller opsplitningen for at være godkendt, jf. det foreslåede stk. 7.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Finanstilsynet kan først underrette om vurderingsperiodens udløb, når ansøgningen er komplet, se også bemærkningerne herom til stk. 2. Det foreslåede stk. 4 og 5 indeholder en række situationer, hvor sagsbehandlingsfristen kan afbrydes.

Det foreslåede vil give ansøgere sikkerhed for udløbet af vurderingsperioden, så de kan tilrettelægge deres planer herefter.

Det foreslås i *stk. 4, 1. og 2. pkt.*, at Finanstilsynet indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, jf. stk. 3, kan anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal være skriftlig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan anmode om yderligere oplysninger indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, jf. stk. 3, og at anmodningen skal ske skriftligt.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet ved den indledende bekræftelse i henhold til stk. 2 skal efterse, at ansøgningen indeholder alle de oplysninger, som er påkrævet. Når

Finanstilsynet starter sin sagsbehandling og vurdering af ansøgningen, kan det vise sig, at indholdet i det fremsendte materiale ikke er tilstrækkeligt. I det tilfælde vil det være nødvendigt for Finanstilsynet at anmode ansøger om yderligere oplysninger.

Anmodningen om yderligere oplysninger skal være skriftlig og skal præcisere, hvilke supplerende oplysninger, der er behov for.

Det foreslås i *stk. 4, 3. og 4. pkt.*, at første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog *stk. 5*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at vurderingsperioden afbrydes med op til 20 arbejdsdage fra anmodningen om oplysninger fremsættes, indtil der modtages svar på anmodningen. Dette gælder dog kun første gang, der anmodes om supplerende oplysninger. Det foreslåede vil medføre, at skulle det vise sig nødvendigt at anmode om supplerende oplysninger flere gange, afbrydes vurderingsperioden ikke ved de efterfølgende anmodninger.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er at sikre, at vurderingsperioden ikke udløber, mens Finanstilsynet afventer yderligere oplysninger. Modtager Finanstilsynet ikke de supplerende oplysninger, vil afgørelsen skulle træffes på det foreliggende grundlag. Afhængig af de manglende oplysningers karakter, vil dette oftest betyde et afslag på grund af manglende oplysninger. Det er derfor i ansøgers interesse, at vurderingsperioden ikke udløber, mens denne indsamler supplerende oplysninger.

For at sikre fremdrift i sagen foreslås suspensionen af vurderingsperioden begrænset til 20 arbejdsdage, jf. dog *stk. 5*.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden med op til ti arbejdsdage, hvis 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende i eller er omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller 2) hvis en udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med virksomheden i henhold til hvidvaskloven, er nødvendig for at foretage den i § 204 b, *stk. 1*, omtalte vurdering.

Suspension af vurderingsperioden vil i disse tilfælde være op til 30 arbejdsdage. De ti arbejdsdage i henhold til den foreslåede bestemmelse lægges oven i de 20 arbejdsdage, som vurderingsperioden kan suspenderes med efter det foreslåede *stk. 5*.

Det foreslåede vil indebære, at den yderligere suspension af vurderingsperioden således kun kan ske i afgrænsede tilfælde, hvor Finanstilsynets vurdering er mere kompleks, eller vil kræve indhentelse af oplysninger fra andre myndigheder.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynets afgørelse skal begrundes og skriftligt meddeles den finansielle virksomhed inden to arbejdsdage efter afslutning af vurderingen efter § 204 b.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet skal træffe afgørelse inden for vurderingsperioden efter henholdsvis *stk. 1* eller *stk. 3*.

Beslutningen anses for truffet, når Finanstilsynet har taget endelig stilling. Er sagen af en karakter, der gør, at den skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, er der først truffet endelig beslutning, når bestyrelsen har truffet afgørelse.

Det fremgår af direktivet, at den finansielle virksomhed skal modtage skriftlig meddelelse senest to arbejdsdage fra beslutningen. Dette er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, hvorefter en part straks skal orienteres om afgørelsen rettet mod vedkommende.

Er der tale om en afgørelse, der er truffet af Finanstilsynets bestyrelse, skal der ske offentliggørelse af afgørelsen efter reglerne i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Er der andre myndigheder involveret i vurdering af sammenlægningen eller opsplittningen, skal disse også modtage orientering om Finanstilsynets afgørelse.

Det foreslås i *stk. 7*, at hvis en sammenlægning eller opsplittning udelukkende vedrørende finansielle interesser fra samme koncern, og Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte sammenlægning eller opsplittning, anses sammenlægningen eller opsplittningen for at være godkendt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at parter, der repræsenterer finansielle interesser fra sammen koncern, kan gennemføre den påtænkte sammenlægning eller opsplittning umiddelbart efter udløb af vurderingsperioden, uanset om Finanstilsynet har truffet afgørelse. Dette giver ansøger sikkerhed for, at Finanstilsynets afgørelse af en sag ikke tager længere tid end den fastsatte vurderingsperiode.

Denne passive accept vedrører kun sammenlægning eller opsplittning foretaget internt i en koncern.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at Finanstilsynet ved godkendelse efter den foreslåede § 204, *stk. 1*, kan fastsætte en frist for gennemførelse af sammenlægningen eller opsplittningen.

Finanstilsynets godkendelse er baseret på et øjebliksbillede af ansøgerne. Ansøgernes forhold kan ændre sig over tid. For at imødegå risikoen for, at erhvervelsen gennemføres på et tidspunkt, hvor ansøgernes forhold har ændret sig væsentligt, vil det foreslåede medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte en frist for gennemførelse af sammenlægningen eller opsplitningen.

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Det foreslåede vil give mulighed for, at Finanstilsynet kan forlænge den fastsatte frist. Dette vil indebære en konkret vurdering af, om ansøgernes forhold må antages at have ændret sig i en sådan grad, at en ny ansøgning er nødvendig.

(Til § 204 b)

Det foreslås i § 204 b, *stk. 1*, at opstille fem kriterier til brug for vurdering af en sammenlægning eller opsplitning forud for Finanstilsynets afgørelse i henhold til § 204, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed.

Artikel 27 b, *stk. 7*, i CRD VI giver EBA bemyndigelse til at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder for en fælles metode til vurdering af kriterierne, som skal vedtages af Kommissionen som en delegeret forordning. Finanstilsynets vurdering vil følge metoden i den kommende delegerede forordning.

Vurderingen skal sikre, at de involverede parter har en sund virksomhedsprofil efter afslutningen af sammenlægningen eller opsplitningen, navnlig med hensyn til de risici, som parterne er eller kan blive eksponeret mod i forbindelse med sammenlægningen eller opsplitningen og de risici, som den enhed, der er resultatet af sammenlægningen eller opsplitningen, vil kunne blive eksponeret mod.

Finanstilsynet må ikke vurdere sammenlægningen eller opsplitningen ud fra markedets økonomiske behov. Der kan således ikke i vurderingen inddrages overordnede økonomiske betragtninger og betragtninger om, hvad der er bedst for markedet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet skal vurdere omdømmet for de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte sammenlægning eller opsplitning. Ved finansielle interessenter menes både de involverede virksomheder, deres ledelse og ejerkreds. Finansielle interesser kan derfor både være juridiske og fysiske personer.

Ved vurderingen lægges samme hensyn til grund som ved

vurdering i henhold til § 61 a, *stk. 1, nr. 1*, og § 64, *stk. 1, nr. 2*, i lov om finansiel virksomhed.

Det vil medføre, at Finanstilsynet foretager en konkret vurdering på baggrund af oplysninger fra ansøgningsskemaet, oplysninger Finanstilsynet i øvrigt er i besiddelse af, og oplysninger, der er offentligt tilgængelige til at vurdere omdømmet af de involverede finansielle interessenter.

Vedrører sammenlægningen udelukkende virksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn, vil der være en formodning for, at omdømmet af de finansielle interessenter ikke er en hindring for sammenlægningen eller opsplitningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet skal vurdere den finansielle soliditet hos de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte sammenlægning eller opsplitning.

Det foreslåede vil indebære, at fokus for vurderingen afhænger af den type virksomhed, der udøves eller påtænkes udøvet hos den eller de enhed(er), der er resultatet af den påtænkte sammenlægning eller opsplitning.

Det er vigtigt, at de involverede virksomheder har tilstrækkelig finansiell soliditet til at modstå et hårdt stressscenario efter gennemførelse af en sammenlægning eller opsplitning og stadig overholde kapital- og likviditetskrav i henhold til CRR og lov om finansiel virksomhed. Ved et stressscenario forstås en fremskrivning af virksomhedens nøgletal med en række antagelser om, at den økonomiske udvikling er værre end forventet, f.eks. en hård recession eller et hårdt konjunkturtilbageslag i dansk økonomi.

Er der tale om en delvis opsplitning i henhold til den foreslåede § 204, *stk. 7, nr. 4* eller *5*, vil det også være nødvendigt at vurdere den finansielle soliditet i det opsplittede selskab. Dette er særligt relevant, hvis der fortsat er tilladelseskrævende aktiviteter i selskabet. I dette tilfælde, skal det opsplittede selskab kunne modstå et hårdt stress efter gennemførelse af en opsplitning. Hvis der ikke er tilladelseskrævende aktiviteter i selskabet efter opsplitningen, og selskabet samtidig anmoder om inddragelse af sin tilladelse efter § 223 i lov om finansiel virksomhed, vil Finanstilsynet alene påse, at selskabet er solvent efter gennemførelse af opsplitningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet skal vurdere om den enhed, der er resultatet af den påtænkte sammenlægning eller opsplitning, vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene.

Finanstilsynet påser i henhold til det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, overholdelse af kapital- og likviditetsmæssige tilsynskrav. Ved vurdering efter *nr. 3* påser Finanstilsynet på øvri-

ge tilsynskrav, herunder eksempelvis ledelsesmæssige foranstaltninger og egnethed og hæderlighed i ledelsen af den fortsættende virksomhed.

Hvis der indtræder nye ledelsesmedlemmer i forbindelse med en sammenlægning eller opsplitning, skal disse vurderes i henhold til § 64 i lov om finansiel virksomhed. Et ledelsesmedlems ansvarsområde i en fortsættende virksomhed kan også ændre sig i en sådan grad, at Finanstilsynet skal foretage en fornyet vurdering af personens egnethed. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis sammenlægningen eller opsplitningen medfører, at det fortsættende selskab får et nyt forretningsområde.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynet foretager en helhedsvurdering af ansøgers forhold som følge af sammenlægningen eller opsplitningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet skal vurdere, om planen for gennemførelse af den påtænkte sammenlægning eller opsplitning er realistisk og forsvarlig ud fra et tilsynsperspektiv.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet ved vurderingen af, om planen for gennemførelse af en sammenlægning eller opsplitning er realistisk og forsvarlig, vil Finanstilsynet anvende tidligere erfaring og relevante tilsynsværktøjer. Det kan f.eks. være, om tidsplanen tager højde for sædvanlige processer i forbindelse med en sammenlægning eller opsplitning.

Derudover vil Finanstilsynet påse, at virksomhederne i henhold til planen varsler kunderne i overensstemmelse med § 206, hvor det er påkrævet.

Finanstilsynet vil skulle overvåge gennemførelse af planen, indtil sammenlægningen eller opsplitningen er afsluttet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Finanstilsynet skal vurdere, om der er rimelige grunde til, i forbindelse med den påtænkte sammenlægning eller opsplitning, at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte sammenlægning eller opsplitning vil kunne øge risikoen herfor.

Finanstilsynets vurdering vil svare til vurderingen i henhold til § 61 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at Finanstilsynet på baggrund af tidligere erfaring påser, om der er omstændigheder eller forhold, der giver mistanke om forøget risiko for hvidvask.

Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er underlagt hvidvas-

kloven og Finanstilsynets tilsyn. I forbindelse med behandling af en ansøgning modtaget fra disse virksomheder, vil der derfor være tale om i en intern høring i Finanstilsynet. I henhold til artikel 27 j, stk. 3, skal Finanstilsynets interne høring afsluttes senest 30 arbejdsdage efter anmodningen, hvis den skal indgå i vurderingsgrundlaget.

Finansielle holdingvirksomheder er ikke underlagt hvidvaskloven, medmindre de udøver aktiviteter omfattet af bilag 1 i hvidvaskloven, jf. § 1, stk. 1, nr. 8, i hvidvaskloven, f.eks. udlånsvirksomhed eller sikkerhedsstillelse. I dette tilfælde vil Finanstilsynet vurdere risikoen på det foreliggende grundlag.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal nægte godkendelse efter § 204, stk. 1, hvis kriterierne i stk. 1, ikke er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet ikke har modtaget fyldestgørende oplysninger til trods for anmodning herom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal afvise en ansøgning om sammenlægning eller opsplitning, hvis kriterierne i stk. 1, ikke er opfyldt.

Hvis Finanstilsynet ikke modtager fyldestgørende oplysninger, kan Finanstilsynet ikke vurdere ansøgningen. Det vil derfor være nødvendigt at afvise ansøgningen, hvis ansøger ikke sender de oplysninger, som Finanstilsynet anmoder om.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan undlade vurdering af et eller flere af kriterierne i stk. 1, ved sammenlægninger eller opsplitninger, der udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern.

Sammenlægninger eller opsplitninger, der holdes inden for samme koncern, kan være uproblematisk. Det vil ofte være tilfældet, hvis et datterselskab sammenlægges med et moderselskab.

Vurderer Finanstilsynet, at en sammenlægning eller opsplitning inden for samme koncern ikke vil have væsentlig betydning for risikoen i koncernen, kan Finanstilsynet helt undlade vurdering efter stk. 1. Finanstilsynet kan også vurdere, at f.eks. kriterierne i de foreslåede nr. 1 og 5, ikke er relevante, og derfor undlade at vurdere disse kriterier, men stadig vurdere selskabernes finansielle soliditet.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at hvis Finanstilsynet i sådanne tilfælde ikke foretager en vurdering, skal Finanstilsynet give ansøger meddelelse herom.

Hvis Finanstilsynet ikke foretager en vurdering, er der ingen grund til, at ansøger skal afvente udløbet af vurderingsperioden i henhold til den foreslåede § 204 a, stk. 3.

Virksomheden behøver således ikke afvente udløbet af vurderingsperioden og en eventuel passiv accept efter § 204 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal meddele ansøger, at der ikke foretages en vurdering, så denne kan gennemføre sammenlægningen eller opsplitningen umiddelbart efter at Finanstilsynets har givet ansøgeren meddelelse herom.

(Til § 204 c)

Lov om finansiel virksomhed § 204 indeholder regler om sammenlægninger. En væsentlig overførsel af en virksomheds aktiver eller passiver har hidtil været underlagt et godkendelseskrav i henhold til § 204, stk. 1.

For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.9.1. Gældende ret i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I §§ 204 c og 204 d foreslås bestemmelser om væsentlige overførsler af aktiver eller passiver. § 204 c implementerer artikel 27 f.

Det foreslås i § 204 c, stk. 1, 1. pkt., at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der foretager en overførsel af aktiver eller passiver svarende til mindst 10 pct. af virksomhedens samlede aktiver eller passiver, skal underrette Finanstilsynet skriftligt forud for overførslen, jf. dog § 204 d.

Det følger af § 175 g, at finansielle holdingvirksomheder for pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal godkendes af Finanstilsynet. Der er i § 175 g, stk. 4, dog mulighed for at undtage en finansiel holdingvirksomhed fra godkendelseskravet under en række betingelser.

Finansielle holdingvirksomheder anses i relation til § 204 c for omfattet af § 175 g, i lov om finansiel virksomhed, uanset om godkendelse ikke er påkrævet i henhold til § 175 g, stk. 4.

Det foreslås således i 1. pkt., at de nævnte virksomheder ikke skal søge om tilladelse til overførslen, men alene skal underrette Finanstilsynet. Det følger dog af § 204 d, at Finanstilsynet skal godkende overførslen, hvis den modtagende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne udelukkende skal underrette Finanstilsynet, når der foretages en væsentlig overførsel mellem selskaber beliggende i EU.

En væsentlig overførsel af en virksomheds aktiver eller passiver kan påvirke en virksomheds evne til at overholde tilsynsmæssige krav. For at Finanstilsynet har mulighed for at reagere, hvis der sker en væsentlig negativ påvirkning af en af de involverede selskaber, skal Finanstilsynet underrettes forud for gennemførelse af overførelsen. Det følger af det foreslåede stk. 4, at underretningen skal ske senest 30 dage inden gennemførelse af overførslen.

Da væsentlige overførsler ikke er underlagt et godkendelseskrav, vil Finanstilsynet ikke skulle godkende eller afslå overførslen, men vil kunne anvende almindelige tilsynsbeføjelser, hvis der er grundlag herfor. Dette kan indebære påbud om overholdelse af konkrete krav.

Det kunne også være relevant at påbyde virksomheden at udarbejde en redegørelse for virksomhedens økonomiske stilling, jf. § 349 i lov om finansiel virksomhed.

Hvis betingelserne i § 350 i lov om finansiel virksomhed er opfyldt, vil Finanstilsynet kunne påbyde virksomheden ikke at gennemføre overførslen. Virksomhedens økonomiske stilling skal være forringet så meget, at indskydernes og investorers interesser er udsat for fare, eller der skal være en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse.

Finanstilsynet vil også kunne foretage en konkret vurdering af instituttets solvensbehov og stille et eventuelt solvenskrav i henhold § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvis der er udsigt til, at en overførsel (enten som sælger eller køber) vil ændre instituttets risikoprofil i en sådan grad, at der er grundlag for at fastsætte et solvenstillæg herfor.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at procentsatsen i 1. pkt. forhøjes til 15 pct., hvis overførslen foretages mellem enheder i samme koncern.

Det foreslåede vil medføre, at der kan ske overførsler mellem enheder i samme koncern i større omfang end for enheder, der ikke er i samme koncern.

Risikoen er mindre, når overførslen sker koncerninternt, hvorfor der sættes en højere procentsats for disse overførsler.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder omfattet af § 175 g opgør procentsatsen i stk. 1 på baggrund af deres konsoliderede situation.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af § 175 g, skal opgøre

procentsatsen på konsolideret niveau og ikke på individuelt niveau.

Det foreslås i *stk. 3*, at opstille en række undtagelser, som ikke skal indgå i opgørelse af procentsatsen efter *stk. 1*. Disse overførsler er kendetegnet ved at være sædvanlige overførsler uanset overførselens størrelse.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at overførsler af misligholdte aktiver undtages ved opgørelse af procentsatsen i *stk. 1*. Det er sædvanligt for virksomheder at frasælge misligholdte aktiver, og kan i nogle tilfælde forbedre virksomhedens finansielle soliditet.

Forslaget vil medføre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder ikke skal underrette Finanstilsynet om overførsler af misligholdte aktiver.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at overførsler af aktiver, der skal indgå i en cover pool som defineret i artikel 3, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer, undtages ved opgørelse af procentsatsen i *stk. 1*.

Forslaget vil medføre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder ikke skal underrette Finanstilsynet om overførsler af aktiver, der skal indgå i en cover pool.

Sådanne overførsler er nødvendige for at kunne udstede dækkede obligationer, hvorfor det foreslås, at virksomhederne frit kan foretage sådanne.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at overførsler af aktiver, der skal securitiseres, undtages ved opgørelse af procentsatsen i *stk. 1*.

Forslaget vil medføre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder ikke skal underrette Finanstilsynet om overførsler af aktiver, der skal securitiseres.

Securitisering af aktiver kan i nogle tilfælde forbedre virksomhedens finansielle soliditet. Det foreslås derfor, at virksomhederne frit kan foretage overførsler som led i dette.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, at overførsler af aktiver eller passiver omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder undtages ved opgørelse af procentsatsen i *stk. 1*.

Forslaget vil medføre, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder ikke skal underrette Finanstilsynet om overførsler af aktiver eller passiver omfattet af lov om restrukturering og afvikling.

Overførsler af aktiver og passiver omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder sker som led i en krisehåndtering. Det vil i det tilfælde være op til Finansiell Stabilitet at vurdere, hvorvidt det modtagende selskab er egnet til at indgå i overførslen.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheden skal underrette Finanstilsynet senest 30 dage inden gennemførelse af overførslen. Finanstilsynet bekræfter herefter skriftligt modtagelse af underretning i henhold til *stk. 1*, efter senest ti arbejdsdage.

Tidsfristen kommer ikke fra direktivet, men er fastsat nationalt.

Den foreslåede frist på 30 dage vil indebære, at Finanstilsynet gives tid til at vurdere, hvorvidt, der er grundlag for at anvende tilsynsbeføjelser inden overførslen gennemføres.

Hvis det ikke er muligt for virksomheden at overholde fristen på 30 dage, skal virksomheden underrette Finanstilsynet hurtigst muligt. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis overførslen sker som et akut tiltag for at forbedre en virksomheds finansielle soliditet, og derfor gennemføres på meget kort tid.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at alle de pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er involveret i overførslen, skal underrette Finanstilsynet.

Forslaget vil medføre, at den enkelte virksomhed er underlagt underretningskravet. Det er således både den afgivende og modtagende virksomhed, der skal underrette Finanstilsynet.

En væsentlig overførsel af aktiver eller passiver kan have væsentlig indflydelse på både den afgivende og modtagende virksomhed. Finanstilsynet vil derfor påse begge virksomheders forhold efter overførslen.

Det er muligt, at en overførsel kun er væsentlig for den ene virksomhed i overførelsen. I det tilfælde er det kun den virksomhed, hvor procentsatsen i *stk. 1*, overskrides, der skal underrette Finanstilsynet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en mindre virksomhed sælger en portefølje af udlån til en stor virksomhed. Der kan transaktionen være væsentlig for den mindre virksomhed uden at være det for den store virksomhed. I det tilfælde skal kun den mindre virksomhed underrette Finanstilsynet. Det samme kan være tilfældet,

hvis den mindre virksomhed køber en væsentlig andel udlån fra en større virksomhed. Hvis det kun er væsentlig overførsel for den mindre virksomhed, så er det kun den mindre virksomhed, der skal underrette Finanstilsynet.

Det er også muligt for en virksomhed at foretage en væsentlig overførsel til eller fra en virksomhed, som ikke er underlagt underretningskravet. I det tilfælde er det kun pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller den finansielle holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der skal underrette Finanstilsynet om overførslen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en finansiell holdingvirksomhed erhverver fast ejendom, der overstiger procentsatsen i stk. 1 fra et ejendomsselskab. Det kan også være tilfældet, hvis f.eks. et pengeinstitut sælger en del af sine aktiver, som ikke er tilsynsbelagt – f.eks. IT eller fast ejendom – til et selskab, som ikke er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller finansiell holdingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomhederne kan indsende en fælles underretning til Finanstilsynet.

Forslaget vil medføre, at de involverede virksomheder kan aftale, at én af virksomhederne sender en underretning på vegne af alle de involverede virksomheder.

Når der er tale om overførsler mellem flere virksomheder omfattet af stk. 1, kan virksomhederne indsende en fælles underretning til Finanstilsynet om overførslen. Hvis underretningen indeholder oplysninger, som er fortrolige for den ene part, kan denne part sende oplysningerne separat med henvisning til den fælles underretning. I det tilfælde kan virksomhederne også vælge at sende separate underretninger.

(Til § 204 d)

Det foreslås i § 204 d, *stk. 1*, at Finanstilsynet skal godkende en overførsel i henhold til § 204 c, *stk. 1*, hvis den modtagende virksomhed er beliggende i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslåede vil medføre, at virksomhederne skal indsende en ansøgning til Finanstilsynet, hvis et dansk pengeinstitut, realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g overfører aktiver eller passiver svarende til 10 pct. af virksomhedens samlede aktiver eller passiver til en virksomhed beliggende uden for EU.

Indenfor EU er regulering af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder i høj grad harmoniseret. Der er derfor ikke i samme grad behov for et godkendelseskrav.

Hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g imidlertid sælger aktiver eller passiver til en virksomhed beliggende i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med, er der ikke nødvendigvis tilsvarende beskyttelse af kunderne efter overførslen. Bestemmelsen har derfor til formål at sikre, at Finanstilsynet påser, at kunderne er tilstrækkeligt beskyttet i tilfælde af en overførsel til en virksomhed beliggende i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet skal godkende, hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g overfører aktiver eller passiver svarende til mere en 10 pct. af deres kapitalgrundlag til en virksomhed beliggende i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med.

Finansielle holdingvirksomheder anses som omfattet af § 175 g uanset om godkendelse ikke er påkrævet i henhold til § 175 g, *stk. 4*, i lov om finansiell virksomhed. Investeringsforvaltningsholdingselskaber, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 14, er ikke omfattet uanset om disse er omfattet af definitionen af finansiell holdingvirksomhed.

I forbindelse med godkendelse vil Finanstilsynet vurdere, hvad overførslen vedrører. Sker der overførsel af ikke-tilladelskrævende aktiver eller passiver, vil Finanstilsynets vurdering have fokus på betydningen for virksomheden, som er under Finanstilsynets tilsyn og kun i begrænset omfang på aktiviteterne, som overføres.

Sker der overførsel af tilladelskrævende aktiver eller passiver, herunder kundeforhold, vil Finanstilsynet også vurdere kundernes beskyttelse efter overførslen.

I Finanstilsynets vurdering indgår tilsynskravene for den modtagende virksomhed, herunder kapitalkrav, likviditetskrav, eventuelt indskyderbeskyttelse og krav til behandling af kunderne. Finanstilsynets vurdering skal også vurdere om der er øget risiko for hvidvask i forbindelse med overførslen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal meddele sin afgørelse efter *stk. 1* til ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret. Med en konkret sagsbehandlingsfrist kan såvel ansøger som Finanstilsynet tilrettelægge det videre forløb i forbindelse med sammenlægningen eller opsplitningen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet skal træffe en afgørelse inden for to måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. I kravet om, at der skal foreligge en fuldstændig ansøgning ligger, at alle nødvendi-

ge oplysninger til brug for vurderingen af om tilladelse kan gives, skal være til stede.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at der kræves yderligere oplysninger for at kunne træffe en afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, meddeles dette ansøgeren med anmodning om, at de yderligere oplysninger skal fremsendes.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest to måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fristen på de to måneder først løber fra tidspunktet for modtagelsen af de yderligere oplysninger.

Forslaget vil medføre, at Finanstilsynets sagsbehandlingsfrist først løber når ansøgningen er komplet.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at der under alle omstændigheder skal træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en absolut frist på seks måneder efter ansøgningens modtagelse, inden for hvilken Finanstilsynet skal have truffet en afgørelse. Har Finanstilsynet ikke på dette tidspunkt modtaget alle oplysninger, der er nødvendige, skal Finanstilsynet træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Ved afgørelsen må Finanstilsynet da tage hensyn til, at ikke alle oplysninger foreligger, hvorfor Finanstilsynet i disse tilfælde typisk vil meddele et afslag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9.1.

Til nr. 79 (§ 224, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 224, stk. 1, nr. 4, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut og investeringsforvaltningsselskab, hvis der ikke udøves finansiel virksomhed i en periode over 6 måneder.

Efter § 224, stk. 1, nr. 5, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på fem på hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de tærskler, der er fastsat i § 5, stk. 1, litra b, nr. i-iii.

Det foreslås at »eller« udgår, i *nr. 4*, og i *nr. 5* at ændre »nr. i-iii.« til »nr. i-iii, eller«.

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, hvor der foreslås indsat et nyt nr. 6, i § 224, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt, men betingelsen i § 4, stk. 1, nr. 3, i samme lov ikke er opfyldt.

De foreslåede ændringer i nr. 4 og 5 vil medføre, at sætningskæden bliver korrekt.

Til nr. 80 (§ 224, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomhed § 224 indeholder regler om inddragelse af finansielle virksomheders tilladelse. For en nærmere beskrivelse henvises til pkt. 2.53.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 224, *stk. 1, nr. 6*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt, men betingelsen i § 4, stk. 1, nr. 3, i samme lov ikke er opfyldt.

Bestemmelsen implementerer artikel 18, litra g i CRD VI.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 6 vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage et pengeinstituts eller et realkreditinstituts tilladelse, hvis virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og der ikke er andre tiltag, som kan forhindre en afvikling, men at afviklingen ikke er i offentlighedens interesse, jf. § 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Når Finanstilsynet inddrager et instituts tilladelse, skal instituttet afvikles, jf. § 226, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Afviklingen skal ske gennem, konkurs, likvidation eller ved sammenlægning, jf. § 227 i lov om finansiel virksomhed. Afvikling kan ske på anden måde, men det kræver Finanstilsynets godkendelse, jf. § 227, 2. pkt.

Hvis pengeinstituttet eller realkreditinstituttet ikke er insolvent i henhold til konkursloven, skal virksomheden således afvikles gennem likvidation. Hvis pengeinstituttet eller realkreditinstituttet er insolvent, skal virksomheden afvikles gennem konkurs.

Finanstilsynet kan beslutte, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut skal træde i likvidation, hvis selskabet ikke selv beslutter dette inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, jf. § 228, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er insolvent, jf. § 234, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.53. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 81 (§ 224, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 224, stk. 4, 1. pkt. i lov om finansiel virksomhed, at opfylder et pengeinstitut eller et realkreditinstitut ikke likviditetsdækningskravet i artikel 412, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og har de ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.

Det foreslås, at indsætte en henvisning til net stable funding ration i artikel 413, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, i § 224, stk. 4, 1. pkt. Det foreslås yderligere at indsætte en henvisning til funding i § 224, stk. 4, 1. pkt.

Bestemmelsen implementerer artikel 67, stk. 1, litra j, som indsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024.

Med den foreslåede ændring vil det følge, at opfylder et pengeinstitut eller et realkreditinstitut ikke likviditetsdækningskravet i artikel 412, stk. 1, eller net stable funding ratio i artikel 413, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og har de ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet eller funding inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.

Artikel 413, stk. 1, i CRR stiller krav om, at institutter sikrer, at langsigtede aktiver og ikkebalanceførte poster er tilstrækkeligt dækket af finansieringsinstrumenter, der er stabile under både normale omstændigheder og i stresssituationer. Opgørelse af kravet til stabil finansiering følger af artikel 428b i CRR.

I overensstemmelse med artikel 414 i CRR-forordningen, kan et pengeinstitut eller et realkreditinstitut overtræde kravet i artikel 413, stk. 1, i CRR-forordningen, herunder i stressede perioder, uden at Finanstilsynet vurderer, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Instituttet kan således godt benytte sin stabile finansiering til at tilvejebringe likviditet i en stresset situation.

Ved beslutning om, at tilladelsen inddrages, skal Finanstilsynet lægge vægt på, om virksomheden ikke kan, eller inden for en nær fremtid ikke forventes at kunne opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, samt om virksomheden forventes at kunne genoprette en forsvarlig funding og overholde bestemmelsen i artikel 413, stk. 1, i CRR-forordningen. Finanstilsynet vurderer i den konkrete situation, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Finanstilsynet kan fastsætte en frist til at få tilvejebragt den nødvendige likviditet. Denne frist kan forlænges. Ved vurderingen af, om fristen skal forlænges, kan der f.eks. lægges vægt på udsigten til, at virksomheden igen får tilstrækkelig med funding. Dette vil ske i overensstemmelse med artikel 414 i CRR-forordningen.

Til nr. 82 (§ 226, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 226, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at når Finanstilsynet inddrager et pengeinstituts, realkreditinstituts eller investeringsforvaltningsselskabs tilladelse i henhold til § 223, § 224, stk. 1 og 2, og § 225, skal virksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Lov nr. 1668 af 30. december 2024 indeholder i § 12, nr. 11, en ændring til bestemmelsen til § 226, stk. 1. Ændringen var en konsekvensrettelse som følge af ændringen i § 12, nr. 10, i samme lov. Konsekvensrettelsen tog dog ikke hensyn til, at bestemmelsen allerede var ændret ved Lov nr. 718 af 13. juni 2023, så der udelukkende skete henvisning til § 224, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Henvisningen i § 226, stk. 1, til § 224, stk. 1, 2 og 5, tilpasses, da der rettelig skulle have stået § 224, stk. 1 og 2.

Det foreslås i § 226, *stk. 1*, at ændre »§ 224, stk. 1, 2 og 5« til: »§ 224, stk. 1 og 2«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der rettes op på en fejl. Den foreslåede ændring indebærer ingen materiel ændring.

Til nr. 83 (§ 259, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 259, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan, jf. § 260, for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Koncernafviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Det foreslås at nyaffatte § 259, stk. 6, således, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan dispensere fra § 259, stk. 1, og § 260, stk. 1, for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Finanstilsynet skal i så fald anvende § 259, stk. 1, og § 260, stk. 1, på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilknyttede institutter som defineret i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. I medfør af 2. pkt. er en koncern et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den samme betydning, der er anvendt i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og deres datterselskaber. Endvidere er en modervirksomhed eller en virksomhed, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, det centrale organ.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan dispensere fra reglerne om afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ændringer (CRR). Hvis Finanstilsynet giver en sådan dispensation, skal Finanstilsynet i stedet anvende reglerne om afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilknyttede institutter som defineret i artikel 10 i CRR.

Som følge af den særlige opbygning af finansielle koncerner, som er bygget op omkring centraler organer, og som er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, er det nødvendigt at præcisere de almindelige definitioner af koncerner og modervirksomheder med henblik på anvendelsen af den foreslåede bestemmelses 2. pkt. Som følge af den særlige ejerstruktur i sådanne koncerner, vil de typisk ikke falde ind under de almindelige definitioner af koncerner og moderselskaber.

Den nuværende bestemmelse har til formål at implementere både artikel 4, stk. 8, litra a, og stk. 9, litra a, i Europa-Par-

lamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 114. Bestemmelsen er imidlertid ikke implementeret korrekt, da den ikke er udformet som i direktivteksten, dvs. som en dispensationsmulighed med tilhørende krav om anvendelse af reglerne om afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner på konsolideret niveau på det centrale organ og dets tilknyttede institutter. I stedet er den formuleret som en mulighed for, at Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i CRR. Det vurderes ikke, at dette har haft betydning for afviklingsplanlægningen i praksis, da der ikke p.t. er finansielle koncerner i Danmark, som er bygget op omkring et centralt organ.

Det foreslåede vil sikre en direktivnær implementering artikel 4, stk. 8, litra a, og stk. 9, litra a, i BRRD.

Til nr. 84 (§ 267 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 267 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag eller følgende forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog stk. 2 og §§ 267 b og § 267 c. § 267 a, stk. 1, nr. 1-5, fastsætter kravene til de forskellige forpligtelser, som kan anvendes til at opfylde krav om nedskrivningsegne passiver.

Det følger af § 266, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter til enhver tid skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet. Finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse virksomheder. Det samme gælder for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag. Efter § 266, stk. 2 og 3, kan Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet undtage visse dattervirksomheder og broinstitutter og virksomheder under afvikling fra kravet om nedskrivningsegne passiver. Efter § 266, stk. 4, skal Finanstilsynet ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, stk. 1 og 2, angive, om kravet skal opfyldes på konsolideret grundlag, jf. § 267, eller på konsolideret niveau, jf. § 267 d. Efter § 266, stk. 5, skal Finanstilsynet fastsætte minimumskravet til nedskrivningsegne passiver, jf. stk. 1, som en procentdel af 1) den samlede risikoeksponering for virksomheden beregnet i overensstem-

melse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og 2) det samlede eksponeringsmål for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Det foreslås i § 267 a, stk. 1, efter »nedskrivningsegne-
de passiver« at indsætte », jf. § 266,«.

Det foreslåede vil præcisere, at der med kravet om nedskrivningsegne-
de passiver i medfør af § 267 a, stk. 1, henvises til kravet i § 266 i lov om finansiel virksomhed, som in-
deholder et krav om, at pengeinstitutter, og de øvrige virk-
somheder nævnt i § 266, stk. 1, til enhver tid skal opfylde
et minimumskrav til nedskrivningsegne-
de passiver, som Fi-
nansilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til
en nyaffattelse af § 267 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr.
87, som omhandler kravene om nedskrivningsegne-
de passiver for afviklingsenheder, som er globalt systemisk vigtige
finansielle institutter (G-SIFI'er) og væsentlige dattervirk-
somheder af G-SIFI'er fra tredjelande, som ikke er afvik-
lingsenheder, jf. artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets
og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013
om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ænd-
ringer (CRR). Instrumenterne nævnt i § 267 a, stk. 1, i lov
om finansiel virksomhed, kan således ikke anvendes til at
opfylde disse krav.

Til nr. 85 (§ 267 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksom-
hed)

Det følger af den gældende § 267 a, stk. 1, i lov om finansiel
virksomhed, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om
nedskrivningsegne-
de passiver med kapitalgrundlag eller føl-
gende forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination,
jf. dog stk. 2 og §§ 267 b og § 267 c. Dette omfatter bl.a.
supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i
artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til
kreditinstitutter, jf. § 267 a, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 267 a, stk. 1, at ændre »nr. 1-5« til »nr. 1-4«,
og at ophæve § 267 a, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring af »nr. 1-5« til »nr. 1-4« er en kon-
sekvensrettelse, som er en følge af den foreslåede ophævelse
af § 267 a, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at § 267 a, stk.
1, nr. 2, som bliver nr. 1, også henviser til artikel 72 a i Eu-
ropa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitut-
ter med senere ændringer (CRR). Supplerende kapitalinstru-
menter, der opfylder betingelserne i forordningens artikel 72
a, stk. 1, litra b, er derfor også omfattet af § 267 a, stk.
1, nr. 2. Da supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder
betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR, nævnes
som en selvstændig kategori af forpligtelser i § 267 a, stk.
1, nr. 1, som er adskilt fra kravene i nr. 2, vil de nævnte
supplerende kapitalinstrumenter, som anvendes til at opfylde
kravet om nedskrivningsegne-
de passiver ikke nødvendigvis
være omfattet af de yderligere krav, der følger af den nuvæ-
rende § 267 a, stk. 1, nr. 2. Dette står i modsætning til krave-
ne i artikel 45 b, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for
genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som
blev indsat ved artikel 1, nr. 17, i Europa-Parlamentets og
Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring
af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters
og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitalise-
ringskapacitet (BRRD II), og som § 267 a, stk. 1, i øvrigt
skal implementere.

Formålet med den gældende bestemmelse har været at im-
plementere dele af artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD, som
ændret ved artikel 1, stk. 1, litra d, 2. afsnit, i BRRD II,
jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat,
side 150. Direktivbestemmelsen indeholder imidlertid ikke
krav til nedskrivningsegne-
de passiver, men indeholder i ste-
det en definition af »nedskrivningsrelevante passiver«, som
omfatter »supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder be-
tingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i forordning (EU)
nr. 575/2013«. Uanset denne definition, er de nævnte sup-
plerende kapitalinstrumenter ikke nævnt som instrumenter,
der selvstændigt kan opfylde kravet om nedskrivningsegne-
de passiver i artikel 45 b, stk. 3, i BRRD, uden samtidig at
opfylde de øvrige krav i artikel 45 b, stk. 1.

Med ophævelsen vil hjemlen til at anvende supplerende
kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72
a, stk. 1, litra b, i CRR, alene følge af § 267 a, stk. 1,
nr. 2, som bliver nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, og
de supplerende kapitalinstrumenter, der anvendes, vil derfor
fremover skulle opfylde betingelserne i artikel 72 a, artikel
72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72
c i CRR.

Det foreslåede skal sikre en direktivnær implementering af
artikel 45 b, stk. 1, i BRRD, som indsat ved artikel 1, nr. 17,
i BRRD II.

Til nr. 86 (§ 267 a, stk. 1, nr. 5, litra a, i lov om finansiel
virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 267 a, stk. 1, i lov om finan-
siel virksomhed, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet

om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag eller følgende forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog stk. 2 og §§ 267 b og 267 c. Dette omfatter bl.a. forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når tre betingelser er opfyldt. Dette omfatter bl.a. et krav om, at forpligtelserne er udstedt i overensstemmelse med § 267 e, nr. 4, jf. § 267 a, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås i § 267 a, stk. 1, nr. 5, litra a, der bliver nr. 4, litra a, at ændre »§ 267 e, nr. 4« til »§ 267 e, nr. 3«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af, at § 267 e, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 90.

Til nr. 87 (§ 267 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 267 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, at en afviklingsenhed, der er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af et G-SIFI i et tredjeland, skal opfylde krav om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, der er omfattet af stk. 1, nr. 2-4, og som opfylder kravene i artikel 92 a eller 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Det foreslås at nyaffatte § 267 a, stk. 2, således at en afviklingsenhed, der er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravene i henholdsvis artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber med nedskrivningsegne passiver som defineret i forordningens artikel 72 k og fastlagt i overensstemmelse med forordningens artikel 72 a-72 l.

Med den nuværende § 267 a, stk. 2, har det været hensigten at foretage en direktivnær implementering af artikel 45 b, stk. 1, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som blev indsat ved artikel 1, nr. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investerings-selskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 152. Det er imidlertid ikke nødven-

digt at fastsætte særskilte krav til de forpligtelser, som en G-SIFI, som er en afviklingsenhed, eller en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af en G-SIFI, men som ikke er afviklingsenhed, kan anvende til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266 i lov om finansiell virksomhed.

Forpligtelserne fastsat i artikel 45 b, stk. 1-3, i BRRD II, som det har været hensigten at implementere i § 267 a, stk. 1 og 2, gælder for alle typer kreditinstitutter. Den nuværende henvisning til kravene i artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ændringer (CRR), omhandler dertil kravene til selve virksomhederne og ikke til virksomhedernes nedskrivningsegne passiver. Den nuværende § 267 a, stk. 2, vurderes derfor dels at være overflødig, dels at være fejlbehæftet. Det vurderes ikke at have haft betydning i praksis, da de omfattede kategorier af virksomheder, ikke findes i Danmark.

Den foreslåede nyaffattelse af § 267 a, stk. 2, vil medføre, at der ikke længere stilles særskilte krav til en afviklingsenhed, der er en G-SIFI, og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af en G-SIFI i et tredjeland.

Med nyaffattelsen af bestemmelsen vil det i stedet blive præciseret, at kravene i henholdsvis artikel 92 a eller 92 b i CRR, skal opfyldes med nedskrivningsegne passiver som defineret i artikel 72 k og fastlagt i overensstemmelse med artikel 72 a-72 l. Det vil dermed blive præciseret, at kravene om nedskrivningsegne passiver for G-SIFI'er eller væsentlige dattervirksomheder af G-SIFI'er fra tredjelande, som følger af artikel 92 a og 92 b i CRR, ikke kan opfyldes med forpligtelserne fastsat i § 267 a, stk. 1. Der vil derfor som udgangspunkt være krav om fuld subordination af instrumenterne, ligesom der vil skulle foretages en række fradrag ved opgørelsen af virksomhedens beholdning af nedskrivningsegne passiver. Forpligtelserne fastsat i § 267 a, stk. 1, vil herefter kun kunne anvendes til at opfylde en eventuel difference mellem kravene om nedskrivningsegne passiver, som følger af artikel 92 a og 92 b i CRR, og kravet om nedskrivningsegne passiver, som følger af § 266 i lov om finansiell virksomhed.

Artikel 92 a i CRR fastsætter som udgangspunkt kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder, som er G-SIFI'er til en risikobaseret sats på 18 pct. af instituttets samlede risikokseponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4, og en ikke-rikobaseret sats på 6,75 pct. af instituttets samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4.

Artikel 92 b i CRR fastsætter, at institutter, som er væsentlige datterselskaber af G-SIFI'er fra tredjelande, og som ikke er afviklingsenheder til enhver tid skal opfylde krav til kapi-

talgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver svarende til 90 pct. af de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i forordningens artikel 92 a.

Kravene stadfæster den internationale TLAC-standard (Total Loss Absorption Capacity) for G-SIFI'er og væsentlige dattervirksomheder af G-SIFI'er fra tredjelande. TLAC-standardens adskiller sig fra MREL-standard (Minimum Requirements for Own Funds and Eligible Liabilities), som i Danmark er implementeret i form af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266 i lov om finansiel virksomhed. MREL-standard er primært tiltænkt finansielle virksomheder i EU, som ikke er G-SIFI'er eller væsentlige dattervirksomheder af G-SIFI'er fra tredjelande. For G-SIFI'er eller de nævnte væsentlige dattervirksomheder er kravene dog komplementære. TLAC- og MREL-standarderne har begge til formål at sikre tabsabsorbering og rekaptalisering af virksomhederne.

Artikel 72 k i CRR fastsætter, at et instituts nedskrivningsrelevante passiver består af instituttets nedskrivningsrelevante passivposter efter fradragene omhandlet i artikel 72 e.

Artikel 72 a-72 l i CRR beskriver kravene til instituttets nedskrivningsegne passiver i forordningens forstand. Dette omfatter krav til passivernes egenskaber og en række fradrag, der skal foretages ved opgørelsen af virksomhedens beholdning af nedskrivningsegne passiver, eksempelvis egne passiver, som virksomheden kan være forpligtet til at erhverve i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser.

Den foreslåede nyaffattelse af § 267 a, stk. 2, vil medføre en korrekt implementering af artikel 45 b, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD, som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Til nr. 88 (§ 267 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 267 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 9, nr. 3, med kapitalgrundlag, med efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 5, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 267 c.

Den første af disse betingelser er, jf. § 267 b, stk. 1, nr. 1, at de ikkeefterstillede forpligtelser omhandlet i § 267 a, stk. 1, nr. 2-4, i konkursordningen er sidestillet med forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller forpligtelser, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller

delvis at undtage fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 267 b, stk. 1, at ændre »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«, og i nr. 1 at ændre »§ 267 a, stk. 1, nr. 2-4« til »§ 267 a, stk. 1, nr. 1-3«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af, at § 267 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 88.

Til nr. 89 (§ 267 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 267 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet skal fastsætte, at en afviklingsenhed skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås i § 267 c, stk. 1, 1. pkt., at ændre »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af, at § 267 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 89.

Til nr. 90 (§ 267 e, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 267 e, i lov om finansiel virksomhed, at en virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med følgende kapital og forpligtelser eller begge dele i kombination. Dette omfatter bl.a. supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, jf. § 267 e, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ophæve § 267 e, nr. 3.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at § 267 e, nr. 4, som bliver nr. 3, også henviser til artikel 72 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ændringer (CRR). Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i forordningens artikel 72 a, stk. 1, litra b, er derfor også omfattet af § 267 e, nr. 4. Da supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne

i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR nævnes som en selvstændig kategori af forpligtelser i § 267 e, nr. 1, som er adskilt fra kravene i nr. 4, at de nævnte supplerende kapitalinstrumenter, som anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver ikke nødvendigvis vil være omfattet af de yderligere krav, der følger af § 267 e, nr. 4. Dette står i modsætning til kravene i artikel 45 f, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som blev indsat ved artikel 1, nr. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), og som § 267 e i øvrigt skal implementere.

Formålet med den gældende bestemmelse har været at implementere dele af artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD, som ændret ved BRRD II, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 164. Direktivbestemmelsen indeholder imidlertid ikke krav til nedskrivningsegne passiver, men indeholder i stedet en definition af »nedskrivningsrelevante passiver«, som omfatter »supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013«. Uanset denne definition, er de nævnte supplerende kapitalinstrumenter ikke nævnt som instrumenter, der selvstændigt kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver i artikel 45 b, stk. 3, i BRRD, uden samtidig at opfylde de øvrige krav i artikel 45 b, stk. 1.

Med ophævelsen vil hjemlen til at anvende supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR, alene følge af § 267 e, nr. 4, som bliver nr. 3, og de supplerende kapitalinstrumenter, der anvendes, vil derfor fremover skulle opfylde betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i CRR.

Det foreslåede skal sikre en direktivnær implementering af artikel 45 f, stk. 2, i BRRD, som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Til nr. 91 (§ 268, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 268, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 eller 310 i lov om finansiel virksomhed, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, skal gældsbufferen fastsættes til et niveau, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapi-

talgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver. Gældsbufferen fastsættes dog efter 1. pkt. til minimum 2 pct. af realkreditinstitutets samlede uvægtede udlån.

Det foreslås i § 268, stk. 3, 1. pkt., at ændre »koncernens samlede passiver« til: »de samlede passiver for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber i koncernen«.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt alle datterselskaber i koncernen skal medregnes i grundlaget for opgørelsen af gældsbufferkravet for realkreditinstitutter, der indgår i den pågældende type koncerner. I de specielle bemærkninger til den gældende § 268, stk. 3, afgrænses koncernbegrebet i lov om finansiel virksomhed på følgende måde: »Ved koncern forstås i medfør af denne bestemmelse pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som indgår i samme koncern«, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 174. Dette står i modsætning til koncernbegrebet, som det defineres i § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter en koncern, i lighed med det selskabsretlige koncernbegreb, defineres som »En modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 5 a».

Med den foreslåede ændring vil det blive præciseret, at det alene er pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, som skal medregnes i grundlaget for fastsættelsen af gældsbufferkravet i medfør af § 268, stk. 3. Disse virksomhedstyper kan gøres til genstand for afviklingsforanstaltninger og har dermed en afviklingsmæssig sammenhæng mellem sig. Det er derfor relevant at afgrænse dem fra virksomhedstyper, som ikke er omfattet af regler om afvikling med tilhørende krav om nedskrivningsegne passiver eller gældsbuffermidler.

Til nr. 92 (§ 269 f, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge § 269 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal virksomheder, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, mindst en gang om året offentliggøre oplysninger om størrelsen af virksomhedens nedskrivningsegne passiver, sammensætningen heraf, deres løbetidsprofil og prioritet ved konkursbehandling af virksomheden samt kravet om nedskrivningsegne passiver som anført i § 266, stk. 5. De samme oplysninger, med undtagelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, skal indsendes til Finanstilsynet, jf. § 269 b, stk. 1, idet størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser skal indberettes mindst en gang hvert halve år, jf. nr. 2, mens sammensætningen af nedskrivningsegne forpligtelser, deres løbetidsprofil og den hierarkiske inddeling heraf ved almindelig konkursbehandling, skal ind-

berettes mindst en gang om året, jf. nr. 4 og 5. Der er ikke krav om, at offentliggørelse og indberetning af oplysningerne sker samtidig.

Det følger desuden af § 269 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at en likvidationsenhed ikke er omfattet af § 269 d, stk. 1, medmindre Finanstilsynet har fastsat et krav om nedskrivningsegne passiver for likvidationsenheden, jf. § 266, stk. 4. Finanstilsynet skal i så fald fastsætte indholdet og hyppigheden af pligten til offentliggørelse og underrette likvidationsenheden herom. § 269 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, indeholder en tilsvarende undtagelse for så vidt angår likvidationsenheders pligt til at indberette de ovennævnte oplysninger om nedskrivningsegne passiver til Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en ny § 269 f.

Det foreslås i § 269 f, stk. 1, at en virksomhed samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 269 d, stk. 1 eller 3, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne fremover vil være forpligtede til at indberette de samme oplysninger, som de i dag offentliggør i medfør af § 269 d, stk. 1 eller 3, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Finanstilsynet vil herefter skulle videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil virksomhederne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videresendelse til ESAP. Finanstilsynet vil kunne vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomhederne fra dette tidspunkt vil skulle indsende oplysningerne. Virksomhederne vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 1 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 77.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil gennemføre dele af artikel 128a, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i 269 f, stk. 2, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbar format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden vil skulle indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbar format og ledsages af de data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbar format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbar format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 2, herunder blandt andet, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens identifikationskode

for juridiske enheder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede stk. 3 nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 2 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 77.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil gennemføre artikel 128a, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 269 f, *stk. 3*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil gennemføre artikel 128a, stk. 2, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Til nr. 93 (§ 272, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 272, stk. 1, at Finanstilsynet uden ugrundet ophold skal nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 52, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 63, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet konstaterer, at penge-

institutet eller realkreditinstitutet ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes. Det samme gælder for nedskrivningseggede forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 267 e, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 267 e, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst 1 år.

Det foreslås i § 272, *stk. 1, 2. pkt.*, at ændre »§ 267 e, stk. 1, nr. 4« til »§ 267 e, nr. 3«, og at ændre »§ 267 e, stk. 1, nr. 4, litra b« til »§ 267 e, nr. 3, litra b«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af, at § 267 e, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 90.

Til nr. 94 (§ 332 j, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 21, stk. 1, i MiCA fastsætter, at en udsteder af aktivbaserede tokens, der har en emissionsværdi højere end 100.000.000 mio. euro, skal indberette informationer vedrørende antallet af indehavere af den pågældende token, værdien af tokenet, det gennemsnitlige antal og samlede værdi af transaktioner pr. dag i det relevante kvartal, der knytter sig til dens anvendelse som vekslingsmiddel inden for et fælles valutaområde.

Artikel 21, stk. 2, i MiCA fastsætter, at den kompetente myndighed ligeledes kan kræve, at udstedere, der er under grænsen på de 100.000.000 mio. euro, skal indberette iht. stk. 1.

Det foreslås i § 332 j, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for indberetning af oplysninger til Finanstilsynet for virksomheder omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

Det foreslåede vil medføre, at erhvervsministeren kan fastsætte indberetningskrav til virksomheder omfattet af MiCA, når disse indberetninger er nødvendige for at påse overholdelsen af MiCA.

Der vil derudover kunne fastsættes straf i form af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i den foreslåede § 332 j, jf. den gældende § 374, stk. 4.

Til nr. 95 (§§ 343 t og u, i lov om finansiel virksomhed)

Der er ikke gældende regler om rapportering for investeringsforvaltningsselskaber.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 343 t.

Det foreslås i § 343 t, stk. 1, at et investeringsforvaltningsselskab regelmæssigt skal aflægge rapport til Finanstilsynet om de danske UCITS den administrerer, og til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af den UCITS, som det administrerer.

Det foreslåede vil medføre, at et dansk investeringsforvaltningsselskab regelmæssigt skal aflægge rapport til Finanstilsynet om de danske UCITS, det administrerer, om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af den UCITS, som det administrerer.

Finanstilsynet fører imidlertid ikke tilsyn med, om de af et investeringsforvaltningsselskab administrerede udenlandske UCITS overholder de af hjemlandet fastsatte regler. Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at de relevante kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland vil få hjemmel til at kræve, at et dansk investeringsforvaltningsselskab regelmæssigt aflægger rapport for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland. Lovteksten foreslås at være direktivnær implementering, hvilket vil medføre, at der vil komme til at stå, at et investeringsforvaltningsselskab regelmæssigt skal aflægge rapport til Finanstilsynet.

Det foreslås i § 343 t, stk. 2, at investeringsforvaltningsselskabet giver oplysninger til Finanstilsynet for hver af de danske UCITS, som det administrerer, oplysninger om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver. Et investeringsforvaltningsselskab giver til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, oplysninger om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver.

Det foreslåede vil medføre, at investeringsforvaltningsselskabet regelmæssigt for hver UCITS, som det administrerer, skal indlevere oplysninger om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver. Indleveringen til Finanstilsynet skal ske via de af Finanstilsynet udarbejdede skemaer. Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at de relevante kompetente myndig-

heder i den pågældende UCITS' hjemland vil få hjemmel til kræve, at et dansk investeringsforvaltningsselskab regelmæssigt skal indlevere de ovenfor nævnte oplysninger for hver af de UCITS, som det administrerer, og som er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i § 343 t, stk. 3, at oplysningerne, der er nævnt i stk. 2, skal omfatte CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, investeringsinstitutter og administrationselskaber, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

Det foreslåede vil medføre, at oplysningerne, der er nævnt i § 343 t, stk. 2, vil omfatte CVR-numre eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, investeringsinstitutter og administrationselskaber, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder. Det vil eksempelvis være ISIN-kode eller en national identifikationskode, som for eksempel CVR-nummer eller identifikationskode tildelt af Finanstilsynet, for den pågældende UCITS.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 7, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 20a, stk. 1, til UCITS-direktivet.

(Til § 343 u)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 343 u, hvorefter et investeringsforvaltningsselskab fremlægger for Finanstilsynet for de danske UCITS, som det administrerer, og til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, alle følgende elementer:

- 1) Aftalerne om forvaltning af UCITS'ens likviditet, herunder det aktuelle valg af likviditetsstyringsværktøjer og enhver aktivering eller deaktivering heraf.
- 2) UCITS'ens aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko, andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearet for UCITS'en.
- 3) Resultaterne af de stresstests, der er udført i overensstemmelse med § 32, stk. 3, nr. 6, i Bekendtgørelse nr. 865 af den 2. juli 2014 om ledelse, styring og administration af danske UCITS.
- 4) Oplysninger om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner som følger:

a) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med investeringsforvaltningsselskabet, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, og som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder,

b) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af investeringsforvaltningsselskabet til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i det pågældende investeringsforvaltningsselskab,

c) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er delegeret,

d) hvis porteføljeplejefunktionen er delegeret, størrelsen på og procentdelen af UCITS'ens aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen,

e) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af investeringsforvaltningsselskabet til at overvåge delegationsaftalerne,

f) antallet af og datoerne for de regelmæssige foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, der gennemføres af investeringsforvaltningsselskabet for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført,

g) hvis der foreligger videredelegationsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til nr. a, c og d om dem, der ved videredelegation har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres, og

h) begyndelses- og slutdatoen for delegations- og videredelegationsaftalerne.

5) En liste over de medlemsstater, hvor andele i UCITS'en faktisk markedsføres af dets investeringsforvaltningsselskab eller af en distributør, der handler på det pågældende investeringsforvaltningsselskabs vegne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en dansk UCITS eller en UCITS oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil få nye indberetningsforpligtelser overfor henholdsvis Finanstilsynet eller de relevante kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland. Der vil være tale om en udvidelse af indberetningsforpligtelsen for investeringsforvaltningsselskabet. Formålet med udvidelsen er blandt andet at ensrette forpligtelserne for

virksomheder omfattet af UCITS-direktivet og FAIF-direktivet.

For at skabe et retvisende overblik over delegationsaktiviteter, skal Finanstilsynet have ajourførte oplysninger om hovedelementerne i delegationsaftalen. Et investeringsforvaltningsselskab skal derfor regelmæssigt orientere Finanstilsynet om delegationsaftaler, som indebærer delegation af kollektive eller skønmæssige porteføljeplejefunktioner eller af risikostyringsfunktioner. Herudover skal investeringsforvaltningsselskabet for hver af de UCITS, den administrerer, indberette oplysninger om eksempelvis dem, der får overdraget ansvar, en liste over og beskrivelsen af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af de af UCITS'ernes aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, en beskrivelse af, hvordan investeringsforvaltningsselskabet fører tilsyn med, overvåger og kontrollerer den delegerede, oplysninger om videredelegationsaftaler og start- og udløbsdato for delegations- og videredelegationsaftaler.

De indsamlede data om mængden og procentdelen af de administrerede UCITS'ers aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionerne, og som fremgår af § 343 u, stk. 1, litra d, har til formål at give et bedre overblik over, hvordan delegationen fungerer, og er ikke i sig selv en bevismæssig indikator til bestemmelse af, om kernen eller risikostyringen er tilstrækkelig, eller om overvågnings- eller kontrolordningerne er effektive på investeringsforvaltningsselskabsniveau.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 7, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 20a, stk. 2, til UCITS-direktivet.

Til nr. 96 (§ 343 x, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 343 x, stk. 3, at § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for CO₂-kvotebydere.

Det foreslås i § 343 x, stk. 3, at ændre »§ 14, stk. 3« til »§ 14, stk. 5«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der indsættes et nyt § 14, stk. 3 og 4, og dermed ændres § 14, stk. 3, til § 14, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 96. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 97 (Afsnit X i, i lov om finansiel virksomhed)

Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige

(ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen) gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Forordninger skal efter EU-retten ikke implementeres i national lovgivning, men gør det på visse områder nødvendigt at fastsætte supplerende regler i national ret. Særlige regler om ESG-vurderingsleverandører foreslås derfor indsat i et nyt *afsnit X i, i kapitel 20 i*, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 343 ab, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynet på anmodning bistår Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) med at udføre tilsynsopgaver i forbindelse med undersøgelser af ESG-vurderingsleverandører og kontroller på stedet i medfør af Europa-Parlamentet og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter, (ESG-vurderingsforordningen).

En ESG-vurderingsleverandører defineres som en juridisk person, hvis aktivitet omfatter udstedelse og offentliggørelse eller formidling af erhvervmæssige ESG-vurderinger på et professionelt grundlag, jf. artikel 3, nr. 4, i ESG-vurderingsforordningen.

Den foreslåede bestemmelse er ny og vil medføre, at Finanstilsynet efter anmodning fra ESMA, skal bistå ESMA i sine undersøgelser af ESG-vurderingsleverandører og kontroller på stedet, jf. henholdsvis artikel 33, stk. 4, 2. pkt., og artikel 34, stk. 5, 1. pkt., i ESG-vurderingsforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet desuden udfører de tilsynsopgaver, som ESMA uddelegerer til Finanstilsynet i medfør af ESG-vurderingsforordningen.

Den foreslåede bestemmelse er ny og vil medføre, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed, jf. artikel 30 i ESG-vurderingsforordningen, til hvem ESMA kan uddelegere tilsynsmæssige opgaver i forbindelse med sit tilsyn med ESG-vurderingsleverandører, jf. artikel 43 i forordningen. Desuden vil den foreslåede bestemmelse medføre, at Finanstilsynet vil kunne udføre de tilsynsopgaver, som ESMA uddelegerer til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet til brug for udførelsen af de tilsynsopgaver, der følger af stk. 1, kan udøve de tilsynsbeføjelser, der følger af henholdsvis artikel 32, 33 og 34 i ESG-vurderingsforordningen.

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet, når det bistår ESMA i sit tilsyn med ESG-vurderingsleverandører kan udøve de tilsynsbeføjelser, der fremgår af artikel 33, stk. 1, og artikel 34, stk. 2, i ESG-vurderingsforordningen.

I det tilfælde, hvor ESMA uddelegerer tilsynsopgaver til

Finanstilsynet, vil Finanstilsynet kunne udøve de beføjelser, der fremgår af artikel 43, stk. 1, i ESG-vurderingsforordningen, dvs. beføjelse til at anmode om oplysninger, jf. artikel 32, beføjelse til at foretage undersøgelser, jf. artikel 33 og beføjelse til at foretage kontrolbesøg på stedet, jf. artikel 34.

Det fremgår af artikel 34, stk. 5, 2. pkt., og artikel 34, stk. 6, 2. pkt., i ESG-vurderingsforordningen, at når ESMA kræver af Finanstilsynet, at Finanstilsynet skal udføre særlige undersøgelsesopgaver og kontrolbesøg på stedet på ESMA's vegne, dvs. når Finanstilsynet bistår ESMA i deres tilsyn med ESG-vurderingsleverandørerne, vil Finanstilsynet have de samme beføjelser, som ESMA har i medfør af artikel 33, stk. 1, der vedrører generelle undersøgelser og af artikel 34, stk. 2, der omhandler kontrolbesøg på stedet.

Artikel 32 vedrører anmodning om oplysninger. Det fremgår af artikel 32, stk. 1, at ESMA kan på simpel anmodning eller ved afgørelse kræve, at ESG-vurderingsleverandører, personer, som er involveret i ESG-vurderingsaktiviteter, vurderede elementer og udstedere af vurderede elementer, tredjeparter, hvortil ESG-vurderingsleverandørerne har outsourcet driftsmæssige funktioner eller aktiviteter, og personer, der på anden vis har en tæt og væsentlig forbindelse til eller er forbundet med ESG-vurderingsleverandører eller ESG-vurderingsaktiviteter, forelægger alle de oplysninger, som ESMA har brug for til at varetage sine opgaver i henhold til denne forordning. Beføjelsen til at indhente oplysninger, svarer Finanstilsynets beføjelse til at indhente oplysninger i medfør af artikel 347, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Artikel 33, stk. 1, vedrører bl.a. undersøgelser af optegnelser, data, procedurer og ethvert andet materiale, som har betydning for udførelsen af ESMA's opgaver, uanset det medium, hvorpå eller hvori de er lagret, jf. bestemmelsens litra a. Det vedrører også at indkalde og anmode enhver person som omhandlet i artikel 32, stk. 1, eller dennes repræsentanter eller medlemmer af deres personale, om mundtlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter, der vedrører undersøgelsens genstand og formål, og registrere svarene, jf. bestemmelsens litra c.

Det svarer til de tilsynsbeføjelser, som Finanstilsynet i øvrigt har i sit tilsyn med virksomheder på det finansielle område.

Beføjelserne i artikel 33, stk. 1, vedrører desuden anmodning om registrering af telefonsamtaler og datatrafik, jf. bestemmelsens litra e. I medfør af artikel 33, stk. 5, fremgår det dog, at hvis der i et sådant tilfælde i henhold til nationale regler kræves tilladelse fra en judiciel myndighed for at kunne anmode om registreringer af telefonsamtaler og datatrafik, ansøges der om en sådan tilladelse.

Artikel 34 vedrører kontrolbesøg på stedet på enhver forretningslokalitet tilhørende bl.a. ESG-vurderingsleverandø-

rer. Beføjelsen svarer til den beføjelse, som Finanstilsynet allerede i dag har i medfør af § 347, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil dog ikke have beføjelse til at træffe afgørelser i forhold til ESG-vurderingsleverandører, da kompetencen hertil er placeret hos ESMA.

Det foreslås i § 343 ab, 2. pkt., at Finanstilsynet på anmodning fra ESMA bistår med at udføre opgaver i forbindelse med undersøgelser af ESG-vurderingsleverandører og kontroller på stedet.

Til nr. 98 (§ 344, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter bl.a. hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 344, stk. 1, 1. pkt., at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også i markedsføringskommunikationen indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivningen, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1.

afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. et penge- og realkreditinstitut, et UCITS-administrationsselskab (investeringsforvaltningsselskab), en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE), en finansiel holdingvirksomhed, en crowdfundingtjenesteudbyder, en udbyder af kryptoaktiviteter og et kreditvurderingsbureau, jf. artikel 3, nr. 5, litra a, d, n, p, s, t og x, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Et eksempel på et tilfælde, hvor en reguleret finansiel virksomhed på sin hjemmeside vil skulle offentliggøre de oplysninger, der kræves i punkt 1, bilag 3, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen og samtidig vil skulle indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, kan være, hvor et penge- eller realkreditinstitut udbyder et produkt eller tjenesteydelse og som en del af sin markedsføringskommunikation videregiver en ESG-vurdering, der vurderer produktet eller tjenesteydelsens miljømæssige indvirkning.

Et andet eksempel kan være, hvor en crowdfundingtjenesteudbyder, der formidler lån til en projektejer, der søger finansiering til opførelsen af et byggeri, som en del af sin markedsføringskommunikation til potentielle långivere videregiver en ESG-vurdering, der vurderer byggeriets miljømæssige indvirkning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 98 (§ 344, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 344, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet påser overholdelsen af en række forordninger og regler udstedt i medfør heraf og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2.

Det foreslås i § 344, stk. 1, 1. pkt., at der efter »Euro-

pa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« indsættes », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsnets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.20.

Til nr. 99 (§ 344, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter bl.a. hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 344, stk. 1, 1. pkt., at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Par-

lamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også i markedsføringskommunikationen indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivningen, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. et penge- og realkreditinstitut, et UCITS-administrationsselskab (investeringsforvaltningsselskab), en securitiseringssenhed med særligt formål (SSPE), en finansiel holdingvirksomhed, en crowdfundingtjenesteudbyder, en udbyder af kryptoaktivtjenester og et kreditvurderingsbureau, jf. artikel 3, nr. 5, litra a, d, n, p, s, t og x, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Et eksempel på et tilfælde, hvor en reguleret finansiel virksomhed på sin hjemmeside vil skulle offentliggøre de oplysninger, der kræves i punkt 1, bilag 3, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen og samtidig vil skulle indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, kan være, hvor et penge- eller realkreditinstitut udbyder et produkt eller tjenesteydelse og som en del af sin markedsføringskommunikation videregiver en ESG-vurdering, der vurderer produktet eller tjenesteydelsens miljømæssige indvirkning.

Et andet eksempel kan være, hvor en crowdfundingtjenesteudbyder, der formidler lån til en projektejer, der søger finansiering til opførelsen af et byggeri, som en del af sin markedsføringskommunikation til potentielle långivere videregiver en ESG-vurdering, der vurderer byggeriets miljømæssige indvirkning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 100 (§ 344 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den reviderede markedsrisikoramme udarbejdet af Baselkomitéen for Banktilsyn indeholder også en ny intern metode til opgørelse af markedsrisikoeksponering. Kontrollen af metodens egnethed består af både en backtest og en test af fordeling af overskud og tab. Sidstnævnte er en ny test. Kontrolkravene er beskrevet i CRD VI, artikel 101, stk. 3.

Det foreslås, at § 344 c, stk. 3 opdateres med det nye krav i CRD VI, artikel 101, stk. 3.

Til nr. 101 (§§ 344 g og h, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet har en generel adgang til at påbyde overholdelse af den finansielle regulering.

Ifølge den gældende § 349 i lov om finansiel virksomhed, har Finanstilsynet beføjelse til at påbyde en finansiel virksomheds ledelse at udarbejde en redegørelse for virksomhedens økonomiske stilling og fremtidsudsigter.

Ifølge den gældende § 350 i lov om finansiel virksomhed har Finanstilsynet ligeledes beføjelser til at påbyde en finansiel virksomhed at foretage foranstaltninger såsom at mindske eksponeringer.

Der findes dog ikke specifikke bestemmelser, som giver Finanstilsynet beføjelse til at påbyde pengeinstitutter eller realkreditinstitutter at reducere virksomhedens eksponering

mod en central modpart eller at lade udarbejde stresstest eller scenarieanalyser mod virksomhedens kryptoeksponering.

Det foreslås i § 344 g at indsætte en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af virksomhedens clearingskonti i overensstemmelse med artikel 7a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

Bestemmelsen implementerer artikel 104, stk. 1, litra o, som indsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (CRD IV), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at reducere sine koncentrationsrisici relateret til samme centrale modpart.

Bestemmelsen er indgribende, da den giver Finanstilsynet beføjelser til at handle inden for et område, som normalt er overladt til virksomhedens eget skøn. Finanstilsynet forudsættes derfor kun at benytte bestemmelsen, hvis der vurderes at være en uforholdsmæssig høj koncentrationsrisiko, som følge af eksponeringer mod samme centrale modpart, og hvor dette udgør en væsentlig risiko for virksomhedens finansielle situation.

Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal løbende vurdere, om deres eksponering mod samme modpart udgør en koncentrationsrisiko, eksempelvis ved vurdering af tilstrækkelig kapital i virksomhedens solvensbehov. Ved vurdering af, hvorvidt beføjelsen skal anvendes, skal Finanstilsynet overveje, om pengeinstituttet eller realkreditinstituttet har afsat kapital eller foretaget andre foranstaltninger såsom anvendelse af flere centrale modparter for at imødegå koncentrationsrisikoen.

Det foreslås i § 344 h at indsætte en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at foretage stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver og levering af kryptoaktivtjenester.

Bestemmelsen implementerer artikel 104, stk. 1, litra n, som indsat i CRD VI.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at en stresstests eller scenarieanalyser skal udarbejdes. Formålet med at udarbejde disse stresstests eller scenarieanalyser er at vur-

dere virksomhedens risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver og levering af kryptoaktivtjenester.

Kryptoaktiver er mere volatile end traditionelle investeringssubjekter, hvorfor pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der investerer i disse, skal have fuldt overblik over de risici, som sådanne investeringer medfører. Det kan således på baggrund af en stresstest eller scenarieanalyse vise sig, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet bør reserve kapital i virksomhedens solvensbehov til den risiko, som eksponeringen udgør.

Det vil særligt være relevant for virksomheden at reserve kapital i solvensbehovet, hvis virksomheden har en stor koncentration af eksponeringer mod samme udsteder eller mod kryptoaktiver med lignende karakteristika.

Det kan også være relevant, at reservere kapital i solvensbehovet, hvis pengeinstituttet eller realkreditinstituttet er eksponeret mod væsentlige omdømmerisici eller andre operationelle risici som følge af levering af kryptoaktivtjenester.

Til nr. 102 (§ 345, stk. 13 og 14, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bestyrelse udpeges af erhvervsministeren.

Det følger af § 345, stk. 13, at bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse, cyberrisici samt indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandlingen af konkrete tilsynssager.

Ordningen er hovedsageligt tiltænkt behandling af de mest komplekse tilsynssager, hvor der kan være behov for at supplere bestyrelsens egne kompetencer.

Derudover følger det af § 345, stk. 18, at bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om ekspertpanelet, jf. stk. 13.

Det foreslås at nyaffatte § 345, stk. 13, således, at bestyrelsen nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg, som samlet har særlig sagkundskab inden for regnskabsforhold og revision. Det regnskabskyndige underudvalg sammensættes af eksterne eksperter og derudover nogle medlemmer fra Finanstilsynets bestyrelse. Det regnskabskyndige underudvalg forelægges og forbereder sager af regnskabsmæssig karakter, der er af principiel karakter eller har videregående betydelige følger, forud for behandlingen af sagerne i bestyrelsen.

Derudover foreslås det at indsætte et nyt *stk. 14*, hvor bestyrelsen efter behov kan anmode eksterne eksperter med særlig sagkundskab inden for det øvrige finansielle område om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager. De eksterne eksperter kan, efter formandens beslutning, deltage i bestyrelsens behandling af sagen uden stemmeret. Eksperter, der bistår bestyrelsen, er underlagt reglerne om tavshedspligt i § 354.

Det foreslåede vil medføre, at bestyrelsen fremadrettet kun nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg og ikke længere et fast ekspertpanel. Bestyrelsen vil dog stadig have mulighed for at anmode eksterne eksperter på det finansielle område om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager, hvor der kan være behov for at supplere bestyrelsens egne kompetencer, men der skal ikke længere nedsættes et fast ekspertpanel.

Det foreslåede vil medføre en udvidelse af, i hvilke sager bestyrelsen kan anmode eksterne eksperter om bistand. Med det foreslåede vil bestyrelsen kunne anvende eksterne eksperter i alle slags bestyrelsessager og ikke kun i konkrete tilsynssager. Udvidelsen foreslås, da det finansielle område er i konstant udvikling, og da det kan blive nødvendigt for bestyrelsen at have mulighed for at supplere egne kompetencer med eksterne eksperters kompetencer. Det kan f.eks. være i forbindelse med sparringssager eller regulering af nye områder, f.eks. kunstig intelligens.

Det foreslåede vil yderligere medføre, at de eksterne eksperter, efter formandens beslutning, kan deltage i bestyrelsens behandling af sagen uden stemmeret. Der er dermed ikke tiltænkt en ændring i retstilstanden og eksperter vil således fortsat ikke kunne ifalde ansvar for den beslutning, som bestyrelsen træffer i den konkrete sag. Derudover bliver eksperterne, der bistår bestyrelsen, være underlagt reglerne om tavshedspligt i § 354.

Hvis det besluttes at inddrage en ekstern ekspert, skal reglerne fastsat i medfør af § 345, stk. 18, der bliver stk. 19, i lov om finansiel virksomhed, iagttages.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.48.

Til nr. 103 (§ 345, stk. 18, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 18, at bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om ekspertpanelet, jf. stk. 13. Forretningsordenen godkendes af erhvervsministeren, jf. stk. 18, 2. pkt.

Det foreslås i § 345, stk. 18, der bliver stk. 19, at ændre »ekspertpanelet« til »det regnskabskyndige underudvalg og

brug af eksterne eksperter«, og at der efter »stk. 13« indsættes »og 14«.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 345, stk. 13, og tilføjelse af et nyt stk. 14, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 102.

Til nr. 104 (§ 346 d i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Det foreslås i § 346 d, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 195, stk. 4, eller en af de i nr. 1 og 2 nævnte forordninger.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om finansiel virksomhed, regler udstedt i medfør af heraf eller en af de forordninger, der er nævnt i nr. 1 og 2, med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Undtaget er regler, der er udstedt i medfør af § 195, stk. 4. Det betyder, at oplysninger, der skal indsendes med det formål at gøre dem tilgængelige på ESAP i henhold til bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v., ikke er omfattet. Erhvervsstyrelsen er indsamlingsorgan for disse oplysninger.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer

og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14c, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet, dele af artikel 116a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD), der er indsat i medfør af artikel 10 i omnibusdirektivet, artikel 128a, stk. 3 og 4, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet, artikel 87a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (MiFID II), der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet og artikel 26a, stk. 3 og 4, i covered bonds-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 18a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen), der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 110a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, der er indsat i medfør af artikel 18 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret

adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP. Det er et krav for juridiske personer, at de har deres vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet er kompetent myndighed for den pågældende EU-retsakt. Det vil være tilfældet, når Finanstilsynet allerede er udpeget som indsamlingsorgan i medfør af den foreslåede § 346 d, stk. 1, eller når der er tale om en forordning, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Det omfatter indtil videre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR).

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 105 (§ 347 b, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. § 347, stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.

Det foreslås i §347 b, stk. 1, 4. pkt., at tilføje § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at filialer af kreditinstitutter fra et land uden for EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, vil blive reguleret i § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af, at krav om, at kreditinstitutter fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal etablere en filial med Finanstilsynets tilladelse er flyttet fra § 1, stk. 3, til § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 106 (§ 347 c, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet kan efter § 347 c, stk. 1, påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 12 måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Finanstilsynet kan fastsætte udpegningsperioden, jf. 1. pkt., til op til 3 år, når formålet med dette er at følge virksomhedens opfyldelse af forpligtelser, som virksomheden er blevet pålagt af en myndighed i et andet land. Finanstilsynet kan forny udpegningsperioden, jf. 1. og 2. pkt., med op til 12 måneder ad gangen, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er behov herfor. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.

Det foreslås i § 347 c, stk. 1, 4. pkt., at tilføje § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Filialer af kreditinstitutter fra et land uden for EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, vil herefter blive reguleret i § 2 i lov om finansiel virksomhed.

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af, at krav

om, at kreditinstitutter fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal etablere en filial med Finanstilsynets tilladelse er flyttet fra § 1, stk. 3, til § 2, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 107 (§ 352, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af den gældende § 352, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet for at fremme gennemsigtigheden og priskonkurrencen på det finansielle marked kan indsamle prisoplysninger på boliglån fra penge- og realkreditinstitutter og offentliggøre disse.

Bestemmelsen anvendes til Tjek Boliglån under hjemmesiden raadtilpenge.dk.

Det foreslås, at § 352, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed ophæves.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at ophæve § 331 i lov om finansiell virksomhed med § 10, nr. 6, i lov nr. 1668 af 30. december 2024 om ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald, som forventes at træde i kraft 1. januar 2025. Ophævelsen af § 331 vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal fremme den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område. Det fremgår af § 10, nr. 6, i lov nr. 1668 af 30. december 2024, at Tjek Boliglån nedlægges som følge af, at § 331 foreslås ophævet. Nedleggelsen af Tjek Boliglån indebærer, at Finanstilsynets ikke længere vil indsamle prisoplysninger på boliglån fra penge- og realkreditinstitutter for at fremme gennemsigtigheden og priskonkurrencen på det finansielle marked eller offentliggøre disse.

Forslaget om at ophæve § 352, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed vil medføre, at Finanstilsynets ikke længere har hjemmel til at indsamle prisoplysninger på boliglån fra penge- og realkreditinstitutter og offentliggøre disse på Tjek Boliglån under hjemmesiden www.raadtilpenge.dk, som er en del af den offentlige forbrugerinformation, som er foreslået ophævet med § 10, nr. 6, i lov nr. 1668 af 30. december 2024 om ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald.

Til nr. 108 (§ 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet.

Den gældende bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 2, fastsætter, at fortrolige oplysninger kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige straffbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås i § 354, stk. 6, nr. 2, at efter »straffeloven« indsættes », skattelovgivningen«.

Artikel 53, stk. 1, andet afsnit, i direktiv (EU) 2024/1619 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeholdninger, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), implementeres her for så vidt angår tilføje af skattelovgivningen. Bestemmelsen i det gældende stk. 6, nr. 2, implementerer oprindeligt artikel 53, stk. 1, første afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013. Formålet med ændringen af direktivet er, at fortrolige oplysninger kan videregives mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat i lighed med fortrolige oplysninger efter straffeloven og tilsynslovgivningen.

Det foreslåede vil medføre, at fortrolige oplysninger omfattet af skattelovgivningen ligeledes kan videregives efter bestemmelsen.

Det foreslåede vil indebære, at fortrolige oplysninger omfattet af skattelovgivningen kan videregives efter undtagelsesbestemmelsen i lighed med fortrolige oplysninger efter straffeloven og tilsynslovgivningen. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 36, jf. lovforslagets § 1, nr. 109.

Til nr. 109 (§ 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiell virksomhed)

Efter den gældende bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiell virksomhed, er stk. 1 ikke til hinder for videregivelse af fortrolige oplysninger til Told- og Skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2. Fortrolige oplysninger, der stammer fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kan kun videregives, jf. 1. pkt. med udtrykkeligt samtykke fra tilsynsmyndigheden i det pågældende land, jf. § 354, stk. 13, i lov om finansiell virksomhed.

Skatteforvaltningen kan efter skattekontrolloven anmode Finanstilsynet om bistand til at vurdere størrelsen af de nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som i medfør af kursgevinstloven har fradragsret, for så vidt angår de danske pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. henvisningen til skattekontrollovens § 65, stk. 2, i § 356, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 36, så det følger af bestemmelsen, at fortrolige oplysninger kan videregives til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede indebærer en direktivnær implementering af tilføjelsen i direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), af et nyt stykke i artikel 56 i direktiv 2013/36/EU, hvorefter artikel 53 stk. 1, og artikel 54 ikke er til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat.

Virkningen af det foreslåede vil være, at Finanstilsynet uanset tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, i alle tilfælde vil kunne videregive fortrolige oplysninger til Skatteforvaltningen under forudsætning af, at Skatteforvaltningen har behov herfor til varetagelse af sine opgaver, f.eks. underretninger til Hvidvasksekretariatet. Det er et generelt forvaltningsretligt krav, at der alene kan udveksles oplysninger imellem forvaltningsmyndigheder, hvis oplysninger er nødvendige til varetagelse af myndighedernes opgaver.

Til nr. 110 (§ 354, stk. 13, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende bestemmelse i § 354, stk. 13, 1. pkt., at videregivelse efter stk. 6, nr. 32-35 af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og at de videregivne oplysninger udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at ændre henvisningen til nr. 32-35 til nr. 32-36, i stk. 13, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil implementere andet pkt. i det nye stykke i artikel 56 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI). Andet pkt. i det nye stykke betyder, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, udveksles de kun som omhandlet i første pkt., med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem.

Virkningen af det foreslåede vil være, at hvis oplysninger, der ønskes udvekslet mellem Finanstilsynet og Skattefor-

valtningen stammer fra en anden medlemsstat, vil disse alene kunne udveksles med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat. Det har desuden den virkning, at oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som samtykket til videregivelsen vedrører. Det betyder, at anvendelsesområdet i stk. 13 udvides til at omfatte videregivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen i alle tilfælde, jf. det foreslåede stk. 6, nr. 36.

Til nr. 111 (§ 354 a, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder som minimum offentliggør alle administrative sanktioner, der ikke kan appelleres, og som pålægges for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet, eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Offentliggørelsen skal omfatte oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges, hurtigst muligt efter, at parten er blevet underrettet om sanktionerne. Dette følger af artikel 68, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 med senere ændringer (CRD IV)

Det fremgår endvidere af artikel 68, stk. 1, at når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af sanktioner, der kan appelleres, offentliggør de kompetente myndigheder endvidere hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Af artikel 72 i CRD IV fremgår, at medlemsstaterne sikrer, at de afgørelser og foranstaltninger, der er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013, kan påklages.

Afgørelser om egnethed og hæderlighed kan efter de danske regler altid appelleres. De administrative sanktioner, der ikke kan appelleres, i direktivets forstand, vil efter dansk ret være de af Finanstilsynets påbud, hvor enten fristen for klage til Erhvervsankenævnet er overskredet, hvor Erhvervsankenævnet har truffet afgørelse på baggrund af en klage eller hvor sagen er endeligt afgjort ved domstolene.

Den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder kravene til egnethed og hæderlighed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder.

Den gældende § 64 a indeholder krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i finansielle virksomheder skal

afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller direktør i den pågældende virksomhed.

Den gældende § 64 c, stk. 1, fastsætter, at et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner. Det fremgår af § 64 c, stk. 4, at kravene efter § 64, stk. 1, tilsvarende finder anvendelse for ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 64 c, stk. 1, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.

Finanstilsynet kan efter den gældende § 351 i lov om finansiel virksomhed påbyde en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv.

Det fremgår af § 354 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at reaktioner givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Begrebet reaktioner dækker blandt andet over afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 133 som fremsat, side 186.

Det følger af den gældende § 354 a, stk. 4, 1. pkt., at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1, stk. 7, jf. stk. 1, eller stk. 8, jf. stk. 1, § 64 a, § 64 b, stk. 1, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 1, § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 1, eller § 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1.

Bestemmelsen betyder, at sager om egnethed og hæderlighed efter § 64, stk. 1, eller sager om tilstrækkelig tid efter § 64 a ikke skal offentliggøres efter § 354 a. Dette gælder for alle typer af egnetheds- og hæderlighedssager, det vil sige både for sager, hvor vurderingen efter ansøgning sker forud for eller efter tiltræden i den konkrete stilling, og sager, hvor Finanstilsynet påbyder en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv, jf. § 351.

Det foreslås, at der i § 354 a, stk. 4, 1. pkt., efter »§ 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1« indsættes », medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 351 for en overtrædelse af kravene«.

Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynet skal offentliggøre påbud om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv, jf. § 351, jf. § 61, stk. 1, § 64 a eller § 64 c, stk. 4.

Den foreslåede vil indebære, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget ændrer ikke på undtagelsen fra offentliggørelsespligten efter § 354 a, stk. 1, jf. stk. 4, 1. pkt., for så vidt angår sager om egnethed og hæderlighed, hvor vurderingen efter ansøgning sker forud for eller efter tiltræden i den konkrete stilling. Afgørelser i ansøgningsager vil således ikke være omfattet af offentliggørelseskravet.

Forslaget har til formål at sikre, at offentliggørelsesreglerne i § 354 a, stk. 4, 1. pkt., er i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, i CRD IV.

Til nr. 112 (§ 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 354 e, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal foretage offentliggørelse i sager om overtrædelse af de nævnte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, de nævnte artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, hvor der træffes afgørelse om påbud, påtale eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 269, stk. 1, eller § 344, stk. 1.

Offentliggørelsesreglen i § 354 e i lov om finansiel virksomhed forpligter derfor Finanstilsynet til at offentliggøre afgørelser om påbud, påtaler eller tvangsbøder, hvor navnet på den fysiske eller juridiske person står angivet.

Artikel 99, stk. 1, og artikel 101, stk. 1 og 2, vedrører indberetning til Finanstilsynet vedrørende kapitalgrundlagskrav og ejendomseksponeringer. Artikel 395 i CRR fastsætter grænsen for andelen af store eksponeringer, og vil fremadrettet være omfattet af bestemmelsens henvisning til fjerde del i CRR. Artikel 405 i CRR vedrører eksponering mod securitisering, og det vil fremadrettet ikke medføre offentliggørelse i henhold 54 e, hvis der sker overtrædelse heraf. Uanset ændringen, vil der kunne ske offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelser og reaktioner, hvis disse opfylder betingelserne i bestemmelserne herfor, f.eks. ved behandling i Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 354 e, stk. 2, 1. pkt., efter »§ 71 c, stk. 1, 2. pkt.« at indsætte »§ 77 a«, efter » jf. § 125 b, stk. 3-5

og 8,« at indsætte »§ 145, stk. 1, § 145 c, stk. 1,« at ændre »§§ 182 f, 259 a og 261« til »§ 182 f, § 204, stk. 1, § 204 c, stk. 1, § 259 a, § 261«, »artikel 99, stk. 1,«, »artikel 101, stk. 1 og 2,«, »artikel 395,«, »artikel 405, stk. 1,« udgår, efter »artikel 412, stk. 1,« indsættes »artikel 413,«, »artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit« ændres til »artikel 430, stk. 1-3, 430 a« og efter »artikel 451, stk. 1,« indsættes » anden del, tredje del, afsnit III, kapitel 2 og afsnit II-VI, fjerde del, sjette del, afsnit I og IV og syvende del,«, og i 2. pkt. indsættes efter »instrumenter« »eller sager om overtrædelse af bestemmelser i lov om finansiel virksomhed til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der fastsætter, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal indhente en sådan forudgående tilladelse, eller i sager, hvor et pengeinstitut eller realkreditinstitut har opnået en sådan tilladelse gennem falske erklæringer eller ikke opfylder de betingelser, hvorpå en sådan tilladelse blev givet,«, og efter »og« indsættes: »sager om overtrædelse af«.

Det foreslåede vil medføre, at der fremover skal ske offentliggørelse af påtaler, påbud og tvangsbøder i sager om overtrædelse af aflønningsbestemmelsen i § 77 a i lov om finansiel virksomhed, ved manglende forudgående godkendelse af erhvervelse i henhold til § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, en afhændelse efter § 145 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, manglende forudgående godkendelse af en sammenlægning eller spaltning efter § 204, stk. 1, og manglende underretning om en overførsel efter § 204 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil desuden medføre, at der fremover skal ske offentliggørelse af påtaler, påbud og tvangsbøder i sager om overtrædelse af artikel 413 om opretholdelse af den fornødne net stable funding ratio i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og i sager om overtrædelse af artikel 430, stk. 1-3, og artikel 430 a i forordningen, som vedrører indberetning af gearingsgrad og ejendomseksponeringer.

Det foreslåede vil herudover medføre, at der skal ske offentliggørelse af påtaler, påbud og tvangsbøder i sager om manglende opfyldelse af forordningens krav til sammensætning, betingelser, justeringer og fradrag vedrørende kapitalgrundlag, som fastsat i forordningens andel del, kravene vedrørende store eksponeringer mod en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som fastsat i forordningen fjerde del eller kravene vedrørende beregning af gearingsgraden, herunder anvendelsen af de undtagelser, der er fastsat i syvende del af forordningen.

Endelig vil det foreslåede medføre, at der fremover ikke skal ske offentliggørelse af påtaler, påbud og tvangsbøder i sager

om overtrædelse af artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 395, og artikel 405, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Det foreslås i § 354 e, stk. 2, 2. pkt., efter »instrumenter«, at indsætte »eller sager om overtrædelse af bestemmelser i lov om finansiel virksomhed til gennemførelse af i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der fastsætter, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal indhente en sådan forudgående tilladelse, eller i sager, hvor et pengeinstitut eller realkreditinstitut har opnået en sådan tilladelse gennem falske erklæringer eller ikke opfylder de betingelser, hvorpå en sådan tilladelse blev givet,« og efter »og« at indsætte »sager om overtrædelse af«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal offentliggøre påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i forbindelse med, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut har gennemført en handling, som krævede tilladelse fra Finanstilsynet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV) eller forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR), uden at indhente forudgående tilladelse. Tilsvarende gælder, hvis pengeinstituttet eller realkreditinstituttet har opnået en tilladelse gennem falske erklæringer.

Den foreslåede bestemmelse finder for eksempel anvendelse, hvis et pengeinstitut eller realkreditinstitut indfriert kapital uden forudgående tilladelse i henhold til artikel 77 i CRR. Finanstilsynets reaktion på overtrædelsen skal offentliggøres i henhold til stk. 1.

Til nr. 113 (§ 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder kravene til egnethed og hæderlighed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder. § 64 a indeholder krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i finansielle virksomheder skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller direktør i den pågældende virksomhed.

Det fremgår af § 354 e, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal foretage offentliggørelse i sager om overtrædelse af de nævnte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, hvor der træffes afgørelse om påbud, påtale eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 269, stk. 1, eller § 344, stk. 1.

Offentliggørelsesreglen i § 354 e i lov om finansiel virksomhed

somhed forpligter derfor Finanstilsynet til at offentliggøre afgørelser om påbud, påtaler eller tvangsbøder, hvor navnet på den fysiske eller juridiske person står angivet.

Det foreslås i § 354 e, stk. 2, efter »§§ 61 b og 61 c,« at indsætte »§ 64, stk. 1, § 64 a,«.

Forslaget vil indebære, at der fremover kan ske offentliggørelse efter § 354 e af Finanstilsynets afgørelser i sager om egnethed og hæderlighed efter § 64, stk. 1, eller sager om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af hvervet som bestyrelsesmedlem eller medlem af direktionen, hvis der er sket en overtrædelse af bestemmelserne.

Det foreslåede medfører, at der ved offentliggørelse efter § 354 e skal skelnes mellem sager, hvor vurderingen efter ansøgning sker forud for eller efter tiltræden i den konkrete stilling, og sager, hvor Finanstilsynet påbyder en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv, jf. § 351. Alene sager hvor Finanstilsynet påbyder en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv, jf. § 351, udgør en overtrædelse af § 61, stk. 1, og § 64 a, hvorefter der skal ske offentliggørelse.

Den foreslåede vil indebære, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Til nr. 114 (§ 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, nævner de virksomheder, der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af bl.a. lov om finansiel virksomhed og relevante forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 355, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Til nr. 115 (§ 355, stk. 2, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 355, stk. 2, nr. 7, at i nedenævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører en virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitut-, investeringsforvaltnings-, værdipapirhandler, realkredit-, forsikrings- eller livsforsikringsvirksomhed, jf. § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, og § 14, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 14, stk. 4.

Det foreslås i § 355, stk. 2, at ændre »§ 14, stk. 4« til »§ 14, stk. 6«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der ind sættes et nyt § 14, stk. 3 og 4, og dermed ændres § 14, stk. 4, til § 14, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 116 (§ 355, stk. 2, nr. 12, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 355, stk. 2, nr. 12, at i nedenævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 6, og § 11, stk. 1, uden tilladelse.

Det foreslås i § 355, stk. 2, nr. 12, at ændre »§ 10, stk. 1 og 6« til: »§ 10, stk. 1 og 8«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der ind sættes et nyt § 10, stk. 3 og 4, og dermed ændres § 10, stk. 6, til § 10, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 117 (§ 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om finansiel virksomhed og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 372, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljø-

mæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 118 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Lov om finansiel virksomheds § 373, stk. 1, indeholder regler om straf i form af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af konkrete bestemmelser i loven.

Det foreslås i § 373, stk. 1, at indsætte en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Den foreslåede henvisning vil medføre, at et kreditinstitut fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område kan straffes, hvis det udøver aktiviteter omfattet af nr. 1, 2 eller 6, i bilag 2 i lov om finansiel virksomhed, uden Finanstilsynets tilladelse.

Ved vurdering af, om forholdet er strafbart, lægges særligt vægt på aktiviteternes omfang og hvorvidt der er tale om grove eller gentagne overtrædelser. Har virksomheden haft en kraftig målrettet markedsføring af aktiviteter omfattet af nr. 1, 2 eller 6, i bilag 2 til lov om finansiel virksomhed mod borgere i Danmark, kan det udgøre en grov overtrædelse.

Der foreslås også indsat en henvisning i § 373, stk. 1, til den foreslåede nye bestemmelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Den foreslåede henvisning vil medføre, at det kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, omfattet af § 175 g, direkte eller indirekte erhverver en kapitalandel, der er lig med eller overstiger 15 pct. af virksomhedens justerede kapitalgrundlag, uden forudgående godkendelse fra Finanstilsynet.

Ved vurdering af overtrædelsens grovhed indgår, hvor stor en andel af virksomhedens justerede kapitalgrundlag, der er anvendt ved erhvervelsen, og om erhvervelsen medfører en væsentlig forringelse af virksomhedens finansielle soliditet. Foretager et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, omfattet af § 175 g, gentagne erhvervelser uden Finanstilsynets forudgående godkendelse, vil dette også kunne være grundlag for at anse overtrædelsen som strafbar.

Der foreslås herudover indsat en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i § 204 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Den foreslåede henvisning vil medføre, at det kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, omfattet af § 175 g, foretager en overførsel af aktiver eller passiver svarende til mindst 10 pct. eller 15 pct. af virksomhedens samlede aktiver eller passiver uden at underrette Finanstilsynet skriftligt forud herfor.

Ved vurdering af overtrædelsens grovhed, lægges særligt vægt på effekten af overførslen, herunder om det påvirker virksomhedernes evne til at overholde reguleringen. Fokus vil særligt være finansiel soliditet, men det kan også være relevant, hvis en virksomhed overtager en portefølje, som den ikke har erfaring eller ressourcer til at håndtere. Foretager et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, omfattet af § 175 g, gentagne overførsler uden Finanstilsynets forudgående godkendelse, vil dette også kunne være grundlag for at anse overtrædelsen som strafbar.

Der foreslås endelig indsat en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i § 204 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Den foreslåede henvisning vil medføre, at det kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, foretager en overførsel af aktiver eller passiver svarende til mindst 10 pct. eller 15 pct. af virksomhedens samlede aktiver eller passiver til en virksomhed beliggende i et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, uden Finanstilsynets forudgående godkendelse.

Ved vurdering af overtrædelsens grovhed, lægges særligt vægt på effekten af overførslen, herunder om det påvirker virksomhedernes evne til at overholde reguleringen, og hvorvidt der er sket overførsel af kundeforhold. Overførsel af kundeforhold med en dertilhørende forringelse af kundernes beskyttelse vil som udgangspunkt være grundlag for at pålægge den afgivende virksomhed straf. Fokus for overholdelse af reguleringen vil særligt være finansiel soliditet, men det kan også være relevant, hvis en virksomhed overtager en portefølje, som den ikke har erfaring eller ressourcer til at håndtere. Foretager et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, omfattet af § 175 g, gentagne overførsler uden Finanstilsynets forudgående godkendelse, vil dette også kunne være grundlag for at anse overtrædelsen som strafbar.

Til nr. 119 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 373, stk. 1, udgør en straffebestemmelse, hvorefter overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte bestem-

melser kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 373, stk. 1, at ændre »§ 10, stk. 1, 2, 6 og 7« til: »§ 10, stk. 1, 2, 8 og 9«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der indsættes et nyt § 10, stk. 3 og 4, og dermed ændres § 10, stk. 6 og 7, til § 10, stk. 8 og 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 120 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om finansiel virksomhed samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 373, stk. 2, 1. pkt., at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Når der nedenfor henvises til en reguleret finansiel virksomhed, menes hermed bl.a. et penge- og realkreditinstitut, et UCITS-administrationsselskab, en securiteringsenhed med særligt formål (SSPE), en finansiel holdingvirksomhed, en crowdfundingtjenesteudbyder, en udbyder af kryptoaktivtjenester og et kreditvurderingsbureau, jf. artikel 3, nr. 5, litra a, d, n, p, s, t og x, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i sin markedsføringskommunikation, medmindre markedsføringskommunikationen er omfat-

tet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er en reguleret finansiel virksomhed.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder, ikke offentliggør på sin hjemmeside, de oplysninger der fremgår af punkt 1, i bilag 3, til ESG-vurderingsforordning, når crowdfundingtjenesteudbyderen i forbindelse med formidling af lån til en projektejer, udsteder og videregiver som en del af sin markedsføringskommunikation til långivere, en ESG-vurdering, der vurderer bygge-riets miljømæssige indvirkning.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed er, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 373, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, så bøder vil have en pønalt og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængigt af vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestrafen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i det enkelte tilfælde. Bødeniveauet vil derfor tage afhænge af hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller

formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 121 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om finansiel virksomhed samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at indsætte efter »§ 64, stk. 6«: »og 7«, og efter »§ 71, stk. 1«: »og 3«.

Bestemmelsen vil indebære, at der fastsættes hjemmel til at straffe manglende efterlevelse af det foreslåede § 64, stk. 7, og § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 22 og 29, med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede § 64, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed vil være den finansielle virksomhed. Den strafbare handling kan f.eks. bestå i at den finansielle virksomhed ikke afsætter et ledelsesmedlem, der ikke opfylder kravene til denne.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed vil være pengeinstituttet eller realkreditinstituttet, der er omfattet af bestemmelsen. Den strafbare overtrædelse kan f.eks. bestå i, at instituttet ikke udarbejder eller ajourfører de individuelle erklæringer, jf. § 71, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Den strafbare overtrædelse kan f.eks. også bestå i, at instituttet ikke udarbejder eller ajourfører oversigten, jf. § 71, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Endelig kan den strafbare overtrædelse f.eks. bestå i, at instituttet ikke gør det muligt for de omfattede personer at tilgå deres individuelle erklæring eller oversigten, jf. § 71, stk. 3, 3. pkt.

Til nr. 122 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en strafbestemmelse, der fastslår, hvilke overtrædelser af reglerne i lov om finansiel virksomhed, der straffes med bøde.

Det foreslås i § 373, stk. 2, 1. pkt., at efter »§ 85 b, stk. 3, 5 og 6,« indsættes »§ 101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2,« efter »§ 182 f,« indsættes »§ 182 g, stk. 1 og 2,« og efter »§ 269 c,« indsættes »§ 269 f, stk. 1 og 2,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en overtrædelse af §

101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2, § 182 g, stk. 1 og 2, og § 269 f, stk. 1 og 2, kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 101 a, stk. 8 og 10, vil være kapitalforvalteren.

Den strafbare handling vil bestå i, at kapitalforvalteren samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 101 a, stk. 1-5, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. stk. 8, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. stk. 10. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videresendes til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. udstedere, ét samlet sted.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 101 k, stk. 1 og 2, vil være den rådgivende stedfortræder.

Den strafbare handling vil bestå i, at den rådgivende stedfortræder samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 101 i, stk. 4, og § 101 j, stk. 2, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. § 101 k, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 101 k, stk. 2. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videresendes til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. udstedere, ét samlet sted.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 182 g, stk. 1 og 2, vil være virksomheder, der er part i en aftale om koncernintern finansiel støtte.

Den strafbare handling vil bestå i, at virksomheden samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 182 f, stk. 1, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. § 182 g, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 182 g, stk. 2. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videresendes til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. udstedere, ét samlet sted.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 269 f, stk. 1 og 2, vil være virksomheder, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver.

Den strafbare handling vil bestå i, at virksomheden samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 269 d, stk. 1 eller 3, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf.

§ 269 f, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 269 f, stk. 2. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videregives til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. udstedere, ét samlet sted.

Det fremgår af § 373, stk. 5, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Det fremgår videre af § 373, stk. 2, at der ved udmåling af bøder skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i § 101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2, § 182 g, stk. 1 og 2, og § 269 f, stk. 1 og 2, med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, jf. § 373 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at overtrædelse af de foreslåede bestemmelser vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg, da der ikke er en fast praksis for bødeniveauet for overtrædelse af bestemmelsen.

Strafniveauet for en overtrædelse af de nævnte bestemmelser, forudsættes som udgangspunkt fastsat til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er herved lagt vægt på, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med at indføre ESAP. Det forudsættes, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andegangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Bemyndigelsen i § 373 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er anvendt til at udstede bekendtgørelse om anvendelse af administrative bødeforelæg på det finansielle område.

Skal en overtrædelse af de foreslåede § 101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2, § 182 g, stk. 1 og 2, og § 269 f, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed kunne medføre et administrativt bødeforelæg, vil det kræve, at overtrædelserne omfattes af bekendtgørelsens § 2.

Til nr. 123 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 373, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om finansiel virksomhed og bestemmelser i EU-retsakter, der kan straffes med bøde eller fængsel. Bestemmelserne omfatter ikke alle de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere, der er opført i artikel 39, stk. 1, litra a, i crowdfundingforordningen, hvor de kompetente myndigheder skal have beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og træffe andre passende administrative foranstaltninger ved overtrædelse eller alternativt underligge overtrædelserne strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret, jf. artikel 39, stk. 1, 2. afsnit.

For at sikre en korrekt implementering foreslås det i § 373, stk. 2, 1. pkt., efter »(PEPP-produkt), artikel 4,« at indsætte »artikel 7, stk. 1-4,« efter »artikel 19, stk. 1-6,« at indsætte »artikel 21, stk. 1-6 og stk. 7, 1. afsnit,« og at ændre »og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet« til »artikel 24, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af artikel 7, stk. 1-4, artikel 21, stk. 1-7, 1. afsnit, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 (crowdfundingforordningen) kan straffes med bøde.

Artikel 7, stk. 1-3, indeholder krav til crowdfundingtjenesteudbyderes behandling af klager.

I medfør af artikel 7, stk. 1, skal en crowdfundingtjenesteudbyder have indført effektive og gennemsigtige procedurer for øjeblikkelig, retfærdig og ensartet behandling af klager fra kunder og offentliggøre beskrivelser af disse procedurer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke har indført procedurer for behandling af klager. Et andet eksempel på den strafbare handling består i,

at de skriftlige beskrivelser af procedurer for behandling af klager ikke indeholder de oplysninger, der følger af artikel 1, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2117 af 13. juli 2022, der uddyber indholdet hertil. Et tredje eksempel på den strafbare handling består i, at crowdfundingtjenesteudbyderen ikke offentliggør beskrivelser af disse procedurer på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en crowdfundingtjenesteudbyder skal sikre, at kunder gratis kan indgive klager over crowdfundingtjenesteudbyderen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at kunder bliver opkrævet et vederlag af crowdfundingtjenesteudbyderen for at indgive og behandling af deres klager.

I medfør af artikel 7, stk. 3, skal en crowdfundingtjenesteudbyder udarbejde og stille en standardklageformular til rådighed for kunder og registrere alle modtagne klager og trufne foranstaltninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 3, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke har udarbejdet en standardformular og stillet den til rådighed for sine kunder. Et andet eksempel kan være, at standardformularen ikke indeholder de elementer, der fremgår af bilaget til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2117 af 13. juli 2022.

I medfør af artikel 7, stk. 4, skal en crowdfundingtjenesteudbyder undersøge alle klager på rettidig og retfærdig vis og meddele klageren udfaldet heraf inden for en rimelig frist.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 4, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke, senest 10 arbejdsdage efter modtagelsen heraf, kvitterer for modtagelsen af en klage og ikke underretter klageren om, hvorvidt klagen kan antages til behandling, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i Kommissionen den delegerede forordning (EU) 2022/2117 af 13. juli 2022. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke i sin afgørelse over en klage behandler alle de punkter, der er rejst i klagen og begrundet resultatet af undersøgelsen, jf. artikel 5, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning. Et tredje eksempel på den strafbare handling består i, at crowdfundingtjenesteudbyderens afgørelse ikke er konsekvent i forhold til en eventuelt tidligere afgørelse truffet af crowdfundingtjenesteudbyderen i forbindelse med lignede klage, og crowdfundingtjenesteudbyderen ikke begrundet, hvorfor der drages

en anden konklusion, jf. artikel 5, stk. 1, 2. pkt., i den delegerede forordning.

Artikel 21, stk. 1-6 og stk. 7, 1. afsnit, indeholder krav til indledende videnstest og simulering af evnen til at bære tab for kunder.

I medfør af artikel 21, stk. 1, skal en crowdfundingtjenesteudbyder, inden denne giver potentielle mindre erfarne investorer fuld adgang til at investere i crowdfundingprojekter på sin platform, vurdere, hvilke af de udbudte crowdfundingtjenester, der er hensigtsmæssige for de potentielt mindre erfarne investorer at investere i.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 1, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke vurderer, hvilke af de udbudte crowdfundingtjenester, der er hensigtsmæssige for en potentiel mindre erfarne investor, inden crowdfundingtjenesteudbyderen giver den potentielle mindre erfarne investor fuld adgang til at investere i crowdfundingprojekterne på crowdfundingplatformen.

Videre følger det af artikel 21, stk. 2, at med henblik på vurderingen i stk. 1, skal crowdfundingtjenesteudbyderen anmode om oplysninger om den potentielt mindre erfarne investors erfaring, investeringsmål, finansielle situationen og grundlæggende forståelse af risiciene ved investering generelt og ved investering i de investeringstyper, der udbydes på crowdfundingplatformen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 2, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at crowdfundingtjenesteudbyderen ikke anmoder den potentielle mindre erfarne investor om de oplysninger, der kræves i henhold til bestemmelsen.

I medfør af artikel 21, stk. 3, skal en crowdfundingtjenesteudbyder gennemgå den i stk. 1 omhandlede vurdering for hver mindre erfarne investor hvert andet år, efter den oprindelig vurdering der er foretaget i overensstemmelse med nævnte stykke.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 3, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling for overtrædelse af bestemmelsen består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke anmoder hver mindre erfarne investor om at gennemføre den i stk. 1 nævnte vurdering hvert andet år.

Det fremgår af artikel 21, stk. 4, 1. pkt., at hvis en potentielt mindre erfarne investor ikke afgiver de oplysninger, der kræves efter stk. 2, eller hvis crowdfundingtjenesteud-

byderen på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til nævnte stykker, finder, at den potentielle mindre erfarne investor har utilstrækkelig viden, utilstrækkelige færdigheder eller utilstrækkelig erfaring, skal crowdfundingtjenesteudbyderen oplyse investoren om, at de tjenester, der udbydes på crowdfundingplatformen, kan være uhensigtsmæssigt for investoren og give investoren en risikoadvarsel herom. Videre følger det af artikel 21, stk. 4, 2. pkt., at denne risikoadvarsel tydeligt skal angive risikoen for, at hele det investerede beløb går tabt. Potentielle mindre erfarne investorer skal udtrykkeligt anerkende, at de har modtaget og forstået den advarsel, som crowdfundingtjenesteudbyderen har givet.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 4, er en crowdfundingtjenesteudbyder.

For artikel 21, stk. 4, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke oplyser en potentiel mindre erfarne investor om, at de tjenester, der udbydes på crowdfundingplatformen, kan være uhensigtsmæssige for den pågældende, hvis crowdfundingtjenesteudbyderen vurderer, at den potentielt mindre erfarne investor har utilstrækkelig viden, utilstrækkelige færdigheder eller utilstrækkelig erfaring.

For artikel 21, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling i, at crowdfundingtjenesteudbyderen ikke i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2114, i den risikoadvarsel, crowdfundingtjenesteudbyderen skal give den potentielle mindre erfarne investor angiver følgende tekst ”Investering i et crowdfundingprojekt indebærer risiko for, at hele det investerede beløb går tabt”

Det fremgår af artikel 21, stk. 5, at med henblik på vurderingen omhandlet i stk. 1, skal en crowdfundingtjenesteudbyder også kræve, at en potentiel mindre erfarne investor simulerer sin evne til at bære tab beregnet som 10 pct. af sin nettoformue på grundlag af regelmæssig indkomst og samlet indkomst, aktiver og finansielle forpligtelser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 5, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/2114, stiller et onlineberegningstværktøj til rådighed på sin hjemmeside eller en anden metode, der gør det muligt for potentielt mindre erfarne investorer at simulere deres evne til at bære tab. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke sørger for, at potentielle mindre erfarne investorers evne til at bære tab, bliver beregnet på grundlag af de oplysninger,

der er anført i artikel 21, stk. 5, litra a, b og c, i crowdfundingforordningen.

I medfør af artikel 21, stk. 6, skal en crowdfundingtjenesteudbyder gennemgå den i stk. 5 omhandlede simulering for hver mindre erfarne investor hvert år efter den oprindelige simulering, der er foretaget i overensstemmelse med nævnte stykke.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 6, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling for overtrædelse af bestemmelsen består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke anmoder hver mindre erfarne investor om at gennemføre den i stk. 5 nævnte simulering hvert år.

Det fremgår af artikel 21, stk. 7, 1. afsnit, at hver gang forinden en potentiel mindre erfarne investor accepterer et enkelt crowdfundingudbud, hvorved der investeres et beløb, der overstiger det højeste beløb på enten 1000 euro eller 5% af denne investors nettoformue som beregnet i overensstemmelse med stk. 5, skal crowdfundingtjenesteudbyderen sikre, at en sådan investor modtager en risikoadvarsel, giver sit udtrykkelige samtykke til crowdfundingtjenesteudbyderen og beviser overfor crowdfundingtjenesteudbyderen, at investoren forstår investeringen og dens risici.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 21, stk. 7, 1. afsnit, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke sikrer, at en mindre erfarne investor giver sit udtrykkelige samtykke, forinden denne accepterer et enkelt crowdfundingudbud, hvorved den pågældende investerer et beløb, der overstiger det højeste beløb af enten 1000 euro eller 5 % af dennes nettoformue.

Artikel 26 indeholder krav om registre over tjenester og transaktioner.

I medfør af bestemmelsen skal en crowdfundingtjenesteudbyder opbevare alle registre vedrørende deres tjenester og transaktioner på et varigt medium i en periode på mindst fem år. Videre skal en crowdfundingtjenesteudbyder sikre, at kunderne til enhver tid har umiddelbar adgang til registre over de til dem udbudte tjenester. Derudover skal en crowdfundingtjenesteudbyder bevare alle aftaler mellem crowdfundingtjenesteudbyderen og sine kunder i en periode på mindst fem år.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 26 er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke bevarer alle aftaler mellem crowdfundingtjenesteudbyderen og sine kunder i en periode på mindst fem år.

Artikel 27, stk. 1-3, indeholder krav til markedsføringsmateriale.

Det fremgår af artikel 27, stk. 1, at en crowdfundingtjenesteudbyder skal sikre, at alt markedsføringsmateriale om sine tjenester, herunder det der er outsourcet til tredjeparter, er tydeligt identificerbart som sådant.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 27, stk. 1, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke sikrer, at alt markedsføringsmateriale om sine tjenester er tydeligt markeret som reklame eller markedsføring.

Det fremgår af artikel 27, stk. 2, 1. afsnit, at inden tilvejebringelsen af midler til et projekt afsluttes, må intet markedsføringsmateriale i uforholdsmæssig grad være rettet mod planlagte, forestående eller igangværende individuelle crowdfundingprojekter eller -udbud. Videre følger det af artikel 27, stk. 2, 2. afsnit, at oplysningerne i markedsføringsmateriale skal være redelige, tydelige og ikke vildledende og skal stemme overens med oplysningerne i dokumentet med central investorinformation, hvis dokumentet med central investorinformation allerede foreligger, eller med de oplysninger, der skal medtages i dokumentet med central investorinformation, hvis dokumentet med central investorinformation endnu ikke foreligger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 27, stk. 2, er en crowdfundingtjenesteudbyder. For artikel 27, stk. 2, 1. afsnit, består den strafbare handling eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder fremhæver et igangværende individuelt crowdfundingudbud i sit markedsføringsmateriale, inden crowdfundingudbudet er færdigfinansieret på crowdfundingtjenesteudbyderens crowdfundingplatform. For artikel 27, stk. 2, 2. afsnit, består den strafbare handling eksempelvis i, at de oplysninger crowdfundingtjenesteudbyderen giver i markedsføringsmateriale for et crowdfundingprojekt eller -udbud er vildledende. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at oplysningerne i markedsføringsmateriale ikke retvisende afspejler oplysningerne i dokumentet med central investorinformation.

Det fremgår af artikel 27, stk. 3, at en crowdfundingtjenesteudbyder i sit markedsføringsmateriale skal anvende et eller flere af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor markedsføringsmateriale udbredes, eller et sprog, som de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat accepterer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 27, stk. 3, er en crowdfundingtjenesteudbyder. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder, der udbreder sit markedsføringsmateriale i Danmark, ikke sikrer, at markedsføringsmateriale er på dansk.

Overtrædelser af crowdfundingforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på, hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens markedsføringsmateriale er vildledende.

Bødeniveauet tåntænkes fastsat i overensstemmelse med § 373, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, så bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestraffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til, hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 124 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om finansiel virksomhed samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 373, stk. 2, 1. pkt., at ændre »kryptoaktiver og artikel 5« til: »kryptoaktiver, artikel 5« og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« at indsætte henvisning til artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af de angivne artikler i disclosureforordningen kan straffes med bøde.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltagere, menes UCITS-administrationsselskaber (investeringsforvaltningsselskaber), der forvalter UCITS og pengeinstitutter, der yder porteføljepleje, jf. artikel 2, nr. 1, litra i og j, i disclosureforordningen. Finansielle markedsdeltagere omfatter også investeringsforvaltningsselskaber og pengeinstitutter, der udbyder et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), jf. artikel 2, nr. 1, litra f, i disclosureforordningen.

Når der henvises til finansielle rådgivere, menes penge- eller realkreditinstitutter, der yder investeringsrådgivning, og investeringsforvaltningsselskaber, der yder investeringsrådgivning, jf. artikel 2, nr. 11, litra c og f, i disclosureforordningen.

Artikel 3 indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider skal offentliggøre oplysninger om deres politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces, jf. stk. 1, eller investerings- eller forsikringsrådgivning, jf. stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3 er henholdsvis en finansiell markedsdeltager i stk. 1 eller en finansiell rådgiver i stk. 2. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver, ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller -investeringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver integrerer bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller investeringsrådgivning.

Artikel 4, stk. 1-5, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i henholdsvis deres investeringsbeslutninger eller investerings- eller forsikringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at hvor en finansiell markedsdeltager tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer,

skal den offentliggøre og opretholde på sin hjemmeside en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er en finansiell markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiell markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsindvirkninger og -indikator og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsindvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering, og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger, der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288

af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en finansiel markedsdeltager skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en finansiel markedsdeltager skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3,

er en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en finansiel markedsdeltager, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger, der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en finansiel markedsdeltager skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en finansiel markedsdeltager skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det følger af artikel 4, stk. 4, 1. pkt., at en finansiel markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern, som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligen-

ce-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Det fremgår af artikel 4, stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at en finansiel markedsdeltager, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger, der fremgår af skema 1, i bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en finansiel markedsdeltager skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en finansiel markedsdeltager skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorvidt denne i sin investerings- eller forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra a, er en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om og i givet fald, hvordan den finansielle rådgiver i sin rådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger om den proces, som den finansielle rådgiver anvender til at udvælge de finansielle produkter, denne rådgiver om, herunder bl.a. hvordan den finansielle rådgiver anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til inve-

steringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investeringsrådgivning, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en finansiel rådgiver, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel rådgiver, ikke offentliggør og opretholder en begrundelse herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage i deres aflønningspolitikker oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver i deres aflønningspolitik ikke medtager en beskrivelse af om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med virksomhedens integration af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med virksomhedens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og virksomhedens integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver ikke offentliggør oplysninger herom på deres hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlende oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, navnlig direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341, der i dansk ret er implementeret i bl.a. lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, lov om forsikringsformidling, lov om investeringsforeninger og lov om firmapensionskasser.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et investeringsforvaltningsselskab, i den aflønningspolitik, som investeringsforvaltningsselskabet skal udarbejde i henhold til § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ikke medtager en

beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsforvaltningsselskabets integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiel markedsdeltager oplyse om måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at den finansielle markedsdeltagers oplysninger om, hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger på tværs af dennes produkter ikke retvisende afspejler, hvordan den finansielle markedsdeltager faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at den finansielle markedsdeltager udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiel markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i det første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel markedsdeltager ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en finansiel rådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel

6, stk. 2, 1. afsnit, er en finansiel rådgiver. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en finansiel rådgivers oplysninger om, hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning, ikke retvisende afspejler, hvordan den finansielle rådgiver faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning.

For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at den finansielle rådgiver ikke beskriver, hvilke bæredygtighedsrisici, der er identificeret som relevante for det specifikke produkt, denne rådgiver om.

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for det produkt denne rådgiver om, i de første afsnit omhandlede beskrivelser, omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel rådgiver ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltagers og finansielle rådgivers præsentation af de omhandlede oplysninger i artikel 6, stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå pengeinstituttet integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger for porteføljen, der forvaltes, i de oplysninger pengeinstituttet skal give i overensstemmelse med § 6, stk. 1 og § 8, stk. 1-4, i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, jf. artikel 6, stk. 3, litra i. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for et produkt, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de oplysninger, som pengeinstituttet skal give i overensstemmelse med § 6, stk. 1 og § 8, stk. 1-4, i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiel markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger

på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel markedsdeltager, i de oplysninger, der skal gives efter artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt, ikke medtager en klar og begrundet redegørelse for, om og i givet fald, hvordan det finansielle produkt tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, i de oplysninger, der skal gives for en portefølje i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra i, ikke omfatter en erklæring om, at porteføljen ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil

Artikel 8, stk. 1-2 a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i, følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel

8, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og forvalter en portefølje, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, ikke i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, omfatter en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika og en beskrivelse af, hvordan virksomheden opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke bliver givet i overensstemmelse med det format, der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, hvor der angives et indeks som referencebenchmark, ikke i de oplysninger, der gives, beskriver om og i givet fald, hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 3, litra i, skal gives, ikke medtager en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b, omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et

pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og som forvalter en portefølje, som omhandlet i artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål og anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, med en begrundelse for, hvordan det angivne indeks er tilpasset det/de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at pengeinstituttet ikke i de oplysninger giver en begrundelse for, hvad pengeinstituttet mener, gør det angivne indeks, der er tilpasset det/de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med det format, der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne,

der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, pengeinstituttet gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at en markedsdeltager i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at en finansiel markedsdeltager skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner.

Det fremgår af bestemmelsen, at hvis et finansielt produkt har reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål, skal de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksposering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, ikke omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksposering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for,

hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres, med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og som anvender et Paristilpasset EU-benchmark i en aktivt forvaltet portefølje, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, ikke i de oplysninger, der skal gives i medfør af artikel 6 artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/GHG-emissioner sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit, omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål, og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og forvalter en portefølje, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, og artikel 6, stk. 3, litra i, ikke oplyser, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut der yder porteføljepleje, og som forvalter en portefølje omfattet af

artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordningens artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og artikel 6, stk. 3, litra i, ikke medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i porteføljen i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager også på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet, hvilke metoder der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på hjemmesiden skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager, der udbyder et produkt omfattet af artikel 8, stk. 1, på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af, hvordan den finansielle markedsdeltager vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til det finansielle produkt.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsen, at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncis og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en klar, koncis, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af hvordan den finansielle markeds-

deltager vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til det finansielle produkt. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside ikke offentliggør oplysningerne i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, på et fremtrædende lettilgængeligt sted.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager, der udbyder et produkt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af, i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i sine periodiske rapporter nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag der følger det format, der fremgår af bilag IV i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til den periodiske rapport som omhandlet i § 11, stk. 1 og 2 samt § 15 i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, jf. artikel 11, stk. 2, litra i, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiell markedsdeltager skal sikre, at alle oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiell markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, på samme hjemmeside skal offentliggøre en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare hand-

ling eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at den finansielle markedsdeltager, der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for årsagerne til, hvorfor den finansielle markedsdeltager har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på de oplysninger, som finansielle rådgivere offentliggør i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en finansiell rådgiver. Eksempler på den strafbare handling vil være de samme som nævnt ovenfor for en finansiell markedsdeltager.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver, der markedsfører sine produkter og rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager i markedsføringskommunikationen for et finansielt produkt omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der ikke er i overensstemmelse med de oplysninger, der er offentliggjort på den finansielle markedsdeltagers hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende produktet.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljø-mæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal i markedsføringskommunikationen samtidig også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver, der udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell markedsdeltager ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger, der følger af punkt 1 i bilag 3

i ESG-vurderingsforordningen, når den finansielle markedsdeltager videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.34.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på, hvornår en virksomhed udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutningsprocesser. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 373, stk. 12, i lov om finansiell virksomhed. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, så bøder vil have en pønalt og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestrafpen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 125 (§ 373, stk. 10, i lov om finansiell virksomhed)

§ 373, stk. 9, i lov om finansiell virksomhed fastsætter, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. dog stk. 10.

Den gældende § 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed fastsætter dog, at forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af blandt andet § 170, stk. 1, 2 og 5.

Den gældende § 170 i lov om finansiel virksomhed blev ændret ved § 297, nr. 134, i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Heraf følger, at den dagældende § 170, stk. 2, blev ophævet, og at de dagældende § 170, stk. 3-5, herefter blev til § 170, stk. 24. Der skete ikke samtidig en konsekvensrettelser af § 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 373, stk. 10, at ændre »§ 170, stk. 1, 2 og 5« til »§ 170, stk. 1, 2 og 4«

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 373, stk. 10, vil indeholde en korrekt henvisning til § 170, stk. 1, 2 og 4.

Til nr. 126 (§ 417 e, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås i § 417 e, stk. 1, at penge- og realkreditinstitutter, der anvender interne ratingbaserede metoder, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, i CRR III, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9 i CRR III.

Outputgulvet sætter en nedre grænse for de risikovægtede eksponeringer og dermed kapitalkravet for institutter, der bruger interne metoder. Denne nedre grænse er fastsat til 72,5 pct. af de risikovægtede eksponeringer under standardmetoderne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at penge- og realkreditinstitutter kan anvende en lavere risikovægt for lån til beboelsejendomme (herunder boliglån), når de opgør deres kapitalkrav ved, at effekten outputgulvet sænkes på følgende måde:

Belåningsgrad 0-55 pct.: Ved opgørelsen af grundlaget for outputgulvet kan anvendes en risikovægt på 10 pct. i stedet for de 20 pct., der benyttes under standardmetoden, for boliglån med lav risiko med en belåningsgrad ("Loan-to-Value" – LTV) under 55 pct. (og dermed et 50 pct. lavere kapitalkrav under overgangsordningen). Den lavere risikovægt kan benyttes til og med 2032. Fra og med 2033 vil risikovægten på 20 pct. under standardmetoden skulle bruges til beregning af kapitalgulvet.

Belåningsgrad 55-80 pct.: Ved opgørelsen af grundlaget for outputgulvet kan anvendes en risikovægt på 45 pct. for boliglån med lav risiko, med en belåningsgrad mellem 55 og 80 pct. i stedet for de 75 pct., der benyttes ved udlån til detailkunder under standardmetoden, hvilket giver et 40 pct. lavere kapitalkrav. Institutter kan anvende risikovægten på

45 pct. til og med 2029, hvorefter risikovægten i perioden 2030-32 gradvist forhøjes til risikovægten under standardmetoden.

Brugen af begge bestemmelser forudsætter bl.a., at institutterne kan vise, at de har lave tab for boliglån (i gennemsnit under 0,25 pct. af lånet op til en belåningsgrad på 55 pct. de seneste otte år), og at de lovmæssigt har krav på kundens andre aktiver og indkomst, hvis kunden misligholder sit boliglån. Sidstnævnte er praksis i Danmark.

Det foreslås i stk. 2, at øverste modervirksomheder og koncerner, der opgør den samlede risikoeksponering efter interne ratingbaserede metoder, jf. § 170 a, stk. 1, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i CRR III.

Det fremgår af § 170 a, stk. 1, at den øverste modervirksomhed og koncernen for et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan opgøre den samlede risikoeksponering ved anvendelse af interne metoder, hvis modervirksomheden er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4. På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt at give disse virksomheder samme mulighed for at anvende overgangsordningen i CRR III, som penge- og realkreditinstitutter har. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1 for en overordnet beskrivelse af indholdet i overgangsreglerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 127 (bilag 9, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Bilag 9 til lov om finansiel virksomhed omhandler beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver og subordination. Det fremgår af bilagets nr. 1, at det beløb, Y, der henvises til i § 267 a, stk. 1, nr. 5, litra c, beregnes ved anvendelse af følgende formel: $Y = \alpha - (\beta + \gamma)$.

Det foreslås i bilag 9, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at ændre »§ 267 a, stk. 1, nr. 5, litra c« til »§ 267 a, stk. 1, nr. 4, litra c«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af, at § 267 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 85.

Til § 2

Til nr. 1 (1. pkt. til fodnoten til lovens titel i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås i 1. pkt. i fodnoten til lovens titel at ændre

»og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163 og dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse«.

Det foreslåede vil medføre, at det vil fremgå af fodnoten, at loven vil implementere dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af det gældende § 1, stk. 3, at § 5, stk. 3-5 og 7, §§ 18, 19 og 23, § 67, stk. 4, §§ 155-157, 161, 162, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har Danmark som værtsland, når de er meddelt tilladelse til at udøve den i § 11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial i Danmark.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at ændre »§ 5, stk. 3-5 og 7,« til: »§ 5, stk. 3-7 og 9,«.

Det foreslåede vil medføre, at de foreslåede § 5, stk. 5 og 6 også finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har Danmark som værtsland, når de er meddelt tilladelse til at udøve den i § 11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial i Danmark.

Da de nye § 5, stk. 5 og 6, som handler om regler om markedsføring af andele eller aktier i en virksomhed, som hovedsagelig investerer i aktier i en bestemt virksomhed, til ansatte i denne virksomhed eller i dens tilknyttede enheder inden for rammerne af opsparingsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, vil den også skulle finde anvendelse på medarbejderne i en filial i Danmark.

Se bemærkningerne til § 2, nr. 8.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og § 93, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Bilag 1 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder oversigt over de funktioner som forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til at varetage. Det fremgår af nr. 3, at forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til at varetage yderligere funktioner:

Yderligere funktioner, som en forvalter kan få tilladelse til:

- a) Forvaltning af investeringsporteføljer, herunder porteføljer ejet af pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, i overensstemmelse med de mandater, som investorerne har givet på et skønsmæssigt individuelt grundlag.
- b) Accessoriske tjenesteydelser, der omfatter
 - i) Investeringsrådgivning
 - ii) opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering eller
 - iii) modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.

Det foreslås, at i § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3, at ændre »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.

Ændringen vil medføre, at der overalt i loven, hvor der i dag henvises til bilag 1, nr. 3, fremover vil være en henvisning til § 8, stk. 3 og 4.

Ændringen er en konsekvens af, at lovens bilag 1, nr. 3, i sin helhed vil udgå fra bilaget og i stedet blive rykket op i lovens § 8, stk. 3 og 4, for at skabe større overensstemmelse med FAIF-direktivet.

Bilag 1, nr. 3, litra a om forvaltning af investeringsporteføljer bliver til § 8, stk. 4, nr. 1, og bilag 1, nr. 3, litra b om accessoriske tjenesteydelser bliver til § 8, stk. 3, nr. 1-3. Se bemærkningerne til den foreslåede § 8 i lov om alternative investeringsfonde m.v., jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 1, nr. 39, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 3, stk. 1, nr. 39, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en professionel investor defineres som en investor, der anses som en professionel kunde, eller som efter anmodning behandles som en professionel kunde som defineret i reglerne, der gennemfører bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 39, at nyaffatte definitionen af en professionel investor, som en investor, der anses som en professionel kunde eller som efter anmodning behandles som en professionel kunde, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EF af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.«

Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EF om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) er implementeret i dansk ret som bilag I til bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Den foreslåede ændring vil medføre, at definitionens ordlyd er i overensstemmelse med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse (FAIF-UCITS II-direktivet).

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 1, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 4, stk. 1, litra ag, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/61 (EU) af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF-direktivet).

Til nr. 5 (§ 3, stk. 1, nr. 53, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 3 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en definitionsbestemmelse, som indeholder en række numre med definitioner på en række begreber og udtryk, som findes i loven. § 3, stk. 1, nr. 53, indeholder en definition af »formidler«.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 53, at ændre »bilag 1, nr. 3 b, afsnit iii« til »§ 8, stk. 3, nr. 3«.

Ændringen vil medføre, at henvisningen i bestemmelsen, fremover vil være en henvisning til § 8, stk. 3, nr. 3.

Forslaget er en konsekvens af, at lovens bilag 1, nr. 3, i sin helhed rykkes til lovens § 8, stk. 3 og 4, for at skabe større overensstemmelse med FAIF-direktivet. I den forbindelse bliver bilag 1, nr. 3 b, afsnit iii, til § 8, stk. 3, nr. 3. Se bemærkningerne til den foreslåede § 8 i lov om alternative investeringsfonde m.v., jf. de specielle bemærkninger til nr. 10.

Til nr. 6 (§ 3, stk. 1, nr. 54, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 3 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en definitionsbestemmelse, som indeholder en række numre med definitioner på en række begreber og udtryk, som findes i loven. § 3, stk. 1, nr. 54, indeholder en definition af »kapitalforvalter«.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 54, at ændre »bilag 1, nr. 3 a,« til: »§ 8, stk. 4, nr. 1«.

Ændringen vil medføre, at henvisningen i bestemmelsen, fremover vil være en henvisning til § 8, stk. 4, nr. 1.

Forslaget er en konsekvens af, at lovens bilag 1, nr. 3, i sin helhed rykkes til lovens § 8, stk. 3 og 4, for at skabe større overensstemmelse med FAIF-direktivet. I den forbindelse bliver bilag 1, nr. 3 a, til § 8, stk. 4, nr. 1. Se bemærkningerne til den foreslåede § 8 i lov om alternative investeringsfonde m.v., jf. de specielle bemærkninger til nr. 10.

Til nr. 7 (§ 3, stk. 1, nr. 57-62, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 3 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter definitioner på en række centrale begreber, der anvendes i loven.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 57-62, at indsætte en række nye definitioner.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 57, at definere en værdipapircentral eller CSD (central securities depositary) i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.

Det foreslåede vil medføre, at en værdipapircentral skal omfatte en juridisk person, som driver et værdipapirafviklings-system, der leverer enten første registrering af værdipapirer i

et elektronisk bogføringssystem (registreringsydelse), ydelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau (central forvaltningsydelse) eller drift af et værdipapirafviklingssystem (afviklingsydelse), som beskrevet i afsnit A i bilag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning 909/2014/EU af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (CSDR), som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2845 af 13. december 2023 om ændring af forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår afviklingsdisciplin, grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, tilsynssamarbejde, levering af bankmæssige accessoriske tjenesteydelser og krav til tredjelands værdipapircentraler og om ændring af forordning (EU) nr. 236/2012.

En værdipapircentral er ikke i dag nærmere defineret som et selvstændigt begreb i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., men anvendes flere steder i den finansielle regulering.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 58, at indsætte en definition af en alternativ investeringsfonds kapital som den samlede indbetalte kapital og ikkeindkaldte kapital, der er givet tilsagn om til en alternativ investeringsfond, og som er beregnet på grundlag af de investerbare beløb med fradrag af alle gebyrer, omkostninger og udgifter, som direkte eller indirekte afholdes af investorerne.

Den foreslåede definition vil medføre, at det bliver tydeligt, hvad der udgør en alternativ investeringsfonds kapital, hvilket er relevant for de foreslåede regler om låneudstedende fonde i nærværende lovforslag.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 59, at indsætte en definition af låneudstedelse eller udstedelse af et lån som: Ydelse af et lån, som enten ydes

- a) direkte af en alternativ investeringsfond, som den oprindelige långiver, eller
- b) indirekte gennem en tredjemand eller en virksomhed med særligt formål, der udsteder et lån for eller på vegne af den alternative investeringsfond eller for eller på vegne af en forvalter af en alternativ investeringsfond med hensyn til den alternative investeringsfond, hvis forvalteren eller den alternative investeringsfond er involveret i struktureringen af lånet eller i definitionen eller forhåndsfastlæggelsen af dets kendetegn inden eksponeringen for lånet.

Den foreslåede definition vil medføre, at det skal forstås, hvornår en alternativ investeringsfond udsteder lån. I lovforslaget foreslås nye regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, som udsteder lån, jf. § 1, nr. 21. Der er derfor fundet behov for en definition af låneudstedelse eller udstedelse af lån. En virksomhed med særligt formål er på engelsk en ”special purpose vehicle” eller SPV. Låneudsted-

ende fonde og udstedelse af lån foreslås fremover reguleret i § 26 a-g, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde hvortil der henvises.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 60, at indsætte en definition af aktionærudlån, hvor et aktionærudlån defineres som et lån, som en alternativ investeringsfond yder til en virksomhed, hvori den direkte eller indirekte besidder mindst 5 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne, og som ikke kan afstås til tredjemand uafhængigt af den alternative investeringsfonds kapitalinstrumenter i samme virksomhed.

Den foreslåede definition vil medføre, at det vil blive tydeligt, hvad der falder ind under begrebet aktionærudlån. Det foreslås i dette lovforslag, at aktionærudlån ikke i alle tilfælde er omfattet af de samme regler som andre lån, jf. lovforslagets forslag til § 26 b, stk. 3, og § 26 d, stk. 5, i lov om alternative investeringsfonde, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Den foreslåede definition af aktionærudlån adskiller sig fra det selskabsretlige begreb om aktionærlån eller kapitalejerlån, jf. § 210 i selskabsloven, idet et lån i selskabslovens forstand er, når et selskab stiller sikkerhed eller låner penge ud til en aktionær, hvorimod den foreslåede definition af et aktionærudlån er, når en alternativ investeringsfond yder et lån til en virksomhed. Forskellene ligger derudover i, at den foreslåede definition af et aktionærudlån stiller krav om, at der ydes lån til en juridisk person. Den foreslåede definition af aktionærudlån er således noget mere snæver end det selskabsretlige begreb aktionærlån i § 210 i selskabsloven.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 61, at indsætte en definition af en låneudstedende alternativ investeringsfond som en alternativ investeringsfond, hvis investeringsstrategi hovedsagelig består i at udstede lån, eller hvis udstedte lån har en nominel værdi, der udgør mindst 50 pct. af dens nettoaktivværdi.

Den foreslåede definition vil medføre, at det vil blive tydeligt, hvornår en alternativ investeringsfond er en låneudstedende investeringsfond. I dette lovforslag foreslås nye regler, for forvaltere af alternative investeringsfonde, som udsteder lån. Låneudstedende fonde og udstedelse af lån, jf. lovforslagets forslag til § 26 a-g, i lov om alternative investeringsfonde, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslaget til § 3, stk. 1, nr. 59, hvor der foreslås indsat en definition af en låneudstedende fond, eller en fond der udsteder lån.

Det foreslås i § 3, stk. 1, nr. 62, at indsætte en definition af gearet alternativ investeringsfond som en alternativ inve-

steringsfond, hvis eksponeringer forhøjes af den forvalter, der forvalter den, hvad enten dette sker ved hjælp af lån af kontante midler eller værdipapirer eller gearing indeholdt i derivatpositioner eller ved andre midler.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det er tydeligt, hvornår en alternativ investeringsfond er en gearet alternativ investeringsfond.

Gearing er i dag defineret i § 3, stk. 1, nr. 29, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med de foreslåede regler om grænser for gearing, jf. forslaget til § 26 d, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lovforslagets § 1, nr. 21.

De foreslåede definitioner vil gennemføre artikel 1, stk. 1, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 4, stk. 1, ved tilføjelse af følgende nye litraer ap, aq, ar, as, at og au, i FAIF-direktivet.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 5 og 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der findes ikke i dag i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regler om markedsføring af andele eller aktier i en virksomhed, som hovedsagelig investerer i aktier i en bestemt virksomhed, til ansatte i denne virksomhed eller i dens tilknyttede enheder inden for rammerne af opsparingsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse.

Det foreslås at indsætte et nyt § 5, stk. 5, hvorefter stk. 4 ikke er til hinder for, at en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, markedsfører andele eller aktier i en alternativ investeringsfond, der er etableret i et land inden for den Europæiske Union, som hovedsagelig investerer i aktier i en bestemt virksomhed, til ansatte i denne virksomhed eller i dens tilknyttede enheder inden for rammerne af pensionsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, på nationalt eller grænseoverskridende grundlag.

Det foreslåede stk. 5 vil blive en undtagelse til § 5, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter andele i alternative investeringsfonde ikke må markedsføres over for detailinvestorer i Danmark, medmindre Finanstilsynet har givet tilladelse hertil, jf. § 5, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der kan markedsføres andele og aktier til medarbejdere i en virksomhed inden for rammerne af opsparingsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, uden at Finanstilsynet skal give tilladelse til at markedsføre til detailinvestorer

først, jf. § 5, stk. 4, jf. stk. 7 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Dette vil alene gælde, når en forvalter med registreret hjemsted i et land inden for EU med tilladelse efter § 11, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. markedsfører andele eller aktier i en alternativ investeringsfond, der er etableret i et land inden for EU, som hovedsageligt investerer aktier i den virksomhed, som de omtalte medarbejdere arbejder for.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 19, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 43, stk. 3, i FAIF-direktivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 6*, hvor af det fremgår, at når en alternativ investeringsfond markedsføres i henhold til stk. 5, til ansatte på tværs af grænserne, må den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, ikke stille yderligere krav end dem, der gælder i den alternative investeringsfonds hjemland.

Det foreslåede vil medføre, at når en alternativ investeringsfond er etableret i et land inden for Den Europæiske Union og markedsføres på tværs af grænserne efter stk. 5, så gælder der ikke yderligere krav end dem, der gælder i den alternative investeringsfonds hjemland.

Det betyder, at hvis en alternativ investeringsfond fra et land inden for Den Europæiske Union, markedsføres til medarbejdere i en virksomhed inden for rammerne af opsparingsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, jf. § 5, stk. 5, vil der ikke være yderligere krav end dem, der gælder i den alternativ investeringsfonds hjemland.

§ 5, stk. 7-10, er bemyndigelsesbestemmelser, som forrykkes. Stk. 8-12 er ikke anvendt. § 5, stk. 10 er anvendt. Se overgangsbestemmelse i dette lovforslags § 28.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 19, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 43, stk. 3, i FAIF-direktivet.

Til nr. 9 (§ 5 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 5 a, stk. 1, at Finanstilsynet kan meddele forvaltere af alternative investeringsfonde tilladelse til markedsføring til detailinvestorer af alternative investeringsfonde, når betingelserne i § 5 a, stk. 1, nr. 1-3 samt betingelserne i § 130, stk. 2-4, er opfyldt.

Det fremgår af den gældende § 130, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et tredjeland, i stedet for en tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, kan få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, hvis betingelserne i § 130, stk. 2-4 er opfyldt.

Det foreslås i § 5 a, stk. 1, at ændre »§ 130, stk. 2-4« til »§ 130, stk. 2-5«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der med dette lovforslag indsættes et nyt stk. 5 i § 130, som der ligeledes skal være en henvisning til i § 5 a, stk. 1, i lov om alternative investeringsfonde m.v. Se bemærkningerne til den foreslåede § 130, stk. 5, i lov om alternative investeringsfonde m.v. Der henvises til dette lovforslag § 2, nr. 51.

Til nr. 10 (§ 8 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 8, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, som ikke er selvforvaltende, ikke må udføre andre aktiviteter end dem, der er omhandlet i bilag 1, nr. 1 og 2, jf. dog stk. 2 og 3.

Det fremgår af det gældende stk. 2, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, dog tillige kan have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udføre de aktiviteter, dette giver tilladelse til.

Det fremgår af det gældende stk. 3, at forvaltere, der ikke er selvforvaltende, ud over det i stk. 1 nævnte, kan få tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte ydelser. En forvalter kan ikke få tilladelse til at yde accessoriske tjenesteydelser efter bilag 1, nr. 3, litra b, medmindre forvalteren har tilladelse til forvaltning af investeringsporteføljer efter bilag 1, nr. 3, litra a.

Det fremgår af det gældende stk. 4, at en selvforvaltende alternativ investeringsfond udelukkende må udføre aktiviteterne nævnt i bilag 1, nr. 1 og 2, og alene for fonden selv.

Det fremgår af det gældende stk. 5, at hvis en forvalter har tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, nr. 3, finder §§ 45-48, § 95, stk. 1-4 og 7, og §§ 98 og 106 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter tilsvarende anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Har forvalteren tilladelse til at udføre

aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, nr. ii, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse.

Det fremgår af det gældende stk. 6, en forvalter af alternative investeringsfonde kan levere tjenester med kryptoaktiver som angivet i artikel 60, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, som der specifikt er meddelt tilladelse til i henhold til denne lov, hvis forvalteren giver Finanstilsynet meddelelse, mindst 40 arbejdsdage inden disse tjenester leveres første gang. Meddelelsen skal ledsages af de oplysninger, der er anført i artikel 60, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

Det følger af det gældende bilag 1, nr. 3, hvilke yderligere funktioner, som en forvalter af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til:

a) Forvaltning af investeringsporteføljer, herunder porteføljer ejet af pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, i overensstemmelse med de mandater, som investorerne har givet på et skønsmæssigt individuelt grundlag.

b) Accessoriske tjenesteydelser, der omfatter

i. investeringsrådgivning,

ii. opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering eller

iii. modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.

Det foreslås, at § 8 nyaffattes.

Det foreslås i *stk. 1*, at forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, som ikke er selvforvaltende, ikke må udføre andre aktiviteter end dem, der er omfattet af bilag 1, jf. dog stk. 2-4.

Det foreslåede stk. 1 er en videreførelse af det gældende stk. 1, dog med en ændring af henvisningen til bilag 1. Hvor bestemmelsen før har henvist til andre aktiviteter end dem, der fremgår af bilag 1, nr. 1 og 2, jf. dog stk. 2 og 3, vil henvisningen fremover være til hele bilag 1, fordi bilag 1, nr. 1 og 2, fremover vil udgøre hele bilag 1, som en konsekvens af, at de tjenesteydelser, som i gældende ret er oplyst i bilag 1, nr. 3, rykkes til § 8, stk. 3 og 4.

Ligesom henvisningerne til de pågældende stykker justeres i overensstemmelse med den foreslåede nyaffattelse af § 8.

Derudover implementeres der i § 8, stk. 3 og 4, ændringer til FAIF-direktivet, der består i, at der tilføjes flere tjenesteydelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, dog tillige kan få tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udføre de aktiviteter, dette giver tilladelse til.

Det foreslåede stk. 2, er en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan ud over de aktiviteter, der fremgår af stk. 1, få tilladelse til at udføre accessoriske tjenesteydelser, der omfatter alle følgende elementer:

- 1) Investeringsrådgivning.
- 2) Opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering.
- 3) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.
- 4) Enhver anden funktion eller aktivitet, som allerede leveres af forvalteren i forbindelse med en alternativ investeringsfond, som den forvalter i overensstemmelse med denne bestemmelse, eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den leverer i overensstemmelse med stk. 3 og 4. Det forudsætter, at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, forvaltes hensigtsmæssigt.

Det foreslåede stk. 3, nr. 4, vil medføre, at en forvalter, som ikke er selvforvaltende, må udføre enhver anden funktion eller aktivitet, som allerede leveres af forvalteren i forbindelse med forvaltning af en alternativ investeringsfond, eller i forbindelse med tjenesteydelser, som forvalteren leverer, forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, forvaltes hensigtsmæssigt. Formålet med den foreslåede ændring er at give forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, større fleksibilitet til at udføre en bredere vifte af funktioner og aktiviteter. Dette skaber øget fleksibilitet og effektivitet ved at give forvalterne mulighed for at tilpasse sig markedsbehov og kundekrav, forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, forvaltes hensigtsmæssigt.

Den foreslåede ændring vil også medføre, at sætningen i den gældende stk. 3, 2. pkt. ophæves, hvorefter en forvalter ikke kan få tilladelse til at yde accessoriske tjenesteydelser efter bilag 1, nr. 3, litra b, medmindre forvalteren har tilladelse til forvaltning af investeringsporteføljer efter bilag 1, nr. 3, litra a. Dette er en konsekvens af, at artikel 6, stk. 5, litra b, i FAIF-direktivet udgår. Det vil derfor ikke længere være

et krav, at forvalteren skal have tilladelse til forvaltning af investeringsporteføljer, for at kunne få tilladelse til at yde accessoriske tjenesteydelser, der omfatter investeringsrådgivning, opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering eller modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.

Det foreslås i *stk. 4*, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan ud over det i stk. 1 og 3 nævnte, få tilladelse til funktioner, der omfatter:

- 1) Forvaltning af investeringsporteføljer, herunder porteføljer ejet af pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, i overensstemmelse med de mandater, som investorerne har givet på et skønsmæssigt individuelt grundlag.
- 2) Administration af benchmarks, jf. forordning (EU) 2016/1011.
- 3) Kreditserviceringsaktiviteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU.

Den foreslåede § 8, stk. 4, nr. 2, vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan få tilladelse til at udføre opgaver, der normalt udføres af en administrator i forbindelse med administration af benchmarks i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1011. Formålet med udvidelsen af listen over accessoriske tjenesteydelser er at øge effektiviteten af forvalterens aktiviteter og øge konkurrencen på markedet ved at tillade forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, at udføre opgaver, som normalt kun må udføres af en administrator.

En benchmark administrator udfører typisk opgaver såsom indsamling og validering af data, beregning af benchmarkens værdi, regelmæssig offentliggørelse af værdien, rapportering til interessenter og løbende overvågning af benchmarkens performance for at sikre overholdelse af standarder og regler, samt pålidelighed og integritet i markedet.

Den foreslåede § 8, stk. 4, nr. 3, vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan få tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167. Formålet med udvidelsen af listen over accessoriske tjenesteydelser er at øge effektiviteten af forvalterens aktiviteter og give forvalterne mulighed for selv at varetage nye opgaver og derigennem centralisere flere funktioner inden for samme organisation. Disse aktiviteter involverer

typisk administration af lån, herunder opkrævning af afdrag og administration af renter.

De foreslåede stk. 3 og 4 er nye og vil medføre, at de tjenesteydelser, som før fremgik af bilag 1, nr. 3, vil fremgå af § 8, stk. 3 og 4, for at skabe større overensstemmelse med FAIF-direktivet.

Bilag 1, nr. 3, litra a, om forvaltning af investeringsporteføljer bliver til § 8, stk. 4, nr. 1, og bilag 1, nr. 3, litra b, om accessoriske tjenesteydelser bliver til § 8, stk. 3, nr. 1-3.

Den foreslåede § 8, stk. 3, nr. 1-3, og § 8, stk. 4, nr. 1, er dermed en videreførelse af gældende ret.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5*, hvorefter en forvalter ikke kan få tilladelse til administration af benchmarks, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater, jf. stk. 4, nr. 2, som anvendes i de alternative investeringsfonde, forvalteren forvalter.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke kan få tilladelse til at udføre opgaver, der normalt udføres af en administrator i forbindelse med administration af benchmarks i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater, hvis benchmarket anvendes i de alternative investeringsfonde, som forvalteren af alternative investeringsfonde forvalter.

Denne begrænsning foreslås indført for at adskille visse funktioner og undgå interessekonflikter eller uhensigtsmæssig indflydelse. Administration af benchmarks indebærer ofte at fastsætte, kontrollere eller rapportere værdier af benchmarks, som kan være kritiske for investeringsbeslutninger og evalueringen af fondens præstation. Ved at adskille denne funktion fra forvaltningen af alternative investeringsfonde, kan man muligvis reducere potentialet for uetisk eller ulovlig manipulation af benchmarks til fordel for fonden eller dens investorer.

Det foreslås i *stk. 6*, at en selvforvaltende alternativ investeringsfond udelukkende må udføre aktiviteterne nævnt i bilag 1, og alene for fonden selv.

Den foreslåede stk. 6 er en videreførelse af den gældende § 8, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 7*, at hvis en forvalter har tilladelse til at

udføre de aktiviteter, der er omfattet af stk. 3 og 4, finder §§ 45-48, § 95, stk. 1-4 og 7, og §§ 98 og 106 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Har forvalteren tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af stk. 3, nr. 2, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse.

Den foreslåede *stk. 7* er overordnet set en videreførelse af den gældende stk. 5, med en ændring af henvisningen i 2.pkt. fra »bilag 1, nr. 3 b, afsnit ii« til: »stk. 3, nr. 2«.

Ændringen vil medføre, at henvisningen i bestemmelsen, fremover vil være en henvisning til § 8, stk. 3, nr. 2.

Forslaget er en konsekvens af, at lovens bilag 1, nr. 3, i sin helhed rykkes til lovens § 8, stk. 3 og 4, for at skabe større overensstemmelse med FAIF-direktivet. I den forbindelse bliver bilag 1, nr. 3 b, afsnit ii, til § 8, stk. 3, nr. 2, jf. de specielle bemærkninger til nr. 10.

Det foreslås i *Stk. 8*, at en forvalter af alternative investeringsfonde kan levere tjenester med kryptoaktiver som angivet i artikel 60, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, som der specifikt er meddelt tilladelse til i henhold til denne lov, hvis forvalteren giver Finanstilsynet meddelelse, mindst 40 arbejdsdage inden disse tjenester leveres første gang. Meddelelsen skal ledsages af de oplysninger, der er anført i artikel 60, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 8, er en videreførelse af den gældende § 8, stk. 6.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 2, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 6, stk. 5 og indfører et nyt nr. iv til artikel 6, stk. 4, litra b, et nyt litra c og d til artikel 6, stk. 4, og et nyt stk. 6 til artikel 6, i FAIF-direktivet.

Til nr. 11 (§ 11, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde:

- 1) oplysninger om de personer, der har ansvaret for udførelsen af forvalterens opgaver,
- 2) oplysninger om identiteten af fysiske eller juridiske per-

soner, der er kapitalejere i virksomheden, og som direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel i virksomheden, samt størrelsen af denne andel,

3) en aktivitetsplan, hvoraf virksomhedens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan virksomheden har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til denne lov,

4) oplysninger om aflønningspolitik og -praksis i henhold til § 20 og

5) oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videre-delegation til tredjemand i henhold til §§ 40 og 43.

Det foreslås at nyaffatte § 11, stk. 4, således at en ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde

- 1) oplysninger om de personer, der rent faktisk udfører forvalterens opgaver, navnlig med hensyn til de funktioner, der er nævnt i bilag 1. Oplysningerne skal inkludere alle følgende elementer:
 - a) en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelseshierarkiet,
 - b) en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for forvalteren,
 - c) en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde, og
 - d) en beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der understøtter disse personers aktiviteter.
- 2) forvalterens juridiske navn og CVR-nummer eller for udenlandske forvaltere tilsvarende identifikationskode,
- 3) oplysninger om identiteten af de kapitalejere eller deltagere i forvalteren af alternative investeringsfonde, som direkte eller indirekte, i egenskab af fysiske eller juridiske personer, har kvalificeret deltagelse, samt størrelsen heraf,
- 4) en aktivitetsplan, hvoraf forvalterens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan forvalteren har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til denne lov og i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil anvende til dette formål,
- 5) oplysninger om forvalterens aflønningspolitik og -praksis i henhold til § 20, og
- 6) oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videre-delegation til tredjemand i henhold til §§ 40 og 43, der som minimum omfatter følgende:
 - a) For enhver, der får overdraget ansvar:
 - i) virksomhedens navn og CVR-nummer eller for udenlandske forvaltere tilsvarende identifikationskode,
 - ii) virksomhedens hjemland, og

iii) hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed,

- b) En detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som forvalteren anvender til at
 - i) varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i forvalteren, og
 - ii) overvåge den delegerede aktivitet,
- c) For hvert af de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter eller har til hensigt at forvalte:
 - i) en kort beskrivelse af den delegerede porteføljeplejefunktion, herunder om en sådan delegation udgør en delvis eller fuld delegation, og
 - ii) en kort beskrivelse af den delegerede risikostyringsfunktion, herunder om en sådan delegation udgør en delvis eller fuld delegation,
- d) En beskrivelse af de periodiske foranstaltninger, som forvalteren skal gennemføre for at overvåge den delegerede opgave.«.

Den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 1, vil medføre, at en ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde en række oplysninger om de personer, som udfører forvalterens opgaver med hensyn til porteføljepleje og risikostyring og andre funktioner, som en forvalter herudover kan varetage i forbindelse med den kollektive forvaltning af en alternativ investeringsfond, jf. bilag 1.

Oplysningerne skal indeholde en beskrivelse af disse personers rolle, titel, placering i ledelseshierarkiet, en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for forvalteren, en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde, som kan være på årsbasis, og en beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der understøtter disse personers aktiviteter.

Det betyder, at der i ansøgningen skal fremgå oplysninger om, hvilke menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil bruge til at udføre sine opgaver opdelt på ansvarsområder i form af funktioner, og i det omfang det er relevant, til at føre tilsyn med sine delegerede opgaver. Formålet med bestemmelsen er at specificere de nødvendige oplysninger i behandling af ansøgning for at sikre, at de menneskelige og tekniske ressourcer reelt er til stede i selskabet.

Den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 2, vil medføre, at en ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde forvalterens juridiske navn og relevante identifikationskode, som for danske selskaber vil være CVR-nummer og for udenlandske forvaltere vil være en tilsvarende identifikationskode.

Den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 3, er en videreførelse af den gældende § 11, stk. 4, nr. 2, som dog er tilrettet til

FAIF-direktivets ordlyd. Der er ingen materiel ændring ved det foreslåede.

Den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 4, vil medføre, at aktivitetsplanen i ansøgningen skal indeholde oplysninger om, hvordan forvalteren har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil anvende til dette formål.

Den foreslåede ændring vil indebære, at forvalteren i sin aktivitetsplan yderligere skal forholde sig til og beskrive, hvordan den har til hensigt at overholde gældende krav om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser. Det gælder primært oplysninger om, hvordan bæredygtighedsrisici er integreret i forvalterens investeringsbeslutningsproces. En detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil anvende til dette formål er desuden væsentlig. Formålet er at sikre, at forvalteren forholder sig til disse krav og etablerer de nødvendige interne processer for at kunne leve op til dem.

Den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 5, vil være en videreførelse af den gældende § 11, stk. 4, nr. 4.

Den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 6, vil medføre, at det præciseres, hvilke oplysninger en ansøgning som minimum skal indeholde vedrørende delegationsaftaler og videredelegationsaftaler i henhold til §§ 40 og 43.

En ansøgning skal for enhver, der får overdraget et ansvar, indeholde virksomhedens navn og CVR-nummer eller for udenlandske forvaltere tilsvarende identifikationskode, virksomhedens hjemland og hvis relevant, skal virksomhedens tilsynsmyndighed fremgå. Derudover skal ansøgningen indeholde en detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som forvalteren anvender til at varetage den daglige porteføljepleje, til de daglige risikostyringsopgaver i forvalteren og til at overvåge den delegerede aktivitet. For hvert af de alternative investeringsfonde, som virksomheden forvalter eller har til hensigt at forvalte, skal der fremgå en kort beskrivelse af den delegerede porteføljeplejefunktion. Det skal bl.a. fremgå om en sådan delegation udgør en delvis eller fuld delegation. Derudover skal der fremgå en kort beskrivelse af den delegerede risikostyringsfunktion, herunder om delegationen af risikostyringsfunktionen udgør en delvis eller fuld delegation. Der skal desuden som minimum også fremgå en beskrivelse af de periodiske foranstaltninger, som forvalteren skal gennemføre for at overvåge den delegerede opgave. Der er tale om en kumulativ opremsning.

Den foreslåede ændring vil muliggøre, at en effektiv forvaltning af investeringsporteføljer og tilvejebringelse af den nødvendige ekspertise i et bestemt geografisk marked eller en bestemt aktivklasse ved delegation. Ansøgningen skal indeholde oplysninger vedrørende virksomheder, hvor forvalteren har delegeret ansvar. Forvalteren skal føre tilsyn med, overvåge og kontrollere delegerede aktiviteter, oplysninger om videredelegationsaftaler og start- og udløbsdato for delegations- og videredelegationsaftaler. Det skal derfor fremgå af ansøgningen på detaljeret niveau, hvilke menneskelige og tekniske ressourcer, som forvalteren anvender på dette. Dette skal sættes i forhold til de menneskelige og tekniske ressourcer, forvalteren anvender på portefølje- og risikostyring, som også skal være beskrevet på detaljeret niveau i ansøgningen. Ansøgningen skal også indeholde en liste over og beskrivelse af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af de forvaltede alternative fondes aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende risiko- og porteføljeplejefunktioner. Det skal også fremgå af ansøgningen, hvilke foranstaltninger der konkret gennemføres for at overvåge og kontrollere delegerede aktiviteter. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en forvalters delegationsstruktur er forsvarlig, og der er tilpas med ressourcer i forvalteren til at sikre en kontrol af de delegerede opgaver.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 3, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 7, stk. 2, i FAIF-direktivet.

Til nr. 12 (§ 11, stk. 7, nr. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 11, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om følgende: 1) de oplysninger, en virksomhed skal give, når virksomheden søger tilladelse som forvalter, 2) kravene til virksomhedens ansøgning, 3) kravene i stk. 3, nr. 4, 4) proceduren, kravene, tidsfrister m.v. i forbindelse med anmeldelse af erhvervelse af kvalificerede andele, jf. stk. 6, og 5) kravene i stk. 3, nr. 8 og 9, og nærmere regler om, hvilke hindringer der kan hæmme Finanstilsynet i effektivt at varetage tilsynets opgaver.

Det foreslås, at § 11, stk. 7, nr. 1 og 2, ophæves.

Den foreslåede vil medføre, at der ikke fremover vil være bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, en virksomhed skal give, når virksomheden søger tilladelse som forvalter og kravene til virksomhedens ansøgning. Ændringen vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere selv kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, en virksomhed skal give, når virksomheden søger tilladelse som forvalter, og kravene til virksomhedens ansøgning. Det foreslåede er en konsekvens af, at der med dette lovforslag foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 11, i

lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. hvor kravene til de oplysninger, en virksomhed skal give, når virksomheden søger tilladelse som forvalter og kravene til virksomhedens ansøgning vil fremgå.

Bemyndigelsen i § 11, stk. 7, nr. 1 og 2, er ikke udnyttet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 3, litra c, i FAIF-UCITS II-direktivet, hvorved artikel 7, stk. 6 og 7, i FAIF-direktivet ophæves.

Til nr. 13 (§ 13, stk. 4-6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

De gældende bestemmelser i § 13, stk. 1-3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for ledelsen i forvaltere af alternative investeringsfonde. Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at ledelsesmedlemmer i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger af alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 4-6 i § 13 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det gældende § 13, stk. 4 og 5, bliver herefter stk. 7 og 8.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at når en person indtræder i ledelsen af en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 13, stk. 1-3, i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Ledelsesmedlemmer kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 13, stk. 1-3, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer

Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i forvalter af alternative investeringsfonde kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan egnet- og hæderlighedsgodkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning om egnet- og hæderlighedsgodkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en parthøring af forvaltere og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 154, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte forvalter og den person som afgørelsen vedrører.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter *stk. 4* kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 168, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 63.

Det foreslåede *stk. 5*, fastsætter, når Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde en ny ledelsespost i en forvalter.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til "indtil videre". Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis

et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiel virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 5 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 5 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i § 13, stk. 2 og 3, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsættelig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 13, stk. 2 og 3, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt

også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundet afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 13, stk. 3, nr. 2, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til, at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger til-

bage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurderer, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage en ledelsespost i en forvalter.

Det foreslåede *stk. 6*, fastsætter, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold

til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i en forvalter kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde

den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at forvaltere af alternative investeringsfonde varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 13, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke

foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 13, stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør eller nøgleperson ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 13, stk. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordrer, at direktøren indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Til nr. 14 (§ 14, stk. 2 og 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 1, at inden for 3 måneder efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde underretter Finanstilsynet skriftligt ansøgeren om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej. Finanstilsynet kan forlænge denne frist med op til 3 måneder, hvis Finanstilsynet anser det for nødvendigt på grund af sagens særlige omstændigheder, og efter at have underrettet ansøgeren derom.

Det fremgår af den gældende stk. 2, at en ansøgning anses for fuldstændig i relation til stk. 1, når Finanstilsynet som minimum har modtaget oplysningerne nævnt i § 11, stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5, nr. 1 og 2. For forvaltere, der er omfattet

af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 4, skal Finanstilsynet tillige have modtaget oplysningerne i § 119, stk. 1.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at en forvalter må begynde at forvalte alternative investeringsfonde med investeringsstrategier som angivet i ansøgningen, når tilladelsen foreligger, jf. § 11, dog tidligst 1 måned efter at have indgivet eventuelle manglende oplysninger efter § 11, stk. 4, nr. 5, og stk. 5, nr. 3-5.

Det foreslås i § 14, stk. 2, at ændre »§ 11, stk. 4, nr. 1-4« til: »§ 11, stk. 4, nr. 1-6«.

Der er tale om en ændring som følge af, at § 11, stk. 4, nyaffattes, jf. lovforslagets § 2 nr. 11, hvorefter det foreslås, at en ansøgning om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, fremover vil skulle indeholde oplysninger om forvalterens aflønningspolitik og -praksis i henhold til § 20, og oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videre delegation til tredjemand i henhold til §§ 40 og 43.

Den foreslåede ændring vil medføre at en ansøgning om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde anses for fuldstændig, når Finanstilsynet som minimum har modtaget oplysningerne som nævnt i de gældende § 11, stk. 4, nr. 1-4 og de foreslåede § 11, stk. 4, nr. 5 og 6.

Det foreslås i § 14, stk. 3, at ændre »§ 11, stk. 4, nr. 5« til: »§ 11, stk. 4, nr. 6«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at § 11, stk. 4, nyaffattes, hvormed den foreslåede § 11, stk. 4, nr. 6, vil være en videreførelse af den gældende § 14, stk. 4, nr. 5, med specificeringer, jf. lovforslagets § 2, nr. 14. Det foreslåede vil medføre, at det er udspecificeret hvilke oplysninger, en forvalter eventuelt vil skulle vente 1 måned efter at have indgivet, før forvalteren kan påbegynde at forvalte alternative investeringsfonde med investeringsstrategier som angivet i ansøgningen.

Til nr. 15 (§ 16, stk. 1, 3. pkt. og § 11, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 16, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal have en minimumskapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 125.000 euro, og at selvforvaltende alternative investeringsfonde skal have en minimumskapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 300.000 euro. Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de aktiver, der er nævnt i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal forvalteren have en minimumskapital svarende til værdien af mindst 730.000 euro.

Det fremgår af den gældende § 16, stk. 11, at såfremt en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder kun § 126 a og kravene i stk. 5 og 7 samt regler udstedt i medfør af stk. 8-10 anvendelse. Såfremt en forvalter, der tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, har tilladelse til opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering i medfør af bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal forvalteren opfylde minimumskapitalkravet i § 126 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 16, stk. 1, 3. pkt. og § 11, 2. pkt., at ændre »bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii« til »§ 8, stk. 3, nr. 2«.

Forslaget er en konsekvens af, at der med dette lovforslag indsættes et nyt stykke 3 og 4 i § 8 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder de bestemmelser, som fremgår af det nuværende bilag 1, nr. 3. Bilag 1 foreslås med dette lovforslag nyaffattet. I nyaffattelsen foreslås det gældende nr. 3 i bilag 1 ikke videreført. Den foreslåede ændring af henvisningen i henholdsvis § 16, stk. 1 og 11, til § 8, stk. 3, nr. 2, vil medføre en henvisning til de regler, der i dag fremgår af det gældende bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, som fremover foreslås indført i § 8, stk. 3, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Ændringen af § 16, stk. 1 og 11, vil dermed ikke medføre materielle ændringer af bestemmelserne.

Der henvises til dette lovforslags § 2, nr. 10.

Til nr. 16 (§ 17, nr. 7, og § 19 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 17, nr. 7, at Finanstilsynet inddrager en forvalter af alternative investeringsfondes tilladelser efter denne lov helt eller delvis, herunder forbyder markedsføring af de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, hvis en forvalter ikke længere overholder betingelserne for at udøve skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, nr. 3, litra a, såfremt forvalteren har tilladelse hertil.

Det følger af den gældende § 19, at en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udøve skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, nr. 3, litra a, ikke må investere noget af kundens portefølje i de alternative investeringsfonde, som forvalteren selv forvalter, medmindre kunden forinden skriftligt har accepteret dette.

Det foreslås i § 17, nr. 7 og § 19, at ændre »bilag 1, nr. 3, litra a,« til: »§ 8, stk. 4, nr. 1«.

Forslaget er en konsekvens af, at der med dette lovforslag indsættes et nyt stykke 3 og 4 i § 8 i lov om forvaltere

af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder de bestemmelser, som fremgår af det nuværende bilag 1, nr. 3. Bilag 1 foreslås med dette lovforslag nyaffattet. I nyaffattelsen foreslås det gældende nr. 3 i bilag 1 ikke videreført. Den foreslåede ændring af henvisningen i henholdsvis § 17, nr. 7 og § 19, til § 8, stk. 4, nr. 1, vil medføre en henvisning til de regler, der i dag fremgår af det gældende bilag 1, nr. 3, litra a, som fremover foreslås indført i § 8, stk. 4, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Ændringen af § 17, nr. 7 og § 19 vil dermed ikke medføre materielle ændringer af bestemmelserne.

Der henvises til dette lovforslags § 2, nr. 10.

Til nr. 17 (§ 18, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 18, stk. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udøve aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, nr. i.

Det foreslås i § 18, stk. 4, at ændre »bilag 1, nr. 3, litra b, nr. i « til: »§ 8, stk. 3, nr. 1«.

Forslaget er en konsekvens af, at der med dette lovforslag indsættes et nyt stykke 3 og 4 i § 8 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der indeholder de bestemmelser, som fremgår af det nuværende bilag 1, nr. 3. Bilag 1 foreslås med dette lovforslag nyaffattet. I nyaffattelsen foreslås det gældende nr. 3 i bilag 1 ikke videreført. Den foreslåede ændring af henvisningen i § 18, stk. 4, til § 8, stk. 3, nr. 1, vil medføre en henvisning til de regler, der i dag fremgår af det gældende bilag 1, nr. 3, litra b, nr. 1, som fremover foreslås indført i § 8, stk. 3, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Ændringen af § 18, stk. 4, vil dermed ikke medføre materielle ændringer af bestemmelserne.

Der henvises til dette lovforslags § 2, nr. 10.

Til nr. 18 (§ 23, stk. 5 og 6 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 23 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvordan en forvalter af alternative investeringsfonde skal træffe foranstaltninger med henblik på at identificere, forhindre, styre og overvåge interessekonflikter for at forhindre, at de skader de forvaltede alternative investeringsfondes eller deres investorers interesser.

Det foreslås, at der efter stk. 4, indsættes et nyt stk. 5, hvor-

efter forvaltere af alternative investeringsfonde, der forvalter eller har til hensigt at forvalte en alternativ investeringsfond på initiativ af en tredjemand, skal forelægge Finanstilsynet detaljerede redegørelser og dokumentation for dens overholdelse af § 23, stk. 1-4. Dette gælder i tilfælde, hvor den pågældende alternative investeringsfond anvender navnet på en tredjemand, eller hvor en forvalter af en alternativ investeringsfond udpeger en tredjemand som den, der får overdraget ansvar i henhold til lovens kapitel 7. Det skal være under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter.

Det foreslås også, at der indsættes et nyt stk. 6, hvorefter de oplysninger, som forvalteren skal forelægge for Finanstilsynet i henhold til stk. 5, navnlig skal præcisere, hvilke rimelige skridt forvalteren har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden. Hvis disse konflikter ikke kan forebygges, skal der redegøres for, hvordan forvalteren identificerer, styrer, overvåger og, hvor det er relevant, oplyser om disse interessekonflikter for at forhindre, at de skader den alternative investeringsfond og dens investorers interesser.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter for Finanstilsynet skal redegøre og dokumentere, at forvalteren opfylder kravene i § 23, stk. 1-4, under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter, der kan opstå i situationen, hvor forvalteren, forvalter eller har til hensigt at forvalte en alternativ investeringsfond på initiativ af en tredjemand, eller forvalteren delegerer væsentlige opgaver til tredjemandsinitiativtageren. Forvalteren skal i redegørelsen til Finanstilsynet navnlig præcisere, hvilke skridt forvalteren har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden og når forvalteren ikke kan forhindre interessekonflikter, hvordan den indkredser, håndterer og overvåger disse interessekonflikter og hvor det er relevant, oplyser investorerne om disse interessekonflikter for at forhindre, at de skader den alternative investeringsfond og investorernes interesser.

De foreslåede ændringer vil medføre, at de gældende § 23, stk. 5 og 6, bliver nr. 7 og 8.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 2a til artikel 14 i FAIF-direktivet. ▸

Til nr. 19 (§ 23, stk. 6, der bliver til stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 23, stk. 6, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som forvalteren efter stk. 1 og 3-5 med rimelighed kan forventes at træffe, om de forskellige typer af interessekonflikter, som er omhandlet i stk. 2, og om forebyggelse af interessekonflikter.

Det foreslås i § 23, stk. 6, der bliver til stk. 8, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som forvalteren efter stk. 1 og 3-7 med rimelighed kan forventes at træffe, om de forskellige typer af interessekonflikter, som fremgår af stk. 2, og om forebyggelse af interessekonflikter.

Det foreslåede vil medføre, at som en konsekvens af, at det foreslås at indsætte to nye stykker i § 23 og de gældende § 23, stk. 5 og 6 bliver stk. 7 og 8, skal de to nye stykker også omfattes af denne bemyndigelsesbestemmelse. Derudover er der en sprogligændring, hvor "er omhandlet i" ændres til "fremgår af", uden at det har materiel betydning.

Bemyndigelsesbestemmelsen udvides til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som forvalteren efter stk. 1 og, som følge af dette lovforslags forslag til ny § 23, stk. 5 og 6, med rimelighed kan forventes at træffe, om de forskellige typer af interessekonflikter, som fremgår af stk. 2, om forebyggelse af interessekonflikter. Dette vil også være interessekonflikter, der kan opstå, når en forvalter påtager sig forvaltning af en fond fra tredjemand, da forholdet til tredjemand kan udfordre forvalterens evne til at opretholde varetagelsen af investorerne interesse.

Til nr. 20 (§§ 25 a-25 d, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 25 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vedrører likviditetsstyring, hvorefter forvaltere af alternative investeringsfonde for hver alternativ investeringsfond, med undtagelse af alternative investeringsfonde, der er af den lukkede type, og som ikke anvender gearing, skal have og anvende et passende likviditetsstyringssystem. Forvalteren skal også have passende procedurer, der giver forvalteren mulighed for at overvåge fondens likviditetsrisiko og sikre, at likviditetsprofilen af investeringerne stemmer overens med fondens underliggende likviditetsforpligtelser.

(Til § 25 a)

Det foreslås at indsætte nyt § 25 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter, der forvalter en alternativ investeringsfond af den åbne type skal vælge mindst to egnede likviditetsstyringsværktøjer fra dem, der er nævnt i bilag 2, nr. 2-8. Valget foretages efter at forvalteren har foretaget en egnethedsvurdering for så vidt angår den alternative investeringsfonds tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik i henhold til § 25, stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt fonden er af den åbne type, skal en forvalter vælge mindst to likviditetsstyrings-

værktøjer, som gennemføres ved dette lovforslags § 2, nr. 20.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 a, stk. 2, i lov om alternative investeringsfonde, hvorefter en forvalter af alternative investeringsfondes valg af likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1, ikke kun må omfatte de værktøjer, der fremgår af i bilag 2, nr. 5 og 6, som gennemføres ved dette lovforslags § 1, nr. 20.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalters valg af likviditetsstyringsværktøj i henhold til stk. 1, ikke kun må omfatte swing pricing (bilag 2, nr. 5) og dual pricing (bilag 2, nr. 6). En forvalter skal således vælge mindst et af de øvrige likviditetsstyringsværktøjer.

En forvalter kan ikke vælge swing pricing og dual pricing samtidigt, da de er to tilgange til at løse samme problemstilling. Swing pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved nettoværdien af andele eller kapitalandele i en investeringsfond justeres ved hjælp af en faktor ("swing factor"), der afspejler omkostningerne ved at likvidere, og dual pricing er en på forhånd fastsat mekanisme, hvorved tegnings- og indløsningskurserne for andele eller kapitalandele i en investeringsfond fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel med en faktor, der afspejler omkostningerne ved at likvidere.

Begge mekanismer tillægger dermed likvidationsomkostningerne til den pris en indtrædende eller udtrædende investor skal betale. Swing pricing tillægger omkostningerne til nettoværdien af andelen, og dual pricing tillægger omkostningerne til tegnings- og indløsningskursen for andelen. Anvendes begge mekanismer samtidigt vil investor betale dobbelt omkostninger.

Begge værktøjer er likviditetsstyringsværktøjer, der kræver, at aktiverne faktisk kan sælges og sælges til retvisende priser. Det er vigtigt, at forvalterne også har værktøjer til at håndtere situationer, hvor aktiverne ikke kan sælges og/eller retvisende priser ikke kan findes.

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 a, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at fondens vedtægter eller fondsbestemmelser indeholder bestemmelser om de valgte likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1 til eventuel anvendelse i den alternative investeringsfonds investors interesse.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter skal sikre, at fondens vedtægter eller fondsbestemmelser indeholder bestemmelser, om de valgte likviditetsstyringsværktøjer.

Investorer bør, for at kunne træffe investeringsbeslutninger i overensstemmelse med deres risikovillighed og likviditetsbehov, kunne finde information om betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer. Samtidig danner vedtægterne eller fondsbestemmelserne grundlag for de vilkår som en fond opererer efter. Dette grundlag skal derfor indeholde bestemmelser om anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer for, at fonden kan anvende dem effektivt.

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 a, stk. 4, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter forvaltere af alternative investeringsfonde kan beslutte at vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj for en alternativ investeringsfond, jf. stk. 1, hvis den alternative investeringsfond er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pengemarkedsforeninger.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt en fond er godkendt som pengemarkedsforening, kan forvalteren beslutte kun at vælge ét likviditetsstyringsværktøj, uagtet kravet om valg af mindst to i henhold til stk. 1.

Pengemarkedsforeninger er underlagt en række særlige krav til investerbare aktiver, stresstest, spredningsgrænser m.v., der bl.a. sikrer en større grad af likviditet i fonden. Den er derfor som konstruktion mere likvid. En pengemarkedsfonds mulighed for at sælge og prissætte sine aktiver er derfor i mindre grad udfordret. Der er derfor ikke det samme behov for likviditetsstyringsværktøjer for denne type fond.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 a, stk. 5, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde skal implementere detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. stk. 1, samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter skal have detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj i medfør af stk. 1, samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj. Dvs. at bestyrelsen skal fastlægge en politik indeholdende en detaljeret beskrivelse af de forhold, der skal være gældende for, at et likviditetsstyringsværktøj aktiveres eller deaktiveres. Politikken skal indeholde beskrivelser for hvert likviditetsstyringsværktøj. Endvidere skal forvalteren kunne måle, overvåge og rapportere om de nødvendige forhold, der begrunder aktivering eller deaktivering af likviditetsværktøjerne valgt for den pågældende fond. Forvalteren skal effektivt kunne aktivere eller deaktivere det pågældende værktøj.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 a, stk. 6, i lov om alternati-

ve investeringsfonde m.v., hvorefter forvalter af alternative investeringsfonde skal meddele Finanstilsynet om de i stk. 1 nævnte valg og de i stk. 5 detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering.

Det foreslåede vil medføre at, forvalteren skal meddele Finanstilsynet om de i stk. 1 og stk. 5 nævnte valg af likviditetsstyringsværktøjer og politikker og procedurer for aktivering og deaktivering heraf. Det vil indebære, at som led i registreringen af oprettelse af nye fonde hos Finanstilsynet, skal forvalteren angive de valgte likviditetsstyringsværktøjer, samt redegøre for tilhørende bestemmelser fastsat i de tilhørende politikker og forretningsgange for aktiveringen og deaktivering.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 8, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 2b til artikel 16 i FAIF-direktivet.

(Til § 25 b)

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 b, stk. 1, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter indløsning i naturalier, jf. i bilag 2, nr. 8, som gennemført ved dette lovforslags § 2, nr. 20 kun kan aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af den alternatives investeringsfonds aktiver.

Brugen af indløsning i naturalier er ikke egnet for detailinvestorer, men bør kun aktiveres for at imødekomme professionelle investorers indløsningskrav for at styrke investorbeskyttelsen. Samtidig bør der tages højde for risikoen for forskelsbehandling mellem indløsende investorer og andre andelshavere eller aktionærer, såfremt kun nogle af disse indløses i naturalier.

Det foreslåede vil medføre, at en fond kun kan anvende indløsning i naturalier til at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer. Indløsningen i naturalier skal svare til en pro rata-andel af fondens aktiver.

Ved professionel investor skal forstås investorer, som opfylder kravene i bilag II til direktiv 2014/65/EU (MIFID II).

Det foreslås at indsætte nyt § 25 b, stk. 2, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter indløsningen i naturalier ikke skal svare til en pro rata-andel af den alternative investeringsfonds aktiver, hvis fonden udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med fondens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende fond er en exchange-traded fund som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv om markeder for finansielle instrumenter. Der er tale om en undtagelse til stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt fonden er en ETF (exchange-traded fund) som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter, og udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med afdelingens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af afdelingens aktiver. Dvs. at et indløsningskrav på 10 pct. af fondens andele ikke skal opfyldes med en 10 pct. andel af hver af afdelingens aktiver. Dog skal værdien af den andel af afdelingens aktiver, som den indløsende professionelle investor modtager, være tilsvarende indløsningskravets andel af afdelingens aktiver.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 b, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde, der forvalter en fond af den åbne type, midlertidigt kan udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele, når det er i den alternative investeringsfonds investorers interesse, jf. bilag 2, nr. 1, som foreslås gennemført ved dette lovforslags § 1, nr. 20.

Det foreslåede vil medføre, at loven direkte anerkender muligheden for forvalteren til at anvende midlertidig udsættelse af indløsningen som likviditetsstyringsværktøj for fonde af den åbne type. Udsættelse af indløsningen må kun anvendes, såfremt det er i investorenes interesse. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor den indre værdi ikke kan fastsættes grundet markedsforhold, eller hensynet til ligebehandling af investorerne fordrer, at indløsningen sker efter realisering af aktiverne.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 b, stk. 4, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1 og 3, kan aktivere eller deaktivere andre likviditetsstyringsværktøjer valgt fra bilag 2, nr. 2-8, hvis disse værktøjer indgår i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Det foreslåede vil medføre, at forvalteren kan aktivere eller deaktivere de likviditetsstyringsværktøjer, som gennemført ved dette lovforslags § 2, nr. 20, som valgt i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1 og som fremgår af fondens vedtægter eller fondsbestemmelser, jf. § 25 a, stk. 3, hvor det er nødvendigt for at beskytte den alternative investeringsfonds investorers interesser.

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 b, stk. 5, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde i den alternative investeringsfonds

investorers interesse kan aktivere side pockets, jf. bilag 2, nr. 9 som gennemført i dette lovforslags § 2, nr. 20.

Det foreslåede vil medføre, at forvalteren kan anvende side pockets, såfremt det er i investorenes interesse. Dvs. hvor hensynet til investorerne fordrer en adskillelse af illikvide aktiver fra de resterende likvide aktiver.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 b, stk. 6, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde kun må anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller side pockets, jf. stk. 3 og 5, i undtagelsestilfælde, hvor omstændighederne kræver det, og hvis der tages hensyn til den alternative investeringsfonds investorers interesser.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter kun må anvende udsættelse af indløsningen eller side pockets, jf. stk. 3 og 5, i undtagelsestilfælde, hvor omstændighederne kræver det, og hvis der tages hensyn til investorenes interesser.

Med undtagelsestilfælde menes omstændigheder, som ikke kunne forudses og undgås. Eksempelvis markeder, der ikke fungerer, eller usædvanlige forhold, der bevirker, at værdiansættelse af aktiver ikke kan ske pålideligt. Der kan opstå situationer, hvor et marked ikke er tilgængeligt i længere perioder, og hvor aktiverne her derfor ikke kan prissættes, og likviditeten er forsvundet.

Anvendelse af udsættelse eller side pockets skal medvirke til en mere rimelig behandling af investorer. Eksempelvis når den indre værdi ikke pålideligt kan fastsættes, vil en udsættelse af indløsningen beskytte nye investorer mod at tegne ejerandel til en skæv pris og nuværende investorer fra at lade sig indløse til en skæv pris. En side pocket kan være i investorenes interesse, når specifikke aktiver ikke kan prissættes eller sælges, og hvor det derfor kan være nødvendigt at skille disse aktiver i en aktiv-lomme, som kun investorerne på tidspunktet for oprettelsen af lommen fortsat har ejerandele i.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 8, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 2b, fjerde og femte afsnit, samt et nyt stk. 2c, til artikel 16 i FAIF-direktivet.

(Til § 25 c)

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 c, stk. 1, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde straks skal underrette Finanstilsynet, hvis:

a) forvalteren aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der fremgår af bilag 2, nr. 1,

b) forvalteren aktiverer eller deaktiverer et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, der fremgår af i bilag 2, nr. 2-8, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter straks skal underrette Finanstilsynet, hvis forvalteren aktiverer eller deaktiverer udsættelse af indløsning og tegning af andele, eller aktiverer eller deaktiverer et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, der fremgår af bilag 2, nr. 2-8, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Fondens vedtægter eller fondsbestemmelser vil med lovforslagets § 2, nr. 20, komme til at indeholde bestemmelser om de likviditetsstyringsværktøjer som fonden kan anvende samt hvordan og hvornår disse kan anvendes. Det er derfor relevant at underrette Finanstilsynet, når likviditetsstyringsværktøjer anvendes på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure, da det dermed kan være anvendt på vilkår som investorerne ikke er oplyst om.

En forvalter skal dermed altid underrette Finanstilsynet, med beskrivelse af årsag, varighed, størrelse og betydning for investorerne, når den aktiverer eller deaktiverer udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning.

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 c, stk. 2, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter inden for en rimelig frist skal underrette Finanstilsynet, før den aktiverer eller deaktiverer side pockets, jf. bilag 2, nr. 9, som gennemføres ved dette lovforslags § 2, nr. 20.

Forvalteren skal underrette Finanstilsynet for at sikre, at indførelsen af en side pocket er den bedste løsning for fondens investorer. Det er indgribende at indføre en side pocket, og det bør kun gøres i ekstraordinære situationer. Underretningen bør indeholde forvalterens vurdering, som leder til indførelsen af side pocket samt selve instrumentets udformning.

Det foreslås at indsætte nyt § 25 c, stk. 3, i lov om alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet straks informerer de kompetente myndigheder i forvalterens værtsland Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har beføjelse til at dele de oplysninger, der modtages i medfør af dette stykke med de kompetente myndigheder. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal informere ESMA og de kompetente myndigheder i fondens værtsland, altså de lande som forvalteren markedsfører fonden i, om enhver underretning som Finanstilsynet modtager fra forvalteren i henhold til stk. 1 og 2. Finanstilsynet skal desuden informere ESRB, såfremt der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet. Formålet med bestemmelsen er at samle viden om brugen af værktøjerne for at sikre tilsynsmæssig harmonisering. Herudover sikrer det, at alle tilsynsmyndigheder i de lande, en fond markedsføres i, er behørigt informeret om brugen af værktøjerne i den givne fond. Til sidst sikres det, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har beføjelse til at dele de oplysninger, der modtages i medfør af stk. 3, med de kompetente myndigheder.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 8, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 2d, til artikel 16 i FAIF-direktivet.

(Til § 25 d)

Det foreslås at indsætte et nyt § 25 d, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter Finanstilsynet kan kræve, at forvaltere af alternative investeringsfonde aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der fremgår af bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet. Alle følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Det skal være i investorernes interesse.
- 2) Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.
- 3) Der skal forinden være foretaget høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.
- 4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.

Likviditetsstyringsværktøjet i bilag 2, nr. 1, vedrører udsættelse af indløsning og tegning. Der henvises til bemærkningerne til bilag 2, nr. 1 i dette lovforslags § 2, nr. 83.

83Det er en forudsætning, at det skal være i investorernes interesse og under ekstraordinære omstændigheder. At det skal være i investorernes interesse og under ekstraordinære omstændigheder, vil eksempelvis være i de tilfælde, hvor der ikke kan stilles retvisende priser grundet markedsforhold eller operationelle forhold.

Det er også en forudsætning, at det skal være efter høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.

Det er også en forudsætning, at der skal være tale om risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet. Risici for investorbeskyttelsen vil omfatte de situationer, hvor der grundet markedsforhold eller operationelle forhold ikke kan

stilles retvisende priser. Det gælder særligt situationer, hvor markedspriserne på relevante aktiver er meget volatile og markederne generelt er udsat for markedsstress. Risici for den finansielle stabilitet vil omfatte situationer, hvor der grundet indløsningspres eller lign. vil blive solgt ud af aktiver, som kan forstærke priserne i nedadgående retning på markedet for de pågældende aktiver med negative virkninger på andre øvrige finansielle markeder i en sådan grad, at det bidrager til finansiell ustabilitet.

Endelig er det en forudsætning, at vurderingen skal foretages ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt nødvendiggør en sådan aktivering eller deaktivering.

Den foreslåede § 25 d i lovforslaget implementerer artikel 1, stk. 20, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 46, stk. 2, litra j, i FAIF-direktivet.

Til nr. 21 (§§ 26 a – 26 g i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

En forvalter af en alternativ investeringsfond, som forvalter låneudstedende fonde, er ikke i gældende ret underlagt specifikke regler for disse låneudstedende fonde. De er underlagt de generelle regler for forvaltere af alternative investeringsfonde i FAIF-loven. Der er således ikke krav om særskilte politikker, procedurer og processer for ydelse af lån i låneudstedende fonde.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt afsnit om supplerende krav til låneudstedere af alternative investeringsfonde. Det foreslåede afsnit indeholder bestemmelserne §§ 26 a-g.

(Til § 26 a)

Det foreslås i § 26 a, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at den låneudstedende alternative investeringsfond, den forvalter, er af den lukkede type, jf. dog stk. 2. Dette berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.

Det foreslåede vil medføre, at en låneudstedende fond skal være af den lukkede type. Det betyder, at låneudstedende fonde ikke må have en indløsningspolitik, der tillader indløsning af investorerne i løbet af fondens levetid. Kravet i dette stykke berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, i Europa-Parlamentets og Rådets

Forordning (EU) Nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.

Det foreslås i *stk. 2*, at uanset *stk. 1* kan en låneudstedende alternativ investeringsfond være åben, forudsat at forvalteren af den alternative investeringsfond, der forvalter den, kan påvise overfor Finanstilsynet, at den alternative investeringsfonds likvidetsrisikostyringssystem er foreneligt med dens investeringsstrategi og indløsningspolitik.

Det foreslåede vil medføre, at en låneudstedende fond kan være åben uagtet § 26 a, stk. 1, såfremt fondens likvidetsstyringssystem er foreneligt med dens investeringsstrategi og indløsningspolitik, jf. § 25, stk. 2 og 3. Fonden skal kunne demonstrere, at fondens procedurer og styring sikrer, at fonden reelt er åben for investorerne. Procedurene skal dermed sikre en passende mængde likvide aktiver afhængig af graden af illikviditet af fondens lån, eller andre metoder til anskaffelse af likviditet. Forvalteren skal have procedurer til at overvåge og stressteste likviditetsbehovet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 8, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 2a til artikel 16 i FAIF-direktivet.

(Til § 26 b)

Det foreslås i § 26 b, *stk. 1*, at en forvalter af alternative investeringsfonde, for så vidt angår låneudstedende aktiviteter, skal gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån.

En forvalter af en låneudstedende alternativ investeringsfond er ikke i dag underlagt regulering ud over de generelle risikostyringsregler, der findes i § 24 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der fastsætter en række krav til risikostyringsfunktionen for alle forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse. Der er således ikke krav om særskilte politikker, procedurer og processer, når en alternativ investeringsfond yder lån.

Med henblik på at sikre det rette grundlag for en professionel forvaltning af alternative investeringsfonde og for at afbøde risiciene for den finansielle stabilitet bør forvaltere, der forvalter alternative investeringsfonde, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, indføre effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån og efterleve disse.

De bør også indføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisiko og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje, som skal efterleves, hvis de alternative investeringsfonde, de forvalter, beskæftiger

sig med udstedelse af lån, herunder når disse alternative investeringsfonde opnår eksponering for lån gennem tredjeparter. Disse politikker, procedurer og processer bør stå i et rimeligt forhold til omfanget af lånudstedelsen og bør revurderes regelmæssigt.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde, der beskæftiger sig med lån, vil skulle indføre specifikke politikker, procedurer og forretningsgange for effektiv håndtering af låneydelser, som skal efterleves.

Forvalteren vil skulle udarbejde en kreditpolitik, der skal fastlægge betingelserne for fondens ydelse af lån. Forvalteren vil endvidere skulle udarbejde en risikostyringsramme, der identificerer, måler, overvåger og styrer risici forbundet med låneudstedende aktiviteter, herunder kreditrisiko, likviditetsrisiko, markedsrisiko og operationel risiko.

Forvaltere af alternative investeringsfonde, der yder lån, vil skulle udarbejde en proces for due diligence af potentielle låntagere for at sikre, at de givne lån er indenfor kreditpolitikken. Dette vil kunne omfatte gennemgang af låntagernes finansielle situation, kreditvurdering, låneformål og lånevilkår.

Forvaltere af alternative investeringsfonde, der yder lån, vil skulle etablere en proces for løbende overvågning af låntagernes økonomiske og operationelle præstationer samt overholdelse af lånevilkår. Forvalteren vil skulle indføre politikker og procedurer til styring af likviditetsrisiko forbundet med låneudstedende aktiviteter, herunder fastlæggelse af en likviditetsbuffer og håndtering af uforudsete likviditetsbehov.

Det foreslås i § 26 b, stk. 2, at en forvalter, hvis denne forvalter alternative investeringsfonde, der beskæftiger sig med udstedelse af lån, herunder når disse alternative investeringsfonde opnår eksponering for lån gennem tredjemand, også skal gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisikoen og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje, holde disse politikker, procedurer og processer ajour og sikre, at de forbliver effektive og efterlevet, og gennemgå dem regelmæssigt og mindst en gang om året.

Det foreslåede vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, der beskæftiger sig med udstedelse af lån, vil skulle sikre, at de gennemførte politikker, procedurer og processer løbende vedligeholdes. Forvalteren vil regelmæssigt og mindst én gang årligt skulle gennemgå styringsdokumenterne og sikre, at disse fortsat er effektive og ajourførte.

Det foreslås i stk. 3, at stk. 1 og stk. 2 ikke finder anvendelse på udstedelse af aktionærudlån, hvis den nominelle værdi

af sådanne lån samlet set ikke overstiger 150 pct. af den alternative investeringsfonds kapital, jf. dog kravene i § 18 stk. 1, nr. 5.

Det foreslåede vil medføre, at kravene i § 26 b, stk. 1 og stk. 2, ikke vil finde anvendelse, hvis den alternative investeringsfonds låneudstedende aktiviteter alene omfatter udstedelse af aktionærudlån, hvor den nominelle værdi samlet set ikke overstiger 150 pct. af den alternative investeringsfonds kapital.

Forvalteren vil fortsat skulle leve op de generelle regler om risikostyring i § 24, stk. 1–6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og kravene i § 18, stk. 1, nr. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter af alternative investeringsfonde til enhver tid skal overholde alle gældende regler, så forvalteren bedst muligt kan varetage interesserne for de forvaltede fonde, fondenes investorer og markedernes integritet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 7, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt litra d og afsnit til artikel 15, stk. 3, i FAIF-direktivet.

(Til § 26 c)

Det foreslås i § 26 c, stk. 1, at en forvalter af en alternativ investeringsfond, hvis en alternativ investeringsfond, den forvalter, udsteder lån, skal sikre, at den nominelle værdi af de lån, der udstedes til en enkelt låntager, samlet set ikke overstiger 20 pct. af den alternative investeringsfonds kapital, hvis låntageren er et af følgende

- 1) en finansiell virksomhed som defineret i artikel 13, nr. 25, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF,
- 2) en alternativ investeringsfond eller en
- 3) UCITS som defineret i § 3, stk. 1, nr. 47

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter der forvalter en alternativ investeringsfond, der udsteder lån, vil være forpligtet til at sikre, at den nominelle værdi af de lån, der udstedes til en enkelt låntager, samlet set ikke overstiger 20 pct. af den alternative investeringsfonds kapital, hvis låntageren er enten en finansiell virksomhed, alternativ investeringsfond eller UCITS.

Formålet med ændringen er at søge at begrænse risikoen for den finansielle stabilitet, hvis virksomheden ikke kan tilbagebetale lånet til den alternative investeringsfond. Bestemmelsen har til formål at forhindre overdreven eksponering mod en enkelt låntager og fremme en hensigtsmæssig långivningspraksis.

Det foreslås i *stk. 2*, at begrænsningen i *stk. 1* ikke berører de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.

Det foreslåede vil medføre, at begrænsningerne fastsat i den foreslåede § 26 c, *stk. 1*, i lov om alternative investeringsfonde, ikke vil berøre de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat i Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde. De nævnte forordninger regulerer henholdsvis EuVECA'er, EuSEF'er og ELTIF-fonde. Kravene til diversificering under det foreslåede *stk. 1*, vil dermed eksistere som et tillæg til kravene i disse forordninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at den i *stk. 1* fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. finder anvendelse fra den dato, der er angivet i den alternative investeringsfonds regler, vedtægter eller prospekt, og som ikke må være senere end 24 måneder fra datoen for den første tegning af den alternative investeringsfonds andele eller kapitalandele. Ved fastsættelse af anvendelsesdatoen skal der tages højde for særlige forhold og kendetegn ved de aktiver, som den alternative investeringsfond skal investere i. Finanstilsynet kan efter forelæggelse af en behørigt begrundet investeringsplan, under ekstraordinære omstændigheder, godkende en forlængelse af denne tidsfrist med op til 12 måneder.

En låneudstedende fond vil i sine regler, vedtægter eller prospekt skulle tage stilling til, hvornår grænsen finder anvendelse.

Den låneudstedende fond vil ved fastsættelse af en anvendelsesdato skulle tage højde for særlige forhold og kendetegn ved de aktiver, som den alternative investeringsfond ønsker at investere i. Finanstilsynet kan efter forelæggelse af en behørigt begrundet investeringsplan under ekstraordinære omstændigheder godkende en forlængelse af denne tidsfrist med yderligere højst 12 måneder.

Det foreslåede vil medføre, at den låneudstedende fond skal tage højde for særlige forhold og kendetegn ved de aktiver, som den alternative investeringsfond vil skulle investere i når den fastsætter anvendelsesdatoen for en investeringsgrænse på 20 pct., som omtalt i den foreslåede § 26 c, *stk. 3*, nr. 1, i lov om alternative investeringsfonde.

Finanstilsynet vil kunne forlænge denne frist til højst 24 måneder fra datoen for den første tegning af den alternative

investeringsfonds andele eller kapitalandele, og således forlænge fristen angivet i den foreslåede § 26 c, *stk. 3*, nr. 1, i lov om alternative investeringsfonde med op til 12 måneder under ekstraordinære omstændigheder. En sådan forlængelse kan kun gives under helt særlige omstændigheder. Dette vil eksempelvis kunne være væsentlig markedsvolatilitet, komplekse investeringsstrategier, eksterne faktorer som politiske kriser eller naturkatastrofer, eller tekniske udfordringer. En sådan forlængelse vil kræve en velbegrunderet ansøgning fra fonden og nøje overvejelse fra Finanstilsynet for at sikre, at det er berettiget.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at den alternative investeringsfond vil have tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige forberedelser og træffe investeringsbeslutninger i overensstemmelse med dens strategi og de aktiver, den agter at investere i. Det påhviler forvalteren at sikre, at anvendelsesdatoen ikke fastsættes længere fremme i tiden end højst nødvendigt.

Dette vil ikke kunne være senere end 24 måneder fra datoen for den første tegning af den alternative investeringsfonds andele eller kapitalandele.

Det foreslås i *stk. 4*, at den i *stk. 1* fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. ophører med at finde anvendelse, når forvalteren påbegynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse investorernes andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond.

Såfremt forvalteren påbegynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse investorernes andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond, vil den foreslåede investeringsgrænse ikke finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at den i *stk. 1* fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. udsættes midlertidigt, hvis den alternative investeringsfonds kapital øges eller reduceres. Denne udsættelse skal være tidsbegrænset til den periode, der er strengt nødvendig, under behørig hensyntagen til interesserne for investorerne i en alternativ investeringsfond og må under alle omstændigheder ikke vare længere end 12 måneder.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt den alternative investeringsfonds kapital øges eller reduceres for at fonden vil få mulighed for at allokere fondens midler inden for grænserne igen, vil den foreslåede investeringsgrænsen midlertidigt heller ikke finde anvendelse. Reducering eller øgning af fondes kapital med henblik på at allokere fondens midler inden for grænserne skal foregå uden unødigt ophold dog under hensyntagen til fondens investorer.

Denne udsættelse af investeringsgrænsen på 20 pct. skal være tidsbegrænset til den periode, der er strengt nødvendig, under behørig hensyntagen til interesserne for investorerne i en alternativ investeringsfond og må under alle omstændigheder ikke vare længere end 12 måneder.

Således vil suspensionen af en aktivitet eller funktion i den alternative investeringsfond skulle være midlertidig og ikke vare længere end 12 måneder.

Formålet med bestemmelsen er at imødegå, at investorerne i den alternative investeringsfond vil lide unødige økonomiske tab eller andre negative konsekvenser som følge af en suspension. Dette samtidig med at der tages hensyn til hensigtsmæssig forvaltning og håndtering af den alternative investeringsfond.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 7, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 15, ved at tilføje stk. 4a og 4c, i FAIF-direktivet.

(Til § 26 d)

Det foreslås i § 26 d, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at gearingen for en låneudstedende alternativ investeringsfond, som den forvalter, ikke udgør mere end:

- 1) 175 pct. hvis den pågældende alternative investeringsfond er åben.
- 2) 300 pct. hvis den pågældende alternative investeringsfond er lukket.

En forvalter af en låneudstedende fond er ikke i dag underlagt regler om gearing. Alternative investeringsfonde er generelt heller ikke underlagt regler om gearing.

Det foreslåede vil medføre, at der indføres grænser for, hvor meget gearing en låneudstedende fond kan optage.

Grænserne vil være afhængige af, om fonden er åben for indløsning og emission, eller om den er lukket. Risikoen for den finansielle stabilitet er større for åbne alternative investeringsfonde, som kan være genstand for store indløsningsniveauer. En alternativ investeringsfond af typen ”åben” er karakteriseret ved, at investorer løbende kan investere i den alternative investeringsfond, ligesom de inden for fastsatte intervaller normalt kan få deres investering indløst, jf. artikel 1 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 694/2014.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet og indføre forholds-

mæssige sikkerhedsforanstaltninger samt at begrænse risikoen for overdreven gældsætning, hvilket vil kunne bidrage til at beskytte investorerne og den finansielle stabilitet. Begrænsningerne har til formål at sikre en passende balance mellem fondens lån og dens egenkapital, og dermed mindske risikoen for at fonden og dens investorer lider tab.

Ifølge det foreslåede *stk. 2* vil gearingen for en låneudstedende alternativ investeringsfond udtrykkes som forholdet mellem den pågældende alternative investeringsfonds eksponering beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden som defineret i artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn, og dens nettoaktivværdi.

Gearing i alternative investeringsfonde udregnes som fondens nettoaktivværdi i forhold til fondens samlede eksponering. Den samlede eksponering skal opgøres efter bruttometoden og forpligtelsesmetoden, jf. artikel 6, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 231/2013 af 19. december om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn. Efter den foreslåede bestemmelse vil det blive fastsat, at gearing til brug for grænserne på henholdsvis 175 pct. i en åben fond og 300 pct. i en lukket fond i det foreslåede stk. 1, skal opgøres som fondens nettoaktivværdi og fondens samlede eksponering efter forpligtelsesmetoden.

Herudover skal den måde, risikostyringsfunktionerne funktionelt og hierarkisk er opdelt på, være på niveau med andre forvaltere, der har sammenlignelige investeringsstrategier, målsætninger og risikoprofiler.

Ifølge det foreslåede *stk. 3*, vil låneaftaler, som er fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorer i den låneudstedende alternative investeringsfond, ikke anses for at udgøre eksponering med henblik på beregning af det forhold, der er beskrevet i stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at låneaftaler, der er fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorerne i den låneudstedende alternative investeringsfond, ikke tæller med som en eksponering i beregningen af gearinggraden i det foreslåede § 26 d, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det vil medføre, at såfremt investorerne i fonden har indgået kontraktlige forpligtelser, der fuldt ud dækker gælden i låneaftalerne, vil denne gæld ikke blive regnet med i beregningen af fondens eksponering.

Dette kan påvirke måden, hvorpå fondens risiko og økonomiske sundhed vurderes, da visse typer af gældsforpligtelser ikke vil blive taget i betragtning ved beregningen af fondens eksponering i forhold til andre investeringer eller aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis en låneudstedende alternativ investeringsfond overtræder kravene i denne bestemmelse, og overtrædelsen ligger uden for forvalteren af den alternative investeringsfonds kontrol, træffer forvalteren inden for en passende frist de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, under behørig hensyntagen til investorenes interesser i den låneudstedende alternative investeringsfond.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter af en låneudstedende alternativ investeringsfond vil blive forpligtet til, inden for en passende frist, at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på en uhensigtsmæssig situation. En sådan situation vil eksempelvis kunne opstå, hvis en låneudstedende alternativ investeringsfond konstaterer, at en eller flere af dens låntagere står over for finansielle udfordringer, der gør det vanskeligt for låntageren at opfylde sine forpligtelser over for fonden.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse, hvis den låneudstedende alternative investeringsfond har overtrådt kravene i den foreslåede § 26 d og overtrædelsen ligger uden for forvalterens kontrol.

Således vil forvalteren af en låneudstedende alternativ investeringsfond have en selvstændig handlepligt, hvis overtrædelse af gearingen i fonden skyldes eksterne faktorer eller andre forhold, som forvalteren ikke direkte kan kontrollere, ligesom forvalteren vil være forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forsøge at løse problemet inden for en rimelig tidsramme.

Forvalteren skal udføre handlingerne under hensyntagen til § 18 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som indeholder generelle bestemmelser for alternative investeringsfonde. Bestemmelsen fastlægger bl.a., at en forvalter skal udøve sine aktiviteter i overensstemmelse med redelig forretningssskik og god praksis inden for forvaltningsområdet. Bestemmelsen fastlægger også, at en forvalter skal råde over og effektivt anvende de ressourcer og procedurer, som er nødvendige for en tilfredsstillende udøvelse af virksomheden, træffe alle rimelige foranstaltninger for at undgå interessekonflikter og, når de ikke kan undgås, påvise, styre og overvåge interessekonflikterne. Efter bestemmelsen skal en forvalter desuden oplyse de forvaltede alternative investeringsfonde, investorerne i disse og eventuelle andre berørte parter om mulige interessekonflikter for at forhindre, at de får negativ indflydelse på de forvaltede fonde eller investorerne i disses interesser. Endelig fastlægger bestemmelsen, at en forvalter, for at sikre, at fondene

behandles retfærdigt, skal overholde alle gældende regler, således at forvalteren bedst muligt kan varetage interesserne for de forvaltede fonde, fondenes investorer og markedernes integritet og behandle alle de forvaltede alternative investeringsfondes investorer retfærdigt.

Det foreslås i *stk. 5*, at kravene i stk. 1 ikke finder anvendelse på en låneudstedende alternativ investeringsfond, hvis udlånsaktiviteter udelukkende består i udstedelse af aktionærudlån, forudsat at den nominelle værdi af disse lån samlet set ikke overstiger 150 pct. af den pågældende alternative investeringsfonds kapital. Denne undtagelse berører dog ikke Finanstilsynets beføjelser, jf. § 69, stk. 3-6.

Det foreslåede vil medføre, at kravene i det foreslåede § 26 d, stk. 1, ikke vil finde anvendelse på en låneudstedende alternativ investeringsfond, hvis udlånsaktiviteter udelukkende består i udstedelse af aktionærudlån, forudsat at den nominelle værdi af disse lån samlet set ikke overstiger 150 pct. af den pågældende alternative investeringsfonds kapital.

For nærmere vedrørende aktionærudlån henvises der til lovforslagets § 2, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

Det følger af § 69, stk. 4, 1. pkt. at såfremt Finanstilsynet skønner det nødvendigt for at sikre den finansielle stabilitet efter underretning af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og i givet fald den relevante alternative investeringsfonds kompetente myndigheder, fastsættes grænser for det gearingsniveau, som forvalteren må anvende for de enkelte fonde, som forvalteren forvalter.

Efter § 69, stk. 4, 2. pkt., kan Finanstilsynet tillige fastsætte andre restriktioner for forvalterens forvaltning af en alternativ investeringsfond for at begrænse gearingens medvirken til at forøge den systemiske risiko i det finansielle system eller risikoen for uro på markederne.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 7, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 15, ved at indsætte stk. 4b i FAIF-direktivet.

(Til § 26 e)

Det foreslås i § 26 e, at en forvalter skal sikre, at en alternativ investeringsfond, som den forvalter, ikke yder lån til følgende:

- 1) Forvalteren af den alternative investeringsfond eller denne forvalters medarbejdere
- 2) Den alternative investeringsfonds depositar eller de enheder som depositaren har delegeret funktioner til i forbindelse med den alternative investeringsfond i overensstemmelse med kapitel 8

- 3) En enhed, som forvalteren af den alternative investeringsfond har delegeret funktioner til i overensstemmelse med kapitel 7, eller medarbejderne i denne enhed
- 4) En enhed inden for samme koncern som forvalteren af den alternative investeringsfond, som defineret i artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, undtagen hvis den pågældende enhed er en finansiel virksomhed, der udelukkende finansierer låntagere, som ikke er nævnt i nr. 1-3.

En forvalter af en låneudstedende fond er ikke på nuværende tidspunkt underlagt regler om interessekonflikter, og der er dermed ikke i dag regler, der regulerer, hvem en alternativ investeringsfond må eller ikke må yde lån til.

Det foreslåede vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter en låneudstedende alternativ investeringsfond, vil skulle sikre, at den alternative investeringsfond ikke yder lån til forvalteren eller denne forvalters medarbejdere, fondens depositar, eller den der får overdraget ansvar for fonden. Dette er et supplement til de generelle regler i § 139 d i selskabsloven om væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter.

Den låneudstedende alternative investeringsfond vil desuden være afskåret fra at kunne yde lån til virksomheder i samme koncern, dvs. fondens modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder, medmindre den omtalte virksomhed er en finansiel virksomhed, der ikke er omfattet af overstående.

Formålet med den foreslåede ændring er at forhindre potentielle interessekonflikter og sikre en sund og gennemsigtig långivningspraksis i den låneudstedende alternative investeringsfond.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 7, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 15, ved at indsætte stk. 4e i FAIF-direktivet.

(Til § 26 f)

Det foreslås i § 26 f, at udsteder en alternativ investeringsfond lån, skal provenuet af lånene, minus eventuelle tilladte gebyrer for deres forvaltning, tildeles den pågældende alternative investeringsfond fuldt ud. Alle omkostninger og udgifter i forbindelse med forvaltningen af lån skal klart oplyses i overensstemmelse med § 62.

En forvalter af en låneudstedende fond er ikke på nuværende tidspunkt underlagt specifikke regler om provenuet af lånene, hvorfor der ligeledes ikke er regler om, hvordan provenuet af lånene skal fordeles.

Det foreslåede vil medføre, at provenuet af lånene, som en låneudstedende alternativ investeringsfond udsteder, vil skulle tildeles den pågældende alternative investeringsfond fuldt ud, fratrukket gebyret til forvalteren af den alternative investeringsfond.

Forvalteren af den låneudstedende alternative investeringsfond vil skulle stille en beskrivelse af alle gebyrer og omkostninger med angivelse af de maksimale beløb, som direkte eller indirekte afholdes af investorerne, til rådighed på den måde, der er angivet i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser, inden investorerne investerer i den alternative investeringsfond.

Formålet hermed vil være at sikre, at provenuet fra lånene vil forblive i den alternative investeringsfond efter, at eventuelle gebyrer er fratrukket, og at der er klarhed og gennemsigtighed over omkostningerne forbundet med forvaltningen af disse lån.

Formålet med ændringen vil være at bidrage til at beskytte investorenes interesser ved at sikre, at de midler, der genereres fra den alternative investeringsfonds aktiviteter, anvendes og administreres på en ansvarlig og gennemsigtig måde.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 7, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 15, ved at tilføje stk. 4f i FAIF-direktivet.

(Til § 26 g)

Det foreslås i § 26 g, stk. 1, at forvaltere ikke må forvalte alternative investeringsfonde, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, hvis hele eller dele af disse alternative investeringsfonde investeringsstrategi er at udstede lån med det ene formål at overføre disse lån eller eksponeringer til tredjemænd.

Der er i dag ikke regulering rettet specifikt mod forvaltere af en låneudstedende alternativ investeringsfond.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke må forvalte låneudstedende alternative investeringsfonde, hvis hele eller dele af de alternative investeringsfondes strategi er at udstede lån med det ene formål at overføre disse lån eller eksponeringer til tredjemænd. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke et forbud mod overførsel eller salg af lån til tredjemænd, men formålet med ydelsen af lånet skal fra starten være at beholde det på fondens balance. Derfor må det ikke være hele eller en del af investeringsstrategien, at lånet skal overføres til tredjemænd.

Det foreslås i *stk. 2*, at en forvalter skal sikre, at den alternative investeringsfond, den forvalter, beholder 5 pct. af den nominelle værdi af hvert lån, den har udstedt og efterfølgende overført til tredjemænd. Denne procentdel af hvert lån beholdes 1) indtil udløb for lån med en løbetid på op til otte år eller for lån ydet til forbrugere uanset deres løbetid 2) i en periode på mindst 8 år for andre lån.

Det foreslåede vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde vil være forpligtet til at sikre, at den alternative investeringsfond bevarer en økonomisk interesse på 5 pct. af den nominelle værdi af de lån, de har ydet og solgt. Det vil indebære, at den låneudstedende alternative fond har et interessefællesskab med investorerne. De 5 pct. skal beholdes indtil udløb for lån med en løbetid på op til otte år eller for lån ydet til forbrugere uanset deres løbetid og i en periode på mindst otte år for andre lån.

En forbruger er defineret i artikel 3, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler som en fysisk person, der i forbindelse med transaktioner, som er omfattet af dette direktiv, ikke handler som led i sin erhvervmæssige virksomhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 2* ikke finder anvendelse, hvis

- 1) forvalteren begynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond,
- 2) salget af lånet er nødvendigt med henblik på at overholde de restriktive foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 215 i Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde, eller produktkrav,
- 3) salget af lånet er nødvendigt for at give forvalteren af den alternative investeringsfond mulighed for at gennemføre investeringsstrategien for den alternative investeringsfond, den forvalter, i den alternative investeringsfonds investorers bedste interesse, eller
- 4) salget af lånet skyldes en forringelse af den risiko, der er forbundet med lånet, og som forvalteren af den alternative investeringsfond har opdaget som led i sin due diligence- og risikostyringsproces, jf. § 24, stk. 2-4 og § 26 b og køberen informeres om denne forringelse ved køb af lånet.

Det foreslåede vil medføre en række undtagelser fra kravet i det foreslåede *stk. 2* om, at fonden skal beholde de 5 pct. indtil udløb for lån med en løbetid på op til otte år eller for lån ydet til forbrugere uanset deres løbetid og i en periode på mindst otte år for andre lån.

Den foreslåede *stk. 3*, nr. 1, vil medføre, at kravet i det foreslåede *stk. 2*, ikke vil finde anvendelse, hvis forvalteren begynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver

for at indløse andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond.

Den foreslåede *stk. 3*, nr. 2, vil medføre, at kravet i det foreslåede *stk. 2*, ikke vil finde anvendelse, hvis salget af lånet er nødvendigt med henblik på at overholde de restriktive foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 215 i TEUF, eller produktkrav.

Den foreslåede *stk. 3*, nr. 3, vil medføre, at kravet i det foreslåede *stk. 2*, ikke vil finde anvendelse, hvis salget af lånet er nødvendigt for at give forvalteren af den alternative investeringsfond mulighed for at gennemføre investeringsstrategien for den alternative investeringsfond, den forvalter, i den alternative investeringsfonds investorers bedste interesse

Den foreslåede *stk. 3*, nr. 4, vil medføre, at kravet i det foreslåede *stk. 2*, ikke vil finde anvendelse, hvis salget af lånet skyldes en forringelse af den risiko, der er forbundet med lånet, og som forvalteren af den alternative investeringsfond har opdaget som led i sin due diligence- og risikostyringsproces, jf. § 24, stk. 2-4 og § 26 b, og køberen informeres om denne forringelse ved køb af lånet.

Den foreslåede ændring vil give forvalteren en række handlemuligheder i forbindelse med salg af lån fra den låneudstedende alternative investeringsfond under en række nærmere beskrevne betingelser. Fælles for betingelserne i den foreslåede *stk. 3*, nr. 1-4 er, at de alle vil have til formål at varetage hensynet til fondens og investorernes interesser.

Det foreslås i *stk. 4*, at forvalteren af den alternative investeringsfond efter anmodning fra Finanstilsynet skal påvise, at den opfylder betingelserne for anvendelse af den pågældende undtagelse, der er fastsat i *stk. 3*.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover vil få mulighed for at kræve, at en forvalter af alternative investeringsfonde, der yder lån, skal kunne påvise over for Finanstilsynet, at forvalteren opfylder betingelserne for at anvende en af undtagelserne, der er fastsat i det foreslåede *stk. 3*.

Formålet er at give Finanstilsynet mulighed for at efterprøve og føre tilsyn med, at forvaltere, der benytter en af undtagelserne i det foreslåede *stk. 3*, opfylder alle betingelserne herfor.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 7, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, ændrer artikel 15, ved at tilføje *stk. 4h* og *4i* i FAIF-direktivet.

Til nr. 22 (§ 38 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 38 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter af alternative investeringsfonde skal underrette Finanstilsynet, når forvalteren har til hensigt at delegere udførelsen af væsentlige opgaver til tredjemand. Underretningen skal ske, inden delegationsaftalen træder i kraft.

Det foreslås i § 38, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal underrette Finanstilsynet, når forvalteren har til hensigt at delegere udførelsen, på forvalterens egne vegne, af en eller flere af de i bilag 1 nævnte funktioner eller af de i § 8, nævnte tjenesteydelser til tredjemand. Underretningen skal ske, inden delegationsaftalen træder i kraft.

Den foreslåede ændring vil præcisere, at der er tale om alle de typer af opgaver og tjenesteydelser, som fremgår af § 8 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 9, litra a, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 20, stk. 1, 1. afsnit, i FAIF-direktivet.

Til nr. 23 (§ 40, nr. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 40, nr. 6, at forvalteren skal kunne godtgøre, at den, der delegeres til, har kompetencerne, er i stand til at udføre de pågældende funktioner og er blevet udvalgt med passende omhu.

Det foreslås i § 40, nr. 6, at forvalteren skal kunne godtgøre, at den, der delegeres til, har kompetencerne, er i stand til at udføre de pågældende funktioner og levere de pågældende tjenesteydelser, og er blevet udvalgt med passende omhu.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det præciseres, at delegation kan ske af både funktioner og tjenesteydelser, jf. den foreslåede §38, stk. 1. Se bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 9, litra a, nr. ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 20, stk. 1, litra f, første del, i FAIF-direktivet.

Til nr. 24 (§ 42, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 42, stk. 1, i lov om alternative investeringsfonde m.v., at forvalteren af alternative

investeringsfondes pligter og ansvar over for de alternative investeringsfonde og fondenes investorer ikke påvirkes af, at forvalteren videredelegerer opgaver til tredjemand.

Det foreslås i § 42, stk. 1, at forvalteren af alternative investeringsfondes pligter og ansvar over for sine kunder, de alternative investeringsfonde og disses investorer ikke påvirkes af, at forvalteren videredelegerer funktioner eller tjenesteydelser til tredjemand eller af en eventuel efterfølgende videredelegation.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det præciseres, at delegation kan ske af både funktioner og tjenesteydelser, jf. den foreslåede § 38, stk. 1. Se bemærkningerne hertil. Derudover vil ændringen indebære, at hvor det før har været præciseret, en forvalter stadig har sine pligter og sit ansvar over for de alternative investeringsfonde og disses investorer, når forvalteren videredelegerer funktioner og tjenesteydelser, vil det fremover også være præciseret, at en forvalter også stadig har sine pligter og sit ansvar over for sine kunder.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 9, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 20, stk. 3, første del, i FAIF-direktivet.

Til nr. 25 (§ 42, stk. 2 og 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 42, stk. 2, i lov om alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter ikke må delegere opgaver i et sådant omfang, at denne ikke reelt kan anses for at være forvalter, eller at forvalteren får karakter af at være et tomt selskab.

Det foreslås i § 42, stk. 2, at en forvalter ikke må delegere funktioner eller tjenesteydelser i et sådant omfang, at denne ikke reelt kan anses for at være forvalter, eller leverandør af de i § 8 nævnte tjenesteydelser, og i en sådan udstrækning, at forvalteren får karakter af at være et tomt selskab.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det præciseres, at delegation kan ske af både funktioner og tjenesteydelser, jf. den foreslåede § 38, stk. 1. Se bemærkningerne hertil.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 9, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 20, stk. 3, anden del, i FAIF-direktivet.

Det foreslås at indsætte nyt § 42, stk. 3, hvorefter forvalteren af alternative investeringsfonde skal sikre, at udførelsen af de funktioner, der fremgår af bilag 1, og leveringen af de

tjenesteydelser, der fremgår af § 8 er i overensstemmelse med denne lov. Denne forpligtelse gælder uanset den lovgivningsmæssige status eller hvor de, der får overdraget ansvar, eller de, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.

Bestemmelsen vil medføre, at det præciseres, at ansvaret for at overholde FAIF-loven, stadig ligger hos forvalteren, selv om der er delegeret funktioner og tjenesteydelser til andre virksomheder.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 9, litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 20, stk. 3a, til FAIF-direktivet.

Til nr. 26 (§ 43, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 43, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at tredjemand ikke må videredelegere væsentlige opgaver, denne har fået ved delegation fra forvalteren, medmindre de oplyste betingelser er opfyldt.

Det foreslås at ændre § 43, stk. 1, 1. afsnit, således at, tredjemand ikke må videredelegere funktioner eller tjenesteydelser, denne har fået ved delegation fra forvalteren, medmindre de oplyste betingelser er opfyldt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen ikke længere kun indeholder betingelser for hvornår væsentlige opgaver kan videredelegeres. Fremover vil bestemmelsen betyde, at betingelserne skal være opfyldt i alle tilfælde, hvor en tredjemand vil delegere funktioner eller tjenesteydelser. Ændringen fra ”opgaver” til ”funktioner og tjenesteydelser” er en konsekvens af, at det præciseres, at delegation kan ske af funktioner og tjenesteydelser, jf. den foreslåede § 38, stk. 1 (se bemærkningerne hertil).

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 9, litra c, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i indledningen til artikel 20, stk. 4, i FAIF-direktivet.

Det fremgår af den gældende § 43, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at hvis den, der har fået delegeret væsentlige opgaver fra tredjemand, videredelegerer opgaverne, skal en sådan delegation opfylde samme krav som dem, der gælder for tredjemands videredelegation.

Det foreslås at ændre § 43, stk. 2, således, at hvis den, der har fået delegeret funktioner eller tjenesteydelser fra tredjemand, videredelegerer opgaverne, skal en sådan delegation opfylde samme krav som dem, der gælder for tredjemands videredelegation.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det præciseres, at delegation kan ske af funktioner og tjenesteydelser, jf. den foreslåede § 38, stk. 1 (se bemærkningerne hertil).

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 9, litra d, første afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 20, stk. 6, i FAIF-direktivet.

Til nr. 27 (§ 43, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Der er ikke i gældende ret regler om, at hvis markedsføringsfunktionen, jf. bilag 1, nr. 2, litra b, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører den alternative investeringsfond i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97, betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene § 38 og § 43, stk. 2, uanset en eventuel distributionsaftale mellem forvalteren af alternative investeringsfonde og distributøren.

Det foreslås at indsætte et nyt § 43, stk. 3, hvorefter det, uanset § 38 og § 43, stk. 2, gælder, at hvis markedsføringsfunktionen, jf. bilag 1, punkt 2b, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører den alternative investeringsfond i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97, betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene § 38 og § 43, stk. 2, uanset en eventuel distributionsaftale mellem forvalteren af alternative investeringsfonde og distributøren.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en distributionsaftale mellem forvalteren af alternative investeringsfonde og distributøren ikke vil anses for at være en delegation og dermed være undtaget af reglerne i kapitel 7 om delegation, såfremt distributøren handler på egne vegne i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter (i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97. Markedsføringen af alternative investeringsfonde gennemføres ikke altid direkte af forvalteren, men af en eller flere distributører på vegne af enten forvalteren eller på egne vegne. Navnlig kan der være tilfælde, hvor en uafhængig distributør markedsfører en alternativ investeringsfond uden forvalterens viden. De fleste distributører er underlagt reguleringsmæssige krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU (MiFID II) eller direktiv (EU) 2016/97 (7), som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Det anerkendes derfor, at aftaler, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører den alternative investeringsfond i henhold til direktiv

2014/65/EU (MiFID II) eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, ikke vil blive anset som en delegationsaftale. Reglerne om delegation vil derfor ikke finde anvendelse, uanset om forvalteren og distributøren har indgået en distributionsaftale.

At distributøren markedsfører i henhold til MiFID, medfører, at distributøren vil skulle have tilladelse som værdipapirhandler i henhold til § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglervirksomhed og investeringservice og -aktiviteter for at kunne være omfattet af bestemmelsen. En investeringsrådgiver med tilladelse efter § 3, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere investeringsrådgivere og boligkreditformidlere vil således ikke være omfattet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 9, litra d, andet afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 20, stk. 6a, til FAIF-direktivet.

Til nr. 28 (§ 48 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 48, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at depositaren skal være etableret i det land, hvor den alternative investeringsfond har hjemland, hvis depositaren er udpeget af en alternativ investeringsfond fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i en ny § 48 a, stk. 1, at indsætte, at Finanstilsynet uanset § 48, stk. 1, kan tillade, at et kreditinstitut, jf. § 46, stk. 1, nr. 1, der er etableret i en anden medlemsstat, udpeges som depositar, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

1) Finanstilsynet har modtaget en begrundet anmodning fra forvalteren af den alternative investeringsfond om at tillade udpegelse af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, og denne anmodning viser, at der mangler depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland, som effektivt kan opfylde den alternative investeringsfonds behov under hensyntagen til dens investeringsstrategi.

2) Det samlede beløb på det nationale depositarmarked i den alternative investeringsfonds hjemland af aktiver, der er overdraget til opbevaring, jf. § 51, på vegne af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union, der er meddelt tilladelse eller registreret i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 18, litra a, og som forvaltes af en forvalter, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, ikke overstiger 50 mia. euro eller det tilsvarende beløb i en anden valuta. Aktiver, der overdrages til opbevaring af depositarer, der handler i henhold til § 109, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, og depositarens egne aktiver tages ikke

i betragtning ved afgørelsen af, om betingelsen i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 2. Uanset om betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, tillader Finanstilsynet først, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, efter at have foretaget en individuel vurdering af manglen på relevante depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland under hensyntagen til den alternative investeringsfonds investeringsstrategi.

Stk. 3. Tillader Finanstilsynet, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, jf. stk. 1, underretter Finanstilsynet Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed herom.

Stk. 4. Stk. 1-3 berører ikke anvendelsen af kapitel 8 og § 180, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 1, med undtagelse af § 48, stk. 1.

Det foreslåede i § 48 a, stk. 1, nr. 1, vil indebære, at Finanstilsynet skal have modtaget en begrundet anmodning fra forvalteren af den alternative investeringsfond om at tillade udpegning af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, og denne anmodning skal vise, at der mangler depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland, som effektivt kan opfylde den alternative investeringsfonds behov under hensyntagen til dens investeringsstrategi.

Det foreslåede i § 48 a, stk. 1, nr. 2, vil medføre, at det er en betingelse for udpegning, af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, at det samlede beløb på det nationale depositarmarked i den alternative investeringsfonds hjemland af aktiver, der er overdraget til opbevaring, jf. § 51, ikke overstiger en værdi af 50 mia. EUR. Dette gælder, når aktiverne er overdraget til opbevaring på vegne af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union, der er meddelt tilladelse eller registreret i henhold til gældende national ret i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 18, litra a, og som forvaltes af en forvalter, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat.

Aktiver, der overdrages til opbevaring af depositarer, som handler i henhold til § 109, nr. 1 og 2, i lov om alternative investeringsfonde m.v., og depositarens egne aktiver tages ikke i betragtning ved afgørelsen af, om betingelsen om beløbsgrænsen, er opfyldt.

Der er tale om kumulative betingelser i det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det foreslåede i § 48 a, stk. 2, vil medføre, at uanset om betingelserne i § 48 a, stk. 1, er opfyldt, tillader Finanstilsynet først, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, efter at have foretaget en individuel

vurdering af manglen på relevante depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland under hensyntagen til den alternative investeringsfonds investeringsstrategi.

Det foreslåede i § 48 a, stk. 3, vil medføre, at Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, hvis Finanstilsynet tillader, at forvalteren udpeger en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat.

Det foreslåede i § 48 a, stk. 4, vil medføre, at § 48 a ikke berører anvendelsen af reglerne for depositarer i kapitel 8 og § 180, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 1, med undtagelse af § 48, stk. 1.

Den foreslåede nye § 48 a vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 5a i artikel 21, i FAIF-direktivet.

Til nr. 29 og 30 (§ 49, nr. 4 og 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 49, at udpegelsen af en depositar, der er etableret i et tredjeland, ud over kravene i § 46 er underlagt en række betingelser. Det følger af den gældende nr. 4, at en betingelse er, at det tredjeland, hvor depositaren er etableret, må ikke være opført på den liste over ikke samarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af Financial Action Task Force.

Det fremgår af den gældende nr. 5, at en betingelse er, at hvis en alternativ investeringsfond fra et tredjeland forvaltes af en forvalter med hjemland i Danmark eller markedsføres i Danmark, skal Danmark have indgået en aftale med depositarens kompetente myndigheder, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst om indkomst og formue.

Det foreslås at nyaffatte § 49, nr. 4, således at det er en betingelse, at det tredjeland, hvor depositaren er etableret, ikke er identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Det foreslåede vil medføre, at det land, hvor depositaren er etableret, ikke må være identificeret som værende et højrisikotredjeland. Det vil dermed ikke længere være et krav, at depositaren ikke må være etableret i et land, som fremgår af listen over ikke samarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af Financial Action Task Force.

Det foreslås endvidere i § 49, nr. 5, efter »skatteaftaler« at indsætte »og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner«.

Det foreslåede vil medføre, at når der udpeges en depositar fra et tredjeland, må tredjelandet, hvor depositaren er etableret, ikke være et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet, for at en alternativ investeringsfond fra et tredjeland kan markedsføres i Danmark.

De foreslåede § 49, nr. 4 og 5, skal læses i sammenhæng med den foreslåede § 49, stk. 2, som fremgår af dette lovforslags § 1, nr. 28.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra b, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 21, stk. 6, første afsnit, litra c og d, i FAIF-direktivet.

Til nr. 31 (§ 49, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 49, stk. 1, at udpegelsen af en depositar, der er etableret i et tredjeland, ud over kravene i § 46 er underlagt betingelserne i § 49, stk. 1, nr. 1-7.

Det foreslås i et nyt stk. 2, at betingelserne i § 49, stk. 1, nr. 4 og 5, finder uanset § 49, stk. 1, anvendelse på tidspunktet for udpegelsen af depositaren. Identificeres et tredjeland, hvor en forvalter med tilladelse efter stk. 1, er etableret, som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. stk. 1, nr. 4 eller tilføjes det til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. stk. 1, nr. 5, efter meddelelse af tilladelse, skal der efter udpegelsen af depositaren udpeges en ny depositar inden for en passende periode under behørig hensyntagen til investorernes interesser. Denne periode må ikke være længere end to år.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt betingelserne i stk. 1, nr. 4 og 5, ikke kan opretholdes, skal der udpeges en ny depositar inden for en passende periode under behørig hensyntagen til investorernes interesser. § 49, stk. 1, nr. 4 og 5, ændres med dette lovforslags § 2, nr. 29 og 30.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra b, nr. ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt afsnit i artikel 21, stk. 6, FAIF-direktivet.

Til nr. 32 (§ 54, stk. 2, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative)

Det følger af den gældende § 54, stk. 2, nr. 3, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., at det er en betingelse for delegation efter bestemmelsen, at depositaren har udvist tilstrækkelig dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af enhver tredjemand, som opgaverne er delegeret til.

Det foreslås i § 54, stk. 2, nr. 3, efter »som opgaverne er delegeret til« at indsætte »undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral som defineret i artikel 1, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler«

Den foreslåede vil medføre, at depositaren fritages fra kravet i nr. 3 om at have udvist tilstrækkelig dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen, når depositaren delegerer opgaver til en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra c, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 21, stk. 11, andet afsnit, litra c, i FAIF-direktivet.

Til nr. 33 (§ 54, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 54, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne, som gennemfører direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, og levering af ydelser via tredjelandes værdipapirafviklingssystemer, ikke anses som delegation af depositarfunktioner.

Det foreslås at nyaffatte § 54, stk. 6, således, at levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udstederværdipapircentral som defineret i artikel 1, litra e, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, ikke betragtes som delegation af depositarens opbevaringsfunktioner. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral,

som defineret i artikel 1, litra f, i ovenfor nævnte forordning, anses som delegation af depositarens opbevaringsfunktioner.

Den foreslåede ændring vil medføre, at levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udstederværdipapircentral, vil være fritaget reglerne om delegation. Det betyder, at der ikke skal indgås aftale om delegation med værdipapirafviklingssystemet, før depot-selskabet kan overdrage en alternativ investeringsfonds finansielle instrumenter til værdipapirafviklingssystemet med henblik på afvikling af indgåede handler. Undtagelsen vil være med til at sikre et mere effektivt samarbejde mellem depot-selskaber og værdipapircentraler. Omvendt præciseres det, at værdipapircentraler, der selv deltager i et værdipapirafviklingssystem på lige fod med andre depot-selskaber, underlægges samme regler som disse.

Ændringen vil ligeledes medføre, at levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, skal anses som værende delegation, og dermed overholde reglerne om delegation.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra c, nr. ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 21, stk. 11, femte afsnit, i FAIF-direktivet.

Til nr. 34 (§ 59 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 59, at en depositar efter anmodning skal stille alle de oplysninger til rådighed for depositarens kompetente myndigheder, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for den alternative investeringsfonds og dennes forvalters kompetente myndigheder. Såfremt den alternative investeringsfond eller dennes forvalters kompetente myndigheder er forskellige fra depositarens, skal depositarens kompetente myndigheder straks videregive de modtagne oplysninger til den alternative investeringsfond og dennes forvalters kompetente myndigheder.

Det foreslås i § 59, 2. pkt., at ændre »de modtagne oplysninger til den alternative investeringsfond og dennes forvalters kompetente myndigheder« til »alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til den alternative investeringsfond og forvalterens kompetente myndigheder. Såfremt depositarens kompetente myndigheder er forskellig fra den alternative investeringsfonds eller forvalteren af den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder, skal den alternative investeringsfonds eller forvalteren af den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder straks videregive alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til depositarens kompetente myndigheder«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at i det modsat i dag ikke er alle de modtagne oplysninger, der skal udleveres, men kun de oplysninger, der er relevante. Derudover vil det medføre, at de kompetente myndigheder for den alternative investeringsfond eller forvalteren også har en forpligtelse til straks at videregive alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til depositarens kompetente myndigheder.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra d, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 21, stk. 16, i FAIF-direktivet.

Til nr. 35 (§ 60, nr. 3, litra b, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 60 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depositaren. Det omfatter bl.a. nærmere betingelser for udførelsen af depositarfunktionerne i § 50, stk. 1, og §§ 51 og 52, herunder betingelser for, hvordan depositaren skal udøve sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, der er registreret hos en central depositar, jf. § 60, nr. 3, litra b.

Finanstilsynet har ikke udnyttet muligheden for at fastsætte nærmere regler for depositarens udførelse af opbevaringsopgaver.

Det foreslås i § 60, nr. 3, litra b, at ændre »central depositar« til »værdipapircentral«.

Der er alene tale om en sproglig ændring, for at ensrette, så det samme begreb bruges alle steder.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 10, litra e, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 21, stk. 17, litra c, nr. ii, i FAIF-direktivet.

Til nr. 36 (§ 62, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, at en forvalter for hver alternativ investeringsfond fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som den forvalter, samt for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren markedsfører i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal stille oplysninger samt eventuelle væsentlige ændringer af disse til rådighed på den måde, der

er angivet i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser, inden investorerne investerer i den alternativ investeringsfond.

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, nr. 1-25, hvilke oplysninger, der skal stilles til rådighed for fondens investorer.

De gældende regler kræver ikke, at en forvalter skal stille oplysninger vedrørende navnet for en alternativ investeringsfond, som den forvalter eller markedsfører, til rådighed for fondens investorer.

Det foreslås i § 62, stk. 1, at indsætte før nr. 1 som nyt nummer, at en forvalter skal oplyse navnet på den alternative investeringsfond.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forvalteren skal stille navne på den alternative investeringsfond til rådighed for en alternativ investeringsfonds investorer, inden investorerne investerer i den pågældende alternative investeringsfond.

Navnet på en alternativ investeringsfond er et særligt element, der påvirker investorenes valg og giver et første indtryk af fondens investeringsstrategi og -mål. Selv om navnet på en alternativ investeringsfond allerede indgår i de oplysninger, der gives til investorerne forud for aftalens indgåelse, er det nyttigt at understrege betydningen af navnet ved specifikt at understrege, at det udgør væsentlige oplysninger forud for aftaleindgåelsen, i den centrale investorinformation og prospektet, som bør gives til detailinvestorer, inden de investerer i den pågældende alternative investeringsfond.

Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at de gældende nr. 1-18 vil blive nr. 2-19.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 11, litra a, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 23, stk. 1, litra a, i FAIF-direktivet.

Til nr. 37 (§ 62, stk. 1, nr. 15, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås i § 62, stk. 1, nr. 14, der bliver nr. 15 at ændre »bilag 1, nr. 1 og nr. 2« til: »bilag 1«.

Ændringen er en konsekvens af, at lovens bilag 1, nr. 3, i sin helhed rykkes op i lovens § 8, stk. 3 og 4, for at skabe mere overensstemmelse med FAIF-direktivet. Bilag 1, nr. 1 og nr. 2 udgør derfor hele bilag 1.

Se bemærkninger til § 8 i lov om alternative investeringsfonde, jf. dette lovforslags § 1, nr. 10.

Til nr. 38 (§ 62, stk. 1, nr. 17, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, at en forvalter for hver alternativ investeringsfond skal stille oplysninger samt eventuelle væsentlige ændringer af disse til rådighed for fondens investorer på den måde, der er angivet i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser, inden investorerne investerer i den alternativ investeringsfond.

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, nr. 1-25, hvilke oplysninger, der skal stilles til rådighed.

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, nr. 16, at sådanne oplysninger omfatter en beskrivelse af den alternative investeringsfonds styring af likviditetsrisici, herunder en beskrivelse af investorernes ret til at blive indløst både under normale og under ekstraordinære omstændigheder samt de aftaler, der er indgået med investorer om indløsning.

Det foreslås i § 62, stk. 1, nr. 16, der bliver nr. 17, at indsætte efter »indløsning« »muligheden og betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer valgt i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at investorerne bliver bedre oplyst om både de styringsværktøjer, som en forvalter kan bruge i den pågældende alternative investeringsfond, og som kan påvirke investorerne samt de omkostninger, som er forbundet med en fond, inden de investerer i den alternative investeringsfond. Dette vil også bidrage til, at en investor vil træffe en investeringsbeslutning på et bedre oplysningsgrundlag.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 11, litra a, nr. ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 23, stk. 1, litra h, i FAIF-direktivet.

Til nr. 39 (§ 62, stk. 1, nr. 20, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, at en forvalter for hver alternativ investeringsfond fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som den forvalter, samt for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren markedsfører i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal stille oplysninger samt eventuelle væsentlige ændringer af disse til rådighed for fondens investorer på den måde, der er angivet i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser, inden investorerne investerer i den alternative investeringsfond.

Det fremgår af den gældende § 62, stk. 1, nr. 1-25, hvilke oplysninger, der skal stilles til rådighed.

Det foreslås i § 62, stk. 1, at indsætte efter nr. 18, der bliver nr. 19, et nyt nr. 20, hvorefter en forvalter skal oplyse en liste over gebyrer, afgifter og udgifter, som afholdes af forvalteren i forbindelse med driften af den alternative investeringsfond, og som direkte eller indirekte skal allokere til den alternative investeringsfond.

Det foreslåede vil medføre, at der skabes øget gennemsigtighed for investorerne med hensyn til de omkostninger, som er forbundet med en given investering. Dette vil også bidrage til, at en investor vil kunne træffe en investeringsbeslutning på et oplyst grundlag.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de gældende nr. 19-25 bliver nr. 21-27.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 11, litra a, nr. iii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 23, stk. 1, litra ia, i FAIF-direktivet.

Til nr. 40 (§ 64, nr. 4-6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 64, at en forvalter for hver alternativ investeringsfond regelmæssigt skal give fondens investorer en række oplysninger.

Det foreslås i § 64 efter nr. 3 at indsætte nr. 4-6, hvorefter en forvalter regelmæssigt skal oplyse fondens investorer om:

- 4) S sammensætningen af den udstedte låneportefølje.
- 5) På årsbasis: Alle gebyrer, afgifter og udgifter, som direkte eller indirekte er afholdt af investorer.
- 6) På årsbasis: Enhver modervirksomhed, enhver dattervirksomhed eller enhver virksomhed med et særligt formål, som er anvendt i forbindelse med den alternative investeringsfonds investeringer af eller på vegne af forvalteren.

Den foreslåede ændring vil medføre, at investorerne fremover regelmæssigt vil få flere oplysninger om deres investeringer. Den foreslåede ændring vil dermed skabe øget gennemsigtighed for investorerne. En virksomhed med særligt formål er på engelsk en "special purpose vehicle" eller SPV. Det vil kun være låneudstedende fonde, som skal inkludere sammensætningen af den udstedte låneportefølje i informationerne.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 11,

litra b, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter litra d-f i artikel 23, stk. 4, i FAIF-direktivet.

Til nr. 41 (§ 66 a, stk. 8-11, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 66 a, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en kapitalforvalter bl.a. skal udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, der har aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, der beskriver, hvordan kapitalforvalteren integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi. Det fremgår af den gældende stk. 2, at politikken skal bl.a. beskrive, hvordan kapitalforvalteren overvåger selskaber, hvori der investeres inden for relevante områder, hvordan kapitalforvalteren fører dialog med selskaber, hvori der investeres, hvordan kapitalforvalteren udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier og samarbejder med andre aktionærer, samt hvordan kapitalforvalteren kommunikerer med interessenter i selskaber, hvori der investeres.

En kapitalforvalter skal en gang årligt offentliggøre, hvordan forvalterens politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse og en redegørelse for de væsentligste afstemninger og forvalterens brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser.

Af det gældende stk. 3 fremgår det, at en kapitalforvalter en gang årligt skal offentliggøre, hvordan forvalterens politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse og en redegørelse for de væsentligste afstemninger forvalterens brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser. Det skal ligeledes offentliggøres, hvordan kapitalforvalteren har stemt m.v., jf. det gældende stk. 4.

Kapitalforvalteren kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene, hvis den offentliggør en begrundet forklaring herfor, jf. det gældende stk. 5.

Det foreslås i § 66 a, stk. 8, at en kapitalforvalter samtidig med offentliggørelsen af de i stk. 1-5 nævnte oplysninger skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalforvalteren samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne nævnt i § 66 a, stk. 1-5, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet med henblik på, at Finanstilsynet skal videresende disse til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal kapitalforvalteren også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til

format og ledsages af en række metadata. De nye krav vil blive fastlagt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 10. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en database, hvortil kapitalforvalteren skal indsende oplysningerne. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030, hvilket betyder, at kapitalforvalteren først fra denne dato skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 66, stk. 8, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 2, nr. 42.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 66 a, stk. 9, at Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videresende oplysningerne, som Finanstilsynet modtager fra kapitalforvalteren i medfør af § 66 a, stk. 8, til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at Finanstilsynet først fra denne dato skal videresende oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 66 a, stk. 10, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalforvaltere skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 8 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataækstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 10, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 66, stk. 10, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 2, nr. 42.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 1*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den kapitalforvalter, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 2*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af kapitalforvalterens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 3*, at kapitalforvalteren skal sikre, at

oplysningerne ledsages af kapitalforvalterens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 4*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for kapitalforvalterens økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 5*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 6*, at kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 66 a, *stk. 11*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal kapitalforvalteren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kapitalforvalteren skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 10.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 11 vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 2, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5, i omnibusdirektivet.

Til nr. 42 (§ 67, stk. 1, nr. 1-3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 67, stk. 1, at forvaltere af alternative investeringsfonde regelmæssigt skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om de vigtigste markeder og instrumenter, som forvalteren handler på, som led i forvaltning af alternative investeringsfonde, de vigtigste instrumenter, som forvalteren handler med, de markeder, som forvalteren er medlem af eller handler på, og de væsentligste risikoeksponeringer og koncentrationer for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter. De oplysninger, der skal stilles til rådighed, er opremset i den gældende § 67, stk. 1, nr. 1-5.

Det foreslås i § 67, *stk. 1, nr. 1-3*, at »vigtigste« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den gældende § 67, stk. 1, nr. 1-3, videreføres, men hvor det i gældende ret er de vigtigste markeder og instrumenter, forvaltere skal afgive

oplysninger om til Finanstilsynet, skal forvalteren fremover afgive de relevante oplysninger om alle markeder og instrumenter.

Dette vil skabe klarhed og fjerne risikoen for, at investorer vildledes på baggrund af en højt sat barre for, hvornår et marked eller instrument er vigtigt.

Det foreslås desuden at nyaffatte § 67, stk., 1, nr. 5, således, at forvaltere af alternative investeringsfonde regelmæssigt skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om

de risikoeksponeringer og aktiver, herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative investeringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet i § 67, stk. 1, nr. 5, om, at en forvalter skal afgive oplysninger om risikoeksponeringer videreføres, men at forvalteren ikke alene fremover skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om de væsentligste risikoeksponeringer for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, men om alle risikoeksponeringer. Herudover vil det medføre, at forvalteren også fremover skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om aktiver, som skal omfatte CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative investeringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

De foreslåede ændringer vil gennemføre artikel 1, stk. 12, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 24, stk. 1, i FAIF-direktivet.

Til nr. 43 (§ 67, stk. 1, nr. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 67, stk. 1, at forvaltere af alternative investeringsfonde regelmæssigt skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om de vigtigste markeder og instrumenter, som forvalteren handler på, som led i forvaltning af alternative investeringsfonde, de vigtigste instrumenter, som forvalteren handler med, de markeder, som forvalteren er medlem af eller handler på, og de væsentligste risikoeksponeringer og koncentrationer for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter. De oplysninger, der skal stilles til rådighed, er opremset i den gældende § 67, stk. 1, nr. 1-5.

Det foreslås at nyaffatte § 67, stk. 1, nr. 5, således, at forvaltere af alternative investeringsfonde regelmæssigt skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om de risikoeksponeringer og aktiver, herunder CVR-nummer eller tilsvarende

udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative investeringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet i § 67, stk. 1, nr. 5, om, at en forvalter skal afgive oplysninger om risikoeksponeringer videreføres, men at forvalteren ikke alene fremover skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om de væsentligste risikoeksponeringer for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, men om alle risikoeksponeringer. Herudover vil det medføre, at forvalteren også fremover skal afgive oplysninger til Finanstilsynet om aktiver, som skal omfatte CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative investeringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 12, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 24, stk. 1, i FAIF-direktivet.

Til nr. 44 (§ 67, stk. 3, nr. 3 og 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 67, stk. 3, at forvalteren for hver alternativ investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forvalteren forvalter, skal indsende en række oplyste oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås at nyaffatte § 67, stk. 3, nr. 3 og 4, således, at forvalteren for hver alternativ investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forvalteren forvalter, skal indsende følgende oplysninger til Finanstilsynet:

3) Den aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko og andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearret for i fonden.

4) Oplysninger om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner, herunder:

a) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med forvalteren, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder,

b) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af forvalteren til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i den pågældende forvalter,

c) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er delegeret,

d) hvis porteføljeplejefunktionen delegeres, størrelsen på og procentdelen af den alternative investeringsfonds aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen,

e) antallet af menneskelige ressourcer omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som forvalteren har ansat til at overvåge delegationsaftalerne,

f) antallet af og datoerne for de periodiske foranstaltninger, der gennemføres af forvalteren for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført,

g) hvis der foreligger videredelegationsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til nr. a), c) og d) om dem, der ved videredelegation har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres, og

h) begyndelses- og slutdatoen for delegations- og videredelegationsaftalerne.

Det foreslåede § 67, stk. 3, nr. 3, vil medføre, dels, at det videreføres fra den gældende ret, at forvalteren skal indsende den aktuelle risikoprofil, dels, at det tilføjes, at forvalteren skal indsende det samlede beløb, der er gearet for i fonden. Derudover er der en sproglig tilretning, hvormed de forskellige risici, der skal være en del af risikoprofilen, bliver oplyst i ental, i stedet for i flertal. Til sidst vil det fremover ikke længere være et krav at indsende oplysninger om risikostyringssystemer, på nær når det er i forbindelse med delegation. Se herom bemærkningerne til § 67, stk. 3 nr. 4 nedenfor.

Det foreslåede § 67, stk. 3, nr. 4, vil medføre, at forvalteren, for hver alternativ investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som denne forvalter, skal indsende en række oplysninger oplyste i § 67, stk. 3, nr. 4, litra a-h, vedrørende delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner til Finanstilsynet.

Det foreslåede vil medføre, at forvalteren skal indsende oplysninger om delegationsaftaler vedrørende risikostyringssystemer – eller risikostyringsfunktioner. Det bliver udspecificeret hvilke oplysninger, dette indebærer. Disse oplystes i § 67, stk. 3, nr. 4, litra a-h.

For at mindske antallet af overlappende indberetninger og dermed forbundne indberetningsbyrder for forvaltere og for at sikre, at myndighederne effektivt genanvender data, skal data, der indberettes af forvaltere af alternative investeringsfonde til Finanstilsynet, stilles til rådighed for andre relevante kompetente myndigheder, ESA'erne og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, samt for medlemmerne af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) udelukkende til statistiske formål. Finanstilsynet skal for at skabe et retvisende overblik over delegationsaktiviteter i unionen have ajourførte oplysninger om hovedelementerne i delegationsaftaler. Derfor skal forvaltere af alternative investeringsfonde regelmæssigt orientere Finanstilsynet om delegationsaftaler, som indebærer delegation af kollektive eller skønmæssige porteføljeplejefunktioner eller af risikostyringsfunktioner. Forvalteren skal for hver af de alternativt investeringsfonde, den forvalter, indberette oplysninger om eksempelvis dem, der får overdraget ansvar, en liste over og beskrivelsen af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af de forvaltede fondes aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, en beskrivelse af, hvordan forvalteren fører tilsyn med, overvåger og kontrollerer den delegerede aktivitet, oplysninger om videredelegationsaftaler og start- og udløbsdato for delegations- og videredelegationsaftaler.

De indsamlede data om mængden og procentdelen af de forvaltede alternativt investeringsfondes aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionerne, og som fremgår af nr. 4, litra d, har til formål at give Finanstilsynet et bedre overblik over, hvordan delegationen fungerer i de enkelte fonde, med henblik på at stille oplysningerne til rådighed for andre kompetente myndigheder, ESA'erne og ESRB. Disse data er således ikke i sig selv en bevismæssig indikator til bestemmelse af, om kernen eller risikostyringen er tilstrækkelig, eller om overvågnings- eller kontrolordningerne er effektive på forvalterniveau.

De foreslåede ændringer i § 67, stk. 3, nr. 4, vil medføre, at Finanstilsynet vil få beføjelse til at kræve at modtage oplysningerne, som er oplyst i nr. 4.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 6, i § 67, stk. 3, hvorefter forvalteren for hver alternativt investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forvalteren forvalter, til Finanstilsynet skal indsende listen over de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative investeringsfond faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet vil få beføjelse til at kræve at modtage af listen over de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative

investeringsfond faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter.

De foreslåede ændringer vil gennemføre artikel 1, stk. 12, litra b i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/927/EU, som ændrer i artikel 24, stk. 2, i FAIF-direktivet.

Til nr. 45 (§ 67, stk. 3, nr. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 67, stk. 3, at forvalteren for hver alternativ investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forvalteren forvalter, skal indsende en række oplysningsmateriale til Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 6*, i § 67, stk. 3, hvorefter forvalteren for hver alternativ investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forvalteren forvalter, til Finanstilsynet skal indsende listen over de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative investeringsfond faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet vil få beføjelse til at kræve at modtage af listen over de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative investeringsfond faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 12, litra b, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/927/EU, som ændrer i artikel 24, stk. 2, i FAIF-direktivet.

Til nr. 46 (§ 109, nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 109, nr. 3, at en alternativ investeringsfond fra et land uden for Den Europæiske Union, som forvaltes af en forvalter inden for Den Europæiske Union, kun kan markedsføres uden et markedsføringspas i Den Europæiske Union, hvis Finanstilsynet har indgået passende samarbejdsaftaler med de kompetente myndigheder i det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.

Det foreslås i § 109, nr. 3, efter »internationale standarder« at indsætte »og sikrer en effektiv udveksling af oplysninger«.

Det foreslåede vil medføre, at de passende samarbejdsaftaler, som Finanstilsynet skal have indgået med de kompetente myndigheder i det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, ikke kun lever op til internationale standarder, men nu også sikrer en effektiv udveksling af oplysninger, som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov.

Det foreslåede vil således sikre, at det præciseres, at samarbejdsaftalen skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger, hvilket fremgår af FAIF-direktivets artikel 36, stk. 1, litra b. Dette vil med denne ændring blive rettet op på, så bestemmelsen stemmer mere overens med ordlyden i artikel 36, stk. 1, litra b, FAIF-direktivet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 36, stk. 1, litra b, i FAIF-direktivet.

Til nr. 47 (§ 109, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 109, nr. 4, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., at en af betingelserne for, at få tilladelse til markedsføring uden markedsføringspas i Danmark af alternative investeringsfonde fra et tredjeland af en forvalter fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område er, at det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, ikke må være opført på den liste over ikkesamarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af Financial Action Task Force.

Det foreslås i § 109, nr. 4, at bestemmelsen nyaffattes således at det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, ikke må være ikke identificeret som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Det foreslåede vil medføre, at en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter inden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark uden markedsføringspas, ikke må være etableret i et højrisikotredjeland, i henhold til hvidvaskdirektivet. Det vil dermed ikke længere være et krav, at en alternativ investeringsfond ikke må være etableret i et land, som fremgår af listen over ikkesamarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af organisationen Financial Action Task Force.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 15, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 36, stk. 1, litra c, i FAIF-direktivet.

Til nr. 48 (§ 109, nr. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 109, at en forvalter af alternative investeringsfonde af Finanstilsynet kan få tilladelse til markedsføring uden markedsføringspas i Danmark af alternative investeringsfonde fra et tredjeland af en forvalter fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når betingelserne i § 109, nr. 1-4, er opfyldt.

Det er ikke i dag et krav heri om, at det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres.

Det foreslås i § 109 at der indsættes et nyt nr. 5, hvorefter det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres. Aftalen skal overholde standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler. Tredjelandet må ikke være nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Det foreslåede vil medføre, at en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter inden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark uden markedsføringspas, ikke må være etableret i et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet, og den alternative investeringsfond skal have indgået en aftale om skatteforhold med Danmark.

Aftalen skal være i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikre effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler. Bestemmelsen vil sikre, at den information, som er nødvendig for at føre et effektivt tilsyn med forvalteren og den markedsførte fond, er til stede. Derudover vil reglen sikre, at de oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med skattemyndighedernes arbejde samt andet myndighedsarbejde, der involverer et behov for information om finansielle transaktioner og formuer, udveksles.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk.

15, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 36, stk. 1, litra d, i FAIF-direktivet.

Til nr. 49 (§ 130, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 130, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et tredjeland, i stedet for en tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, kan få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, hvis betingelserne i § 130, stk. 2-4, er opfyldt.

Det foreslås i § 130, stk. 1, at ændre »stk. 2-4« til »§ 130, stk. 2-5«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der med dette lovforslag indsættes et nyt stk. 5 i § 130.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et tredjeland fremover også skal opfylde betingelsen i den foreslåede § 130, stk. 5, for at kunne få tilladelse efter § 130, stk. 1, i stedet for tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter. § 130, stk. 5, stiller krav om, at en forvalter fra et land uden for Den Europæiske Union og en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter fra et land uden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark uden markedsføringspas, ikke må være etableret i et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet.

Der henvises til dette lovforslags § 2, nr. 49.

Til nr. 50 (§ 130, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 130, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et tredjeland, i stedet for en tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, kan få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, hvis betingelserne i § 130, stk. 2-4, er opfyldt.

Det fremgår af den gældende § 130, stk. 4, at det er en betingelse, at det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, ikke må være opført på den liste over ikkesamarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af Financial Action Task Force.

Det foreslås i § 130, stk. 4, at ændre »registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

Det foreslåede vil medføre, at forvalteren af en alternativ investeringsfond eller en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter uden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark uden markedsføringspas, ikke må være etableret i et højrisikotredjeland, i henhold til hvidvaskdirektivet. Det vil dermed ikke længere være et krav, at en alternativ investeringsfond ikke må være etableret i et land, som fremgår af listen over ikkesamarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af organisationen Financial Action Task Force.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 18, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra c, i FAIF-direktivet.

Til nr. 51 (§ 130, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 130, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter af alternative investeringsfonde med hjemsted i et tredjeland, i stedet for en tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, kan få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, hvis betingelserne i § 130, stk. 2-4, er opfyldt.

Det foreslås at indsætte et nyt § 130, stk. 5, således, at det tredjeland, hvor enten forvalteren eller den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres. Aftalen skal overholde standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler. Tredjelandet må ikke være nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en forvalter fra et land uden for Den Europæiske Union og en alternativ investeringsfond, som forvaltes af en forvalter fra et land uden for Den Europæiske Union, for at kunne markedsføres i Danmark uden markedsføringspas, ikke må være etableret

i et land, der anses for ikke at være samarbejdsvillig på skatteområdet.

Med den foreslåede bestemmelse rykker § 130, stk. 5, som er en bemyndigelsesbestemmelse. Denne er dog ikke udnyttet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 18, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt litra d til artikel 42, stk. 1, første afsnit, i FAIF-direktivet.

Til nr. 52 (§ 155, stk. 1, 5. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af § 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet påser overholdelsen af en række regler og forordninger.

Det foreslås i § 155, stk. 1, 5. pkt., at ændre »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraheerbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 53 (§ 155, stk. 1, 6. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 155, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, fastsætter bl.a. hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 155, stk. 1, 6. pkt., at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivning, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiell virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i denne forordning. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13,

stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088. (disclosureforordningen)

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivningen, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. en forvalter af alternative investeringsfonde, herunder en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, en ELTIF-forvalter, en selvforvaltende alternativ investeringsfond, og en securiticeringsenhed med særligt formål (SSPE), jf. artikel 3, nr. 5, litra c, i og n, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 54 (§ 168, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 168, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. bestemmer, at varigheden af påbud meddelt efter § 168, stk. 2, på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet. Henvisningen i § 168, stk. 4, er imidlertid fejlbehæftet, da bestemmelsen ikke har et nr. 2-4. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af det øverste ledelsesorgan i en forvalter at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 13, stk. 2, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet eksempelvis udstedes på baggrund af idømt strafretligt ansvar eller en konkursbegæring, jf. § 13, stk. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en forvalter påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 168, stk. 4, at varigheden af påbud meddelt

efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 13, stk. 2 og 3, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i medfør af § 168, stk. 1, til en forvalter om at afsætte en direktør, der ikke opfylder hæderlighedskravet i § 13, stk. 2 og 3, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktionsmedlemmer og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Det foreslåede indebærer desuden, at varigheden skal fremgå af påbud til et medlem af det øverste ledelsesorgan om at nedlægge sit hverv i sager, hvor ledelsesmedlemmet ikke lever op til hæderlighedskravet i § 13, stk. 3. I dag skal varigheden alene fremgå i sager, hvor ledelsesmedlemmet ikke lever op til hæderlighedskravet i § 13, stk. 2. Varigheden skal ligeledes angives i tilsvarende sager mod direktionsmedlemmer.

Til nr. 55 (§ 168, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af § 168, stk. 5, at et påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan forlanges indbragt for domstolene af forvalteren og af den person, som påbuddet vedrører.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 168, stk. 8. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 13 stk. 1-3, som træffes efter § 13 stk. 4, kan af forvalteren samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for forvaltere og ledelsesmedlemmer om afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som i afsættelsessager, hvor et ledelsesmedlem ikke længere opfylder hæderlighedskravet. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde i afgørelsessager, at personen eller virksomheden også har mulighed for at indbringe en negativ egnetheds- og hæderlighedsafgørelse for Erhvervsankenævnet eller kræve

afslaget indbragt for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Til nr. 56 (§ 168 a, stk. 1 og 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af § 46, stk. 6, at medlemmer af ledelsen i enheder, der ønsker at fungere som depositar, skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed § 13.

Det følger endvidere af § 168 a, stk. 1 og 2, at Finanstilsynet kan påbyde en depositar at afsætte en direktør eller påbyde et medlem af depositarens øverste ledelsesorgan, at nedlægge sit hverv, hvis det pågældende ledelsesmedlem ikke overholder hæderlighedskravet i § 13, stk. 2. Finanstilsynet har imidlertid ikke bemyndigelse til at afsætte ledelsesmedlemmer hos en depositar, hvis hæderlighedskravet i § 13, stk. 3, ikke længere opfyldes. Det kan eksempelvis være i sager, hvor et ledelsesmedlem idømmes et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs.

Det foreslås i § 168 a, stk. 1 og 2, at ændre henvisningen til § 13, stk. 2, til § 13, stk. 2 og 3, jf. § 46, stk. 6.

Den foreslåede ændring indebærer, at Finanstilsynet fremover også kan afsætte ledelsesmedlemmer hos en depositar, der ikke opfylder hæderlighedskravet i § 13, stk. 3.

Det foreslåede sikrer, at Finanstilsynet bemyndigelse til at afsætte ledelsesmedlemmer gælder i alle sager, hvor hæderlighedskravet ikke længere er opfyldt.

Til nr. 57 (§ 168 a, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 168 a, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. bestemmer, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 3, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af det øverste ledelsesorgan i en depositar at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 13, stk. 3, nr. 2-4, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet udstedes på baggrund af omdømmekravet eller et idømt strafferetligt ansvar jf. § 13, stk. 2 og stk. 3, nr. 1, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en depositar påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 168 a, stk. 4, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 13, stk. 2 og 3, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i medfør af § 168 a, stk. 1, til en depositar om at afsætte en direktør, der ikke opfylder hæderlighedskravet i § 13, stk. 2 og 3, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktionsmedlemmer og medlemmer af det øverste ledelsesorgan i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Det foreslåede indebærer desuden, at varigheden skal fremgå af påbud til et medlem af det øverste ledelsesorgan om at nedlægge sit hverv i sager, hvor ledelsesmedlemmet ikke lever op til hæderlighedskravet i § 13, stk. 2 og 3, nr. 1. I dag skal varigheden alene fremgå i sager, hvor ledelsesmedlemmet ikke lever op til hæderlighedskravet i § 13, stk. 3, nr. 2-4. Varigheden skal ligeledes angives i tilsvarende sager mod direktionsmedlemmer.

Til nr. 58 (§ 168 a, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af § 168 a, stk. 5, at et påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan forlanges indbragt for domstolene af depositaren og af den person, som påbuddet vedrører.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 168, stk. 8. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 13 stk. 1-3, som træffes efter § 13 stk. 4, kan af depositaren samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for depositarer og ledelsesmedlemmer om afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som i afsættelsessager, hvor et ledelsesmedlem ikke længere opfylder hæderlighedskravet. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde i ansøgningsager, at personen eller virksomheden udover muligheden for at indbringe afslaget for Erhvervsankenævnet kan kræve afslaget indbragt for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Til nr. 59 (§ 170, stk. 7, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende bestemmelse i § 170, stk. 1, i lov forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e, forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Den gældende bestemmelse i § 170, stk. 7, nr. 2, fastsætter, at fortrolige oplysninger kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås at tilføje i § 170, stk. 7, nr. 2, at fortrolige oplysninger omfattet af skattelovgivningen ligeledes kan videregives efter bestemmelsen.

Den gældende bestemmelse i § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. svarer til den gældende bestemmelse i § 354 i lov om finansiel virksomhed. Den gældende bestemmelse i § 170, stk. 7, nr. 2, svarer til den gældende bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. Ensartede regler på tværs af Finanstilsynets sektorlove sikrer ensartet tilsynsvirksomhed på tværs af sektoren. Det er vigtigt at sikre denne overensstemmelse. Den foreslåede ændring til § 170, stk. 7, nr. 2, vil medføre, at tavshedspligtsbestemmelsen i § 170, stk. 7, nr. 2, bliver enslydende med § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, der på baggrund af direktiv (EU) 2024/1619 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI) foreslås ændret. Der henvises til lovforslaget 2.22. Finanstilsynets tavshedspligt Artikel 53, stk. 1, andet afsnit i CRD VI foreslås implementeret i § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår tilføjelse af skattelovgivningen til bestemmelsen. Bestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 2 i lov om finansiel virksomhed implementerer oprindeligt artikel 53, stk. 1, første afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013. Den foreslåede ændring til § 170, stk. 7, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vil også medføre, at tavshedspligtsbestemmelsen i § 170, stk. 7, nr. 2, bliver enslydende med § 175, stk. 6, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., der på baggrund af direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes låneud-

stedelse (FAIF-UCITS II – direktivet) foreslås ændret. Der henvises til lovforslaget pkt. 2.22.

Det foreslåede vil indebære, at § 170, stk. 7, nr. 2, bliver enslydende med den foreslåede bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, og den foreslåede bestemmelse i § 175, stk. 6, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., og at videregivelse af fortrolige oplysninger omfattet af skattelovgivningen også efter § 170, stk. 7, nr. 2, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v. kan videregives efter undtagelsesbestemmelsen i lighed med fortrolige oplysninger efter straffeloven og tilsynslovgivningen. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 170, stk. 7, nr. 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 59.

Til nr. 60 (§ 170, stk. 7, nr. 17, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende bestemmelse i § 170, stk. 7, nr. 17, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., er § 170, stk. 1, ikke til hinder for videregivelse af fortrolige oplysninger til Told- og Skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2. Fortrolige oplysninger, der stammer fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kan kun videregives med udtrykkeligt samtykke fra tilsynsmyndigheden i det pågældende land, jf. § 170, stk. 11, 1. pkt., i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v.

Skatteforvaltningen kan efter skattekontrolloven anmode Finanstilsynet, som har kompetencen til at foretage vurdering af størrelsen af de nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v., som i medfør af kursgevinstloven har fradragsret, for så vidt angår de danske pengeinstitutter og realkreditinstitutter, om bistand, jf. henvisningen til skattekontrollovens § 65, stk. 2, i § 170, stk. 7, nr. 17, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 170, stk. 7, nr. 17, så det følger af bestemmelsen, at fortrolige oplysninger kan videregives til Skatteforvaltningen.

Den gældende bestemmelse i § 170 i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v. er udarbejdet på grundlag af den gældende bestemmelse i § 354 i lov om finansiel virksomhed. Den gældende bestemmelse i § 170, stk. 7, nr. 17, svarer til den gældende bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiel virksomhed. Ensartede regler på tværs af Finanstilsynets sektorlove sikrer ensartet tilsynsvirksomhed på tværs af sektoren. Det er vigtigt at sikre denne overensstemmelse. Den foreslåede ændring til § 170, stk. 7, nr. 17, er en konsekvens af, at der i lovforslaget foreslås implementering af en enslydende ændring til § 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiel virksomhed, der på baggrund af direktiv (EU) 2024/1619 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så

vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI) foreslås ændret. Der henvises til lovforslaget 2.22, hvoraf det fremgår, at det foreslåede vil indebære en direktivnær implementering af tilføjelsen i direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), af et nyt stykke i artikel 56 i direktiv 2013/36/EU, hvorefter artikel 53 stk. 1, og artikel 54 ikke er til hinder for udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat. Den foreslåede ændring til § 170, stk. 7, nr. 17, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vil også medføre, at bestemmelsen i § 170, stk. 7, nr. 17, bliver enslydende med en foreslåede bestemmelse i § 175, stk. 6, nr. 28, i lov om investeringsforeninger m.v., der på baggrund af direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes låneudstedelse (FAIF-UCITS II – direktivet) foreslås ændret. Der henvises til lovforslaget 2.22.

Det foreslåede vil indebære, at § 170, stk. 7, nr. 17, bliver enslydende med den foreslåede bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiel virksomhed, der på baggrund af CRD IV foreslås ændret, og den foreslåede bestemmelse i § 175, stk. 6, nr. 28, i lov om investeringsforeninger m.v., der på baggrund af FAIF-UCITS II – direktivet foreslås ændret, og virkningen af det foreslåede vil være, at Finanstilsynet uanset tavshedspligten i § 170, stk. 1, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., i alle tilfælde vil kunne videregive fortrolige oplysninger til Skatteforvaltningen under forudsætning af at Skatteforvaltningen har behov herfor til varetagelse af sine opgaver. Det er et generelt forvaltningsretligt krav, at der alene kan udveksles oplysninger imellem forvaltningsmyndigheder, hvis oplysningerne er nødvendige til varetagelse af myndighedernes opgaver.

Til nr. 61 (§ 170, stk. 11, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende bestemmelse i § 170, stk. 11, 1. pkt., at videregivelse efter stk. 7, nr. 6, 7, 11, 13, 14 og 22-28, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og at de videregivne oplysninger udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås at ændre henvisningen til nr. 6, 7, 11, 13, 14 og 22-28 til nr. 6, 7, 11, 13, 14, 17 og 22-28, i stk. 11, 1. pkt.

Den gældende bestemmelse i § 170 i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v. er udarbejdet på grundlag af den gældende bestemmelse i § 354 i lov om finansiel virksomhed. Den gældende bestemmelse i § 170, stk. 11, 1. pkt. i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., svarer til den gældende bestemmelse i § 354, stk. 13, 1. pkt. i lov om finansiel virksomhed. Ensartede regler på tværs af Finanstilsynets sektorlove sikrer ensartet tilsynsvirksomhed på tværs af sektoren. Det er vigtigt at sikre denne overensstemmelse. Den foreslåede ændring til § 170, stk. 11, 1. pkt., er en konsekvens af, at der i lovforslaget foreslås implementering af en tilsvarende ændring til § 354, stk. 13, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, der vil indebære, at der i § 354, stk. 13, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, henvises til § 354, stk. 6, nr. 36, der således bliver omfattet af videregivelsesreglen i § 354, stk. 13, 1. pkt. Der henvises til lovforslaget 2.22. Den foreslåede ændring til § 170, stk. 11, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vil også medføre, at bestemmelsen i § 170, stk. 11, 1. pkt. bliver ensrettet med den foreslåede bestemmelse i § 175, stk. 12, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., der på baggrund af direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes låneudstedelse (FAIF-UCITS II – direktivet) foreslås ændret. Der henvises til lovforslaget 2.22.

Ændringen til § 170, stk. 11, 1. pkt., vil ligeledes indebære, at der i § 170, stk. 11, 1. pkt., henvises til § 170, stk. 7, nr. 17, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., der således bliver omfattet af videregivelsesreglen i § 170, stk. 11, 1. pkt.

Den foreslåede ændring til § 354, stk. 13, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed vil implementere andet pkt. i det nye stykke i artikel 56 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (CRD VI), hvoraf det følger, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, udveksles de kun som omhandlet i første pkt., med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem. Det betyder, at anvendelsesområdet i stk. 13 udvides til at omfatte videregivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen i alle tilfælde, og dermed ikke kun i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2.

Virkingen af det foreslåede vil være, at hvis oplysninger, der ønskes udvekslet mellem Finanstilsynet og en anden myndighed stammer fra en anden medlemsstat, vil disse alene kunne udveksles med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og at oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Til nr. 62 og 63 (§ 171, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af § 156, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en sag om afsættelse af et ledelsesmedlem, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 13, stk. 1-3, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 171, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 156, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det følger af § 171, stk. 1 at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på den juridiske person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed i § 13, stk. 1-3, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 171, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en forvalter påbydes at afsætte en direktør samt afgørelser, hvormed et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv, jf. § 168.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret, og følger af artikel 48, stk. 2 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (FAIF-direktivet)

Af artikel 48, stk. 2, fremgår det, at medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder kan meddele offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, medmindre en sådan meddelelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne, skade investorenes interesser eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

I henhold til direktivet omfatter offentliggørelsespligten administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivfastsatte forpligtelser. Offentliggørelse kan dog konkret undlades, hvis særlige hensyn gør sig gældende.

Det foreslås i § 171, stk. 4, 1. pkt., at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 13, stk. 1-3, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af §§ 168 eller 168 a for en overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse efter § 13, stk. 1-3. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 48, stk. 2, i FAIF-direktivet, kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til § 13, stk. 1-3, skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en forvalter eller en depositar om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. §§ 168 og 168 a, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Det foreslåede indebærer, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås, i § 171, stk. 5, at ændre henvisningen til stk. 4, 1. pkt., til stk. 4, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 171, stk. 4, 1. pkt. med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 64 (§ 172, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 172, stk. 1, fastsætter at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af en række oplistede bestemmelser.

Den gældende § 13, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastsætter krav til egnetheden for ledelsesmedlemmer i forvaltere af alternative investeringsfonde.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Finanstilsynet offentliggør i dag alene afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse samt påbud om afsættelse fra en stilling eller nedlæggelse af et hverv, som anonymiseret resumé. Godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres som udgangspunkt ikke.

Det foreslås i § 172, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 13, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnhedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så

de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnhedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnede, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 65 (§ 179 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordnin-

gen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 179 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 131, stk. 6, eller en af de i nr. 1 og 2 nævnte forordninger.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger m.v., regler udstedt i medfør heraf eller en af de forordninger, der er nævnt i nr. 1 og 2, med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Undtaget er regler, der er udstedt i medfør af § 131, stk. 6. Det betyder, at oplysninger, der skal indsendes med det formål at gøre dem tilgængelige på ESAP i henhold til bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v., ikke er omfattet. Erhvervsstyrelsen er indsamlingsorgan for disse oplysninger.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14c, stk. 3, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet, og artikel 87a, stk. 3 og 4, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information

om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 29a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), der er indsat i medfør af artikel 9 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 18a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen), der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP. Det er et krav for juridiske personer, at de har deres vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, hvis Finanstilsynet er kompetent myndighed for den pågældende EU-retsakt. Det vil være tilfældet, hvis Finanstilsynet allerede er udpeget som indsamlingsorgan i medfør af den foreslåede § 179 a, stk. 1, eller hvis der er tale om en forordning, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Det omfatter indtil videre Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EuVECA), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EuSEF), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (ELTIF) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (MMF).

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 66 (§ 180, stk. 1, nr. 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 1, i hvilke tilfælde Finanstilsynet kan indbringe en sag for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i følgende tilfælde:

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 1, nr. 9, at hvis Finanstilsynet er uenig i en anden kompetent myndigheds vurdering af, om de tredjelande, hvori en alternativ investeringsfond er etableret, som forvalteren planlægger at markedsføre i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force.

Det foreslås i § 180, stk. 1, nr. 9, at ændre » opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force« til: » ikke identificeret som værende højrisiko-

tredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

Den foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringer til § 98, nr. 2, § 109, nr. 4, § 117, stk. 1, nr. 2, § 128, stk. 2, nr. 2 og § 130, stk. 4, som medfører at de vurderinger, der kan indbringes for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ikke vil være vurderinger om tredjelande er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force. Det vil fremover være vurderinger om de er identificeret som værende højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Se bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 46, 49, 51, 54 og 56.

Til nr. 67 (§ 180, stk. 1, nr. 10 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 1, i hvilke tilfælde Finanstilsynet kan indbringe en sag for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 1, nr. 10, at hvis Finanstilsynet er uenig i en anden kompetent myndigheds vurdering af, om det tredjeland, hvori en forvalter har registreret hjemsted, er opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.

Det foreslås i § 180, stk. 1, 10, at ændre » opført som ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: » ikke identificeret som værende højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringer til § 98, nr. 2, § 109, nr. 4, § 117, stk. 1, nr. 2, § 128, stk. 2, nr. 2 og § 130, stk. 4, som medfører at de vurderinger, der kan indbringes for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ikke vil være vurderinger om tredjelande er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force. Det vil fremover være vurderinger om de er identificeret som værende højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Se bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr., 46, 49, 51, 54 og 56.

Til nr. 68 (§ 180, stk. 2, nr. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 2, at i medfør af bestemmelser herom i direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde kan en kompetent myndighed fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, indbringe en sag for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i følgende tilfælde:

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 2, nr. 9, at hvis den kompetente myndighed er uenig i Finanstilsynets vurdering af, om de tredjelande, hvori en alternativ investeringsfond er etableret, som forvalteren planlægger at markedsføre i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force, jf. § 98, nr. 2, § 109, nr. 4, § 117, nr. 2, og § 130, stk. 4.

Det foreslås i § 180, stk. 2, nr. 9, at ændre »som ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »er ikke identificeret som værende højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

Den foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringer til § 98, nr. 2, § 109, nr. 4, § 117, stk. 1, nr. 2, § 128, stk. 2, nr. 2 og § 130, stk. 4, som medfører at de vurderinger, der kan indbringes for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ikke vil være vurderinger om tredjelande er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force, men fremover om de er identificeret som værende højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Se bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr., 51, 54 og 56.

Til nr. 69 (§ 180, stk. 2, nr. 10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 2, at i medfør af bestemmelser herom i direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde kan en kompetent myndighed fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, indbringe en sag for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i følgende tilfælde:

Det fremgår af den gældende § 180, stk. 2, nr. 10, at Hvis den kompetente myndighed er uenig i Finanstilsynets vurdering af, om det tredjeland, hvori en forvalter har registreret hjemsted, er opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.

Det foreslås i § 180, stk. 2, nr. 10, at ændre »som ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »er ikke identificeret som værende højrisikotredjelands i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringer til § 98, nr. 2, § 109, nr. 4, § 117, stk. 1, nr. 2, § 128, stk. 2, nr. 2 og § 130, stk. 4, som medfører at de vurderinger, der kan indbringes for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ikke vil være vurderinger om tredjelands er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force. Det vil fremover være vurderinger om de er identificeret som værende højrisikotredjelands i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Se bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 51, 54 og 56

Til nr. 70 (§ 181, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 181, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal Finanstilsynet kvartalsvis underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, hvilke øvrige tilladelser til at forvalte alternative investeringsfonde, der er meddelt eller trukket tilbage efter denne lov.

Det foreslås i § 181, stk. 2, at Finanstilsynet kvartalsvis skal underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, hvilke øvrige tilladelser til at forvalte alternative investeringsfonde, der er meddelt eller trukket tilbage efter denne lov og desuden om eventuelle ændringer i listen over alternative investeringsfonde, som forvaltes eller markedsføres i Den Europæiske Union af forvaltere, der har fået meddelt tilladelse.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Finanstilsynet også skal oplyse om eventuelle ændringer i listen over alternative investeringsfonde, som forvaltes eller markedsføres i Den Europæiske Union af forvaltere, der har fået meddelt tilladelse.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 3, litra

b, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2024/927/EU, som ændrer artikel 7, stk. 5, første afsnit, i FAIF-direktivet.

Til nr. 71 (§ 182, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 182, stk. 1, at Finanstilsynet kan udøve nogle beføjelser, hvis ESMA, i overensstemmelse med reglerne i artikel 47 i FAIF-direktivet, anmoder Finanstilsynet om det.

Det foreslås i § 182, stk. 1, nr. 3, at »marked og« ændres til »marked,« og i nr. 4, at »institutioner.« ændres til: »institutioner og«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der med dette lovforslag foreslås indsat et nyt nr. 5, i § 182, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Der er således tale om en sproglig justering.

Til nr. 72 (§ 182, stk. 1, nr. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 182, stk. 1, at Finanstilsynet kan udøve nogle beføjelser, hvis ESMA, i overensstemmelse med reglerne i artikel 47 i FAIF-direktivet, anmoder Finanstilsynet om det.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 5 i § 182, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet, hvis Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed anmoder herom, kan pålægge forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, der markedsfører alternative investeringsfonde i Den Europæiske Union, eller forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Den Europæiske Union, der forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i et tredjeland, at aktivere eller deaktivere et likviditetsstyringsværktøj angivet i bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, jf. dog stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet, hvis Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed anmoder herom, kan pålægge enten forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, der markedsfører alternative investeringsfonde i Den Europæiske Union, eller forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Den Europæiske Union, der forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i et tredjeland, at aktivere eller deaktivere et likviditetsstyringsværktøj angivet i bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet.

Risici for investorbeskyttelsen vil omfatte de situationer, hvor der grundet markedsforhold eller operationelle forhold

ikke kan stilles retvisende priser. Det vil særligt gælde situationer, hvor markedspriserne på relevante aktiver er meget volatile og markederne generelt er udsat for markedsstress. Risici for den finansielle stabilitet vil omfatte situationer, hvor der grundet indløsningspres eller lign, vil blive solgt ud af aktiver, som kan forstærke priserne i nedadgående retning på markedet for de pågældende aktiver med negative virkninger på andre øvrige finansielle markeder i en sådan grad, at det bidrager til finansiell ustabilitet.

Betingelserne for at § 182, stk. 1, nr. 5, finder anvendelse følger af § 182, stk. 3, hvortil der henvises.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 21, litra c, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt litra d til artikel 47, stk. 4, i FAIF-direktivet.

Til nr. 73 (§ 182, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 182, stk. 1, at Finanstilsynet, hvis Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i artikel 47 i direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, fremsætter en anmodning herom, kan Finanstilsynet anvende beføjelserne oplistet i nr. 1-4.

Det foreslås i § 182, stk. 3, at anvendelsen af § 182, stk. 1, nr. 5, forudsætter at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det skal være i investorenes interesse.
- 2) Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.
- 3) Der skal forinden være foretaget høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.
- 4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.

Det foreslåede vil medføre, at det er en forudsætning for anvendelsen af § 182, stk. 1, nr. 5, hvorefter Finanstilsynet i særlige tilfælde kan pålægge forvaltere at aktivere eller deaktivere et likviditetsstyringsværktøj, at det er i investorenes interesse, under ekstraordinære omstændigheder, efter høring af forvalteren af den alternative investeringsfond, og det ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt nødvendiggør en sådan aktivering. Der er tale om kumulative betingelser. Se bemærkningerne til § 182, stk. 1, nr. 5, i dette lovforslags § 1, nr. 80.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 1, stk. 21, litra c, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt litra d til artikel 47, stk. 4, i FAIF-direktivet.

Til nr. 74 (§ 189 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 189 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 189, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter, hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 75 (§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 190, stk. 1, udgør en straffebestemmelse, hvorefter overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte bestemmelser kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 190, stk. 1, at henvisningerne § 8, stk. 1 og 4, ændres til § 8, stk. 1, og 6, og at henvisningen § 26, ændres til § 25 a-d, § 26, § 26 a-g.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 8 nyaffattes, hvormed § 8, stk. 6, er en videreførelse af den gældende § 8, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 83.

Det vil derudover medføre, at overtrædelse af dette lovforslags foreslåede § 25 a-d og 26 a-g, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Se bemærkningerne til § 2, nr. 20.

Til nr. 76 (§ 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 190, stk. 1, i lov om forvaltere af alterna-

tive investeringsfonde m.v. fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 13, stk. 5, er strafbelagt. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs.

Det foreslås i § 190, stk. 1, at ændre henvisning fra § 13, stk. 5, til § 13, stk. 8.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 13, stk. 5, med lovforslagets § 2, nr. 85 rykkes til stk. 8.

Til nr. 77 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 190, stk. 2, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Når der nedenfor henvises til en reguleret finansiel virksomhed, menes hermed bl.a. en forvalter af alternative investeringsfonde, herunder en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, en ELTIF-forvalter, en selvforvaltende alternativ investeringsfond og en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE), jf. artikel 3, nr. 5, litra c, i og n, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Videre skal den regulerede finansielle virksomhed samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er

omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er en reguleret finansiel virksomhed.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når forvalteren udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og forvalteren videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsægtligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Fastsættelsen af bødestrafpen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i det enkelte tilfælde. Bødeniveauet vil derfor tage afhænge af hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 78 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 190, stk. 2, at ændre »modstandsdygtighed i den finansielle sektor og artikel 5-7« til: »modstandsdygtighed i den finansielle sektor, artikel 5-7« og efter »(PEPP-produkt)« at indsætte en henvisning til artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og stk. 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9,

stk. 1- 4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af de angivne artikler i disclosureforordningen kan straffes med bøde.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltagere, menes forvaltere af alternative investeringsfonde, forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde, der er registrerede i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 345/2013 (forvaltere af kvalificerede venturekapitalfonde), og forvaltere af kvalificerede sociale iværksætterfonde, der er registrerede i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 346/2013 (forvaltere af kvalificerede sociale iværksætterfonde), jf. artikel 2, nr. 1, litra e, g og h, i disclosureforordningen.

I medfør af artikel 3, stk. 1, skal en finansiell markedsdeltager på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om deres politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan forvalteren integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.

Artikel 4, stk. 1-4, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i deres investeringsbeslutningsprocesser.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at hvor en finansiell markedsdeltager tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i arti-

kel 4, stk. 1, litra a, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er en finansiell markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, ikke offentliggør en begrundelse herom på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiell markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og -indikator og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering, og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger, der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en forvalter af alternative investeringsfonde skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel

2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en finansiel markedsdeltager skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger, der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en forvalter af alternative investeringsfonde skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det følger af artikel 4, stk. 4, 1. pkt., at den finansielle markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern, og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Det fremgår af artikel 4, stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det

gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger. For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger, der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, i sin aflønningspolitik ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med forvalterens integration af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med forvalterens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og forvalterens integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlende oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, herunder bl.a. direktiv 2011/61/EU, der i dansk ret er implementeret i bl.a. lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke i den aflønningspolitik, som denne skal udarbejde i henhold til § 20 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, medtager en beskrivelse af, hvorvidt og i givet

fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med forvalterens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiell markedsdeltager oplyse om måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfonds oplysninger om, hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger, ikke retvisende afspejler hvordan den kvalificerede venturekapitalfond faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger.

For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at forvalteren udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres præsentation af de omhandlede oplysninger i artikel 6, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 3, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå forvalteren integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, i prospektet forvalteren skal give investorer i overens-

stemmelse med § 62 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. artikel 6, stk. 3, litra a.

Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for en alternativ investeringsfond, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de oplysninger, som forvalteren skal give investorer i overensstemmelse med § 62, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. artikel 6, stk. 3, litra a.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiell markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, ikke i de oplysninger, der skal gives for den alternative investeringsfond i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra e, medtager en klar og begrundet redegørelse for om, og i givet fald hvordan, fonden tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, ikke omfatter de oplysninger, der skal gives for den alternative investeringsfond i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra d, en erklæring om, at fonden ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af

disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, hvor den alternative investeringsfond blandt andre karakteristika fremmer sociale karakteristika, ikke i de oplysninger der skal gives for fonden i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra e, omfatter en beskrivelse af de enkelte sociale karakteristika, og en beskrivelse af, hvordan forvalteren opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at forvalteren af en kvalificeret social iværksætterfond, der angiver et indeks som referencebenchmark, ikke i de oplysninger, der gives, beskriver hvorvidt dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika, og en beskrivelse af hvordan forvalteren opfylder de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra d, skal gives for den alternative investeringsfond, ikke medtager en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt

til beregning af det i stk. 1, litra b omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, hvor den alternative investeringsfond er omfattet af artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, og anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i

henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra a, med en begrundelse for, hvordan det angivne indeks er tilpasset det/de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at forvalteren, ikke i de oplysninger giver en begrundelse for, hvad forvalteren mener gør det angivne indeks, der er tilpasset det/de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra d, ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, forvalteren gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at forvalteren i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, der i så fald skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, i de oplysninger der skal gives for fonden i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra d, ikke omfatter en de-

taljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke angives et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres, med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, der anvender et Paristilpasset EU-benchmark i en aktivt forvaltet alternativ investeringsfond, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, i de oplysninger, der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra d, ikke medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducerer CO₂-/GHG-emissioner, sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit, omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål, og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og artikel 6, stk. 3, litra a, ikke oplyser hvor den metode, der er anvendt til beregning af det omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel

6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 4a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, hvor den alternative investeringsfond er omfattet af artikel 9, stk. 1, og bidrager til et miljømål i denne forordningens artikel 2, stk. 17 forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og artikel 6, stk. 3, litra d, ikke medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i fonden i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside også offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på hjemmesiden skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte sociale karakteristika på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at forvalteren på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse hvordan forvalteren vurderer, måler og overvåger de sociale karakteristika, der er udvalgt til den alternative investeringsfond.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsens 2. pkt., at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncis og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en klar, koncis, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af, hvordan virksomheden vurderer, måler og overvåger de sociale karakteristika, der er udvalgt til en alternativ investeringsfond. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at forvalteren af en kvalificeret social iværksætterfond på sin hjemmeside ikke offentliggør oplysningerne i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit på et fremtrædende lettilgængeligt sted.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, der udbyder en alternativ investeringsfond omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i sine periodiske rapporter som nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde, hvor den alternative investeringsfond er omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag der følger det format der fremgår af bilag IV, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til den årsrapport, der er omhandlet i § 61, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og nr. 3, stk. 3-7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, jf. artikel 11, stk. 2, litra a, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiel markedsdeltager, skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiel markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10,

skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret venturekapitalfond, der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for årsagerne til, hvorfor forvalteren har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der markedsfører sine produkter omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af en kvalificeret social iværksætterfond, i markedsføringskommunikationen for en alternativ investeringsfond omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på forvalterens hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende fonden.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU) 2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også i markedsføringskommunikationen offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udsteder og videregiver til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation, en ESG-vurdering. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger, der følger af punkt 1 i bilag 3 i

ESG-vurderingsforordningen, når forvalteren offentliggør en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.34.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 79 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Den gældende § 190 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde fastsætter bestemmelser om straf for overtrædelse af lovens bestemmelser og en række EU-retsakter. Lovens § 191, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af en række af lovens bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. § 190, stk. 2, fastsætter, at overtrædelse af en række bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås i § 190, stk. 2, at efter »§ 28 a« indsættes »§ 66 a, stk. 8 og 10,«.

Den foreslåede ændring af § 190, stk. 2, vil medføre, at overtrædelse af § 66 a, stk. 8 og 10, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 66 a, stk. 8, er kapitalforvalteren.

Den strafbare handling vil bestå i, at kapitalforvalteren undlader at indsende oplysningerne efter § 66 a, stk. 8, i lov om alternative investeringsfonde m.v. til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelse af oplysningerne.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 66 a, stk. 10, vil være kapitalforvalteren.

Den strafbare handling vil bestå i, at kapitalforvalteren undlader at sikre, at oplysningerne i § 66 a, stk. 8, i lov om alternative investeringsfonde indsendes i overensstemmelse med kravene i § 66 a, stk. 10.

Det fremgår af § 190, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videregives til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. kapitalforvaltere, ét samlet sted.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssig tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i § 66 a, stk. 8 og 9, med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for på sigt at udstede administrative bødeforelæg. Der er på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til udstedelse af regler om anvendelse af administrative bødeforelæg.

Strafniveauet for en overtrædelse af de nævnte bestemmelser, forudsættes som udgangspunkt fastsat til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er herved lagt vægt at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket udvander formålet med ESAP. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. Hvis der er gået 10 år efter, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete

sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 80 (I § 190, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af den gældende § 130, stk. 1, at forvaltere fra tredjelande, der markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark uden markedsføringspas, i stedet for en tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, kan få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, hvis betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

Det følger af den gældende § 130, stk. 5, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om markedsføringen omfattet af denne bestemmelse.

Med lovforslaget foreslås det, at § 130, stk. 5, bliver § 130, stk. 6.

Det foreslåede vil rykke en bemyndigelsesbestemmelse, som dog ikke er anvendt endnu, og forslaget er en konsekvens af, at der indsættes et nyt stk. 5 i § 130, hvorved det gældende stk. 5 bliver stk. 6.

Til nr. 81 og 82 (Bilag 1, nr. 2, litra c, og nr. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det fremgår af den gældende § 8, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, og som ikke er selvforvaltende, ikke må udføre andre aktiviteter end dem, der er omhandlet i bilag 1, nr. 1 og 2, jf. dog stk. 2 og 3.

Ifølge det gældende bilag 1, er der i nr. 1, en række investeringsforvaltningsfunktioner, som en forvalter mindst skal varetage i forbindelse med forvaltningen af en alternativ investeringsfond, mens der i nr. 2, er en række funktioner, som en forvalter udover funktionerne i nr. 1, kan varetage i forbindelse med den kollektive forvaltning. I nr. 3 fremgår de yderligere funktioner, som en forvalter kan få tilladelse til.

Det foreslås, at der i *bilag 1, nr. 2*, indsættes efter litra c:

»d) Udstedelse af lån på vegne af en alternativ investeringsfond.

e) Servicering af securitiseringenheder med særligt formål.«

Det foreslås, at *bilag 1, nr. 3*, ophæves.

Formålet med bestemmelsen er at åbne op for anvendelsen af risikovillig kapital ved at alternative investeringsfonde kan låne ud og indgå i servicering af securitiseringsenheder.

Den foreslåede tilføjelse vil indebære en præcisering af, at udstedelse af lån på vegne af en alternativ investeringsfond og servicering af securitiseringsenheder med særligt formål er funktioner, som en forvalter kan varetage i forbindelse med den kollektive forvaltning.

Ændringen vil også medføre, at de yderligere funktioner i bilag 1, nr. 3, ikke længere vil fremgå af bilaget, da de fremover vil fremgå af § 8, stk. 3 og 4, for at skabe bedre overensstemmelse med FAIF-direktivet. Se bemærkninger til nr. 5.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 26, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i bilag 1 i FAIF-direktivet.

Til nr. 83 (bilag 2 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 25 i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v. indeholder krav om anvendelse af passende likviditetsstyringssystemer, samt overensstemmelse mellem en fonds investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik.

Det foreslås at indsætte et nyt bilag 2 i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., der oplister de likviditetsstyringsværktøjer, som er tilgængelige for forvaltere af alternative investeringsfonde, der forvalter åbne alternative investeringsfonde.

De nye værktøjer, som bliver tilgængelige for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er følgende:

Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning: udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning betyder, at der midlertidigt ikke tillades tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele.

Indløsningsgate: En indløsningsgate er en midlertidig og delvis begrænsning af investorernes ret til at indløse deres andele eller kapitalandele i en fond, hvilket betyder, at de kun kan indløse en vis del af deres investeringer i en bestemt periode.

Forlængelse af opsigelsesfrister: Forlængelse af opsigelsesfrister indebærer en udvidelse af den tid, investorer skal give fondsforvaltere, ud over en minimumsperiode, når de ønsker at indløse deres andele.

Indløsningsgebyr: Et indløsningsgebyr er et gebyr betalt af investorer, når de indløser deres andele, og det kompenserer fonden for omkostningerne ved at likvidere.

Swing pricing: Swing pricing er en forudbestemt mekanisme, der justerer nettoværdien af andele i en fond baseret på omkostningerne ved at likvidere.

Dual pricing: Dual pricing er en anden mekanisme, hvor tegnings- tilbagekøbs- og indløsningskurser for andele fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel med en faktor, der afspejler likvidationsomkostningerne.

Anti-dilution-opkrævning: Anti-dilution-opkrævning er et gebyr, som investorer betaler ved indløsning for at kompensere fonden for likvidationsomkostningerne, der opstår på grund af transaktionens størrelse.

Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier indebærer overførsel af fondens aktiver i stedet for kontanter for at imødekomme indløsningskrav.

Det foreslåede vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde af den åbne type får mulighed for at anvende alle de i bilaget nævnte likviditetsstyringsværktøjer. Der er dog krav til bl.a., hvordan og hvornår disse værktøjer kan og skal anvendes, samt krav til governance i form af politikker og procedurer, oplysningskrav til fondsbestemmelser, og underretningsforpligtelser til Finanstilsynet jf. §§ 25 og 25 a-c.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 20, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt bilag IIA i FAIF-direktivet.

Til § 3

Til nr. 1, 2 og 3 (Fodnoten i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende fodnote til lov om investeringsforeninger m.v. indeholder en opregning af de direktiver og forordninger, som loven gennemfører.

Det foreslås i *1. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel, at »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« ændres til »dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer

rer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023« og i 2. pkt. at ændre »og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1« til »Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lovens titel, at loven vil gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet).

Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 5 i omnibusdirektivet, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet), dele af artikel 6 i omnibusdirektivet, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), og dele af artikel 12 i omnibusdirektivet, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Med den foreslåede ændring vil det også fremgå af fodnoten til lov om investeringsforeninger m.v., at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra ESAP-forordningen. Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil indeholde bestemmelser om udpegning af Finanstilsynet som indsamlingsorgan i overensstemmelse med ESAP-forordningen.

Det foreslås i 2. pkt. i fodnoten til lovens titel at ændre »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så

vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« til: »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141 og dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse«.

Det foreslåede vil medføre, at dette lovforslag implementerer dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse

Til nr. 4 (§ 19, nr. 19, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 19 i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder regler om vedtægter for investeringsforeninger.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 19*, i § 19 i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter vedtægterne i en investeringsforening også vil skulle indeholde de likviditetsværktøjer, der kræves i henhold til § 74 a i lov om investeringsforeninger m.v., som foreslås gennemført ved dette lovforslags § 3, nr. 4 med henblik på eventuel anvendelse i investeringsforeningens investors interesse.

Det foreslåede er en tilføjelse til de oplysninger, der skal fremgå af en investeringsforenings vedtægter, der medfører, at investeringsforeningen skal tilføje bestemmelser til vedtægterne, der angiver, hvilke likviditetsværktøjer hver afdeling i investeringsforeningen kan anvende, samt hvornår disse kan anvendes.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6 i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18 a, stk. 2, 1. afsnit, 2. pkt., i UCITS-direktivet.

Til nr. 5 (§ 20, stk. 1, nr. 20, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 20 i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder regler om vedtægter for SIKAV'er.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 20, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter det tilføjes, at vedtægterne i en SIKAV også skal indeholde de likviditetsværktøjer, der kræves i henhold til § 74 a med henblik på eventuel anvendelse i SIKAV'ens investorers interesse.

Det foreslåede er en tilføjelse til de oplysninger, der skal fremgå af en SIKAV's vedtægter, og det indebærer, at SIKAV'en skal tilføje bestemmelser til vedtægterne, der angiver hvilke likviditetsværktøjer hver afdeling i SIKAV'en kan anvende, samt hvornår disse kan anvendes.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 18a, stk. 2, 1. afsnit, 2. pkt., i UCITS-direktivet.

Til nr. 6 (§ 21, nr. 16, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 21 i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder regler om fondsbestemmelser for værdipapirfonde.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 16, hvorefter det tilføjes, at fondsbestemmelserne i en værdipapirfond også skal indeholde de likviditetsværktøjer, der kræves i henhold til § 74 a med henblik på eventuel anvendelse i værdipapirfondens investorers interesse.

Det foreslåede er en tilføjelse til de oplysninger, der skal fremgå af en værdipapirfonds fondsbestemmelser, og det indebærer/medfører at værdipapirfonden skal tilføje bestemmelser til fondsbestemmelserne, der angiver hvilke likviditetsværktøjer hver afdeling i værdipapirfonden kan anvende, samt hvornår disse kan anvendes.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18 a, stk. 2, 1. afsnit, 2. pkt., i UCITS-direktivet.

Til nr. 7 (§ 28 a, stk. 4, 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 28 a, stk. 1, at en dansk UCITS kan indgive anmeldelse om ophør af aftaler, der er indgået med henblik på grænseoverskridende markedsføring af andele, hvis en række betingelser er opfyldt.

En af disse betingelser fremgår af § 28 a, stk. 4, der beskriver, at Finanstilsynet skal sikre, at den danske UCITS' anmeldelse er fuldstændig, videresende den til de kompetente myndigheder i medlemsstaten, der er angivet i anmeldelsen og til ESMA. Til sidst skal Finanstilsynet underrette forvalteren herom.

Det foreslås i § 28 a, stk. 4, 3. pkt., at ændre »forvalteren« til »den danske UCITS«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der rettes op på en fejl. Den

foreslåede ændring vedrører således ikke en materiel ændring.

Til nr. 8 (§ 48, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 48, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen i overensstemmelse med §§ 64-66 kan delegerer opgaver, der udgør en del af foreningens administration, til et selskab, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.

Det foreslås i § 48, stk. 2, at indsætte et 2. og 3. pkt., hvorefter bestyrelsen sikrer, at udførelsen af de delegerede opgaver er i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet). Denne forpligtelse gælder, uanset den lovgivningsmæssige status eller hvor dem, der får overdraget ansvar, eller dem, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der er en forpligtelse for investeringsforvaltningsselskabet til at sikre, at de funktioner og tjenesteydelser, der kan delegeres efter reglerne i § 48, stk. 2, og §§ 64-66, udføres i overensstemmelse med UCITS-direktivet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra b, 3. afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 13, stk. 4, i UCITS-direktivet.

Til nr. 9 (§ 48, stk. 4, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 48, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., at når en investeringsforenings bestyrelse træffer beslutning om delegation, jf. stk. 2 og 3, og § 47, stk. 4, skal delegationen medføre en mere effektiv drift af foreningens virksomhed og overholde de betingelser, der fremgår af §§ 64-66.

Det foreslås at ændre § 48, stk. 4, således at det indsættes som 2. pkt., at bestyrelsen objektivt skal kunne begrunde hele sin delegationsstruktur.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrelsen objektivt skal begrunde sin delegationsstruktur. Bestemmelsen

har til formål at sikre en højere grad af overensstemmelse mellem lovrammerne under henholdsvis UCITS-direktivet og FAIF-direktivet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra a, nr. iii, 4. afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 13, stk. 1, litra j, i UCITS-direktivet.

Til nr. 10 (§ 48, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 48, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen ikke må delegerer så stor en del af de administrative opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af investeringsforeningen.

Det foreslås i § 48, stk. 7, at indsætte efter »administrationsselskabet« »reelt ikke længere kan anses for at være forvalter af investeringsforeningen og i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet«.

Formålet med ændringen er at præcisere begrebet »tomt selskab«, som er, når bestyrelsen har delegeret så stor en del af sine opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet reelt ikke længere anses for at være forvalter af investeringsforeningen eller leverandør af tjenesteydelser i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet bliver et tomt selskab.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 4, litra b, 1. afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 2, 2. pkt., i UCITS-direktivet.

Til nr. 11 (§ 48, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt § 48, stk. 8, hvorefter markedsføring, som varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører investeringsforeningen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97, ikke betragtes som en delegation, der er omfattet af kravene til delegation, jf. § 48, stk. 2-7, og §§ 64-66, uanset en eventuel distributionsaftale mellem investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet og distributøren.

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

Den foreslåede ændring vil medføre et nyt krav om, at markedsføringsfunktionen i særlige tilfælde ikke vil blive

betragtet som delegation og dermed ikke være omfattet af kravene om delegation i §§ 48, stk. 2-7, og §§ 64-66.

Markedsføringen af investeringsinstitutter gennemføres ikke altid direkte af investeringsforvaltningsselskabet, men af en eller flere distributører på vegne af enten administrationsselskabet eller på egne vegne. Navnlig kan der være tilfælde, hvor en uafhængig distributør markedsfører en UCIT uden investeringsforvaltningsselskabets vidende. De fleste distributører er underlagt reguleringsmæssige krav i henhold til direktiv 2014/65/EU (MiFID II) eller (EU) 2016/97, som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Det anerkendes at aftaler, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører investeringsinstituttet i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, ikke vil blive anset som en delegationsaftale og reglerne om delegation vil ikke finde anvendelse, uanset om investeringsforvaltningsselskabet og distributøren har indgået en distributionsaftale

At distributøren markedsfører i henhold til MiFID, medfører, at distributøren vil skulle have tilladelse som værdipapirhandler i henhold til § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglervirksomhed og investeringsservice og -aktiviteter for at kunne være omfattet af bestemmelsen. En investeringsrådgiver med tilladelse efter § 3, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere investeringsrådgivere og boligkreditformidlere vil således ikke være omfattet.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 4, litra b, 2. afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter en ny artikel 13, stk. 3, i UCITS-direktivet.

Til nr. 12 og 13 (§ 51, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 51, stk. 1, nr. 1-5, i lov om investeringsforeninger m.v. angiver bestyrelsens opgaver i investeringsforeninger. Der er tale om kumulative betingelser.

Den foreslåede ændring vil medføre en sproglig justering.

Til nr. 14 (§ 51, stk. 1, nr. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 6, i § 51, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter det tilføjes, at bestyrelsen i en investeringsforening skal fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. § den foreslåede § 74 a til lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslåede er en tilføjelse til bestyrelsens opgaver i investeringsforeninger og vil medføre, at bestyrelser for investeringsforeninger skal fastlægge politikker og procedurer for, hvornår et likviditetsstyringsværktøj skal aktiveres og deaktiveres. Dvs. at bestyrelsen skal fastlægge politikker og procedurer indeholdende en detaljeret beskrivelse af de forhold, der skal være gældende for, at et likviditetsstyringsværktøj aktiveres eller deaktiveres. Politikken skal indeholde beskrivelser for hvert likviditetsstyringsværktøj, som er valgt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 74 a.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18 a, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65 EF af 13. juli 2009.

Til nr. 15 og 16 (§ 52, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 52, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om investeringsforeninger m.v. angiver bestyrelsens opgaver i investeringsforening. Der er tale om kumulative betingelser.

Den foreslåede ændring vil medføre en sproglig justering.

Til nr. 17 (§ 52, stk. 1, nr. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 7* i § 52, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter det tilføjes, at bestyrelsen i en SIKAV skal fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. den foreslåede bestemmelse i § 74 a.

Det foreslåede er en tilføjelse til bestyrelsens opgaver i SIKAV'er, og det vil medføre, at bestyrelser for SIKAV'er skal fastlægge politikker og procedurer for, hvornår et likviditetsstyringsværktøj skal aktiveres og deaktiveres. Dvs. at bestyrelsen skal fastlægge politik og procedurer indeholdende en detaljeret beskrivelse af de forhold, der skal være gældende for, at et likviditetsstyringsværktøj aktiveres eller deaktiveres. Politikken skal indeholde beskrivelser for hvert likviditetsstyringsværktøj, som er valgt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 74 a.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18a, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65 EF af 13. juli 2009.

Til nr. 18 og 19 (§ 53, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 53, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v. angiver bestyrelsens opgaver i investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde. Der er tale om kumulative betingelser.

Den foreslåede ændring vil medføre en sproglig justering.

Til nr. 20 (§ 53, stk. 1, nr. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 3* i § 53, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter det tilføjes, at bestyrelsen i et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en værdipapirfond, skal fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj, jf. den foreslåede bestemmelse i § 74 a.

Det foreslåede vil medføre, at bestyrelsen skal fastlægge politik og procedurer for, hvornår et likviditetsstyringsværktøj skal aktiveres og deaktiveres. Dvs. at bestyrelsen skal fastlægge politikker og procedurer indeholdende en detaljeret beskrivelse af de forhold, der skal være gældende for, at et likviditetsstyringsværktøj aktiveres eller deaktiveres. Politikken skal indeholde beskrivelser for hvert likviditetsstyringsværktøj, som er valgt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 74 a.

Endvidere skal værdipapirfonden kunne måle, overvåge og rapportere, om de nødvendige forhold, der begrunder aktivering eller deaktivering af likviditetsværktøjerne valgt for den pågældende værdipapirfond. Værdipapirfonden skal effektivt kunne aktivere eller deaktivere det pågældende værktøj.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18a, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65 EF af 13. juli 2009.

Til nr. 21 (§ 57, stk. 4-6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

De gældende bestemmelser i § 57, stk. 1-3, i lov om investeringsforeninger m.v. fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en investeringsforening samt medlemmer af bestyrelsen i en SIKAV. Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør ved indtrædelsen i ledelsen i en investeringsforening eller SIKAV, afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til

egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger af alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 4-6 i § 57 i lov om investeringsforeninger m.v. Det gældende § 57, stk. 4 og 5, bliver herefter stk. 7 og 8.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en investeringsforening eller hvervet som bestyrelsesmedlem i en SIKAV, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 57, stk. 1-3, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller direktør i en investeringsforening eller som bestyrelsesmedlem i en SIKAV. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer. Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via *vir.dk*, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 57, stk. 1-3, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i en investeringsforening eller en SIKAV kan varetage en ledelsepost, at Finanstilsynet kan egnet- og hæderlighedsgodkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning om egnet- og hæderlighedsgodkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 162, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og det bestyrelsesmedlem eller den direktør som

afgørelsen vedrører, jf. § 179, stk. 1 og stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 4 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 172, stk. 8, jf. lovforslagets § 3, nr. 47.

Det foreslåede *stk. 5* fastsætter, at når Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til "indtil videre". Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes som ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiel virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 5 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 5 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af

kravene i § 57, stk. 2 og 3, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 57, stk. 2 og 3, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrunder afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person

med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 57, stk. 3, nr. 2, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til, at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men

hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en investeringsforening eller hvervet som bestyrelsesmedlem i en SIKAV.

Det foreslåede *stk. 6*, fastsætter, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen i en investeringsforening, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at et medlem af direktionen i en investeringsforening kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I

begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at investeringsforeninger varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågælden-

de er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 57, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 57, stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 2 og 3, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 57, stk. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordre, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Til nr. 22 og 23 (§ 63, stk. 1, nr. 7 og 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 63, stk. 1, nr. 1-8, i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder regler om indretning af investeringsforeninger og SIKAV'er m.v. Der er tale om kumulative betingelser.

Den foreslåede ændring vil medføre en sproglig justering.

Til nr. 24 (§ 63, stk. 1 nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 9* i § 63, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter det tilføjes, at bestyrelsen for en investeringsforening skal have operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.

Det foreslåede vil medføre, at investeringsforeninger skal kunne måle, overvåge og rapportere, om de nødvendige forhold, der begrunder aktivering eller deaktivering af likviditetsværktøjerne valgt for den pågældende afdeling. Endvidere skal investeringsforeningen effektivt kunne aktivere eller deaktivere det pågældende værktøj.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18 a, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., sidste del, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65/EF.

Til nr. 25 (§ 63, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at tilføje i § 63, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen for en SIKAV skal have

operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.

Det foreslåede vil medføre, at SIKAV'er skal kunne måle, overvåge og rapportere, om de nødvendige forhold, der begrundet aktivering eller deaktivering af likviditetsværktøjerne valgt for den pågældende afdeling. Endvidere skal SIKAV'en effektivt kunne aktivere eller deaktivere det pågældende værktøj.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 18 a, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., i UCITS-direktivet.

Til nr. 26 (§ 64, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af den gældende § 64, stk. 2, at den virksomhed, som investeringsforeningen har delegeret opgaver til, kun med tilladelse i det enkelte tilfælde fra foreningens bestyrelse må videredelegere de delegerede opgaver eller en del heraf til en anden virksomhed, og kun såfremt denne delegation medfører en mere effektiv administration af foreningen, jf. dog § 48, stk. 9.

Det foreslås i § 64, stk. 2, at ændre »§ 48, stk. 9« til »§ 48, stk. 10«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der indsættes et nyt § 48, stk. 8, og dermed ændres § 48, stk. 9, til § 48, stk. 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 10. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er den rette henvisning. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 27 (§ 64, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 64, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., at investeringsforeningens delegation af opgaver ikke må forhindre et effektivt tilsyn med foreningen og ikke må forhindre foreningens administration i at virke eller forhindre foreningen i at blive administreret i investorenes interesse.

Det foreslås at ændre § 64, stk. 3, hvorefter investeringsforeningens delegation af opgaver hverken må forhindre et effektivt tilsyn med foreningen eller foreningens administration i at virke eller forhindre foreningen i at blive forvaltet i investorenes interesse.

Den foreslåede ændring vil medføre et krav om, at delegationen af opgaver ikke må forhindre investeringsforeningen i at blive forvaltet i investorenes interesse. Det vil være en mindre sproglig justering, da "forvaltet" passer bedre i sammenhængen, end "administreret".

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 4, litra a, nr. ii, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 1, litra b, i UCITS-direktivet.

Til nr. 28 (§ 65, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 65, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at aftalen om delegation ikke må forhindre foreningen i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er delegeret til, og i at opsiges aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i foreningens interesse.

Det foreslås at ændre § 65, stk. 2, således, at der i stedet for »foreningens interesse«, indsættes »investorenes interesse«.

Den foreslåede ændring vil medføre et krav om, at en aftale om delegation vil skulle kunne opsiges med øjeblikkelig virkning og foreningen vil skulle kunne give yderligere instrukser til virksomheden, der er delegeret til, med øjeblikkelig virkning, hvis det er i investorenes interesse.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 4, litra a, nr. iii, 1. afsnit, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 7, stk. 1, litra g, i UCITS-direktivet.

Til nr. 29 (§ 66, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 66, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at en investeringsforening senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegationen jf. § 48, stk. 2, skriftligt skal underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser. Det samme gælder, hvis en virksomhed, til hvem en investeringsforening delegerer opgaver, med bestyrelsens samtykke videredelegerer en opgave, jf. § 64, stk. 2.

Det foreslås i § 66, stk. 1, at ændre »skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegationen, jf. § 48, stk. 2,« til »som har til hensigt at delegere udførelsen af opgaver, jf. § 48, stk. 2, skal, inden delegationsordningerne træder i kraft,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at investeringsforeningen skal underrette Finanstilsynet om aftaler om delegation, der ændres eller indgås. Aftalens indhold og betingelser vil skulle indsendes til Finanstilsynet, inden delegationsordningerne træder i kraft. Formålet med forslaget vil være at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed vil have ajourført oplysningerne om hovedelementerne i delegationsaftalerne og at skabe et retvisende overblik over delegationsaktiviteter i Den Europæiske Union.

Den foreslåede ændring vil gennemføre dele af artikel 2, stk.

4, litra a, nr. i, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer i artikel 13, stk. 1, i UCITS-direktivet.

Til nr. 30 (§ 74, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 74, stk. 2, i lov om investeringsforeninger, at en dansk UCITS kan udsætte indløsning af andele, når

- 1) den indre værdi ikke kan fastsættes på grund af markedsforhold eller
- 2) hensynet til en lige behandling af investorerne fordrer, at den indre værdi først fastsættes, når de til indløsning af andelenes nødvendige aktiver er realiseret.

Det foreslås, at der laves en tilføjelse til § 74, stk. 2, lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS kan udsætte indløsning af andele, som nævnt i bilag 1, nr. 1. Den foreslåede ændring vil være en konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås indsat et nyt bilag 1, hvortil der foreslås en henvisning til i § 74, stk. 2. Bilag 1 gennemføres i dette lovforslags § 3, nr. 59. Af bilag 1, nr. 1, fremgår det, at der ved udsættelse af indløsning og tegning forstås, at andelshavere eller kapitalejere midlertidigt ikke har lov til at indløse eller tilbagekøbe fondens andele eller kapitalandele.

Til nr. 31 (§ 74, stk. 4-9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af den gældende § 74, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., at en dansk investeringsforening straks efter udsættelse af indløsning skal underrette Finanstilsynet herom og redegøre for årsagen til udsættelsen.

Det følger af den gældende § 74, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., at en dansk investeringsforening straks efter udsættelse af indløsning skal underrette de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske investeringsforening markedsfører sine andele der.

Det følger af den gældende § 74, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet kan påbyde en dansk investeringsforening at udsætte indløsning af andele, hvis det er i investorerne eller i offentlighedens interesse.

Det foreslås, at ophæve § 74, stk. 4-6, og i stedet indsætte nye stk. 4-9.

Det foreslås i § 74, stk. 4, at en dansk UCITS, når det er i investorerne interesse, midlertidigt kan udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af andele som nævnt i bilag 1, nr.

1, eller aktivere eller deaktivere likviditetsstyringsværktøjerne valgt fra nr. 2-8 i bilag 1 i overensstemmelse med § 74 a. En dansk UCITS kan, når det er i investorerne interesse aktivere side pockets, som nævnt i bilag 1, nr. 9.

Det foreslåede vil medføre, at en dansk UCITS kan vælge at anvende andre likviditetsstyringsværktøjer end udsættelse af indløsningen, som det er tilfældet i gældende ret, såfremt det er i investorerne interesse. Den danske UCITS må dog kun anvende de likviditetsstyringsværktøjer, som den danske UCITS har valgt i overensstemmelse med § 74 a, som foreslås gennemført ved dette lovforslags § 3, nr. 32. Det foreslåede vil derudover medføre, at en dansk UCITS vil kunne aktivere side pockets. Side pockets refererer til en praksis med at adskille visse aktiver fra resten af fondens portefølje på grund af ændringer i UCITS'ens økonomiske eller juridiske status på grund af ekstraordinære omstændigheder.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 13, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 84, stk. 2, litra a, 1. pkt., i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 74, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS kun må anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller aktivere side pockets, jf. stk. 4, i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det, og det er i investorerne interesse.

Det foreslåede vil medføre, at en dansk UCITS kun i undtagelsestilfælde, vil kunne anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller aktivere sidepockets. Anvendelsen af side pockets vil kunne ske, når omstændighederne kræver det, og det er i investorerne interesse. Det kan f.eks. være, hvis hensynet til investorerne fordrer adskillelse af illikvide aktiver fra de resterende likvide aktiver. Således vil anvendelsen af side pockets skulle bero på en vurdering af, om det dels er nødvendigt og dels er i investorerne interesse at adskille de illikvide aktiver.

Tilsiger forholdene at et andet likviditetsstyringsværktøj kan anvendes til at imødekomme indløsningsne, som ligeledes er i investorerne interesse, bør dette anvendes i stedet for side pockets. Side pockets kan således kun anvendes i undtagelsestilfælde, hvor et andet likviditetsværktøj ikke kan anvendes.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 13, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer dele af artikel 84, stk. 2, litra b, 2. pkt., i FAIF-direktivet.

Det foreslås at indsætte en ny § 74, stk. 6, i lov om inve-

steringsforeninger m.v., der præciserer, hvornår en dansk UCITS skal underrette Finanstilsynet i følgende tilfælde:

1) Straks efter aktivering eller deaktivering af det likviditetsstyringsværktøj, der er nævnt i bilag 1, nr. 1 om udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning.

2) Straks efter aktiveringer eller deaktiveringer af et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, som nævnt i stk. 4, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser

3) Inden for en rimelig frist inden aktivering eller deaktivering af side pockets, som nævnt i stk. 5.

Det foreslåede vil medføre, at en dansk UCITS vil skulle underrette Finanstilsynet straks efter en aktivering eller deaktivering af enten udsættelse af indløsning eller et eller flere af de nævnte likviditetsstyringsværktøjer og redegøre for årsagen til denne aktivering eller deaktivering. Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af de forhold, der har nødvendiggjort aktiveringen eller deaktiveringen, og en redegørelse for hvorledes hensynet til investorernes interesse varetages.

Danske UCITS skal underrette Finanstilsynet inden aktivering eller deaktivering af side pockets og i forbindelse hermed redegøre for årsagen til den pågældende aktivering eller deaktivering. Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af de forhold, der har nødvendiggjort aktiveringen eller deaktiveringen, og en redegørelse for, hvorledes hensynet til investorernes interesse vil blive varetaget.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 13, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 84, stk. 3, litra a og b, og 2. afsnit, i UCITS-direktivet.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 74, stk. 7, hvorefter Finanstilsynet straks informerer de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheden om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, underretter Finanstilsynet straks Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal underrette de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har ind-

gået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, samt ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6. Det vil sikre en effektiv og koordineret håndtering af potentielle risici.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 13, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 84, stk. 3, 4. afsnit, i UCITS-direktivet.

Det foreslås at indsætte en ny § 74, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter Finanstilsynet kan påbyde en dansk UCITS at aktivere eller deaktivere, det likviditetsstyringsværktøj, som nævnt i bilag 1, nr. 1, når der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet. Følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Det skal være i investorernes interesse.
- 2) Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.
- 3) Der skal være foretaget høring af den danske UCITS.
- 4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan påbyde en dansk UCITS at aktivere eller deaktivere udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning af andele. Bestemmelsen tænkes anvendt i ekstraordinære situationer som politisk eller økonomisk uro eller usædvanlige markedsforhold, som generelt kan forhindre eller vanskeliggøre beregningen af den indre værdi og dermed også fastsættelse af emissions- og indløsningsprisen.

Endvidere kan Finanstilsynet påbyde en dansk UCITS at aktivere eller deaktivere udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning af andele i en afdeling, når det er påkrævet på grund af den danske UCITS' egne forhold, herunder formueforhold eller andet, der gør det vanskeligt at beregne den indre værdi, for dermed at beskytte såvel udtrædende som blivende investorer. Det er som udgangspunkt den danske UCITS' forpligtelse at udsætte indløsningen, såfremt forholdene kræver det. I de tilfælde, hvor den danske UCITS ikke selv beslutter at udsætte indløsningen, men hvor Finanstilsynet vurderer det nødvendigt, kan Finanstilsynet påbyde den danske UCITS at udsætte indløsningen.

Hensynet til en afdelings investorer – såvel de udtrædende som de tilbageblivende – og offentligheden kan således gøre det påkrævet, at Finanstilsynet påbyder den danske UCITS at udsætte indløsningen, hvis det er vanskeligt eller umuligt at værdiansætte eller sælge finansielle instrumenter. Udsættelsen er derfor i alle medlemmers interesse, indtil forholdene normaliseres.

Det foreslåede vil ligeledes medføre, at Finanstilsynet kan påbyde en dansk UCITS at deaktivere en udsættelse af en indløsning i en afdeling, hvis Finanstilsynet vurderer, at de forhold, som har gjort, at den danske UCITS har udsat en indløsning i en afdeling, ikke længere gør sig gældende.

De kompetente myndigheder i enten investeringsforvaltningsselskabets hjemland, eller i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, kan anmode Finanstilsynet om at udøve beføjelserne i stk. 8, idet de angiver årsagerne til anmodningen og underretter ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

Hvis Finanstilsynet ikke er enig i anmodningen, underretter Finanstilsynet de anmodende kompetente myndigheder, ESMA og, hvis ESRB blev underrettet om den i stk. 8 omhandlede anmodning, ESRB herom og angiver årsagerne til, at Finanstilsynet er uenigt.

På grundlag af de oplysninger, der er modtaget, afgiver ESMA uden unødigt forsinkelse udtalelse til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om udøvelsen af beføjelser i stk. 8. ESMA sender sin udtalelse til Finanstilsynet.

Hvis Finanstilsynet ikke handler i overensstemmelse med eller ikke agter at efterleve ESMA's udtalelse, underretter Finanstilsynet ESMA og de anmodende kompetente myndigheder herom og angiver begrundelsen for Finanstilsynets manglende efterlevelse eller hensigt om ikke at efterleve den. I tilfælde af en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen eller mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller en risiko for stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen, og medmindre en sådan offentliggørelse er i strid med investeringsinstituttets andelshaveres eller offentlighedens legitime interesser, kan ESMA offentliggøre oplysninger om, at Finanstilsynet ikke efterlever eller ikke agter at efterleve dens udtalelse sammen med begrundelserne fra Finanstilsynet for deres manglende efterlevelse eller hensigt om ikke at efterleve den. ESMA analyserer, om fordelene ved offentliggørelsen opvejer den øgede trussel mod investorbeskyttelsen, mod de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller mod stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i unionen som følge af denne offentliggørelse, og underretter på forhånd Finanstilsynet om en sådan offentliggørelse.

Senest den 15. april 2026 udarbejder ESMA retningslinjer, der kan vejlede Finanstilsynet i udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i stk. 8 og oplysninger om de situationer, der kan føre til fremsættelse af anmodninger. Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer tager ESMA hensyn til de potentielle

konsekvenser af den pågældende tilsynsforanstaltning for investorbeskyttelsen og den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat eller i Unionen. Disse retningslinjer anerkender, at hovedansvaret for likviditetsrisikostyringen stadig ligger hos den enkelte UCITS.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 13, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 84, stk. 2, i UCITS-direktivet.

Det foreslås at indsætte en ny § 74, stk. 9, hvorefter Finanstilsynet underretter de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheden om ethvert påbud givet efter stk. 8. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet underretter Finanstilsynet Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om ethvert påbud givet efter stk. 8.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet bliver forpligtet til at underrette de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der, ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om ethvert påbud givet efter stk. 8.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 13, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter artikel 84, stk. 2, litra b, i UCITS-direktivet.

Til nr. 32 (§§ 74 a og b i lov om investeringsforeninger m.v.)

(Til § 74 a)

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 74 a, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS, i forbindelse med udsættelse af en indløsning, skal vælge mindst to egnede likviditetsstyringsværktøjer fra dem nævnt i listen i bilag 1, punkt 2-8. Udvælgelsen skal bero på en egnethedsvurdering af disse værktøjer for så vidt angår afdelingens tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik.

Det foreslåede vil indebære, at en dansk UCITS skal vælge mindst to yderligere likviditetsstyringsværktøjer udover udsættelse af indløsningen. Valget af likviditetsstyringsværktøjer skal baseres på en egnethedsvurdering af, hvilket værktøjer

jer der er bedst forenelige med afdelingens investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik.

Det foreslås, at der indsættes et stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS' valg af likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1 ikke kun må omfatte de værktøjer, der fremgår af bilag 1, punkt 5 og 6.

Det foreslåede indebærer, at en dansk UCITS' valg af likviditetsstyringsværktøjer i medfør af § 74 a, stk. 1, ikke kun må omfatte "swing prancing" og "dual pricing". Der er tale om en begrænsning til stk. 1.

Det foreslås, at der indsættes et stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS kan vælge ét likviditetsstyringsværktøj fra dem nævnt i listen i bilag 1, punkt 2-8, hvis den pågældende danske UCITS er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 om pengemarkedsforeninger. Der er tale om en undtagelse til stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at uagtet § 74 a, stk. 1, kan en dansk UCITS, der er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131, vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra dem nævnt i listen i bilag 1.

Det foreslås, at der indsættes et stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter den danske UCITS skal meddele Finanstilsynet om de i stk. 1-3 nævnte valg af likviditetsstyringsværktøjer og de tilhørende detaljerede politikker og forretningsgange for aktivering og deaktivering af de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 51, stk. 1, nr. 3, § 52, stk. 1, nr. 7, § 53, stk. 1, nr. 3, og § 63, stk. 1, nr. 9, og stk. 3.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 18 a, stk. 2, dele af 1., 2. og 3. afsnit, i FAIF-direktivet.

(Til § 74 b)

Det foreslås at indsætte nyt § 74 b, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS kan indløse andele i naturalier.

Den manglende mulighed for at danske UCITS kan indløse i naturalier og ikke blot kontanter bevirker, at danske UCITS kan være nødsaget til at udsætte en indløsning af andele. Det har den konsekvens, at danske investorers frie midler unødigt bliver låst fast.

Det foreslåede vil medføre, at det vil blive muligt for den

danske UCITS at imødekomme et indløsningskrav ved i stedet for kontanter at overføre værdipapirer i fonden til de indløsende kapitalejere.

Det foreslås at indsætte en begrænsning til § 74 b, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter indløsning i naturalier, jf. bilag 1, nr. 8, kun kan anvendes for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af afdelingens aktiver, jf. dog stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at det vil blive muligt for den danske UCITS at indløse i naturalier, såfremt indløsningskravet kommer fra en professionel investor. Ved professionel investor skal forstås foretagender, der skal have tilladelse eller som er underlagt regulering for at virke på de finansielle markeder, f.eks. kreditinstitutter, investeringsselskaber, pensionskasser m.v. Den danske UCITS kan dermed ikke indløse en detailinvestor, forstået som en investor der ikke er professionel, i naturalier. Indløsningen af en professionel investor i naturalier skal endvidere svare til en pro-rata andel af afdelingens aktiver. Dvs. at et indløsningskrav på 10 pct. af fondens andele, fra en professionel investor, såfremt indløsning i naturalier er nødvendig, skal opfyldes med en 10 pct. andel af hver af afdelingens aktiver.

Det foreslås i stk. 3 at indsætte en undtagelse til stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter indløsningen i naturalier ikke skal svare til en pro rata-andel af afdelingens aktiver, hvis afdelingen udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med afdelingens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende afdeling er en exchange-traded fund som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt afdelingen er en exchange-traded fund, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i direktiv 2014/65/EU, og udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med afdelingens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, skal indløsningen i naturalier, uanset stk. 2, ikke svare til en pro rata-andel af afdelingens aktiver. Dvs. at et indløsningskrav på 10 pct. af fondens andele ikke skal opfyldes med en 10 pct. andel af hver af afdelingens aktiver. Dog skal værdien af den andel af afdelingens aktiver, som den indløsende professionelle investor modtager, være tilsvarende indløsningskravets andel af afdelingens aktiver.

De foreslåede ændringer vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 6 i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 18 a, stk. 2, 4. og 5. afsnit, i UCITS-direktivet.

Til nr. 33 (§ 101, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af den gældende § 101, stk. 1, at en afdelings eller en andelsklasses overskud (nettoindtægt) enten skal udloddes til investorerne i form af udbytte eller henlægges til forøgelse af formuen i overensstemmelse med vedtægterne eller fondsbestemmelserne herom, jf. dog § 19, nr. 24, for så vidt angår investeringsforeninger, og § 20, stk. 1, nr. 25, for så vidt angår SIKAV'er. Mindst en gang om året skal en afdeling eller en andelsklasse udbetale udbytte eller i tilfælde af henlæggelse underrette investorerne om det henlagte beløbs størrelse.

Det foreslås i § 101, stk. 1, at ændre »§ 19, nr. 24« til »§ 19, nr. 25« og at ændre »§ 20, stk. 1, nr. 25« til »§ 20, stk. 1, nr. 26«.

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at der indsættes et nyt § 19, nr. 19, og dermed ændres § 19, nr. 24, til § 19, nr. 25, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, samt at der indsættes et nyt § 20, stk. 1, nr. 20, og dermed ændres § 20, stk. 1, nr. 25, til § 20, stk. 1, nr. 26, jf. lovforslagets § 3, nr. 5. Forslaget vil således medføre, at det fortsat er de rette henvisninger. Der er ikke tale om materielle ændringer.

Til nr. 34 (§ 102, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 102, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., at prospektet og ændringer heri skal sendes til Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.

Det foreslås i § 102, stk. 4, 2. pkt., at fra den 10. januar 2028 skal prospektet og ændringer heri sendes til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen.

Med den foreslåede ændring vil den danske UCITS skulle indsende prospektet til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Finanstilsynet vil herefter videresende prospektet til ESAP, jf. den foreslåede bestemmelse i § 102, stk. 5. Forpligtelsen til at indsende prospektet samtidig med offentliggørelsen vil først gælde fra den 10. januar 2028. Det skyldes, at pligten til at indsende til ESAP i medfør af EU-lovgivningen først indtræder den 10. januar 2028 (anden fase). Indtil da kan den danske UCITS indsende prospektet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.

Overtrædelse af § 102, stk. 4, 2. pkt., foreslås strafbelagt med bøde, jf. lovforslagets § 3, nr. 58.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a,

stk. 1, 1. afsnit, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Til nr. 35 (§ 102, stk. 5-7, i lov om investeringsforeninger)

Det følger af § 102, stk. 1, i lov om investeringsforeninger, at en dansk UCITS ved udbud af andele skal offentliggøre et prospekt for den danske UCITS eller for hver afdeling eller gruppe af afdelinger under samme danske UCITS. Den danske UCITS skal efter § 102, stk. 3, løbende holde prospektet ajour.

Ifølge § 102, stk. 4, skal prospekter og ændringer heri sendes til Finanstilsynet og være modtaget i Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.

Det foreslås i § 102, stk. 5, at Finanstilsynet videresender det i stk. 4 nævnte prospekt til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videresende prospektet, som Finanstilsynet modtager fra den danske UCITS i medfør af § 102, stk. 4, til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2028 (anden fase), hvilket betyder, at Finanstilsynet først fra denne dato vil skulle videresende et prospekt til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a, stk. 1, 1. afsnit, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 102, stk. 6, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den danske UCITS skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 5 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 6, herunder blandt andet, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 102, stk. 6, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 3, nr. 58.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a, stk. 1, 2. afsnit, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den danske UCITS, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af den danske UCITS' identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af den danske UCITS' størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for den danske UCITS' økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at den danske UCITS skal sikre, at

oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 6*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 102, *stk. 7*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal den danske UCITS erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den danske UCITS skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 vil gennemføre artikel 82 a, stk. 2, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Til nr. 36 (§ 103, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 103, stk. 1, at en dansk UCITS ved udbud af andele i en dansk UCITS skal udarbejde og på sin hjemmeside offentliggøre et dokument med central information for hver afdeling eller andelsklasse i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer, jf. dog stk. 2.

Det følger af den gældende § 103, stk. 2, at ved udbud af andele i en dansk UCITS til professionelle investorer kan den danske UCITS i stedet for at udarbejde et dokument som anført i stk. 1 udarbejde et dokument med central investorinformation for hver afdeling eller andelsklasse, der opfylder kravene i Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted.

Det foreslås i § 103, *stk. 2, 2.-3. pkt.*, at Central investorinformation, herunder navnet på den danske UCITS, udgør oplysninger, der skal gives forud for indgåelse af en aftale. Informationen skal være rimelig og tydelig, den må ikke

være vildledende og den skal være i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet.

Det foreslåede vil præcisere, at central investorinformation, herunder navnet på den danske UCITS, udgør oplysninger, der skal gives til professionelle investorer forud for indgåelse af en aftale. Det er vigtigt at bemærke, at selvom navnet på en UCITS allerede indgår i de oplysninger, der i praksis gives til investorerne, er det nyttigt at understrege, at navnet udgør væsentlige oplysninger, der kan påvirke investorenes valg og giver et første indtryk af fondens investeringsstrategi og -mål. Derfor er det vigtigt, at oplysningerne om navnet på en UCITS gives inden en investor indgår en aftale.

Den foreslåede bestemmelse vil også fastlægge, at en dansk UCITS ved udbud af andele til professionelle investorer skal sikre, at dokumentet med central information er nøjagtig, fair og tydelig, og at den centrale investorinformation er i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet. Dokumentet med central information må således ikke give et vildledende eller forvirrende budskab, der fejlagtigt ville tiltrække investorer.

De foreslåede ændringer vil gennemføre artikel 2, stk. 12, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/927/EU, som ændrer den eksisterende artikel 79, stk. 1, i UCITS-direktivet.

Til nr. 37 (§ 103, stk. 4, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 103, stk. 4, at dokumentet, jf. stk. 1 eller 2, og senere ændringer heri skal sendes til Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.

Det foreslås i § 103, stk. 4, 2. pkt., at fra den 10. januar 2028 skal dokumentet og senere ændringer heri sendes til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen.

Med den foreslåede ændring vil den danske UCITS skulle indsende dokumentet til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Finanstilsynet vil herefter videresende dokumentet til ESAP, jf. den foreslåede bestemmelse i § 103, stk. 5. Forpligtelsen til at indsende dokumentet samtidig med offentliggørelsen vil først gælde fra den 10. januar 2028. Det skyldes, at pligten til at indsende til ESAP i medfør af EU-lovgivningen først indtræder den 10. januar 2028 (anden fase). Indtil da kan den danske UCITS indsende dokumentet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.

Overtrædelse af § 103, stk. 4, 2. pkt., vil være strafbelagt og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 3, nr. 37.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a, stk. 1, 1. afsnit, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Til nr. 38 (§ 103, stk. 5-7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 103, stk. 1, i lov om investeringsforeninger, at en dansk UCITS ved udbud af andele skal udarbejde og offentliggøre et dokument med central information for hver afdeling eller andelsklasse.

Ifølge § 103, stk. 4, skal dokumentet og ændringer heri sendes til Finanstilsynet og være modtaget i Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.

Det foreslås i § 103, stk. 5, at Finanstilsynet videresender det i stk. 4 nævnte dokument til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover vil skulle videresende dokumentet, som Finanstilsynet modtager fra den danske UCITS i medfør af § 103, stk. 4, til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2028 (anden fase), hvilket betyder, at Finanstilsynet først fra denne dato vil skulle videresende dokumentet til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a, stk. 1, 1. afsnit, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 103, stk. 6, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den danske UCITS skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 5 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 6, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 103, stk. 6, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 3, nr. 38.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a, stk. 1, 2. afsnit, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den danske UCITS, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af den danske UCITS' identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af den danske UCIT's størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for den danske UCITS' økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 6*, at den danske UCITS skal sikre,

at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 103, *stk. 7*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal den danske UCITS erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den danske UCITS vil skulle erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 82 a, stk. 2, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet.

Til nr. 39 (§ 108 b i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 108 a, stk. 1-5, i lov om investeringsforeninger m.v., at en investeringsforening, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, bl.a. skal udarbejde og offentliggøre, en politik for aktivt ejerskab af selskaber, der har aktier, der er optaget på et reguleret marked, som beskriver, hvordan investeringsforeningen integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi. Politikken skal bl.a. beskrive, hvordan investeringsforeningen overvåger selskaber, hvori der investeres inden for relevante områder, hvordan foreningen fører dialog med selskaber, hvori der investeres, hvordan foreningen udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier og samarbejder med andre aktionærer, samt hvordan foreningen kommunikerer med interessenter i selskaber, hvori der investeres.

Investeringsforeningen skal offentliggøre, hvordan politikken er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse og en redegørelse for de væsentligste afstemninger. Det skal ligeledes offentliggøres, hvordan investeringsforeningen har stemt m.v.

Investeringsforeningen kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene, hvis den offentliggør en begrundet forklaring herfor.

Oplysningerne skal være gratis tilgængelige på foreningens hjemmeside.

Det foreslås i § 108 b, *stk. 1*, at en investeringsforening, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, samtidig med offentliggørelsen af de i §

108 a, stk. 1-5 nævnte oplysninger, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at investeringsforeninger samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne nævnt i § 108 a, stk. 1-5, vil skulle indsende oplysningerne til Finanstilsynet, med henblik på at Finanstilsynet kan videregende disse til ESAP. Kravet gælder kun for investeringsforeninger, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil investeringsforeningerne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 3 og 4 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en database, hvortil investeringsforeningen skal indsende oplysningerne. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at investeringsforeningen først fra denne dato vil skulle indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 108 b, stk. 1, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 3, nr. 39.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærretighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 108 b, stk. 2, at Finanstilsynet videregælder de i stk. 1, nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videregende oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra investeringsforeningen i medfør af § 108 b, stk. 1, til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at Finanstilsynet først fra denne dato vil skulle videregende oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærretighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 108 b, stk. 3, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at investeringsforeningen vil skulle indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1, i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, der gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 3, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 108 b, stk. 3, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 3, nr. 42.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærretighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den investeringsforening, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne ledsages af investeringsforeningens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne ledsages af investeringsforeningens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for investeringsforeningens økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 5*, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 6*, at investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at for at kunne opfylde kravet i *stk. 3, nr. 2*, skal investeringsforeningen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at investeringsforeningen vil skulle erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, vil gennemføre dele af artikel 14c, *stk. 2*, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 40 (§ 132, *stk. 2, nr. 2*, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af den gældende § 130, *stk. 1*, i lov om investeringsforeninger m.v., at en afdeling i en dansk UCITS kan overflyttes til en anden dansk UCITS.

Ifølge den gældende § 132, *stk. 1*, skal bestyrelsen sende anmodning om godkendelse af overflytningen til Finanstilsynet.

Det følger af § 132, *stk. 2, nr. 2*, at anmodningen skal være vedlagt en erklæring fra bestyrelsen i det afgivende selskab om, at afdelingen har betalt sin del af de fællesomkostninger, der vedrører den afgivende forening, SIKAV eller værdipapirfond.

Det foreslås i § 132, *stk. 2, nr. 2*, at ændre »at afdelingen har« til »at afdelingen ved overflytningen vil have«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestyrelsen afgiver en erklæring på, at bestyrelsen vil have betalt sin del af fællesomkostningerne på tidspunktet for overflytningen, da det i praksis først vil være nødvendigt ved overflytningen, at fællesomkostningerne er betalt.

Til nr. 41 (§ 159 a i lov om investeringsforeninger m.v.)

Gældende ret indeholder ikke mulighed for, at den danske UCITS kan aktivere side pockets ved hjælp af adskillelse af aktiver.

Side pockets betyder adskillelse af visse aktiver, hvis økonomiske eller juridiske kendetegn har ændret sig væsentligt eller er blevet usikre på grund af ekstraordinære omstændigheder, fra fondens resterende aktiver.

Den danske UCITS bør altid have mulighed for midlertidigt at aktivere side pockets under ekstraordinære omstændigheder, og når det er berettiget under hensyntagen til en UCITS' investorerers interesser.

Det foreslås derfor at indsætte ny § 159 a, hvoraf det fremgår, at aktiverer den danske UCITS side pockets, jf. § 74, *stk. 4*, ved hjælp af adskillelse af aktiver, kan de adskilte aktiver udelukkes fra beregningen af de i § 139, *stk. 4*, og i dette kapitel fastsatte grænser.

Det foreslåede henviser til den foreslåede bestemmelse i dette lovforslags § 3, nr. 31, at indsætte en ny bestemmelse i § 74, *stk. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v., hvorefter en dansk UCITS kan aktivere side pockets.

Forslaget henviser til § 139, *stk. 4*, hvoraf det fremgår, at en afdeling må investere indtil 10 pct. af sin formue i andre værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter end de i *stk. 1 og 2*, og § 140 nævnte. Afdelingen skal dog fortsat investere inden for sin investeringspolitik. Derudover henviser forslaget til kapitel 15 om spredningsregler i lov om investeringsforeninger m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en dansk UCITS vil få mulighed for at udelukke de adskilte aktiver

fra beregningen af de gældende fastsatte placerings- og spredningsgrænser, når en sådan dansk UCITS aktiverer sine pockets ved hjælp af adskillelse af aktiver. Muligheden for at kunne undlade at inddrage de adskilte aktiver fra beregningen af placerings- og spredningsgrænser kan være afgørende for den videre drift af den danske UCITS. Hvis dette ikke gøres muligt, vil der være risiko for, at UCITS kan blive låst i sine fremtidige investeringsbeslutninger, eksempelvis et større frasalg af aktiver, da det kan påvirke overholdelse af placeringsgrænserne.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 10, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2024/927/EU, som indsætter et nyt stk. 3 til artikel 57 i UCITS-direktivet.

Til nr. 42 (§ 161, stk. 1, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 161, stk. 1 i lov om investeringsforeninger fastsætter bl.a. hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 161, stk. 1, nr. 11, at Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen) og regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i ESG-vurderingsforordningen. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også i markedsføringskommunikationen indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der al-

lerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivningen, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. et investeringsinstitut (UCITS), en selvadministrerende investeringsforening og en securiticeringsenhed med særligt formål (SSPE), jf. artikel 3, nr. 5, litra j og n, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 43 (§ 161, stk. 1, nr. 12, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af § 161, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og en række regler og forordninger.

Det foreslås, at der i § 161, stk. 1, indsættes et nr.12, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler fastsat i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtig-

ge oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 44 (§ 164, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det fremgår af den gældende § 164, stk. 1, at danske UCITS skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed og det fremgår af de gældende § 164, stk. 3-5, hvilke oplysninger Finanstilsynet kan kræve og hvordan Finanstilsynet kan indhente oplysningerne.

Det fremgår af den gældende § 164, stk. 7, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1 og 3-5 til brug for de i § 175, stk. 6, nr. 16-27, nævnte myndigheder og organer m.v.

Det fremgår af de gældende § 175, stk. 6, nr. 16-27, hvilke myndigheder og organer, der kan videregives fortrolige oplysninger til, uden at det berøres af tavshedspligten i § 175, stk. 1.

Det foreslås i § 164, stk. 7, at ændre »§ 175, stk. 6, nr. 16-27« til »§ 175, stk. 6, nr. 16-28«.

Der er tale om en ændring som følge af, at der foreslås at indsætte et nyt § 175, stk. 6, nr. 28, jf. lovforslagets § 3, nr. 49, som medfører at skattemyndighederne er omfattede af undtagelsen i § 175, stk. 6.

Den foreslåede ændring vil medføre, at oplysninger til de danske skattemyndigheder, vil være omfattet af § 164, stk. 7, og dermed vil være oplysninger, som Finanstilsynet kan indhente efter stk. 1 og 3-5. Det vil dermed være et krav, at Danske UCITS skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed, hvis disse oplysninger skal gives til de danske skattemyndigheder.

Det vil endvidere medføre, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en dansk UCITS med henblik på indhentelse af oplysninger og ved inspektioner, til brug for de skattemyndigheder. Det vil medføre, at oplysninger til brug for de danske skattemyndigheder kan indhentes i det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af en dansk UCITS' økonomiske stilling, og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke den danske UCITS har særlig direkte eller indirekte forbindelse. Det vil endvidere medføre, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, til brug for de danske skattemyndigheder, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af lovens bestemmelser.

Til nr. 45 (§ 165 a, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 165 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 94, stk. 3, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019

om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om investeringsforeninger m.v., regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Undtaget er regler, der er udstedt i medfør af § 94, stk. 3. Det betyder, at oplysninger, der skal indsendes med det formål at gøre dem tilgængelige på ESAP i henhold til bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v., ikke er omfattet. Erhvervsstyrelsen er indsamlingsorgan for disse oplysninger.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14c, stk. 3, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusforordningen), og artikel 87a, stk. 3 og 4, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet. Den foreslåede bestemmelse vil desuden supplere artikel 82a, stk. 3-5, i UCITS-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 6 i omnibusdirektivet, og artikel 18a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen), der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt

tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP. Det er et krav for juridiske personer, at de har deres vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, hvis Finanstilsynet er kompetent myndighed for den pågældende EU-retsakt. Det vil være tilfældet, hvis Finanstilsynet allerede er udpeget som indsamlingsorgan i medfør af den foreslåede § 165 a, stk. 1, eller hvis der er tale om en forordning, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Det omfatter indtil videre Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (MMF).

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 46 (§ 172, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 172, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v. bestemmer, at varigheden af påbud meddelt efter § 172, stk. 2, på baggrund af § 57, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening eller en SIKAV at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 57, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet udstedes på baggrund af idømt strafferetligt ansvar, jf. § 57, stk. 3, nr. 1, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en investeringsforening påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 172, stk. 4, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og stk. 2, på baggrund af § 57, stk. 2 og 3, skal fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i medfør af § 172, stk. 1, til en investeringsforening om at afsætte en direktør, der ikke opfylder hæderlighedskravet, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktionsmedlemmer og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Det foreslåede indebærer desuden, at varigheden skal fremgå af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv i sager, hvor manglende hæderlighed skyldes, at den pågældende er blevet pålagt et strafferetligt ansvar, eller ikke lever op til omdømmekravet jf. § 57, stk. 2 og 3. Varigheden skal ligeledes angives i tilsvarende sager mod direktionsmedlemmer.

Til nr. 47 (§ 172, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 172, stk. 5, at et påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan forlanges indbragt for domstolene af investeringsforeningen eller SIKAV'en samt af den person, som påbuddet vedrører.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 172, stk. 8. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 57 stk. 1-3, som træffes efter § 57 stk. 4, kan af investeringsforeningen eller SIKAV'en samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for den virksomhed eller det ledelsesmedlem eller den nøgleperson, som en afgørelse om afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning retter sig mod, bliver den samme som for virksomheder og personer, der kan forlange et påbud om at nedlægge et hverv eller afsætte et ledelsesmedlem indbragt for domstolene. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde i ansøgningssager, at personen eller virksomheden foruden muligheden for at indbringe et afslag på godkendelse for Erhvervsankenævnet kan kræve afgørelsen indbragt for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Til nr. 48 (§ 175, stk. 6, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende bestemmelse i § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Den gældende bestemmelse i § 175, stk. 6, nr. 2, fastsætter, at fortrolige oplysninger kan videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås at tilføje i § 175, stk. 6, nr. 2, at fortrolige oplysninger omfattet af skattelovgivningen ligeledes kan videregives efter bestemmelsen.

Den gældende bestemmelse i § 175, stk. 6, nr. 2, svarer til den gældende bestemmelse i § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed og § 170, stk. 7, nr. 2, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Den gældende bestemmelse i § 175 gennemfører artikel 102, stk. 1, 1. afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter). Ændringen til artikel 102 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU 2024/927

af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes låneudstedelse foreslås implementeret i den gældende § 175, stk. 6, nr. 2, ved efter »straffeloven« at indsætte », skattelovgivningen«.

Den foreslåede ændring til § 175, stk. 6, nr. 2, vil indebære en implementering af det foreslåede, der er i overensstemmelse med de foreslåede ændringer til § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, og § 170, stk. 7, nr. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og at videregivelse af fortrolige oplysninger omfattet af skattelovgivningen også efter § 175, stk. 6, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. kan videregives efter undtagelsesbestemmelsen i lighed med fortrolige oplysninger efter straffeloven og tilsynslovgivningen. Ensartede regler på tværs af Finanstilsynets sektorlove sikrer ensartet tilsynsvirksomhed på tværs af sektoren. Det er vigtigt at sikre denne overensstemmelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 108, for så vidt angår de foreslåede ændringer til § 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed og til § 2, nr. 59 så vidt angår de foreslåede ændringer til § 170, stk. 7, nr. 2, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 16, litra a, i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 102, stk. 1, 1. afsnit, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65 (EU) af 13. juni 2009. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 175, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 48.

Til nr. 49 (§ 175, stk. 6, nr. 28, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 175, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v. oplister i hvilke tilfælde § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. ikke er til hinder for at videregive fortrolige oplysninger. § 175, stk. 6, indeholder undtagelser til § 175, stk. 1.

Det foreslås i § 175, stk. 6, efter nr. 27 at indsætte en et nyt nummer 28, hvorefter fortrolige oplysninger kan videregives til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke er noget til hinder for at fortrolige oplysninger kan videregives fra Finanstilsynet til Skatteforvaltningen.

Virkningen af det foreslåede vil være, at Finanstilsynet uanset tavshedspligten i § 175, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., i alle tilfælde vil kunne videregive fortrolige oplysninger til Skatteforvaltningen under forudsætning af, at

Skatteforvaltningen har behov herfor til varetagelse af sine opgaver. Det er et generelt forvaltningsretligt krav, at der alene kan udveksles oplysninger imellem forvaltningsmyndigheder, hvis oplysninger er nødvendige til varetagelse af myndighedernes opgaver.

Ensartede regler på tværs af Finanstilsynets sektorlove sikrer ensartet tilsynsvirksomhed på tværs af sektoren. Det er vigtigt at sikre denne overensstemmelse. Den foreslåede ændring til § 175, stk. 6, nr. 28, i lov om investeringsforeninger m.v., er i overensstemmelse med den foreslåede ændring til § 354, stk. 6, nr. 36, i lov om finansiel virksomhed, hvortil der henvises til lovforslagets § 1, nr. 109, og til § 170, stk. 7, nr. 17, i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., hvortil der henvises til lovforslagets § 2, nr. 60.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 16, litra b, 1. pkt., i FAIF-UCITS II-direktivet, som ændrer artikel 102, stk. 2, i UCITS-direktivet.

Til nr. 50 (§ 175, stk. 12, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af den gældende bestemmelse i § 175, stk. 12, 1. pkt., at videregivelse efter stk. 6, nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 24-27, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, endvidere alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og at de videregivne oplysninger udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i § 175, stk. 12, 1. pkt., at ændre henvisningen til nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 24-27 til nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 24-28.

Ændringen til § 175, stk. 12, 1. pkt., vil indebære, at der i § 175, stk. 12, 1. pkt., henvises til den foreslåede bestemmelse i § 175, stk. 6, nr. 28, i lov om investeringsforeninger m.v., der således vil blive omfattet af videregivelsesreglen i § 175, stk. 12, 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil indebære implementering af artikel 2, stk. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes låneudstedelse, der tilføjer et nyt afsnit i artikel 102, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter),

hvoraf det følger, at hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, udveksles de kun som omhandlet i første pkt. i det afsnit, der indsættes i artikel 102, stk. 2, med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem.

Ensartede regler på tværs af Finanstilsynets sektorlove sikrer ensartet tilsynsvirksomhed på tværs af sektoren. Det er vigtigt at sikre denne overensstemmelse. Den foreslåede ændring til § 175, stk. 12, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., er i overensstemmelse med den foreslåede ændring til § 354, stk. 13, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, hvortil der henvises til lovforslagets § 1, nr. 110, og til § 170, stk. 11, 1. pkt., i lov om forvaltning af alternative investeringsfonde m.v., hvortil der henvises til lovforslagets § 2, nr. 61.

Virkingen af det foreslåede vil være, at hvis oplysninger, der ønskes udvekslet mellem Finanstilsynet og en anden myndighed stammer fra en anden medlemsstat, vil disse alene kunne udveksles med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og at oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Til nr. 51 og 52 (§ 176, stk. 4, og 5, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 162, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med danske UCITS med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en sag om afsættelse af et ledelsesmedlem, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 176, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det følger af § 176, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelser. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør

af § 176, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte et ledelsesmedlem eller et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret og, følger af artikel 99b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS-direktivet).

Af artikel 99b, stk. 1 fremgår det, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på deres officielle websted offentliggør alle afgørelser, der ikke kan appelleres, og som pålægger en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, snarest muligt efter, at den person, der blev pålagt sanktionen eller foranstaltningen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen skal mindst indeholde oplysninger om overtrædelsens type og art og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser om pålæg af foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.

Af artikel 99 b, stk. 3, fremgår det, at hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning indbringes for de relevante domstole eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan klage. Enhver afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

I henhold til direktivet skal alene administrative sanktioner for overtrædelse af nationale regler der gennemfører direktivfastsatte forpligtelser offentliggøres.

Det foreslås i § 176, stk. 4, 1. pkt., at der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1, om kravene i § 57, stk. 1-3, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 172 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om

egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 99b, stk. 3, i UCITS-direktivet, kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til § 57, stk. 1-3, skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 172, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås i § 176, stk. 5, 1. pkt., at ændre henvisningen til stk. 4, 1. pkt., til stk. 4, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af at § 176, stk. 4. pkt. med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 53 (§ 177, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 177 i lov om investeringsforeninger m.v. fastlægger, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af en række oplistede bestemmelser.

§ 57, stk. 1-3, fastsætter krav til egnethed og hæderlighed for ledelsesmedlemmer i investeringsforeninger og SIKAV'er.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til

udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Finanstilsynet offentliggør i henhold til gældende ret alene afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse samt påbud om afsættelse for manglende overholdelse af kravene. Godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres som udgangspunkt ikke.

Det foreslås i § 177, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 57, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnhedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningsgivende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnhedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret og individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnhedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnhedsafgørelser,

hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 54 (§ 179, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 179, stk. 1, i lov om investeringsforeninger, nævner de virksomheder, der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af bl.a. lov om investeringsforeninger og andre relevante forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 179, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Til nr. 55 (§ 189 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 189, i lov om investeringsforeninger, indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om investeringsforeninger og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 189, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale

og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 56 (§ 190, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2 er strafbelagt. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at de efter deres godkendelse eksempelvis bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs.

Det foreslås i § 190, stk. 1, 1. pkt., at ændre »§ 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2« til »§ 57, stk. 8, jf. stk. 3, nr. 1 og 2«.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 57, stk. 5, med lovforslagets § 2, nr. 1 rykkes til stk. 8

Til nr. 57 (§ 190, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 190, stk. 1, 1. pkt., udgør en straffebestemmelse, hvorefter overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte bestemmelser kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås på den baggrund i § 190, stk. 1, 1. pkt., at ændre henvisningen »§ 74, stk. 1-4,« til »§ 74, stk. 1-3 og 6, § 74 a, § 74 b«.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 74, stk. 4, foreslås ophævet og at der indsættes et nyt § 74, stk. 6, som foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 3, nr. 31.

Det vil derudover medføre, at overtrædelse af dette lovforslags foreslåede § 74 a og 74 b, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Se bemærkningerne til § 3, nr. 31.

Til nr. 58 (§ 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 190, stk. 1, 1. pkt., indeholder bestemmelser om straf for overtrædelse af en række af lovens bestemmelser. § 190, stk. 1, 1. pkt., fastsætter de bestemmelser, hvor overtrædelse straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. § 190, stk. 1, 2. pkt., fastsætter bestemmelser, som straffes med bøde.

Det foreslås i § 190, stk. 1, 2. pkt., at efter »§ 63 c, stk. 1,« indsættes »§ 102, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 103, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 108 b, stk. 1 og 3,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en overtrædelse af § 102, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 103, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6 og § 108 b, stk. 1 og 3, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 102, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, vil være medlemmer af direktionen for henholdsvis den danske UCITS og et investeringsforvaltningsselskab eller administrations-selskab, der administrerer en investeringsforening. den danske UCITS.

Den strafbare handling vil bestå i, at direktionen i den danske UCITS enten ikke sikrer, at oplysningerne i § 102, stk. 4, lov om investeringsforeninger m.v. indsendes til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen, eller at den danske UCITS-direktionen undlader at sikre, at oplysningerne indsendes i overensstemmelse med kravene i § 102, stk. 6.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 103, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, vil være medlemmer af direktionen for henholdsvis den danske UCITS og et investeringsforvaltningsselskab eller administrations-selskab, der administrerer en investeringsforening. den danske UCITS.

Den strafbare handling vil bestå i, at den danske UCITS-direktionen enten ikke sikrer, at oplysningerne i § 103, stk. 4, indsendes til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen, eller at den danske UCITS-direktionen undlader at sikre, at oplysningerne indsendes i overensstemmelse med kravene i § 103, stk. 6.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede 108 b, stk. 1 og 3, vil være medlemmer af direktionen i investeringsforeningen.

Den strafbare handling vil bestå i, at direktionen i investeringsforeninger, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, undlader at indsende de i § 108 a, stk. 1-5, nævnte oplysninger til Finanstilsynet

samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne, jf. § 108 b, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene i § 108 b, stk. 3.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videregives til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. investeringsforeninger, ét samlet sted.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser af de foreslåede bestemmelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i § 102, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 103, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6 og § 108 b, stk. 1 og 3, med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for på sigt at udstede administrative bødeforelæg. Der er på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse i lov om investeringsforeninger m.v. til udstedelse af regler om anvendelse af administrative bødeforelæg.

Strafniveauet for en overtrædelse af de nævnte bestemmelser, forudsættes som udgangspunkt fastsat til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er herved lagt vægt på, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med at indføre ESAP. Det forudsættes, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 59 (§ 190, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 190, stk. 4, i lov om investeringsforeninger fastsætter, hvilke EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2,

1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), i § 190, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Når der nedenfor henvises til en reguleret finansiel virksomhed, menes hermed bl.a. et UCITS, en selvadministrerende investeringsforening og en securiticeringsenhed med særligt formål (SSPE), jf. artikel 3, nr. 5, litra j og n, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjepart som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Videre skal den regulerede finansielle virksomhed samtidig også indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er en reguleret finansiel virksomhed.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsforening ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1, i bilag 3, til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når investeringsforeningen udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og investeringsforeningen videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i

et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Fastsættelsen af bødestrafen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 60 (§ 190, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den gældende § 190, stk. 4, i lov om investeringsforeninger fastsætter, hvilke EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 190, stk. 4, efter »(PEPP-produkt)« at indsætte henvisning til artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af de angivne artikler disclosureforordningen kan straffes med bøde.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltagere, menes en investeringsforening, som ikke har delegeret den daglige ledelse et i investeringsforvaltningsselskab (en selvadministrerende investeringsforening), og selvadministrerende investeringsforening der er udbyder af et pan-europæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), jf. artikel 2, nr. 1, litra f og i, i disclosureforordningen.

Når der henvises til finansielle rådgivere, menes en selvadministrerende investeringsforening, der yder investeringsrådgivning, jf. artikel 2, nr. 11, litra f, i disclosureforordningen.

Artikel 3 indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider skal offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces, jf. stk. 1, eller investerings- eller forsikringsrådgivning, jf. stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, er en finansiel markedsdeltager i stk. 1 og en finansiel rådgiver i stk. 2. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening eller en selvadministrerende investeringsforening der yder investeringsrådgivning, ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller investeringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan den selvadministrerende investeringsforening eller den selvadministrerende investeringsforening der yder investeringsrådgivning, integrerer bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller investeringsrådgivning.

Artikel 4, stk. 1-5, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i henholdsvis deres investeringsbeslutninger eller investerings- eller forsikringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at hvor en finansiel markedsdeltager tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a, er en finansiel markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiel markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er en finansiel markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiel markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og -indikatorer og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en selvadministrerende investeringsforening skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en selvadministrerende investeringsforening skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncise, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på

bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en selvadministrerende investeringsforening skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en selvadministrerende investeringsforening skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncise, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det følger af artikel 4, stk. 4, 1. pkt., at den finansielle markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Det fremgår af artikel 4, stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiell markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at selvadministrerende investeringsforening, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en selvadministrerende investeringsforening skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en selvadministrerende investeringsforening skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncise, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en finansiell rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde

oplysninger om, hvorvidt denne i sin investerings- eller forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra a, er en finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, der yder investeringsrådgivning, ikke offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om og i givet fald, hvordan den selvadministrerende investeringsforening, i sin rådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger hvordan den selvadministrerende investeringsforening anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at en finansiell rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investerings- eller forsikringsrådgivning, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en finansiell rådgiver, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, der yder investeringsrådgivning, ikke offentliggør og opretholder en erklæring herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager og finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, i sin aflønningspolitik, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsforeningens integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsforeningens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og inve-

steringsforeningens integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en selvadministrerende investeringsforening ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlende oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, herunder bl.a. direktiv 2009/138/EF, der i dansk ret er implementeret i bl.a. lov om investeringsforeninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening i den aflønningspolitik, som investeringsforeningen skal udarbejde i henhold til § 48 c, stk. 1, i lov om investeringsforeninger, ikke medtager en beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsforeningens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiell markedsdeltager oplyse om, måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforenings oplysninger om, hvordan investeringsforeningen integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, ikke retvisende afspejler, hvordan investeringsforeningen faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncise redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening ikke medtager en klar og koncise redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en finansiell rådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, er en finansiell rådgiver. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforenings oplysninger om, hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning, ikke retvisende afspejler, hvordan den finansielle rådgiver faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at den selvadministrerende investeringsforening ikke beskriver, hvilke bæredygtighedsrisici, der er identificeret som relevante for investeringsforeningen.

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en finansiell rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for det produkt denne rådgiver om, i de i første afsnit omhandlede beskrivelser, omfatte en klar og koncise redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en finansiell rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening ikke medtager en klar og koncise redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og finansielle rådgiveres præsentation af de omhandlede oplysninger i artikel 6, stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå investeringsforeningen integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger.

ger i prospektet, som investeringsforeningen skal give investorer i overensstemmelse med § 3 i bekendtgørelse nr. 607 af 11. maj 2020 om oplysninger i prospekter for danske UCITS og § 102 i lov om investeringsforeninger, jf. artikel 6, stk. 3, litra g. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at en selvadministrerende investeringsforening, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for investeringsforeningen, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de oplysninger, som investeringsforeningen skal give investorer i overensstemmelse med § 3 i bekendtgørelse nr. 607 af 11. maj 2020 om oplysninger i prospekter for danske UCITS og § 102 i lov om investeringsforeninger, jf. artikel 6, stk. 3, litra g.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiel markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening i de oplysninger, der skal gives for investeringsforeningen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra g, ikke medtager en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald, hvordan investeringsforeningen tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, i de oplysninger, der skal gives for investeringsforeningen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra g, ikke omfatter en erklæring om, at investeringsforeningen ikke tager hensyn til investeringsbetingelsernes negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen, blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, ikke i de oplysninger, der skal gives for investeringsforeningen i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra g, omfatter en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika og en beskrivelse af hvordan investeringsforeningen opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor der angives et indeks som referencebenchmark for investeringsforeningen, ikke i de oplysninger, der gives, beskriver om og i givet fald hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks

som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og 3, litra g, skal gives for en investeringsforening, ikke medtager en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b, omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen er omfattet af artikel 6, i taksonomiforordningen ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel

9, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål og som anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen har bæredygtig investering som sit mål, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra g, med en begrundelse for, hvordan det angivne indeks er tilpasset det/de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at den selvadministrerende investeringsforening ikke i de oplysninger giver en begrundelse for, hvad investeringsforeningen mener, gør det angivne indeks der er tilpasset det/de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra g, ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, den selvadministrerende investeringsforening gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at en selvadministrerende investeringsforening i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at en selvadministrerende investeringsforening skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncise, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder, et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksposering sikres med

henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra g, ikke omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksposering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres, med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, der har en aktiv investeringsstrategi, og som anvender et Partistilpasset EU-benchmark, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, ikke i de oplysninger der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 3, litra g, medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/GHG-emissioner, sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 skal gives, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit, omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål, og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende in-

vesteringsforening, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra g, ikke oplyser hvor den metode, der er anvendt til beregning af omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen er omfattet af artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordnings artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og artikel 6, stk. 3, litra g, ikke medtager en angivelse af minimumsandel af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i produktet i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde på, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside også offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på hjemmesiden skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen er omfattet af artikel 8, stk. 1, på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at den selvadministrerende investeringsforening, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en beskrivelse af hvor-

dan investeringsforeningen vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til investeringsforeningen.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsens 2. pkt., at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncise, og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, på sin hjemmeside ikke offentliggøre og opretholder en klar, koncise, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af, hvordan investeringsforeningen vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til investeringsforeningen. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at den selvadministrerende investeringsforening på sin hjemmeside ikke offentliggør oplysningerne i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit på et fremtrædende lettilgængeligt sted.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen er omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af, i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt, i sine periodiske rapporter som nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, hvor investeringsforeningen er omfattet af artikel 8, stk. 1,

ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag, der følger det format der fremgår af bilag IV, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til prospektet som omhandlet i § 102 i lov om investeringsforeninger, jf. artikel 11, stk. 2, litra g, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiel markedsdeltager skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiel markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, 1. pkt., er en finansiel markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke offentliggør på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, at stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på de oplysninger, som finansielle rådgivere offentliggør i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 2, er en finansiel rådgiver. Eksempler på den strafbare handling vil være de samme som nævnt ovenfor for en finansiel markedsdeltager.

Artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, fastlægger krav til markedsføringskommunikation for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver, der markedsfører sine produkter og rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, i markedsføringskommunikationen for investeringsforeningen omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på invest-

ringsforeningens hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende investeringsforeningen.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU) 2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også i markedsføringskommunikationen offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver, der udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en selvadministrerende investeringsforening, ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når investeringsforeningen videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.34.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller

formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 61 (Bilag 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at indsætte et nyt bilag 1 i lov om investeringsforeninger m.v., der oplister de likviditetsstyringsværktøjer, som vil blive tilgængelige for danske UCITS.

De nye værktøjer, som bliver tilgængelige, er følgende:

Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning: Udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning betyder, at der midlertidigt ikke tillades tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele.

Indløsningsgate: En indløsningsgate er en midlertidig og delvis begrænsning af investorernes ret til at indløse deres andele eller kapitalandele i en fond, hvilket betyder, at de kun kan indløse en vis del af deres investeringer i en bestemt periode.

Forlængelse af opsigelsesfrister: Forlængelse af opsigelsesfrister indebærer en udvidelse af den tid, investorer skal give fondsforvaltere, ud over en minimumsperiode, når de ønsker at indløse deres andele.

Indløsningsgebyr: Et indløsningsgebyr er et gebyr betalt af investorer, når de indløser deres andele, og det kompenserer fonden for omkostningerne ved at likvidere.

Swing pricing: Swing pricing er en forudbestemt mekanisme, der justerer nettoværdien af andele i en fond baseret på omkostningerne ved at likvidere.

Dual pricing: Dual pricing er en anden mekanisme, hvor tegnings-, tilbagekøbs- og indløsningskurser for andele fastsættes ved at justere nettoaktivværdien pr. andel med en faktor, der afspejler likvidationsomkostningerne.

Anti-dilution-opkrævning: Anti-dilution-opkrævning er et gebyr, som investorer betaler ved tegning, tilbagekøb eller indløsning for at kompensere fonden for likvidationsomkostningerne, der opstår på grund af transaktionens størrelse.

Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier indebærer overførsel af fondens aktiver i stedet for kontanter for at imødekomme indløsningskrav.

Det foreslåede vil medføre, at danske UCITS kan vælge at anvende en række nye likviditetsstyringsværktøjer. Der er

dog krav til bl.a. hvordan og hvornår disse værktøjer kan og skal anvendes, samt krav til governance i form af politikker og procedurer, oplysningskrav til vedtægter og fondsbestemmelser, og underretningsforpligtelser til Finanstilsynet jf. § 19, nr. 19, § 20, stk. 1, nr. 20, § 51, stk. 1, nr. 6, § 52, stk. 1, nr. 7, § 53, stk. 1, nr. 3, 63, stk. 1, nr. 9, og stk. 3, § 74, § 74 a og § 74 b.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 2, stk. 20, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt bilag IIA til UCITS-direktivet.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 28, i hvidvaskloven)

Efter den gældende § 28 i hvidvaskloven, skal en tilsynsmyndighed i henhold til hvidvaskloven eller Skatteforvaltningen underrette Hvidvasksekretariatet, hvis myndigheden får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1. Der er tale om forhold, som tilsynsmyndighederne kan få kendskab til ved inspektioner eller på anden måde. Skatteforvaltningen kan få kendskab til sådanne forhold, f.eks. ved konstatering af store beholdninger af kontanter ved personers ud- eller indrejse af landet eller uledsagede forsendelser af stor værdi, som sendes ud af eller ind i landet.

Derudover følger det af indsamlingslovens § 10, stk. 4, at Indsamlingsnævnet omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis nævnet er vidende om eller har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme

Endelig foretager nogle myndigheder en underretning efter reglerne i databeskyttelsesloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Videre foretages der underretning efter reglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, når der er tale om fortrolige oplysninger. Det vil skulle vurderes konkret hver gang, der skal foretages en videregivelse af oplysninger til andre myndigheder.

Det foreslås, at hvidvasklovens § 28 ændres, således at told- og skatteforvaltningen« ændres til: »andre myndigheder«.

Det betyder, at alle myndigheder bliver forpligtet til at underrette Hvidvasksekretariatet, hvis myndigheden får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1.

Der vil være tale om oplysninger, som myndighederne bliver bekendt med ved varetagelsen af deres almindelige opgaver, f.eks. sagsbehandling, udførelse af kontrolopgaver og lignende.

Forslaget vil medføre, at retsgrundlaget for myndigheders underretning af Hvidvasksekretariatet bliver entydigt.

Udover udvidelsen af kredsen af de underretningspligtige er der ikke tiltænkt nogen indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.38 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 30, stk. 1, nr. 2, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 30, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven skal opbevare oplysninger indhentet i forbindelse med opfyldelse af kravene i kapitel 3, herunder identitets- og kontroloplysninger og kopi af foreviste legitimationsdokumenter (nr. 1), dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, eller en enkeltstående transaktion (nr. 2) samt dokumenter og registreringer vedrørende undersøgelser gennemført i henhold til § 25, stk. 1 og 3 (nr. 3).

Af bemærkningerne til § 30, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41, som fremsat, fremgår det, at virksomheder og personer skal opbevare dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse eller en enkeltstående transaktion. Det er ikke alle dokumenter eller registreringer, som skal opbevares, men alene oplysninger, der har en vis betydning, som f.eks. dokumenter, telefonnotater m.v. af ordregivende karakter samt kontooversigter. Hvis f.eks. et lånetilbud ikke bliver effektueret, skal tilbuddet ikke opbevares. Hvis der er tale om en låneaftale, skal eksempelvis lånedokumentet opbevares.

Det foreslås i § 30, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »transaktion«: », og kontooversigt og forretningskorrespondance«.

Der er tale om en præcisering af lovteksten, som har til formål at præcisere anvendelsesområdet for § 30, stk. 1, nr. 2, og tilpasse bemærkningerne i overensstemmelse med FATF's anbefaling nr. 11 vedrørende opbevaring af oplysninger.

Det følger af den foreslåede § 30, stk. 1, nr. 2, at virksomheder og personer skal opbevare dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i

en forretningsforbindelse eller en enkeltstående transaktion, herunder kontooversigt og forretningskorrespondance.

Dokumenter, telefonnotater m.v. af ordregivende karakter samt kontooversigter, herunder forretningskorrespondance, vil som altovervejende udgangspunkt være nødvendige oplysninger og skal derfor opbevares.

Virksomheder og personer skal opbevare alle nødvendige dokumenter og registreringer om transaktioner, både indenlandske og internationale, med henblik på at sikre, at oplysningerne hurtigt kan videreformidles til kompetente myndigheder ved anmodning. Dokumentationen og registreringen skal være tilstrækkelige til at rekonstruere individuelle transaktioner, herunder f.eks. beløb og type af valuta, hvis relevant.

Ved en kontooversigt forstås oplysninger, der omfatter et kontoudskrift over kundens transaktioner. Der gælder ikke formkrav for en kontooversigt. En kontooversigt skal opbevares i mindst fem år efter forretningsforbindelsens ophør og ved enkeltstående transaktioner i mindst fem år efter transaktionens gennemførelse.

Ved en forretningskorrespondance forstås oplysninger, der omfatter korrespondance mellem virksomheden omfattet af loven og den konkrete kunde i relation til de produkter, tjenesteydelser og transaktioner, som virksomheden tilbyder kunden. Korrespondancen skal opbevares i mindst fem år efter forretningsforbindelsens ophør og ved enkeltstående transaktioner i mindst fem år efter transaktionens gennemførelse.

Den foreslåede ændring er med til at sikre efterlevelse af FATF's krav og bidrage til en styrkelse af den eksisterende lovgivning. Opbevaring af alle nødvendige dokumenter og registreringer om transaktioner, herunder kontooversigter og forretningskorrespondance, vil desuden lette politiets efterforskning samt give tilsynsmyndighederne bedre mulighed for at foretage kontrol af efterlevelse af lovens regler.

Overtrædelse af bestemmelsen er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt. Det følger af § 78, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven, at forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Overtrædelse af bestemmelsen er desuden strafbelagt efter § 78 a, stk. 1, 1. pkt. § 78 a, i hvidvaskloven indeholder regler om Finanstilsynet adgang til at udstede administrative bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser.

Det følger af § 78 a, at skønnes en overtrædelse af lovens § 30 ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Det følger af § 78 a, stk. 2, at Finanstilsynet forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg skal indhente samtykke fra National enhed for Særlig Kriminalitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse giver anledning til en vis skønmæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges.

Det følger af § 78 a, stk. 3, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift, og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Det følger af § 78 a, stk. 4, at vedtages et bødeforelæg, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Til nr. 3 (§ 38 b, i hvidvaskloven)

Med lovforslagets § 4, nr. 3 indsættes § 38 b som ny bestemmelse i hvidvaskloven.

Efter gældende ret finder hvidvaskloven anvendelse for advokater, i det omfang, advokater udfører de opregnede typer af bistand m.v., der fremgår af lovens § 1, stk. 1, nr. 13. Når en advokat yder bistand i en sag, der er omfattet af hvidvaskloven, er advokaten bl.a. forpligtet til at gennemføre såkaldte kundekendingsprocedurer efter kapitel 3, hvilket bl.a. indebærer at indhente klientens identitetsoplysninger. Advokater har dog ikke en generel forpligtelse til at indhente identitetsoplysninger om deres klienter.

Det følger videre af hvidvaskloven, at når en advokats klient har midler stående på advokatens samlede klientbankkonto, skal pengeinstituttet indhente identitetsoplysninger på klienten (den eller de reelle ejere) og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere klientens identitet, så pengeinstituttet med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Advokater er imidlertid underlagt tavshedspligt vedrørende oplysninger, som er kommet til deres kundskab under udførelsen af deres hverv, jf. retsplejelovens § 129, jf. straffelovens §§ 152-152 e. Tavshedspligten gælder både, når advokaten yder bistand m.v., som er omfattet af hvidvaskloven, og når advokaten yder bistand m.v., som ikke er omfattet af hvidvaskloven. Tavshedspligten omfatter således f.eks. også

oplysning om, at en klient i det hele taget har søgt bistand hos advokaten.

Når en advokats klient har midler stående på advokatens samlekliebankkonto, kan advokaten således alene stille identifikationsoplysninger m.v. om klienten til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres, hvis advokaten enten har indhentet et samtykke fra klienten, eller ét af tilfældene omfattet af straffelovens § 152 e er opfyldt.

Med *stk. 1* i den foreslåede bestemmelse foreslås det, at der indføres en bestemmelse om, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Udtrykket ”reelle ejere” skal forstås i overensstemmelse med definitionen i hvidvasklovens § 2, nr. 9, hvilket i denne sammenhæng er advokatens klienter.

Er advokatens klient en juridisk person, forstås den reelle ejer således i overensstemmelse med § 2, nr. 9, litra a-c.

De oplysninger, der skal indhentes efter den foreslåede bestemmelse, vil være sammenfaldende med identitetsoplysningerne nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Identitetsoplysninger skal omfatte navn og CPR-nr. el.lign., hvis den pågældende ikke har et CPR-nr. Har den pågældende ikke et CPR-nr. el.lign., skal identitetsoplysninger omfatte fødselsdato.

For personer, der ikke er hjemmehørende i Danmark, vil et alternativ til CPR-nr. f.eks. kunne være et lignende nationalt id-nummer eller, hvis et sådan ikke haves, oplysning om fødselsdato, hvilket også bl.a. fremgår af bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 1, litra a, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 99. Såfremt virksomheden eller personen vil anvende en kundes nationale id-nummer, er det væsentligt, at denne kan sikre, at der er tale om et unikt nummer, og at nummeret er varigt eller i hvert fald kundens aktive nationale nummer, idet det i enkelte lande er muligt at få et nyt nationalt id-nummer. Fødselsdato vil alene kunne anvendes i det relativt sjældne tilfælde, hvor der ikke i øvrigt foreligger et unikt nummer.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke kravene til advokaters opbevaring og sletning af indhentede identitetsoplysninger m.v. efter hvidvasklovens § 30. En advokat vil således kun være omfattet af bestemmelsen i tilfælde, hvor der ydes bistand m.v. omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokaten med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13.

De identitetsoplysninger, som skal indhentes om den eller de reelle ejere af midlerne, skal af advokaten kontrolleres ved dokumenter, data eller oplysninger.

Kontrollen kan f.eks. bestå i en undersøgelse af offentligt udstedte legitimationsdokumenter, som f.eks. pas, kørekort, legitimationskort, sundhedskort, dåbs- eller navneattest. Elektroniske identifikationsmidler kan benyttes, herunder eksempelvis relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

Der må i den konkrete situation ikke være anledning til tvivl om den eller de reelle ejeres identitet.

Der henvises til bemærkningerne til § 11, stk. 1, nr. 3, i forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, side 100 f, hvor det bl.a. fremgår, at kravet om gennemførelse af ”rimelige foranstaltninger” for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger eksempelvis vil kunne opfyldes ved, at der indhentes legitimationsdokumenter fra en pålidelig og uafhængig kilde. I praksis vil indhentelse af f.eks. kopi af pas eller kørekort være tilstrækkeligt. Begrebet ”med sikkerhed ved” skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, som giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er forkerte.

I de tilfælde, hvor betroede klientmidler bliver indsat på en samlekliebankkonto af en anden end advokatens klient, f.eks. en modpart som opfølgning på et forlig eller en retsafgørelse eller en inkassodebitor som led i afvikling af skyldforhold, vil advokatens klient være at anse som den reelle ejer af midlerne. Derfor vil advokaten også efter den foreslåede bestemmelse skulle indhente og kontrollere advokatens klients identitetsoplysninger – og ikke den indbetalende tredjemands identitetsoplysninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at advokater ved behandling af betroede midler på en samlekliebankkonto uden ugrundet ophold efter indbetalingen skal stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter *stk. 1* og *2* til rådighed for det pengeinstitut, hvori samlekliebankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille identitetsoplys-

ninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor.

En advokats indhentelse, kontrol og tilgængeliggørelse af identitetsoplysninger og kontrol dokumenter vil kunne ske forud for, at klientens midler indsættes på advokatens samle klientbankkonto, f.eks. hvis klienten eller evt. dennes modpart er blevet givet en frist til at indbetale midlerne. En advokat vil således kunne indhente de pågældende oplysninger og dokumenter allerede ved en sags påtagelse, hvis advokaten på baggrund af de indledende drøftelser med klienten eller de øvrige foreliggende oplysninger i sagen vurderer, at der er en mulighed for, at advokatens samle klientbankkonto kan komme i anvendelse i forbindelse med advokatens behandling af sagen. Advokaten bør dog først stille de pågældende identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet inden for en vis tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen. En antagelse om, at en klient sandsynligvis på et senere tidspunkt vil modtage midler, som skal indsættes på kontoen, vil ikke være tilstrækkelig til, at et pengeinstitut vil kunne betragte klienten som reel ejer af midler på samle klientbankkontoen. Der vil således skulle være en vis aktualitet i advokatens dokumentation for klienter med midler på kontoen, som advokaten vil skulle stille rådighed for pengeinstituttet. I forbindelse med tilgængeliggørelsen vil advokaten skulle sikre sig, at identitetsoplysninger og kontrol dokumenter, der er indhentet på et tidligere tidspunkt, fortsat er aktuelle og gyldige, da klientens identitetsoplysninger, f.eks. navn, vil kunne have ændret sig, og kontrol dokumenter vil kunne være udløbet.

I tilfælde, hvor der løbende indbetales midler tilhørende en klient på samle klientbankkontoen, vil advokaten ikke være forpligtet til at gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere klientens identitet ved hver indbetaling. Advokaten vil dog skulle foretage kontrol i et omfang, der er tilstrækkeligt til at sikre, at identitetsoplysningerne og kontrol dokumenterne fortsat er aktuelle og gyldige. Advokaten vil desuden i forbindelse med hver indbetaling til klienten skulle stille identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet.

Der vil kunne være tilfælde, hvor det ikke viser sig muligt for advokaten at stille identitetsoplysningerne og kontrol dokumenterne til rådighed forud for indbetalingen. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis klienten har indbetalt midler til advokatens samle klientbankkonto, uden at advokaten har anmodet herom eller har været bekendt med det, eller at det er særligt vanskeligt for advokaten at fastslå de reelle ejere, f.eks. i komplekse selskabskonstruktioner. Da formålet med at indhente identitetsoplysninger på klienterne (den eller de reelle ejere) og gennemføre rimelige foranstaltning

ger for at kontrollere deres identitet imidlertid er at sikre øget gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at hindre hvidvask og finansiering af terrorisme, anses en hurtig tilgængeliggørelse for at være nødvendig. Tilgængeliggørelse vil derfor ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kunne vente flere dage, men skal som udgangspunkt ske samme dag, som midlerne indbetales på kontoen for at sikre aktualitet i pengeinstituttets oversigt over reelle ejere af midler på advokatens samle klientbankkonto.

I situationer, hvor det ikke er muligt for advokaten at stille identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen af midlerne, vil advokaten uden ugrundet ophold skulle give pengeinstituttet skriftlig meddelelse herom med angivelse af de forhold, der ligger til grund herfor. Hermed sikres, at pengeinstituttet i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med pengeinstituttets overholdelse af hvidvaskloven vil kunne godtgøre over for Finanstilsynet, hvorfor oplysningerne om den eller de reelle ejere ikke var til rådighed for pengeinstituttet i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med indbetalingen af midlerne.

Et pengeinstitut bør være påpasselig med at spærre for enkelte ind- og udbetalinger af midler på en advokats samle klientbankkonto med henvisning til, at advokaten ikke inden for rimelig tid har stillet identitetsoplysninger og kontrol dokumenter m.v. på en eller enkelte klienter, der har midler stående på kontoen, til rådighed for pengeinstituttet. Dette skal dels ses i lyset af de ovenfor nævnte tilfælde, dels at en advokats samle klientbankkonto bl.a. anvendes til indbetaling af retsafgifter, og at det hænder, at retssager skal anlægges med meget kort varsel, eksempelvis samme dag som advokaten modtager henvendelsen fra klienten, f.eks. i sager angående midlertidige afgørelser om forbud og påbud, jf. retsplejelovens kapitel 40, eller ved advokatskift i ankesager. Spærring for enkelte ind- og udbetalinger af midler kan dog være nødvendig af hensyn til pengeinstituttets overholdelse af love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Hvis advokaten flere gange ikke stiller identitetsoplysninger og kontrol dokumenter til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, eller i en konkret sag ikke stiller sådanne oplysninger til rådighed inden for rimelig tid, selv om der ikke er en egentlig hindring herfor, bør pengeinstituttet nærmere overveje, hvilken reaktion instituttet skal iværksætte over for advokaten, herunder om samle klientbankkontoen skal opsiges eller afvikles i henhold til hvidvasklovens § 14, stk. 5, og § 15.

I den forbindelse må pengeinstituttet ikke gennemføre yderligere transaktioner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2. 37 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 45 stk. 2-4, i hvidvaskloven)

Den gældende bestemmelse i § 45, stk. 1, i hvidvaskloven fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i en valutavekslingsvirksomhed. Bestemmelsen omfatter tillige indehavere af valutavekslingsvirksomheder, som er enkeltmandsvirksomheder, ledelsesansvarlige i valutavekslingsvirksomheder, der drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, samt ejere af kvalificerede ejendele i en valutavekslingsvirksomhed. Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et ledelsesmedlem i forbindelse med sin tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af hvidvaskloven. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven fremgår det af § 42, stk. 1, at ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 45 i hvidvaskloven. Det gældende § 45, stk. 2, bliver herefter stk. 5.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 45, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en valutavekslingsvirksomhed. Finanstilsynet påser på samme vis, at kravene er opfyldt for så vidt angår indehavere af valutavekslingsvirksomheder, der er enkeltmandsvirksomheder, ledelsesmedlemmer af valutavekslingsvirksomheder, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, samt ejere af kvalificerede ejendele i valutavekslingsvirksomheder. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Ledelsesmedlemmer og de øvrige personer omfattet af bestemmelsen kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 45, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet

afgørelse om, hvorvidt det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem og eller øvrige personer omfattet af bestemmelsen kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan egnet- og hæderlighedsgodkende vedkommende.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning om egnet- og hæderlighedsgodkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 47, stk. 2, i hvidvaskloven, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 75 i hvidvaskloven.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2, kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 51 c, stk. 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 14.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en valutavekslingsvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, ledelsesansvarlige i en valutavekslingsvirksomhed, der drives uden direktion og bestyrelse samt ejere af kvalificerede andele i en valutavekslingsvirksomhed, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Forslaget medfører, at det foreslåede stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på de personer, som er omfattet af krav om egnethed og hæderlighed i § 45, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at hvis Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have

betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse til en stilling, et hverv eller ejerskab omfattet af § 45, stk. 1, i hvidvaskloven.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes som ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiell virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i 45, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden, ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 45, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrunder afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået, siden de pågældende forhold er ophørt. I vurderingen af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 45, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører, at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til, at personen kan varetage den pågældende

stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid, efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse

af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende, inden for en overskuelig fremtid, vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i valutavekslingsvirksomhed kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at

personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 45, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i

forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 45, stk. 1, nr. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 45, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvaret for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordrer, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 45, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisning til stk. 1 og 2 til stk. 1-5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af § 4, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 6, nr. 1, rykkes til stk. 5 og 6.

Det foreslåede indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 4, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for forbrugslånsvirksomheden, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 5 (§ 48, stk. 2, i hvidvaskloven)

Efter § 48, stk. 1, i hvidvaskloven skal virksomheder og personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve en række nærmere angivne aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, såsom eksempelvis udlånsvirksomhed, finansiel leasing eller boksudlejning.

Af § 48, stk. 2 og 3, i den gældende hvidvasklov fremgår de tilfælde, hvor Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering.

Efter § 48, stk. 2, skal Finanstilsynet undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Bestemmelsen henviser i sin nugældende formulering til straffelovens § 78, stk. 2, hvorefter den der er dømt for et strafbart forhold kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, hvis det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Bestemmelsen forudsætter således, at en virksomheds øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, før Finanstilsynet skal undlade registreringen. Det er i litteraturen antaget, at udtrykket ”dømt for” betyder, at det strafbare forhold skal være fastslået ved dom, hvorfor eksempelvis vedtagne administrative bødeforlæg og bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden samt indenretligt vedtagne bøder ikke er et tilstrækkeligt grundlag, jf. Kommenteret Straffelov, Almindelig Del, side 487.

Bestemmelsens nuværende formulering medfører, at Finanstilsynet ikke ved vurderingen af, om registrering skal undlades, kan lægge vægt på, at virksomheden eller personen har vedtaget administrative bødeforlæg og bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden eller indenretligt vedtagne bøder.

Finanstilsynet indhenter blandt andet offentlige straffeattester for virksomheder og personer omfattet af § 2, stk. 4, i bekendtgørelse om anmeldelse og registrering af personer

og virksomheder i Finanstilsynets hvidvaskregister, når virksomheder og personer anmoder om registrering i Finanstilsynets hvidvaskregister.

De offentlige straffeattester indeholder relevante oplysninger om domme for overtrædelse af straffeloven, bøder og tiltalefrafald med vilkår for overtrædelse af straffeloven samt domme, tiltalefrafald med vilkår og frakendelser for overtrædelser af andre love end straffeloven, herunder lov om euforiserende stoffer og færdselsloven, jf. § 1 i cirkulære om registrering m.v. af oplysninger i Det Centrale Kriminalregister.

Udgangspunktet vil derfor være, at afgørelser i skatte- og afgiftsstraffesager, ikke vil fremgå af den offentlige straffeattest, medmindre der er tale om domme for overtrædelse af straffelovens § 289 eller skatte- og afgiftsstraffedomme, der har medført frihedsstraffe. Særligt Skatteforvaltningen gør i høj grad brug af administrative bødeforlæg til at afslutte sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

Finanstilsynet kan ikke lægge sager, som afsluttes med bødeforlæg eller indenretlige bøder til grund for hæderlighedsvurderingen.

Skatteunddragelse er omfattet af definitionen af hvidvask, og det er derfor hensigtsmæssigt for den nationale bekæmpelse af hvidvask, at Finanstilsynet kan anvende disse oplysninger, når Finanstilsynet får kendskab til sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen, når disse sager afsluttes med administrative bødeforelæg. Det samme kan gøre sig gældende for sager om overtrædelse af anden relevant lovgivning, eksempelvis lov om euforiserende stoffer.

Strafbare lovovertrædelser, som afsluttes med vedtagelse af bødeforlæg eller indenretlige bøder, er relevant for Finanstilsynets vurdering af, om registrering skal undlades efter hvidvasklovens § 48, stk. 1.

For at sikre, at Finanstilsynet kan inddrage såvel egne som andre myndigheders administrative bødeforlæg, bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden og indenretligt vedtagne bøder, foreslås det, at § 48, stk. 2, ændres.

Det foreslås således i § 48, stk. 2, at ændre »dømt for et strafbart forhold, der begrunder en risiko for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2« til »pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelseren indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde«.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af virksom-

hedens øverste eller daglige ledelse eller personen er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det vil være afgørende for Finanstilsynets vurdering af det pågældende ledelsesmedlems m.fl. hæderlighed, at der er sket en overtrædelse af den relevante lovgivning. Et vedtaget bødeforelæg har samme retsvirkning som en endelig dom, ligesom vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom, jf. retsplejeloven § 832, stk. 4. Dette gælder ligeledes bødeforlæg udstedt af Finanstilsynet i henhold til hvidvasklovens § 78 a, stk. 4.

Den strafbare lovovertrædelse, der henvises til i den foreslåede § 48, stk. 2, skal indebære en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, førend registrering vil skulle undlades. Hvis en person eller virksomhed har vedtaget et bødeforelæg, vil Finanstilsynet derfor skulle vurdere, om overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Finanstilsynets vurdering vil blive foretaget efter de samme principper, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag, og Finanstilsynet vil i vurderingen inddrage relevant retspraksis.

Dette indebærer, at Finanstilsynet i vurderingen af om en strafbar overtrædelse skal føre til, at Finanstilsynet nægter registrering, vil skulle vurdere, om det udviste forhold begrunder en risiko for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis.

Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at det pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

Hensynet til at opretholde tilliden til det finansielle system, herunder særligt ledelsesmedlemmets forståelse for den finansielle sektors særlige samfundsmæssige ansvar i relation til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, vil også indgå i vurderingen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet får mulighed for at anvende oplysninger om sager, som er afsluttet med bødeforelæg og indenretligt vedtagne bøder.

Med den foreslåede ændring sikres det, at § 48, stk. 2, bliver

tilpasset i overensstemmelse med hæderlighedsvurderingen i den øvrige finansielle lovgivning, herunder § 64, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed, § 105, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, § 9, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsformidling samt § 30, stk. 1, nr. 3, i lov om betalinger. Det betyder, at det er de samme oplysninger, som kan lægges til grund, for vurderingen af de ledelsesmedlemmer, som ønsker at indtræde i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet.

Til nr. 6 (§ 48, stk. 3, i hvidvaskloven)

Efter § 48, stk. 1, i hvidvaskloven skal virksomheder og personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 8, registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve en række nærmere angivne aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, såsom for eksempel udlånsvirksomhed, finansiell leasing eller boksudlejning.

Af § 48, stk. 2 og 3, i den gældende hvidvasklov fremgår de tilfælde, hvor Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering.

Efter den nugældende § 48, stk. 3, skal Finanstilsynet undlade at foretage registrering, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Bestemmelsen henviser i sin nugældende formulering til straffelovens § 78, stk. 2, hvorefter den der er dømt for et strafbart forhold kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, hvis det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Bestemmelsen forudsætter således, at en virksomhed eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, før Finanstilsynet skal undlade registreringen. Det er i litteraturen antaget, at udtrykket ”dømt for” betyder, at det strafbare forhold skal være fastslået ved dom, hvorfor administrative bødeforelæg ikke er et tilstrækkeligt grundlag, jf. Kommenteret Straffelov, Almindelig Del, side 487.

Bestemmelsens nuværende formulering medfører, at Finanstilsynet ikke kan lægge vægt på sager, som afsluttes med vedtaget administrativt bødeforelæg, bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden eller indenretligt vedtaget bøde i vurderingen af, om registrering skal undlades.

Finanstilsynet indhenter blandt andet offentlige straffeattester for virksomheder og personer omfattet af § 2, stk. 4, i bekendtgørelse om anmeldelse og registrering af personer og virksomheder i Finanstilsynets hvidvaskregister, når virk-

somheder og personer anmoder om registrering i Finanstilsynets hvidvaskeregister.

De offentlige straffeattester indeholder relevante oplysninger om domme for overtrædelse af straffeloven, bøder og tiltalefrafald med vilkår for overtrædelse af straffeloven samt domme, tiltalefrafald med vilkår og frakendelser for overtrædelser af andre love end straffeloven, herunder lov om euforiserende stoffer og færdselsloven, jf. § 1 i cirkulære om registrering m.v. af oplysninger i Det Centrale Kriminalregister.

Udgangspunktet vil derfor være, at afgørelser i bl.a. skatte- og afgiftsstraffesager, ikke vil fremgå af den offentlige straffeattest, medmindre der er tale om domme for overtrædelse af straffelovens § 289, eller skatte- og afgiftsstraffedomme, der har medført frihedsstraffe. Særligt Skatteforvaltningen gør i høj grad brug af administrative bødeforlæg til at afslutte sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.

Finanstilsynet kan ikke lægge sager, som afsluttes med bødeforlæg til grund for hæderlighedsvurderingen.

Skatteunddragelse er omfattet af definitionen af hvidvask, og det er derfor hensigtsmæssigt for den nationale bekæmpelse af hvidvask, at Finanstilsynet kan anvende disse oplysninger, når Finanstilsynet får kendskab til sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen, når disse sager afsluttes med bødeforelæg. Det samme kan gøre sig gældende for sager om overtrædelse af anden relevant lovgivning, såsom lov om euforiserende stoffer, som kan have en relevant og umiddelbar sammenhæng til hvidvask og skatteunddragelse.

Strafbare lovovertrædelser, som afsluttes med vedtagelse af bødeforlæg og indenretlige bøder, er relevant for Finanstilsynets vurdering af, om registrering skal undlades efter hvidvasklovens § 48, stk. 1.

For at sikre, at Finanstilsynet kan inddrage såvel egne som andre myndigheders administrative bødeforlæg, bødeforelæg udstedt af anklagemyndigheden og indenretligt vedtagne bøder, foreslås det, at § 48, stk. 3, ændres.

Det foreslås i § 48, stk. 3, at ændre »dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse« til: »pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at virksomheden misbruger registreringen, eller en reel ejer er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, der begrunder

en risiko for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal undlade at registrere en virksomhed, hvis virksomheden er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at virksomheden misbruger registreringen, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en risiko for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Det vil være afgørende for Finanstilsynets vurdering af hæderligheden, at der er sket en overtrædelse af den relevante lovgivning. Et vedtaget bødeforelæg har samme retsvirkning som en endelig dom, ligesom vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom, jf. retsplejeloven § 832, stk. 4. Dette gælder ligeledes bødeforelæg udstedt af Finanstilsynet i henhold til hvidvasklovens § 78 a, stk. 4.

Den strafbare lovovertrædelse, der henvises til i den foreslåede § 48, stk. 3, skal indebære en risiko for, at virksomheden misbruger registreringen, eller at en reel ejer misbruger den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Hvis en virksomhed har vedtaget et bødeforelæg, vil Finanstilsynet skulle vurdere, om overtrædelsen indebærer risiko for, at registreringen misbruges, og ved reelle ejere vil det skulle vurderes, om der er risiko for misbrug af vedkommendes kontrollerende indflydelse. Finanstilsynets vurdering foretages efter samme principper, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag, og Finanstilsynet vil i vurderingen inddrage relevant retspraksis.

Dette indebærer, at Finanstilsynet i vurderingen af om en strafbar overtrædelse skal føre til, at Finanstilsynet nægter registrering, vil skulle vurdere, om det udviste forhold begrunder en risiko for virksomhedens efterfølgende misbrug af registreringen, eller om den pågældende reelle ejer har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er må antages at være risiko for, at den pågældende vil bruge sin kontrollerende indflydelse på en ikke betryggende vis.

Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor skulle indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse medfører en risiko for, at virksomheden misbruger registreringen eller den reelle ejer misbruger den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet får mulighed for at anvende oplysninger om sager, som er afsluttet med bødeforelæg og indenretlige bøder.

Med den foreslåede ændring sikres det, at § 48, stk. 3, bliver

tilpasset i overensstemmelse med hæderlighedsvurderingen i den øvrige finansielle lovgivning, herunder § 64, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed, § 105, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, § 9, stk. 1, nr. 3, i lov om forsikringsformidling samt § 30, stk. 1, nr. 3, i lov om betalinger.

Til nr. 7 (§ 51 c, stk. 3, i hvidvaskloven)

Den gældende § 51 c, stk. 3, i hvidvaskloven fastsætter, at varigheden af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv skal fremgå af påbud i henhold til § 45, stk. 1, nr. 2 og 4-6. Bestemmelsen medfører, at hvis et bestyrelsesmedlem i en valutavekslingsvirksomhed påbydes at nedlægge sit hverv, skal Finanstilsynet fastsætte en varighed, hvis påbuddet udstedet på baggrund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, jf. § 45, stk. 1, nr. 2 og 4-6.

Hvis påbuddet i stedet udstedes på baggrund af et idømt strafferetligt ansvar, jf. § 45, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en valutaveksler påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed. I sager hvor en indehaver af en operatør af et reguleret marked eller en indehaver af en it-operatør af et detailbetalingssystem ikke opfylder hæderlighedskravet trækkes virksomhedens tilladelse.

Det følger af § 51 c, stk. 7, at stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion

Det foreslås i § 51 c, stk. 3, at ændre bestemmelsens anvendelsesområde ved tilpasse henvisningerne således, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 45, stk. 1, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover også skal fastsætte en varighed i sager, hvor et bestyrelsesmedlem i en valutavekslingsvirksomhed ikke lever op til hæderlighedskravet i § 45, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer desuden, at Finanstilsynet skal fastsætte en varighed i sager, hvor en valutavekslingsvirksomhed påbydes at afsætte en direktør, som ikke lever op til hæderlighedskravet i § 45, stk. 1, nr. 2-5. Det sikres herved, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Varigheden fastsættes i henhold til principperne i den gældende § 51 c, stk. 3 og lovforslagets § 8, nr. 1, der indfører krav om fastsættelse af varighed i afgørelsessager, hvor le-

delsesmedlemmet ikke opfylder hæderlighedskravet i § 45, stk. 1, nr. 2-5.

Til nr. 8 og 9 (§ 51 c, stk. 5 og 7, i hvidvaskloven)

Det følger af § 51 c, stk. 3, i hvidvaskloven, at påbud meddelt efter stk. 1 af sagens parter kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Reglerne i § 51 c, stk. 1-6, finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, jf. § 51 c, stk. 7, i hvidvaskloven.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 51 c, stk. 5, i hvidvaskloven. Det gældende stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 45, stk. 1, som træffes efter § 45, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede indebærer en ret for sagens parter til at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Det foreslåede om, at anmodning ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Forslaget medfører, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde i ansøgningssager, at sagens parter foruden muligheden for at indbringe et afslag for Erhvervsankenævnet kan anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås i § 51 c, stk. 7, der bliver stk. 8, at ændre henvisningen til stk. 1-6 til stk. 1-7.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse af, at den gældende § 51 c, stk. 7, med lovforslagets § 8, nr. 3, bliver stk. 8.

Med det foreslåede sikres det at hele § 51 c finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 10 og 11 (§ 55 stk. 6 og 7, i hvidvaskloven)

Det følger af § 47, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med loven med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I sager om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller om afsættelse af et ledelsesmedlem, der ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 45, stk. 1-3, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 55, stk. 1, i hvidvaskloven, at reaktioner tildelt efter § 47, stk. 1 og 2, § 51 eller § 51 b eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres af Finanstilsynet på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 6. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 3. § 55, stk. 3, fastsætter at offentliggørelse af en persons navn alene kan ske ved gentagne og systematiske overtrædelser af en række af lovens centrale bestemmelser, dog ikke i sager om overtrædelse af § 45.

Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 55, stk. 6, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, da afgørelserne kan anonymiseres.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte en direktør samt afgørelser hvormed et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv, jf. § 51 c.

Den EU-retslige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret, og følger af artikel 60, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Eu-

ropa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (hvidvaskdirektivet)

Af artikel 60, stk. 1, fremgår det, at medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen. Offentliggørelsen skal mindst indeholde oplysninger om overtrædelsens type og karakter og om identiteten af de personer, der er ansvarlige. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende dette afsnit på afgørelser om pålæggelse af foranstaltninger af efterforskningsmæssig karakter.

Af artikel 60, stk. 2, fremgår det, at når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af afgørelser, der kan påklages, offentliggør de kompetente myndigheder også omgående sådanne oplysninger og efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan klage på deres officielle websted. Endvidere offentliggøres også enhver afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning.

Det foreslås i § 55, stk. 6, 1. pkt., at der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 45 medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 51 c for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse efter § 45, stk. 1. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 60, stk. 1, i hvidvaskdirektivet kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til § 45 skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 45, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv. De almindelige begrænsninger i offentliggørelsespligten, der følger af § 55 finder anvendelse.

Det foreslåede indebærer desuden, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås, i § 55, stk. 7, at ændre henvisningen til stk. 5, 1. pkt., til stk. 5, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 55, stk. 4, 1. pkt. med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 12 (§ 55, stk. 9, i hvidvaskloven)

Den gældende § 55 i hvidvaskloven fastlægger, hvilke af Finanstilsynets reaktioner, som skal offentliggøres. Finanstilsynet offentliggør i dag afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse samt påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, som anonymiseret resumé, jf. dog lovforslagets § 4, nr. 12. Godkendelse af de omfattede personer offentliggøres som udgangspunkt omvendt ikke.

Den gældende § 45, stk. 1, nr. 1, i hvidvaskloven fastsætter krav til egnethed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i en valutavekslingsvirksomhed, eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige og valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring.

Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Det foreslås i § 55, stk. 9, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 45, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse

af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnede, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 13 (§ 57, stk. 2, i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 57, stk. 2, i hvidvaskloven, at medlemmer af ledelsen og reelle ejere af virksomheder samt personer

omfattet af § 1, stk. 1, nr. 16, ikke må være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse.

Det foreslås i § 57, stk. 2, at ændre »§ 1, stk. 1, nr. 16,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 16 og 21,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kunsthandlere, som er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 21, også vil blive omfattet af denne bestemmelse. Ændringen indebærer en udvidelse af personkredsen, der omfattes af kravene til hæderlighed i hvidvaskloven, til også at inkludere kunsthandlere.

Ændringen skyldes, at det i forbindelse med udvidelsen af hvidvaskloven til også at omfatte kunsthandlere m.v. ved en forglemmelse ikke blev sikret, at kravene til hæderlighed, som gælder for andre forpligtede enheder, også skulle gælde for kunsthandlere. Med den foreslåede ændring rettes fejlen.

Af betragtning nr. 51 i præamblen til 4. hvidvaskdirektiv fremgår det, at kriterierne for at afgøre, om en person besidder den fornødne hæderlighed, som minimum skal afspejle behovet for at beskytte virksomhederne mod at blive misbrugt af deres ledere eller reelle ejere med kriminelle formål for øje.

Begrebet hæderlighed refererer til personens integritet og pålidelighed. Ved vurderingen af hæderlighed skal det vurderes, om personen har en ren straffeattest, eller om der foreligger domme for strafbare forhold, der kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling. Det betyder, at ikke alle domme nødvendigvis diskvalificerer en person, men at der foretages en konkret vurdering af risikoen for misbrug baseret på dommens karakter og relevans.

Ændringen retter op på den fejl, at kunsthandlere ikke blev omfattet af hæderlighedskravene i forbindelse med udvidelse af hvidvaskloven til kunsthandlere og medvirker til at sikre, at kunstsektoren i højere grad bidrager til bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Ændringen skal være med til at sikre, at ledelsen og reelle ejere i kunsthandlere ikke er dømt for strafbare forhold, der udgør en nærliggende fare for misbrug af deres stilling eller anden form for uhensigtsmæssig indflydelse.

Til nr. 14 (§ 78, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Den gældende § 78 stk. 1, i hvidvaskloven fastlægger, hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 45, stk. 2, straffes med bøde. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt

et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs. Det gælder tilsvarende for indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, den kvalificerede ejer samt den eller de for virksomhedens ledelsesansvarlige, når virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås i § 78, stk. 1, 2. pkt., at tilpasse henvisningerne således at henvisninger til § 45, stk. 2 ændres til § 45 stk. 5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 45, stk. 2, med lovforslaget rykkes til § 45, stk. 5.

Forslaget indebærer ingen materielle ændringer.

Til § 5

Til nr. 1 og 2 (fodnoten i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende fodnote til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder en opregning af de direktiver og forordninger, som loven gennemfører.

Det foreslås i 1. pkt. til fodnoten til lovens titel, at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153,« indsættes » dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023,« og at i 2. pkt. ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84« til »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og aktiviteter, at loven gennemfører dele af omnibusdirektivet. Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 5 i omnibusdirektivet, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet), og dele af artikel 15 i omnibusdirektivet, der vedrører direktiv 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt,

som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Med den foreslåede ændring vil det også fremgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder, at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra ESAP-forordningen. Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil indeholde bestemmelser om udpegning af Finanstilsynet som indsamlingsorgan i overensstemmelse med ESAP-forordningen.

Til nr. 3 (§ 4, stk. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 4, stk. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter oplister, hvilke bestemmelser i loven, som finder tilsvarende anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder. Bestemmelserne henviser til § 75, stk. 4, som fastsætter, hvilke krav til egnethed og hæderlighed, som finder anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder.

Det foreslås i § 4, stk. 1 og 3, at ændrer henvisningen til § 75, stk. 4, til § 75, stk. 7. Der er alene tale om en konsekvensrettelse, som følge af, at § 75, stk. 4, med lovforslagets § 5, nr. 9, bliver til § 75, stk. 7.

Til nr. 4 (§ 10, nr. 13, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 10 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, indeholder de centrale definitioner i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ifølge den gældende § 10, nr. 13, er en dattervirksomhed en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Kapitel 20 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, indeholder regler om afviklingsplaner, vurdering af afviklingsmuligheder, beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling, krav om nedskrivningsegne passiver og de dertil hørende indberetnings- og offentliggørelsesregler samt afviklingskollegier.

Det foreslås at nyaffatte § 10, nr. 13, således at en dattervirksomhed vil være a) en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed eller b) fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af reglerne i kapitel 20 på afviklingskoncerner, jf. § 10, nr. 63, litra b, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskon-

cernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 198.

Det foreslåede litra a vil videreføre den eksisterende definition af en dattervirksomhed, som svarer til definitionen i selskabsloven, og vil ikke medføre materielle ændringer.

Det foreslåede litra b er nyt og vil medføre, at fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af kapitel 20 i afviklingskoncerner, jf. § 10, nr. 63, litra b, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal anses for datterselskaber, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 198 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

I finansielle koncerner, som er bygget op omkring et centralt organ, ejer flere kreditinstitutter et centralt organ. Et fondsmæglerselskab kan principielt også være blandt ejerne med de rettigheder og forpligtelser, der er forbundet med dette. De nævnte kreditinstitutter er fast tilknyttet det centrale organ, ligesom kreditinstitutter, som ikke ejer det centrale organ også kan blive fast tilknyttede. Det centrale organ har ret og pligt til at sikre, at alle tilknyttede kreditinstitutter, er økonomisk velfungerende og bliver drevet i overensstemmelse med lovgivningen. Dette udmøntes ved hjælp af vidtgående instruktions- og tilsynsbeføjelser over for de tilknyttede kreditinstitutter. Koncernerne er også kendetegnet ved at have en solidaritetsmekanisme, som giver mulighed for overførsel af kapital og likviditet samt udligning af tab mellem kreditinstitutter i koncernen. De finansielle koncerner af denne type betegnes bankkooperativer eller samarbejdsnetværk og kendes bl.a. fra Storbritannien og Frankrig. Der er ikke p.t. finansielle koncerner af denne art i Danmark.

Som følge af den særlige ejerstruktur i sådanne koncerner, vil de typisk ikke falde ind under definitionen af et datterselskab, hvorfor det er nødvendigt at indføre dem i definitionen af datterselskaber med henblik på anvendelsen af de nævnte bestemmelser i lov om finansiell virksomhed.

Afviklingskoncerner som defineret i det foreslåede § 10, nr. 63, litra b, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er defineret som fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ, når mindst et fondsmæglerselskab eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Fondsmæglerselskabernes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen.

Der skal i medfør af den foreslåede nyaffattelse tages hensyn til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver. Finanstil-

synet beslutter, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen der skal overholde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266 i lov om finansiel virksomhed, for at sikre, at afviklingskoncernen som helhed overholder kravet om nedskrivningsegne passiver på henholdsvis konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau og individuelt niveau, og hvordan kravet skal overholdes. Finanstilsynet skal ved sin vurdering tage hensyn til solidaritetsmekanismens egenskaber og til virksomhedens foretrukne afviklingsstrategi. Det følger af § 4 i bekendtgørelse nr. 2028 af 9. november 2021 om krav til nedskrivningsegne passiver. Der vil blive indsat tilsvarende regler vedrørende overholdelsen af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 198 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestemmelsen vil implementere dele af artikel 2, stk. 1, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som ændret ved artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II). Der er tale om en direktivnær implementering.

Til nr. 5 (§ 10, nr. 63, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

§ 10 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, indeholder de centrale definitioner i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Ifølge den gældende § 10, nr. 63, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, er en afviklingskoncern en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, b) dattervirksomheden er en dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

Det foreslås at nyaffatte § 10, nr. 63, således at en afviklingskoncern er a) en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder eller b) fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ, når mindst et fondsmæglerselskab eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Fondsmæglerselskabernes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, jf. den foreslåede litra a, hvis i) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, ii) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller iii) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

Det foreslåede litra a vil videreføre den eksisterende definition af en afviklingskoncern. Definitionen af en afviklingskoncern skal læses sammen med definitionen af en afviklingsenhed. Afviklingsenhed defineres i § 10, nr. 62, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 184 eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncerndafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 186 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslåede litra b vil indsætte en yderligere definition af en afviklingskoncern, som omfatter de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab er fast tilknyttet et centralt organ, og når mindst et fondsmæglerselskab eller det centrale organ er en afviklingsenhed. I disse tilfælde vil en afviklingskoncern skulle forstås som fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ. Fondsmæglerselskabernes og det centrale organs dattervirksomheder vil også være omfattet af afviklingskoncernen.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretningsplaner og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) giver mulighed for både en selskabsspecifik afviklingsstrategi (»multiple points of entry«) og en koncernspecifik afviklingsstrategi (»single point of entry«). En koncernspecifik afviklingsstrategi indebærer, at der kun anvendes afviklingstiltag for én virksomhed i en koncern, typisk modervirksomheden, mens en selskabsspecifik afviklingsstrategi indebærer, at der anvendes afviklingstiltag for flere virksomheder i en koncern, typisk driftsdattervirksomhederne.

Formålet med at indføre begreberne afviklingsenhed og afviklingskoncern er, at de kan anvendes til at definere i afviklingsplanen, hvilke virksomheder i en koncern der vil blive anvendt afviklingsværktøjer overfor samt at definere, hvilke dele af en koncern der planlægges holdt samlet i en afvikling. Denne identificering af afviklingsenheder og afviklingskoncerner er også relevant for fastsættelsen af krav om nedskrivningsegne passiver i § 198 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Bestemmelsen vil gennemføre dele af artikel 2, stk. 1, nr. 83 b, i BRRD, som indsat ved artikel 1, nr. 1, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II).

Til nr. 6 (§ 14, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et fonds-

mæglerelskab skal søge om tilladelse som pengeinstitut, hvis gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder er mindre end 30 mia. euro og fondsmæglerelskabet er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro, og som udfører aktiviteter som omhandlet i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, udgør eller overstiger 30 mia. euro, begge beregnet som et gennemsnit over en periode på 12 på hinanden følgende måneder.

Det foreslås i § 14, stk. 1, nr. 2, at ændre »der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro« til: »der er etableret i Den Europæiske Union, herunder alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, og som enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro«.

Den foreslåede ændring tydeliggør, at et fondsmæglerelskab skal søge om tilladelse som pengeinstitut, hvis det er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der er etableret i Den Europæiske Union og alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland overstiger 30 mia. euro.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 5, litra a, i Europa- Parlamentet og Rådets direktiv 2024/1619/EU, som ændrer i litra b i artikel 8a, stk. 1.

Til nr. 7 (§ 14, stk. 3, i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det foreslås, at indsætte et nyt § 14, stk. 3, hvorefter Finanstilsynet kan, uanset stk. 1, på grundlag af den ansøgning, der er modtaget i henhold til stk. 1, og de oplysninger der er modtaget i henhold til artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, efter at have modtaget en anmodning fra en virksomhed som omhandlet i stk. 1, fravige kravet om, at den pågældende virksomhed skulle være meddelt tilladelse som pengeinstitut i henhold til § 7 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet efter anmodning kan fravige kravet om, at et fondsmæglerelskab, hvor enten selskabet eller koncernen, den er en del af, har aktiver for over 30 mia. euro, skal søge om tilladelse som pengeinstitut. Finanstilsynet kan udelukkende fravige kravet, hvis der er kommet en anmodning fra det pågældende fondsmæglerelskab. Finanstilsynet kan således ikke fravige kravet af egen drift.

Bestemmelsen skal give Finanstilsynet mulighed for at fravige kravet, hvis det virker uhensigtsmæssigt. Det kunne f.eks. være tilfældet hvis, der er tale om et mindre dansk

fondsmæglerelskab, som ikke udfører sine aktiviteter i sammenhæng med resten af koncernen, og som derfor udgør en begrænset risiko.

European Banking Authority (EBA) udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på en yderligere præcisering af de elementer, som Finanstilsynet skal tage hensyn til, når den træffer afgørelse om, hvorvidt kravet kan fraviges i henhold til stk. 3, idet der navnlig tages hensyn til væsentligheden af den modpartskreditrisiko, som et selskab er udsat for.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 5, litra b), i Europa- Parlamentet og Rådets direktiv 2024/1619/EU, som tilføjer en ny stk. 3a til artikel 8a.

Til nr. 8 (§ 49 a i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 49, stk. 1-5, i lov om fondsmæglerelskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at et fondsmæglerelskab i sit virke som kapitalforvalter skal udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab af selskaber, der har aktier, der er optaget på et reguleret marked, som beskriver, hvordan investeringsforeningen integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi. Politikken skal bl.a. beskrive, hvordan fondsmæglerelskabet overvåger selskaber, hvori der investeres inden for relevante områder, hvordan fondsmæglerelskab fører dialog med selskaber, hvori der investeres, hvordan fondsmæglerelskab udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier og samarbejder med andre aktionærer, samt hvordan fondsmæglerelskabet kommunikerer med interessenter i selskaber, hvori der investeres.

Fondsmæglerelskabet skal offentliggøre, hvordan politikken er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse og en redegørelse for de væsentligste afstemninger. Det skal ligeledes offentliggøres, hvordan investeringsforeningen har stemt m.v.

Fondsmæglerelskabet kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene, hvis det offentliggør en begrundet forklaring herfor.

Det foreslås at indsætte en ny § 49 a.

Det foreslås i § 49 a, stk. 1, at et fondsmæglerelskab samtidig med offentliggørelsen af de i § 49, stk. 1-5, nævnte oplysninger, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmæglerelskabet samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne nævnt i § 49, stk. 1-5, vil skulle indsende oplysningerne til

Finanstilsynet, med henblik på at Finanstilsynet kan videre-sende disse til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil investeringsforeningerne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 3 og 4 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en database, hvortil fondsmæglerselskabet skal indsende oplysningerne. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at fondsmæglerselskabet først fra denne dato vil skulle indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 49 a, stk. 1, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. pkt., i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det følger af det foreslåede § 49 a, stk. 2, at Finanstilsynet videregiver de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover vil skulle videregive oplysningerne, som Finanstilsynet modtager fra fondsmæglerselskabet i medfør af § 49 a, stk. 1 til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket betyder, at Finanstilsynet først fra denne dato vil skulle videregive oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 49 a, stk. 3, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller

maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udsteder skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 3, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 49 a, stk. 3, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i stk. 3, nr. 1, at fondsmæglerselskabet skal

sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på det fondsmæglerselskab, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af fondsmæglerselskabets identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af fondsmæglerselskabets størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for fondsmæglerselskabets økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 5*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 6*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 49 a, *stk. 4*, at for at kunne opfylde kravet i *stk. 3, nr. 2*, skal fondsmæglerselskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmæglerselskabet vil skulle erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* vil gennemføre dele af artikel 14c, *stk. 2*, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 9 (§ 58 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

De gældende bestemmelser i §§ 57 og 58 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter fastsætter særlige regler for adfærdskodekset for fondsmæglerselskaber i deres virke som rådgivende stedfortræder.

I medfør af § 57 skal et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder offentligt fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som fondsmæglerselskabet anvender,

og aflægge rapport om anvendelse heraf. Afviger fondsmæglerselskabet fra adfærdskodekset, skal fondsmæglerselskabet offentliggøre oplysninger herom. Et fondsmæglerselskab, der ikke anvender et adfærdskodeks, skal fremlægge en redegørelse herfor. Oplysningerne skal offentliggøres på fondsmæglerselskabets hjemmeside og ajourføres en gang om året.

I medfør af § 58 skal et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder en gang om året offentliggøre en række oplysninger om udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber. Oplysningerne skal offentliggøres på den rådgivende stedfortræders hjemmeside.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 58 a.

Det foreslås i § 58 a, *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder samtidig med offentliggørelsen i henhold til § 57, *stk. 4*, og § 58, *stk. 2*, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et fondsmæglerselskab, der i sit virke som rådgivende stedfortræder offentliggør oplysninger som nævnt i § 57, *stk. 4*, og § 58, *stk. 2*, samtidig med offentliggørelsen vil skulle indsende oplysningerne til Finanstilsynet, med henblik på at Finanstilsynet kan videregende disse til ESAP.

I dag er der kun krav om, at fondsmæglerselskabet skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside. Fondsmæglerselskabet vil derfor som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

For at sikre, at Finanstilsynet får videregendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal fondsmæglerselskabet også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, når de indsendes til Finanstilsynet, jf. *stk. 3* og *4* i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye til format og metadata samt videregendelse til ESAP. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, *stk. 8*, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at en rådgivende stedfortræder fra dette tidspunkt skal indsende oplys-

ningerne. Den rådgivende stedfortræder vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 58 a, stk. 1, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 58 a, stk. 2, at Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videresende oplysningerne, som Finanstilsynet modtager fra fondsmæglerselskabet i medfør af § 58 a, stk. 1, til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil betyde, at Finanstilsynet først fra denne dato vil skulle videresende oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 58 a, stk. 3, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmæglerselskabet skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraerbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 3, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 58 a, stk. 3, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på det fondsmæglerselskab, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af fondsmæglerselskabets identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af fondsmæglerselskabets størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for fondsmæglerselskabets økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 5*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 6*, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 58 a, stk. 4, at for at kunne overholde

kravet i stk. 2, nr. 1, skal fondsmæglerselskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmæglerselskabet vil skulle erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 2, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 10 (§ 75, stk. 2-4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 75, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i fondsmæglerselskaber. Kravene finder tilsvarende anvendelse på ledelsesmedlemmer i fondsmæglerholdingselskaber og blandede finansielle holdingvirksomheder, jf. § 75, stk. 5. Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør ved indtrædelsen i ledelsen, afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger af alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 75 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et fondsmæglerselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 75, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et fondsmæglerselskab. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer. Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres

tiltrædelse af et hverv eller en stilling vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 75, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende bestyrelsesmedlems og direktørs egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i et fondsmæglerselskab kan varetage en ledelsepost, at Finanstilsynet kan godkende, at vedkommende lever op til egnetheds- og hæderlighedskravet. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af fondsmæglerselskabet og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 223, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den virksomhed og det bestyrelsesmedlem eller den direktør som afgørelsen vedrører, jf. § 260, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 242, stk. 8, jf. lovforslagets § 5, nr. 17.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at når Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal varigheden fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at

tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiell virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i § 75, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ik-

ke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 75, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundet afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 75, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en

periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, hvis personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end 10 år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav

eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller stillingen som direktør i et fondsmæglerselskab på en forsvarlig måde.

Det foreslåede *stk. 4* fastsætter, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at et medlem af direktionen kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i § 75, *stk. 1, nr. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om, eller på tilsvarende niveau,

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at fondsmæglerselskaberne varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 75, stk. 1, nr. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i § 75, stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne

skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 75, stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i § 75, stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 75, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordre, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Til nr. 11 (§ 75, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 75, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastlægger, at § 75, stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 og 3, tilsvarende finder

anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed. Bestemmelsen gennemfører artikel 52 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Det foreslås i § 75, stk. 4, der rykkes til stk. 7, at § 75, stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 5, nr. 9.

Til nr. 12 (§ 106, stk. 3-6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 106, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kan bestemme, at fondsmæglerselskabers offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber skal ske med en anden frekvens end en gang årligt, og at bestemte medier og steder bruges til disse offentliggørelser.

Ifølge den gældende § 106, stk. 2, kan Finanstilsynet endvidere bestemme, at modervirksomheder en gang om året skal offentliggøre en beskrivelse af deres juridiske struktur og fondsmæglerselskabskoncernens ledelsesstruktur og organisatoriske struktur.

Det foreslås i § 106, stk. 3, at samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 skal fondsmæglerselskaber indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis Finanstilsynet bestemmer, at fondsmæglerselskaber skal offentliggøre årsregnskabet med en anden frekvens end den, der er fastsat i artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR), jf. § 106, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal fondsmæglerselskabet samtidig med offentliggørelsen af de oplysninger, der ligger ud over den årlige indberetning, indsende disse oplysninger til Finanstilsynet.

Har Finanstilsynet i medfør af § 106, stk. 1, således eksempelvis truffet bestemmelse om, at offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 46, udover den årlige indberet-

ning samtidig med offentliggørelsen af årsregnskabet, også skal finde sted halvårligt, vil den halvårlige indberetning i medfør af den foreslåede bestemmelse skulle sendes til Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslåede stk. 3 skal ses i sammenhæng med artikel 46a i IFR, som er indsat med artikel 16 i omnibusforordningen, som vedrører indsendelse af oplysninger, der følger af IFR artikel 46. Bestemmelsen i forordningens artikel 46a vil finde anvendelse fra den 10. januar 2030.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at Finanstilsynet vil skulle videresende oplysninger offentliggjort efter stk. 1 til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal en fondsmægler sikre, at oplysningerne overholder de nye krav til format og ledsages af en række metadata. De nye krav vil blive fastlagt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 5.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 106 a, stk. 3, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 10.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 44a, stk. 1, i IFD, der er indsat i medfør af artikel 15 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 106, stk. 4, at samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 2 skal modervirksomheden indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis Finanstilsynet bestemmer, at modervirksomheder en gang om året skal offentliggøre en beskrivelse af deres juridiske struktur og fondsmæglerselskabskoncernens ledelsesstruktur og organisatoriske struktur, jf. § 106, stk. 2, skal modervirksomheden samtidig med offentliggørelsen indsende disse oplysninger til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at Finanstilsynet vil skulle videresende oplysninger offentliggjort efter stk. 2 til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal modervirksomheden sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata. De nye krav vil blive fastlagt i medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 5.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 106 a, stk. 4, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr.10.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 44a, stk. 1, i IFD, der er indsat i medfør af artikel 15 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 106, stk. 5, at fondsmæglerselskabet og modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmægler-skaber eller modervirksomheder skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 3 eller 4 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 5, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 106 a, stk.

6, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 12.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 44a, stk. 1, i IFD, der er indsat i medfør af artikel 15 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på det fondsmæglerselskab eller modervirksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 3*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 4*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 5*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 6*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 106, *stk. 6*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 5, nr. 2, skal fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmægler-selskabet eller modervirksomheden skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 vil gennemføre 44a, stk. 2, i IFD, der er indsat i medfør af artikel 15 i omnibusdirektivet.

Til nr. 13 (§ 142 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

I medfør af § 142, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, skal en virksomhed, der er part i en aftale om koncernintern finansiel støtte omfattet af § 138, på sin hjemmeside offentliggøre en beskrivelse af aftalens almindelige betingelser samt navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de virksomheder, der er parter i aftalen. Ifølge bestemmelsens stk. 2 skal offentliggørelse efter stk. 1 ske mindst én gang om året samtidig med offentliggørelsen af årsrapporten. Offentliggørelse skal endvidere ske, hvis der sker væsentlige ændringer i aftalen om koncernintern finansiel støtte eller i virksomheden i løbet af året.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 142 a.

Det foreslås i § 142 a, stk. 1, at en virksomhed samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 142, stk. 1, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne fremover vil være forpligtede til at indsende de samme oplysninger, som de offentliggør i medfør af § 142, stk. 1, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Finanstilsynet vil herefter skulle videre sende de indsendte oplysninger til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil virksomhederne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videre sendelse til ESAP. Finanstilsynet vil kunne vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Det betyder, at virksomhederne vil have tid til at indrette sig således, at de kan håndtere forpligtelsen.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 1 straffelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 11.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil gennemføre dele af artikel 128a, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i 142 a, stk. 2, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af de data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videre anvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videre anvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 2, herunder blandt andet, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i stk. 2, nr. 1, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens identifikationskode

for juridiske enheder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede stk. 3 nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af en angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 2 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 11.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil gennemføre artikel 128a, stk. 1, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber med senere ændringer (BRRD), der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 142 a, *stk. 3*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil gennemføre artikel 128a, stk. 2, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Til nr. 14 (§ 202, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 202 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog § 203. Dette omfatter bl.a. supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, jf. § 202, nr. 1.

Det foreslås i § 202, at ændre »nr. 1-5« til »nr. 1-4«, og at ophæve § 202, nr. 1.

Den foreslåede ændring af »nr. 1-5« til »nr. 1-4« er en konsekvensrettelse, som er en følge af den foreslåede ophævelse af § 202, nr. 1.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at § 202, stk. 1, nr. 2, som bliver nr. 1, også henviser til artikel 72 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 med senere ændringer om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ændringer (CRR). Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i forordningens artikel 72 a, stk. 1, litra b, er derfor også omfattet af den nuværende § 202, stk. 1, nr. 2. Da supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR, nævnes som en selvstændig kategori af forpligtelser i § 202, stk. 1, nr. 1, som er adskilt fra kravene i nr. 2, vil de nævnte supplerende kapitalinstrumenter, som anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver ikke nødvendigvis være omfattet af de yderligere krav, der følger af den nuværende § 202, stk. 1, nr. 2. Dette står i modsætning til kravene i artikel 45 b, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som blev indsat ved artikel 1, nr. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), og som § 202, stk. 1, i øvrigt skal implementere.

Formålet med den gældende bestemmelse har været at implementere dele af artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD, som ændret ved artikel 1, stk. 1, litra d, 2. afsnit, i BRRD II, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 150. Direktivbestemmelsen indeholder imidlertid ikke krav til nedskrivningsegne passiver, men indeholder i stedet en definition af »nedskrivningsrelevante passiver«, som omfatter »supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013«. Uanset denne definition, er de nævnte supplerende kapitalinstrumenter ikke nævnt som instrumenter, der selvstændigt kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver i artikel 45 b, stk. 3, i BRRD, uden samtidig at opfylde de øvrige krav i artikel 45 b, stk. 1.

Med ophævelsen vil hjemlen til at anvende supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR, alene følge af § 202, nr. 2, som bliver nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og de supplerende kapitalinstrumenter, der

anvendes, vil derfor fremover skulle opfylde betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i CRR.

Det foreslåede skal sikre en direktivnær implementering af artikel 45 b, stk. 1, i BRRD, som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Til nr. 15 (§ 202, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 202 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog § 203. Dette omfatter bl.a. forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når visse betingelser er opfyldt. Den første af disse betingelser er, at forpligtelserne er udstedt i overensstemmelse med § 205, nr. 4.

Det foreslås i § 202, nr. 5, litra a, der bliver nr. 4, litra a, at ændre »§ 205, nr. 4« til »§ 205, nr. 3«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af § 205, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 2, nr. 87.

Til nr. 16 (§ 203, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 203, stk. 1, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 198, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formlen i bilag 3, nr. 3, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 202, nr. 5, når følgende betingelser er opfyldt. En af disse betingelser er, jf. § 203, stk. 1, nr. 1, at de ikkeefterstillede forpligtelser omhandlet i § 202, nr. 2-4, i konkursordenen er sidestillet med forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller forpligtelser, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller delvis at undtage fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 203, stk. 1, at ændre »§ 202, nr. 5« til »§ 202, nr. 4«, og »§ 202, nr. 2-4« ændres til »§ 202, nr. 1-3«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af § 202, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 2, nr. 14.

Til nr. 17 (§ 205, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Det følger af den gældende § 205 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservices og -aktiviteter, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med følgende kapital og forpligtelser eller begge dele i kombination. Dette omfatter bl.a. supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, jf. § 205, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Det foreslås at ophæve § 205, nr. 3.

Baggrunden for den foreslåede ophævelse er, at § 205, nr. 4, som bliver nr. 3, også henviser til artikel 72 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med senere ændringer (CRR). Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i forordningens artikel 72 a, stk. 1, litra b, er derfor også omfattet af § 205, nr. 4. Da supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR, nævnes som en selvstændig kategori af forpligtelser i § 205, nr. 1, som er adskilt fra kravene i den nuværende nr. 4, medfører det, at de nævnte supplerende kapitalinstrumenter, som anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver ikke nødvendigvis vil være omfattet af de yderligere krav, der følger af den nuværende § 205, nr. 4. Dette står i modsætning til kravene i artikel 45 f, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som blev indsat ved artikel 1, nr. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), og som § 267 e i øvrigt skal implementere.

Formålet med den gældende bestemmelse har været at implementere dele af artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD, som

ændret ved artikel 1, stk. 1, litra d, 2. afsnit, i BRRD II, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 109 som fremsat, side 164. Direktivbestemmelsen indeholder imidlertid ikke krav til nedskrivningsegne passiver, men indeholder i stedet en definition af »nedskrivningsrelevante passiver«, som omfatter »supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013«. Uanset denne definition, er de nævnte supplerende kapitalinstrumenter ikke nævnt som instrumenter, der selvstændigt kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver i artikel 45 b, stk. 3, i BRRD, uden samtidig at opfylde de øvrige krav i artikel 45 b, stk. 1.

Med ophævelsen vil hjemlen til at anvende supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR, alene følge af § 205, nr. 4, som bliver nr. 3, og de supplerende kapitalinstrumenter, der anvendes, vil derfor fremover skulle opfylde betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i CRR.

Det foreslåede skal sikre en direktivnær implementering af artikel 45 f, stk. 2, i BRRD, som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Til nr. 18 (§ 212 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Ifølge § 212, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, skal fondsmæglerselskaber, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, mindst én gang om året offentliggøre oplysninger om størrelsen af fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver, sammensætningen heraf, deres løbetidsprofil og prioritet ved konkursbehandling af fondsmæglerselskabet samt kravet om nedskrivningsegne passiver som anført i § 198, stk. 5, som bliver stk. 6. De samme oplysninger, med undtagelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, skal indsendes til Finanstilsynet, jf. § 210, stk. 1, idet størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser skal indberettes mindst én gang hvert halve år, jf. nr. 2, mens sammensætningen af nedskrivningsegne forpligtelser, deres løbetidsprofil og den hierarkiske inddeling heraf ved almindelig konkursbehandling, skal indberettes mindst én gang om året, jf. nr. 4 og 5. Der er ikke krav om, at offentliggørelse og indberetning af oplysningerne sker samtidig.

Det følger endvidere af § 212, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, som den vil blive affattet, hvis af lov nr. 1666 af 30. december bliver vedtaget i den fremsatte form, at en likvidationsenhed ikke er omfattet af § 212, stk. 1, medmindre Finanstilsynet har fastsat et krav om nedskrivningsegne passiver for likvidationsenheden, jf. § 198, stk. 4. Finanstilsynet skal i så fald fastsætte indholdet og hyppigheden af pligten til offentliggø-

relse og underrette likvidationsenheden herom. § 210, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, som den vil blive affattet, hvis lov nr. 1666 af 30. december 2024 bliver vedtaget i den fremsatte form, indeholder en tilsvarende undtagelse for så vidt angår likvidationsenheders pligt til at indberette de ovennævnte oplysninger om nedskrivningsegne passiver til Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 212 a.

Det foreslås i § 212 a, stk. 1, at en virksomhed samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 212, stk. 1 eller 3, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne fremover vil være forpligtede til at indberette de samme oplysninger, som de i dag offentliggør i medfør af § 212, stk. 1 eller 3, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Finanstilsynet vil herefter skulle videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil virksomhederne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videre-sendelse til ESAP. Finanstilsynet vil kunne vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomhederne fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Det betyder, at virksomhederne vil have tid til at indrette sig således, at de kan håndtere forpligtelsen.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 1 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 12.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil gennemføre dele af artikel 128a, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i 212 a, stk. 2, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataeks-traherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af de data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præcisere kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præcisere kravene i det foreslåede stk. 2, herunder blandt andet, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede stk. 3 nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 2 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 5, nr. 12.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil gennemføre artikel 128a, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 212 a, *stk. 3*, at for at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en virksomhed skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil gennemføre artikel 128a, stk. 2, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Til nr. 19 (§ 214, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af den gældende § 214, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet uden ugrundet ophold skal nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes. Det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 205, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 205, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst 1 år.

Det foreslås i § 214, *stk. 1, 2. pkt.*, at ændre »§ 205, nr. 4« til »§ 205, nr. 3«, og »§ 205, nr. 4, litra b« ændres til »§ 205, nr. 3, litra b«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af § 205, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 2, nr. 87.

Til nr. 20 (§ 219, stk. 2, nr. 12, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Det fremgår af § 219, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven undtagen § 25, § 83, stk. 1 og 2, og § 102. Det fremgår af stk. 2, at Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af en række regler og forordninger.

Det foreslås, at der i § 219, stk. 2, indsættes et nr. 12, hvorefter Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et

indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21 (§ 219, stk. 2, nr. 14, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Den gældende § 219, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter fastsætter bl.a., hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 219, stk. 2, nr. 14, at Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiell virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivning, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. investeringsselskaber (fondsmæglerselskaber), jf. artikel 3, nr. 5, litra b, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 22 (§ 224 b, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 224 b, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 156, stk. 4, eller en af de i nr. 1 og 2 nævnte forordninger.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, regler udstedt i medfør heraf eller en af de forordninger, der er nævnt i nr. 1 og 2, med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Undtaget er regler, der er udstedt i medfør af § 156, stk.

4. Det betyder, at oplysninger, der skal indsendes med det formål at gøre dem tilgængelige på ESAP i henhold til bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v., ikke er omfattet. Erhvervsstyrelsen er indsamlingsorgan for disse oplysninger.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14c, stk. 3, i aktionærrettedirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet. Derudover vil den foreslåede bestemmelse gennemføre artikel 128a, stk. 3 og 4, i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet, og artikel 87a, stk. 3 og 4, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet. Endelig vil den foreslåede bestemmelse gennemføre artikel 44a, stk. 3 og 4, i IFD, der er indsat i medfør af artikel 15 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 29a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), der er indsat i medfør af artikel 9 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 18a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosure-

forordningen), der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP. Det er et krav for juridiske personer, at de har deres vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, hvis Finanstilsynet er kompetent myndighed for den pågældende EU-retsakt. Det vil være tilfældet, hvis Finanstilsynet allerede er udpeget som indsamlingsorgan i medfør af den foreslåede § 224 b, stk. 1, eller hvis der er tale om en forordning, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Det omfatter indtil videre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber (IFR).

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere

sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 23 (§ 242, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Den gældende § 242, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter bestemmer, at varigheden af påbud meddelt efter § 242, stk. 2, på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6, skal fremgå af påbuddet. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet udstedes på baggrund af idømt strafferetligt ansvar, jf. § 75, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet.

Det foreslås i § 242, *stk. 4*, at varigheden af påbud meddelt på baggrund af stk. 1 og 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2-6, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i medfør af § 242, stk. 1, til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder hæderlighedskravet, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktionsmedlemmer og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Det foreslåede indebærer desuden, at varigheden skal fremgå af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv også skal fremgå i sager, hvor manglende hæderlighed skyldes, at den pågældende er blevet pålagt et strafferetligt ansvar, jf. § 75, stk. 1, nr. 3. Varigheden skal ligeledes angives i tilsvarende sager mod direktionsmedlemmer.

Til nr. 24 (§ 242, stk. 8, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Det følger af § 242, stk. 5, at påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan forlanges indbragt for domstolene af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og af den person, som påbuddet vedrører.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 242, *stk. 8*. Det følger

af den foreslåede bestemmelse, at i sager om afgørelser efter § 75, stk. 1, som træffes efter § 75, stk. 2, kan af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for den virksomhed eller det ledelsesmedlem eller den nøgleperson, som en afgørelse om afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøg retter sig mod, bliver den samme som for virksomheder og personer, der kan forlange et påbud om at nedlægge et hverv eller afsætte et ledelsesmedlem indbragt for domstolene. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde i ansøgningssager, at personen eller virksomheden foruden muligheden for at indbringe et afslag på godkendelse for Erhvervsankenævnet kan kræve afslaget indbragt afgørelsen for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Til nr. 25 (§ 259, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 259, stk. 1, nævner de virksomheder, der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af bl.a. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og andre relevante forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 259, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter fondsmæglerselskaber, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller

regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Til nr. 26 (§ 266, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 266 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder bestemmelser om straf for overtrædelse af lovens bestemmelser.

§ 266, stk. 1, nr. 1, fastsætter de af lovens bestemmelser, hvor overtrædelse straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ifølge § 266, stk. 2-4, straffes overtrædelse af en række bestemmelser i forordninger tillige med bøde, hvis ikke højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 266, stk. 1, nr. 1, at før »§ 67« indsættes »§ 49 a, stk. 1 og 3, § 58 a, stk. 1 og 3,«, »§§ 106 og 107,« ændres til »§ 106, stk. 1-5, § 107,« efter »§ 142,« indsættes: »§ 142 a, stk. 1 og 2,« og efter »§ 211,« indsættes: »§ 212 a, stk. 1 og 2,«.

Den foreslåede ændring af § 266 stk. 1, nr. 1, vil medføre, at en overtrædelse af § 49 a, stk. 1 og 3, § 58, stk. 1 og 3, § 106, stk. 3-5, § 142 a, stk. 1 og 2, og § 212 a, stk. 1 og 2, vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Overtrædelse af § 106 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er efter gældende ret strafbelagt i sin helhed. Den foreslåede ændring af § 106 vil medføre, at der udover straf for overtrædelse af lovens § 106, stk. 1 og 2, fremadrettet også vil kunne straffes for overtrædelse af det foreslåede stk. 3-5.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 49 a, stk. 1 og 3, vil være fondsmæglerselskabet.

Den strafbare handling vil bestå i, at fondsmæglerselskabet samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 49, stk. 1-5, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. § 49 a, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 49 a, stk. 3.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 58 a, stk. 1 og 3, vil være fondsmæglerselskabet i sit virke som rådgivende stedfortræder.

Den strafbare handling vil bestå i, at fondsmæglerselskabet samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 57, stk. 4, og § 58, stk. 2, undlader at indsende oplysningerne til

Finanstilsynet, jf. § 58 a, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 58 a, stk. 3.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 106, stk. 3, vil være fondsmæglerselskabet.

Den strafbare handling vil bestå i, at fondsmæglerselskabet undlader at indsende oplysningerne nævnt i § 106, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelse af oplysningerne.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 106, stk. 4, vil være modervirksomheden.

Den strafbare handling vil bestå i, at modervirksomheden undlader at indsende oplysningerne nævnt i § 106, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelse af oplysningerne.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 106, stk. 5, vil være fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden.

Den strafbare handling vil bestå i, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden undlader at sikre, at oplysningerne nævnt i § 106, stk. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indsendes i overensstemmelse med kravene i § 106, stk. 5.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 142 a, stk. 1 og 2, vil være virksomheder, der er part i en aftale om koncernintern finansiel støtte.

Den strafbare handling vil bestå i, at virksomheden samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 142, stk. 1, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. § 142 a, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 142 a, stk. 2.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 212 a, stk. 1 og 2, vil være fondsmæglerselskaber, der er underlagt krav om nedskrivningsegnede passiver.

Den strafbare handling vil bestå i, at fondsmæglerselskabet samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter § 212, stk. 1 eller 3, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. § 212 a, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 212 a, stk. 2.

Det fremgår af § 272, stk. 1, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videregendes til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber, ét samlet sted.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssig tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i § 49 a, stk. 1 og 3, § 58 a, stk. 1 og 3, § 106, stk. 3-5, § 142 a, stk. 1 og 2, og § 212 a, stk. 1 og 2, med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for på sigt at udstede administrative bødeforelæg. Der er på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter til udstedelse af regler om anvendelse af administrative bødeforelæg.

Strafniveauet for en overtrædelse af de nævnte bestemmelser, forudsættes som udgangspunkt fastsat til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er herved lagt vægt, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket udvander formålet med ESAP. Det forudsættes, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. Hvis der er gået 10 år efter, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 27 (§ 266, stk. 1, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 266, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter samt EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås at indsætte nyt *nr. 6* i § 266, *stk. 1*, hvorefter overtrædelse af artikel 3, artikel 4, *stk. 1-5*, artikel 5, artikel 6, artikel 7, *stk. 1*, 1. afsnit og *stk. 2*, artikel 8, *stk. 1-2a*, artikel 9, *stk. 1-4a*, artikel 10, *stk. 1*, artikel 11, *stk. 1-2*, artikel 12 og artikel 13, *stk. 1* og 3. 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltagere, menes investeringsselskaber (fondsmæglerselskaber) og pengeinstitutter, der yder porteføljepleje, jf. artikel 2, nr. 1, litra b og j, i disclosureforordningen. Med finansielle markedsdeltagere menes også fondsmæglerselskaber der yder porteføljepleje og udbyder et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP)-produkt, jf. artikel 2, nr. 1, litra f, i disclosureforordningen.

Når der henvises til finansielle rådgivere, menes penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde og UCITS-administrationsselskaber (investeringsforvaltningsselskaber), der yder investeringsrådgivning, jf. artikel 2, nr. 11, litra c, d, e og f, i disclosureforordningen.

Artikel 3 indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider skal offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces, jf. *stk. 1*, eller investerings- og forsikringsrådgivning, jf. *stk. 2*.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, *stk. 1*, er en henholdsvis en finansiell markedsdeltager i *stk. 1* eller en finansiell rådgiver i *stk. 2*. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje eller en forvalter af alternative investeringsfonde der yder investeringsrådgivning, ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller investeringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan fondsmæglerselskabet eller forvalteren af alternative investeringsfonde integrerer bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller investeringsrådgivning.

Artikel 4, *stk. 1-5*, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider

offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i henholdsvis deres investeringsbeslutninger eller investerings- og forsikringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, *stk. 1*, litra a, at hvor en finansiell markedsdeltager tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, *stk. 1*, litra a, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, *stk. 1*, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal denne på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, *stk. 1*, litra b, er en finansiell markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, *stk. 2*, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiell markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, *stk. 1*, litra a. Det følger af artikel 4, *stk. 2*, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsindvirkninger og -indikatorer og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsindvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, *stk. 2*, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljeplejer skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 4, 1. pkt., indeholder krav om, at en finan-

siel markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern, og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sine investeringsbeslutninger på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorvidt denne i sin investerings- eller forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra a, er en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder investeringsrådgivning, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om og i givet fald hvordan fondsmæglerselskabet i sin investeringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger om den proces, som fondsmæglerselskabet anvender til at udvælge de finansielle produkter, dette rådgiver om,

herunder bl.a. hvordan fondsmæglerselskabet anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at en finansiell rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investerings- eller forsikringsrådgivning, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en finansiell rådgiver, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et investeringsforvaltningsselskab, der yder investeringsrådgivning, ikke offentliggør og opretholder en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, i sin aflønningspolitik ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at et fondsmæglerselskab, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og fondsmæglerselskabets integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at et fondsmæglerselskab, ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, navnlig direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341, der i dansk ret er implementeret i bl.a. lov om finansiell virksomhed, lov om forsikringsvirksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice

og -aktiviteter, lov om forsikringsformidling og lov om firmapensionskasser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager eller finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke i den aflønningspolitik, som fondsmæglerselskabet skal udarbejde i henhold til § 108 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiell markedsdeltager oplyse om måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, oplysninger om, hvordan pengeinstituttet integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger på tværs af dets portefølje, ikke retvisende afspejler, hvordan pengeinstituttet faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at pengeinstituttet udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en finansiel rådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, er en finansiel rådgiver. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, oplysningerne om hvordan en forvalter af alternative investeringsfonde der yder investeringsrådgivning, integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning, ikke retvisende afspejler, hvordan forvalteren faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at forvalteren ikke beskriver, hvilke bæredygtighedsrisici, der er identificeret som relevante for fonden, denne rådgiver om.

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet denne rådgiver om, i de i første afsnit omhandlede beskrivelser, omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder investeringsrådgivning, ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og finansielle rådgivers præsentation af de omhandlede oplysninger i stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå fondsmæglerselskabet integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, i de oplysninger fondsmæglerselskabet skal give investorer i overensstemmelse med § 6, stk. 1 og § 8, stk. 1-4, i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, jf. artikel 6, stk. 3, litra h, i denne forordning. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, og som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for en portefølje, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de oplysninger,

som fondsmæglerselskabet skal give investorer i overensstemmelse med § 6, stk. 1 og § 8, stk. 1-4, i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, jf. artikel 6, stk. 3, litra h, i denne forordning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiel markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke de oplysninger der skal gives for en portefølje i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra h, medtager en klar og begrundet redegørelse for, om i givet fald, hvordan porteføljen tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt, omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, i de oplysninger, der skal gives for en portefølje i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra i, ikke omfatter en erklæring om, at porteføljen ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i, følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger der gives i henhold til

artikel 6, stk. 1 og 3 omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, ikke i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra h, omfatter en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika og en beskrivelse af hvordan fondsmæglerselskabet opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at fondsmæglerselskabet, der yder porteføljepleje, og som angiver et indeks som referencebenchmark for en portefølje, ikke i de oplysninger, der gives, beskriver om og i givet faldt, hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 3, litra i, skal gives, ikke medtager en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b, omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordning),

i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og som forvalter en portefølje som omhandlet i artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål, samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra h, med en begrundelse for, hvordan det angivne indeks for porteføljen er tilpasset de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at fondsmæglerselskabet ikke i de oplysninger giver begrundelse for, hvad fondsmæglerselskabet mener gør det angivne indeks, der er tilpasset det/de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der

skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra h, ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, fondsmæglerselskabet gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje, i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at et fondsmæglerselskab der yder porteføljepleje skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder, et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, der i så fald skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksposering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, ikke omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksposering sikres

med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og som anvender et Paristilpasset EU-benchmark i en aktivt forvaltet portefølje, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, i de oplysninger, der skal gives, i medfør af artikel 6, stk. 3, litra i, ikke medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/GHG-emissioner sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit, omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål, og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, ikke oplyser, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager, i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings ar-

tikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksoniforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje, og som forvalter en portefølje omfattet af artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordningens artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra i, ikke medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i porteføljen, i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit, i taksoniforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, skal offentliggøre og opretholde på sin hjemmeside, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside også offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at pengeinstituttet ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en beskrivelse af, hvordan pengeinstituttet vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til porteføljen.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsens 2. pkt., at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncise, og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en klar, koncise, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af hvordan fondsmæglerselskabet vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til porteføljen. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at fondsmæglerselskabet ikke offentliggør oplysningerne i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, på et fremtrædende lettilgængeligt sted på sin hjemmeside.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i sine periodiske rapporter nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et pengeinstitut, der yder porteføljepleje og forvalter en portefølje omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag der følger det format der fremgår af bilag IV, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til den periodiske rapport som omhandlet i § 11, stk. 1 og 2 samt § 15 i bekendtgørelse nr. 760 af 14. juni 2024 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, jf. artikel 11, stk. 2, litra i, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiel markedsdeltager, skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiel markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der

offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, og offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje og ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for ændringen.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på de oplysninger, som finansielle rådgivere offentliggør i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en finansiel rådgiver. Eksempler på den strafbare handling vil være de samme som nævnt ovenfor for en finansiel markedsdeltager.

Artikel 13, stk. 1 og 3. 1. afsnit, fastlægger krav til markedsføringskommunikationen for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager og en finansiel rådgiver, der markedsfører sine produkter og rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, i markedsføringskommunikationen for en portefølje omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på fondsmæglerselskabets hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende porteføljen.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU)2019/2088 og

2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver, der udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, der yder porteføljepleje, ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når fondsmæglerselskabet videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.34.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 271 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice- og aktiviteter. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolenes kon-

krete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 28 (§ 266, stk. 1, nr. 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 266, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter samt EU-retsakter, der kan straffes med bøde

Det foreslås i § 266, stk. 1, nr. 6, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Videre skal den regulerede finansielle virksomhed samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er et fondsmæglerselskab.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab, ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når fondsmæglerselskabet udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og fondsmæglerselskabet videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en

virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 271 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og aktiviteter. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i det enkelte tilfælde. Bødeniveauet vil derfor afhænge af hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 29 (§ 266, stk. 2, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 266, stk. 2, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde og fængsel indtil 4 måneder. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, er strafbelagt. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at de efter deres godkendelse eksempelvis bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs.

Det foreslås i § 266, stk. 2, nr. 1, at ændre § 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4 til § 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4. Ændringen er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 75, stk. 2, med lovforslagets § 5, nr. 10, rykkes til stk. 5. Ændringen indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 30 (§ 266, stk. 2, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det følger af § 266, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at overtrædelse af en række bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det følger af § 266, stk. 2, nr. 1-3, hvilke bestemmelser og artikler, der er strafbelagt.

Det følger af artikel 39 a, stk. 1, første afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), at investeringsselskaber, der handler på vegne af detailkunder eller professionelle kunder ikke må modtage gebyr eller provision eller nogen naturalieydelse fra tredjepart for udførelse af ordrer fra disse kunder på et bestemt handelssted eller for videresendelse af disse kunders ordrer til nogen tredjepart med henblik på udførelse heraf på et bestemt handelssted («betaling for ordreflow»).

Artikel 39 a, stk. 1, første afsnit, finder ikke anvendelse på nedslag eller rabatter på handelssteders transaktionsgebyrer, hvis det er tilladt i henhold til den godkendte og offentlige takststruktur for en markedsplads i unionen eller for en markedsplads i et tredjeland, hvis de udelukkende kommer kunden til gode. Sådanne rabatter eller nedslag må ikke medføre en økonomisk fordel for investeringsselskabet.

Det følger af artikel 39 a, stk. 2, at en medlemsstat i nogle tilfælde kan fritage investeringsselskaber fra forbuddet i stk. 1.

For at artikel 39 a, stk. 2, finder anvendelse underretter en medlemsstat, der opfylder betingelsen i første afsnit, ESMA senest den 29. september 2024 herom. ESMA fører en liste over medlemsstater, der anvender denne undtagelse. Listen gøres tilgængelig for offentligheden og ajourføres regelmæssigt.

Det foreslås i § 266, stk. 2, at indsætte nr. 4, hvorefter stk. 2, finder anvendelse på artikel 39 a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.

Forslaget vil medføre, at artikel 39 a i MiFIR strafbelæges. Et fondsmæglerskab vil dermed kunne få en bøde eller straffes med fængsel indtil 4 måneder, hvis fondsmæglerskabet overtræder artikel 39a i MiFIR.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 12, litra b, nr. x, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, som indsætter nr. xxvii i artikel 70, stk. 3, litra b, i Europa-Par-

lamentet og Rådets direktiv 2014/65 (EU) af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (MiFID).

Til nr. 31 (§ 275, stk. 1, nr. 9, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 275, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 275, stk. 1, nr. 9, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1, afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 32 (§ 278, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Den gældende § 75, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter kravene til egnethed og hæderlighed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i fondsmæglerselskaber.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Den gældende § 278 fastsætter, at Finanstilsynet skal orien-

tere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af § 45 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Finanstilsynet offentliggør i henhold til gældende ret alene afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse samt påbud om afsættelse ved manglende overholdelse af kravene. Afgørelser om godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres som udgangspunkt ikke.

Det foreslås i § 278, stk. 2, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 75, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningsskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes.

Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 33 (§ 282, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Det følger af § 223 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder efter §§ 219 og 230 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en påbudssag om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, hvor et ledelsesmedlem ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 277, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens navn skal offentliggøre reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse efter § 223 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det følger af § 277, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnet- og hæderlighed, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Den gældende § 282 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter fastsætter begrænsninger i Finanstilsynet offentliggørelsespligt i medfør af § 277. Undtagelserne til offentliggørelsespligten i § 277 omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser i fit and proper-sager. Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynet afslag på ansøgnin-

ger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor et fondsmæglerselskab påbydes at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv.

Det følger desuden af § 279, at Finanstilsynet på sin hjemmeside offentliggør navnet på virksomheden eller personen i sager om overtrædelse af en række bestemmelser i loven, herunder §§ 75 og 76. Bestemmelsen implementerer artikel 20 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD).

Af artikel 20, stk. 1, fremgår det, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på deres officielle websted uden ugrundet ophold offentliggør alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, og som ikke er blevet appelleret eller ikke længere kan appelleres. Denne offentliggørelse skal omfatte oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og navnet på den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges, eller over for hvem foranstaltningen træffes. Oplysningerne offentliggøres først, efter at nævnte person er blevet underrettet om sanktionerne eller foranstaltningerne, og kun i det omfang, at offentliggørelsen er nødvendig og forholdsmæssig.

Af artikel 20, stk. 2, fremgår det, at når medlemsstater tillader offentliggørelse af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, og som er blevet appelleret, offentliggør de kompetente myndigheder også på deres officielle websted oplysninger om appelstatus og resultatet af appellen.

I henhold til direktivet skal alene administrative sanktioner for overtrædelse af nationale regler, der gennemfører direktivfastsatte forpligtelser offentliggøres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 282, stk. 4. Efter den foreslåede bestemmelse skal der ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 277 om kravene i §§ 75 og 76, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 232 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller en afgørelse om afsættelse af tilstrækkelig tid. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes

i henhold til §§ 75 og 76 skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en person, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed samt afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 242, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Det foreslåede om offentliggørelse af overtrædelser af kravene i §§ 75 og 76 svarer til offentliggørelsespligten i § 279.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Til nr. 34 (bilag 3, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Bilag 3 omhandler beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegnete passiver og subordination.

Det følger af nr. 1 i bilag 3, at det beløb, Y , der henvises til i § 202, nr. 5, litra c, beregnes ved anvendelse af formlen $Y = \alpha - (\beta + \gamma)$.

Det foreslås i *bilag 3, nr. 1*, at ændre »§ 202, nr. 5, litra c« til »§ 202, nr. 4, litra c«.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af § 202, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 5, nr. 14.

Til § 6

Til nr. 1-3 (fodnoten til lovens titel, 1. pkt., lov om kapitalmarkeder)

Fodnoten til lov om kapitalmarkeder indeholder en opstilling af de direktiver, der er helt eller delvist gennemført i loven, og de forordninger, fra hvilke der af praktiske hensyn er medtaget bestemmelser i loven.

Med dette lovforslag foreslås det at gennemføre dele af

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet), som indeholder ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (takeoverdirektivet), ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (gennemsigtighedsdirektivet) og ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II).

Derudover foreslås det med dette lovforslag at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II Review), som indeholder ændringer til MiFID II.

Det foreslås i dette lovforslag, at de bestemmelser, der gennemfører de ovennævnte direktiver, skal træde i kraft på forskellige tidspunkter. Det er derfor nødvendigt af foreslå tre forskellige ændringer af fodnoten til lov om kapitalmarkeder. Om de foreslåede ikrafttrædelsesdatoer henvises der til dette lovforslags § 25, stk. 3, 10 og 16, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås *1. pkt.* i *fodnoten* til lovens titel, at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12,« indsættes »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023,«, og før », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017,« indsættes »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 6, nr. 1, vil det fremgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder, at loven gennemfører dele af takeoverdirektivet, som ændret ved omnibusdirektivet, og MiFID II som ændret ved omnibusdirektivet. Det foreslås i lovforslagets § 25, stk. 16, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 10. januar 2030, som er den dato, omnibusdirektivets ændringer til takeoverdirektivet og MiFID II skal anvendes fra.

Det foreslås desuden i *1. pkt.* i *fodnoten* til lovens titel, at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38,« indsættes »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023,«.

Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 6, nr. 2, vil

det fremgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder, at loven gennemfører dele af gennemsigtighedsdirektivet, som ændret ved omnibusdirektivet. Det foreslås i lovforslagets § 25, stk. 10, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 10. juli 2026, som er den dato, omnibusdirektivets ændringer til gennemsigtighedsdirektivet skal anvendes fra.

Derudover foreslås det i *1. pkt.* i *fodnoten* til lovens titel, at efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,« indsættes »dele af«, og »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til »dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024«.

Med den foreslåede ændring i lovforslagets § 6, nr. 3, præciseres det, at det alene er dele af MiFID II, der er gennemført i lov om kapitalmarkeder. Desuden vil det med den foreslåede ændring fremgå af fodnoten til lov om kapitalmarkeder, at loven gennemfører dele af MiFID II, som ændret ved dele af MiFID II Review. Af hensyn til fodnotens omfang foreslås det, at indsættelsen af MiFID II Review vil erstatte de tidligere oplistede ændringer til MiFID II. Det foreslås i lovforslagets § 25, stk. 3, at den foreslåede ændring vil træde i kraft den 29. september 2025, som er samtidig med, at de foreslåede ændringer, der gennemfører MiFID II Review, foreslås at træde i kraft.

Til nr. 4 (fodnoten til lovens titel, *2. pkt.*, lov om kapitalmarkeder)

Fodnoten til lov om kapitalmarkeder indeholder en opstilling af de direktiver, der er helt eller delvist gennemført i loven, og de forordninger, fra hvilke der af praktiske hensyn er medtaget bestemmelser i loven.

Det fremgår af det gældende *2. pkt.* i *fodnoten*, at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel *2. pkt.*, at », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12« udgår.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12 blev indsat i fodnoten ved § 2, nr. 1 og 2, i lov nr. 706 af 8. juni 2018.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, blev indsat i fodnoten ved § 2, nr. 1, i lov nr. 1547 af 19. december 2017.

Det er en fejl, at de tre forordninger blev indsat i fodnoten til lov om kapitalmarkeder, da der ikke er tale om, at der i lov om kapitalmarkeder er medtaget fra forordningerne. Med de nævnte ændringslove blev der alene vedtaget ændringer, som supplerede de nævnte forordninger, f.eks. kompetence- og straffebestemmelser. Det foreslås derfor at lade forordningerne udgå af fodnotens 2. pkt. for at rette fejlen.

Til nr. 5 (Overtalt i loven i lov om kapitalmarkeder)

En række af lovens bestemmelser indeholder formuleringen »emissionskvoter eller derivater heraf».

Det foreslås overalt i loven at ændre »emissionskvoter eller derivater heraf« til »derivater af emissionskvoter«.

Ændringen er en konsekvens af ændret EU-regulering. Den foreslåede ændring har til formål at forenkle kravene til kategorisering af positionsindehavere og positionsrapportering. Positionsrapportering i derivater giver tilsynsmyndighederne mulighed for at overvåge udviklingen og især opbygningen af positioner over tid og udviklingens mulige effekt på både derivaterne og det underliggende spotmarked. Det samme resultat kan dog ikke opnås for spotinstrumenter, såsom emissionskvoter, hvor stillinger i kontrakten forbliver åbne i en meget kort periode. Det betyder, at positioner i emissionskvoter når forfaldsdato meget hurtigt, og dermed er positionerne lukket. I praksis medfører det, at den relevante kompetente myndighed for handelspladsen, hvor emissionskvoter bliver handlet, modtager positionsrapporter, hvor positionen er »nul» hver anden dag, når transaktionen i emissionskvoterne er færdigafviklet. Der kan derfor ikke udledes nogen meningsfuld information fra disse positionsrapporter om antallet af emissionskvoter, som markedsdeltagere besidder.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 1, nr. 11, litra a og c, i MiFID II Review, som ændrer artikel 58, stk. 1, og stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 6, nr. 28 og 31.

Til nr. 6 (§ 2, stk. 1, nr. 4, og § 191, stk. 2, lov om kapitalmarkeder)

Efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om kapitalmarkeder, gælder reglerne i § 13, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter også kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som lovligt udøver handel med finansielle instrumenter enten gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet, jf. § 1, stk. 3, og § 33 i lov om finansiel virksomhed.

Efter § 191, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, gælder, at kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver værdipapirhandel her i landet gennem en filial, jf. § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller yder tjenesteydelser, jf. § 33 i lov om finansiel virksomhed, kan foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral (CSD). Det samme gælder for investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver værdipapirhandel her i landet gennem en filial eller yder tjenesteydelser, jf. §§ 42 og 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås i § 2, stk. 1, nr. 4, og § 191, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, at ændre § 1, stk. 3, til § 2, stk. 1.

De foreslåede ændringer er en konsekvensrettelse som følge af, et krav om, at kreditinstitutter fra et land udenfor EU, som EU ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal etablere en filial med Finanstilsynets tilladelse, er flyttet fra § 1, stk. 3, til § 2, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 7 (§ 3, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 3, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder, at der ved et multilateralt system forstås ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres.

Det foreslås, at § 3, nr. 1, nyaffattes, så der ved et multilateralt system forstås et multilateralt system som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.

Ændringen foreslås som følge af, at definitionen af et multilateralt system i forbindelse med revision af MiFID II og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle in-

strumenter (MiFIR) blev flyttet fra direktivet til forordningen. Den foreslåede bestemmelse medfører ikke materielle ændringer. Formålet med at definere et multilateralt system i forordningen er at tydeliggøre, at multilateral handelsaktivitet kræver tilladelse til drift af en markedsplads. Dette giver markedsdeltagerne klarhed om de regulatoriske forventninger til multilaterale systemer, sikre lige konkurrencevilkår, og sikre ensartet anvendelse af kravet om, at hybride systemer kun må udføre multilaterale handelsaktiviteter, hvis de har fået tilladelse som et reguleret marked, en MHF eller en OHF. Hybride systemer er systemer, som kombinerer elementer fra flere typer af handelssystemer.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 3, litra a, i MiFID II Review, som ændrer artikel 4, stk. 1, nr. 19, i MiFID II.

Til nr. 8 (§ 3, nr. 14, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 3, nr. 14, i lov om kapitalmarkeder, at der ved en systematisk internalisator forstås et fondsmæglerselskab, som på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag og i væsentligt omfang handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer uden for en markedsplads uden at drive et multilateralt system, når fondsmæglerselskabet overskrider de af Europa-Kommissionen fastsatte grænser for, hvornår handelen er hyppig og væsentlig.

Det foreslås, at § 3, nr. 14, nyaffattes, så der ved en systematisk internalisator skal forstås et fondsmæglerselskab, som på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag handler for egen regning med aktieinstrumenter ved udførelse af kundeordrer uden for en markedsplads uden at drive et multilateralt system, eller som vælger at have status som systematisk internalisator.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de kvantitative kriterier om, at handelen er væsentlig, hyppig og systematisk udgår. Den foreslåede kvalitative vurdering vil kun gælde for aktieinstrumenter, da kravene for systematiske internalisatorer med hensyn til førhandelsgennemsigtighed for andre instrumenter end aktieinstrumenter, som tidligere var fastsat i MiFIR artikel 18 og 19, er bortfaldet. Kravene blev fjernet fra MiFIR ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR Review). Med den foreslåede definition vil det være muligt for et fondsmæglerselskab at vælge at blive en systematisk internalisator for andre instrumenter end aktieinstrumenter og opfylde kravene om førhandelsgennemsigtighed på frivillig basis, f.eks. for at imødekomme fondsmæglerskabets detailkunders behov.

Handel for egen regning skal forstås bredt. Det betyder, at al handel over egne bøger bliver omfattet af begrebet. Handel

for egen regning er nærmere uddybet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2294 af 28. august 2017.

Den væsentligste forskel mellem en systematisk internalisator og et fondsmæglerselskab, der driver en organiseret handelsfacilitet (OHF), består i, at den systematiske internalisator ikke har tilladelse til at sætte forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i forbindelse med hinanden gennem anvendelse af systemer, der funktionelt svarer til de systemer, der anvendes af en markedsplads. Eksempelvis er de handelssystemer, der anvendes på markedspladser, kendetegnet ved en funktionalitet, der giver kunderne adgang til at se hinandens aktiviteter.

Ved et fondsmæglerselskab skal også forstås de virksomheder, der er oplistet i § 2, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 3, litra b, i MiFID II Review, som ændrer artikel 4, stk. 1, nr. 20, i MiFID II.

Til nr. 9 (§ 3, nr. 23, 3. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 3, nr. 23, i lov om kapitalmarkeder, at der ved en deltager forstås et institut, en central modpart (CCP), et afregningsfirma, et clearinginstitut, en systemoperatør eller et clearingmedlem af en central modpart (CCP), der er meddelt tilladelse i medfør af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modpart og transaktionsregistre. I henhold til systemets regler kan den samme deltager handle som central modpart (CCP), afregningsfirma eller clearinginstitut eller udføre en del af eller alle disse opgaver.

Der er tale om en implementering af artikel 2, litra f, i finalitydirektivet, som ændret ved artikel 4, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/886 af 13. marts 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 og direktiv 98/26/EF og (EU) 2015/2366 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro (straksbetalingsforordningen).

Det fremgår af artikel 2, litra f, sidste afsnit i finalitydirektivet, at en medlemsstat kan betragte en indirekte deltager som deltager, hvis dette er begrundet i en systembetinget risiko, hvilket dog ikke begrænser ansvaret for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer til systemet.

Det foreslås i § 3, nr. 23, 3. pkt., at indsætte, at en indirekte deltager kan betragtes som en deltager, hvis dette er begrundet i en systembetinget risiko, hvilket dog ikke begrænser ansvaret for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer til systemet.

Denne del af definitionen af deltager i artikel 2, litra f, i finalitydirektivet er frivillig for medlemsstaterne at implementere, og den har ikke været implementeret i dansk ret før.

Nationalbanken har besluttet at flytte afvikling af kronebetalinger fra Nationalbankens eget system Kronos2 til den Europæiske Centralbanks (ECB) tilsvarende systemer. Det forventes som en konsekvens heraf, at flere banker, der i dag er deltagere i Nationalbankens systemer, vil overgå til at afvikle deres betalinger som indirekte deltagere.

Indirekte deltagere kan allerede i dag deltage i betalings-systemer og værdipapirafviklingssystemer på lige fod med deltagere, men andelen af indirekte deltagere forventes at stige, når Nationalbanken flytter afvikling af kronebetalinger til ECB's systemer.

Formålet med bestemmelsen er at implementere sidste afsnit af artikel 2, litra f, i finalitydirektivet.

Forslaget vil indebære, at afvikling og sikkerhedsstillelse i forbindelse med indirekte deltagelse i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer er beskyttet mod en indirekte deltagers insolvens. Overførselsordrer, der er sendt til systemet fra en indirekte deltager, og som efter systemets regler ikke længere kan trækkes tilbage, samt sikkerhed stillet i forbindelse med den indirekte deltagelse i systemet opretholdes, uanset om der er tale om en deltager eller en indirekte deltager.

Til nr. 10 (§ 10, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 10, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, at hvis Finanstilsynet ikke inden for fristerne i artikel 20, stk. 2, 3 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2021/1129/EU af 14. juni 2021 har truffet en afgørelse om at godkende eller afvise et prospekt eller anmodet om ændringer eller supplerende oplysninger i forbindelse med ansøgningen om prospektgodkendelse, kan ansøgeren indbringe sagen for domstolene.

Det foreslås i § 10, stk. 3, at ændre »3 og 6« til »3, 6 og 6 a«.

Den foreslåede ændring supplerer artikel 1, nr. 25, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober, der ændrer artikel 40, andet afsnit, i prospektforordningen ved at indsætte en henvisning til fristen i artikel 20, stk. 6 a. Efter ændringen fremgår det, at klageadgangen også gælder, hvis den kompetente myndighed hverken har godkendt eller afvist en ansøgning om prospektgodkendelse eller har fremsat anmodning om ændringer eller supplerende oplysninger i forbindelse med ansøgningen inden for fristen

i artikel 20, stk. 6 a. Artikel 20, stk. 6 a, fastsætter, at fristerne i stk. 2, første afsnit, og stk. 4, forkortes til syv arbejdsdage for et EU-opfølgingsprospekt, der er omfattet af den maksimale længde, jf. artikel 14 a, stk. 5 og 6, i prospektforordningen.

Den foreslåede ændring vil således sikre, at den, der anmoder om godkendelse af et prospekt, også kan indbringe sagen for domstolene, hvis godkendelsesansøgningen ikke behandles inden for den tidsfrist, der følger af artikel 20, stk. 6 a, i prospektforordningen.

Til nr. 11 (§ 25 a i lov om kapitalmarkeder)

I medfør af § 24, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder skal en udsteder offentliggøre og udbrede oplysninger efter lovens kapitel 5 og artikel 17, stk. 1 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) på en sådan måde, at der hurtigt kan opnås adgang til disse oplysninger i hele Den Europæiske Union og lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Udbredelsen af oplysningerne skal ske på et ikkediskriminerende grundlag.

Efter den gældende § 25 i lov om kapitalmarkeder, skal en udsteder samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som nævnt i § 24, stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som opbevarer dem. Oplysningerne bliver opbevaret i Finanstilsynets database, hvor offentligheden har adgang til dem, og oplysninger bliver anvendt i Finanstilsynets tilsyn med, om udstederne overholder deres oplysningsforpligtelser. § 25 gennemfører artikel 21, stk. 2, i gennemsigtighedsdirektivet.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 25 a.

Det foreslås i § 25 a, stk. 1, at en udsteder samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som nævnt i § 24, stk. 1, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil supplere den gældende § 25 og medføre, at Finanstilsynet fremover skal videresende oplysninger offentliggjort efter § 24, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder til ESAP. Udstederne vil dermed ikke blive pålagt at indsende andre oplysninger til Finanstilsynet end dem, de allerede indsender efter § 25, men Finanstilsynet vil fremover videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal udstederne dog sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og

ledsages af en række metadata, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database, der vil erstatte den eksisterende database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Forskellen mellem den gældende § 25 og den foreslåede bestemmelse i § 25 a er, at § 25 sikrer, at oplysningerne opbevares hos Finanstilsynet som officielt udpeget opbevaringsmekanisme, hvorimod § 25 a skal sikre, at oplysningerne bliver videresendt til ESAP. Det er hensigten, at Finanstilsynets nye database vil kunne understøtte begge funktioner. På sigt vil det derfor være muligt, at § 25 a ophæves og indsættes i § 25.

Den foreslåede bestemmelse er gældende fra den 10. juli 2026 (første fase), hvilket medfører, at udstedere fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Udsteder vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 1, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 6, nr. 45.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 23 a, stk. 1, 1. afsnit, i gennemsigtighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 3, nr. 2, i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § 25 a, stk. 2, at udsteder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at udsteder skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vidstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

(EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 2, herunder hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 2, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 6, nr. 11.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 23 a, stk. 1, 2. afsnit, i gennemsigtighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 3, nr. 2, i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den udsteder, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af udsteders identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af udsteders størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for udsteders økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at udsteder skal sikre, at oplysning-

gerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i § 25 a, stk. 3, at for at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal udsteder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at udsteder skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil gennemføre artikel 23 a, stk. 2, i gennemsigtheddirektivet, der er indsat i medfør af artikel 3, nr. 2, i omnibusdirektivet.

Til nr. 12 (§ 50, stk. 4-6, i lov om kapitalmarkeder)

I medfør af § 50, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder skal en operatør af et reguleret marked offentliggøre og give Finanstilsynet meddelelse om navne på samtlige direkte og indirekte ejere i virksomheden, herunder navne på fysiske og juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, i operatøren, og størrelsen af de pågældende andele. Bestemmelsen gennemfører artikel 46, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås at der indsættes et nyt § 50, stk. 4, hvorefter operatøren samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter stk. 1 skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videresende oplysninger offentliggjort efter stk. 1 til ESAP. En operatør af et reguleret marked vil ikke blive pålagt at indsende andre oplysninger til Finanstilsynet end dem, de allerede indsender efter stk. 1. Operatøren skal dog sikre, at oplysningerne fremover bliver indsendt til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen, hvorefter Finanstilsynet vil videresende oplysningerne til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal en operatør af et reguleret marked dog sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 5 og 6 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne

understøtte de nye krav til format og metadata samt videresendelse til ESAP. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse er gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at en operatør af et reguleret marked fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Operatøren vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 4 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 6, nr. 12.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87 a, stk. 1, 1. afsnit, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Det foreslås at der indsættes et nyt § 50, stk. 5, hvorefter operatøren skal sikre, at oplysningerne som nævnt i stk. 4 indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at operatøren skal indsende oplysningerne i stk. 4 i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataækstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 5, herunder hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 5 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 6, nr. 12.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87 a, stk. 1, 2. afsnit, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at operatøren skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den operatør, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2*, at operatøren skal sikre, at oplysningerne ledsages af operatørens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 3*, at operatøren skal sikre, at oplysningerne ledsages af operatørens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 4*, at operatøren skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 5*, at operatøren skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås derudover i et nyt § 50, *stk. 6*, at for at kunne opfylde kravet i *stk. 5, nr. 2*, skal operatøren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at operatøren skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 5*.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87 a, *stk. 2*, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Til nr. 13 (§ 62, *stk. 1, 3. pkt.*, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 62 i lov om kapitalmarkeder fastsætter regler om outsourcing for operatører af et reguleret marked.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor (DORA-forordningen) regulerer det digitale operationelle område, herunder outsourcing. DORA-forordningen fandt anvendelse fra den 17. januar 2025, jf. forordningens artikel 64.

Det foreslås at indsætte et § 62, *stk. 1, 3. pkt.*, i lov om kapitalmarkeder, hvorefter 1. *pkt.* ikke finder anvendelse for outsourcing på det digitale operationelle område.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at reglerne om outsourcing i § 62 ikke vil omfatte outsourcing på det digitale operationelle område.

Outsourcing på det digitale operationelle område vil i stedet blive reguleret i kapitel V, afdeling I, i DORA-forordningen.

Til nr. 14 (§ 62 a i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 62 a, at regler fastsat i medfør af § 62, *stk. 2*, ikke gælder for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsning, jf. lov om MitID og NemLog-in.

Når DORA-forordningen finder anvendelse, vil der ikke længere være beføjelse til at fastsætte nationale regler om styring af tredjepartsrisici på det digitale operationelle område, herunder regler om outsourcing.

Det foreslås at ophæve § 62 a i lov om kapitalmarkeder.

Virksomhedernes outsourcing af autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen angår det digitale operationelle område og vil derfor fremadrettet skulle følge DORA-forordningens regler.

Til nr. 15 og 16 (§ 68, *stk. 2-4*, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende bestemmelse i § 68, *stk. 1*, i lov om kapitalmarkeder fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en operatør af et reguleret marked samt for indehavere af en operatør af et reguleret marked, der er en enkeltmandsvirksomhed. Drives en operatør af et reguleret marked, som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, finder § 68, *stk. 1 og 2*, tilsvarende anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmed-

lem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om kapitalmarkeder. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven fremgår det af § 59, stk. 4, at ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 68 i lov om kapitalmarkeder. Det gældende § 68, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 5 og 6

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en operatør af et reguleret marked, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 68, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en operatør af et reguleret marked. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 68, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i en operatør af et reguleret marked kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan fit and proper-godkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en parts-høring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter

sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 231, stk. 2, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 221, stk. 8, jf. lovforslagets § 6, nr. 40.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en operatør af et reguleret marked, der er en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelser indebærer, at det foreslåede under stk. 2, 1. og 2. pkt., om at Finanstilsynet påser at egnetheds- og hæderlighedskravene er opfyldt ved direktions- og bestyrelsesmedlemmers indtræden finder tilsvarende for indehaveren af en operatør af et reguleret marked.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til "indtil videre". Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiel virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil

være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i § 68, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 68, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrunder afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller

stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 68, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vur-

derer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsættelig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i operatør af et reguleret marked kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr.*

1. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil

derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 68, stk. 1, nr. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 68, stk. 1, nr. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finans-

tilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 4, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordre, at direktøren indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 68, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisning til stk. 1 og 2 til stk. 1-5. Ændringen er en afledt konsekvensrettelse som følge af § 68, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 6, nr. 16, rykkes til stk. 5 og 6. Ændringen indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 68, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for en operatør af et reguleret marked, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 17 (§ 71, stk. 2, nr. 5 og 6, i lov om kapitalmarkeder)

–Det fremgår af den gældende § 71, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, hvilke krav, en operatør af et reguleret marked skal leve op til med henblik på at sikre, at det pågældende marked drives på en betryggende og hensigtsmæssig måde.

Det foreslås i § 71, stk. 2, nr. 5, at ændre »systemer, og« til »systemer«, og i nr. 6 at ændre »for.« til »for«,.

Den foreslåede ændring er en sproglig justering. Ved lovforslagets § 6, nr. 18, foreslås det at indsætte to nye numre, 7 og 8, i § 71, stk. 2. Opregningen i § 71, stk. 2, er en sæt-

ningskæde, og det er derfor nødvendigt at konsekvensrette § 71, stk. 2, nr. 5 og 6.

Til nr. 18 (§ 71, stk. 2, nr. 7 og 8, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 71, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, hvilke krav, en operatør af et reguleret marked skal leve op til med henblik på at sikre, at det pågældende marked drives på en betryggende og hensigtsmæssig måde.

Det foreslås i § 71, stk. 2, nr. 7, at en operatør af et reguleret marked skal råde over ordninger, der sikrer, at operatøren opfylder de datakvalitetsstandarder, der er fastsat i artikel 22 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.

Artikel 22 b blev indsat i MiFIR ved MiFIR Review. Kravene vedrører bl.a. kvaliteten af transmissionsprotokollen, der anvendes til at overføre markedsdata fra dataleverandøren, herunder regulerede markeder, til udbyderen af konsolideret løbende handelsinformation (CTP'en) og foranstaltninger til håndtering af fejlbehæftede handelsindberetninger og håndhævelsesstandarder i relation til datakvalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en operatør af en markedsplads skal råde over ordninger, der sikrer, at operatøren overholder datakvalitetskravene, der er fastsat i artikel 22 b i MiFIR. EU-Kommissionen kan i medfør af artikel 22 b, stk. 3, i MiFIR vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der bl.a. specificerer kravene til dataene.

Det foreslås i § 71, stk. 2, nr. 8, at en operatør af et reguleret marked skal have mindst tre aktive medlemmer eller kunder, som hver især har mulighed for at interagere med alle de andre med hensyn til prisdannelsen.

Efter gældende regler er der et krav for operatører af en MHF eller OHF om, at de skal have mindst tre aktive medlemmer, som kan interagere med de andre medlemmer eller kunder om prisdannelsen. Det følger af § 88, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, som implementerer artikel 18, stk. 7, i MiFID II. Det følger af betragtning 6 i præamblen til MiFID II Review, at det samme krav bør gælde for operatører af et reguleret marked. Den foreslåede bestemmelse skal derfor forstås på samme måde som kravet i § 88, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at operatør af et reguleret marked skal have mindst tre aktive medlemmer eller kunder, som hver især har mulighed for at interagere med alle de andre med hensyn til prisdannelsen.

Ved et medlem skal der ifølge betragtning 16 i præamblen

til MiFID II forstås en person, der har adgang til et reguleret marked.

Vurderingen af, om et medlem eller en kunde er aktiv på et reguleret marked, skal foretages på et objektivt grundlag under hensyn til vedkommendes andel af det samlede antal handler gennemført via det pågældende regulerede marked inden for et eller flere finansielle instrumenter. Et medlem eller en kunde, der regelmæssigt indlægger ordrer, der efterfølgende annulleres, vurderes ikke at opfylde kravet. Der vil ved vurderingen af medlemmers og kunders mulighed for at interagere med hinanden blive lagt vægt på, at der ikke i det regulerede markeds regelsæt, eller i aftaler indgået mellem medlemmer eller kunderne af det regulerede marked, er fastsat vilkår, der begrænser et medlems eller en kundes mulighed for at deltage i handelen med et givet instrument.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 6, i MiFID II Review, som indsætter litra g og h i artikel 47, stk. 1, i MiFID II.

Til nr. 19 (§ 78, stk. 3, 2. pkt., i lov om kapitalmarked)

I medfør af den gældende § 78, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder skal en operatør af et reguleret marked hurtigst muligt offentliggøre beslutninger truffet efter stk. 1 og 2 om suspension og sletning af et finansielt instrument og eventuelle derivater fra handel og senest samtidig hermed meddele Finanstilsynet de relevante oplysninger, der ligger til grund for beslutningen. Bestemmelsen gennemfører artikel 52, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås i § 78, stk. 3, 2. pkt., at Finanstilsynet videresender beslutningen til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videresende beslutningen, som Finanstilsynet modtager fra markedsoperatøren i medfør af 1. pkt. til ESAP.

Ved videresendelsen skal Finanstilsynet sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata. De specifikke krav fremgår af artikel 87 a, stk. 4, 2. afsnit, litra a og b, i MiFID II. Litra a fastslår, at oplysningerne skal indsendes i et dataekstraherbart format. Litra b fastslår, at oplysningerne skal ledsages af metadata, der omfatter alle navnene på den markedsoperatør, som oplysningerne vedrører, markedsoperatørens identifikator for juridiske enheder, hvis den findes, arten af oplysninger efter klassificeringen i artikel 7, stk. 4, litra c, i ESAP-forordningen, herunder om oplysningerne er indgivet på frivillig basis, og en angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der kan understøtte de nye krav til format og metadata samt videre- sendelse til ESAP. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridi- ske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse er gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at Finanstilsynet fra dette tidspunkt skal videre- sende oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87 a, stk. 4, 1. afsnit, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Til nr. 20 (§ 106, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 106 i lov om kapitalmarke- der, at en operatør af en MHF eller en OHF skal råde over effektive ordninger og procedurer til brug for regelmæssig overvågning af, at handelsfacilitetens medlemmer eller kunden overholder handelsfacilitetens regler samt identificere adfærd, der indebærer overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markeds- misbrug (markeds- misbrugsforordningen).

Det foreslås at indsætte § 106, stk. 3, hvorefter en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) skal råde over ordninger, der sikrer, at operatøren opfylder de datakvalitetsstandarder, der er fast- sat i artikel 22 b i Europa-Parlamentets og Rådets forord- ning om markeder for finansielle instrumenter.

Artikel 22 b blev indsat i MiFIR ved MiFIR Review. Krave- ne vedrører bl.a. kvaliteten af transmissionsprotokollen, der anvendes til at overføre markedsdata fra dataleverandøren, herunder regulerede markeder, til udbyderen af konsolideret løbende handelsinformation (CTP'en) og foranstaltninger til håndtering af fejlbehæftede handelsindberetninger og hånd- hævelsesstandarder i relation til datakvalitet.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, vil implementere artikel 1, nr. 5, i MiFID II Review, som indsætter artikel 31, stk. 1, andet afsnit, i MiFID II.

Til nr. 21 (§ 108, stk. 3, 2. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

I medfør af den gældende § 108, stk. 3, i lov om kapital- markeder skal en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) hurtigst muligt offentliggøre beslutninger truffet efter stk. 1 og 2 om suspension og sletning af et finansielt instrument og eventuelle derivater fra handel og senest samtidig hermed meddele Finanstilsynet de oplysninger, der ligger til grund

for beslutningen. Bestemmelsen gennemfører artikel 32, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås i § 108, stk. 3, 2. pkt., at Finanstilsynet videre- sender beslutningen til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet fremover skal videre- sende beslutningen, som Finanstilsynet modtager fra markedsoperatøren i medfør af 1. pkt., til ESAP.

Ved videre- sendelsen skal Finanstilsynet sikre, at oplysning-erne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata. De specifikke krav fremgår af artikel 87 a, stk. 4, 2. afsnit, litra a og b, i MiFID II. Litra a fastslår, at op- lysningerne skal indsendes i et dataækstraherbart format. Li- tra b fastslår, at oplysningerne skal ledsages af metadata, der omfatter alle navnene på den markedsoperatør, som op- lysningerne vedrører, markedsoperatørens identifikator for juridiske enheder, hvis den findes, arten af oplysninger efter klassificeringen i artikel 7, stk. 4, litra c, i ESAP-forord- ningen, herunder om oplysningerne er indgivet på frivillig basis, og en afgivelse af, om oplysningerne indeholder per- sonoplysninger.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der kan understøtte de nye krav til format og metadata samt videre- sendelse til ESAP. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridi- ske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse er gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at Finanstilsynet fra dette tidspunkt skal videre- sende oplysningerne til ESAP.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87 a, stk. 4, 1. afsnit, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Til nr. 22 (§ 111 a i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 111 fastlægger de foranstaltninger, som en operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) som et SMV-vækstmarked skal have. I medfør af stk. 1 skal operatøren have regler, systemer og procedurer, der sikrer, at en udsteder på markedet bl.a. aflægger relevante løbende regnskaber, herunder reviderede årsregnskaber. Bestemmel- sen gennemfører artikel 33, stk. 3, i MiFID II.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 111 a.

Det foreslås i § 111 a, stk. 1, at en udsteder, hvis finansielle

instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som omhandlet i § 111, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en udsteder, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, og som offentliggør oplysninger som omhandlet i § 111, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, samtidig med offentliggørelsen skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet videregiver herefter oplysningerne til ESAP. Det gælder for det optagelsesdokument eller prospekt, som udsteder offentliggør efter første optagelse til handel af udsteders finansielle instrumenter, udsteders løbende regnskaber, herunder reviderede årsregnskaber, og andre lovpligtige oplysninger.

I dag er der kun krav om, markedsoperatøren af et SMV-vækstmarked skal have regler, systemer og procedurer, der sikrer, at en udsteder på handelsfaciliteten offentliggør oplysningerne. Udstederne vil derfor som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet.

For at sikre, at Finanstilsynet får videregivet oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal udstederne også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, når de indsendes til Finanstilsynet, jf. stk. 2 og 3 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videregivelse til ESAP. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse er gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at en operatør af et reguleret marked fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Operatøren vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 111 a, stk. 1, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 6, nr. 22.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87 a, stk. 1, 1. afsnit, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i § III a, stk. 2, at udsteder skal sikre, at

oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at udsteder skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataækstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 2, herunder hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede § 111 a, stk. 2, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 6, nr. 22.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 87a, stk. 1, 2. afsnit, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den udsteder, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af udsteders identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af udsteders størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at udsteder skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås i *§ 111 a, stk. 3*, at for at kunne opfylde kravet i *stk. 2, nr. 2*, skal udsteder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udsteder skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* vil gennemføre dele af artikel 87 a, *stk. 2*, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Til nr. 23 (§ 117, *stk. 1*, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 117, *stk. 1*, i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads midlertidigt kan begrænse eller suspendere handelen, hvis der i en kort periode er væsentlige prisudsving i et finansielt instrument, der handles på markedspladsen eller et relateret marked. I ekstraordinære tilfælde kan operatøren tillige korrigere, ændre eller annullere transaktioner, der er foretaget på markedet.

Det foreslås i *§ 117, stk. 1*, at ændre »handelen,« til »handelen i nødsituationer, eller«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en operatør af en markedsplads midlertidigt kan begrænse eller suspendere handelen enten på grund af en nødsituation, eller hvis der i en kort periode er væsentlige prisudsving i et finansielt instrument, der handles på markedspladsen eller et relateret marked. Formålet med bestemmelsen er at øge effektiviteten af de mekanismer, som der er krav om, at markedspladser iværksætter med henblik på at begrænse en uforholdsmæs-

sigt stor volatilitet på markederne, navnlig suspension og begrænsning af handelen. Bestemmelsen blev indført på baggrund af energikrisen i 2022, der medførte store udsving i prisen på energirelaterede derivater grundet udsving i særligt gaspriserne som følge af Ruslands invasion af Ukraine.

Hvis operatøren af en markedsplads ikke suspenderer eller begrænser handelen, som beskrevet i første afsnit, selv om en betydelig prisudvikling for et finansielt instrument eller tilknyttede finansielle instrumenter har ført til uregulerede handelsvilkår på ét eller flere markeder, kan den nationale kompetente myndighed træffe passende foranstaltninger i medfør af bl.a. § 218, *stk. 1, nr. 1 og 2*, eller § 219, i lov om kapitalmarkeder for at genoprette markedernes normale funktion.

EU-Kommissionen kan i medfør af artikel 48, *stk. 12*, i MiFID II vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de principper, som en operatør af en markedsplads skal tage i betragtning, når de etablerer deres mekanismer til at suspendere eller begrænse handelen, under hensyntagen til likviditeten inden for forskellige aktivklasser og -underklasser, markedsmodellens beskaffenhed og typerne af brugere, og uden at dette berører operatørens skønsbeføjelser ved fastsættelsen af de pågældende mekanismer.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 1, *nr. 7, litra a, nr. i*, i MiFID II Review, som ændrer artikel 48, *stk. 5, første afsnit. 1. pkt.*, i MiFID II.

Til nr. 24 (§ 117, *stk. 2*, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 117, *stk. 2*, i lov om kapitalmarkeder, at operatøren skal sikre, at de parametre, der lægges til grund for at suspendere handelen, er afstemt under hensyn til likviditeten i de forskellige aktivklasser og aktivunderklasser, markedsmodellens beskaffenhed og typer af brugere og tilstrækkelige til at undgå betydelige forstyrrelser i den normale handelsafvikling.

Det foreslås i *§ 117, stk. 2*, efter »suspendere« at indsætte »eller begrænse«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en operatør af en markedsplads skal sikre, at de parametre, der lægges til grund for at suspendere eller begrænse handelen, er afstemt under hensyn til likviditeten i de forskellige aktivklasser og aktivunderklasser, markedsmodellens beskaffenhed og typer af brugere og tilstrækkelige til at undgå betydelige forstyrrelser i den normale handelsafvikling.

Ved fastsættelse af parametre baseret på størrelsen af observerede prisudsving bør operatøren tage i betragtning, at de prisudsving, der typisk forekommer i en illikvid aktivklasse, som udgangspunkt vil være større end de prisudsving, der

typisk forekommer i en likvid aktivklasse. Operatøren bør endvidere tage i betragtning, at parametre for suspension eller begrænsning af handlen er særligt relevante i forbindelse med handelssystemer baseret på løbende matchning af ordrer.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere dele af artikel 1, nr. 7, litra a, nr. i, i MiFID II Review, som ændrer artikel 48, stk. 5, første afsnit, i MiFID II.

Til nr. 25 (§ 117, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 117 i lov om kapitalmarkeder regulerer en operatør af en markedsplads' mulighed for midlertidigt at begrænse eller suspendere handelen og kravene til operatøren i forbindelse med dette.

Det foreslås at indsætte § 117, stk. 5, hvorefter operatøren af en markedsplads på sin hjemmeside skal offentliggøre oplysninger om hvilke omstændigheder, der fører til en suspension eller begrænsning af handelen, og oplysninger om principperne for fastlæggelse af de vigtigste tekniske parametre for at gøre dette.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at skabe større gennemsigtighed for markedsdeltagerne om de omstændigheder, der fører til suspension eller begrænsning af handelen.

EU-Kommissionen kan i medfør af artikel 48, stk. 12, i MiFID II vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de oplysninger, som operatøren af en markedsplads skal offentliggøre.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 7, litra a, nr. ii, første afsnit, i MiFID II Review, som ændrer artikel 48, stk. 5, i MiFID II.

Det følger af artikel 18, stk. 5, i MiFID II, at medlemsstaterne stiller krav om, at en operatør en MHF eller en OHF, skal overholde artikel 48 i MiFID II. Den foreslåede bestemmelse vil derfor gælde for en operatør af en markedsplads. En markedsplads er i § 3, nr. 5, i lov om kapitalmarkeder defineret som et reguleret marked, en MHF eller en OHF.

Til nr. 26 (§ 124, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 124 i lov om kapitalmarkeder fastsætter regler om en operatør af et reguleret markeds pligt til at have en ordning, der fastsætter en mindsteændringskurs (tick size) for en række finansielle instrumenter.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 124, stk. 4, som fastsætter, at for aktier med et internationalt identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN) udstedt i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller aktier, med et internationalt identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN), der er udstedt inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som handles på en markedsplads i et tredjeland i den lokale valuta eller en valuta, som ikke er en officiel valuta i Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som nævnt i artikel 23, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter, for hvilke det handelssted, der er det mest relevante marked med hensyn til likviditet, befinder sig i et tredjeland, kan en operatør af en markedsplads fastsætte samme mindstekursændring (tick size), som gælder for det pågældende handelssted.

Den foreslåede bestemmelse vil være en undtagelse til reglen i lovens § 124, stk. 3, om at anvende de mindstekursændringer (tick sizes), som er defineret i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/588 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kursspringsordningen for aktier, depotbeviser og exchange traded funds.

Undtagelsen vil gælde i de tilfælde, hvor en aktie enten er udstedt i et land udenfor EU/EØS, eller er udstedt i et land indenfor EU/EØS (dvs. har en EU/EØS-ISIN) og handles i et tredjeland, hvor handelen sker i den lokale valuta eller i en ikke officiel valuta i EU/EØS. I disse tilfælde kan en operatør af en markedsplads anvende den mindstekursændring, der er gældende på det marked i et tredjeland, hvor den pågældende aktie har den højeste likviditet. Det betyder, at europæiske markedspladser kan anvende den samme mindstekursændring, der er gældende for den pågældende aktie på en markedsplads udenfor EU. Dette er for at sikre ens handelsvilkår, og for at undgå at investorer bliver tilbudt dårligere priser, hvis de handler den pågældende aktie på en europæisk markedsplads.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, vil implementere artikel 1, nr. 8, i MiFID II Review, som ændrer artikel 49, stk. 2, i MiFID II.

Det følger af artikel 18, stk. 5, i MiFID II, at medlemsstaterne stiller krav om, at en operatør en MHF eller en OHF, skal overholde artikel 49 i MiFID II. Den foreslåede bestemmelse vil derfor gælde for operatører af markedspladser. En markedsplads er i § 3, nr. 5, i lov om kapitalmarkeder defineret som et reguleret marked, en MHF eller en OHF.

Til nr. 27 (§ 125 i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 125 i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads og vedkommendes medlemmer skal synkronisere de forretningsure, som de bruger til at registrere dato og tidspunkt for indberetningspligtige begivenheder.

Den gældende § 125 i lov om kapitalmarkeder implementerer artikel 50 i MiFID II, som er blevet ophævet ved artikel 1, nr. 9, i MiFID II Review.

Det foreslås, at § 125 ophæves.

Ophævelsen foreslås som følge af, at kravet om synkronisering af forretningsure er rykket fra MiFID II til MiFIR. Der er ved MiFIR Review indsat regler i artikel 22 c i MiFIR om synkronisering af forretningsure for bl.a. operatører af en markedsplads og dens medlemmer. Kravet om synkronisering af forretningsure gælder derfor fortsat, men kravet reguleres nu i en EU-forordning mod tidligere i national lovgivning.

Til nr. 28 (Overskriften før § 128 i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende overskrift før § 128 i lov om kapitalmarkeder er "Handel med råvarederivater og emissionskvoter". §§ 128-134 regulerer positionsforvaltningskontrol og positionsrapportering.

Det foreslås, at i *overskriften* før § 128 i lov om kapitalmarkeder ændres »emissionskvoter« til »derivater af emissionskvoter«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 6, nr. 5, hvori det foreslås, at overalt i loven ændres emissionskvoter eller derivater heraf til derivater af emissionskvoter. Ændringen vil medføre, at overskriften afspejler den foreslåede ændring, således at §§ 128-134, som hører under overskriften før § 128, ikke længere vil regulere handel med emissionskvoter, men kun handel med råvarederivater og derivater af emissionskvoter. Handel med emissionskvoter vil ikke længere være omfattet af regulering vedrørende positionsforvaltningskontrol og positionsrapportering i lov om kapitalmarkeder.

Til nr. 29 (§ 130, stk. 1, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 130, stk. 1, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles med råvarederivater, skal foretage positionsforvaltningskontrol.

Det foreslås i § 130, stk. 1, 1. pkt., efter »råvarederivater« at indsætte »eller derivater af emissionskvoter«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles derivater af emissionskvoter, skal foretage positionsforvaltningskontrol.

Den foreslåede ændring har til formål at udvide de eksisterende regler for positionsforvaltningskontroller, så de omfatter derivater af emissionskvoter for at imødegå de udfordringer, der opstår ved handel med derivater af emissionskvoter, bl.a. som følge af, at udbuddet af det underliggende aktiv er endeligt, og som derfor potentielt kan opbygges store positioner, som kan presse markedet. Desuden vil den foreslåede ændring supplere den mere generelle forpligtelse for alle handelspladser til at sikre fair og velfungerende markeder. Udvidelse af positionsforvaltningskontrollen vil styrke markedsovervågningen af markedet for derivater af emissionskvoter og bidrage til at handelspladser, hvor der handles derivater af emissionskvoter, får en bedre forståelse af handelsmønstre på deres markeder.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 10, litra b, nr. i, i MiFID II Review, som ændrer artikel 57, stk. 8, første afsnit, i MiFID II.

Til nr. 30 (§ 130, stk. 1, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 130, stk. 1, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads kan kræve en række oplysninger og relevant dokumentation fra en fysisk eller juridisk person vedrørende dennes positioner eller eksponeringer, herunder positioner i råvarederivater, der er baseret på samme underliggende råvare og har samme karakteristika, på andre markedspladser og gennem økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter via medlemmer og deltagere.

Det foreslås i § 130, stk. 1, nr. 2, efter »positioner i« at indsætte »derivater af emissionskvoter eller«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en operatør af en markedsplads kan kræve oplysninger og relevant dokumentation fra en fysisk eller juridisk person om størrelsen af og formålet med en indgået position eller eksponering og oplysninger om direkte eller indirekte ejere, eventuelle tilknyttede aftalte ordninger og eventuelle aktiver eller passiver i det underliggende marked, herunder positioner i derivater i emissionskvoter. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 6, nr. 30, hvori det foreslås at udvide positionsforvaltningskontrol til at omfatte derivater af emissionskvoter. For at en operatør kan foretage positionsforvaltningskontrol af derivater i emissionskvoter, foreslås at operatøren kan indhente oplysninger om disse positioner.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 10, litra b, nr. ii, i MiFID II Review, som ændrer artikel 57, stk. 8, litra b, i MiFID II.

Til nr. 31 (§ 131 i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 131 i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater deraf, skal kategorisere enhver person, der besidder positioner i et af de nævnte instrumenter. Kategoriseringen skal ske på grundlag af vedkommendes hovederhverv og under hensyn til eventuelle godkendelser i en af de kategorier, der er oplyst i bestemmelsens nr. 1-5.

Det foreslås i § 131 at »en emissionskvote eller derivat heraf« ændres til »et derivat af en emissionskvote«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles råvarederivater eller derivater af emissionskvoter skal kategorisere personer, der besidder positioner inden for et råvarederivat eller et derivat af en emissionskvote i en af kategorierne, der oplyst i bestemmelsens nr. 1-5.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 6, nr. 5, hvori det foreslås at ændre emissionskvoter eller derivater heraf til derivater af emissionskvoter overalt i loven.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 11, litra c, nr. i, i MiFID II Review, som ændrer artikel 58, stk. 4, i MiFID II.

Til nr. 32 (§ 132, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 132, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, mindst ugentligt skal offentliggøre en rapport over de samlede positioner i de nævnte instrumenter. Rapporteringen skal kun ske, hvis både antallet af handlende og deres åbne positioner overskrider den minimumsgrænse, der er fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 58, stk. 6, i MiFID II.

Det foreslås, at der i § 132, stk. 1, nr. 1, efter »samlede positioner« indsættes »samt, hvis der handles med optioner på markedspladsen, en rapport uden optioner«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en operatør af en markedsplads, hvorpå der handles med råvarederivater eller derivater heraf, hvis der handles med derivater på den pågældende markedsplads, skal offentliggøre to ugentlige rapporter, henholdsvis med og uden optioner. Ændringen følger anbefalingerne i European Securities and Markets Authority's (ESMA) Final Report on Emission allowances and associated derivatives, hvor det vurderes, at en rapport uden optioner vil udgøre brugbar information for markeds-

deltagerne, der har efterspurgt større detaljegråd i de ugentlige rapporter.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 11, litra a i MiFID II Review, som ændrer artikel 58, stk. 1, a, nr. i, i MiFID II.

Til nr. 33 (§ 133, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af den gældende § 133, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at et fondsmæglerselskab mindst en gang dagligt skal indberette en oversigt over egne, kunders og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, der er optaget til handel på en markedsplads, og som fondsmæglerselskabet handler uden for markedspladsen, samt økonomisk tilsvarende OTC-derivater. Indberetningen skal ske til den kompetente myndighed for den markedsplads, handles hvor råvarederivaterne eller derivaterne af emissionskvoter har det største omfang.

Det foreslås, at nyaffatte § 133, stk. 1, så et fondsmæglerselskab, som handler råvarederivater eller derivater af emissionskvoter udenfor en markedsplads, mindst en gang dagligt til den kompetente myndighed for den markedsplads, hvor råvarederivaterne eller derivaterne af emissionskvoter handles, skal indberette en fuldstændig oversigt over egne, kunders og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 11, litra b, i MiFID II Review, som ændrer artikel 58, stk. 2, i MiFID II. Ved ændringen er kravet om daglig indberetning af positioner i råvarederivater, emissionskvoter eller derivater, der er optaget til handel på en markedsplads, til den kompetente myndighed heraf udgået. Den kompetente myndighed for en markedsplads, hvor der handles med råvarederivater eller derivater af emissionskvoter, vil fortsat modtage daglige indberetning om positioner fra den pågældende markedsplads, idet de eksisterende krav om, at fondsmæglerselskaber skal foretage daglige indberetning af positioner i råvarederivater eller derivater af emissionskvoter til operatøren, der driver den pågældende markedsplads, er uændret.

En fuldstændig oversigt skal give den kompetente myndighed eller den centrale kompetente myndighed mulighed for at følge handelskæden helt frem til slutkunden.

EU-Kommissionen har i medfør af beføjelsen hertil i artikel 57, stk. 12, i MiFID vedtaget Kommissions delegerede forordning (EU) 2022/1302 af 20. april 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af positionslofter på råvarederiva-

ter og procedurer for ansøgning om undtagelse fra positionslofter, som blandt andet fastsætter kriterier til bestemmelse af, om en kontrakt er en økonomisk tilsvarende OTC-kontrakt til den kontrakt, der handles på en markedsplads.

Fondsmæglerselskabet skal indberette oversigten til den kompetente myndighed for den markedsplads, hvor råvarederivaterne eller derivaterne af emissionskvoter handles. Hvis disse handles på flere markedspladser, skal indberetningen dog ske til den kompetente myndighed for den markedsplads, hvorpå handelen har det største omfang. Det følger af § 133, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder.

Overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er strafbelagt, jf. § 247 i lov om kapitalmarkeder. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen er fondsmæglerselskaber og virksomheder omfattet af § 2, stk. 1, jf. § 255, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder. Den strafbare handling består i manglende indsendelse til den kompetente myndighed af en oversigt over egne, kunders og disses kunders positioner i økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter, som de handler uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF.

Til nr. 34 og 35 (§ 180 e, stk. 2-4, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende bestemmelse i § 180 e, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en it-operatør af et detailbetalingssystem samt for indehavere en it-operatør af et detailbetalingssystem, der er en enkeltmandsvirksomhed. Drives en it-operatør af et detailbetalingssystem, som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, finder § 180 e, stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige, jf. § 180 e, stk. 3.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om kapitalmarkeder. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven fremgår det af § 180 a, stk. 3, at ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 180 e i lov om kapitalmarkeder. Det gældende § 180 e, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 5 og 6.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør it-operatør af et detailbetalingssystem, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 180 e, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en it-operatør af et detailbetalingssystem. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via *virksom.dk*, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 180 e, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i en it-operatør af et detailbetalingssystem kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan fit and proper-godkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 231, stk. 2, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter *stk. 2* kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 221, stk. 8, jf. lovforslagets § 6, nr. 34.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en it-operatør af et detailbetalingssystem, der er en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelser indebærer, at det foreslåede under *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, om at Finanstilsynet påser at egnetheds- og hæderlig-

hedskravene er opfyldt ved direktions- og bestyrelsesmedlemmers indtræden finder tilsvarende for indehaveren af en it-operator af et detailbetalingssystem

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, når Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i *stk. 1, nr. 2-5*, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiell virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af *stk. 3* vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede *stk. 3* vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i *§ 180 e, stk. 1, nr. 2-5*, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transpa-

rensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af *§ 180 e, stk. 1, nr. 2-5*, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrunder afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. *§ 180 e, stk. 1, nr. 4*, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage

i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til "indtil videre" er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end 10 år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til "indtil videre". Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i en it-operator af et detailbetalingssystem kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne

kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 180 e, stk. 1, nr. 1, som personen

ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 180 e, stk. 1, nr. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 4, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget

godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne forde, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommentes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 180 e, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisning til stk. 1 og 2 til stk. 1-5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af § 180 e, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 6, nr. 35, rykkes til stk. 5 og 6.

Det foreslåede indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 180 e, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for en it-operator af et detailbetalingssystem hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 36 (§ 211, stk. 2, nr. 16, i lov om kapitalmarkeder)

Det foreslås at indsætte et nyt § 211, stk. 2, nr. 16, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivning, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. en central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD), et transaktionsregister, et securitiseringsregister og en administrator af benchmarks, jf. artikel 3, nr. 5, litra k, l, u, v og w, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 37 (§ 211, stk. 2, nr. 19, i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 211, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf. Det fremgår af § 211, stk. 2, at Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af en række regler og forordninger.

Det foreslås, at der i § 211, stk. 2, indsættes et nyt nr. 19, hvorefter Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler fastsat i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 38 (§ 212 c i lov om kapitalmarkeder)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 212 c, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder oplysninger, der skal

indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller en af de i nr. 1-5 nævnte forordninger.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om kapitalmarkeder, regler udstedt i medfør heraf eller en af de forordninger, der er nævnt i nr. 1-6 med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 16 a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25 af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (takeoverdirektivet), der er indsat i medfør af artikel 2 i omnibusdirektivet. Derudover vil den foreslåede bestemmelse gennemføre artikel 23 a, stk. 3 og 4, i transparensdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 3 i omnibusdirektivet. Endelig vil den foreslåede bestemmelse gennemføre artikel 87 a, stk. 3 og 4, i MiFID II, der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om short selling og visse aspekter af credit default swaps.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 11 a, stk. 3, i shortsellingforordningen, der er indsat i medfør af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusforordningen).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug).

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 21 a, stk.

3-5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) (MAR), der er indsat i medfør af artikel 7 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 28 a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater (benchmarkforordningen), der er indsat i medfør af artikel 12 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 21 a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked (prospektforordningen), der er indsat i medfør af artikel 13 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske grønne obligationer og valgfrie oplysninger om obligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige, og om bæredygtighedsrelaterede obligationer.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 15 a, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2631 af 22. november 2023 om europæiske grønne obligationer og valgfrie oplysninger om obligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige, og om bæredygtighedsrelaterede obligationer, der er indsat i medfør af artikel 19 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP. Det er et krav for juridiske personer, at de har deres vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet er kompetent myndighed for den pågældende EU-retsakt. Det vil være tilfældet, når Finanstilsynet allerede er udpeget som indsamlingsorgan i medfør af den foreslåede § 212 c, stk. 1, eller når der er tale om en forordning, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Det omfatter indtil videre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR).

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 39 (§ 221, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 221, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder fastsætter, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, eller § 180 f eller efter stk. 3 på baggrund af § 70, stk. 1, skal fremgå af påbuddet. Bestemmelsen indebærer bl.a., at hvis et bestyrelsesmedlem i en operatør af et reguleret marked eller et bestyrelsesmedlem i en it-operatør af et detailbetalingssystem påbydes at nedlægge sit hverv, skal Finanstilsynet fastsætte en varighed, hvis påbuddet udstedet på baggrund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, jf. § 68, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5 samt, § 180 e, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5. Hvis påbuddet i stedet udstedes på baggrund af et idømt strafferetligt ansvar, jf. § 68, stk. 1, nr. 3, eller § 180 e, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en i en operatør af et reguleret marked eller en it-operatør af et detailbetalingssystem påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed. I sager hvor en indehaver af en operatør af et reguleret marked eller en indehaver af en it-operatør af et detailbetalingssystem ikke opfylder hæderlighedskravet trækkes virksomhedens tilladelse.

Det foreslås i § 221, stk. 5, at ændre bestemmelsens anvendelsesområde ved at tilpasse henvisningerne således, at varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2-5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover også skal fastsætte en varighed i sager, hvor et bestyrelsesmedlem i operatør af et reguleret marked eller et bestyrelsesmedlem af en it-operatør af et detailbetalingssystem ikke lever op til hæderlighedskravet i § 68, stk. 1, nr. 3, og § 180 e, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer desuden, at Finanstilsynet skal fastsætte en varighed i sager, hvor en operatør af et reguleret marked eller en it-operatør af et detailbetalingssystem påbydes at afsætte en direktør, som ikke lever op til hæderlighedskravet i § 68, stk. 1, nr. 2-5, eller § 180 e, stk. 1, nr. 2-5. Det sikres herved, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Varigheden fastsættes i henhold til principperne i den gældende § 221, stk. 5, og lovforslagets § 6, nr. 15 og 35, der indfører krav om fastsættelse af varighed i afgørelsessager, hvor ledelsesmedlemmet ikke opfylder hæderlighedskravet i § 68, stk. 1, nr. 2-5 eller § 180 e, stk. 1, nr. 2-5.

Til nr. 40 og 41 (§ 221, stk. 8 og 9, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 221, stk. 6, at påbud meddelt efter stk. 1-4 kan af operatøren af et reguleret marked, it-operatøren af et detailbetalingssystem og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Reglerne i § 221, stk. 1-8, finder tilsvarende anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige i operatør af et reguleret marked eller en it-operatør af et detailbetalingssystem, der drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 221, stk. 8. Det gældende stk. 9, bliver herefter stk. 10. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 68, stk. 1, som træffes efter § 68, stk. 2, og afgørelser i sager efter § 180 e, stk. 1, der træffes efter § 180 e, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede indebærer en ret for sagens parter til at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Det foreslåede om, at anmodning ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Forslaget medfører, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde i ansøgningssager, at sagens parter foruden muligheden for at indbringe et afslag for Erhvervsankenævnet kan anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås i § 221, stk. 9, der bliver stk. 10, at ændre henvisningen til stk. 1-8 til stk. 1-9.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse af, at det gældende § 221, stk. 9, med lovforslagets § 6, nr. 41, bliver stk. 10.

Med det foreslåede sikres det, at hele § 221 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en operatør af et reguleret marked eller en it-operatør af et detailbetalingssystem drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 42 (§ 226, nr. 14, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 224, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter §§ 152-152 e i straffeloven er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Det fremgår af § 226, stk. 1, nr. 14, i lov om kapitalmarkeder, at § 224, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR), på betingelse af at oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelands centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder (ændringsforordningen) indsættes en ny artikel 7 a, i EMIR, som fastslår i stk. 9, at kompetente myndigheder skal overvåge og beregne derivataktiviteten på enkeltniveau, koncernniveau og aggregeret niveau for derivater, der er omfattet af artikel 7 a, stk. 6, for modparter som er omfattet af artikel 7 a, stk. 1, og videregive denne information til den fælles overvågningsmekanisme. Ifølge artikel 23 b i EMIR, som indsat ved ændringsforordningen, har Europa-Kommissionen mulighed for at deltage som observatør i den fælles overvågningsmekanisme.

Det foreslås i § 226, nr. 14, at ændre »Myndigheder« til »Europa-Kommissionen og myndigheder«.

Det foreslåede vil medføre, at tavshedspligten i § 224, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Europa-Kommissionen og myndigheder, der varetager opgaver i henhold til EMIR på betingelse af, at oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.

Kompetente myndigheder er defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 13, i EMIR og omfatter de myndigheder, der er udpeget af medlemslandene under forordningens artikel 22, stk. 1, og artikel 10, stk. 5, samt de myndigheder, der er udpeget

under anden lovgivning til at føre tilsyn med de finansielle modparter.

Udtrykket andre relevante myndigheder er ikke klart defineret i EMIR, men kan eksempelvis omfatte myndigheder, der assisterer de kompetente myndigheder i deres tilsyn med finansielle modparter, ikke-finansielle modparter og CCP'er uden selv at være udpeget som kompetent myndighed.

Om Europa-Kommissionen er omfattet af udtrykket andre relevante myndigheder er således uklart. Forslaget har dermed til formål at sikre, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen.

Til nr. 43 (§ 234, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 234 i lov om kapitalmarkeder fastlægger Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den gældende § 68, stk. 1, nr. 1, og § 180 e, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder fastsætter krav til egnethed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i en operatør af et reguleret marked eller en it-operatør af et detailbetalingssystem samt krav til indehaveren, hvis den pågældende virksomhed er en enkeltmandsvirksomhed. Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Offentliggørelsespligten i § 234 omfatter som udgangspunkt ikke Finanstilsynet positive afgørelser, hvor en person vurderes egnet og hæderlig.

Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Det foreslås i § 234 stk. 5, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter §§ 68, stk. 1, nr. 1, og 180 e, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningsgivende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager

vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnede, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 44 (§ 239, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 211, stk. 4, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med loven med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I sager om afslag eller afsættelse i henholdsvis §§ 68 og 69 og §§ 180 e og 180 f, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 234, stk. 1, nr. 1, lov kapitalmarkeder, at Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens eller den fysiske persons navn skal offentliggøre reaktioner givet i henhold til denne lovs § 211, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, jf. dog §§ 237-239. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Det følger af § 234, stk. 1, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på den juridiske person og den fysiske person. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed eller kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid §§ 68 og 69 og §§ 180 e og 180 f, som udgangspunkt skal offentliggøres.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 239, stk. 1, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten er af skønmæssig karakter og forudsætter en konkret hensynsafvejning i den enkelte sag. Finanstilsynet kan herudover i medfør af § 239, stk. 1, vælge at offentliggøre reaktionen anonymt, hvis anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret, og følger af artikel 71, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (MiFID II)

Af artikel 71, stk. 1, fremgår det, at medlemsstaterne sørger for, at kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør eventuelle afgørelser, der pålægger en administrativ sanktion eller foranstaltning som følge af overtrædelser af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv på deres officielle websted, efter at den person, der pålægges sanktionen, er blevet informeret om denne afgørelse. Offentliggørelse omfatter som minimum oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige for den. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig art. Hvis offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers personoplysninger af den kompetente myndighed anses for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle marketers stabilitet eller en igangværende efterforskning, skal medlemsstaterne dog sikre, at de kompetente myndigheder enten udsætter offentliggørelse, offentliggør en anonymise-

ret version af afgørelsen eller helt undlader offentliggørelse under visse omstændigheder.

Det foreslås i § 239, stk. 4, at der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 234 om kravene i §§ 68 og 69 og §§ 180 e og 180 f medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 221 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse efter §§ 68 og 69 og §§ 180 e og 180 f. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 71, stk. 1, i MiFID II kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til de pågældende bestemmelser skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 14, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv. De almindelige begrænsninger i offentliggørelsespligten, der følger af § 239, stk. 1 og 2, finder anvendelse.

Det foreslåede indebærer, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Til nr. 45 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder er en straffebestemmelse, der fastslår, hvilke overtrædelser af reglerne i lov om kapitalmarkeder der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen gennemfører bl.a. artikel 28 og 28 a i gennemsigtheddirektivet og artikel 70 i MiFID II.

Det foreslås i § 247, stk. 1, at efter »§ 25, 1. pkt.« indsættes »§ 25 a, stk. 1 og 2,«.

Den foreslåede ændring af § 247, stk. 1, vil medføre, at en overtrædelse af § 25 a, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 25 a, stk. 1 og 2, vil være udstederen.

Den strafbare handling vil bestå i, at udstederen samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i § 24, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder undlader at indsende oplysninger til Finanstilsynet, jf. stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. stk. 2. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videregives til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. udstedere, ét samlet sted.

Det fremgår af § 255, stk. 3, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Det fremgår videre af § 255, stk. 5, at der ved udmåling af bøder efter § 247 skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 25 a, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, jf. § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at overtrædelse af den foreslåede § 25 a, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg, da der ikke er en fast praksis for bødeniveauet for overtrædelse af bestemmelserne.

Det foreslås, at straffen som udgangspunkt skal fastsættes til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Bødeniveauet svarer til det bødeniveau, der er fastsat for overtrædelse af § 25, 1. pkt. i lov om kapitalmarkeder, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 193 som fremsat, side 141. Der er her taget højde for, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med ESAP. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Bemyndigelsen i § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder er anvendt til at udstede bekendtgørelse om Finanstilsynets anvendelse af administrative bødeforelæg for overtrædelse

af visse bestemmelser på kapitalmarkedsområdet. Hvis en overtrædelse af den foreslåede § 25 a, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder skal kunne medføre et administrativt bødeforelæg, vil det kræve, at overtrædelserne omfattes af bekendtgørelsens § 2.

Til nr. 46 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 247 stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastlægger, hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 180 e, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, kan straffes med bøde. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs. Det gælder tilsvarende for indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed samt den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås i § 247, stk. 1, at tilpasse henvisningerne således at henvisninger til § 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 180 e, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, ændres til § 68, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 180 e, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 68, stk. 2 og 4, med lovforslaget rykkes til § 68, stk. 5 og 6, og § 180 e, stk. 2 og 3, rykkes til § 180 e, stk. 5 og 6.

Forslaget indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 47 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastlægger, hvilke regler i loven, der er strafbelagt. Det følger bl.a. af bestemmelsen, at §§ 122-125 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 247, stk. 1, at ændre »§§ 122-125« til »§§ 122-124«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at § 125 i lov om kapitalmarkeder foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 6, nr. 27. Som anført i bemærkningerne hertil, er kravet om synkronisering af forretningsure indsat i artikel 22 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR). Der henvises til lovforslagets § 6, nr. 49, hvor det foreslås at strafbelægge bl.a. artikel 22 c i MiFIR.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr.

12, litra a, i MiFID II Review, som ophæver artikel 70, stk. 3, litra a, nr. xxx, i MiFID II.

Til nr. 48 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder fastlægger, hvilke regler i loven, der er strafbelagt.

Det foreslås i § 247, stk. 1, efter »§ 50, stk. 2,« indsættes »4 og 5,«, og efter »§ 111, stk. 1,« indsættes »§ 111 a, stk. 1 og 2,«.

Den foreslåede ændring af § 247, stk. 1, vil medføre, at en overtrædelse af § 50, stk. 4 og 5, og § 111 a, stk. 1 og 2, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 50, stk. 4 og 5, vil være operatøren af det pågældende regulerede marked.

Den strafbare handling vil bestå i, at operatøren samtidig med offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 om navne på samtlige direkte og indirekte ejere i virksomheden, herunder navne på fysiske og juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer en kvalificeret andel, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. stk. 4, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. stk. 5. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videresendes til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder ét samlet sted.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 111 a, stk. 1 og 2, vil være udstederen, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, og som er underlagt markedsoperatørens regler som omhandlet i § 111.

Den strafbare handling vil bestå i, at udstederen samtidig med offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i § 111, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, undlader at indsende oplysningerne til Finanstilsynet, jf. den foreslåede § 111 a, stk. 1, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. den foreslåede § 111 a, stk. 2. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videresendes til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om de finansielle markeder, herunder bl.a. udstedere, ét samlet sted.

Det fremgår af § 255, stk. 3, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven.

ven. Det fremgår videre af § 255, stk. 5, at der ved udmåling af bøder efter § 247 skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 50, stk. 4 og 5, og § 111 a, stk. 1 og 2, med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, jf. § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at overtrædelse af den foreslåede § 50, stk. 4 og 5, og § 111 a, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg, da der ikke er en fast praksis for bødeniveauet for overtrædelse af bestemmelserne.

Det foreslås, at straffen som udgangspunkt skal fastsættes til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Bødeniveauet svarer til det bødeniveau, der er fastsat for overtrædelse af § 25, 1. pkt. i lov om kapitalmarkeder, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 193 som fremsat, side 141. Der er her taget højde for, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med ESAP. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Bemyndigelsen i § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder er anvendt til at udstede bekendtgørelse om Finanstilsynets anvendelse af administrative bødeforelæg for overtrædelse af visse bestemmelser på kapitalmarkedsområdet. Hvis en overtrædelse af den foreslåede § 50, stk. 4 og 5, og § 111 a, stk. 1 og 2, i lov om kapitalmarkeder skal kunne medføre et administrativt bødeforelæg, vil det kræve, at overtrædelserne omfattes af bekendtgørelsens § 2.

Til nr. 49 (§ 248, 1. pkt., i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 248 i lov om kapitalmarkeder fastlægger hvilke overtrædelser i MiFIR, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen implementerer artikel 70, stk. 3, litra b, og stk. 4, litra b, i MiFID II.

Det foreslås, at § 248, 1. pkt., ændres, så der efter »artikel 4, stk. 3, litra a-c« indsættes », artikel 5«, »artikel 8, stk. 1,

3 og 4« ændres til »artikel 8, stk. 1, artikel 8 a, stk. 1 og 2, artikel 8 b«, »artikel 11, stk. 1, 3. afsnit, 1. pkt., og stk. 3, 3. afsnit« ændres til »artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., artikel 11, stk. 1a, 2. afsnit, artikel 11, stk. 1b, og artikel 11, stk. 3, 4. afsnit, artikel 11 a, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., og 4. afsnit«, efter »artikel 13, stk. 1« indsættes »og 2«, »artikel 14, stk. 1, stk. 2, 1. afsnit, og stk. 3, 2.-4. pkt.« ændres til »artikel 14, stk. 1-3«, »1. afsnit og 2. afsnit, 1. og 3. pkt.« ændres til », 1. afsnit, 2. afsnit, 1. og 3. pkt., og 4. afsnit«, følgende udgår »artikel 18, stk. 1 og 2, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. afsnit, og stk. 8 og 9«, efter »artikel 20, stk. 1« indsættes », 1a«, efter »artikel 22, stk. 2« indsættes », artikel 22 a, stk. 1 og 5-8, artikel 22 b, stk. 1, artikel 22 c, stk. 1«, følgende udgår »og stk. 2, 1. afsnit«, »artikel 31, stk. 2 og 3« ændres til »artikel 31, stk. 3« og »og artikel 37, stk. 1 og 3,« ændres til »artikel 37, stk. 1 og 3, og artikel 39 a«.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere artikel 1, nr. 12, litra b, i MiFID II Review, som ændrer artikel 70, stk. 3, litra b, i MiFID II. For så vidt angår ændringen af artikel 70, stk. 3, litra b, nr. iv, må indsættelsen af artikel 15, stk. 1, 4. afsnit, i nr. xi, antages at være en fejl i MiFID II Reviews tekst, da der ikke findes et 4. afsnit i artikel 15, stk. 1, i MiFIR. Ved seneste ændring af MiFIR blev 3. afsnit tilføjet til artikel 15, stk. 1. Det må derfor antages at være denne bestemmelse, der henvises til, hvorfor artikel 15, stk. 1, 3. afsnit tilføjes til oplistningen.

Artikel 70, stk. 3, litra b, i MiFID II fastlægger de bestemmelser i MiFIR, for hvilke en overtrædelse heraf skal betragtes som en overtrædelse af MiFIR. MiFIR blev senest ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/791 af 28. februar 2024, og i forbindelse med denne ændring blev artikel 70, stk. 3, litra b, i MiFID II ligeledes ændret. Den foreslåede ændring af § 248, 1. pkt., vil sikre, at fastlæggelsen af, hvilke overtrædelser af reglerne i MiFIR, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, er i overensstemmelse med artikel 70, stk. 3, litra b, i MiFID II.

Det følger af § 255, stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven fremgår, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser fastsætter pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, som oftest medlemmer af ledelsen. Ved valg af ansvarssubjekt rejses tiltalen som udgangspunkt mod den juridiske person. Der kan i nogle tilfælde være anledning til også at rejse tiltale mod en eller

flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Det følger endvidere af § 255, stk. 5, at der ved udmåling af bøder efter § 248 skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Nedenfor anføres forpligtelserne vedrørende de enkelte artikler, der foreslås straffebelagt.

Artikel 5 i MiFIR indeholder regler om volumenbegrænsning hos markedspladserne, hvorefter disse skal suspendere deres anvendelse af den dispensation, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra a, hvis den procentdel af handel med et finansielt instrument i Unionen, der er gennemført i henhold til denne dispensation, overstiger 7 pct. af den samlede volumen for handel med i det pågældende finansielle instrument i Unionen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5 er operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads. Den strafbare handling består i ikke at suspendere anvendelsen af dispensation i overensstemmelse med bestemmelsen.

Artikel 8, 8 a og 8 b i MiFIR indeholder krav til førhandels-gennemsigtighed for markedspladser. Artikel 8, stk. 1, stiller krav til operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads, om ved anvendelsen af en central limitordrebog eller periodisk auktionshandelssystem at offentliggøre aktuelle købs- og salgskurser og markedsdybden ved disse priser, som bekendtgøres gennem deres systemer for obligationer, strukturerede finansielle produkter og emissionskvoter.

Artikel 8 a, stk. 1, stiller krav om ved anvendelsen af en central limitordrebog eller periodisk auktionshandelssystem at offentliggøre aktuelle købs- og salgskurser og markedsdybden ved disse priser, som bekendtgøres gennem deres systemer for børshandlede derivater.

Artikel 8 a, stk. 2, stiller krav om ved anvendelsen af en central limitordrebog eller periodisk auktionshandelssystem i visse situationer at offentliggøre aktuelle købs- og salgskurser og markedsdybden ved disse priser, som bekendtgøres gennem deres systemer for OTC-derivater, der er denomineret i euro, japanske yen, US-dollars eller britiske pund.

Artikel 8 b stiller krav om ved anvendelsen af en central limitordrebog eller periodisk auktionshandelssystem i visse situationer at offentliggøre aktuelle købs- og salgskurser og markedsdybden ved disse priser, som bekendtgøres gennem deres systemer for pakkeordrer, der består af obligationer,

strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, artikel 8 a, stk. 1, og artikel 8 b, stk. 1, er operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads. For artikel 8a, stk. 2, er ansvarssubjektet operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en MHF eller OHF. Den strafbare handling består for alle bestemmelserne i ikke at offentliggøre de påkrævede oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne.

Artikel 11 og 11 a i MiFIR fastlægger regler om udskudt offentliggørelse af oplysninger om gennemførte transaktioner.

Artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., indeholder krav om, at der skal gives klare oplysninger om ordningerne om udskudt offentliggørelse angående oplysninger om transaktioner, der er gennemført, for så vidt angår obligationer, strukturerede finansielle produkter eller emissionskvoter, der handles på en markedsplads til markedsdeltagere og offentligheden. Den strafbare handling for artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., består i ikke at give disse oplysninger.

Artikel 11, stk. 1a, 2. afsnit, indeholder krav om, at når udsættelsesperioden for udskudt offentliggørelse i forbindelse med obligationer eller klasser heraf udløber, skal alle oplysningerne om transaktionerne offentliggøres. Den strafbare handling består i ikke at offentliggøre disse oplysninger om transaktionerne efter udsættelsesperiodens udløb.

Artikel 11, stk. 1b, indeholder krav om, at når udsættelsesperioden for udskudt offentliggørelse af strukturerede produkter eller emissionskvoter eller klasser heraf, der handles på en markedsplads, udløber, skal alle oplysningerne om transaktionerne offentliggøres. Den strafbare handling består i ikke at offentliggøre disse oplysninger om transaktionerne efter udsættelsesperiodens udløb.

Artikel 11, stk. 3, indeholder regler om, at den kompetente myndighed i en medlemsstat for så vidt angår statsobligationer udstedt af den pågældende medlemsstat eller klasser heraf kan tillade undladelse af offentliggørelse af omfanget af en enkelt transaktion i en udvidet periode på højst seks måneder, eller offentliggørelse af oplysninger om flere transaktioner i sammenfattet form i en udvidet periode på højst seks måneder. Artikel 11, stk. 3, 4. afsnit, stiller krav om, at når udsættelsesperioden udløber, offentliggøres alle oplysninger om transaktionerne på individuelt grundlag. Den strafbare handling består i ikke at offentliggøre disse oplysninger om transaktionerne efter udsættelsesperiodens udløb.

Artikel 11 a, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., indeholder krav om, at der skal gives klare oplysninger om ordningerne om udskudt

offentliggørelse angående oplysninger om transaktioner, der er gennemført, for så vidt angår børshandlede derivater, og for så vidt angår OTC-derivater til markedsdeltagere og offentligheden. Den strafbare handling består i ikke at give disse oplysninger.

Artikel 11 a, stk. 1, 4. afsnit, indeholder krav om, at når udsættelsesperioden for udskudt offentliggørelse i forbindelse med børshandlede derivater eller med OTC-derivater eller klasser heraf udløber, skal alle oplysningerne om transaktionerne offentliggøres. Den strafbare handling består i ikke at offentliggøre disse oplysninger om transaktionerne efter udsættelsesperiodens udløb.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., artikel 11, stk. 1a, 2. afsnit, artikel 11, stk. 1b, artikel 11, stk. 3, 4. afsnit, artikel 11 a, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., og artikel 11 a, stk. 1, 4. afsnit, er operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads.

Artikel 13, stk. 1, stiller krav til operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads, godkendte offentliggørelsesordninger (APA'er), CTP'er og systematiske internalisatorer om at stille de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 3, 4, 6-11a, 14, 20, 21, 27 g og 27 h i MiFIR, til rådighed for offentligheden på rimelige handelsmæssige vilkår, herunder objektive og rimelige aftaleforhold. De skal sikre ikkediskriminerende adgang til sådanne oplysninger, og hertil er der også krav om, at deres datapolitikker stilles gratis til rådighed for offentligheden på en måde, der er let at få adgang til og forstå. Artikel 13, stk. 2, stiller krav om, at de i stk. 1 nævnte oplysninger skal stilles gratis til rådighed for offentligheden 15 minutter efter offentliggørelsen i et format, der er maskinlæsbart og brugbart for alle brugere, herunder detailinvestorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1 og 2, er operatører af et reguleret marked eller fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads. Den strafbare handling består i, at operatører af et reguleret marked og fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads, stiller oplysningerne til rådighed på ikke-rimelige handelsvilkår eller giver diskriminerende adgang til oplysningerne. Yderligere kan de strafbare handlinger bestå i ikke at stille oplysningerne gratis til rådighed 15 minutter efter offentliggørelsen af oplysningerne i handelssystemet.

Artikel 14, stk. 1-3, i MiFIR opregner og præciserer en række pligter for fondsmæglerselskaber, der er systematiske internalisatorer i aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, til at offentliggøre bindende prisstillelser på de instrumenter, for hvilke der er et likvidt marked, og som det pågældende fondsmægler-

selskab er systematisk internalisator for. Betingelserne for bestemmelsens anvendelse fastlægges i reguleringsmæssige tekniske standarder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelserne er fondsmæglerselskaber, der er systematiske internalisatorer i aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter. Den strafbare handling består i den systematiske internalisators manglende overholdelse af de i artikel 14 nævnte betingelser om at stille bindende priser vedrørende de instrumenter, hvori der udføres systematisk internalisering, til rådighed.

Artikel 15, stk. 1, 3. afsnit, i MiFIR indeholder krav for systematiske internalisatorer om at fastsætte og gennemføre gennemsigtige og ikke-diskriminerende regler og objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 15, stk. 1, 3. afsnit, er fondsmæglerselskaber, der fungerer som systematiske internalisatorer. Den strafbare handling består i ikke at gennemføre sådanne regler og kriterier, som fastsat i bestemmelsen.

Artikel 20 i MiFIR indeholder regler om efterhandelsoffentliggørelse fra investeringsselskaber, herunder systematiske internalisatorer, for så vidt angår aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter. Artikel 20, stk. 1a, stiller krav om, at hver enkelt transaktion offentliggøres én gang via én godkendt offentliggørelsesordning (APA).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 20, stk. 1a, er fondsmæglerselskaber, der gennemfører transaktioner for egen eller kunders regning med aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter. Den strafbare handling består i manglende offentliggørelse af transaktionen i overensstemmelse med bestemmelsen.

Artikel 22 a i MiFIR indeholder regler om transmission af data til CTP'en. Artikel 22 a, stk. 1, indeholder krav for markedspladser og APA'er ("dataleverandører") om at overføre nærmere fastsat data, herunder reguleringsmæssige data, til CTP'ens datacenter så tæt på realtid som teknisk muligt.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er dataleverandøren, dvs. operatører af et reguleret marked eller fondsmæglerselskaber, der driver en markedsplads, eller den juridiske eller fysiske person, som har tilladelse som APA. Den strafbare handling består i ikke at overføre det relevante data til CTP'ens datacenter i overensstemmelse med bestemmelsen.

Artikel 22 a, stk. 5-8, i MiFIR indeholder nærmere regler

om leveringen af data fra dataleverandøren til CTP'en. Reglerne omfatter CTP'ens valg af transmissionsprotokol og et forbud mod, at dataleverandøren modtager vederlag for overførelse af data eller transmissionsprotokol, udover de indtægter, dataleverandøren modtager i henhold til artikel 27 h, stk. 5-7 ("ordningen for omfordeling af indtægter"). Der til kommer krav om, at dataleverandøren skal levere data til CTP'en, hvor der, hvis relevant, er anvendt udsættelse af offentliggørelsen af oplysninger om transaktioner, som er fastsat i artikel 7, 11 og 11a, artikel 20, stk. 2, og artikel 21, stk. 4. Endelig er der krav om, at CTP'ens underretter dataleverandørens kompetente myndighed i tilfælde af, at datakvaliteten er utilstrækkelig.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelserne er henholdsvis dataleverandøren, eller den juridiske eller fysiske person, som har tilladelse som CTP. Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at dataleverandøren modtager vederlag for overførelse af data eller i CTP'ens manglende underretning af dataleverandørens kompetente myndighed i tilfælde af utilstrækkelig kvalitet af dataen.

Artikel 22 b, stk. 1, i MiFIR indeholder regler om datakvalitet og fastsætter krav om, at de data, der overføres til CTP'en i henhold til artikel 22 a, stk. 1, og de data, der formidles af CTP'en i henhold til artikel 27 h, stk. 1, litra d, skal overholde visse reguleringsmæssige tekniske standarder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er henholdsvis den juridiske eller fysiske person, som har tilladelse som APA eller CTP. Den strafbare handling består i, at det henholdsvis overførte og formidlede data ikke overholder de relevante reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 22 c, stk. 1, i MiFIR indeholder regler om synkronisering af forretningsure og fastsætter krav om, at markedspladser og deres medlemmer, deltagere eller brugere, systematiske internalisatorer, udpegede offentliggørelsesenheder, APA'er og CTP'er skal synkronisere de forretningsure, de bruger, for at registrere dato og klokkeslæt for alle indberetningspligtige begivenheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse er operatøren, der driver den pågældende markedsplads, markedspladsens medlemmer, deltagere eller brugere, fondsmæglerselskaber, der fungerer som systematiske internalisatorer, udpegede offentliggørelsesenheder og den juridiske eller fysiske person, som har tilladelse som APA eller CTP. Den strafbare handling består i manglende synkronisering af de forretningsure, som anvendes til registrering af dato og tidspunkt for indberetningspligtige begivenheder.

Artikel 28, stk. 1, i MiFIR fastsætter en handelsforpligtelse for derivater. Transaktioner omfattet af handelsforpligtel-

sen for derivater skal handles på et reguleret marked, en MHF, en OHF eller et tilsvarende marked i et ækvivalent tredjeland. Proceduren i artikel 32 i MiFIR fastsætter hvilke klasser af derivater, der er omfattet af handelsforpligtelsen. Transaktioner med disse derivater er omfattet af handelsforpligtelsen, når de handles af modparter, der er omfattet af clearingforpligtelsen i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den finansielle eller ikke-finansielle modpart, som skal sikre at derivattransaktionen overholder betingelserne i artikel 28, stk. 1. De strafbare handlinger består i gennemførelse af en derivattransaktion uden for en markedsplads, uanset der foreligger en pligt til at gennemføre den pågældende derivattransaktion på en markedsplads.

Artikel 31, stk. 3, i MiFIR indeholder regler om, at fondsmæglerselskaber og operatører af et reguleret marked, som leverer efterhandelstjenesteydelser til risikoreduktion, skal føre fuldstændige og nøjagtige optegnelser over de transaktioner, der er nævnt i denne artikels stk. 1, og som ikke allerede er registreret eller indberettet i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 648/2012. Disse optegnelser skal efter anmodning straks stilles til rådighed for den relevante kompetente myndighed eller ESMA.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er de fondsmæglerselskaber eller operatører af et reguleret marked, der leverer efterhandelstjenesteydelser til risikoreduktion. Den strafbare handling består i ikke at føre de påkrævede optegnelser over de nævnte transaktioner, eller i ikke straks at stille dem til rådighed for den relevante kompetente myndighed eller ESMA.

Artikel 39 a i MiFIR indeholder regler om forbud mod at modtage betaling for ordreflow. Bestemmelsens stk. 1, 1. afsnit, fastlægger, at fondsmæglerselskaber, der handler på vegne af detailkunder eller professionelle kunder, ikke må modtage gebyr eller provision eller nogen naturalieydelse fra tredjepart for udførelse af ordrer fra disse kunder på et bestemt handelssted eller for videresendelse af disse kunders ordrer til nogen tredjepart med henblik på udførelse heraf på et bestemt handelssted ("betaling for ordreflow"). Artikel 39 a, stk. 1, 2. afsnit og stk. 2, indeholder undtagelser til det pågældende forbud.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 39 a er fondsmæglerselskaber, der handler på vegne af detailkunder eller professionelle kunder. Den strafbare handling består i at modtage betaling for ordreflow og dermed overtræde forbuddet i bestemmelsen.

Til nr. 50 (§ 251 i lov om kapitalmarkeder)

Det fremgår af § 251 i lov om kapitalmarkeder, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 3a, artikel 7, stk. 1, 1. pkt., artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1a og 1e, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 11, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

Artikel 12, stk. 1, i EMIR bestemmer, at medlemslandene skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i forordningens afsnit II og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Afsnit II omhandler clearing, føring af aktive konti, indberetning af derivataftaler og risikobegrænsning af OTC-derivater.

Det følger af lov om kapitalmarkeder § 255, stk. 3, at der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven fremgår, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – udover tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed.

Det følger endvidere af lov om kapitalmarkeder § 255, stk. 5, at der ved udmåling af bøder efter § 251 skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

For en nærmere beskrivelse af udmålingen af bøder henvises i øvrigt til lov om kapitalmarkeder § 255, stk. 5.

Det foreslås at nyaffatte § 251 i lov om kapitalmarkeder således, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 3a, artikel 4 a, stk. 1, artikel 4 b, stk. 4., artikel 7, stk. 1, 1. pkt., artikel 7 a, stk. 1 og 4, 4. afsnit, artikel 7 b, stk. 1 og 2, artikel 7 c, stk. 1 og 2, artikel 7 d, stk. 1, artikel 7 e, stk. 1, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1a og 1e, artikel 10, stk. 1, og stk. 2, og artikel 11, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre med senere ændringer.

Med den foreslåede ændring vil en række overtrædelser af EMIR blive strafbelagt. Det skyldes, at EMIR, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2987 af 27. november 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2017/1131 for så vidt angår foranstaltninger til at imødegå uforholdsmæssigt store eksponeringer mod tredjelandes centrale modparter og forbedre effektiviteten af Unionens clearingmarkeder, indfører en række nye bestemmelser i afsnit II vedrørende overtrædelse af krav til etableringen af aktive clearingkonti hos CCP'er etableret i EU, CCP'ers rapportering af informationer til ESMA, modparters rapportering af informationer om deres anvendelse af CCP'er og gennemsigtighedsbestemmelser for adgangen og prisen og clearingtjenester.

Med nyaffattelsen foreslås det præciseret i forhold til gældende ret, at der med bestemmelsen henvises til EMIR med senere ændringer.

Forslaget er en præcisering og har til formål at imødegå tvivl om, hvorvidt der også henvises til senere ændringer. Der er således ikke tiltænkt materielle ændringer med præciseringen.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler, der er indført i EMIR, og som vil blive strafbelagt med den foreslåede bestemmelse.

Artikel 4, stk. 1, i EMIR fastsætter en pligt for alle, der indgår i OTC-derivataftaler, til at sikre, at den pågældende derivataftale bliver centralt clearret, hvis aftalen opfylder to primære betingelser. Den ene betingelse er, at aftalen skal være indgået imellem to finansielle modparter, mellem en finansiell og en ikke-finansiell modpart, mellem to ikke-finansielle modparter, mellem en finansiell eller en ikke-finansiell modpart og en enhed, der er etableret i et tredjeland, som ville være omfattet clearingforpligtelsen, hvis enheden var etableret i Unionen, eller mellem to enheder, der er etableret i et tredjeland, som ville være omfattet clearingforpligtelsen, hvis enheden var etableret i Unionen, forudsat at aftalen har en direkte og væsentlig virkning i Unionen.

Den anden betingelse er, at derivataftalen skal være indgået eller fornyet efter den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning, eller på tidspunktet for eller efter en national myndighed meddeler ESMA, at en CCP har fået tilladelse til at clearere en OTC-derivatklasse, men inden den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning, hvis aftalerne har en restløbetid, der er længere end den mindsteløbetid som EU-Kommissionen har fastsat i henhold til artikel 5, stk. 2, litra c, i EMIR.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er de juridiske personer i form af finansielle eller ikke-finansielle

modparter og enheder fra tredjelande, der har pligt til som en del af transaktionen at klare derivataftalen. Med clearing forstås anvendelse af en CCP, der indgår som en del af transaktionen ved at indtræde som køber for sælger og sælger for køber. Herved sikres, at konkurs hos en finansiel eller ikke-finansiel modpart ikke medfører en række medfølgende konkurser hos modparter til den kollapsede virksomheds OTC-transaktioner. Parter i en OTC-derivataftale, som ikke sikrer, at der sker clearing heraf hos en CCP, kan idømmes en bøde for manglende overholdelse af clearingforpligtelsen.

Ændringsforordningen fastsætter ikke nye pligter i artikel 4, stk. 1, hvorfor der vil være tale om en videreførelse af gældende ret.

Artikel 4, stk. 3a, i EMIR indeholder et krav om, at clearingmedlemmer og kunder som defineret i artikel 2, nr. 14 og 15, i EMIR, som direkte eller indirekte leverer clearingydelser, skal levere disse på fair, rimelige, ikke-diskriminerende og gennemsigtige forretningsmæssige vilkår. Disse clearingmedlemmer og kunder skal træffe alle rimelige forholdsregler til identificering, forebyggelse, forvaltning og overvågning af interessekonflikter, som kan skade den fair, rimelige, ikke-diskriminerende og gennemsigtige levering af clearingydelser.

Europa-Kommissionen er i henhold til artikel 4, stk. 3a, 3. afsnit, bemyndiget til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 82 i EMIR, hvori det yderligere kan præciseres, hvad der skal forstås ved fair, rimelige, ikke-diskriminerende og gennemsigtige forretningsmæssige vilkår.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er clearingmedlemmer og kunder, som direkte eller indirekte udbyder clearingydelser. Det vil f.eks. være et dansk institut, der leverer direkte clearing som medlem af en CCP, som skal iagttage reglerne i artikel 4, stk. 3a. Det samme gælder for instituttets kunder, som leverer clearingydelser via instituttet til sine kunder, også kaldet indirekte clearing. Den strafbare handling består f.eks. i ikke at levere en clearingydelse på fair, rimelige, ikke-diskriminerende og gennemsigtige forretningsmæssige vilkår.

Ændringsforordningen ændrer ikke i artikel 4, stk. 3a, hvorfor der vil være tale om en videreførelse af gældende ret.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 4 a, stk. 1, i EMIR og i medfør heraf skal en finansiel modpart, hvor den finansielle modpart ikke foretager beregninger efter artikel 4, stk. 1, 1. afsnit, litra a eller b, eller hvor resultatet af beregningerne overskrider en af clearingtærsklerne, a) straks underrette ESMA og den relevante kompetente myndighed herom, b) etablere clearingordninger indenfor fire måneder

efter underretningen, og c) være omfattet af den i artikel 4 omhandlede clearingforpligtelse for alle OTC-derivataftaler, der vedrører enhver OTC-derivatklasse, som er omfattet af clearingforpligtelsen, og som indgås eller nyordnes mere end fire måneder efter den i a) omhandlede underretning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4 a, stk. 1, er den finansielle modpart, f.eks. en bank eller et forsikrings-selskab.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at den finansielle modpart ikke straks underretter ESMA og Finanstilsynet om, at den finansielle modpart ikke foretager beregninger efter artiklens litra a eller b, eller at resultatet af disse beregninger overskrider en af clearingtærsklerne, eller at den finansielle modpart ikke etablerer clearingordninger indenfor fire måneder efter underretningen.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 4 b, stk. 4, og i medfør heraf skal en efterhandeltjenesteydelse til risikoreduktion (PTRR) tjenesteudbyder opfylde kravene i litra a-f, hvis denne tjenesteudbyder er godkendt med henblik på at kvalificere sine PTRR-gennemgang til, at derivattransaktioner, der udspringer heraf, kan undtages clearingforpligtelsen. Litra a-f stiller krav til PTRR-tjenesteudbydere, bl.a. i relation til, udførelsen af deres PTRR-gennemgang, etableringen af en fuldstændig og akkurat protokol over transaktioner, som indgår i den pågældende PTRR-gennemgang, uafhængigheden af den udførte PTRR-gennemgang m.v.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4 b, stk. 4, er en PTRR-tjenesteudbyder.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at en PTRR-tjenesteudbyder, der er godkendt med henblik på at kvalificere sine PTRR-tjenester til undtagelsen for clearingforpligtelsen i forbindelse med en PTRR-gennemgang ikke opfylder kravene i litra a-f.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 a, stk. 1, i EMIR, hvorefter finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der den 24. december 2024 eller senere er omfattet af clearingforpligtelsen i artikel 4 a og 10, og som for hver en af kategorierne overstiger clearinggrænserne for derivatkontrakter i artikel 7 stk. 2, skal have mindst en aktiv konto hos CCP'er, som er autoriseret under artikel 14, som alene eller i kombination med andre aktive konti, giver adgang til clearingtjenester i kategorierne af derivatkontrakter i artikel 7, stk. 2, hvor clearinggrænserne overskrides, og klare mindst et repræsentativt antal af handler på denne aktive konto.

Artikel 7 a, stk. 1, foreskriver desuden, at hvor en finansiel

eller ikke-finansiell modpart bliver omfattet af forpligtelsen til at have en aktiv konto, skal denne modpart underrette ESMA og den relevante kompetente myndighed herom og etablere sådan en aktiv konto indenfor 6 måneder efter at være blevet omfattet af pligten til at føre en aktiv konto.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 a, stk. 1, er finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der den 24. december 2024 eller senere er omfattet af clearingforpligtelsen i artikel 4a og 10, og som overstiger clearinggrænserne for en af kategorierne af derivatkontrakter i artikel 7, stk. 2.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at en finansiell eller ikke-finansiell modpart, som er omfattet af forpligtelsen til at føre en aktiv konto, ikke fører en aktiv konto, eller ikke underretter ESMA eller Finanstilsynet herom.

Det følger af artikel 7 a, stk. 4, 4. afsnit, i EMIR at modparter, som er omfattet af pligten til at føre en aktiv konto, regelmæssigt skal rapportere til den kompetente myndighed og ESMA i overensstemmelse med artikel 7 b. Kravene i artikel 7 a, stk. 3, litra a-c, skal regelmæssigt stresstestes af modparterne.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 a, stk. 4, 4. afsnit, er modparter, som er omfattet af pligten til at føre en aktiv konto.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at modparter, som er omfattet af pligten til at føre en aktiv konto, ikke regelmæssigt rapporterer til Finanstilsynet eller ESMA i overensstemmelse med artikel 7 b eller ikke regelmæssigt stresstester kravene i artikel 7 a, stk. 3, litra a-c.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 b, stk. 1, og i medfør heraf skal finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der omfattet af forpligtelsen i artikel 7 a, beregne sine aktiviteter og risikoeksponering i kategorierne af derivatkontrakterne nævnt i artikel 7 a, stk. 6, og hver 6. måned rapportere til den kompetente myndighed med information, som er nødvendig for at kunne vurdere deres opfyldelse af artikel 7 a. Modparterne skal, hvor det er relevant, bruge informationen, der er rapporteret i henhold til artikel 9, og rapporteringen til den kompetente myndighed skal indeholde bevis for, at den juridiske dokumentation, it-konnektiviteten og interne proces relateret til de aktive konti er til stede.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 b, stk. 1, er finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der omfattet af forpligtelsen i artikel 7 a.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at finansielle

modparter og ikke-finansielle modparter, der omfattet af forpligtelsen i artikel 7 a, ikke beregner sine aktiviteter og risikoeksponering i kategorierne af derivatkontrakterne nævnt i artikel 7 a, stk. 6, eller ikke hver 6. måned rapporterer til Finanstilsynet med information, som er nødvendig for at kunne vurdere opfyldelsen af denne forpligtelse. Den strafbare handling kan også bestå i, at rapporteringen til Finanstilsynet ikke indeholder bevis for, at den juridiske dokumentation, it-konnektiviteten og interne proces relateret til de aktive konti er til stede.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 b, stk. 2, som fastsætter en pligt for finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der omfattet af forpligtelsen i artikel 7 a, stk. 1, og som for derivatkontrakter efter artikel 7 a, stk. 6, udover aktive konti fører konti hos en niveau 2-CCP, til hver 6. måned rapportere til den kompetente myndighed om deres ressourcer og systemer, som skal sikre, at betingelserne i artikel 7 a, stk. 3, er opfyldt.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 b, stk. 2, er finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der er omfattet af forpligtelsen i artikel 7 a, stk. 6, og som for derivatkontrakter efter artikel 7 a, stk. 2, udover aktive konti fører konti hos en niveau 2-CCP.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der er omfattet af forpligtelsen i artikel 7 a, stk. 1, og som for derivatkontrakter efter artikel 7 a, stk. 6, udover aktive konti fører konti hos en Niveau 2-CCP, ikke hver 6. måned rapporterer til Finanstilsynet om deres ressourcer og systemer, som skal sikre, at betingelserne i artikel 7 a, stk. 3, litra b, er opfyldt.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 c, stk. 1, som fastsætter en pligt for clearingmedlemmer og kunder, som tilbyder clearingservices både fra CCP'er autoriseret under artikel 14 og CCP'er anerkendt under artikel 25 til at informere deres kunder om muligheden for at klare deres kontrakter hos CCP'en autoriseret under artikel 14, hvor et sådan tilbud er tilgængeligt.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 c, stk. 1, er clearingmedlemmer og kunder, som tilbyder clearingservices både fra CCP'er autoriseret under artikel 14 og fra CCP'er anerkendt under artikel 25.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at clearingmedlemmer og kunder, som tilbyder clearingservices både fra en CCP autoriseret under artikel 14 og fra en CCP anerkendt under artikel 25, ikke informerer deres kunder om muligheden for at klare deres kontrakter hos CCP'en autoriseret under artikel 14, hvor sådan et tilbud er tilgængeligt.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 c, stk. 2, i EMIR og i medfør heraf skal clearingmedlemmer og -kunder, som tilbyder clearingservices til andre kunder, uanset artikel 4, stk. 3a, på en klar og forståelig måde fremlægge gebyrer og andre afledte omkostninger til kunder for hver CCP, som de tilbyder clearing hos, der vil blive pålagt sådanne kunder for brugen af disse clearingservices.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 c, stk. 2, er clearingmedlemmer og kunder, som tilbyder clearingservices til kunder.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at clearingmedlemmer og kunder, som tilbyder clearingservices til kunder, ikke fremlægger gebyrer som nævnt i artikel 7 c, stk. 2, på en klar og forståelig måde.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 d, stk. 1, i EMIR og i medfør heraf skal moderselskabet for en koncern under konsolideret tilsyn i EU, foretage rapportering til sin kompetente myndighed om koncernenheders clearingaktivitet, som uddybet i artikel 7 d, stk. 1, 2. afsnit, litra a-e, hvis de pågældende enheder i koncernen clearer gennem en CCP, som er anerkendt efter artikel 25. Hvis et clearingmedlem eller en kunde er etableret i EU og clearer gennem en CCP, som er anerkendt efter artikel 25, men ikke er en del af en koncern, som er under konsolideret tilsyn i EU, skal ovennævnte rapportering foretages til de kompetente myndigheder for det respektive clearingmedlem eller kunde.

Rapporteringen skal ske på årlig basis og omhandle omfanget af clearingaktiviteten, herunder type af finansielle eller ikke-finansielle instrumenter, den gennemsnitlige værdi cleared fordelt på valuta og per aktivklasse m.v.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 d, stk. 1, er moderselskaber for koncerner under konsolideret tilsyn i EU, clearingmedlemmer og kunder, som er etableret i EU, men som ikke er en del af en koncern, der er under konsolideret tilsyn i EU, hvis koncernenhederne eller clearingmedlemmerne eller kunderne clearer gennem en CCP, som er anerkendt efter artikel 25.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at moderselskaber for koncerner under konsolideret tilsyn i EU hhv. clearingmedlemmer eller kunder, som er etableret i EU, men som ikke er en del af en koncern, der er under konsolideret tilsyn i EU, og som clearer gennem en CCP, som er anerkendt efter artikel 25, ikke rapporterer om clearingaktivitet til Finanstilsynet og om de oplysninger, som fremgår af artikel 7 d, stk. 1, 2. afsnit, litra a-e.

Med ændringsforordningen indsættes en ny artikel 7 e i EMIR, som fastlægger en pligt for CCP'er, der er autoriseret

under artikel 14, til månedligt at rapportere til ESMA som minimum de oplysninger, der oplystet i artikel 7 e, stk. 1, litra a-h.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7 e er CCP'er, der er autoriseret under artikel 14.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at CCP'er, der er autoriseret under artikel 14, ikke månedligt rapporterer til ESMA om de oplysninger, der oplystet i artikel 7 e, litra a-h.

Artikel 8, stk. 1, fastslår, at en handelsplads på den berørte CCP's anmodning og på et ikke-diskriminerende og gennemsigtigt grundlag skal stille handelsfeeds til rådighed for enhver CCP, der har fået tilladelse til at clear OTC-derivataftaler, der handles på den pågældende handelsplads. Der ligger heri et krav om, at en handelsplads på objektivt, klart og offentligt grundlag skal stille handelsoplysninger til rådighed for de CCP'er, som har tilladelse til at clear derivataftaler, der handles på den pågældende handelsplads.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den enkelte handelsplads, der kan idømmes en bøde for overtrædelse af bestemmelsen. Som skærpene omstændighed vil være tilfælde, hvor der er tale om åbenbart usaglige afslag på at stille handelsfeeds til rådighed for en CCP.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at en handelsplads ikke på objektivt, klart og offentligt grundlag stiller handelsoplysninger til rådighed for de CCP'er, som har tilladelse til at clear derivataftaler, der handles på den pågældende handelsplads.

Ændringsforordningen ændrer ikke i artikel 8, stk. 1, hvorfor der vil være tale om en videreførelse af gældende ret.

Artikel 9, stk. 1, i EMIR, som ændret ved ændringsforordningen, indeholder en pligt for modparter og CCP'er til at indberette oplysningerne om enhver derivataftale, som de har indgået, og om enhver ændring eller ophævelse af aftalen i et transaktionsregister. Denne indberetning skal ske til et transaktionsregister, som oprettes i henhold til artikel 55 eller anerkendes i henhold til artikel 77 i EMIR. Oplysningerne skal indberettes senest den første arbejdsdag efter aftalens indgåelse, ændring eller ophævelse.

Hvor en ikke-finansiel modpart, som opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, og som er en del af en koncern, som benytter undtagelsen i artikel 9, stk. 1, 3. afsnit, skal EU-moderselskabet for modparten ugentligt rapportere de aggregerede nettopositioner opdelt på derivatklasser til sin kompetente myndighed. For modparter etableret inden for EU, skal den kompetente myndighed for moderselskabet

dele informationen med ESMA og med den kompetente myndighed for denne modpart.

Finansielle modparter, ikke-finansielle modparter og CCP'er, som er underlagt rapporteringsforpligtelsen, skal indføre passende procedurer og foranstaltninger for at sikre kvaliteten af de data, de indberetter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 1, er den enkelte CCP, modpart, ikke-finansielle modpart eller EU-moderselskabet for modparten.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at enkelte CCP eller modpart ikke indberetter oplysningerne om en derivataftale eller ikke har indført passende procedurer og foranstaltninger for at sikre kvaliteten af de data, de indberetter eller at EU-moderselskabet for ikke-finansielle modpart, som opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, og som benytter undtagelsen i artikel 9, stk. 1, 3. afsnit, ikke ugentligt rapporterer den aggregerede nettosition opdelt på derivatklasser til Finanstilsynet.

Artikel 9, stk. 1a, i EMIR indeholder et krav om, at finansielle modparter har ansvaret for at indberette oplysninger om OTC-derivataftaler, som er indgået med en ikke-finansielle modpart, som anført i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit.

Derudover er den ikke-finansielle modpart ansvarlig for at give den finansielle modpart alle oplysninger om OTC-derivater indgået mellem parterne, som er nødvendige for den finansielle modparts indberetning, som det ikke med rimelighed kan forventes, at den finansielle modpart er i besiddelse af. Den ikke-finansielle modpart er ligeledes ansvarlig for at sikre, at de pågældende oplysninger er rigtige. Den ikke-finansielle modpart kan dog vælge selv at indberette oplysninger om OTC-derivater til et transaktionsregister, mod at den ikke-finansielle modpart på forhånd underretter den finansielle modpart, med hvilke de har indgået OTC-derivataftaler med, om deres beslutning. I dette tilfælde er den ikke-finansielle modpart ansvarlig for at indberette oplysninger og sikre deres rigtighed.

Endelig indeholder artikel 9, stk. 1a, i EMIR, som ændret ved ændringsforordningen, en undtagelse for kravet om at indberette oplysninger om OTC-derivataftaler, som er indgået med en ikke-finansielle modpart, som anført i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, og en modpart, der er etableret i et tredjeland, hvis modparten ville have kvalificeret sig som en finansielle modpart, hvis den havde været etableret i unionen og at modparten fra tredjelandet har rapporteret OTC-derivataftalen under dets pågældende rapporteringsregime.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er både den finansielle og ikke-finansielle modpart. Bestemmelsen

er eksempelvis overtrådt, hvis den finansielle modpart ikke foretager indberetning eller ikke sikrer sig rigtigheden af de indberettede oplysninger. Bestemmelsen er eksempelvis også overtrådt, hvis den ikke-finansielle modpart giver oplysninger til den finansielle modpart til brug for indberetning, som medfører en forkert rapportering fra den finansielle modpart.

Artikel 9, stk. 1e, i EMIR, som ændret ved ændringsforordningen, indeholder et krav om, at modparter og CCP'er, som pålægges at indberette oplysninger om derivataftaler, skal sikre, at sådanne oplysninger indberettes korrekt og uden duplikationer, herunder også når indberetningen af OTC-derivataftaler er delegeret i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1f.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 9, stk. 1e, er finansielle eller ikke-finansielle modparter eller CCP'er, som foretager indberetning af oplysninger om derivataftaler i medfør af artikel 9.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at finansielle eller ikke-finansielle modparter eller CCP'er, som foretager indberetning af oplysninger omkring derivataftaler i medfør af artikel 9, eller som har delegeret denne indberetning, ikke indberetter korrekt, eller hvor indberetningen indeholder oplysninger, der allerede er indberettede. Den strafbare handling kan også bestå i, at finansielle modparter, ikke-finansielle modparter og CCP'er, som er underlagt rapporteringsforpligtelsen, ikke indfører passende procedurer og foranstaltninger for at sikre kvaliteten af de data, de indberetter.

Artikel 10, stk. 1, i EMIR, som ændret ved ændringsforordningen, fastsætter, at hvor en ikke-finansielle modpart ikke beregner dens ikke-cleared positioner, eller hvis resultatet af beregningen af disse ikke-cleared positioner vedrørende en eller flere OTC-derivater overstiger de clearingtærskler, der er fastsat i henhold til stk. 4, 1. afsnit, litra b, skal den ikke-finansielle modpart a) straks underrette ESMA og den relevante kompetente myndighed herom og, hvis det er relevant, angive den periode, der anvendes til beregningen, b) indføre clearingordninger senest fire måneder efter meddelelsen, og c) blive omfattet af den clearingforpligtelse, der er omhandlet i artikel 4, for OTC-derivataftaler, der er indgået eller ændret mere end fire måneder efter den meddelelse, der er omhandlet i dette afsnits litra a, og som vedrører de aktivklasser, for hvilke resultatet af beregningen overstiger clearingtærsklerne, eller, hvis den ikke-finansielle modpart ikke har beregnet sin position, som vedrører enhver klasse af OTC-derivater, som er omfattet af clearingforpligtelsen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, stk. 1, er den ikke-finansielle modpart, som ikke beregner dens ikke-cleared positioner, eller hvis resultatet af beregningen af disse ikke-cleared positioner vedrørende en eller flere

OTC-derivater overstiger de clearingtærskler, der er fastsat i henhold til stk. 4, 1. afsnit, litra b.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at den ikke-finansielle modpart ikke straks underretter ESMA eller Finanstilsynet herom og, hvis det er relevant, angiver den periode, der anvendes til beregningen, eller indfører clearingordninger senest fire måneder efter meddelelsen.

Artikel 10, stk. 2, i EMIR, som ændret ved ændringsforordningen, fastsætter, at en ikke-finansielle modpart, der er omfattet af clearingforpligtelsen i artikel 4, eller som bliver omfattet af clearingforpligtelsen i overensstemmelse med stk. 1, 2. afsnit, forbliver omfattet af denne forpligtelse og fortsætter clearing, indtil den ikke-finansielle modpart over for den relevante kompetente myndighed godtgør, at dens ikke-cleared position ikke overstiger den clearingtærskel, der er fastsat i stk. 4, 1. afsnit, litra b, i denne artikel.

Den ikke-finansielle modpart skal over for den relevante kompetente myndighed kunne påvise, at beregningen af den ikke-cleared position ikke fører til en systematisk undervurdering af denne position.

Ansvarssubjektet for overholdelse af artikel 10, stk. 2, er den ikke-finansielle modpart.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at ikke-finansielle modpart ikke over for Finanstilsynet kan påvise, at beregningen af den ikke-cleared position ikke fører til en systematisk undervurdering af denne position.

Artikel 11, stk. 1, i EMIR stiller krav om, at finansielle modpart og ikke-finansielle modpart benytter visse risikoreduktionsteknikker for at varetage operationelle risici knyttet til deres i OTC-derivataftaler.

Artikel 11, stk. 2-3, i EMIR, som ændret ved ændringsforordningen, stiller krav om, at finansielle modpart og ikke-finansielle modpart, som omtalt i artikel 10, dagligt prissætter (mark-to-market) deres udestående derivataftaler og har risikohåndteringsprocedurer, der forudsætter rettidig, præcis og passende segregeret udveksling af kollateral for OTC-derivater, som for finansielle modparters vedkommende er indgået den 16. august 2012 eller senere og for ikke-finansielle modparters vedkommende er indgået fra fire måneder efter, at de har foretaget underretning efter artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, litra a.

Finansielle modpart og ikke-finansielle modpart som omtalt i artikel 10, skal endvidere ansøge om godkendelse hos deres kompetente myndighed før de anvender eller vedtager en ændring til en initial margin model, som benyttes

med henblik på beregningen af kollateral der skal udveksles i henhold til artikel 11, stk. 3.

Hvis initial margin modellen er en "pro-forma" model, skal modparten endvidere søge om validering af denne hos EBA, og overdrage information om deres udestående mængder af ikke-cleared OTC-derivater, som uddyber i stk. 12a, med henblik på beregning af valideringsgebyrer til EBA.

Artikel 11, stk. 4, stiller krav om, at finansielle modpart skal have en passende og forholdsmæssig kapitalbesiddelse til at styre risici, der ikke er dækket af passende udveksling af sikkerhedsstillelse.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, er de finansielle modpart og ikke-finansielle modpart.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 2-3, er finansielle modpart og ikke-finansielle modpart, som omtalt i artikel 10, der indgår i OTC-derivataftaler.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 4, er de finansielle modpart.

Den strafbare handling kan f.eks. bestå i, at finansielle modpart eller ikke-finansielle modpart ikke benytter de påkrævede risikoreduktionsteknikker for at varetage operationelle risici knyttet til deres OTC-derivataftaler.

Derudover kan en strafbar handling bestå i, at finansielle modpart og ikke-finansielle modpart, som omtalt i artikel 10, der indgår i OTC-derivataftaler, ikke dagligt prissætter (mark-to-market) deres udestående derivataftaler eller har risikohåndteringsprocedurerne som nævnt i artikel 11, stk. 3.

Derudover kan en strafbar handling bestå i, at finansielle modpart og ikke-finansielle modpart, som omtalt i artikel 10, der indgår i OTC-derivataftaler, ikke indhenter godkendelse for at anvende eller vedtage en ændring til en initial margin model hos Finanstilsynet eller hvor initial margin modellen er en "pro-forma" model, hvis modparten ikke søger om validering af denne hos EBA, eller ikke overdrager information om deres udestående mængder af ikke-cleared OTC-derivater til EBA med henblik på beregning af deres valideringsgebyrer til EBA.

Desuden kan en strafbar handling bestå i, at den finansielle modpart ikke har en passende og forholdsmæssig kapitalbesiddelse til at styre risici, der ikke er dækket af passende udveksling af sikkerhedsstillelse.

Den foreslåede ændring af § 251 i lov om kapitalmarkeder, gennemfører artikel 12, stk. 1, i EMIR.

Til nr. 51 (§ 252, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 252 i lov om kapitalmarkeder er en straffebestemmelse, der fastslår, at overtrædelse af de oplyste artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (shortsellingforordningen) kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen supplerer artikel 41 i shortsellingforordningen.

Det foreslås i § 252, *stk. 1, nr. 1*, at der efter »artikel 9, stk. 1-3,« indsættes »artikel 11 a,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at overtrædelse af artikel 11 a i shortsellingforordningen kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet vil være den fysiske eller juridiske person, som offentliggør oplysninger som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i shortsellingforordningen.

Den strafbare handling vil bestå i, at den fysiske eller juridiske person samtidig med offentliggørelsen af betydelige korte nettopositioner i aktier, jf. artikel 6, stk. 1, i shortsellingforordningen, undlader at indsende de offentliggjorte oplysninger til Finanstilsynet eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene. Formålet med artikel 11 a i shortsellingforordningen er, at oplysningerne i artikel 6, stk. 1, skal videresendes til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), hvor offentligheden har mulighed for at kunne tilgå oplysninger om de finansielle markeder ét samlet sted.

Det fremgår af § 255, stk. 3, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Det fremgår videre af § 255, stk. 5, at der ved udmåling af bøder efter § 253 c skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af artikel 11 a i shortsellingforordningen med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, jf. § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at overtrædelse af artikel 11 a i shortsellingforordningen vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg, da der ikke er en fast praksis for bødeniveauet for overtrædelse af artiklen.

Det foreslås, at straffen som udgangspunkt skal fastsættes til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er her taget højde for, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med at indføre ESAP. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Bemyndigelsen i § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder er anvendt til at udstede bekendtgørelse om Finanstilsynets anvendelse af administrative bødeforelæg for overtrædelse af visse bestemmelser på kapitalmarkedsområdet. Hvis en overtrædelse af artikel 11 a i shortsellingforordningen skal kunne medføre et administrativt bødeforelæg, vil det kræve, at overtrædelsen omfattes af bekendtgørelsens § 2.

Til nr. 52 (§ 253 c i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 253 c i lov om kapitalmarkeder er en straffebestemmelse, der fastslår, at overtrædelse af de oplyste artikler i prospektforordningen kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen supplerer artikel 38 i prospektforordningen.

Det foreslås i § 253 c efter »stk. 1-11« at indsætte »og stk. 12a«, efter »artikel 14, stk. 1 og 2« at indsætte », artikel 14 a, stk. 1«, efter »artikel 15, stk. 1« at indsætte: », artikel 15 a, stk. 1, og efter artikel 23, stk. 1-3« at indsætte », 4 a«.

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 1, nr. 24, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024, som ændrer artikel 38, stk. 1, første afsnit, litra a, i prospektforordningen og vil medføre, at artikel 7, stk. 12 a, artikel 14 a, stk. 1, artikel 15 a, stk. 1, og artikel 23, stk. 4 a, i prospektforordningen vil blive strafbelagt i lov om kapitalmarkeder.

Såvel fysiske som juridiske personer kan overtræde prospektreglerne. I de situationer, hvor en virksomhed er ansvarssubjekt, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. For virksomheder under stiftelse vil

ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Bødeniveauet vil blive fastsat i overensstemmelse med de generelle regler om straf i § 255, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af virksomhedens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, så bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

I medfør af artikel 7, stk. 1, i prospektforordningen skal prospektet indeholde et resumé med de nøgleoplysninger, som investoren har brug for. Artikel 7, stk. 12 a, i prospektforordningen indeholder regler om, at resuméet for et EU-genopretningsprospekt skal være udfærdiget som et kortfattet dokument skrevet på en koncis måde med et omfang på højst to A4-sider. Endvidere skal sproget være letlæseligt og fremme forståelsen af oplysningerne. Der stilles desuden krav til hvilke informationer, der skal være med i resuméet, og hvordan informationerne skal præsenteres. Formålet med bestemmelsen er at fremme investorbeskyttelsen ved at sikre, at investorerne hurtigt, enkelt og nemt kan danne sig et overblik over udstedelsen, værdipapirerne og udstederselskabet.

Med artikel 1, nr. 7, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 ændres artikel 7, stk. 12 a, så den i stedet indeholder krav til resuméet for et EU-opfølgingsprospekt eller et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt. Bestemmelsen stiller herefter krav om, at resuméet skal være udfærdiget som et kortfattet og koncist skrevet dokument på højst syv A4-sider. Herudover stilles der krav til hvilke informationer, der skal være med i resuméet, og hvordan informationerne skal præsenteres.

Denne ændring af artikel 7, stk. 12 a, finder anvendelse fra den 5. marts 2026.

Både før og efter ændringen vil ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 7, stk. 12 a, være udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel. Den strafbare handling består i, at der offentliggøres et prospekt med et resume, der ikke opfylder de gældende krav i artikel 7, stk. 12 a.

Artikel 14 a, stk. 1, i prospektforordningen fastsætter regler for hvem, der kan vælge at udarbejde et EU-genopretningsprospekt i overensstemmelse med den forenkede oplysningsordning, der er fastsat i bestemmelsen.

Med artikel 1, nr. 12, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024 ændres artikel 14 a, så den i stedet fastsætter regler om hvem, der kan udarbejde et EU-opfølgingsprospekt. Denne ændring af artikel 14 a finder anvendelse fra den 5. marts 2026.

Både før og efter ændringen vil ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 14 a, stk. 1, være udstederen eller udbyderen. Den strafbare handling består i, at en udsteder eller udbyder får godkendt og offentliggør et forenklet prospekt, henholdsvis et EU-opfølgingsprospekt, uden at være omfattet af bestemmelsen.

Artikel 15 a, stk. 1, i prospektforordningen fastsætter regler om hvem, der kan vælge at udarbejde et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt. Bestemmelsen er ny og indsættes i prospektforordningen med artikel 1, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober 2024. Indsættelsen af bestemmelsen finder anvendelse fra den 5. marts 2026.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 15 a, stk. 1, vil være udstederen eller udbyderen. Den strafbare handling består i, at en udsteder eller udbyder får godkendt og offentliggør et vækstorienteret EU-udstedelsesprospekt uden at være omfattet af bestemmelsen.

Artikel 23, stk. 4 a, i prospektforordningen fastsætter regler om, at et tillæg til et basisprospekt ikke må anvendes til at indføre en ny værdipapirtype, hvis de nødvendige oplysninger ikke er medtaget i basisprospektet. Dette gælder dog ikke, hvis det er påkrævet for at opfylde kapitalkravene i henhold til EU-retten eller national ret til gennemførelse af EU-retten.

Ansvarssubjektet for en overtrædelse af artikel 23, stk. 4 a, er den ansvarlige for prospektet. Den strafbare handling består i at anvende et tillæg til et basisprospekt til at indføre en ny værdipapirtype i strid med bestemmelsen.

Til nr. 53 (§ 253 c i lov om kapitalmarkeder)

Den gældende § 253 c i lov om kapitalmarkeder er en straffebestemmelse, der fastslår, at overtrædelse af de oplistede artikler i prospektforordningen kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen supplerer artikel 38 i prospektforordningen.

Det foreslås i § 253 c at der efter »artikel 21, stk. 1-4 og 7-11,« indsættes »artikel 21 a,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en overtrædelse af artikel 21 a i prospektforordningen kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet vil være udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, og som offentliggør oplysninger som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra f og g, artikel 1, stk. 5, 1. afsnit, litra e og f, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 4, artikel 10, stk. 2, artikel 17, stk. 2, artikel 21, stk. 1 og 9, og artikel 23, stk. 1, i prospektforordningen. Den straffbare handling vil bestå i, at udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel, samtidig med offentliggørelsen af et fritagelsesdokument, jf. artikel 1, stk. 4, litra f og g, og artikel 1, stk. 5, 1. afsnit, litra e og f, de endelige vilkår, jf. artikel 8, stk. 5, et universelt registreringsdokument, jf. artikel 9, stk. 4, et særskilt godkendt registreringsdokument, jf. artikel 10, stk. 2, den endelige udbudspris og det endelige antal værdipapirer, jf. artikel 17, stk. 2, et prospekt, jf. artikel 21, stk. 1 og 9, og et tillæg, jf. artikel 23, stk. 1, i prospektforordningen undlader at indsende de offentliggjorte oplysninger til Finanstilsynet eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene. Formålet med artikel 21 a i prospektforordningen er, at oplysningerne omfattet af artiklen skal videresendes til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om bl.a. udstedere ét samlet sted.

Det fremgår af § 255, stk. 3, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Det fremgår videre af § 255, stk. 5, at der ved udmåling af bøder efter § 253 c skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af artikel 21 a i prospektforordningen med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, jf. § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at overtrædelse af artikel 21 a i prospektforordningen vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg, da der ikke er en fast praksis for bødeniveauet for overtrædelse af artiklen.

Det foreslås, at straffen som udgangspunkt skal fastsættes til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er her taget højde for, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver

tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med at indføre ESAP. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andegangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Bemyndigelsen i § 257, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder er anvendt til at udstede bekendtgørelse om Finanstilsynets anvendelse af administrative bødeforelæg for overtrædelse af visse bestemmelser på kapitalmarkedsområdet. Hvis en overtrædelse af artikel 21 a i prospektforordningen skal kunne medføre et administrativt bødeforelæg, vil det kræve, at overtrædelsen omfattes af bekendtgørelsens § 2.

Til nr. 54 (§ 253 e i lov om kapitalmarkeder)

Det foreslås i § 253 e i lov om kapitalmarkeder at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter overtrædelser af bestemmelsen kan straffes med bøde.

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Når der nedenfor henvises til en reguleret finansiell virksomhed, menes hermed bl.a. central modpart (CCP), en værdipapircentral (CSD), et transaktionsregister, et securitiseringsregister og en administrator af benchmarks, jf. artikel 3, nr. 5, litra k, l, u, v og w, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiell virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Videre skal den regulerede finansielle virksomhed samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er en reguleret finansiel virksomhed.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at en administrator af benchmarks, ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når administratoren udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og administratoren videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsægtligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 255 i lov om kapitalmarkeder. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på forsikrings-selskabets nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældende indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således, at bøder vil have en ponal og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelsernes reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestrafpen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 7

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om forsikringsvirksomhed)

Fodnoten til lov om forsikringsvirksomhed indeholder en opstilling af de direktiver, der er helt eller delvist gennemført ved loven.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel, at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om forsikringsvirksomhed, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet). Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 5 og 7 i omnibusdirektivet, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) og ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EU af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Til nr. 2 (§ 2, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 2, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, at §§ 127, 166 og 167 desuden finder anvendelse for forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås i § 2, *stk. 3*, at ændre »§§ 127, 166 og 167« til »§§ 166 og 167«.

Den foreslåede ændring vil medføre en korrekt henvisning, da der med lov nr. 1668 af 30. december 2024 er indsat et nyt § 2, stk. 4, der omfatter forsikringsholdingvirksomheder, hvoraf det fremgår, at § 127 finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i en koncern og for forsikringsholdingvirksomheder, der er

den øverste modervirksomhed i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringselskab.

Ved en fejl omfattede lov nr. 1668 af 30. december 2024 ikke denne ændring, hvilket der rettes op på med nærværende lovforslag. Fejlen har ikke medført en forkert anvendelse af bestemmelsen i praksis.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af retstilstanden.

Til nr. 3 (§ 46, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 46, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringselskaber kan drive accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.

Det foreslås at nyaffatte § 46, stk. 5, så forsikringselskaber kan drive skov og accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.

Det foreslåede betyder, at forsikringselskaber udover accessorisk servicevirksomhed, som virksomhederne hidtil har kunnet drive, også kan drive skov gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.

Med nærværende lovforslag foretages der ingen materielle ændringer til de gældende regler om at forsikringselskaber kan drive accessoriske servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse efter § 46, stk. 5, i lov om forsikringsvirksomhed.

Forskellen på accessorisk virksomhed efter § 46, stk. 1, 1. pkt., og accessorisk servicevirksomhed efter stk. 5 er, at accessorisk virksomhed efter stk. 1 skal være direkte forbundet til forsikringselskabers kerneområde, mens accessorisk servicevirksomhed efter stk. 5 skal være i tilknytning til forsikringselskabers kerneområde. Accessorisk servicevirksomhed i stk. 5 skal forstås i overensstemmelse med definitionen på accessorisk servicevirksomhed i Solvens II-forordningen. Accessorisk servicevirksomhed kan eksempelvis bestå i at besidde og forvalte fast ejendom, at administrere databehandlingstjenester og drive sundheds- og plejeydelser. Kravet om, at forsikringselskaber skal begrænse deres formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervs-mæssig virksomhed medfører, at det lovlige område for både accessorisk virksomhed og accessorisk servicevirksomhed i tilknytning til forsikringselskabet vil blive fortolket restriktivt. Skov kan ikke anses for at udgøre accessorisk servicevirksomhed. Begrebet ”at drive skov” dækker over et ejerskab af en skov, der inkluderer industriel skovdrift. Muligheden for at drive skov fremgår derfor selvstændigt af bestemmelsen.

Definitionen af en accessorisk servicevirksomhed fremgår af artikel 1, nr. 53, i Solvens II-forordningen, hvorefter accessorisk servicevirksomhed er et ikke-reguleret selskab, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, administrering af databehandlingstjenester, sundheds- og plejeydelser eller enhver anden lignende aktivitet af accessorisk karakter i forhold til et eller flere af forsikrings- eller genforsikringselskabers hovedaktivitet.

Fast ejendom omfatter blandt andet grunde og bygninger, sædvanligt tilbehør (særlige installationer), men ikke besætning, inventar, maskiner og andet driftsmateriel.

Infrastruktur, omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg, omfattes af definitionen af accessorisk servicevirksomhed som en anden lignende aktivitet af accessorisk karakter, da disse infrastrukturaktiver har samme karakteristika som fast ejendom.

Ved infrastruktur, omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg, forstås besiddelse og forvaltning af de fysiske anlæg, der er nødvendige for, at samfundet kan fungere. Som fysiske anlæg kan eksempelvis nævnes veje, jernbaner, havne, broer, tunneller, dæmninger, kanaler, kabelnet, fibernet, telefonforbindelser, vandrør, elkabler, fjernvarme m.v. Infrastrukturinvesteringer i tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg er kendetegnet ved en lang tidshorizont, og såvel konstruktion som drift kan out-sources.

Bestemmelsens stk. 5 betyder derfor, at forsikringselskaber også kan drive infrastruktur i form af tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg som accessorisk servicevirksomhed i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse i tillæg til de øvrige aktiviteter nævnt i definitionen på accessorisk servicevirksomhed.

Dattervirksomheden, hvori der drives skov eller accessorisk servicevirksomhed, skal være en dattervirksomhed med begrænset hæftelse. Forsikringselskabet vil således ikke kunne eje og drive skov og accessorisk servicevirksomhed i selve forsikringselskabet. De risici, som forsikringselskabet påtager sig ved at drive skov eller accessorisk servicevirksomhed, skal indkapsles tilstrækkeligt i en dattervirksomhed. Aktiviteten i henhold til stk. 5, kan således ikke drives som f.eks. et interessentskab eller på en anden måde, der medfører at forsikringselskabet kommer til at hæfte for dattervirksomhedens forpligtelser.

Hvis virksomhed udover kerneforretningen, direkte forbundne forretninger til kerneforretningen eller accessorisk virksomhed kunne drives i en dattervirksomhed uden begrænset hæftelse, ville forsikringselskabet kunne hæfte for gæld og

andre forpligtelser fra dattervirksomheden, hvilket begrænser beskyttelsen af forsikringsselskabets kerneforretning.

Når aktiviteterne skal udøves i en dattervirksomhed til forsikringsselskabet, betyder det, at forsikringsselskabet har bestemmende indflydelse på virksomheden. Bestemmende indflydelse over den virksomhed, hvori der drives skov eller accessorisk servicevirksomhed, skal forstås i henhold til § 12 i lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Når forsikringsselskabet har bestemmende indflydelse, og dermed driver skov eller accessorisk servicevirksomhed, så indebærer det andre risici end en investering uden ansvaret som ejer med bestemmende indflydelse. At drive skov og accessorisk servicevirksomhed er væsentligt forskelligt fra driften af forsikringsselskabet, og det stiller derfor krav til kompetencer og håndtering af risici. Det gælder også fremadrettet, at forsikringsselskaberne ikke kan påtage sig unødige risici eller risici, som selskaberne ikke har kompetence til at sikre en forsvarlig styring af.

Forsikringsselskaberne skal være opmærksomme på ledelsesstrukturen i dattervirksomheden og potentielle interessekonflikter forbundet med den bestemmende indflydelse. Forsikringsselskaberne skal kunne håndtere den medfølgende risiko for væsentlige interessekonflikter, f.eks. i situationer, hvor der forekommer modstridende interesser, når forsikringsselskabet både har ansvaret for forsikringsvirksomheden og varetagelsen af forsikringstagernes interesser og derudover ansvar for at drive skov eller accessorisk servicevirksomhed i en dattervirksomhed. Forsikringsselskabernes ejerskab og drift af skov og accessorisk servicevirksomhed må ikke fjerne det nødvendige ledelsesmæssige fokus fra den primære forretning i forsikringsselskabet, og derved risikere at medføre skade for forsikringstagere og andre begunstigede. Derudover forsvinder det driftsmæssige ansvar som ejer af dattervirksomheden ikke, hvis en anden virksomhed står for den løbende drift f.eks. via outsourcing.

Forsikringsselskaber forvalter betroede midler, hvorfor forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt. Forsikringsselskabets investering med bestemmende indflydelse i skov eller accessorisk servicevirksomhed via en dattervirksomhed skal, som ved andre investeringer, være i overensstemmelse med reglerne om prudent person-princippet, jf. § 175 i lov om forsikringsvirksomhed. Forsikringsselskaberne skal sikre det bedste mulige afkast for alle investeringer. Det betyder blandt andet, at forsikringsselskaberne skal sikre klare rammer for risikopåtagelsen, sikre en tilpas grad af risikospredning og forhindre risici, f.eks. koncentrationsrisici og likviditetsrisici, der er i modstrid med forsikringstagernes interesser.

Med lov nr. 570 af 10. maj 2022 om ændring af lov om finansiel virksomhed indsattes krav om, at accessorisk servicevirksomhed, skal ske via en dattervirksomhed med begrænset hæftelse. Kravet blev gjort gældende fremadrettet, hvorfor forsikringsselskaber fortsat kunne drive allerede eksisterende ejendomme m.v., som de også drev lovligt inden 1. juli 2022, hvor dette krav trådte i kraft. Kravet om at de af bestemmelsen omhandlede former for virksomhed skal drives via en dattervirksomhed med begrænset hæftelse gælder ligeledes for skov. Det har ikke tidligere været lovligt at drive skov i forsikringsselskabet og vil derfor alene kunne drives via en dattervirksomhed og ikke i selve forsikringsselskabet.

At forsikringsselskaber med lovforslaget må drive skov og accessorisk servicevirksomhed efter § 46, stk. 5, ændrer ikke på, at forsikringsselskaberne også fortsat må drive skov og accessorisk servicevirksomhed, som anden virksomhed i fællesskab med andre under de betingelser, der fremgår af § 48, stk. 1, nr. 1-3.

Den foreslåede ændring er begrænset til at drive skov og medfører ikke, at enhver anden form for anden virksomhed fremadrettet vil være lovlig at drive for forsikringsselskaber.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4 (§ 127, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 127, stk. 6, i lov om forsikringsvirksomhed, at stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås, at § 127, stk. 6, ophæves.

Med lovforslag nr. 1666 af 30. december 2024, er der indsat et nyt § 2, stk. 4, der fastlægger hvilke bestemmelser der finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i en koncern og for forsikringsholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i en koncern, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

Ved en fejl omfattede lovforslag nr. 1666 af 30. december 2024 ikke en ophævelse af § 127, stk. 6, hvilket der rettes op på med nærværende lovforslag. Fejlen har ikke medført en forkert anvendelse af bestemmelsen i praksis, da finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder er omfattet af lovens § 2, stk. 4, hvorfor der alene har været dobbeltregulering i perioden.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af retstilstanden.

Til nr. 5 (§ 164, stk. 3-5, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 164, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsvirksomhed, at gruppe 1-forsikringsselskaber årligt skal offentliggøre en rapport om virksomhedens solvens og finansielle situation.

§ 164 gennemfører artikel 35, stk. 2, litra a, nr. i, artikel 51, 53-55, 75-77, 78-85 og 256 i Solvens II-direktivet, som er ændret ved Omnibus II-direktivet.

Kravet om indsendelse af rapporten fremgår af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II-forordningen).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 164, hvorefter virksomheder omfattet af § 164, stk. 1 og 2, samtidig med offentliggørelsen af den årlige rapport om virksomhedens solvens og finansielle situation skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheden skal indsende oplysningerne, der er offentliggjort efter stk. 1, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. Virksomhederne vil ikke blive pålagt at indsende andre oplysninger til Finanstilsynet end dem, de allerede indsender efter Solvens II-forordningen, men Finanstilsynet vil fremover videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal virksomhederne dog sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 4 og 5 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 3 straffelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 7, nr. 18.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 304 b, stk. 1, 1. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 7 i omnibusdirektivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 4* i § 164, hvorefter virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 4, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 304 b, stk. 1, 2. afsnit, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 7 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af virksomhedens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 4*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 5*, at virksomheden skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 3 strafbelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 7, nr. 18.

Det foreslås endeligt at indsætte et nyt *stk. 5* i § 164, hvorefter virksomheden skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i *stk. 4, nr. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 5* vil gennemføre artikel 304 b, stk. 2, i Solvens II-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 7 i omnibusdirektivet.

Til nr. 6 (§ 176, stk. 9-11, i lov om forsikringsvirksomhed)

I medfør af § 176 i lov om forsikringsvirksomhed, skal et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier,

der handles på et reguleret marked, udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab, der beskriver, hvordan selskabet integrerer ejerskab i sin investeringsstrati eller offentliggøre en klar og begrundet forklaring på, hvorfor de har valgt ikke at udarbejde en politik for aktivt ejerskab, jf. § 176, stk. 5. Bestemmelsen gennemfører artikel 3 g i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (aktionærretighedsdirektivet).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 9* i § 176, hvorefter gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, samtidig med offentliggørelsen af politikken for aktivt ejerskab skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, fremover samtidig med offentliggørelsen af politikken for aktivt ejerskab, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender oplysningerne til ESAP.

I dag er der kun krav om offentliggørelse. Virksomhederne vil derfor i medfør af den nye bestemmelse som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter videresende oplysningerne offentliggjort efter § 176 i lov om forsikringsvirksomhed til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal virksomhederne også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. *stk. 10* og *11* i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomheder fra dette tidspunkt vil skulle indsende oplysninger-

ne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 3 strafbelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 7, nr. 18.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5, i omnibusdirektivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 10* i § 176, hvorefter et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraerhærbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne skal indsende oplysningerne som nævnt i *stk. 1* i et dataekstraerhærbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraerhærbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gen-

nemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede *stk. 10*, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 1*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på det selskab, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 2*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af selskabets identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 3*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af selskabets størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 4*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for selskabets økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 5*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 6*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede *stk. 3* strafbelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 7, nr. 18.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås endeligt at indsætte et nyt *stk. 11*, hvorefter selskabet skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i *stk. 10, nr. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 10*.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 11 vil gennemføre dele af artikel 14 c, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 7 (§ 177, stk. 5-7, i lov om forsikringsvirksomhed)

I medfør af § 177 i lov om forsikringsvirksomhed, skal gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, der foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i relation til deres investeringsstrategi.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 177, hvorefter et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, samtidig med offentliggørelsen af deres politik for aktivt ejerskab i relation til deres investeringsstrategi, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, samtidig med offentliggørelsen for politikken for aktivt ejerskab i relation til deres investeringsstrategi, skal indsende oplysninger til Finanstilsynet. I dag er der kun krav om offentliggørelse. Virksomhederne vil derfor i medfør af den nye bestemmelse som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal fremover videresende oplysninger offentliggjort efter § 177 i lov om forsikringsvirksomhed til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal virksomhederne også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 6 og 7 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 3 strafbelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 7, nr. 18.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 6* i § 177, hvorefter virksomhederne skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene

i det foreslåede stk. 6, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på det selskab, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af selskabets identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af selskabets størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for selskabets økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 6*, at selskabet skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 3 straffelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 7, nr. 18.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås endeligt at indsætte et nyt *stk. 7*, hvorefter selskabet skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et gruppe 1-forsikrings-selskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikrings-selskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 vil gennemføre dele af

artikel 14 c, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 8 (§ 180, stk. 2 og 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 179 i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal aflægge deres årsregnskab efter de danske regnskabsregler.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 180, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter forsikringsselskaber alene med tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i forsikringsselskaber, kan vælge at udarbejde årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at skadesforsikringsselskaber og gensidige selskaber alene med tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i forsikringsselskaber, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS) i stedet for de danske regnskabsregler.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 180, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan tillade, at forsikringsselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c og som efter § 28 i lov om forsikringsvirksomhed har tilladelse til, gennem en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.

Som følge af bestemmelsen vil et dansk skadesforsikrings-selskab, som efter § 28 har tilladelse til at udøve livsforsikringsvirksomhed gennem en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kunne få tilladelse til at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.

Omfatter tilladelsen efter § 28 livsforsikringsvirksomhed, hvor ydelsen på forhånd er fastlagt, inklusiv eventuel inflationsregulering, vil Finanstilsynet som udgangspunkt give tilladelse. Som udgangspunkt vil Finanstilsynet ikke give til-

ladelse til skadesforsikringsselskaber, som efter § 28 udøver livsforsikringsvirksomhed, hvor der efter forsikringspolice er aftalt en overskudsdeling mellem forsikringstager og forsikringsselskabet (kontribution), eller hvor aftalen indeholder finansielle garantier eller lignende.

Finanstilsynet vil til grund for sin tilladelse kræve en fyldestgørende beskrivelse af den efter § 28 tilladte forsikringsvirksomhed. Beskrivelsen vil som udgangspunkt skulle svare til kravene til det tekniske grundlag, jf. § 29. Ved enhver ændring af forsikringsproduktet, jf. ansøgningsgrundlaget, vil forsikringsselskabet skulle orientere Finanstilsynet om ændringen. Såfremt Finanstilsynet vurderer, at der ikke længere er grundlag for tilladelsen efter den foreslåede § 180, stk. 3, vil Finanstilsynet kunne tilbagekalde tilladelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.45 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (§ 191 i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af § 191 i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kan yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør med henblik på at sikre, at forsikringsselskabers årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17 i lov om forsikringsvirksomhed og de regler, der er udstedt i medfør af § 190 i lov om forsikringsvirksomhed, og at forsikringsselskabers koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås i § 191 at indsætte »regnskaber og« før »koncernregnskaber«. Det foreslås endvidere at indsætte »og 5« efter »artikel 4«. Ændringerne vil sikre, at Finanstilsynets beføjelser også omfatter vejledning, påtaler og påbud for regnskaber aflagt efter artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, som det tillades efter § 180, stk. 2.

Til nr. 10 (§ 259, stk. 2, nr. 10, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 259, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter bl.a., hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 259, stk. 2, nr. 10, at Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen) og regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiell virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside modtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også i markedsføringskommunikationen indsætte et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivning, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. et forsikringselskab, et genforsikringsselskab, en special purpose vehicle for forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, et forsikringsholdingselskab, en securiticeringsenhed med særligt formål (SSPE) eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 3, nr. 5, litra e, f, m, n og p, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 11 (§ 259, stk. 2, nr. 11, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 259, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven undtagen § 24, § 111, stk. 1 og 2, og §§ 137 og 242. Det fremgår af stk. 2, at Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af en række regler og forordninger.

Det foreslås at indsætte et *nr. 11* i § 259, stk. 2, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataækstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (§ 261 a, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 261 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 189, stk. 4, eller en af de opregnede forordninger.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om forsikringsvirksomhed, regler udstedt i medfør heraf eller en af de forordninger, der er nævnt i nr. 1 og 2, med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Undtaget er regler, der er udstedt i medfør af § 189, stk. 4. Det betyder, at oplysninger, der skal indsendes med det formål at gøre dem tilgængelige på ESAP i henhold til bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v., ikke vil blive omfattet. Erhvervsstyrelsen er allerede indsamlingsorgan for disse oplysninger.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14c, stk. 3, i aktionærretighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet, og artikel 304 b, stk. 3 og 5, i Solvens II, der er indsat i medfør af artikel 7 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 70a, stk. 3 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), der er indsat i medfør af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (omnibusforordningen).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 18a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen), der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk

eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 261 a, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, skal denne have sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 13 (§ 288, nr. 28, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af den gældende § 288 i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynets ansatte har mulighed for at videregive oplysninger til nærmere specificerede aktører på trods af den udvidede tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet. Den gældende § 288, stk. 1 giver ikke adgang til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Finansiell Stabilitet, da Finansiell Stabilitet ikke i dag har opgaver på forsikringsområdet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 28 i § 288, *stk. 1*. Efter den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet få mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til Finansiell Stabilitet, under forudsætning af, at Finansiell Stabilitet har behov for oplysningerne for at varetage sine opgaver. Den foreslåede tilføjelse vil gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive oplysninger til Finansiell Stabilitet både i det kommende fremtidige samarbejde på forsikringsområdet,

der skal finde sted, når regler, der implementerer IRRD-direktivet træder i kraft, men også allerede i implementeringsfasen, dvs. frem mod, at reglerne forventeligt træder i kraft 1. januar 2027. Det forventes, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forbindelse med implementeringen af IRRD-direktivet sammen vil skulle varetage de opgaver, der pålægges afviklingsmyndighederne. Disse opgaver består primært i udarbejdelse af forberedende afviklingsplaner og afvikling af forsikrings-selskaber, der bliver forventeligt nødlidende eller nødlidende.

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet bidrager til lovarbejdet forbundet med implementeringen af EU's genopretnings- og afviklingsdirektiv (IRRD) med henblik på, at de to myndigheder efter implementeringen skal fungere som fælles afviklingsmyndighed for forsikrings- og pensions-selskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finansiell Stabilitet kan få adgang til oplysninger om forsikrings-selskabers forhold, som Finanstilsynet bl.a. modtager fra forsikrings-selskaberne via løbende indberetninger, når Finansiell Stabilitet har et behov for oplysningerne for at kunne varetage sine opgaver. Det foreslåede vil derudover medføre, at det i det lovforbedrende arbejde, vil være muligt for Finanstilsynet at dele relevante oplysninger om de virksomheder, der kan blive omfattet af de nye regler, der implementerer IRRD-direktivet. Det kan f.eks. være relevant at inddrage oplysninger om virksomhedernes forhold i afklaringen af anvendelsesområdet og vurderingen af rammerne for det kommende danske afviklingsregime for forsikrings-selskaber. Det er vurderingen, at implementeringsarbejdet forbundet med IRRD-direktivet kan varetages på en mere effektiv og hensigtsmæssig måde, hvis Finanstilsynet kan dele de fortrolige oplysninger, som virksomhederne har indsendt i det løbende tilsyn, med Finansiell Stabilitet, hvor det vurderes relevant for opgavevaretagelsen. Sådanne oplysninger vil f.eks. kunne være visse af de data og nøgletal, som virksomhederne løbende er forpligtet til at indberette til Finanstilsynet.

Oplysningerne kan alene udveksles, hvor der vurderes at være et konkret behov herfor, dvs. at Finanstilsynet som udgangspunkt ikke kan stille alle oplysninger, som virksomhederne har indberettet til Finanstilsynet til rådighed for Finansiell Stabilitet. Såfremt myndighedsopgaverne mod forventning skulle blive placeret hos en anden myndighed, vil videregivelsesreglerne blive tilpasset til dette.

Til nr. 14 (§ 292, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det følger af den gældende § 292 i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 67-68, §§ 71-74 og §§ 76-81 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i § 292 at ændre »§§ 67, 68, 71-74 og 76-81« til »§§ 67, 68, 70-74 og 76-81«.

Det foreslåede vil medføre, at § 70 i lov om forsikringsvirksomhed vil blive omfattet af § 292. § 70, stk. 1, fastsætter, at et forsikrings-selskab skal sikre, at alle virksomhedens ansatte, som udøver forsikrings- eller genforsikrings-distributionsvirksomhed, har tilstrækkelige kompetencer og et godt omdømme. § 70, stk. 2, er en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikrings-distribution hos et forsikrings-selskab eller et genforsikrings-selskab.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 292 er en videreførelse af § 354 b i lov om finansiell virksomhed. Formålet var at videreføre bestemmelsen uden materielle ændringer. Ved en fejl blev det ikke med lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed videreført, at Finanstilsynet også skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af betydning for forståelsen af § 70.

Den foreslåede ændring vil medføre en korrekt formulering af bestemmelsen, så det er tydeliggjort, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af betydning for forståelsen af § 70.

Til nr. 15 (§ 302, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 302, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, nævner de virksomheder, der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af bl.a. lov om forsikringsvirksomhed og andre relevante forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 302, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller

regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Til nr. 16 (§ 309, stk. 1 nr. 9, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 309, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om forsikringsvirksomhed og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 309, stk. 1, nr. 9, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 17 (§ 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 312 i lov om forsikringsvirksomhed er en straffebestemmelse, der fastslår, at overtrædelse af de oplyste bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 1, at ændre »§ 164, stk. 1 og 2« til »§164, stk. 1-4«, og efter »§ 166, stk. 1, 2, 4 og 9,« at indsætte »§ 176, stk. 9 og 10, § 177, stk. 5 og 6,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en overtrædelse af § 164, stk. 1-4, § 176, stk. 9 og 10 og § 177, stk. 5 og 6, i lov om forsikringsvirksomhed kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet vil være den juridiske person, som offentliggør oplysninger som omhandlet i § 164, stk. 1, § 176, stk. 1 og § 177, stk. 1. Den strafbare handling vil bestå i, at den juridiske person undlader at indsende de offentliggjorte oplysninger til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne, jf. § 164, stk. 3, § 176, stk. 9, og § 177, stk. 5, eller undlader at indsende oplysningerne

i overensstemmelse med kravene, jf. § 164, stk. 4, § 176, stk. 10, og § 177, stk. 6. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videregives til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om bl.a. forsikringselskaber ét samlet sted.

Det fremgår af § 319, stk. 1, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven. Det fremgår videre af § 317, at der ved udmåling af bøder skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af § 164, stk. 3 og 4, § 176, stk. 9 og 10 og § 177, stk. 5 og 6, i lov om forsikringsvirksomhed med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg, jf. § 320, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at overtrædelse af § 164, stk. 3 og 4, § 176, stk. 9 og 10 og § 177, stk. 5 og 6, i lov om forsikringsvirksomhed vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg, da der ikke er en fast praksis for bødeniveauet for overtrædelse af bestemmelserne.

Strafniveauet for en overtrædelse af de nævnte bestemmelser, forudsættes som udgangspunkt fastsat til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er herved lagt vægt på, at overtrædelse af de foreslåede bestemmelser kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet med at indføre ESAP. Det forudsættes, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andengangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I de tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Bemyndigelsen i § 320, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed viderefører § 373 a, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed med redaktionelle ændringer, som er anvendt til at udstede bekendtgørelse om Finanstilsynets anvendelse af administrative bødeforelæg for overtrædelse af visse bestemmelser på det finansielle område. Det følger af § 322 i lov om forsikringsvirksomhed, at regler udstedt i medfør af bl.a. § 373, a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 320, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Skal en overtrædelse af § 164, stk. 3 og 4, § 176, stk. 9 og 10, og § 177, stk. 4 og 5, i lov om forsikringsvirksomhed kunne medføre et administrativt bødeforelæg, vil det kræve, at overtrædelsen omfattes af bekendtgørelsens § 2.

Til nr. 18 (§ 312, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 180, stk. 2 flyttes til stk. 4.

Til nr. 19 (§ 312, stk. 1, nr. 2, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 312, stk. 1, nr. 2, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, hvilke overtrædelser af en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 312, stk. 1, nr. 2, efter »(PRIIP'er)« at indsætte henvisning til artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af de angivne artikler disclosureforordningen kan straffes med bøde.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltagere, menes et forsikringsselskab, der udbyder et forsikringsbaseret investeringsprodukt (IBIP) eller et paneuropæiske personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) samt et forsikringsselskab, der er producent af pensionsprodukter, jf. artikel 2, nr. 1, litra a, d og f, i disclosureforordningen.

Når der henvises til finansielle rådgivere, menes et forsikringsselskab, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, jf. artikel 2, nr. 11, litra b, i disclosureforordningen.

Artikel 3 indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider skal offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces, jf. stk. 1, eller investerings- eller forsikringsrådgivning, jf. stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel

3 er henholdsvis en finansiell markedsdeltager i stk. 1, eller en finansiell rådgiver i stk. 2. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP eller et livsforsikringsselskab der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis sin investeringsbeslutningsproces eller forsikringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan livsforsikringsselskabet der udbyder eller yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces eller forsikringsrådgivning.

Artikel 4, stk. 1-5, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i henholdsvis deres investeringsbeslutningsprocesser og investerings- eller forsikringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at hvor en finansiell markedsdeltager tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et PEPP-produkt, ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er en finansiell markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et PEPP-produkt, ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplys-

ninger, som en finansiel markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og -indikator og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan et livsforsikringsselskab der udbyder et IBIP, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at et livsforsikringsselskab der udbyder et IBIP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sin due diligence-politik med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 4, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiel markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investeringsbeslutningsprocesser på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at et livsforsikringsselskab der udbyder et IBIP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorvidt denne tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra a, er en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab der yder forsikringsrådgivning om et IBIP, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om livsforsikringselskabet i sin forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger om den proces, som livsforsikringselskabet anvender til at udvælge de IBIP'er, livsforsikringselskabet rådgiver om, herunder bl.a. hvordan livsforsikringselskabet anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investerings- eller forsikringsrådgivning, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en finansiel rådgiver, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, ikke offentliggør og opretholder en begrundelse herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab, der udbyder et IBIP, i sin aflønningspolitik ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvorvidt aflønningspolitikken er i overensstemmelse med virksomhedens integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at livsforsikringselskabet, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med livsforsikringselskabets integration af bæ-

redygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og livsforsikringselskabets integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at et livsforsikringselskab, ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, herunder bl.a. 2009/138/EF, der i dansk ret er implementeret i lov om forsikringsvirksomhed.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab, der udbyder IBIP'er, i den aflønningspolitik, som livsforsikringselskabet skal udarbejde i henhold til § 142 i lov om forsikringsvirksomhed, ikke medtager en beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med livsforsikringselskabets integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiel markedsdeltager oplyse om, måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at et livsforsikringselskab, der udbyder et PEPP-produkt, i dens oplysninger om, hvordan livsforsikringselskabet integrerer bæredygtighedsrisici på tværs af dets PEPP-produkter, ikke retvisende afspejler, hvordan den livsforsikringselskabet faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i PEPP-produktet. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at livsforsikringselskabet udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiel markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et forsikringsselskab, der udbyder et IBIP, ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en finansiel rådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, er en finansiel rådgiver. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at oplysningerne om hvordan et livsforsikringsselskab der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning, ikke retvisende afspejler, hvordan livsforsikringsselskabet faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i at livsforsikringsselskabet ikke beskriver, hvilke bæredygtighedsrisici, der er identificeret som relevante for det specifikke IBIP, livsforsikringsselskabet rådgiver om

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, denne rådgiver om, i de i første afsnit omhandlede beskrivelser, omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltagers og finansielle rådgivers præsentation af de omhandlede oplysninger i stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i 6, stk. 3, er den finansielle markedsdeltager og finansielle rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab der udbyder et IBIP, ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå livsforsikringsselskabet inte-

grerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, i de oplysninger livsforsikringsselskabet skal give kunder i overensstemmelse med § 34 e i lovebkendtgørelse nr. 1237 af 9. november 2015 om forsikringsaftaler, jf. artikel 6, stk. 3, litra b, jf. artikel 6, stk. 3, litra b. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at livsforsikringsselskabet, som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for dets IBIP'er, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil, i de oplysninger, som livsforsikringsselskabet skal give kunder i overensstemmelse § 34 e i lovebkendtgørelse nr. 1237 af 9. november 2015 om forsikringsaftaler, jf. artikel 6, stk. 3, litra b.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiel markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab der udbyder et IBIP, i de oplysninger der skal gives for et IBIP i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra b, ikke medtager en klar og begrundet redegørelse for, om og i givet fald hvordan IBIP'et tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, i de oplysninger, der skal gives for et IBIP i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra b, ikke omfatter en erklæring om, at produktet ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af

disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 6, stk. 1, og 3, omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, ikke i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og 3, litra b, omfatter en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika og en beskrivelse af, hvordan virksomheden opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP og som angiver et indeks som referencebenchmark, ikke i de oplysninger, der gives, beskriver om og i givet fald, hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra b, skal gives, ikke medtager en angivelse af, hvor

den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP som omhandlet i artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål og anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et PEPP-produkt, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1.

afsnit og stk. 3, litra l, med en begrundelse for hvordan det angivne indeks er tilpasset de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at livsforsikringsselskabet ikke i de oplysninger giver en begrundelse for, hvad livsforsikringsselskabet mener, gør det angivne indeks der er tilpasset de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der er producent af et pensionsprodukt, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra f, ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, livsforsikringsselskabet gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at et livsforsikringsselskab der er producent af et pensionsprodukt, i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at et livsforsikringsselskab der er producent af et pensionsprodukt skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncise, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder, et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, der i så fald skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der

udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab der udbyder et PEPP-produkt, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra l, ikke omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres, med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et PEPP-produkt, og som anvender et Paristilpasset EU-benchmark i et aktivt forvaltet produkt, ikke i de oplysninger, der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra l, medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/GHG-emissioner, sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 skal gives, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit, omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra b, ikke oplyser hvor den metode, der er anvendt til beregning af omhandlede benchmark kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysnings-

forpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager, i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab der udbyder et IBIP, omfattet af artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordnings artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra b, ikke medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i det finansielle produkt i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Artikel 10, stk. 1, indeholder krav til at finansielle markedsdeltagere på deres hjemmesider offentliggør og opretholder en række oplysninger for hvert finansielt produkt, som de udbyder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1 og artikel 9, stk. 1, 2 og 3.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside også offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab der udbyder et IBIP omfattet af artikel 8, stk. 1, på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at livsforsikringselskabet ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en beskrivelse af hvordan livsforsikringselskabet vurderer, måler og over-

våger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til IBIP'et.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsen, at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncis og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab, der udbyder et IBIP omfattet af artikel 8, stk. 1, på sin hjemmeside ikke offentliggøre og opretholder en klar, koncis, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af hvordan livsforsikringselskabet vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til IBIP'et. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at livsforsikringselskabet på sin hjemmeside ikke offentliggør oplysningerne i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, på et fremtrædende lettilgængeligt sted.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab, der udbyder et IBIP, ikke medtager en beskrivelse af i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i den periodiske rapport nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringselskab der udbyder et PEPP-produkt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag der følger det format der fremgår af bilag IV, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til PEPP-oversigten

som omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) 2019/1239, jf. artikel 11, stk. 2, litra j, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiel markedsdeltager, skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiel markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP og offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab der udbyder et IBIP, og som ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for, årsagerne til hvorfor livsforsikringsselskabet har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, at stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på de oplysninger, som finansielle rådgivere offentliggør i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Ansvarssubjektet for overtrædelse er en finansiel rådgiver. Eksempler på den strafbare handling vil være de samme som nævnt ovenfor for en finansiel markedsdeltager.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til forordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver, der markedsfører sine produkter og rådgivning omfattet af disclosureforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder et IBIP, i markedsføringskommunikation for produktet omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på livsforsikringsselskabets hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende IBIP'et.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver videregiver en ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmesi-

de medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU)2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager og en finansiel rådgiver, der offentliggør en ESG-vurdering til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at et livsforsikringsselskab, der udbyder IBIP'er, ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når livsforsikringsselskabet offentliggør en ESG-vurdering til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 317 i lov om forsikringsvirksomhed. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestrafen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 20 (§ 312, stk. 1, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 312, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter, hvilke overtrædelser af en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 312, stk. 1, at indsætte som nr. 4, artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Når der nedenfor henvises til en reguleret finansiel virksomhed, menes hermed bl.a. et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, en special purpose vehicle for forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, et forsikringsholdingselskab, en securiticeringsenhed med særligt formål (SSPE) eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 3, nr. 5, litra e, f, m, n og p, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af markedsføringskommunikationen, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Videre skal den regulerede finansielle virksomhed samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er en reguleret finansiel virksomhed.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at et forsikringsselskab ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når forsikringsselskabet udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og

forsikringsselskabet videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 317 i lov om forsikringsvirksomhed. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestrafen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 21 (§ 319, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 180, stk. 2, flyttes til stk. 4.

Til § 8

Til nr. 1 (1. pkt., til fodnoten i lov om firmapensionskasser)

Fodnoten til lov om firmapensionskasser indeholder en op-

listning af de direktiver og forordninger, der er helt eller delvist gennemført ved loven.

Det foreslås i *1. pkt.* til *fodnoten* til lovens titel, at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1« ændres til: », »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«, og i *2. pkt.* indsættes efter »om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35«: »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af *fodnoten* til lov om firmapensionskasser, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet). Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 5 og artikel 14, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) og ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (IOPR'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (IOPR direktivet).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Med den foreslåede ændring vil det også fremgå af *fodnoten* til lov om firmapensionskasser, at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra ESAP-forordningen. Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil indeholde bestemmelser om udpegning af Finanstilsynet som indsamlingsorgan i overensstemmelse med ESAP-forordningen.

Til nr. 2 (§ 42, stk. 2-4, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende bestemmelse i § 42, stk. 1, i lov om firmapensionskasser fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt nøglepersoner i en firmapensionskasse. Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem, en direktør og en nøgleperson i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger af alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om firmapensionskasser.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 42 i lov om firmapensionskasser. Det gældende § 42, stk. 2, bliver herefter stk. 5.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en firmapensionskasse, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 42, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en firmapensionskasse. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer, direktører og nøglepersoner kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 42, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem eller en nøgleperson i en firmapensionskasse kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan fit and proper-godkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af firmapensionskassen og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af §

97, stk. 2, i lov om firmapensionskasser, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte firmapensionskasse og den person som afgørelsen vedrører.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 4 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 97, stk. 9, jf. lovforslagets § 8, nr. 2.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at når Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiel virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede *stk. 3* vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer

af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i 42, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 42, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundes afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende

forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 42, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem, direktør eller nøgleperson i firmapensionskasse.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som direktør eller nøgleperson i en firmapensionskasse, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør eller nøgleperson i en firmapensionskasse kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med

det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i stk. 1.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet eller nøglepersonen vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at firmapensionskasser varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle

afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen eller nøglepersonen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 42, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 42, stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør eller nøgleperson ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 42, stk. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde be-

tingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør eller nøgleperson med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspligt for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne forde, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør eller nøgleperson vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Til nr. 3 (§ 57 a, stk. 9-11, i lov om firmapensionskasser)

I medfør af § 57 a, i lov om firmapensionskasser, skal en firmapensionskasse udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab eller offentliggøre en klar og begrundet forklaring på, hvorfor de har valgt ikke at udarbejde en politik for aktivt ejerskab. Bestemmelsen gennemfører artikel 3 g i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (aktionærrettsdirektivet).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 9* i § 57 a, hvorefter en firmapensionskasse samtidig med offentliggørelsen af dennes politik for aktivt ejerskab, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en firmapensionskasse fremover samtidig med offentliggørelsen af politikken for aktivt ejerskab, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. I dag er der kun krav om offentliggørelse. Virksomhederne vil derfor i medfør af den nye bestemmelse som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet videresender herefter oplysninger offentliggjort efter § 57 a i lov om firmapensionskasser til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, skal virksomhederne også sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. *stk. 10* og *11*, i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at firmapensionskasser fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede *stk. 9* strafbelægges og kan straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 8, nr.3.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 10* i § 57 a, hvorefter firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne skal indsende oplysningerne som nævnt i *stk. 1* i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA (European Banking Authority), ESMA (European Securities and Markets Authority) og EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority), skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de

gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 10, herunder blandt andet, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 1*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 2*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 3*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af firmapensionskassens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 4*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for firmapensionskassens økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 5*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 10, nr. 6*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 10 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 8, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås endeligt at indsætte et nyt *stk. 11*, hvorefter firmapensionskassen skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at firmapensions-

kassen skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 10.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 11 vil gennemføre dele af artikel 14c, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 4 (§ 57 b, stk. 5-7, i lov om firmapensionskasser)

I medfør af § 57 b, stk. 1, i lov om firmapensionskasser skal en firmapensionskasse, der foretager investeringer direkte eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, offentliggøre, hvordan hovedelementerne i dennes aktieinvesteringsstrategi er i overensstemmelse med de pensionsmæssige forpligtelsesprofil og varighed, herunder navnlig de langsigtede forpligtelser, og hvordan hovedelementerne bidrager til aktivernes resultater på mellem- og lang sigt.

I medfør af stk. 2, skal firmapensionskassen, når en kapitalforvalter investerer på vegne af en firmapensionskasse enten diskretionært eller gennem et investeringsinstitut, offentliggøre en række oplysninger om sin ordning med kapitalforvalteren, jf. bestemmelsens nr. 1-5.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 57 b, hvorefter en firmapensionskasse samtidig med offentliggørelsen efter stk. 1 og 2 skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en firmapensionskasse samtidig med offentliggørelsen skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. I dag er der kun krav om offentliggørelse. En firmapensionskasse vil derfor i medfør af den nye bestemmelse som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter videresende oplysninger offentliggjort efter § 57 b i lov om firmapensionskasser til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videresendt oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil virksomhederne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 6 og 7 i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet

er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet vil kunne vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 5 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 8, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14c, stk. 1, 1. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 6* i § 57 b, hvorefter firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomhederne skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-6.

Dataækstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 6, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af firmapensionskassens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af industrisektoren for firmapensionskassens økonomiske aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 6*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 6, strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 8, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 14 c, stk. 1, 2. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Det foreslås endeligt at indsætte et nyt *stk. 7*, hvorefter firmapensionskassen skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at firmapensionskassen skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ESMA ventes at forelægge Kommissionen, vil præcisere, hvad der

forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 vil gennemføre dele af artikel 14c, i aktionærrettighedsdirektivet, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet.

Til nr. 5 (§ 58, stk. 5-7, i lov om firmapensionskasser)

I medfør af § 58, stk. 4, i lov om firmapensionskasser, skal en firmapensionskasse årligt offentliggøre en skriftlig redegørelse for sine investeringsprincipper.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 58, hvorefter en firmapensionskasse samtidig med offentliggørelsen af firmapensionskassens investeringsprincipper skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at firmapensionskassen skal indsende oplysningerne, der er offentliggjort efter stk. 1, til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen. I dag er der kun krav om offentliggørelse. En firmapensionskasse vil derfor i medfør af den nye bestemmelse som noget nyt blive pålagt at indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Finanstilsynet videregiver herefter oplysningerne til ESAP.

For at sikre, at Finanstilsynet får videregivet oplysningerne korrekt med det formål at understøtte søgefunktionen og andre elektroniske funktioner i ESAP, vil virksomhederne også skulle sikre, at oplysningerne overholder nye krav til format og ledsages af en række metadata, jf. stk. 6 og 7, i den foreslåede bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Finanstilsynet forventer at etablere en ny database. Formålet er at understøtte de nye krav til format og metadata. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ, -kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket medfører, at virksomheder fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne. Virksomheden vil derfor have tid til at indrette sig efter de nye krav.

Firmapensionskasser med under 100 medlemmer kan i medfør af bekendtgørelse nr. 12 af 4. januar 2019 om undtagelser fra lov om firmapensionskasser undlade at efterleve reglerne om at udarbejde en skriftlig redegørelse om sine investeringsprincipper og kan derfor også undlade at indsende oplysninger efter det foreslåede stk. 5.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 5 strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 8, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 63 a, stk. 1, 1. afsnit, i IORP's direktivet, der er indsat i medfør af artikel 14 i omnibusdirektivet.

Det foreslås derudover at indsætte et nyt *stk. 6* i § 58, hvorefter firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data, jf. nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at firmapensionskassen skal indsende oplysningerne som nævnt i stk. 1 i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af den data, der fremgår af nr. 1-5.

Dataekstraherbart format er defineret i artikel 2, nr. 3, i ESAP-forordningen som ethvert åbent format som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som i vid udstrækning anvendes eller kræves i henhold til lovgivningen, som gør det muligt at udtrække data med en maskine, og som er menneskeligt læsbart.

Maskinlæsbart format er defineret i artikel 2, nr. 4, i ESAP-forordningen som et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

ESA'erne, der omfatter EBA, ESMA og EIOPA, skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder (ITS'er), der præciserer kravene til de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de gennemførelsesmæssige tekniske standarder. ESA'erne skal forelægge udkast til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. september 2024. Det fremgår af artikel 7, stk. 3 og 4, i ESAP-forordningen.

ESMA har udarbejdet to udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, ITS on ESAP functionalities (ESMA 62-11282) og ITS on tasks of collection bodies (ESMA 62-11284), der ventes forelagt for Kommissionen. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder præciserer kravene i det foreslåede stk. 6, herunder blandt andet hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at firmapensionskassen skal sik-

re, at oplysningerne ledsages af det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af firmapensionskassens størrelse efter kategori.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne ledsages af angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede *stk. 6* strafbelægges og vil kunne straffes med bøde, jf. dette lovforslags § 8, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 63 a, stk. 1, 2. afsnit, i IORP's direktivet, der er indsat i medfør af artikel 14 i omnibusdirektivet.

Det foreslås endeligt at indsætte et nyt *stk. 7*, i § 58, hvorefter firmapensionskassen skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder for at kunne opfylde kravet i *stk. 6, nr. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder skal erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.

De gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ES-MA ventes at forelægge for Kommissionen, vil præcisere, hvad der forstås ved identifikationskode for juridiske enheder. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 7*, vil gennemføre artikel 63 a, stk. 2, i IORP's direktivet, der er indsat i medfør af artikel 14 i omnibusdirektivet.

Til nr. 6 (§ 97, stk. 1, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 97, stk. 1, i lov om firmapensionskasser fastsætter bl.a. hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 97, *stk. 1, 2. pkt.* at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet bliver udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3, i denne forordning. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også indsætte i markedskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i forordningen (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivningen, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse (en firmapensionskasse), jf. artikel 3, nr. 5, litra g.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 7 (§ 97, stk. 1, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Det fremgår af § 97, stk. 1, 2. pkt., i lov om firmapensionskasser, at Finanstilsynet påser overholdelsen af en række forordninger og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i § 97, *stk. 1, 2. pkt.*, at ændre »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 98, stk. 5, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 98, stk. 5, i lov om firmapensionskasse bestemmer, at varigheden af påbud meddelt efter § 98, stk. 2, på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 42, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet udstedes på baggrund af idømt strafferetligt ansvar, jf. § 42, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en firmapensionskasse påbydes at afsætte en direktør eller en nøgleperson på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 98, *stk. 5*, at varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1-3, på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i medfør af § 98, stk. 1 og 3, til en firmapensionskasse om at afsætte en direktør eller nøgleperson, der ikke opfylder hæderlighedskravet, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører, nøglepersoner og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Det foreslåede indebærer desuden, at varigheden skal fremgå af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv i sager, hvor manglende hæderlighed skyldes, at den pågældende er blevet pålagt et strafferetligt ansvar, jf. § 42, stk. 1, nr. 2. Varigheden skal ligeledes angives i tilsvarende sager mod direktionsmedlemmer og nøglepersoner.

Til nr. 9 (§ 98, stk. 9, i lov om firmapensionskasser)

Det følger af § 98, stk. 6, at et påbud meddelt i henhold til stk. 1-4 kan forlanges indbragt for domstolene af firmapensionskassen samt af den person, som påbuddet vedrører.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 98, *stk. 9*. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 42, stk. 1, som træffes efter § 42, stk. 2, kan af firmapensionskassen samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for den virksomhed eller det ledelsesmedlem eller den nøgleperson, som en afgørelse om afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning retter sig mod, bliver den samme som for virksomheder og personer, der kan forlange et påbud om at nedlægge et hverv eller afsætte et ledelsesmedlem indbragt for domstolene. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningssager, idet sagens parter har mulighed for at indbringe en negativ egnetheds- og hæderlighedsafgørelse for Erhvervsankenævnet eller anmode om at sagen indbringes for domstolene.

Til nr. 10 (§ 102 a, i lov om firmapensionskasser)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 102 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 70, stk. 3, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i lov om firmapensionskasser, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for fi-

nansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Undtaget er regler, der er udstedt i medfør af § 70, stk. 3. Det betyder, at oplysninger, der skal indsendes med det formål at gøre dem tilgængelige på ESAP i henhold til bekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2024 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder m.v., ikke er omfattet. Erhvervsstyrelsen er indsamlingsorgan for disse oplysninger.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14c, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, der er indsat i medfør af artikel 5 i omnibusdirektivet, og artikel 63a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed, der er indsat i medfør af artikel 14 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende

EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 102 a, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, skal denne have sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 11 (§ 104, stk. 1, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 104, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, nævner de virksomheder, der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af bl.a. lov om firmapensionskasser og andre relevante forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 104, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som

Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Til nr. 12 og 13 (§ 105, stk. 4 og 5, i lov om firmapensionskasser)

Det følger af § 97, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en sag om afsættelse af et ledelsesmedlem eller en nøgleperson, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 105, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 97, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en firmapensionskasse under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 4. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det følger af § 105, stk. 1, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på den juridiske person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelser. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 105, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en firmapensionskasse påbydes at afsætte en direktør eller en nøgleperson samt afgørelser hvormed et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv, jf. § 98.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret, og følger af artikel 48, stk. 4 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkeds-

relaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (IORP-direktivet).

Af artikel 48, stk. 4, fremgås det, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og for hvilke tidsfristen for indgivelse af en klage er overskredet, herunder også oplysninger om overtrædelsens form og art og identiteten af de ansvarlige personer. Hvis den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers identitet eller personoplysninger for at være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, kan den kompetente myndighed dog beslutte at udsætte offentliggørelsen af sanktionerne, ikke at offentliggøre dem eller at offentliggøre dem i anonym form

I henhold til direktivet omfatter offentliggørelsespligten administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivfastsatte forpligtelser. Offentliggørelse kan dog konkret undlades, hvis særlige hensyn gør sig gældende.

Det foreslås i § 105, stk. 4, 1. pkt., at der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 42, stk. 1, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 98 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 48, stk. 4 i IORP-direktivet, kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til § 46, stk. 1 skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en firmapensionskasse om at afsætte en direktør eller en nøgleperson, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 98, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås, i § 105, stk. 5, at ændre henvisningen til stk. 4, 1. pkt., til stk. 4, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 105, stk. 4, 1. pkt., med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 14 (§ 107, stk. 3, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 107, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af en række oplyste bestemmelser.

Den gældende § 42, stk. 1, i lov firmapensionskasser fastsætter krav til egnethed og hæderlighed for bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og nøglepersoner i firmapensionskasser.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Finanstilsynet offentliggør i medfør af gældende ret alene afslag på fit and proper-godkendelse samt påbud om afsættelse, hvor kravene er overtrådt.

Det foreslås i § 107, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 42, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelse og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finans-

tilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnede, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 15 (§ 112, stk. 1, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 112, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om firmapensionskasser og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 112, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 16 (§ 117, stk. 2, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 117, stk. 2, i lov om firmapensionskasser fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 42 stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4 er strafbelagt. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs.

Det foreslås i § 117, stk. 2, at ændre § 42, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, til § 42, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 42, stk. 2, med lovforslagets § 3, nr. 1 rykkes til stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 17 (§ 117, stk. 2, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 117, i lov om firmapensionskasser fastlægger, hvilke overtrædelser af lov om firmapensionskasser samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Det foreslås at indsætte nyt *stk. 2* i § 117, hvorefter artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og stk. 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning. Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltager, menes en firmapensionskasse, jf. artikel 2, nr. 1, litra c og d, i disclosureforordningen.

Artikel 3 indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider skal offentliggøre oplysninger om politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces eller investerings- eller forsikringsrådgivning.

I medfør af artikel 3, stk. 1, skal en finansiell markedsdeltager offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces på sin hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan firmapensionskassen integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.

Artikel 4, stk. 1-4, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i deres investeringsbeslutninger.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at en finansiell markedsdeltager skal offentliggøre og opretholde på sin hjemmeside, hvor den tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger, på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal denne på sin hjemmeside offentlig-

gøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er en finansiell markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiell markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og -indikator og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en firmapensionskasse, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiell markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer

på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er en finansiel markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasse, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due-diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en firmapensionskasse skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det følger af artikel 4, stk. 4, 1. pkt., at den finansielle markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Det fremgår af stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiel markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en firmapensionskasse skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i

nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse i sin aflønningspolitik, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald, hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med firmapensionskassens integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en firmapensionskasse, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med firmapensionskassens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og firmapensionskassens integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en firmapensionskasse ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, herunder bl.a. (EU) 2016/2341, der i dansk ret er implementeret bl.a. i lov om firmapensionskasser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse i den aflønningspolitik, som denne skal udarbejde i henhold til § 43 i lov om firmapensionskasser, og § 10 i bekendtgørelse af 27. maj 2024 om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber mv., ikke medtager en beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med firmapensionskassens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiel markedsdeltager oplyse om, måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det

finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasses oplysninger om, hvordan pensionskassen integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger, ikke retvisende afspejler, hvordan firmapensionskassen faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at firmapensionskassen udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelse omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og finansielle rådgiveres præsentation af de omhandlede oplysninger i stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå firmapensionskassen integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, i de oplysninger firmapensionskassen skal give i overensstemmelse med § 8, stk. 2, i lov om firmapensionskasser, og § 16 i bekendtgørelse nr. 9 af 4. januar 2019 om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser, jf. artikel 6, stk. 3, litra c. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at en firmapensionskasse, som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for et pensionsprodukt, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil, i de oplysninger, som firmapensionskassen skal give i overensstemmelse med § 8, stk. 2, i lov om firmapensionskasser, og § 16 i bekendtgørelse nr. 9 af 4. januar 2019 om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser, jf. artikel 6, stk. 3, litra c.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiell markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse i de oplysninger, der skal gives for hvert pensionsprodukt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra c, ikke medtager en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald, hvordan pensionsproduktet tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, i de oplysninger, der skal gives for et pensionsprodukt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra c, ikke omfatter en erklæring om, at pensionsproduktet ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 6, stk. 1, og 3, omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger

om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, ikke i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og 3, litra c, omfatter en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika, samt en beskrivelse af, hvordan virksomheden opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at en firmapensionskasse, der angiver et indeks som referencebenchmark, i de oplysninger, der gives, ikke beskriver om og i givet fald hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke medtager i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, skal gives, en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b, omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, som omhandlet i artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål og anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, med en begrundelse for, hvordan det angivne indeks er tilpasset det/de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at firmapensionskassen ikke i de oplysninger giver en begrundelse for, hvad firmapensionskassen mener gør, det angivne indeks, der er tilpasset det/de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som

sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse der udbyder et pensionsprodukt, i de oplysninger der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, skal gives ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, firmapensionskassen gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at en firmapensionskasse i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder, et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, ikke omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere

CO₂-emissioner sikres, med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der anvender et Paristilpasset EU-benchmark i et aktivt forvaltet produkt, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, ikke i de oplysninger der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/GHG-emissioner, sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 skal gives, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, ikke oplyser hvor den metode, der er anvendt til beregning af det omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordnings artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og artikel 6, stk. 3, litra c, ikke

medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i porteføljen i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside også offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på hjemmesiden skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en firmapensionskasse på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af hvordan firmapensionskassen vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til pensionsproduktet.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsen, at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncis og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har en bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør og opretholder en klar, koncis, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af hvordan firmapensionskassen vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til pensionsproduktet på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at firmapensionskassen

ikke offentliggør oplysninger i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, på et fremtrædende lettilgængeligt sted på sin hjemmeside.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af, i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i den periodiske rapport som nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag der følger det format der fremgår af bilag IV, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til årsberetningen som omhandlet i § 59 i lov om firmapensionskasser, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, litra c, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiell markedsdeltager, skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiell markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der ændrer i oplysningerne offentliggjort

i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for, årsagerne til hvorfor firmapensionskassen har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager, der markedsfører sine produkter og rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, i markedsføringskommunikationen for et pensionsprodukt omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på firmapensionskassens hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende pensionsproduktet.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU) 2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger, der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når firmapensionskassen videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.43.

Artikel 15, stk. 1, omhandler oplysningskrav til firmapensionskasser.

Det fremgår af bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, at en firmapensionskasse offentliggør og opretholder de oplysninger,

der er omhandlet i denne forordnings artikel 3-7 og artikel 10, stk. 1, første afsnit, i overensstemmelse med § 8 i lov om firmapensionskasser og § 11 i bekendtgørelse nr. 9 af 4. januar 2019 om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør oplysningerne i henhold til artikel 3, stk. 1, uden at oplysningerne gøres gratis tilgængelig for medlemmer gennem elektroniske medier, herunder et varigt medium, eller på en hjemmeside, eller i papirformat.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Bødeniveauet tiltænkes fastsat i overensstemmelse med § 117 og lovbemærkningerne hertil, i lov om firmapensionskasser. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønalt og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 18 (§ 117, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 117 i lov om firmapensionskasser er en straffebestemmelse, der fastslår, at overtrædelse af de oplyste bestemmelser i lov om firmapensionskasser kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i § 117, stk. 2, 1. pkt., at der efter »§ 57, stk. 1,« indsættes: »§ 57 a, stk. 9 og 10, § 57 b, stk. 5 og 6, § 58, stk. 5 og 6,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en overtrædelse af § 57 a, stk. 9 og 10, § 57 b, stk. 5 og 6, og § 58, stk. 5 og 6, i lov om firmapensionskasser kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet vil være den juridiske person, som offentliggør oplysninger som omhandlet i § 57 a, stk. 1, § 57 b, stk. 1, og § 58, stk. 1. Den strafbare handling vil bestå i, at den juridiske person, samtidig med offentliggørelsen af oplysningerne, undlader at indsende de offentliggjorte oplysninger til Finanstilsynet, jf. § 57 a, stk. 9, § 57 b, stk. 5, og § 58, stk. 5, eller undlader at indsende oplysningerne i overensstemmelse med kravene, jf. § 57 a, stk. 10, § 57 b, stk. 6, og § 58, stk. 6. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er formålet med bestemmelserne, at oplysningerne skal videresendes til ESAP, hvor offentligheden har mulighed for at kunne hente oplysninger om bl.a. firmapensionskasser ét samlet sted.

Det fremgår af § 117, stk. 7, at juridiske personer (selskaber m.v.) kan pålægges strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven.

Det vurderes, at konstateringen af overtrædelser generelt vil være ukompliceret, og at flertallet af sager ikke vil give anledning til bevismæssige tvivl. I det følgende fastsættes derfor et vejledende bødeniveau for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 57 a, stk. 9 og 10, § 57 b, stk. 5 og 6, og § 58, stk. 5 og 6, med henblik på at give Finanstilsynet mulighed for på sigt at udstede administrative bødeforelæg. Et normalstrafniveau er en af forudsætningerne for, at en overtrædelse vil kunne afsluttes med et administrativt bødeforelæg. Der er på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse i lov om firmapensionskasser til at udstede regler om anvendelse af administrative bødeforelæg.

Det foreslås, at straffen som udgangspunkt skal fastsættes til en bøde på 10.000 kr. pr. manglende indsendelse af en pligtmæssig oplysning til Finanstilsynet. Der er her taget højde for, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan medføre, at de offentliggjorte oplysninger ikke bliver tilgængelige på ESAP, hvilket strider imod hele formålet

med at indføre ESAP. Det er hensigten, at strafudmålingen som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct. i andegangstilfælde, en forhøjelse på 100 pct. i tredjegangstilfælde, en forhøjelse på 200 pct. i fjerdegangstilfælde og en forhøjelse efter en konkret vurdering ved senere gentagelsestilfælde. I tilfælde hvor der er gået 10 år siden, den tidligere straf er udstået, ophører gentagelsesvirkningen. Fristen regnes fra datoen for bødens vedtagelse. Det følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Til nr. 19 (§ 117, stk. 3, i lov om firmapensionskasser)

Den gældende § 117 i lov om firmapensionskasser fastlægges, hvilke overtrædelser af lov om firmapensionskasser samt en række EU-retsakter, der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Det foreslås at indsætte nyt *stk. 3* i § 117, hvorefter artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og stk. 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning. Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle markedsdeltager, menes en firmapensionskasse, jf. artikel 2, nr. 1, litra c og d, i disclosureforordningen.

Artikel 3 indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere på deres hjemmesider skal offentliggøre oplysninger om politikker for integration af bæredygtighedsrisici i henholdsvis deres investeringsbeslutningsproces eller investerings- eller forsikringsrådgivning.

I medfør af artikel 3, stk. 1, skal en finansiell markedsdeltager offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces på sin hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvor-

dan firmapensionskassen integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.

Artikel 4, stk. 1-4, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i deres investeringsbeslutninger.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at en finansiell markedsdeltager skal offentliggøre og opretholde på sin hjemmeside, hvor den tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger, på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal denne på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er en finansiell markedsdeltager, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiell markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsindvirkninger og -indikator og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsindvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og

internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager, der tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en firmapensionskasse, skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiell markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er ATP, hvis ATP overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte opgjort i forhold til de ansatte, der er involveret i aktiviteter, der vedrører ATP's pensions- og investeringsvirksomhed, som disclosureforordningen finder anvendelse på. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at ATP, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due-diligence politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan ATP skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at ATP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende,

fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det følger af artikel 4, stk. 4, 1. pkt., at den finansielle markedsdeltager, som er modervirksomhed i en stor koncern og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Det fremgår af stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er en finansiell markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan en firmapensionskasse skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse i sin aflønningspolitik, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald, hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med firmapensionskassens integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en firmapensionskasse, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med firmapensionskassens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen

mellem aflønningspolitikken og firmapensionskassens integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en firmapensionskasse ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlende oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, herunder bl.a. (EU) 2016/2341, der i dansk ret er implementeret bl.a. i lov om firmapensionskasser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse i den aflønningspolitik, som denne skal udarbejde i henhold til § 43 i lov om firmapensionskasser, og § 10 i bekendtgørelse af 27. maj 2024 om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber mv., ikke medtager en beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med firmapensionskassens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiell markedsdeltager oplyse om, måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasses oplysninger om, hvordan pensionskassen integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger, ikke retvisende afspejler, hvordan firmapensionskassen faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at firmapensionskassen udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger der gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og finansielle rådgiveres præsentation af de omhandlede oplysninger i stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3 er en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå firmapensionskassen integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, i de oplysninger firmapensionskassen skal give i overensstemmelse med § 8, stk. 2 i lov om firmapensionskasser, og § 16 i bekendtgørelse nr. 9 af 4. januar 2019 om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser, jf. artikel 6, stk. 3, litra c. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at en firmapensionskasse, som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for et pensionsprodukt, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil, i de oplysninger, som firmapensionskassen skal give i overensstemmelse med § 8, stk. 2 i lov om firmapensionskasser, og § 16 i bekendtgørelse nr. 9 af 4. januar 2019 om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser, jf. artikel 6, stk. 3, litra c.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiel markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiel markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse i de oplysninger, der skal gives for hvert pensionsprodukt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra c, ikke medtager en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald, hvordan pensionsprodukt tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet

i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring herom og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, i de oplysninger, der skal gives for et pensionsprodukt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, litra c, ikke omfatter en erklæring om, at pensionsproduktet ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 6, stk. 1, og 3, omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, ikke i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og 3, litra c, omfatter en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika, samt en beskrivelse af, hvordan virksomheden opfylder de pågældende karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at en firmapensionskasse, der angiver et indeks som referencebenchmark, i de oplysninger, der gives, ikke beskriver om og i givet fald hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiel markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke medtager i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, skal gives, en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b, omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, som omhandlet i artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål og anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, ikke ledsager oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, med en begrundelse for, hvordan det angivne indeks er tilpasset det/de konkrete mål. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at firmapensionskassen ikke i de oplysninger giver en begrundelse for, hvad firmapensionskassen mener gør, det angivne indeks, der er tilpasset det/de konkrete mål, forskelligt fra et bredt markedsindeks. Et sidste eksempel på den strafbare handling består i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har bæredygtig investering som sit mål og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse der udbyder et pensionsprodukt, i de oplysninger der i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, skal gives ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, firmapensionskassen gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at en firmapensionskasse i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at en firmapensionskasse skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder, et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan målet om lav CO₂-/GHG-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, ikke omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksponering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres, med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der anvender et Paristilpasset EU-benchmark i et aktivt forvaltet produkt, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, ikke i de oplysninger der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/GHG-emissioner, sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger, der i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 skal gives, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og stk. 3, litra c, ikke oplyser hvor den metode, der er anvendt til beregning af det omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder finansielle produkter, der bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordnings artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit og artikel 6, stk. 3, litra c, ikke medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i porteføljen i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. I medfør af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra b, skal den finansielle markedsdeltager på sin hjemmeside også offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på hjemmesiden skal offentliggøre og opretholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt om-

fattet af artikel 8, stk. 1, på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en firmapensionskasse på sin hjemmeside ikke offentliggøre og opretholder en beskrivelse af hvordan firmapensionskassen vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til pensionsproduktet.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsen, at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncis og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har en bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør og opretholder en klar, koncis, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af hvordan firmapensionskassen vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til pensionsproduktet på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at firmapensionskassen ikke offentliggør oplysninger i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, på et fremtrædende lettilgængeligt sted på sin hjemmeside.

Artikel 11, stk. 1-2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af, i hvilket omfang de miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i den periodiske rapport som nævnt i artikel 11, stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er en finansiel markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller

artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der udbyder et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke præsenterer de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i et bilag der følger det format der fremgår af bilag IV, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til årsberetningen som omhandlet i § 59 i lov om firmapensionskasser, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, litra c, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiel markedsdeltager, skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiel markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at en firmapensionskasse, der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for, årsagerne til hvorfor firmapensionskassen har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er en finansiel markedsdeltager, der markedsfører sine produkter og rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse, i markedsføringskommunikationen for et pensionsprodukt omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på firmapensionskassens hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende pensionsproduktet.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiel markedsdeltager eller en finansiel rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024

om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU)2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell markedsdeltager, der udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger, der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når firmapensionskassen videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.34.

Artikel 15, stk. 1 omhandler oplysningskrav til firmapensionskasser.

Det fremgår af bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, at en firmapensionskasse offentliggør og opretholder de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3-7 og artikel 10, stk. 1, første afsnit, i overensstemmelse med § 8 i lov om firmapensionskasser og § 11 i bekendtgørelse nr. 9 af 4. januar 2019 om god skik og oplysningspligt for firmapensionskasser.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, er en finansiell markedsdeltager. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en firmapensionskasse ikke offentliggør oplysningerne i henhold til artikel 3, stk. 1, uden at oplysningerne gøres gratis tilgængelig for medlemmer gennem elektroniske medier, herunder et varigt medium, eller på en hjemmeside, eller i papirformat.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For virksomheder

under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Bødeniveauet tåntænktes fastsat i overensstemmelse med § 117 og lovbemærkningerne hertil, i lov om firmapensionskasser. Det fremgår heraf, at der ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges ved vurderingen af gerningsmandens økonomiske forhold vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det er afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønål og præventiv effekt på alle aktører på markedet, og således at det finansielle incitament til at overtræde bestemmelserne reduceres. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængig af gerningsmandens økonomiske forhold.

Fastsættelsen af bødestraften vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 9

Til nr. 1 (Fodnoten til lovens titel i lov om forsikringsformidling)

Det fremgår af den gældende fodnote til lov om forsikringsformidling, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19.

Det foreslås at affatte *fodnoten* til lovens titel, således, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om forsikringsformidling, at loven også gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet). Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 13, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EF af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (forsikringsdistributionsdirektivet).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Til nr. 2 og 3 (§ 9, stk. 2-4, i lov om forsikringsformidling)

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, i lov om forsikringsformidling fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler samt indehaveren af en sådan virksomhed, der drives som en enkeltmandsvirksomhed. Kravene finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, jf. § 9, stk. 3.

Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om forsikringsformidling. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven, fremgår det af § 3, stk. 3, at ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 9 i lov om forsikringsformidling. Det gældende § 9, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 5 og 6.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 9, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med

deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 9, stk. 1, i forhold til det konkrete hverv eller den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om, hvorvidt det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan egnetheds- og hæderlighedsgodkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet giver afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en parts-høring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 22, stk. 2, i lov om forsikringsformidling, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person, som afgørelsen vedrører, jf. § 36, stk. 2, nr. 5, i lov om forsikringsformidling.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 27, stk. 9, jf. lovforslagets § 9, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelsen indebærer, at det foreslåede under stk. 2, 1. og 2. pkt., om at Finanstilsynet påser at egnetheds- og hæderlighedskravene er opfyldt ved bestyrelses- og direktionsmedlemmers indtræden, finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en ny stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til "indtil videre". Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden virksomhed på det finansielle område, vil tilliden kunne blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Fastsættelsen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i § 9, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle fastsættes en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpen-

de i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til "indtil videre". En varighed, der fastsættes til "indtil videre", vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 9, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrunder afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være "indtil videre".

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået, siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 9, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for

en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egne-heds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger

mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 9, stk. 1, nr. 1, som personen vurderes ikke fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksom-

hed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 9, stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 9, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvaret for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordrer, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksem-

pelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 9, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisningen til stk. 1 og 2 til stk. 1-5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 9, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 10, nr. 1, rykkes til stk. 5 og 6.

Det foreslåede indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 9, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 4 (§ 22, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Det fremgår af § 22, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet påser overholdelsen af en række forordninger.

Det foreslås i § 22, stk. 1, 2. pkt., at der efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel

3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataækstraherbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 22 a, i lov om forsikringsformidling)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA (European Securities and Markets Authority), EBA (European Banking Authority) eller EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority) som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 22 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i medfør af lov om forsikringsformidling, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i

sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 40a, stk. 1, i forsikringsdistributionsdirektivet og vil supplere artikel 18a, stk. 3, i disclosureforordningen, der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 22 a, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, vil denne skulle have sit vedtægtsmæssige

hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 6 (§ 27, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Den gældende § 27, stk. 2, i lov om forsikringsformidling bestemmer, at varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, skal fremgå af påbuddet. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 9, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet f.eks. udstedes på baggrund af idømt strafferetligt ansvar, jf. § 9, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet.

Det foreslås i § 27, *stk. 2*, at ændre henvisningerne således, at varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at varigheden skal fremgå af et påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv i sager, hvor manglende hæderlighed eksempelvis skyldes, at den pågældende er idømt et strafferetligt ansvar, jf. § 9, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 7 (§ 27, stk. 6, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Den gældende § 27, stk. 6, i lov om forsikringsformidling bestemmer, at Finanstilsynet kan påbyde en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren efter § 9, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen. I sager, hvor en virksomhed påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravene, skal der ikke fastsættes en varighed af påbuddet.

Det foreslås i § 27, stk. 6, at indsætte som 2. pkt., at varigheden af et påbud meddelt efter 1. punktum, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i medfør af § 27, stk. 6, til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder hæderlighedskravene, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet, jf. § 9, stk. 1, nr. 2-5. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Til nr. 8 og 9 (§ 27, stk. 9 og 10, i lov om forsikringsformidling)

Det fremgår af § 27, stk. 8, i lov om forsikringsformidling, at påbud meddelt efter stk. 1-7 kan af en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler og den person, som påbuddet er rettet mod, forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det fremgår af § 27, stk. 10, i lov om forsikringsformidling, at drives en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, gælder stk. 1-9 for den eller de ledelsesansvarlige i formidleren.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 27, stk. 9. Det gældende stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11. Af den foreslåede bestemmelse følger det, at afgørelser i sager efter § 9, stk. 1, som træffes efter § 9, stk. 2, kan af forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning

bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder virksomheden at afsætte en direktør eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningsager, idet sagens parter har mulighed for at indbringe et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning for Erhvervsankennævnet eller anmode om, at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås i § 27, stk. 10, som bliver stk. 11, at ændre henvisningen til stk. 1-9 til stk. 1-10.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse af, at det gældende § 27, stk. 9, med lovforslagets § 9, nr. 8, bliver stk. 10.

Med det foreslåede sikres det, at hele § 27 finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige i formidleren, når forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Til nr. 10 og 11 (§ 33, stk. 4 og 5, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 33, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at tilsynsreaktioner givet efter § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Det følger af § 33, stk. 1, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelser. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Det følger af § 22, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med lov om forsikringsformidling med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en påbudssag om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, hvor et ledelsesmedlem, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 33, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ik-

ke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resumé i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte et ledelsesmedlem eller et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret, og følger af artikel 32, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (IDD).

Af artikel 32, stk. 1, fremgår det, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør administrative sanktioner eller andre foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og for hvilke tidsfristen for indgivelse af en klage er overskredet, herunder også oplysninger om overtrædelsens form og art og identiteten af de ansvarlige personer. Hvis den kompetente myndighed anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers identitet eller personoplysninger for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, kan den kompetente myndighed dog beslutte at udsætte offentliggørelsen af sanktionerne, ikke at offentliggøre dem eller at offentliggøre dem i anonym form.

Af artikel 32, stk. 2, fremgår det, at hvis national ret fastsætter, at en afgørelse om at pålægge en sanktion eller anden foranstaltning, som er genstand for prøvelse ved de relevante retslige eller andre myndigheder, skal offentliggøres, offentliggør de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse disse oplysninger og eventuelle senere oplysninger om prøvelsens udfald på deres officielle websted. Endvidere offentliggøres også enhver afgørelse om annullering af en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller anden foranstaltning, som er blevet offentliggjort.

I henhold til direktivet skal alene administrative sanktioner for overtrædelse af nationale regler, der gennemfører direktivfastsatte forpligtelser, offentliggøres. Medlemsstaterne kan desuden fastsætte, at offentliggørelse skal undlades eller anonymiseres ud fra en proportionalitetsbetragtning

Det foreslås i § 33, stk. 4, 1. pkt., at der ikke skal ske

offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af §§ 27 og 28 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse fra en person til en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 32 i IDD, kan det nationalt fastsættes, at afslag på ansøgninger, som gives i henhold til § 9, stk. 1, og § 10, stk. 1, skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til hæderlighed, jf. §§ 27 og 28, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv. Påbuddet vil blive offentliggjort som et resumé i anonymiseret form.

Der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering

Det foreslås i § 33, stk. 5, at ændre henvisningen til stk. 4, 1. pkt., til stk. 4, 2. pkt. Der er tale om en afledt konsekvensretelse som følge af, at § 33, stk. 4, 1. pkt., med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 12 (§ 34, stk. 3, i lov om forsikringsformidling)

Det fremgår af § 34, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bortset fra sager omfattet af kapitel 2, §§ 13-15 og kapitel 6 og 7.

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsformidling fastsætter krav til egnetheden for ledelsen i en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databe-

skyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Finanstilsynet offentliggør i dag alene afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse samt et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, som anonymiseret resumé, jf. dog lovforslagets § 9, nr. 10. Godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres ikke.

Det foreslås i § 34, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 9 stk. 1, nr. 1, i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en ano-

nymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidaterne. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnede, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun blive udarbejdet, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 13 (§ 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling)

Den gældende § 42, stk. 1, i lov om forsikringsformidling fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af bl.a. § 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, er strafbelagt. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs. Det gælder tilsvarende for den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en virksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Det foreslås i § 42, stk. 1, at ændre henvisningerne til § 9 således, at overtrædelser af § 9, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 9, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 9, stk. 2, med lovforslagets § 10, nr. 1 rykkes til stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 14 (§ 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Den gældende § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om forsikringsformidling og EU-retsakter, der straffes med bøde.

Det foreslås i § 42, stk. 2, at ændre »(PRIIP'er) og artikel

7« til: »(PRIIP'er), artikel 7« og efter »(PEPP-produkt)« indsætte en henvisning til artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af de angivne artikler disclosureforordningen kan straffes med bøde.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

I medfør af artikel 3, stk. 2, skal en finansiel rådgiver på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investerings- eller forsikringsrådgivning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter (IBIP'er). Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan forsikringsformidleren integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en finansiel rådgiver skal offentliggøre og opretholde på sin hjemmeside oplysninger om, hvorvidt denne i sin investerings- eller forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse bestemmelsen i af artikel 4, stk. 5, litra a, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om og i givet fald hvordan forsikringsformidleren i sin forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger om den proces, som forsikringsformidleren anvender til at udvælge de IBIP'er, denne rådgiver om, herunder bl.a. hvordan forsikringsformidleren anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at en finansiel rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investerings- eller forsikringsrådgivning, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, og som ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler ikke offentliggør og opretholder en begrundelse herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på sin hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler, der har udarbejdet en aflønningspolitik som følge af § 13 i lov om forsikringsformidling, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med forsikringsformidlerens integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at forsikringsformidleren, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med forsikringsformidlerens integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og forsikringsformidlerens integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en forsikringsformidler ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, herunder direktiv (EU) 2016/97, der i dansk ret er implementeret i lov om forsikringsformidling.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler, i den aflønningspolitik, som denne kan udarbejde i overensstemmelse med § 13 i lov om forsikringsformidling, ikke medtager en beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overens-

stemmelse med forsikringsformidlerens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en finansiell rådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en forsikringsformidlers oplysninger om, hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning, ikke retvisende afspejler, hvordan forsikringsformidleren faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning.

For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i at forsikringsformidleren udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en finansiell rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, denne rådgiver om, i de første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, og som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltagers og finansielle rådgivers præsentation af de omhandlede oplysninger i stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 3, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er. Den strafbare handling består eksempelvis i, at forsikringsformidleren ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå forsikringsformidleren integrerer bæredygtighedsrisi-

sici i sin forsikringsrådgivning, i de oplysninger som forsikringsformidleren skal give kunder i overensstemmelse med § 12, stk. 2, og § 34 i bekendtgørelse nr. 1779 af 6. september 2023 om god skik for forsikringsdistributører, jf. artikel 6, stk. 3, litra j.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, jf. stk. 1, at de finansielle rådgivere skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3 og 5, holdes ajour. Videre følger det af artikel 12, stk. 2, jf. stk. 1, at den finansielle rådgiver, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3 og 5, på samme hjemmeside skal offentliggøre en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 2, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, og som offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler, som offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, ikke ajourfører oplysningerne. Et andet eksempel på den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler, der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for årsagerne til, hvorfor forsikringsformidleren har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, og som markedsfører sin rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler, i markedsføringskommunikationen for et IBIP, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på den finansielle rådgivers hjemmeside i henhold til artikel 3, stk. 2.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og ændring af forordning (EU) 2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig

også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, og som udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når forsikringsformidleren videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter, som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.34.

Det fremgår af artikel 15, stk. 2, at forsikringsformidlere skal give de oplysninger, der er omhandlet i disclosureforordningens artikel 3, artikel 4, stk. 5, artikel 5 og 6 i overensstemmelse med § 3 i bekendtgørelse nr. 1779 af 6. september 2023 om god skik for forsikringsdistributører.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 15, stk. 2, er en forsikringsformidler, der yder forsikringsrådgivning om IBIP'er, og som giver de oplysninger, der er omhandlet i disclosureforordningens artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5 og 6, stk. 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en forsikringsformidler ikke giver de oplysninger, som forsikringsformidleren har offentliggjort på sin hjemmeside i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, på en tydelig og nøjagtig måde, der er forståelig for kunder.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sin forsikringsrådgivning. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstæn-

digheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpnde eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 10

Til nr. 1 og 2 (§ 30, stk. 2-4, i lov om betalinger)

Den gældende bestemmelse i § 30, stk. 1, i lov om betalinger fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut. Kravene finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7 stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse, jf. § 30, stk. 3, i lov om betalinger.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om betalinger. Hvis der ansøges om tilladelse, fremgår det af § 11, stk. 1, nr. 8, at ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt, herunder egnetheds- og hæderlighedskravene.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 30 i lov om betalinger. Det gældende § 30, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 5 og 6.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 30, stk. 1, i forhold til den konkrete

stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynet praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan egnetheds- og hæderlighedsgodkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 130, stk. 2, i lov om betalinger, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 142 i lov om betalinger.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter *stk. 2* kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 134, stk. 7, og § 134 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 10, nr. 10 og 12.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en operatør af et reguleret marked, der er en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelser indebærer, at det foreslåede under *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, om at Finanstilsynet påser at egnetheds- og hæderlighedskravene er opfyldt ved direktions- og bestyrelsesmedlemmers indtræden finder tilsvarende for indehaveren af en operatør af et reguleret marked.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i *stk. 1, nr. 2-5*, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed,

på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiel virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af *stk. 3* vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede *stk. 3* vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpene for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i § 30, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpene i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 30, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundet afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 30, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af

en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav

eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt, og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at

personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er til stede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 30, *stk. 1, nr. 1*, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt, henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i *stk. 1, nr. 1*, i

forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 30, stk. 1, nr. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 30, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordre, at direktøren indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 30, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisning til stk. 1 og 2 til stk. 1-5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 30, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 10, nr. 1, rykkes til stk. 5 og 6.

Det foreslåede indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 30, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse.

Til nr. 3 (§ 58, stk. 2 og 3, i lov om betalinger)

Den gældende § 53 i lov om betalinger fastsætter, at Finanstilsynet skal undlade at meddele en virksomhed begrænset tilladelse efter §§ 50 og 51, hvis ledelsesmedlemmerne er dømt for et strafbart forhold, der begrundet nærliggende fare for misbrug af virksomhed eller ikke har tilstrækkelige viden, faglige kompetence og erfaring til at udøve sit erhverv og varetage sin stilling i den pågældende virksomhed. Kravene gælder tilsvarende for indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed samt den eller de ledelsesansvarlige i en juridisk person, der drives uden en bestyrelse eller direktion.

Det følger af § 58, stk. 1, at virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Det gælder eksempelvis, hvis der skiftes ud i ledelsen af virksomheden, som er godkendt i forbindelse med ansøgningen om tilladelse.

Det foreslås at indsætte to nye bestemmelser, som stk. 2 og 3 i § 58 i lov om betalinger. Det nuværende stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv eller en stilling omfattet af kravene til egnet og hæderlig i § 53 i en virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, påser Finanstilsynet, at personen opfylder kravene.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer og øvrige personer, omfattet af egnetheds- og hæderlighedskravene i § 53 i forbindelse med at den pågældende indtræder i virksomheden. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Ledelsesmedlemmer og øvrige personer omfattet af kravene i § 53, kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 53. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer

Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut med begrænset tilladelse kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan fit and proper-godkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 130, stk. 2, i lov om betalinger, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person, som afgørelsen vedrører, jf. § 142 i lov betalinger.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sags parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter *stk. 2* kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 130, stk. 7, og § 134 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 10, nr. 1 og 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at indtræder en direktør eller en ledelsesansvarlig i en virksomhed, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, i ledelsen i en virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, kan Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at personen ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling, som den pågældende vurderes til, jf. § 53, stk. 2, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør eller en ledelsesansvarlig i en juridisk person, der drives uden en bestyrelse eller direktion kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i § 53, stk. 2. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i § 53, stk. 2, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finans-

tilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt, og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle på niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om, eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet eller den ledelsesansvarlige vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være pro-

portionale og tage hensyn til, at den pågældende virksomhed. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 53, stk. 2, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt, henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i § 53, stk. 2, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 58, stk. 2, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om væsentlige forhold, hvis de efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 53, stk. 2. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den på-

gældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør eller en ledelsesansvarlig med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne forde, at direktøren indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør eller ledelsesansvarlig vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Til nr. 4 og 5 (§ 64, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalinger)

Det foreslås at ændre § 64, stk. 1, i lov om betalinger, så det nu eksplicit fremgår af lovteksten, at udbydere af betalingstjenester skal have adgang til betalingssystemssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår. Betalingssystemoperatører må ikke lægge større hindringer i vejen for adgang til et betalingssystem, end det er nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet.

Ifølge den gældende § 64, stk. 1, i lov om betalinger, skal vilkår for adgang til betalingssystemer for betalingstjenesteudbydere være objektive, ikke-diskriminerende og proportionale. Vilkårene må således ikke forhindre adgang i videre omfang end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet.

Den foreslåede ændring er udtryk for en tydeliggørelse af den nuværende retstilstand. Tydeliggørelsen sikrer, at der ikke er tvivl om, at af betalingstjenester skal have adgang til betalingssystemssystemer. Ændringen bidrager til en klarere og mere entydig forståelse af udbydere af betalingstjenesters ret til adgang til betalingssystemer, hvilket understøtter en mere effektiv konkurrence.

Til nr. 6 (§ 81, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalinger)

Det følger af § 81, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalinger, at danske betalingsmodtagere er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis betalingsmodtageren modtager betalingsinstrumenter omfat-

tet af lov om betalinger, jf. dog § 5 i hvidvaskloven, som indeholder en kontantforbudsgrænse på 15.000 kr., og bestemmelsens stk. 2-6.

Det foreslås at ændre »stk. 2-6« til »stk. 2-7« i § 81, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalinger.

Det foreslåede er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, der vil indsætte § 81, stk. 6, der vil indeholde en undtagelse til § 81, stk. 1.

Til nr. 7 (§ 81, stk. 6, i lov om betalinger)

Det følger af § 81, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalinger, at danske betalingsmodtagere er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis betalingsmodtageren modtager betalingsinstrumenter omfattet af lov om betalinger, jf. dog § 5 i hvidvaskloven, som indeholder en kontantforbudsgrænse på 15.000 kr., og bestemmelsens stk. 2-6.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.50.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte § 81, stk. 6, 1. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen kan dispensere fra stk. 1 for så vidt angår virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet.

»Kommunalbestyrelsen« vil skulle forstås i overensstemmelse med lov om kommunernes styrelse.

Ved »virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet« vil skulle forstås virksomheder og institutioner, der i henhold til lovgivningen på det pågældende område varetager opgaver på børne- og ungeområdet. Det vil omfatte både kommunale virksomheder og institutioner, men også private institutioner på børne- og ungeområdet, der er sammenlignelige med de kommunale institutioner og virksomheder. Endvidere vil regionale institutioner på børne- og ungeområdet være omfattet.

Dette inkluderer bl.a. kommunale daginstitutioner, kommunal dagpleje, folkeskoler, friskoler, efterskoler, frie fagskoler, specialskoler, herunder behandlings- og specialundervisningstilbud eller børne- og ungehjem, skolefritidsordninger, fritidshjem, ungdomsskoler og ungdomsklubber og musikskoler. Det vil endvidere omfatte virksomheder og institutioner, der i henhold til lovgivningen på det pågældende område indgår i den kommunale opgavevaretagelse på børne- og ungeområdet. Det er f.eks. på dagtilbudsområdet selvejende daginstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 3, udliciterede daginstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 4,

privatinstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 5, privat dagpleje efter dagtilbudslovens § 21, stk. 3, og puljeordninger med tilskud efter §§ 101 og 102 i dagtilbudsloven.

Kommunalbestyrelsen vil alene have mulighed for at meddele dispensation til de virksomheder eller institutioner, som varetager opgaver på børne- og ungeområdet. Dispensation til institutioner, der er underlagt flere kommuner, kræver at samtlige af de overordnede kommunalbestyrelser træffer fællesbeslutning om at dispensere for institutionen. Med hensyn til private institutioner, der har afdelinger i flere kommuner, vil det være kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor afdelingen er beliggende, der træffer afgørelse om dispensation vedrørende den pågældende afdeling.

Kommunalbestyrelsen vil skulle lægge vægt på, om en dispensation fra kontantreglen for virksomheden eller institutionen indebærer en besparelse for kommunen eller den private virksomhed eller institution og opveje denne besparelse mod hensynet til, at adgangen for de borgere, der gør brug af den pågældende virksomhed eller institution ikke hæmmes unødigt.

Borgernes adgang til virksomheden eller institutionen kan ligeledes blive hæmmet, hvis f.eks. adskillige brugere af virksomheden eller institutionen ikke vil have mulighed for at gøre brug af elektroniske betalingsmuligheder som alternativ til kontantbetaling.

Borgerens adgang til at benytte de pågældende virksomheder eller institutioner kan f.eks. blive hæmmet, hvis de generelt har problemer med at foretage elektroniske betalinger. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis virksomheden eller institutionen benyttes af personer, der lider af synshandicap, der gør det svært for personen at anvende elektroniske betalingsløsninger.

Dette vil ligeledes være tilfældet, hvis borgeren ikke har adgang til at foretage elektroniske betalinger, f.eks. hvis personen ikke har adgang til et betalingskort pga. borgerens lave alder. Den pågældende virksomhed eller institution kan oppejle dette ved at sikre borgerens adgang til at betale igennem elektroniske betalingsløsninger, der ikke kræver et betalingskort.

En dispensation, der bliver givet efter den foreslåede regel, er ikke umiddelbart tidsbegrænset, men kommunalbestyrelsen kan vælge at gøre en dispensation tidsbegrænset. Kommunalbestyrelsen har ligeledes adgang til at trække en dispensation tilbage.

Det vil være Ankestyrelsen, der påser, at kommunalbestyrelserne træffer afgørelse om dispensation i overensstemmelse med den foreslåede regel, jf. den gældende § 47, stk. 1, i

lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024.

Det foreslås at indsætte § 81, stk. 6, 2. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen skal offentliggøre, hvilke virksomheder eller institutioner der er blevet tildelt dispensation.

Det vil være op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvordan oplysningerne skal offentliggøres. Offentliggørelsen skal dog medføre, at kommunens borgere i almindelighed vil have mulighed for at gøre sig bekendt med oplysningerne. Offentliggørelse på kommunens hjemmeside vil opfylde kravet om offentliggørelse efter lovforslaget. Kommunalbestyrelsen vil også kunne anvende flere eller andre offentliggørelsesmåder, der sikrer, at borgerne kan gøre sig bekendt med de nævnte oplysninger.

Offentliggørelse skal ske inden dispensationen træder i kraft.

Dispensation efter den foreslåede regel vil kunne tildeles virksomheder eller institutioner på børne- og ungeområdet, herunder f.eks. dagtilbud, som kan være personligt ejet. Der vil dermed blive offentliggjort virksomhedsnavne og personers navne. Reglerne om databeskyttelse finder anvendelse.

Det foreslås at indsætte § 81, stk. 6, 3. pkt., hvorefter virksomheder og institutioner, der er blevet givet dispensation efter 1. pkt., tydeligt skal oplyse forbrugere herom.

Dette kan f.eks. være ved at opsætte skilte herom på stedet.

Formålet med den foreslåede ændring er at give forbrugere mulighed for at orientere sig om, hvorvidt der kan betales med kontanter i den pågældende institution eller virksomhed. Skiltningen vil skulle være tydelig, og skal som minimum opsættes på stedet, f.eks. i kanten, så forbrugere har mulighed for at orientere sig, inden de anvender salgsstedet.

Til nr. 8 (§ 130, stk. 1, 3. pkt., i lov om betalinger)

Den gældende § 130, stk. 1, fastsætter bl.a. hvilke bestemmelser og forordninger Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Det foreslås i § 130, stk. 1, 3. pkt., at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.

Bestemmelsen er ny og vil medføre, at Finanstilsynet vil

blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen. Desuden vil den foreslåede ændring medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, fastslår, at hvis en reguleret finansiel virksomhed, udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den regulerede finansielle virksomhed på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1, i bilag 3 i denne forordning. Den regulerede finansielle virksomhed skal samtidig også indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte hjemmesideoplysninger, medmindre markedsføringskommunikationen er omfattet af artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 (disclosureforordningen).

Efter artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen, skal de kompetente myndigheder, der allerede er udpeget som kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorlovgivning, påse regulerede finansielle virksomheders overholdelse af kravene i artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i overensstemmelse med de beføjelser, som disse sektorlovgivninger giver.

Ved regulerede finansielle virksomheder forstås bl.a. et betalingsinstitut og et e- pengeinstitut, jf. artikel 3, nr. 5, litra q og r, i ESG-vurderingsforordningen.

Med ESG-vurdering menes i ESG-vurderingsforordningen en udtalelse, en score eller en kombination af begge, vedrørende et vurderet elements profil og karakteristika med hensyn til miljømæssige, sociale og menneskerettigheder, ledelsesmæssige (ESG) faktorer eller vedrørende et vurderet elements eksponering for risici eller indvirkningen på ESG-faktorer, som er baseret på både en fastlagt metode og defineret klassificeringssystem for vurderingskategorier, uanset om en sådan ESG-vurdering betegnes som "ESG-vurdering", "ESG-udtalelse" eller "ESG-score", jf. artikel 3, nr. 1, i forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit, i ESG-vurderingsforordningen.

Til nr. 9 (§ 134, stk. 5, i lov om betalinger)

Den gældende § 134, stk. 5, i lov om betalinger fastsætter, at varigheden af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv skal fremgå af påbud i henhold til § 30, stk. 1, nr. 2, 4 og 5. Bestemmelsen medfører, at hvis et bestyrelsesmedlem i en valutavekslingsvirksomhed påbydes at ned-

lægge sit hverv, skal Finanstilsynet fastsætte en varighed, hvis påbuddet udstedet på baggrund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, jf. § 30, stk. 1, nr. 2, 4 og 5.

Hvis påbuddet i stedet udstedes på baggrund af et idømt strafferetligt ansvar, jf. § 30, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 134, stk. 5, at ændre bestemmelsens anvendelsesområde ved tilpasse henvisningerne således, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2-5.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover også skal fastsætte en varighed i sager, hvor et bestyrelsesmedlem i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut ikke lever op til hæderlighedskravet i § 30, stk. 1, nr. 3, som følge af, at den pågældende er idømt et strafferetligt ansvar.

Den foreslåede bestemmelse indebærer desuden, at Finanstilsynet skal fastsætte en varighed i sager, hvor et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut påbydes at afsætte en direktør, som ikke lever op til hæderlighedskravet i § 30, stk. 1, nr. 2-5. En varighed skal endvidere tilsvarende fastsættes, hvis et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut påbydes at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, eller et medlem af den faktiske ledelse, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse.

Det sikres herved, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører, den faktiske ledelse og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Varigheden fastsættes i henhold til de gældende principperne i § 134, stk. 5, og lovforslagets § 10 nr. 9, der indfører krav om fastsættelse af varighed i afgørelsessager, hvor ledelsesmedlemmet ikke opfylder hæderlighedskravet i § 30, stk. 1, nr. 2-5.

Til nr. 10 (§ 134, stk. 7, i lov om betalinger)

Det følger af § 134, stk. 7, at påbud meddelt i henhold til stk. 1-4 kan af e-pengeinstituttet, betalingsinstituttet og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 134, stk. 7. Det gæl-

dende stk. 7 og 8, bliver herefter stk. 8 og 9. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 30, stk. 1, som træffes efter § 30, stk. 2, og afgørelser efter § 58, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede indebærer en ret for sagens parter til at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Det foreslåede om, at anmodning ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Forslaget medfører, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningssager, idet sagens parter foruden muligheden for at indbringe et afslag for Erhvervsankenævnet kan anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Til nr. 11 (§ 134 a, stk. 4, i lov om betalinger)

Den gældende § 134 a, stk. 4, i lov om betalinger fastsætter, at varigheden af påbud til et bestyrelsesmedlem i en kontooplysningstjeneste om at nedlægge sit hverv skal fremgå af påbud i henhold til § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7. Bestemmelsen medfører, at hvis et bestyrelsesmedlem i en kontooplysningstjeneste påbydes at nedlægge sit hverv, skal Finanstilsynet fastsætte en varighed, hvis påbuddet udstedet på baggrund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, jf. § 30, stk. 1, nr. 2, 4 og 5.

Hvis påbuddet i stedet udstedes på baggrund af et idømt strafferetligt ansvar, jf. § 30, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en kontooplysningstjeneste påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 134, stk. 4, at ændre bestemmelsens anvendelsesområde ved tilpasse henvisningerne således, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover også skal fastsætte en varighed i sager, hvor et bestyrelsesmedlem i en kontooplysningstjeneste ikke lever op til hæderlighedskravet i § 30, stk. 1, nr. 3, som følge af, at den pågældende er idømt et strafferetligt ansvar.

Den foreslåede bestemmelse indebærer desuden, at Finanstilsynet skal fastsætte en varighed i sager, hvor en kontooplysningstjeneste påbydes at afsætte en direktør, som ikke lever op til hæderlighedskravet i § 30, stk. 1, nr. 2-5. Det sikres herved, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører og bestyrelsesmedlemmer i kontooplysningstjenester i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Varigheden fastsættes i henhold til de gældende principperne i § 134 a, stk. 4 og lovforslagets § 10 nr. 11, der indfører krav om fastsættelse af varighed i afgørelsessager, hvor ledelsesmedlemmet ikke opfylder hæderlighedskravet i § 30, stk. 1, nr. 2-5.

Til nr. 12 og 13 (§ 134 a, stk. 6 og 8, i lov om betalinger)

Det følger af § 134 a, stk. 5, at påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af udbyderen af kontooplysningstjenester og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det følger af § 134 a, stk. 8, at drives en udbyder af kontooplysningstjenester som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-7 tilsvarende anvendelse på den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 134 a, stk. 6. Det gældende stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 30, stk. 1, som træffes efter § 30, stk. 2, jf. 60, stk. 7, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede indebærer en ret for sagens parter til at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag på en eg-

netheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Det foreslåede om, at anmodning ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Forslaget medfører, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningssager, idet sagens parter foruden muligheden for at indbringe et afslag for Erhvervsankenævnet kan anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås i § 134 a, stk. 8, der bliver stk. 9, at ændre henvisningen til stk. 1-7 til stk. 1-8.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse af, at det gældende § 134 a, stk. 6, med lovforslagets § 10, nr. 12, bliver stk. 7.

Med det foreslåede sikres det, at hele § 134 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en kontooplysningstjeneste drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 14, 15 og 16 (§ 138, stk. 1, 1. og 5. pkt., stk. 4 og 5, 1. pkt., i lov om betalinger)

Det følger af § 130, stk. 2 at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med lov om betalinger med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en sag om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, hvor et ledelsesmedlem, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 138, stk. 1, i lov om betalinger, at reaktioner givet efter § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af navnet på virksomheden, jf. dog stk. 3. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Det følger af § 138, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod

kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 138, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte et ledelsesmedlem eller et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret og følger af artikel 103, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (PSD2).

Af artikel 103, stk. 2 fremgår det, at 2 medlemsstaterne tillader deres kompetente myndigheder at offentliggøre alle administrative sanktioner, der bliver pålagt for overtrædelse af de foranstaltninger, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv, medmindre sådan offentliggørelse vil være meget skadelig for finansmarkederne eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

I henhold til direktivet skal alene administrative sanktioner for overtrædelse af nationale regler der gennemfører direktivfastsatte forpligtelser offentliggøres.

Det foreslås i § 138, stk. 1, 1. og 5. pkt., at ændre henvisningen til stk. 3 til stk. 4. Da undtagelsen til offentliggørelsespligten i stk. 1 fremgår af stk. 4, er den nuværende henvisning til stk. 3 forkert. Det foreslåede udgør alene en formel rettelse af en lovhenvisning og indebærer ingen materielle ændringer.

Det foreslås i § 138, stk. 4, 1. pkt., at der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 30, stk. 1, og § 53, stk. 1 og 2, medmindre, der er tale om

reaktioner i medfør af §§ 134 og 134 a for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse til et e-pengeinstitut, et betalingsinstitut eller en virksomhed med begrænset tilladelse. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold til artikel 103, stk. 2, i PSD2-direktivet, kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til § 30, stk. 1, og § 53, stk. 1 og 2, skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. §§ 134 og 134 a, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås i § 138, stk. 5, 1. pkt., ændres stk. 4, 1. pkt. til stk. 4, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af at § 138, stk. 4, 1. pkt. med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 17 (§ 139, stk. 3, i lov om betalinger)

Den gældende § 139 i lov om betalinger fastlægger, hvilke af Finanstilsynets sager som er af almen interesse, om som offentligheden skal orienteres om.

Finanstilsynet offentliggør i dag alene afslag på fit and proper-godkendelse, samt påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv som anonymiseret resume, jf. dog lovforslagets § 10, nr. 15. Godkendelse af ledelsesmedlemmer i et e-pengeinstitut og betalingsinstitut offentliggøres omvendt ikke.

Den gældende § 30, stk. 1, nr. 1, i betalingsloven fastsætter krav til egnethed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter. Ved

vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring.

Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Det foreslås i § 139, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 30, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for

tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnhedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 18 (§ 142, stk. 1, i lov om betalinger)

Den gældende § 142, stk. 1, i lov om betalinger, nævner de virksomheder, der kan anses som part i forhold til Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af bl.a. andre relevante forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 142, stk. 1, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, eller regler udstedt i medfør heraf, også vil være at anse som parter i en konkret sag.

Til nr. 19 (§ 143 i lov om betalinger)

Den gældende § 143 i lov om betalinger indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om betalinger og en række forordninger på det finansielle område.

Det foreslås i § 143 at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), hvorefter afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter af afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Den foreslåede ændring vil medføre, at virksomheder, som Finanstilsynet har truffet afgørelse overfor i medfør af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit eller regler udstedt i medfør heraf, vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 20 (§ 152, stk. 1, i lov om betalinger)

Den gældende § 152, stk. 1, i lov om betalinger fastlægger, hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde eller med fængsel indtil 4 måneder. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4 og § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, er strafbelagte. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs. Det gælder tilsvarende for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse.

Det foreslås i § 152, stk. 1, at tilpasse henvisningerne således at henvisningerne til § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4 og § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4 ændres til § 30, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 30, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 30, stk. 2 og 3, med lovforslaget rykkes til § 30, stk. 5 og 6.

Forslaget indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 21 (§ 152, stk. 2, i lov om betalinger)

Den gældende bestemmelse i § 152, stk. 2, i lov om betalinger fastlægger, hvilke overtrædelser af lov om betalinger og en række EU-retsakter, kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 152, stk. 2, at indsætte en henvisning til artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen).

Med den foreslåede bestemmelse vil overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kunne straffes med bøde.

Når der nedenfor henvises til en reguleret finansiel virksomhed, menes hermed bl.a. et betalingsinstitut og et e-pengeinstitut, jf. artikel 3, nr. 5, litra q og r, i ESG-vurderingsforordningen.

Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, indeholder krav om, at regulerede finansielle virksomheder, skal på deres hjemmeside inkludere oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, hvis den regulerede finansielle virksomhed udsteder en ESG-vurdering, der indgår som en del af et produkt, eller en tjenesteydelse, og ESG-vurderingen bliver videregivet til en tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen af enten produktet eller den pågældende tjenesteydelse. Den regulerede finansielle virksomhed skal ligeledes indsætte i markedsføringskommunikationen, et link til de nævnte oplysninger på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, er en reguleret finansiel virksomhed.

Den strafbare handling består eksempelvis i, at et betalingsinstitut, ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når betalingsinstituttet udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i en tjenesteydelse, og betalingsinstituttet videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Overtrædelser af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit i ESG-vurderingsforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed, består i, at virksomheden ikke offentliggør oplysningerne der fremgår af punkt 1 i bilag 3 til ESG-vurderingsforordningen på sin hjemmeside, når virksomheden udsteder en ESG-vurdering, der er indarbejdet i et produkt eller tjenesteydelse, og virksomheden videregiver ESG-vurderingen til tredjepart, som en del af markedsføringskommunikationen for produktet eller tjenesteydelsen.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller

formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 11

Til nr. 1 og 2 (§ 4, stk. 2, 3 og-6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler samt indehaveren af en sådan virksomhed, der drives som enkeltmandsvirksomhed. Kravene finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, jf. § 4, stk. 3.

Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven fremgår det af § 3, stk. 6, at ansøgning skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 4 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det gældende § 4, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 5 og 6.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 4, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 4, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan fit and proper-godkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 11, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 21, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 14, stk. 8, jf. lovforslagets § 11, nr. 7.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelser indebærer, at det foreslåede under *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, om at Finanstilsynet påser at egnetheds- og hæderlighedskravene er opfyldt ved direktionens- og bestyrelsesmedlemmers indtræden finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, at vurderer Finanstilsynet,

at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiell virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i 4, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administra-

tivt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 4, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrunder afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 4, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egne-heds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil

videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4*, fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i stk. 1, nr. 1. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i stk. 1. nr. 1

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under

den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 4, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 4, stk. 1, nr. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør, som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 4, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvaret for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordrer, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed

ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 4, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisning til stk. 1 og 2 til stk. 1-5. Ændringen er en afledt konsekvensrettelse af, § 4, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 11, nr. 1, bliver til stk. 5 og 6. Ændringen indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 4, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 5, stk. 1, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 2, er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Det foreslås i § 5, stk. 1, 1. pkt., at ændre henvisningen til § 4, stk. 2 til § 4, stk. 5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 4, stk. 2, med lovforslagets § 10, nr. 1, bliver stk. 5.

Forslaget medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 4 (§ 11, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det fremgår af § 11, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Det foreslås i § 11, stk. 1, 3. pkt., at »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser« ændres til », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen. Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataækstraerbart format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen er delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 11, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det fremgår af den gældende § 11 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet påser, at filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder kapitel 3 og 4 og regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen er indsat med § 4, nr. 27, i lov nr. 532 af 29. april 2015 og implementerer artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (boligkreditdirektivet).

Det følger af artikel 34, stk. 2, i boligkreditdirektivet, at de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor en kreditformidler har en filial, er ansvarlige for at sikre, at de tjenester, der ydes af kreditformidler på det pågældende område, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, og artikel 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 22 og 39, samt i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

I kapitel 4 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indgår §§ 7 a og b, som vedrører aflønning og lønpolitik, og som ikke udgør implementering af nogen af de bestemmelser, der er oplistet i artikel 34, stk. 2.

Det foreslås i § 11, stk. 2, at ændre »kapitel 3 og 4« til: »§§ 6-10«.

Det foreslåede vil indsnævre, hvilke bestemmelser Finanstilsynet påser overholdelsen af for filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Formålet med ændringen er at sikre korrekt implementering af artikel 34, stk. 2, i boligkreditdirektivet.

Forslaget vil betyde, at Finanstilsynet ikke påser, at filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder §§ 7 a og b.

Til nr. 6 (§ 14, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 14, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at varigheden af påbud meddelt efter § 14, stk. 2, på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet. Det betyder, at når Finanstilsynet påbyder et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv på baggrund af manglende hæderlighed i henhold til § 4, stk. 1, nr. 4 eller 5, så skal varigheden fremgå af påbuddet. Hvis påbuddet f.eks. udstedes på baggrund af idømt strafferetligt ansvar, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en virksomhed påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 14, stk. 4, at ændre henvisningerne således, at varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets påbud i med-

før af § 14, stk. 1, til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder hæderlighedskravet, fremover skal indeholde varigheden af påbuddet, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5. Forslaget sikrer, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Det foreslåede indebærer desuden, at varigheden skal fremgå af påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv i sager, hvor manglende hæderlighed eksempelvis skyldes, at den pågældende er idømt et strafferetligt ansvar eller ikke har et godt omdømme, jf. § 4, stk. 1, nr. 2 og 3. Varigheden skal ligeledes angives i tilsvarende sager mod direktionsmedlemmer og nøglepersoner.

Til nr. 7 og 8 (§ 14, stk. 8 og 9, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 14, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere at et påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan forlanges indbragt for domstolene af sagens parter. Det følger af § 14, stk. 8, at stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en virksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 8*. Det gældende *stk. 8* bliver herefter *stk. 9*. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 4, stk. 1, som træffes efter § 4, stk. 2, kan af virksomheden samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede om, at anmodning om indbringelse af sagen for domstolene som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede vil indebære, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningssager, idet sagens parter har mulighed for at indbringe et afslag på egnetheds- og hæderlighedsaf-

gørelse for Erhvervsankenævnet eller anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås i § 14, stk. 8, der bliver stk. 9, at ændre henvisningen til stk. 1-7 til stk. 1-8.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse af, at det gældende § 14, stk. 8, med lovforslagets § 5, nr. 7, bliver stk. 9.

Med det foreslåede sikres det, at hele § 14 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren og boligkreditformidleren drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 9 (§ 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 15 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere omhandler de tilfælde, hvor Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed omfattet af loven.

Det følger af § 15, stk. 3, at indehaveren af en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse i medfør af stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2 bliver indbragt for domstolene.

Det foreslås i § 15, stk. 3, 1. pkt., at ændre henvisningen til § 4, stk. 2 til § 4, stk. 5. Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 4, stk. 2, med lovforslagets § 11, nr. 1 bliver stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 10 (§ 15 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030

skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse bliver Finanstilsynet udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 18 a, stk. 3, i disclosureforordningen, der er indsat i medfør af artikel 17 i omnibusforordningen.

Det foreslås i stk. 2, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk

eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 15 a, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, skal denne have sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 11 og 12 (§ 18, stk. 4 og 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 11, stk. 4, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med loven med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en påbudssag om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, hvor en person som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 4, stk. 1, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 18, stk. 1, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformid-

ler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4. Ved reaktioner forstås alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det følger af § 18, stk. 1, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på den juridiske person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed i § 4, stk. 1, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 18, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse fra en stilling eller nedlæggelse af et hverv.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte en direktør samt afgørelser hvormed et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv, jf. § 14.

Den EU-retlige forpligtelse til offentliggørelse af afgørelser omfatter sanktioner for overtrædelser af direktivets bestemmelser, som de er gennemført i national ret, og følger af artikel 38, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet)

Af artikel 38, stk. 2, fremgår det, at medlemsstaterne fastsætter, at den kompetente myndighed kan offentliggøre, hvilke administrative sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af foranstaltninger vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af direktivet, medmindre en sådan meddelelse er til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Det foreslås i § 18, stk. 4, 1. pkt., at der ikke skal ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 4 medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 14 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse efter § 4, stk. 1. Da et afslag på en ansøgning ikke udgør en sanktion i henhold

til artikel 38, stk. 2, i boligkreditdirektivet kan det nationalt fastsættes at afslag på ansøgninger, som træffes i henhold til § 4 skal undtages fra Finanstilsynets offentliggørelsespligt.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 14, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Det foreslåede indebærer, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås, i § 18, stk. 5, at ændre henvisningen til stk. 4, 1. pkt., til stk. 4, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 18, stk. 4, 1. pkt. med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 13 (§ 19, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter krav til egnetheden for ledelsen i finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det følger af § 19, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, hvis disse er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov, bortset fra sager omfattet af kapitel 2.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til

udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Finanstilsynet offentliggør i dag alene afslag på fit and proper-godkendelse samt et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, som anonymiseret resume, jf. dog lovforslagets § 11, nr. 11. Godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres som udgangspunkt ikke.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4 stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnhedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnhedsafgørelser,

hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledninger, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 14 (§ 26, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 26, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, jf. stk. 3, er strafbelagt. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs. Det gælder tilsvarende for den de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en virksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås i § 26, stk. 1, at ændre henvisningerne til § 4 således, at overtrædelser af § 4, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, straffes med bøde.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 4, stk. 2, med lovforslagets § 11, nr. 1, rykkes til stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 15 (§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere fastsætter, hvilke overtrædelser af loven samt EU-retsakter, kan straffes med bøde.

Det foreslås at ændre § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, ved at indsætte en henvisning til artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bære-

dygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af de angivne artikler i disclosureforordningen kan straffes med bøde.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Når der nedenfor henvises til finansielle rådgivere, menes finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, der yder investeringsrådgivning.

I medfør af artikel 3, stk. 2, skal en finansiell rådgiver på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investerings- eller forsikringsrådgivning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, er en finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan investeringsrådgiveren integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra a, at en finansiell rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde oplysninger om, hvorvidt denne i sin investerings- eller forsikringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra a, er en finansiell rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell rådgiver ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en redegørelse, der beskriver om og i givet fald, hvordan den finansielle rådgiver i sin investeringsrådgivning tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, ikke indeholder oplysninger om den proces, som den finansielle rådgiver anvender til at udvælge de produkter denne rådgiver om, herunder bl.a. hvordan den finansielle rådgiver anvender de oplysninger, der offentliggøres af de finansielle markedsdeltagere.

Det fremgår af artikel 4, stk. 5, litra b, at en finansiell rådgiver på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde

oplysninger om, hvorfor denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i sin investerings- eller forsikringsrådgivning, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om, hvorvidt og hvornår denne agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 5, litra b, er en finansiel rådgiver, der ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver ikke offentliggør og opretholder en begrundelse herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere i deres aflønningspolitikker skal medtage oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici, og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiel rådgiver, i den aflønningspolitik som denne skal udarbejde, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med den finansielle rådgivers integrationen af bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at den finansielle rådgiver, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med den finansielle rådgivers integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og den finansielle rådgivers integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at en finansiel rådgiver ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver i den aflønningspolitik, som investeringsrådgiveren skal udarbejde i henhold til § 7 b i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidler, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med investeringsrådgiverens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

Det fremgår af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, at en finansiel rådgiver skal medtage en beskrivelse af måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i dennes investerings- eller forsikringsrådgivning for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, at den finansielle rådgiver også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, er en finansiel rådgiver. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at en finansiel rådgivers oplysninger om, hvordan den denne integrerer bæredygtighedsrisici i investerings- eller forsikringsrådgivning ikke retvisende afspejler, hvordan denne faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i investerings- eller forsikringsrådgivningen. For artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at den finansielle rådgiver udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

I medfør af artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, skal en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet denne rådgiver om, i de første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 2, 2. afsnit, er en finansiel rådgiver, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver ikke medtager en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil i de prækontraktuelle oplysninger, der gives efter artikel 6, stk. 2, 1. afsnit.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og finansielle rådgiveres præsentation af de omhandlede oplysninger i artikel 6, stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er en finansiel rådgiver. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå investeringsrådgiver integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsrådgivning, i de oplysninger investeringsrådgiveren skal give sine kunder. Et andet eksempel på den strafbare handling kan eksempelvis bestå i, at en investeringsrådgiver, som anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for et produkt, ikke omfatter en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil, i de oplysninger, som investeringsrådgiveren skal give kunderne.

Det fremgår af artikel 12, stk. 2, jf. stk. 1, at en finansiel rådgiver skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i

overensstemmelse med artikel 3 og 5, holdes ajour. Videre følger det af artikel 12, stk. 2, jf. stk. 1, at den finansielle rådgiver, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3 og 5, på samme hjemmeside skal offentliggøre en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 2, er en finansiell rådgiver, som offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3 og 5. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en finansiell rådgiver, som offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, ikke ajourfører oplysningerne. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at en finansiell rådgiver der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, ikke på samme hjemmeside offentliggør en klar redegørelse for, årsagerne til hvorfor den finansielle rådgiver har foretaget ændringen

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til disclosureforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 13, stk. 1, er en finansiell rådgiver, som markedsfører sin rådgivning omfattet af denne forordning. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver i markedsføringskommunikationen giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på investeringsrådgiverens hjemmeside i henhold til artikel 3, stk. 2.

Det fremgår videre af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver udsteder en ESG-vurdering og videregiver ESG-vurderingen til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation, skal den finansielle markedsdeltager eller finansielle rådgiver på sin hjemmeside medtage de oplysninger, der kræves i henhold til punkt 1 i bilag 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 og 2023/2859 (ESG-vurderingsforordningen). Den finansielle markedsdeltager eller den finansielle rådgiver skal samtidig også offentliggøre et link til de nævnte hjemmesideoplysninger i markedsføringskommunikationen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 3, 1. afsnit, er en finansiell rådgiver, der udsteder en ESG-vurdering og videregiver den til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en investeringsrådgiver ikke på sin hjemmeside medtager de oplysninger der følger af punkt 1 i bilag 3 i ESG-vurderingsforordningen, når inve-

steringsrådgiveren videregiver en ESG-vurdering til tredjeparter som en del af sin markedsføringskommunikation.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets pkt. 2.34.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden udviser grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 2, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici sin investeringsrådgivning, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsrådgivning. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 16 (§ 27, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 27 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere regulerer lovens ikrafttræden og indfører en overgangsordning for de virksomheder, som på lovens ikrafttrædelsestidspunkt allerede ydede rådgivning om finansielle produkter til forbrugere.

Det følger af § 27, stk. 3, at betingelsen i § 3, stk. 2, nr. 3, jf. § 4, ikke finder anvendelse ved ansøgning om tilladelse, jf. stk. 2, for så vidt angår forhold i medfør af § 4, stk. 2, som er indtruffet før lovens ikrafttræden. Bestemmelsen indfører en overgangsordning for ledelsesmedlemmer, som før lovens ikrafttrædelse sad i ledelsen af en virksomhed, som skal have tilladelse i medfør af § 3. Overgangsordningen indebærer, at alene forhold, som er indtruffet efter lovens ikrafttræden kan tillægges vægt i en hæderlighedsvurdering af det pågældende ledelsesmedlem.

Det foreslås i § 27, stk. 3, at ændre henvisningen til § 4, stk. 2 til § 4, stk. 5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 4, stk. 2, med lovforslagets § 11, nr. 1, rykkes til stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til § 12

Til nr. 1 og 2 (§ 4, stk. 2-4, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i forbrugslånsvirksomheder. Drives en forbrugslånsvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, gælder § 4, stk. 1 og 2, for den eller de ledelsesansvarlige for forbrugslånsvirksomheden, jf. § 4, stk. 3. Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om forbrugslånsvirksomheder. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven fremgår det af § 3, stk. 3, at ansøgning skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 2-4 i § 4 i lov om forbrugslånsvirksomheder. Det gældende § 4, stk. 2 og 3, bliver herefter stk. 5 og 6.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i forbrugslånsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 4, stk. 1, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en forbrugslånsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 4, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplys-

ninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i forbrugslånsvirksomhed kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan fit and proper-godkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning på fit and proper-godkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en parts-høring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 15, stk. 2, i lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 24, stk. 2, nr. 5, i lov om forbrugslånsvirksomheder.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2 kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 17, stk. 9, jf. lovforslagets § 12, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en forbrugslånsvirksomhed der en enkeltmandsvirksomhed. Bestemmelser indebærer, at det foreslåede under stk. 2, 1. og 2. pkt., om at Finanstilsynet påser at egnetheds- og hæderlighedskravene er opfyldt ved direktions- og bestyrelsesmedlemmers indtræden finder tilsvarende finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, når Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed,

på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særlig alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmedlem i en anden finansiell virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af stk. 3 vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i § 4, stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særlig alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særlig alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særlig alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 4, stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundet afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særlig alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 4, stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af

en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav

eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 4* fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør i forbrugslånsvirksomhed kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til, eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at

personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 4, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i

forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 4, stk. 1, nr. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 4, stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør eller med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordrer, at direktøren indhenter intern eller eksternt rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i § 4, stk. 3, der bliver stk. 6, at ændre henvisning til stk. 1 og 2 til stk. 1-5.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af § 4, stk. 2 og 3, med lovforslagets § 11, nr. 1, rykkes til stk. 5 og 6.

Det foreslåede indebærer, at de nye bestemmelser, som indsættes i § 4, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for forbrugslånsvirksomheden, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 3 og 4 (§ 17, stk. 2 og 6, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af § 17, stk. 2 og stk. 6, at Finanstilsynet kan påbyde et bestyrelsesmedlem i en forbrugslånsvirksomhed at nedlægge sit hverv eller påbyde en forbrugslånsvirksomhed, at afsætte en direktør, hvis det pågældende ledelsesmedlem ikke lever op til kravet om hæderlighed, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5. Hvis et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv, skal Finanstilsynet fastsætte en varighed, hvis påbuddet udstedes på baggrund af manglende opfyldelse af § 4, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, jf. § 17, stk. 2. Hvis påbuddet i stedet udstedes på baggrund af idømt strafferetligt ansvar, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, skal varigheden imidlertid ikke fremgå af påbuddet. I sager, hvor en virksomhed påbydes at afsætte en direktør på grund af manglende opfyldelse af hæderlighedskravet, skal der ikke fastsættes en varighed.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at ændre henvisningerne således, at varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet fremover også skal fastsætte en varighed i sager, hvor et bestyrelsesmedlem i en forbrugslånsvirksomhed påbydes at nedlægge sit hverv på baggrund af et idømt strafferetligt ansvar, jf. § 4, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i § 17, stk. 6, 2. pkt., at varigheden af et påbud meddelt efter 1. pkt. skal fremgå af påbuddet. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal fastsætte en varighed i sager, hvor en forbrugslånsvirksomhed påbydes at afsætte en direktør, som ikke lever op til hæderlighedskravet i § 4, stk. 1, nr. 2-5. Det sikres herved, at der gælder en ensartet retsbeskyttelse af direktører og bestyrelsesmedlemmer i sager om afsættelse på grund af manglende hæderlighed.

Varigheden fastsættes i henhold til principperne i den gældende § 17, stk. 2, og lovforslagets § 11, nr. 1, der indfører krav om fastsættelse af varighed i afgørelsessager, hvor le-

delsesmedlemmet ikke opfylder hæderlighedskravet, jf. det foreslåede § 4, stk. 3.

Til nr. 5 og 6 (§ 17, stk. 9 og 10, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af § 17, stk. 8, at påbud meddelt efter stk. 1, 3, 6 og 7 kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet af sagens parter. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, senest 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Reglerne i § 17, stk. 1-9, finder tilsvarende anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige i forbrugslånsvirksomheder, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 17, stk. 9. Det gældende stk. 9 og 10, bliver herefter stk. 10 og 11. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 4, stk. 1, som træffes efter § 4, stk. 2, kan af virksomheden samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede indebærer en ret for sagens parter til at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Det foreslåede om, at anmodning ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Forslaget medfører, at retsstillingen for virksomheder og ledelsesmedlemmer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning, bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningssager, idet sagens parter foruden muligheden for at indbringe et afslag for Erhvervsankenævnet kan anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Det foreslås i § 17, stk. 10, der bliver stk. 11, at ændre henvisningen til stk. 1-9 til stk. 1-10.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse af, at det gældende § 17, stk. 9, med lovforslagets § 12, nr. 5, bliver stk. 10.

Med det foreslåede sikres det, at hele § 17 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en forbrugslånsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Til nr. 7 og 8 (§ 21, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af § 15, stk. 3, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med loven med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en påbudssag om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, hvor en person som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 4, stk. 1, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4.

Det følger af § 21, stk. 1, lov om forbrugslånsvirksomheder, at tilsynsreaktioner givet efter § 15, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Det følger af § 18, stk. 1, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på den juridiske person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at et påbud om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed i § 4, stk. 1, jf. § 17, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 21, stk. 4, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse fra en stilling eller nedlæggelse af et hverv.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte en direktør samt afgørelser hvormed et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv, jf. § 17.

Det foreslås i § 21, stk. 4, 1. pkt., at der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 17 for overtrædelse af kravene

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ik-

ke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse efter § 4, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 17, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv.

Det foreslåede indebærer, at der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Det foreslås i § 21, stk. 5, at ændre henvisningen til stk. 4, 1. pkt., til stk. 4, 2. pkt.

Der er tale om afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 21, stk. 4, 1. pkt. med lovforslaget rykkes til stk. 4, 2. pkt.

Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer.

Til nr. 9 (§ 22, stk. 3, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Det følger af § 22, stk. 1, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, jf. §§ 7 og 9, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af disse bestemmelser.

Den gældende § 4, stk. 1, nr. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder fastsætter krav til egnethed for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer i forbrugslånsvirksomheder samt for indehavere af forbrugslånsvirksomheder, der er enkeltmandsvirksomheder, og ledelsesansvarlige i en juridisk person, der drives uden en direktion eller bestyrelse.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring. Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som

sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Finanstilsynet offentliggør i dag alene afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse, som anonymiseret resumé, jf. dog lovforslagets § 12, nr. 7. Godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres som udgangspunkt ikke.

Det foreslås i § 22, stk. 3, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4 stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnethedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Finanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra

afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 10 (§ 30, stk. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder)

Den gældende § 30 stk. 1, i lov om forbrugslånsvirksomheder fastlægger, hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i dag af bestemmelsen, at overtrædelser af § 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, kan straffes med bøde. Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs. Det gælder tilsvarende for indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed samt den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en virksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås i § 30, stk. 1, at ændre henvisningerne til § 4 således, at overtrædelser af § 4, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, straffes med bøde.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 4, stk. 2, med lovforslagets § 11, nr. 1, rykkes til stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 24 a, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 24 a, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuaren senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.

Det foreslås, at § 24 a, stk. 2, ophæves.

Bestemmelsen om, at bestyrelsen og aktuaren hver skal sende sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden for aktuarens afskedigelse eller fratrædelse, fremgår i dag både af loven og af § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1352 af 2. december 2013 om ansvarshavende aktuar i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet ikke længere findes flere forskellige steder. Den overlappende regulering har ikke medført en forkert anvendelse af bestemmelsen i praksis.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af retstilstanden.

Til nr. 2 (§ 24 d, stk. 4, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 24 d, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at visse ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke kan deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end Arbejdsmarkedets Tillægspension. Efter § 24 d, stk. 4, gælder der visse undtagelser herfra.

Bestemmelsen henviser til § 215 i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen blev ophævet med lov nr. 616 af 14. juni 2011 om ændring af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 24 d, stk. 4, 2. pkt., at fjerne henvisningen til § 215 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen ikke længere henviser til en ophævet bestemmelse.

Til nr. 3 (§ 25 r i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 25 r i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at en ekstern revisor og en intern revisionschef straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for Arbejdsmarkedets Tillægspensions fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har snævre forbindelser med, jf. definitionen i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 25 r at ændre »lov om finansiel virksomhed« til »lov om forsikringsvirksomhed«.

Med lov om forsikringsvirksomhed blev reguleringen af tværgående pensionskasser, livsforsikringselskaber og skadesforsikringselskaber m.v., udskilt af lov om finansiel virksomhed. Det indebærer bl.a., at forskellige definitioner, f.eks. definitionen på snævre forbindelser, som bestemmelsen i § 25 r henviser til nu, i dag findes i flere forskellige love. Da reglerne for Arbejdsmarkedets Tillægspension typisk udarbejdes så de svarer til, hvad der gælder for forsikringselskaber vurderes det hensigtsmæssigt at ændre henvisningen, så det er definitionen på snævre forbindelser i lov om

forsikringsvirksomhed, der henvises til fremfor definitionen i lov om finansiel virksomhed, der altså ikke længere regulerer forsikringselskaber.

Ændringen indebærer ingen materiel ændring.

Til nr. 4 (§ 26, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 26, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Finanstilsynet efter forhandling med beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes medlemmernes interesser varetages bedst muligt når Arbejdsmarkedets Tillægspension investerer sine aktiver, dvs. hvorledes kravene i § 26, stk. 1, opfyldes.

Det foreslås, at § 26, stk. 2, ophæves. Bemyndigelsen i § 26, stk. 2, er ikke udnyttet og der findes ikke behov for bemyndigelsen.

En lignende bemyndigelse til Finanstilsynet i forhold til forsikringselskaber har tidligere fremgået af § 158, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. § 158, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed blev ikke videreført i lov om forsikringsvirksomhed i forbindelse med, at forsikringsområdet i 2023 blev udskilt fra lov om finansiel virksomhed. Det skyldtes, at bemyndigelsen til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om, hvordan forsikringselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt, ikke havde været anvendt, og der ikke fandtes behov for bemyndigelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at § 26 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilpasses i forhold til de regler, der finder anvendelse for virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed. Der vil dermed ikke længere være bemyndigelse for Finanstilsynet efter forhandling med beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes medlemmernes interesser varetages bedst muligt, når Arbejdsmarkedets Tillægspension investerer sine aktiver.

Til nr. 5 (§ 26 b, stk. 1, nr. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 26 b, stk. 1 nr. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan investere sine aktiver i helejede dattervirksomheder, som har til formål at tilbyde administrative ydelser bortset fra formueforvaltning til pensionskasser og tilsvarende ordninger i livsforsikringselskaber, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Med lov om forsikringsvirksomhed blev reguleringen af

tværgående pensionskasser, livsforsikringselskaber og skadesforsikringselskaber m.v., udskilt af lov om finansiel virksomhed, og pensionskasser og livsforsikringselskaber er ikke længere omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 26 b, stk. 1, nr. 1, at ændre »lov om finansiel virksomhed« til »lov om forsikringsvirksomhed«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilpasses, så der henvises til de regler, der finder anvendelse for virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 6 (§ 26 b, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 26 b, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan investere sine aktiver i helt eller delvis ejede dattervirksomheder, som har til formål at drive finansiel virksomhed bortset fra forsikringsvirksomhed, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 26 b, stk. 3, at ændre »finansiel virksomhed bortset fra forsikringsvirksomhed« til »virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab«.

Den foreslåede ændring vil medføre en tilpasning, som tydeliggør hvilke virksomhedstyper der er tale om, hvilket vurderes at være hensigtsmæssigt i lyset af ændringen i lov om finansiel virksomhed af begrebet ”finansiel virksomhed”, herunder at forsikringselskaber ikke længere er en del af definitionen.

Tilpasningen indebærer ingen materiel ændring.

Til nr. 7 (§ 26 b, stk. 5, nr. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af den gældende § 26 b, stk. 5, nr. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan investere sine aktiver i helt eller delvis ejede dattervirksomheder, som har til formål at opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg.

Det foreslås i § 26 b, stk. 5, nr. 3, at der efter »fast ejendom« indsættes », skov«.

Ændringen foreslås i lyset af, at der foreslås en lignende ændring for så vidt angår forsikringselskaber omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, og da der er tradition for, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har samme investering-

smæssige muligheder, som virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Arbejdsmarkedets Tillægspension udover at investere deres aktiver i helt eller delvis ejede dattervirksomheder, som har til formål at opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg, også kan investere deres aktiver i helt eller delvis ejede dattervirksomheder med begrænset hæftelse, som har til formål at opføre, eje og drive skov. Begrebet ”at drive skov” dækker over et ejerskab af en skov, der inkluderer industriel skovdrift.

Arbejdsmarkedets Tillægspension vil ikke kunne eje og drive skov i selve Arbejdsmarkedets Tillægspension. De risici, som Arbejdsmarkedets Tillægspension påtager sig ved at drive skov, skal indkapsles tilstrækkeligt i en dattervirksomhed. Dattervirksomheden, hvori der drives skov, skal være et selskab med begrænset hæftelse. Aktiviteten kan således ikke drives som f.eks. et interessentskab eller på en anden måde, der medfører, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kommer til at hæfte for dattervirksomhedens forpligtelser.

Når aktiviteterne skal udøves i et datterselskab til Arbejdsmarkedets Tillægspension, betyder det, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har bestemmende indflydelse på virksomheden.

Når Arbejdsmarkedets Tillægspension har bestemmende indflydelse, og dermed driver skov, indebærer det andre risici end en investering uden ansvaret som ejer med bestemmende indflydelse. At drive skov er væsentligt forskelligt fra driften af Arbejdsmarkedets Tillægspension, og det stiller derfor krav til kompetencer og håndtering af risici. Det gælder også fremadrettet, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke kan påtage sig unødige risici eller risici, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke har kompetence til at sikre en forsvarlig styring af.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal være opmærksom på ledelsesstrukturen i dattervirksomheden og potentielle interessekonflikter forbundet med den bestemmende indflydelse. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal kunne håndtere den medfølgende risiko for væsentlige interessekonflikter, f.eks. i situationer, hvor der forekommer modstridende interesser, når ledelsen i Arbejdsmarkedets Tillægspension både har ansvaret for Arbejdsmarkedets Tillægspension og varetagelsen af medlemmernes interesser og derudover ansvar for at drive skov. Det driftsmæssige ansvar som ejer forsvinder ikke, hvis en anden virksomhed står for den løbende drift, f.eks. via outsourcing. Arbejdsmarkedets Tillægspensions ejerskab og drift af skov må ikke fjerne det nødvendige ledelsesmæssige fokus fra den primære forretning i Arbejds-

markedets Tillægspension, og derved risikere at medføre skade for medlemmerne.

Arbejdsmarkedets Tillægspension forvalter betroede midler, og Arbejdsmarkedets Tillægspension skal investere deres aktiver således, at medlemmernes interesser varetages bedst muligt. Arbejdsmarkedets Tillægspensions investering med bestemmende indflydelse i skov via en dattervirksomhed skal, som ved andre investeringer, være i overensstemmelse med reglerne om prudent person-princippet, jf. § 26 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Princippet indebærer bl.a., at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal investere sine aktiver, så medlemmernes interesser varetages bedst muligt, herunder sikre det bedst mulige afkast. Det betyder blandt andet, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal sikre klare rammer for risikopåtagelsen, sikre en tilpas grad af risikospredning og forhindre risici, f.eks. koncentrationsrisici og likviditetsrisici, der er i modstrid med medlemmernes interesser.

Den foreslåede ændring er begrænset til at drive skov og vil ikke medføre ændringer i øvrigt i forhold til Arbejdsmarkedets Tillægspensions muligheder og regler.

Til nr. 8 (§ 32 a, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Den gældende § 32 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter, hvilke overtrædelser af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 32 a, hvorefter artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og stk. 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning. Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Nedenfor er en uddybende beskrivelse af indholdet af de enkelte artikler.

Det vil gælde for Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), at det, der afgør, hvilke konkrete regler i forordningen der finder anvendelse, blandt andet er ATPs status, konkrete forretningsmodel og aktuelle produkter mv., jf. Folketings-tidende 2021-22, tillæg A, L 12 som fremsat, side 39. I lyset heraf vil eksempler på en strafbar handling under de enkelte bestemmelser nedenfor i visse tilfælde også afvige for indholdet af selve bestemmelsen.

I medfør af artikel 3, stk. 1, skal en finansiell markedsdeltager på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, er ATP. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke offentliggør oplysninger om sine politikker for integration af bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces på sin hjemmeside. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at de offentliggjorte oplysninger om politikkerne ikke indeholder oplysning om, hvorvidt og hvordan ATP integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.

Artikel 4, stk. 1-4, indeholder krav om, at finansielle markedsdeltagere på deres hjemmesider offentliggør oplysninger om integration af de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i deres investeringsbeslutninger.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra a, at hvor en finansiell markedsdeltager tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, skal denne på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra a, er ATP, hvis denne tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke offentliggør en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 4, stk. 1, litra b, at hvor en finansiell markedsdeltager ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau, skal den på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en klar begrundelse for, hvorfor denne ikke gør det, herunder hvor det er relevant oplysninger om, hvorvidt og hvornår den pågældende finansielle markedsdeltager agter at tage hensyn til sådanne negative indvirkninger.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 1, litra b, er ATP, hvis denne ikke tager hensyn til sådanne negative indvirkninger på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke offentliggør en begrundelse herfor på sin hjemmeside.

Artikel 4, stk. 2, indeholder krav til indholdet af de oplysninger, som en finansiell markedsdeltager skal give i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a. Det følger af artikel 4, stk. 2, litra a og b, at oplysningerne mindst skal

inkludere oplysninger om den finansielle markedsdeltagers politikker for identificering og prioritering af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og -indikatorer og en beskrivelse af de vigtigste negative bæredygtighedsvirkninger og eventuelle dertil knyttet tiltag, der er truffet, eller, hvor det er relevant, planlagt. Videre følger det af artikel 4, stk. 2, litra c og d, at oplysningerne mindst skal inkludere kortfattede sammenfatninger af politikker for aktivt ejerskab og en henvisning til den finansielle markedsdeltagers overholdelse af adfærdskodekser for ansvarlig forretningsskik og internationalt anerkendte standarder for due diligence og rapportering, og hvor det er relevant, deres grad af tilpasning til Parisaftalens mål.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, er ATP, hvis denne tager hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Den strafbare handling består eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan ATP skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf det fremgår, at ATP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 4, stk. 3, 1. pkt., indeholder krav om, at en finansiell markedsdeltager, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte, skal på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på virksomhedsniveau. Det fremgår af stk. 3, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, er ATP, hvis ATP overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte opgjort i forhold til de ansatte, der er involveret i aktiviteter, der vedrører ATP's pensions- og investeringsvirksomhed, som disclosureforordningen finder anvendelse på. For artikel 4, stk. 3, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at ATP ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sine due-diligence politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 3, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288

af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan ATP skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at ATP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det følger af artikel 4, stk. 4, 1. pkt., at en finansiell markedsdeltager, der er modervirksomhed i en stor koncern, og som på koncernens starttidspunkt på konsolideret niveau overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde en erklæring om sine due diligence-politikker med hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Det fremgår af artikel 4, stk. 4, 2. pkt., at erklæringen mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, er ATP, hvis denne er modervirksomhed i en stor koncern, der overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte. Den strafbare handling i stk. 4, 1. pkt., består eksempelvis i, at ATP, ikke offentliggør og opretholder en erklæring om sin due diligence-politikker med hensyn til disse indvirkninger på sin hjemmeside. For artikel 4, stk. 4, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at erklæringen ikke indeholder de oplysninger der fremgår af skema 1, bilag I, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, der indeholder formatet for, hvordan ATP skal offentliggøre erklæringen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a, herunder de oplysninger der fremgår af stk. 2. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at oplysningerne i nævnte skema 1, bilag I, er vildledende og derfor i modstrid med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i ovennævnte delegerede forordning, hvoraf fremgår, at ATP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Det fremgår af artikel 5, stk. 1, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal medtage i deres aflønningspolitikker oplysninger om, hvordan disse politikker er i overensstemmelse med integrationen af bæredygtighedsrisici og offentliggøre disse oplysninger på deres hjemmeside.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, er ATP. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP, i sin aflønningspolitik, ikke medtager en beskrivelse af, om og i givet fald, hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med ATPs integrationen af

bæredygtighedsrisici. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at ATP, hvor aflønningspolitikken er i overensstemmelse med ATPs integration af bæredygtighedsrisici, ikke beskriver sammenhængen mellem aflønningspolitikken og ATPs integration af bæredygtighedsrisici. Et sidste eksempel kan være, at ATP ikke offentliggør oplysninger herom på sin hjemmeside.

Det fremgår af artikel 5, stk. 2, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger skal indgå i de aflønningspolitikker, som finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal fastlægge og opretholde i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, er ATP. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke i den aflønningspolitik, som ATP skal udarbejde i overensstemmelse med § 23 b i ATP-loven, og § 5 i bekendtgørelse nr. 1216 af 10. oktober 2018 om lønpolitik og aflønning i Arbejdsmarkedets Tillægspension, medtager en beskrivelse af, hvorvidt og hvordan aflønningspolitikken er i overensstemmelse med virksomhedens integrationen af bæredygtighedsrisici.

Artikel 6 indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere.

I medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, skal en finansiell markedsdeltager oplyse om måden, hvorpå bæredygtighedsrisici integreres i investeringsbeslutningerne for det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, at den finansielle markedsdeltager også skal vurdere den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet for det specifikke produkt og oplyse om resultatet af denne vurdering.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, er ATP. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, består den strafbare handling eksempelvis i, at de oplysninger, som ATP giver i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, om hvordan ATP integrerer bæredygtighedsrisici i investeringsbeslutninger, ikke retvisende afspejler, hvordan ATP faktisk integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra b, består den strafbare handling eksempelvis i, at ATP udelader at oplyse om den sandsynlige indvirkning af bæredygtighedsrisici på afkastet.

Det fremgår videre af artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, at hvis en finansiell markedsdeltager anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for ikke at være relevante for produktet, skal denne i den i første afsnit omhandlede beskrivelser omfatte en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, 2. afsnit, er ATP, hvis denne ikke anser bæredygtighedsrisici på produktniveau for at være relevante. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke giver en klar og koncis redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 6, stk. 3, indeholder krav til finansielle markedsdeltageres og finansielle rådgivers præsentation af de omhandlede oplysninger i stk. 1 og 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 6, stk. 3, er ATP. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP ikke medtager en beskrivelse af måden, hvorpå ATP integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutninger på en måde der er lettilgængelig i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning 2022/1288 af 6. april 2022.

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, litra a, at en finansiell markedsdeltager, i de oplysninger, som denne giver efter artikel 6, stk. 3, skal omfatte en klar og begrundet redegørelse for, hvorvidt og i givet fald hvordan, et finansielt produkt tager hensyn til produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Videre fremgår det af stk. 1, 1. afsnit, litra b, at oplysningerne skal indeholde en erklæring om, at oplysninger om produktets vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer er tilgængelig i de oplysninger, som skal gives i henhold til artikel 11, stk. 2.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, er ATP. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP i de oplysninger, der skal gives for et produkt efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, ikke medtager en redegørelse for, hvorvidt og i givet fald, hvordan et pensionsprodukt, tager de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer i betragtning.

Det fremgår af artikel 7, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, for hvert finansielt produkt omfatte en erklæring om, at denne ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer og årsagerne hertil.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, er ATP, hvis denne anser bæredygtighedsrisici for ikke at være relevante for produktet. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP, i de oplysninger, der skal gives for et produkt, ikke omfatter en erklæring om, at produktet ikke tager hensyn til investeringsbeslutningers negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at erklæringen ikke indeholder en redegørelse for årsagerne hertil.

Artikel 8, stk. 1-2a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser på produktniveau for finansielle markedsdeltagere, der udbyder finansielle produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Det forudsættes, at de virksomheder, der investeres i følger god ledelsespraksis.

Det fremgår af artikel 8, stk. 1, litra a, at hvor et finansielt produkt blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3 omfatte, hvordan de pågældende karakteristika opfyldes. Videre følger det af artikel 8, stk. 1, litra b, at hvis der er angivet et indeks som referencebenchmark for det finansielle produkt, skal de oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, omfatte oplysninger om, hvorvidt og hvordan dette indeks er i overensstemmelse med de pågældende karakteristika.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, er ATP for så vidt angår produkter, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika. Den strafbare handling består eksempelvis i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2, at en finansiell markedsdeltager, der anvender et referencebenchmark til at måle de pågældende karakteristika, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indeks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, der blandt andre karakteristika fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller en kombination af disse karakteristika, hvor der er angivet et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP i de oplysninger, der skal gives efter artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, ikke angiver hvor den metode, der er anvendt til beregning af det i stk. 1, litra b, omhandlede indeks, kan findes.

Det fremgår af artikel 8, stk. 2a, at en finansiell markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen), i de oplysninger, som skal gives i henhold til nærværende forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 8, stk. 2a, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter i henhold til artikel 6 i taksonomiforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP for så vidt angår et pensionsprodukt som omhandlet i artikel 6 i taksonomiforordningen, ikke medtager følgende erklæring i bilag II, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022: ”EU-klassificeringssystemet fortsætter et princip om ikke at gøre væsentlig skade, hvorved investeringer, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, ikke i væsentlig grad bør skade målene i EU’s klassificeringssystem, og der er specifikke EU-kriterier. Princippet om ikke at gøre væsentlig skade gælder kun for de investeringer, der ligger til grund for det finansielle produkt, og som tager højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. De investeringer, der ligger til grund for den tilbageværende andel af dette finansielle produkt, tager ikke højde for EU-kriterierne for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Andre bæredygtige investeringer må heller ikke i væsentlig grad skade miljømæssige eller sociale mål.”

Artikel 9, stk. 1-4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som mål.

Artikel 9, stk. 1, omhandler den situation, hvor produktet angiver et indeks som referencebenchmark. Her skal de prækontraktuelle oplysninger, der gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal ledsages af oplysninger om, hvordan det angivne indeks er tilpasset de pågældende mål samt en redegørelse for, hvorfor og hvordan det angivne indeks, der er tilpasset dette mål, afviger fra et bredt markedsindeks.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 1, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, der har bæredygtig investering som sit mål og anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 9, stk. 1, ikke præsenteres i overensstemmelse med formatet der fremgår af bilag III, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022.

Artikel 9, stk. 2, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for produkter, der har bæredygtig investering som sit mål, og hvor der ikke er angivet et indeks som referencebenchmark. Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningerne, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal omfatte en redegørelse for, hvordan dette mål nås.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, der har bæredygtig investering som sit mål, og ikke anvender et indeks som reference benchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP, i de oplysninger der skal gi-

ves i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, ikke omfatter en redegørelse for, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, herunder hvilke tiltag, ATP gør for at sikre, at de bæredygtige investeringsmål nås. Den strafbare handling kan eksempelvis også bestå i, at ATP i sin redegørelse giver vildledende oplysninger om, hvordan de bæredygtige investeringsmål skal nås, jf. artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1288 af 6. april 2022, hvoraf det fremgår, at ATP skal give de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning, gratis og på en måde, der er let tilgængelig, ikke-diskriminerende, fremtrædende, enkel, koncis, forståelig, rimelig, klar og ikke vildledende.

Artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser, for finansielle markedsdeltager, der udbyder, et produkt, der har et specifikt mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, der i så fald skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 2, skal omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan der sikres målet om lav CO₂-emissionseksposering med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 1. afsnit, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Den strafbare handling består eksempelvis i, at hvis ATP for så vidt angår et pensionsprodukt, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, omfatter en detaljeret redegørelse for, hvordan det bæredygtige mål om lav CO₂-emissionseksposering sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, at hvor der i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ikke foreligger et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark, skal de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, uanset nærværende artikels stk. 2, omfatte en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-emissioner sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 3, 2. afsnit, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, der har specifikke mål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner. Et eksempel på den strafbare handling består i, at hvis ATP anvender et Paristilpasset EU-benchmark i et aktivt forvaltet produkt, der har et bæredygtigt investeringsmål om reduktion af CO₂-/GHG-emissioner, ikke i de oplysninger der skal gives i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, medtager en detaljeret redegørelse for, hvordan den fortsatte indsats for at nå målet om at reducere CO₂-/

GHG-emissioner, sikres med henblik på at nå Parisaftalens langsigtede mål for den globale opvarmning.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der har bæredygtig investering som sit mål, eller en reduktion af CO₂-emissioner som sit mål, og hvor der er angivet et indeks som benchmark, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1 og 3, skal medtage en angivelse af, hvor den metode, der er anvendt til beregning af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede indekser, og af de i nærværende artikels stk. 3, 2. afsnit, omhandlede benchmarks, kan findes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, der har bæredygtig investering eller en reduktion af CO₂-/GHG-emissioner som sit mål og som anvender et indeks som referencebenchmark. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP for så vidt angår et pensionsprodukt, i de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, ikke oplyser, hvor den metode, der er anvendt til beregning af det omhandlede benchmark, kan findes.

Artikel 9, stk. 4a, indeholder prækontraktuelle oplysningsforpligtelser for den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, som bidrager til et miljømål. Det fremgår af bestemmelsen, at den finansielle markedsdeltager i de oplysninger, der i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 3, skal gives, skal medtage de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 i taksonomiforordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 9, stk. 4a, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, som bidrager til et miljømål i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 eller 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP for så vidt angår et pensionsprodukt der er omfattet af artikel 9, stk. 1, der bidrager til et miljømål i denne forordnings artikel 2, stk. 17, forstand, i de oplysninger der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, ikke medtager en angivelse af minimumsandelen af investeringer i miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, der er i porteføljen i overensstemmelse med artikel 5, 2. afsnit i taksonomiforordningen.

Det fremgår af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, at den finansielle markedsdeltager, der udbyder et finansielt produkt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, 2 og 3, på sin hjemmeside skal offentliggøre og opretholde, en beskrivelse af de miljømæssige eller sociale karakteristika eller det bæredygtige investeringsmål. Den finansielle markedsdeltager skal også på sin hjemmeside offentliggøre og opretholde oplysninger om blandt andet hvilke metoder, der er anvendt til at vurdere, måle og overvåge de miljømæssige eller sociale karakteristika eller indvirkningen af de

bæredygtige investeringer, der er udvalgt til det finansielle produkt. Videre følger det af artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, litra c og d, at den finansielle markedsdeltager på hjemmesiden skal offentliggøre og opretholde på hjemmeside de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 og 9 samt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, er ATP for så vidt angår produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP, for så vidt angår et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, ikke offentliggør og opretholder på sin hjemmeside en beskrivelse af de enkelte miljømæssige eller sociale karakteristika. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at ATP på sin hjemmeside ikke offentliggør og opretholder en beskrivelse af, hvordan ATP vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til pensionsproduktet.

I medfør af artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, skal de oplysninger der gives i henhold til artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, være klare, koncise og forståelige for investorer. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsen, at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, der er korrekt, rimelig, klar, ikke vildledende, enkel og koncis og på et fremtrædende lettilgængeligt sted på hjemmesiden.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, er ATP for så vidt angår produkter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika eller har bæredygtig investering som sit mål. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP for så vidt angår et produkt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke på sin hjemmeside offentliggør og opretholder en klar, koncis, ikke vildledende og forståelig beskrivelse af, hvordan ATP vurderer, måler og overvåger de miljømæssige eller sociale karakteristika, der er udvalgt til pensionsproduktet. Et andet eksempel på den strafbare handling består i, at ATP på sin hjemmeside ikke offentliggør oplysninger i artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, på et fremtrædende lettilgængeligt sted.

Artikel 11, stk. 1 og 2, indeholder oplysningsforpligtelser i periodiske rapporter for finansielle markedsdeltagere.

Artikel 11, stk. 1, indeholder en række krav til de oplysninger, som den finansielle markedsdeltager, skal medtage i sine periodiske rapporter.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 1, er ATP for så vidt angår pensionsprodukter, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP for så vidt angår et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager en beskrivelse af i hvilket omfang de

miljømæssige eller sociale karakteristika er opfyldt i den periodiske rapport omhandlet i denne bestemmelses stk. 2.

Artikel 11, stk. 2, indeholder krav til præsentationen af de omhandlede oplysninger i artikel 11, stk. 1.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, er ATP for så vidt angår et pensionsprodukt, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, eller artikel 9, stk. 1, 2 og 3. Den strafbare handling består eksempelvis i, ATP for så vidt angår et pensionsprodukt omfattet af artikel 8, stk. 1, ikke medtager de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i den skabelon der fremgår af bilag IV i den delegerede forordning (EU) 2022/1288, til årsrapporten omhandlet i § 25 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. artikel 50, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) 2022/1288.

Det fremgår af artikel 12, stk. 1, 1. pkt., at en finansiell markedsdeltager skal sikre, at alle oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, holdes ajour. Videre fremgår det af artikel 12, stk. 1, 2. pkt., at en finansiell markedsdeltager, der ændrer i de oplysninger der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10, skal offentliggøre på samme hjemmeside en klar redegørelse for ændringen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 12, stk. 1, er ATP, når denne offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, 5 eller 10. For artikel 12, stk. 1, 1. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at ATP, der offentliggør oplysninger i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke ajourfører oplysningerne. For artikel 12, stk. 1, 2. pkt., består den strafbare handling eksempelvis i, at ATP, der ændrer i oplysningerne offentliggjort i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, ikke offentliggør på samme hjemmeside en klar redegørelse for, årsagerne til hvorfor virksomheden har foretaget ændringen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, at en finansiell markedsdeltager eller en finansiell rådgiver skal sikre, at dennes markedsføringskommunikation ikke er i strid med de oplysninger, der gives i henhold til forordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, er ATP, der kommunikerer om produkter omfattet af disclosureforordningen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at ATP i sin markedsføringskommunikation af et pensionsprodukt omfattet af artikel 9, stk. 1, giver oplysninger, der er i strid med de oplysninger, der er offentliggjort på ATPs hjemmeside i henhold til artikel 10, stk. 1, vedrørende produktet.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger i lovforslagets 2.44.

Overtrædelser af disclosureforordningen kan ske af både fysiske og juridiske personer. I de situationer, hvor ansvarssubjektet er en virksomhed, vil det være udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, hvis den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Et eksempel på hvornår virksomheden kan udvise grov uagtsomhed består i, at virksomhedens oplysninger i medfør af artikel 6, stk. 1, 1. afsnit, litra a, om hvordan denne integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger, er vildledende, idet det viser sig, at virksomheden reelt ikke integrerer bæredygtighedsrisici i sine investeringsbeslutninger. For virksomheder under stiftelse vil ansvarssubjektet være de personer, der stifter virksomheden, da en virksomhed under stiftelse ikke kan være ansvarssubjekt.

Fastsættelsen af bødestraffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Bødeniveauet vil derfor tage hensyn til hvorvidt der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 4, stk. 3, i lov om ejendomscreditselskaber)

Den gældende § 4 i lov om ejendomscreditselskaber fastsætter, at et medlem af bestyrelsen og direktionen i et ejendomscreditselskab skal have fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i det pågældende selskab.

I medfør af § 5, stk. 2, finder § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve. Med lovforslaget sættes de pågældende bestemmelser også i kraft den ansvarlige for kreditgivningen, jf. lovforslagets § 14, nr. 3.

Det følger af § 4, stk. 3, at ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomscreditselskab lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Det foreslås i § 4, stk. 3, efter »pantebrevshandel« at indsætte »og den ansvarlige person for kreditgivning«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 14, nr. 2, som sætter § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, i kraft for den ansvarlige person for kreditgivning.

Den foreslåede indebærer, at ved vurderingen af om den

ansvarlige person for kreditgivning lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Til nr. 2 (§ 4, stk. 4-6, i lov om ejendomscreditselskaber)

Den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1 og stk. 2, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i et ejendomscreditselskab. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve.

Egnetheds- og hæderlighedskravene skal være opfyldt ved indtræden og løbende til enhver tid.

Det følger i dag af praksis på området, at et bestyrelsesmedlem eller en direktør i forbindelse med deres tiltrædelse afgiver de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet, som vurderer, om kravene til egnethed og hæderlighed er opfyldt. Denne proces følger alene af praksis og fremgår dermed ikke af lov om ejendomscreditselskaber. Hvis der ansøges om tilladelse til at drive virksomhed omfattet af loven fremgår det af § 3, stk. 3, at ansøgning skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i for opnåelse af tilladelsen er opfyldt.

Det foreslås at indsætte følgende nye bestemmelser som stk. 4-6 i § 4 i lov om ejendomscreditselskaber. Det gældende § 4, stk. 4, bliver herefter stk. 7.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et ejendomscreditselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at ledelsesmedlemmer opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 4, stk. 1 og 2, i forbindelse med at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et ejendomscreditselskab. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen materielle ændringer.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan i forbindelse med deres tiltrædelse vælge at udfylde et oplysningsskema via virk.dk, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 4, stk. 1 og 2, i forhold til den konkrete stilling. Når Finanstilsynet har modtaget alle relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende ledelsesmedlem opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.*, fastsætter, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en lovfæstning af Finanstilsynet praksis og afgørelseskompetence. Det er en betingelse for, at et ledelsesmedlem i et ejendomscreditselskab kan indtræde i virksomheden, at Finanstilsynet kan egnetheds- og hæderlighedsgodkende vedkommende. Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. Inden Finanstilsynet afslår en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges efterfølgende for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse i medfør af § 12, stk. 6, i lov om ejendomscreditselskaber, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og den person som afgørelsen vedrører, jf. § 16 i lov om ejendomscreditselskaber.

Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed kan påklages til Erhvervsankenævnet af sagens parter. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter *stk. 1 og 3* kunne forlanges indbragt for domstolene i medfør af det foreslåede § 14, stk. 7, jf. lovforslagets § 14, nr. 5.

Det foreslåede *stk. 5* fastsætter, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i *stk. 2*, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet ikke efter udløbet af varigheden kan inddrage de forhold, der lå til grund for afslaget. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varighed, på ny vil skulle ansøge Finanstilsynet om godkendelse at tiltræde et nyt hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for reglen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor. Hvis et ledelsesmedlem, der vurderes ikke-hæderlig, kort efter afgørelsen herom foreligger, kan indtræde som ledelsesmed-

lem i en anden finansiel virksomhed, vil tilliden blive svækket. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

Udmålingen af varigheden inden for rammerne af *stk. 5* vil være overladt til Finanstilsynets skøn, og vil bero på en konkret vurdering af de forhold, der lægger til grund for afgørelsen.

I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede *stk. 5* vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører forskellige typer af forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpene for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i *4, stk. 2*, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet skal derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre grove overtrædelser i samme sag kan være skærpene i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særligt alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil forhold, som er ældre end ti år, ikke kunne inddrages i en vurdering af en persons hæderlighed. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end ti år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Som eksempler på alvorlige forhold kan nævnes svindel, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens regler eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af § 4, stk. 2, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis

Finanstilsynet ved vurderingen af en persons adfærd skal kunne inddrage forhold, som går længere tilbage end ti år.

Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundet afgørelsen, vil Finanstilsynet også skulle lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det vil bero på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerede forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. § 4, stk. 1, nr. 2, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Ud over en konkret vurdering af grovheden af forholdene vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågældende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover vil tidsaspektet også have betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid efter en konkret vurdering vil kunne føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne

være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet.

Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden.

Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed.

Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden til ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end ti år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik, forsætlig tilsidesættelse af hvidvasklovens krav eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tillidsbrud.

Generelt kan siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende inden for en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed på det finansielle område.

Det foreslåede *stk. 6* fastsætter, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den

pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser for, at en direktør et ejendomskreditselskab kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i stk. 1. Med den foreslåede ændring kan Finanstilsynet dermed vurdere, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i stk. 1, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke helt har de tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes i forhold til eller, hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at man tiltræder stillingen med det samme, men hvor den pågældende er under oplæring. I begge tilfælde vil Finanstilsynet kun træffe betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen. Dette kunne eksempelvis være, hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i stk. 1.

Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan være en betingelse om, at den pågældende skal gennemgå en konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om eller en rolle på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i den pågældende virksomhed, og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde, såsom hvidvaskforebyggelse, risikostyring m.v. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er tilstede hos andre personer i direktionen. I så fald vil ansøgeren kunne godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen, og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid.

Et tredje eksempel kunne være et tilfælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. God-

kendelse til slutstillingen vil kunne gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at de pågældende virksomheder varierer i størrelse og kompleksitet. Der skal tages hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til at løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter § 4, stk. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser vil skulle fastsættes med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede. Betingelserne skal dermed opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, eksempelvis gennemfører den nødvendige uddannelse, træning eller andre afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne skal fastsættes på en måde, så Finanstilsynet vil kunne vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet skal ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende

opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 4, stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede vil ikke ændre på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør som ikke opfylder de fastsatte betingelser efter fristens udløb, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i § 4, stk. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvis det vurderes, at den pågældende inden for en rimelig frist kan opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder.

Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse vil som udgangspunkt være det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordre, at direktøren indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring, herunder henset til sin betingede godkendelse, som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Til nr. 3 (§ 4, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det fremgår af § 4, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 2, i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse, og om forhold nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres. Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab er forpligtet til at meddele Finanstilsynet en række oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 og 2, når de indtræder i et ejendomskreditselskab og om forhold nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres. Forpligtelsen gælder i dag ikke for den ansvarlige person for kreditgivning.

Det foreslås i § 4, stk. 4, som bliver til stk. 7, jf. lovforslagets § 14, nr. 3, at der efter »pantebrevshandel« indsættes »og den ansvarlige person for kreditgivning«.

Efter det foreslåede udvides oplysningspligten til også at gælde for den ansvarlige person for kreditgivning.

Det foreslåede indebærer, at den ansvarlige person for kreditgivning skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med dennes indtræden i ejendomskreditselskabet og om forhold nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres. Med det foreslåede sikres det, at der gælder den samme oplysningspligt for den ansvarlige for kreditgivning i et ejendomskreditselskab som for den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 14, nr. 5, som sætter dele af § 4 i kraft for den ansvarlige person for kreditgivning i et ejendomskreditselskab.

Til nr. 4 (§ 5, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, i lov om ejendomskreditselskaber, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke må være pålagt eller blive pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, denne lov, anden finansiell lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, og ikke må have udvist eller udvise en adfærd, som giver grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det følger af § 4, stk. 4, i lov om ejendomskreditselskaber, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Det følger af § 5, stk. 2, at § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve.

Det foreslås i § 5, stk. 2, at ændre »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve« til »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, 5 og 7, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige person for handel med pantebreve og den ansvarlige person for kreditgivning«.

Med det foreslåede vil det nye stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 14, nr. 2, også finde anvendelse på den ansvarlige person for handel med pantebreve og den ansvarlige person for kreditgivning.

Med det foreslåede vil den ansvarlige person for kreditgivning i et ejendomskreditselskab også blive omfattet af hæderlighedskravene i § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, samt omfattet af § 4, stk. 4, 5 og 7. Det følger af bemærkninger til lov nr. 154 af 21. april 2015, at med henblik på at gennemføre boligkreditdirektivets bestemmelser indsættes tillige regler om, at der skal udpeges en ansvarlig for kreditgivning på samme måde, som det i dag gælder, at der skal udpeges en person, som er ansvarlig for handel med pantebreve. Denne person skal opfylde krav til egnethed og hæderlighed, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 154, som fremsat, side 56. Henset til disse bemærkninger må det bero på en fejl, at den ansvarlige person for kreditgivning i et ejendomskreditselskab i dag ikke er forpligtet til at opfylde hæderlighedskrav. Med den foreslåede ændring af § 5, stk. 2, vil den ansvarlige person for kreditgivning i et ejendomskreditselskab fremover skulle opfylde hæderlighedskravene i § 4, stk. 2, nr. 1 og 3.

Til nr. 5 (§ 14, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 14, stk. 5, i lov om ejendomskreditselskaber, at påbud meddelt i henhold til stk. 1, 2 og 4, kan af ejendomskreditselskabet eller den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Bestemmelsen indebærer, at et påbud til et ejendomskreditselskab om afsættelse af en direktør et påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv kan forlanges indbragt for domstolene af Finanstilsynet. Et afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse kan imidlertid ikke kræves indbragt af for domstolene af Finanstilsynet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 14, stk. 7. Efter den foreslåede bestemmelse følger, at afgørelser i sager efter § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1 og 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, som træffes efter § 4, stk. 4, kan af ejendomskreditselskabet og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslåede indebærer en ret for sagens parter til at anmode Finanstilsynet om at indbringe et afslag på en egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse for domstolene. Det foreslåede om, at anmodning ikke har opsættende virkning, skal sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed.

Forslaget medfører, at retsstillingen for virksomheder og personer, som får et afslag på en egnetheds- og hæderlig-

hedsansøgning, bliver den samme som for virksomheder og personer, hvor Finanstilsynet påbyder en direktør afsat af virksomheden eller påbyder et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i ansøgningssager, idet sagens parter foruden muligheden for at indbringe et afslag for Erhvervsankenævnet kan anmode om at sagen indbringes for domstolene på Finanstilsynets foranledning.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 5, 3. pkt., i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af § 15, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 6, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til et ejendomskreditselskab under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af ejendomskreditselskabets navn, jf. dog stk. 5. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v.

Det følger af § 15, stk. 2, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et ledelsesmedlem ikke opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Det følger af § 12, stk. 6, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med lov om ejendomskreditselskaber med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. I en sag om afslag på en ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller i en påbudssag om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, hvor et ledelsesmedlem ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynets offentliggørelsespligt indskrænkes i medfør af § 15, stk. 5, hvis særlige hensyn gør sig gældende. Undtagelserne til offentliggørelsespligten omfatter imidlertid ikke Finanstilsynets negative afgørelser på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse eller sager, hvor overtrædelse af kravene medfører et påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, jf. § 14.

Finanstilsynet offentliggør derfor i dag, som resume i anonymiseret form, Finanstilsynets afslag på ansøgninger om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse. På samme vis offentliggør Finanstilsynet afgørelser, hvor en virksomhed påbydes at afsætte et ledelsesmedlem eller et bestyrelsesmedlem påbydes at nedlægge sit hverv.

Det foreslås i § 15, stk. 5, 3. pkt., at der skal ikke ske offentliggørelse efter stk. 2 om kravene i § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1 og 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 14 for overtrædelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke længere skal offentliggøre afslag på en ansøgning om egnetheds og hæderlighedsgodkendelse til et ledelsesmedlem samt til den ansvarlige person for handel med pantebrev og den ansvarlige person for kreditgivning i et ejendomscreditselskab.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på, at Finanstilsynet fortsat skal offentliggøre et påbud til en virksomhed om at afsætte en direktør, der ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 14, hvis de pågældende krav er overtrådt. Det samme gælder i forhold til påbud til et bestyrelsesmedlem om at nedlægge sit hverv. Påbuddet vil blive offentliggjort som et resume i anonymiseret form.

Der skal ske offentliggørelse, når påbuddet om en persons afsættelse eller nedlæggelse af sit hverv ikke længere kan appelleres, og hvis offentliggørelsen sker forud for dette tidspunkt, skal der ved offentliggørelsen hurtigst muligt medfølge oplysninger om appelstatus og resultatet heraf.

Forslaget vil sikre ensartede regler på tværs af den finansielle regulering.

Til nr. 7 (§ 15, stk. 8, i lov om ejendomscreditselskaber)

Den gældende § 15 i lov om ejendomscreditselskaber fastlægger offentliggørelsesregler for Finanstilsynets afgørelser.

Finanstilsynet offentliggør i dag afslag på fit and proper-godkendelse, samt påbud om afsættelse eller nedlæggelse af et hverv, som anonymiseret resume, jf. dog lovforslagets § 14, nr. 6. Godkendelse af ledelsesmedlemmer offentliggøres som udgangspunkt ikke.

Den gældende § 4, stk. 1, i lov om ejendomscreditselskaber fastsætter krav om egnethed for bestyrelsen og direktionen i ejendomscreditselskab.

Den gældende § 5, stk. 1, 3. pkt., i lov om ejendomscreditselskaber fastsætter desuden et egnethedskrav for den ansvarlige person for handel med pantebrev og den ansvarlige person for kreditgivning.

Ved vurdering af en kandidats egnethed inddrager Finanstilsynet særligt oplysninger om kandidatens uddannelse og tidligere erhvervs erfaring.

Oplysningerne udgør i en databeskyttelsesretlig sammenhæng almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Almindelige personoplysninger er ikke klassificeret som følsomme personoplysninger. Almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 kan bl.a. behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Omfattet af litra e er bl.a. den behandling, som sker i retsinformationssystemer med henblik på at informere offentligheden om lovgivning, retspraksis m.v.

Det foreslås i § 15, stk. 8, at Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, 3. pkt., i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Redegørelsen vil have fokus på positive egnhedsafgørelser og kan f.eks. laves som en kommenteret beskrivelse af den retningskabende praksis på området samt dertil knyttede udtalelser af vejledende karakter, som kan bidrage til at afstemme forventningerne mellem virksomhederne og Finanstilsynet med hensyn til, hvordan konkrete sager vurderes. Finanstilsynet kan inddrage de afgørelser, som vurderes at bidrage til at øge kendskabet til Finanstilsynets praksis. Inddragelse af relevante afgørelser vil ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte afgørelses relevans. Ved udarbejdelse af redegørelsen skal Finanstilsynet i videst mulig udstrækning søge at anonymisere personoplysninger, så de fysiske og juridiske personer, som oplysningerne vedrører, ikke kan identificeres.

Redegørelsen forventes at indeholde visse almindelige personoplysninger fra egnethedsvurderingerne, idet vurderingen heraf i høj grad er baseret på en konkret, individuel vurdering af, om kandidatens samlede viden, faglige kompetencer og erfaring matcher, hvad der må forventes for at kunne varetage den pågældende stilling. Det vurderes som udgangspunkt vanskeligt at give et retvisende billede af praksis uden at redegøre for alle de forhold, der er lagt vægt på i den konkrete vurdering. Idet afgørelserne er så konkret begrundet i konkrete oplysninger om kandidaten, kan det i praksis være vanskeligt at anonymisere omtalen af sagen tilstrækkeligt.

I sager om positive egnethedsvurderinger vil der som udgangspunkt være tale om almindelige personoplysninger, som indgår i en begunstigende forvaltningsakt, og det vil dermed være tilstrækkeligt, at Finanstilsynet sikrer en anonymisering i form af, at det ikke umiddelbart er muligt for tredjeparter i offentligheden uden særlig tilknytning til sagen at genkende den pågældende.

I redegørelsen kan indgå oplysninger om de kriterier, Fi-

nanstilsynet tillægger vægt i negative egnethedsafgørelser, hvis dette vurderes at være relevant for virksomhederne og kandidater. Når der i redegørelsen inddrages kriterier fra afgørelser eller vejledning, hvor kandidaten ikke vurderes egnet, vil Finanstilsynet sikre, at omtalen heraf er anonymiseret, så den fysiske person, som sagen vedrører, ikke kan identificeres. Hvis det ikke vurderes muligt at sikre en effektiv anonymisering, vil sagen og oplysningerne ikke indgå i redegørelsen.

Redegørelsen er ikke obligatorisk. En redegørelse vil derfor kun udarbejdes, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.

Til nr. 8 (§ 22, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Den gældende § 22 i lov om ejendomskreditselskaber fastlægger, hvilke overtrædelser af loven, som kan straffes med bøde. Det følger i den forbindelse af § 22, stk. 2, at med bøde straffes den, som undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 4, stk. 4, § 5, stk. 2, og § 17.

Det følger af § 4, stk. 4, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres. Med lovforslagets § 14, nr. 4 omfattes den ansvarlige for kreditgivning tilsvarende af bestemmelsen.

Det indebærer, at det er strafbart, hvis et ledelsesmedlem eller den ansvarlige for pantebrevshandel eller kreditgivning ikke informerer Finanstilsynet om, at vedkommende efter sin godkendelse f.eks. bliver idømt et strafferetligt ansvar eller begæres konkurs, jf. § 4, stk. 4, som med lovforslagets § 14, nr. 1, bliver til § 14, stk. 7.

Det foreslås i § 22, stk. 2, at ændre henvisningen til § 4, stk. 4, til § 4, stk. 7.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse, som skyldes, at § 4, stk. 4, med lovforslaget rykkes til § 4, stk. 7.

Forslaget indebærer ingen materielle ændringer.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 3, stk. 2, nr. 4, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere)

Den gældende § 3, stk. 1, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere fastsætter, at virksomheder, der udfører

kreditserviceringsaktiviteter, skal have tilladelse af Finanstilsynet som kreditservicevirksomhed.

Den gældende § 3, stk. 2, oplister hvilke betingelser, der skal være opfyldt for, at en virksomhed kan opnå tilladelse til at udøve kreditservicevirksomhed.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *nr. 4 i § 3, stk. 2*. De gældende bestemmelser i § 3, stk. 2, nr. 4-6, bliver herefter § 3, stk. 2, nr. 5-7.

Det foreslås i § 3, stk. 2, *nr. 4*, at virksomhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene i § 7 a.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er en betingelse for at opnå tilladelse efter § 3, at virksomhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige i virksomheden opfylder krav om kollektiv egnethed. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 7 a, jf. lovforslagets § 15, nr. 6, hvorefter bestyrelsen eller de ledelsesansvarlige i en kreditservicevirksomhed skal opfylde krav om kollektiv egnethed.

Finanstilsynet vil i medfør af den gældende § 8, stk. 1, nr. 5, i særligt grove tilfælde kunne inddrage tilladelsen hos en kreditservicevirksomhed, hvor bestyrelsen eller de ledelsesansvarlige ikke opfylder kravet til kollektiv egnethed og derfor ikke er i stand til at sikre en kompetent og ansvarlig drift.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 1, nr. 6, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere)

Det gældende § 5, stk. 1, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere fastsætter, at ansøgning om tilladelse efter §§ 3 og 4 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne for meddelelse af tilladelse er opfyldt. Ansøgningen skal ledsages af oplysninger og dokumentation som oplyst i § 5, stk. 1, nr. 1-10.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *nr. 6 i § 5, stk. 1*. De gældende bestemmelser i § 5, stk. 1, nr. 6-10, bliver herefter § 5, stk. 1, nr. 7-11.

Det foreslås i § 5, stk. 1, *nr. 6*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for, at betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 4, er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en ansøgning om tilladelse efter §§ 3 og 4 skal ledsages af dokumentation for, at betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 4, er opfyldt. Det betyder, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for, at virk-

somhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene om kollektiv egnethed i § 7 a. Dokumentationen bør bestå af en liste med navnene på medlemmerne af bestyrelsen og deres respektive roller og funktioner i korte træk samt en erklæring fra kredit-servicevirksomheden om resultatet af dens samlede vurdering af bestyrelsens egnethed som helhed. Erklæringen bør indeholde en beskrivelse af, hvordan bestyrelsens generelle sammensætning afspejler en tilstrækkelig bred vifte af erfaringer, og oplyse om eventuelle mangler eller svagheder og de foranstaltninger, der er pålagt for at afhjælpe dem. Tilsvarende gælder for de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 7 a, jf. lovforslagets § 15, nr. 6, hvorefter bestyrelsen eller de ledelsesansvarlige i en kredit-servicevirksomhed skal opfylde krav om kollektiv egnethed, og den foreslåede § 3, stk. 2, nr. 4, jf. lovforslagets § 15, nr. 1, hvorefter virksomhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, skal opfylde kravene i § 7 a.

Til nr. 3, 4 og 5 (§ 5, stk. 1, nr. 6-8, i lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere)

Det følger af § 5, stk. 1, i om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere, at ansøgning om tilladelse efter §§ 3 og 4 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i dette kapitel er opfyldt. Ansøgningen skal ledsages af oplysninger og dokumentation som oplistet i § 5, stk. 1, nr. 1-10.

Med lovforslagets § 15 nr. 1, indsættes der en ny bestemmelse i § 3, stk. 2, nr. 4, som medfører, at det er en betingelse for at opnå tilladelse til at udøve kredit-servicevirksomhed, at virksomhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige i en virksomhed, der drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, skal opfylde krav om kollektiv egnethed. De gældende bestemmelser i § 3, stk. 2, nr. 4-6, bliver herefter nr. 5-7.

Med lovforslagets § 15, nr. 2, indsættes et nyt krav i § 5, stk. 1, nr. 6, hvorefter virksomhederne skal medsende dokumentation for at betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 4, er opfyldt. De gældende bestemmelser i § 5, stk. 1, nr. 6-10, bliver herefter nr. 7-11. Som følge heraf er der behov for at konsekvensrette henvisningerne til § 3, stk. 2, i § 5, stk. 1.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 6, som bliver til nr. 7, at ændre henvisningen til »§ 3, stk. 2, nr. 4« til »§ 3, stk. 2, nr. 5«.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 7, som bliver nr. 8, at ændre henvisningen til »§ 3, stk. 2, nr. 5« til »§ 3, stk. 2, nr. 6«.

Det foreslås i § 5, stk. 1, nr. 8, som bliver nr. 9, at ændre henvisningen til »§ 3, stk. 2, nr. 6« til »§ 3, stk. 2, nr. 7«.

De foreslåede bestemmelser sikrer, at henvisningerne til § 3, stk. 2, i § 5, stk. 1, er retvisende. De foreslåede bestemmelser indebærer ingen materielle ændringer.

Til nr. 6 (§ 7 a i lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU (NPL-direktivet) fastsætter rammer for udøvelsen af kredit-servicevirksomhed. Det følger af artikel 5, stk. 1, litra c, i NPL-direktivet, at virksomhedernes ledelses- eller administrationsorgan som helhed skal have den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde.

Det følger af § 7 i lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere, at ledelsen i en kredit-servicevirksomhed skal opfylde krav om egnethed og hæderlighed på individuelt niveau. Loven fastsætter dog ikke eksplicitte krav om, at en kredit-servicevirksomheds ledelse skal opfylde krav om kollektiv egnethed.

Det foreslås at indsætte § 7 a i lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere.

Det foreslås i § 7 a, at bestyrelsen i en kredit-servicevirksomhed skal sikre, at dens medlemmer som helhed har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde. Drives virksomheden som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse på de ledelsesansvarlige.

Bestemmelsen implementerer artikel 5, stk. 1, litra c, i NPL-direktivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for virksomheden og dens aktiviteter, jf. princippet i § 115 i selskabsloven.

Det foreslåede indebærer, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om medlemmerne tilsammen opfylder kravet om kollektiv egnethed. Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer for eksempel, at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruk-

tiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene.

Ved vurderingen af et medlems fornødne viden og erfaring bør der tages hensyn til teoretisk og praktisk erfaring i forbindelse med kreditservicering, herunder navnlig relevante lovgivnings- og myndighedskrav, herunder nationale krav til kreditservicering og gældsinddrivelse

Bestyrelsen bør som helhed have den fornødne viden og erfaring til at drive virksomheden på en kompetent og ansvarlig måde afhængig af de aktiviteter, der udføres af kreditservicevirksomheden, og sikre beskyttelse og retfærdig behandling af låntagere. Sammensætningen af bestyrelsen bør afspejle den viden, faglige kompetence og erfaring, der er nødvendig for dets ansvarsområder. Dette kræver bl.a., at bestyrelsesmedlemmerne kollektivt har en passende forståelse af de områder, som medlemmerne kollektivt er ansvarlige for, og kan sikre, at virksomheden drives på en kompetent og ansvarlig måde.

Bestyrelsen bør som helhed have den fornødne viden og erfaring i forhold til alle kreditservicevirksomhedens forretningsaktiviteter og styringen af de vigtigste risici i forbindelse hermed, herunder afsløring og forebyggelse af svindel i forbindelse med kreditrisikostyring, de juridiske og lovgivningsmæssige rammer, bogføring og regnskabsrapportering, risikostyring, efterlevelse og intern revision, informations- og kommunikationsteknologi (ICT) og ICT-sikkerhedsrisici, lokale, regionale og globale markeder, hvor det er relevant, ledelseskompetence og -erfaring samt strategisk planlægning.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har den 15. december 2023 udstedt retningslinjer for vurderingen af den fornødne viden og erfaring hos en kreditservicevirksomheds ledelses- eller administrationsorgan som helhed i henhold til direktiv (EU) 2021/2167. Den foreslåede bestemmelse i § 7 a skal fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne fra EBA, som udmønter kravet om kollektiv egnethed i artikel 5, stk. 1, litra c, i NPL-direktivet.

Bestyrelsen skal løbende vurdere, om ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer. Herudover bør bestyrelsen sikre sin kollektive egnethed når der sker væsentlige ændringer bestyrelsens sammensætning, herunder ved udnævnelse af nye medlemmer eller når eksisterende medlemmer er ikke fortsætter i bestyrelsen.

Til nr. 7 (§ 41, stk. 2, i lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere)

Den gældende § 41 i lov om kreditservicevirksomheder og

kreditkøbere fastlægger hvilke overtrædelser af lovens bestemmelser, der er strafbelagte.

Det foreslås i § 41, stk. 2, efter »Overtrædelse af« at indsætte »§ 7 a,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overtrædelse af § 7 a kan straffes med bøde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede § 7 a er kreditservicevirksomheden og bestyrelsen samt de ledelsesansvarlige, hvor virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

Kreditservicevirksomheden og bestyrelsen vil kunne straffes med bøde, hvis bestyrelsen ikke sikrer, at den samlede bestyrelse som helhed har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde. Kreditservicevirksomheden og bestyrelsen vil eksempelvis kunne straffes med bøde, hvis ingen medlemmer af bestyrelsen i virksomheden har kendskab til kreditservicevirksomhedens væsentligste forretningsområder, og den samlede bestyrelse derfor ikke har kendskab til disse områder. Tilsvarende gælder for de ledelsesansvarlige, hvor virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 7 a, jf. lovforslagets § 15, nr. 6, hvorefter bestyrelsen eller de ledelsesansvarlige i en kreditservicevirksomhed skal opfylde krav om kollektiv egnethed.

Til § 16

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Fodnoten til lov om et skibsfinansieringsinstitut indeholder en opstilling af de direktiver, der er helt eller delvist gennemført ved loven.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel, at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det komme til at fremgå af fodnoten til lov om et skibsfinansieringsinstitut, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet). Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 16, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2162 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer (covered bonds-direktivet).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Til nr. 2 (§ 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Det fremgår af § 4, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at indsætte som 2. pkt., at Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart

format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 4 a i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA, EBA eller EIOPA som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i medfør af lov om et skibsfinansieringsinstitut og regler udstedt i medfør heraf med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP.

i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 26a, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 4 a, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, skal denne have sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere

sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 4 (§ 5, stk. 1, nr. 11, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

I medfør af § 5, stk. 1, nr. 11, i lov om et skibsfinansieringsinstitut, fastsætter erhvervsministeren nærmere regler om skibsfinansieringsinstituttets offentliggørelse af oplysninger til brug for investorenes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 14 i covered bonds-direktivet. De nærmere regler om skibsfinansieringsinstituttets offentliggørelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 808 af 31. maj 2022 om investorerinformation for dækkede obligationer.

Det foreslås i § 5, *stk. 1, nr. 11*, at der efter efter »skibsfinansieringsinstituttets offentliggørelse« indsættes »og indsendelse«.

Ændringen vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om skibsfinansieringsinstituttets indsendelse af oplysninger til brug for investorenes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer, samt regler om, at oplysningerne overholder krav til format og ledsages af en række metadata, hvor hjemlen i dag alene vedrører instituttets offentliggørelse af de pågældende oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 26a, stk. 1, i covered bonds-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet. Det kræves efter denne artikel, at kreditinstitutter, der har tilladelse til at udstede dækkede obligationer, når de offentliggør oplysninger som omhandlet i covered bonds-direktivets artikel 14, samtidig indsender disse oplysninger til det relevante indsamlingsorgan med det formål at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859. Det relevante indsamlingsorgan vil i denne sammenhæng være Finanstilsynet. Finanstilsynet vil fremadrettet videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Fodnoten til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder indeholder en opstilling af de direktiver, der er helt eller delvist gennemført ved loven.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel, at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå af fodnoten til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet). Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 11, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentlige tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Til nr. 2 (§ 18, stk. 1, 2. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Bestemmelsen i § 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder omhandler Finansiell Stabilitets beføjelser til nedskrivning eller konvertering i medfør af § 17 og § 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det følger af § 18, stk. 1, at ved nedskrivning af hovedstolen af et relevant kapitalinstrument eller nedskrivningsegnet forpligtelse efter §§ 17 eller 18 a er nedbringelsen permanent, og der betales ingen godtgørelse til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsegne forpligtelser fra virksomheden eller enheden under afvikling, ud over

hvad de pågældende ejere eventuelt måtte være berettiget til efter en endelig værdiansættelse i medfør af § 7, stk. 3.

Lovens § 18 gennemfører dele af artikel 60 i BRRD. Artikel 60, stk. 2, i BRRD beskriver virkningerne ved en nedskrivning af hovedstolen af et relevant kapitalinstrument eller en nedskrivningsegnet forpligtelse. Det fremgår herunder af artikel 60, stk. 2, litra b, at der efter nedskrivningen ikke længere er nogen forpligtelse over for ejeren af kapitalinstrumentet eller den nedskrivningsegne forpligtelse under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen. Denne virkning af nedskrivningen har dog hidtil ikke fremgået direkte af den danske implementering af bestemmelsen i § 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 18, stk. 1, som 2. pkt. at indsætte »Efter nedskrivningen er der forpligtelser over for ejeren af det relevante kapitalinstrument eller den nedskrivningsegne forpligtelse i forhold til den del af instrumentet, som er nedskrevet, undtagen enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver erstatningsforpligtelse, der kan opstå som følge af en prøvelse vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningen.«

Det foreslåede vil medføre, at der efter nedskrivningen ikke længere er nogen forpligtelser over for ejeren af det relevante kapitalinstrument eller den nedskrivningsegne forpligtelse i forhold til den del af instrumentet, som er nedskrevet, med undtagelse af enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver erstatningsforpligtelse, der kan opstå som følge af en prøvelse vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningen.

Det er ikke et nyt princip, at lovligheden af udøvelsen af en nedskrivning kan prøves, idet det allerede følger af § 11 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at Finansiell Stabilitets iværksættelse af afviklingsforanstaltninger kan gøres til genstand for domstolsprøvelse.

Når hovedstolen af et relevant kapitalinstrument eller en nedskrivningsegnet forpligtelse nedskrives, indebærer det at ejeren af det relevante kapitalinstrument eller den nedskrivningsegne forpligtelse mister retten til tilknyttede forpligtelser, f.eks. uforfaldne eller udskudte renter, i forhold til den del af instrumentet, som er nedskrevet. Eventuelle forpligtelser som allerede fandtes, f.eks. påløbne, men endnu ubetalte renter, fastholdes efter nedskrivningen. Det følger af bemærkningerne til § 18, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. Folketingstidende 2014/2015 (1. samling), tillæg A, L 100

som fremsat, s. 50, at påløbne endnu ikke betalte renter i relation til de nedskrevne eller konverterede kapitalinstrumenter er et simpelt krav i virksomheden eller enheden. Ved eksempelvis bail-in, vil der således også kunne gennemføres bail-in på renterne.

Eventuelle forpligtelser, som allerede fandtes, eller eventuelle erstatningsforpligtelser, som opstår som følge af en prøvelse vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningen, vil ikke udgøre en kompensation i medfør af § 49 og § 59, stk. 1, nr. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Eventuelle eksisterende forpligtelser eller erstatningsforpligtelser, som opstår som følge af en prøvelse vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningen, vil derfor bestå, selvom det følger af § 18, stk. 1, 1.pkt., at der ikke betales godtgørelse til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsegne forpligtelser.

Formålet med ændringen er at sikre en mere direktivnær implementering af artikel 60, stk. 2, i BRRD.

Til nr. 3 (§ 26, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Bestemmelsen i § 26 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder gennemfører dele af artikel 44 og 101 i BRRD og omhandler anvendelse af Afviklingsformuen i de tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet har udelukket forpligtelser fra bail-in.

Det følger af den gældende § 26, stk. 2, at bidrag fra Afviklingsformuen, jf. stk. 1, forudsætter, at 1) mindst 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den gennemførte værdiansættelse, jf. kapitel 3, er nedskrevet eller konverteret og 2) bidraget fra Afviklingsformuen ikke overstiger 5 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den gennemførte værdiansættelse, jf. kapitel 3.

Anvendelsen af Afviklingsformuen forudsætter således bl.a., at mindst 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag nedskrives eller konverteres.

Det følger af artikel 59, stk. 1b, i BRRD, at hvis der træffes en afviklingshandling over for en afviklingsenhed eller i særlige tilfælde som afvigelse fra afviklingsplanen over for en enhed, som ikke er en afviklingsenhed, skal det beløb, der nedbringes, nedskrives eller konverteres i overensstemmelse med artikel 60, stk. 1, på niveauet for en sådan enhed, medregnes i de tærskelværdier i artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, litra a, eller artikel 44, stk. 8, litra a, der finder anvendelse på den pågældende enhed.

Det følger i dag af lovbemærkningerne til § 26, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. Folketingstidende 2014/2015 (1. samling), tillæg A, L 100 som fremsat, side 61, at ved vurderingen af om kravet om, at mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens passiver skal være nedskrevet eller konverteret med henblik på tabsabsorbering henholdsvis rekapitalisering, er opfyldt, indregnes nedskrivninger eller konverteringer af ejerskabsinstrumenter, af relevante kapitalinstrumenter, af forpligtelser ved bail-in eller på anden vis. Det fremgår dog ikke direkte af lovtæksten, at nedskrivninger eller konverteringer i medfør af §§ 17 eller 18 skal medregnes i tærskelværdien efter § 26, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 26 at indsætte et nyt *stk.* 3, hvor det indføres, at når Finansiell Stabilitet nedskriver eller konverterer relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. §§ 17 og 18 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelse af et afviklingsværktøj eller andre afviklingsforanstaltninger, skal det beløb, der nedskrives eller konverteres, medregnes i opgørelsen af om mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag skal være nedskrevet eller konverteret, jf. stk. 2, nr. 1.

Med forslaget gennemføres bestemmelsen i artikel 59, stk. 1b, i BRRD direkte i selve lovtæksten, så bestemmelsen ikke kun fremgår af lovbemærkningerne. Ændringen vil derved skabe øget gennemsigtighed samt sikre en mere direktivnær implementering. Det foreslåede er en præcisering af gældende ret og vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 4 (§§ 50 a og 50 b, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Der er ikke i dag fastsat regler om indsendelse af oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), når der sker offentliggørelse efter § 16, stk. 3, eller § 50, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

I medfør § 16, stk. 1, 1. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder kan Finansiell Stabilitet udpege en administrator til at overtage ansvaret for ledelsen af en virksomhed eller enhed under afvikling. Efter den gældende § 16, stk. 1, 3. pkt., skal Finansiell Stabilitet offentliggøre udpegelsen.

Efter den gældende § 50, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder skal Finansiell Stabilitet sikre, at der foretages fornøden offentliggørelse, når der iværksættes afviklingsforanstaltninger, jf. kapitel 4-8, eller suspension, jf. § 4 a og § 32. Det følger af § 50, stk. 2, at offentliggørelsen skal indeholde oplysninger

om foranstaltningerne, herunder konsekvenserne for kunder, kreditorer, kapitalejere, kontraktparter m.v. Offentliggørelsen kan enten foretages af Finansiell Stabilitet, virksomheden eller enheden under afvikling, men ansvaret påhviler uanset afsenderen Finansiell Stabilitet.

Indholdet af meddelelsen afhænger af den konkrete situation, men det skal sikres, at berørte ejere, kunder, kreditorer m.v. får adgang til relevante oplysninger, herunder konsekvenserne af det iværksatte. Det gør sig gældende for offentliggørelse af udpegelse af en administrator i henhold til § 16, stk. 1, og offentliggørelse ved iværksættelse af afviklingsforanstaltninger eller suspension i henhold til § 50.

Offentliggørelse i henhold til gældende lov vil ske på Finansiell Stabilitets hjemmeside samt virksomhedens eller enhedens hjemmeside. Ved udpegelse af en administrator skal der tillige ske underretning til Erhvervsstyrelsen, så det fremgår, hvem der kan tegne virksomheden eller enheden. Ved iværksættelse af afviklingsforanstaltninger eller suspension skal der som udgangspunkt desuden ske offentliggørelse på Finanstilsynets og EBAs hjemmesider, og hvis der er optaget værdipapirer til handel på et reguleret marked, skal der ske offentliggørelse via de offentliggørelseskanaler, der gælder herfor.

(Til § 50 a)

Det foreslås, at der indsættes en ny § 50 a under den nye *overskrift* ”Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt”, hvorefter Finansiell Stabilitet ved udpegelsen af en administrator i henhold til § 16, stk. 1, og samtidig med offentliggørelse efter § 50, skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Med det foreslåede vil Finansiell Stabilitet blive pålagt at indsende oplysningerne, som vil blive offentliggjort i medfør af § 16, stk. 1, og § 50 til Finanstilsynet. De offentliggjorte oplysninger vil med det foreslåede efterfølgende blive offentliggjort på et fælles europæisk adgangspunkt, der har til formål at give offentligheden en let og centraliseret adgang til offentliggjorte finansielle og ikke-finansielle oplysninger om enheder og deres produkter. Den foreslåede bestemmelse vil supplere de gældende bestemmelser i § 16, stk. 1, og § 50.

Ved indsendelsen af oplysningerne til Finanstilsynet skal Finansiell Stabilitet sikre, at oplysningerne overholder en række krav til format og metadata. De specifikke krav fremgår af artikel 128 a, stk. 5, 2. afsnit, litra a og b, i BRRD. Litra a fastslår, at oplysningerne skal indsendes i et dataekstraherbart format. Litra b fastslår, at oplysningerne skal ledsages af metadata, der omfatter alle navnene på den relevante institution, som oplysningerne vedrører, institutionens identifikator for juridiske enheder, hvis den findes, arten af op-

lysninger efter klassificeringen i artikel 7, stk. 4, litra c, i ESAP-forordningen, herunder om oplysningerne er indgivet på frivillig basis, og en angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil være gældende fra den 10. januar 2030 (tredje fase), hvilket vil medføre, at Finansiell Stabilitet fra dette tidspunkt skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet som indsamlingsorgan, jf. nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 50 a vil gennemføre dele af artikel 128 a, stk. 5, 1. pkt., i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

(Til § 50 b)

Det foreslås, at der indsættes en ny § 50 b, hvorefter Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, eller regler udstedt i medfør heraf, med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

I medfør af artikel 128 a, stk. 5, 2. pkt., i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet, vil indsamlingsorganet være afviklingsmyndigheden.

Afviklingsmyndigheden er i Danmark delt mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. Da Finanstilsynet vil opbygge et IT-system til håndtering af oplysninger fra virksomheder i den finansielle sektor, som skal indsendes til ESAP i medfør af omnibusdirektivet, vil det være økonomisk og ressourcemæssigt hensigtsmæssigt at placere opgaven som indsamlingsorgan hos Finanstilsynet. Det vil på den baggrund være Finanstilsynet, der som indsamlingsorgan vil videresende oplysningerne fra Finansiell Stabilitet til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet bliver indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller regler udstedt i medfør heraf, med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Finanstilsynet forventer at etablere et system, der vil kunne understøtte de nye krav til format og metadata samt videresendelse til ESAP. Finanstilsynet kan vælge at uddelegere opgaverne, herunder indsamling af oplysningerne, til juridiske personer i Danmark eller til et EU-organ,

-kontor eller -agentur, jf. artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 128 a, stk. 5, 2. pkt., i BRRD, der er indsat i medfør af artikel 11 i omnibusdirektivet.

Til nr. 5 (§ 59, stk. 1, nr. 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 59, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at Finansiell Stabilitet kan anvende Afviklingsformuen til en række nærmere angivne handlinger, når det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne i overensstemmelse med loven.

Afviklingsformuen kan bl.a. anvendes til at yde et bidrag til virksomheden eller enheden under afvikling i medfør af § 26, stk. 4, jf. § 59, stk. 1, nr. 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 59, stk. 1, nr. 7, at ændre »4« til »5«.

Forslaget er en konsekvens af, at der ved lovforslagets § 17, nr. 3, indsættes et nyt stk. 3 i § 26 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvorefter det gældende stk. 3 og 4, bliver stk. 4 og 5.

Forslaget vil medføre, at henvisningen fortsat vil være korrekt efter den foreslåede ændring af § 26.

Til nr. 6 (§ 59, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Bestemmelsen i § 59 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vedrører anvendelsen af Afviklingsformuen. Bestemmelsen angiver bl.a. til hvilke formål Afviklingsformuen kan anvendes, jf. § 59, stk. 1.

Den gældende § 59, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder fastslår, at § 26, stk. 2, finder anvendelse i tilfælde, hvor der ved anvendelse af Afviklingsformuen efter stk. 1 dækkes tab i virksomheden eller enheden under afvikling.

Bestemmelsen medfører således, at i de tilfælde hvor anvendelse af Afviklingsformuen efter § 59, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder resulterer i, at der dækkes tab i virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling, forudsætter anvendelsen af Afviklingsformuen, at mindst 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag i virksomheden eller enheden er nedskrevet eller konverteret, og at bidraget

fra Afviklingsformuen ikke må overstige 5 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag i virksomheden eller enheden.

Med lovforslagets § 17, nr. 3, indsættes i § 26 et nyt stk. 3, hvor det præciseres, at såfremt Finansiell Stabilitet nedskriver eller konverterer relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. §§ 17 og 18, umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af et afviklingsværktøj eller andre afviklingsforanstaltninger, skal det beløb, der nedskrives eller konverteres medregnes i opgørelsen af, om mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag er være nedskrevet eller konverteret, jf. § 26, stk. 2, nr. 1.

Når Finansiell Stabilitet vurderer, om kriterierne for anvendelse af bidrag fra Afviklingsformuen, jf. § 59, stk. 2, er opfyldt, skal beløb, der er nedskrevet efter §§ 17 eller 18, dermed også medregnes i opgørelsen.

Det foreslås derfor i § 59, stk. 2, efter »§ 26, stk. 2« at indsætte »og 3«.

Den foreslåede ændring er således en konsekvensændring som følge af ændringerne af § 26, jf. lovforslagets § 17, nr. 3, og vil medføre, at Finansiell Stabilitet vil skulle medregne nedskrivninger eller konverteringer af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser efter §§ 17 og 18, når det vurderes, om kriterierne for anvendelse af Afviklingsformuen efter § 59, stk. 2, er opfyldt.

Til § 18

Til nr. 1 (fodnoten til lovens titel i lov realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Fodnoten til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. indeholder en opstilling af de direktiver, der er helt eller delvist gennemført ved loven.

Det foreslås i *fodnoten* til lovens titel, at »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29« ændres til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

Med den foreslåede ændring vil det komme til at fremgå

af fodnoten til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 (omnibusdirektivet). Denne henvisning foreslås tilføjet, idet lovforslaget vil gennemføre dele af artikel 16, der vedrører ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer (covered bonds-direktivet).

Omnibusdirektivet er et følgedirektiv til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen).

Til nr. 2 (§ 34, stk. 1, 2. pkt., i lov realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det fremgår af § 34, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer, at Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i § 34, stk. 1, at indsætte som 2. pkt., at Finanstilsynet endvidere påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet vil blive udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af ESAP-forordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af forordningen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet bl.a. vil kunne udstede påbud og påtaler for overtrædelser af ESAP-forordningen og regler udstedt i medfør heraf.

ESAP-forordningen har til formål at etablere et fælles europæisk adgangspunkt, der skal sikre lettilgængelig adgang til offentliggjorte finansielle, ikke-finansielle og bæredygtige oplysninger. ESAP-forordningen fastsætter en række forpligtelser for de fysiske og juridiske personer, der enten på frivillig eller obligatorisk basis indsender oplysninger til et indsamlingsorgan med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP. Artikel 5, stk. 5 og 6, i forordningen fastslår bl.a., at personen er ansvarlig for fuldstændigheden og nøjagtigheden af oplysningerne, og at personen skal korrigere og genindsende oplysninger, der er blevet afvist eller fjernet af indsamlingsorganet. Er der tale om oplysninger, som personen har indsendt på frivillig basis, fastslår artikel 3, stk. 1, at personen bl.a. skal anvende et dataekstraherbart

format og sikre, at oplysningerne ledsages af en række metadata til brug for søgefunktionen i ESAP.

Det bemærkes, at kompetencen til at føre tilsyn med ESAP-forordningen vil være delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen og vil afhænge af, hvilken myndighed der er indsamlingsorgan for de pågældende oplysninger. Finanstilsynet vil som udgangspunkt være indsamlingsorgan for de retsakter, der hører under Finanstilsynets område. Et indsamlingsorgan har dog mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.42. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 34 a i lov realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Som en konsekvens af oprettelsen af ESAP skal hver medlemsstat udpege et indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der skal indsendes til ESAP. Det følger af de enkelte retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, hvornår medlemsstaterne skal udpege et indsamlingsorgan. På andre områder har retsakterne udpeget den kompetente myndighed, afviklingsmyndigheden, ESMA (European Securities and Markets Authority), EBA (European Banking Authority) eller EIOPA (European Insurance and Occupational Pensions Authority) som indsamlingsorgan.

Derudover følger det af artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen, at hver enkelt medlemsstat senest den 9. januar 2030 skal udpege mindst ét indsamlingsorgan til indsamling af de oplysninger, der indsendes til ESAP på frivillig basis.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive udpeget som indsamlingsorgan.

Det foreslås i § 34 a, stk. 1, at Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet blive indsamlingsorgan for de oplysninger, der bliver indsendt i henhold til en pligt fastsat i medfør af lov om realkreditlån og realkreditobligationer og regler udstedt i medfør heraf med det formål at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplys-

ninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 26 a, stk. 3 og 4, i covered bonds-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere er indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.

Med den foreslåede bestemmelse bliver Finanstilsynet indsamlingsorgan for oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at indsende på frivillig basis med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige på ESAP.

Frivillige oplysninger er defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i ESAP-forordningen som oplysninger, som en fysisk eller juridisk person vælger at gøre tilgængelige på ESAP på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og som er omhandlet i de EU-retsakter, der er anført i bilaget til ESAP-forordningen, eller i andre juridisk bindende EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om centraliseret elektronisk adgang til oplysninger på ESAP.

Muligheden for at indsende frivillige oplysninger til ESAP har især til formål at øge mulighederne for små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) vækst, synlighed og innovation.

Finanstilsynet vil blive indsamlingsorgan for oplysninger, der bliver indsendt på frivillig basis, når Finanstilsynet i forvejen er indsamlingsorgan for den relevante EU-retsakt i medfør af den foreslåede § 34 a, stk. 1. Er der tale om en juridisk person, skal denne have sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Indsamlingsorganets opgaver følger af artikel 5 i ESAP-forordningen. Indsamlingsorganet skal bl.a. indsamle de oplysninger, som fysiske og juridiske personer indsender, lagre oplysningerne, foretage tekniske automatiske valideringer og sikre, at oplysningerne forbliver tilgængelige på ESAP i mindst 10 år, medmindre andet følger af de relevante EU-

retsakter. Indsamlingsorganet har mulighed for at uddelegere sine opgaver i medfør af artikel 5, stk. 8, i ESAP-forordningen.

Fysiske og juridiske personer kan indsende frivillige oplysninger fra den 10. januar 2030, jf. artikel 3, stk. 1, i ESAP-forordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil supplere artikel 3, stk. 2, i ESAP-forordningen.

Til nr. 4 (§ 36 d i lov realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

I medfør af § 36 d i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om realkreditinstitutternes offentliggørelse af oplysninger til brug for investorenes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

Bestemmelsen er en implementering af artikel 14 i covered bonds-direktivet. De nærmere regler om realkreditinstitutternes offentliggørelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 808 af 31. maj 2022 om investorinformation for dækkede obligationer.

Det foreslås i § 36 d, at der efter »realkreditinstitutternes offentliggørelse« indsættes »og indsendelse«.

Ændringen vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om realkreditinstitutternes indsendelse af oplysninger til brug for investorenes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer, samt regler om, at oplysningerne overholder krav til format og ledsages af en række metadata, hvor hjemlen i dag alene vedrører institutternes offentliggørelse af de pågældende oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af artikel 26 a, stk. 1, i covered bonds-direktivet, der er indsat i medfør af artikel 16 i omnibusdirektivet. Det er krav ifølge denne artikel, at kreditinstitutter, der har tilladelse til at udstede dækkede obligationer, når de offentliggør oplysninger som omhandlet i artikel 14 i covered bonds-direktivet, samtidig indsender disse oplysninger til det relevante indsamlingsorgan med det formål at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), der er oprettet i henhold til ESAP-forordningen. Det relevante indsamlingsorgan vil i denne sammenhæng være Finanstilsynet. Finanstilsynet vil fremadrettet videresende de indsendte oplysninger til ESAP.

Til § 19

Til nr. 1 (§ 10 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Den gældende § 10 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark fastsætter hvilke regler om ledelse og styring i lov om finansiel virksomhed, som finder tilsvarende anvendelse på foreningen.

Det følger af bestemmelsen, at § 64, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen.

Med lov nr. 409 af 25. april 2023 om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love, der trådte i kraft den 1. juli 2023, blev der indsat en række nye bestemmelser i § 64 i lov om finansiel virksomhed. Af den årsag er de eksisterende henvisninger i § 10 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark ikke retvisende.

Det blev i § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed fastsat, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det blev i § 64, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastsat, at vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det blev i § 64, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastsat, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det blev i § 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsat, at udpeges eller vælges et medlem af bestyrelsen til posten som formand for bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab, skal bestyrelsesmedlemmet endvidere meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af stk. 1, nr. 1. Virksomhedens vurdering af en bestyrelsesformands personlige kompetencer omfattet af stk. 1, nr. 1, skal foreligge i skriftlig form.

Det gældende § 64, stk. 2-5, i lov om finansiel virksomhed, som gjaldt før ikrafttrædelsen af lov nr. 409 af 25. april 2023, blev herefter til stk. 5-8.

Det foreslås i § 10 at ændre henvisningen til § 64, stk. 1-3, til § 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede er en afledt konsekvensrettelse som følge af, at § 64 i lov om finansiel virksomhed blev ændret med lov nr. 409 af 25. april 2023.

Det foreslåede indebærer desuden, at de nye bestemmelser i § 64, stk. 2-4, samt stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed vil gælde for Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark.

Til nr. 2 (§ 22 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Det følger af § 10 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, jf. § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at ledelsen af foreningen skal opfylde krav om egnethed og hæderlighed.

Finanstilsynet vurderer, om ledelsesmedlemmerne i foreningen lever op til kravene i forbindelse med deres indtræden. Finanstilsynet har imidlertid ikke hjemmel til at påbyde foreningen at afsætte sin direktør eller påbyde bestyrelsesmedlemmer af foreningen at nedlægge sit hverv, hvis de på et tidspunkt efter deres godkendelse ikke lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan i medfør af § 351 i lov om finansiel virksomhed gribe ind overfor ledelsesmedlemmer, som ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Den gældende § 22 i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark fastsætter hvilke bestemmelser om Finanstilsynets kompetence og virke i lov om finansiel virksomhed, som finder tilsvarende anvendelse i forhold til foreningen.

Det foreslås i § 22 at indsætte en henvisning til § 351, stk. 1, 2 og 5-10, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede indebærer, at Finanstilsynet kan påbyde foreningen at afsætte en direktør eller påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv, hvis den pågældende ikke lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Det foreslåede indebærer desuden, at ledelsesmedlemmerne i foreningen får ret til at indbringe Finanstilsynet påbud om afsættelse eller nedlægge af et hverv for domstolene. Herved sikres ledelsesmedlemmernes retssikkerhed.

Til nr. 3 (§ 25, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark)

Den gældende § 25, stk. 1, i lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, fastlægger hvilke overtrædelser af loven, som er strafbelagt.

Det følger af bestemmelsen, at overtrædelse af § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen fastlægger, at det er strafbart ikke at overholde oplysningspligten til Finanstilsynet. Det er eksempelvis strafbart ikke at orienterer Finanstilsynet, hvis et ledelsesmedlem efter sin godkendelse begæres konkurs.

Bestemmelsen i § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed blev med lov nr. 409 af 25. april 2023 rykket til § 64, stk. 5, da loven trådte i kraft den 1. juli 2023. Den eksisterende henvisning er derfor ikke længere retvisende.

Det foreslås i § 25, stk. 1, at ændre henvisning til § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, til § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslåede er en rettelse af fejl som følge af at bestemmelsen i § 64, stk. 2, med lov nr. 409 af 25. april 2023 blev rykket til § 64, stk. 5.

Det foreslåede indebærer ingen materielle ændringer.

Til § 20

Til nr. 1 (§ 4 a, stk. 8, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)

Det fremgår af den gældende § 4 a, stk. 8, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, at stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner efter stk. 4.

Forud for lovændringen ved § 8 i lov nr. 409 af 25. april 2023, indeholdt § 4 a, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond en bestemmelse om, at bestyrelsen i Lønmodtagernes Dyrtdsfond som led i selskabets virksomhedsstyring, jf. § 4 c, stk. 1, skal identificere selskabets nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom. Denne bestemmelse blev flyttet til § 4 a, stk. 7, i forbindelse med ikrafttræden af § 8 i lov nr. 409 af 25. april 2023. I den forbindelse er henvisningen til § 4 a, stk. 4, i § 4 a, stk. 8, ikke blevet ændret til § 4 a, stk. 7. Som følge heraf foreslås det, at § 4 a, stk. 8, ændres, så henvisningsfejlen korrigeres.

Det foreslås i § 4 a, stk. 8, at ændre henvisningen fra stk. 4 til stk. 7.

Den foreslåede ændring vil medføre, at lovens § 4 a, stk. 8, konsekvensændres i overensstemmelse med ændringen i § 8 i lov nr. 409 af 25. april 2023, og at stk. 1-6 tilsvarende finder anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner efter bestemmelsens stk. 7.

Til nr. 2 (§ 6, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)

Det følger af den gældende § 6, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, at Finanstilsynet efter forhandling med beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan Lønmodtagernes Dyrtdsfond skal forvalte de midler, der omfattes af denne lov således, at de berettigede lønmodtageres interesser, varetages bedst muligt, dvs. hvorledes kravene i § 6, stk. 1, opfyldes.

Det foreslås, at § 6, stk. 2, ophæves.

Bemyndigelsen i § 6, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler er ikke udnyttet, og der findes ikke behov for bemyndigelsen.

En lignende bestemmelse er tidligere fremgået af § 158, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. § 158, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, er videreført i § 175 i lov om forsikringsvirksomhed. § 158, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed blev ikke videreført i § 175 i lov om forsikringsvirksomhed, da forsikringsområdet i 2023 blev udskilt fra lov om finansiel virksomhed. Det skyldes, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler ikke har været anvendt, og der ikke fandtes behov for bemyndigelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond tilpasses i forhold til de regler, der finder anvendelse for virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 3 (§ 6 c, stk. 2, nr. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond)

Det følger af den gældende § 6 c, stk. 2, nr. 3, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond kan placere deres midler i dattervirksomheder, som Lønmodtagernes Dyrtdsfond ejer helt eller delvis, og som har til formål at opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg.

Det foreslås i § 6 c, stk. 2, nr. 3, at der efter »fast ejendom«: indsættes », skov«.

Ændringen foreslås i lyset af, at der foreslås en lignende ændring for så vidt angår forsikringselskaber omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, og da der er tradition for, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond har samme investeringsmæssige muligheder, som virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond udover at investere deres aktiver i helt eller delvis ejede dattervirksomheder, som har til formål at opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur omfattende techni-

ske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg, også kan investere deres aktiver i helt eller delvis ejede dattervirksomheder med begrænset hæftelse, som har til formål at opføre, eje og drive skov. Begrebet ”at drive skov” dækker over et ejerskab af en skov, der inkluderer industriel skovdrift.

Lønmodtagernes Dyrtingsfond vil således ikke kunne eje og drive skov i selve Lønmodtagernes Dyrtingsfond. De risici, som Lønmodtagernes Dyrtingsfond påtager sig ved at drive skov, skal indkapsles tilstrækkeligt i en dattervirksomhed. Dattervirksomheden, hvori der drives skov, skal være et selskab med begrænset hæftelse. Aktiviteten kan således ikke drives som f.eks. et interessentskab eller på en anden måde, der medfører at Lønmodtagernes Dyrtingsfond kommer til at hæfte for dattervirksomhedens forpligtelser.

Når aktiviteterne skal udøves i et datterselskab til Lønmodtagernes Dyrtingsfond, betyder det, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond har bestemmende indflydelse på virksomheden.

Når Lønmodtagernes Dyrtingsfond har bestemmende indflydelse, og dermed driver skov, så indebærer det andre risici end en investering uden ansvaret som ejer med bestemmende indflydelse. At drive skov er væsentligt forskelligt fra driften af Lønmodtagernes Dyrtingsfond, og det stiller derfor krav til kompetencer og håndtering af risici. Det gælder også fremadrettet, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond ikke kan påtage sig unødige risici eller risici, som Lønmodtagernes Dyrtingsfond ikke har kompetence til at sikre en forsvarlig styring af.

Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal være opmærksom på ledelsesstrukturen i dattervirksomheden og potentielle interessekonflikter forbundet med den bestemmende indflydelse. Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal kunne håndtere den medfølgende risiko for væsentlige interessekonflikter f.eks. i situationer, hvor der forekommer modstridende interesser, når ledelsen i Lønmodtagernes Dyrtingsfond både har ansvaret for Lønmodtagernes Dyrtingsfond og varetagelsen af de berettigede lønmodtageres interesser og derudover ansvar for at drive skov. Det driftsmæssige ansvar som ejer forsvinder ikke, hvis en anden virksomhed står for den løbende drift f.eks. via outsourcing. Lønmodtagernes Dyrtingsfonds ejerskab og drift af skov må ikke fjerne det nødvendige ledelsesmæssige fokus fra den primære forretning i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, og derved risikere at medføre skade for lønmodtagerne.

Lønmodtagernes Dyrtingsfond forvalter betroede midler, hvorfor Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal investere aktiverne således, at de berettigede lønmodtageres interesser, varetages bedst muligt. Lønmodtagernes Dyrtingsfonds investering med bestemmende indflydelse i skov via en dattervirksomhed skal, som ved andre investeringer, være i overensstemmelse med reglerne om prudent person-princippet, jf. §

6 i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Princippet indebærer bl.a., at Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal investere sine aktiver, så de berettigede lønmodtageres interesser varetages bedst muligt, herunder sikrer højest muligt afkast. Det betyder blandt andet, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal sikre klare rammer for risikopåtagelsen, sikre en tilpas grad af risikospredning og forhindre risici, f.eks. koncentrationsrisici og likviditetsrisici, der er i modstrid med lønmodtagernes interesser.

Den foreslåede ændring er begrænset til at drive skov og vil ikke medføre ændringer i øvrigt i forhold til Lønmodtagernes Dyrtingsfonds muligheder eller regler.

Til § 21

Til nr. 1 (§ 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet)

Det følger af den gældende § 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, at Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling.

Det foreslås at nyaffatte § 14 i lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, så regeringen efter redegørelse fra Terrorforsikringsrådet skal beslutte om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, der vil medføre aktivering af terrorforsikringsordningen.

Den foreslåede nyaffattelse af § 14 vil indebære, at regeringen, og ikke Terrorforsikringsrådet, fremadrettet skal beslutte om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling og derved aktivering af terrorforsikringsordningen. Den foreslåede ændring vil dermed indebære, at beslutningskompetencen overføres til regeringen, hvilket vil styrke koordineringen og håndteringen af NBCR-terrorhandlinger.

Regeringen skal i bestemmelsen forstås som Regeringens Sikkerhedsudvalg, hvorfor beslutning om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, der vil medføre aktivering af terrorforsikringsordningen, vil blive truffet i Regeringens Sikkerhedsudvalg.

Formålet med ændringen er at sikre, at beslutningen om anerkendelse af en NBCR-terrorhandling bliver truffet på det højeste politiske niveau, hvilket er afgørende givet karakteren af NBCR-terrorangreb, der involverer brug af nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben, som kan have omfattende konsekvenser for samfundet.

Placering af beslutningskompetencen hos regeringen vil derudover sikre, at beslutningerne bliver truffet med det nødvendige overblik over både de nationale og internationale konsekvenser, som en NBCR-terrorhandling kan medføre.

Det er vigtigt, at terrorforsikringsordningen kan bringes i anvendelse, også før et retligt efterspil efter et terrorangreb er tilendebragt. Regeringen skal så vidt muligt derfor træffe beslutning om, hvorvidt ordningen aktiveres på et tidspunkt, der ligger kort tid efter angrebet.

Terrorforsikringsrådet vil med den foreslåede bestemmelse få en initiativpligt til at udarbejde en redegørelse til regeringen om de konstaterbare effekter af et angreb, hvorefter regeringen skal træffe den endelige beslutning om, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling. Dette vil sikre, at de relevante faglige vurderinger og analyser vil blive inddraget i beslutningsgrundlaget.

Det er fortsat forventningen, at regeringen beslutter, om der er indtruffet et NBCR-terrorhandling, kort tid efter angrebet. På det tidspunkt forventes det ikke, at den politimæssige efterforskning vil være tilendebragt. Derfor vil redegørelsen i højere grad beskrive de objektive konstaterbare effekter af angrebet end bevæggrund og forsæt bag handlingen, jf. straffelovens § 114. Det er ikke et krav, at politiet har afsluttet en eventuel efterforskning af en hændelse, der kan være omfattet af denne lovs § 1. På den måde kan der udbetales erstatning, uden at politiet rejser tiltale efter § 114 i straffeloven.

Det er hensigtsmæssigt, at erstatningerne kan udbetales hurtigst muligt efter, at skaderne er sket. Derfor gives regeringen kompetence til, efter en redegørelse fra Terrorforsikringsrådet, at beslutte, om et angreb aktiverer terrorforsikringsordningen, uanset at de bagvedliggende motiver til et den skadesudløsende begivenhed endnu ikke er detaljeret kortlagt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.49 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 22

Til nr. 1 (§ 4, stk. 3, i lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne)

Det følger af den gældende § 4, stk. 1, at statsgarantiordningen omfatter boligejendomme beliggende i Danmark med en handelspris på under 8.000 kr. pr. kvadratmeter og med en handelspris på mellem 8.000 kr. og 10.000 kr. pr. kvadratmeter, hvis boligejendommen er beliggende i et postnummer omfattet af lovens bilag 1.

Ved handelspris forstås den pris, som boligen faktisk er handlet til, og som fremgår af skødet. Handelsprisen pr. kvadratmeter udregnes på baggrund af det vægtede areal.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kvadratmeterprisgrænserne i stk. 1.

Med det foreslåede bemyndiges Erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om kvadratmeterpriserne, som har betydning for, om en boligejendom omfattes af statsgarantiordningen. Bemyndigelsen foreslås som en konsekvens af forslaget om at gøre ordningen permanent, og dermed sikres det at kvadratmeterpriserne kan reguleres såfremt prisudviklingen fordrer dette. På denne måde gives der mulighed for at kvadratmeterprisgrænserne kan følge den generelle økonomiske udvikling i samfundet og bevare realværdien over tid.

Til nr. 2 (§ 7, stk. 2, § 9, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., i lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne)

Det følger af den gældende § 7, stk. 2, 1. pkt. at statsgarantien kan dække belåningen i intervallet mellem 60 pct. og 90 pct. af ejendommens kontantværdi på handelstidspunktet, og fastsætter således det belåningsinterval, som statsgarantien kan ligge i.

Det følger af den gældende § 9, 1. pkt., at statsgarantien udgør 90 pct. af ejendomskreditaftalen eller ejendomskreditaftalerne i belåningsintervallet mellem 60 pct. og 90 pct. Risikodelingen på 90/10 betyder, at staten dækker 90 pct. af eventuelle tab på ejendomskreditaftalen eller ejendomskreditaftalerne i belåningsintervallet mellem 60 pct. og 90 pct., mens ejendomskreditgiveren dækker de resterende 10 pct. Risikodelingen er en sikring mod utilsigtet brug af ordningen, ligesom det har den virkning, at det højest er 90 pct. af den samlede belåning under ejendomskreditaftalen, som kan opnå anerkendelse som ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til kapitalkravsforordningen.

Det følger af den gældende § 12, stk. 1, at ejendomskreditgivere omfattet af loven skal betale en samlet garantiprovision til staten. Størrelsen af garantiprovisionen afhænger i medfør af den gældende § 12, stk. 3, af den underliggende risiko opgjort ved belåningsomfang i forhold til boligejendommens værdi og er afhængig af risikoen for staten og ejendomskreditgiveren. Ejendomskreditgiverens garantiprovision er fastsat i bekendtgørelse nr. 962 om ordning med statsgaranti på ejendomskreditaftaler i landdistrikter af 22. juni 2022. Det fremgår af bekendtgørelsen, at garantiprovisionens størrelse fastsættes på baggrund af en træppeordning i intervaller, hvor der tages hensyn til belåningsomfanget i forhold til boligejendommens kontantværdi på bevillingstidspunktet.

Ifølge § 12, stk. 3, 2. pkt., fastsættes garantiprovisionen, ved belåning af ejendom med statsgaranti, ud fra en gennemsnitlig garantiprovision for belåning i intervallet mellem 60 pct. og 90 pct. af ejendommens kontantværdi. Garantiprovi-

sionen beregnes ud fra restgælden på lånet. Den gældende bestemmelse medfører, at hvis der kun foretages belåning med statsgaranti i intervallet mellem 80 pct. og 90 pct., vil garantiprovisionen være højere end det gennemsnitlige niveau og tilsvarende, at hvis belåning er i intervallet mellem 60 pct. og 70 pct. vil garantiprovisionen være lavere end det gennemsnitlige niveau.

Det foreslås i § 7, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., at belåningsintervallet, som statsgarantien kan ligge i, ændres fra 60-90 pct. til 40-90 pct., hvilket vil medføre at lånegrænsen i ordningen udvides og den nedre lånegrænse sænkes fra 60 pct. til 40 pct.

Efter det foreslåede vil det blive muligt at opnå belåning med statsgaranti i spændet 40-90 pct. af ejendomsværdien i stedet for de nuværende 60-90 pct. Den foreslåede forøgede låneadgang vil placere sig længere inde i pantrækkefølgen, hvilket vil øge statens risiko, medens institutternes incitament til at yde lån i ordningen forventeligt vil øges, da institutternes risiko mindskes tilsvarende.

Risikodelingen på 90/10, hvor staten dækker 90 pct. og ejendomskreditgiveren dækker 10 pct. af eventuelle tab på ejendomskreditaftalen eller ejendomskreditaftalerne i belåningsintervallet, foreslås ikke ændret. Det fordrer institutternes incitament til at foretage en grundig kreditværdigheds-vurdering af kunderne og værdiansættelse af ejendommene.

Som følge af at garantiprovisionen er fastsat som en pro-centsats af det garanterede beløb, vil det foreslåede betyde, at provisionsindtægterne pr. lån vil stige grundet garantiudvidelsen fra 60 pct. til 40 pct. og den øgede risiko for staten.

Til nr. 3 (§ 12, stk. 4, 1. pkt., i lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne)

Det følger af den gældende § 12, stk. 4, 1. pkt., at den samlede garantiprovision betales kvartalsvis af ejendomskreditgiveren til Finansiell Stabilitet, som administrerer ordningen. Efter afholdelse af omkostninger tilfalder garantiprovisionen efter gældende ret statskassen.

Det foreslås i § 12, stk. 4, 1. pkt., at ændre »tilfalder statskassen, efter omkostninger er afholdt, jf. § 19, stk. 1.« til »tilfalder 50 pct. statskassen og 50 pct. Finansiell Stabilitet.«.

Efter det foreslåede vil garantiprovisionen tilfalde med 50 pct. til Finansiell stabilitet og 50 pct. til statskassen.

Med det foreslåede fastsættes en fordeling for de indkommende provisionsindtægter i den justerede ordning, således at 50 pct. af provisionsindtægterne tilfalder Finansiell Stabi-

litet til at dække udgifter til administrative omkostninger, mens de resterende 50 pct. tilfalder staten som kompensation for en andel af statens risiko ved ordningen. Reguleringen af eventuelle underskud eller overskud af de modtagne garantiprovisioner følger af § 19.

Til nr. 4 (§ 19, stk. 1 og 2, i lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne)

Det følger af den gældende § 19, stk. 1, 1. pkt., at omkostninger til ordningen, herunder udbetalinger under de udstedte garantier, afholdes i første omgang af de modtagne garantiprovisioner.

Det foreslås at ophæve § 19, stk. 1, og i stedet indsætte »de administrative omkostninger til ordningen afholdes i første omgang af de garantiprovisioner, som tilfalder Finansiell Stabilitet, jf. § 12, stk. 4.

»Stk. 2. Overstiger de administrative omkostninger til ordningen garantiprovisionerne nævnt i stk. 1 afholdes disse af staten. Overskud efter betaling af de administrative omkostninger fra ordningen tilfalder staten.«.

Efter det foreslåede vil det blive præciseret, at de administrative omkostninger til ordningen i første omgang afholdes af de garantiprovisioner, som tilfalder Finansiell Stabilitet, jf. § 12, stk. 4.

I medfør af ændringen af § 12, stk. 4, jf. lovforslagets § 22, nr. 3, vil garantiprovisionen tilfalde med 50 pct. til Finansiell Stabilitet og 50 pct. til statskassen. Med det foreslåede tilpasses bestemmelsen til den nye retsstilling, hvorefter 50 pct. af de modtagne garantiprovisioner tilfalder Finansiell Stabilitet. Ved administration af ordningen skal Finansiell Stabilitets administrative omkostninger til ordningen i første omgang afholdes af den andel af garantiprovisioner, som tilfalder Finansiell Stabilitet, jf. § 12, stk. 4.

Efter det foreslåede præciseres det, at det alene er de administrative omkostninger, der finansieres af provisionsindtægterne og ikke eventuelle omkostninger til udbetaling under de udstedte garantier i tilfælde af tab.

Det følger af den gældende § 19, stk. 1, sidste punktum, at omkostninger til ordningen afholdes af staten.

Som nævnt ovenfor foreslås det at indsætte et nyt stk. 2, hvorefter de administrative omkostninger til ordningen, udover hvad der kan dækkes af garantiprovisionerne, afholdes af staten, mens overskud efter betaling af de administrative omkostninger fra ordningen tilfalder staten.

Efter det foreslåede vil det blive præciseret, at eventuelle ad-

ministrative omkostninger til ordningen, som ikke kan dækkes af de modtagne garantiprovisioner, afholdes af staten, og at eventuelle overskud fra ordningen efter betaling af administrative omkostninger til ordningen tilfalder staten. Præciseringen vil efter det foreslåede følge i et nyt selvstændigt stykke, som både samler håndteringen af situationen, hvor garantiprovisioner, som tilfalder Finansiell Stabilitet, hhv. overstiger de administrative omkostninger i ordningen samt er for lave ift. de administrative omkostninger i ordningen.

I tilfælde af at Finansiell Stabilitets andel af garantiprovisionen på 50 pct. i medfør af ændringen af § 12, stk. 4, jf. lovforslagets § 22, nr. 3, ikke er tilstrækkelig til at dække Finansiell Stabilitets udgifter til ordningen, vil forskellen blive dækket af staten. I tilfælde af at Finansiell Stabilitets andel overstiger Finansiell Stabilitets faktiske omkostninger skal Finansiell Stabilitet overføre forskellen til staten.

Med det foreslåede ændres der ikke i den nuværende retsstilling, men det præciseres at eventuelle overskud af de administrative omkostninger tilfalder staten. Efter gældende retsstilling følger alene, at omkostninger til ordningen, som ikke dækkes af garantiprovisionerne, afholdes af staten, mens selve lovteksten ikke angår at overskud af de administrative omkostninger skal tilfalde staten.

De gældende stk. 2 og 3 bliver efter det foreslåede til stk. 3 og 4.

Til nr. 5 (Kapitel 11 i lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendoms kreditaftalerne i landdistrikterne)

Det gældende kapitel 11 indeholder bestemmelse om udløb af ordningen.

Det følger af den gældende § 23, at der ikke kan gives statsgaranti efter denne lov til ejendoms kreditaftaler, hvor ansøgningen er modtaget efter den 1. juli 2025. Statsgarantiordningen efter den gældende lov er tidsbegrænset med udløb den 1. juli 2025. Det betyder, at der ikke kan ansøges om nye aftaler om statsgaranti under ordningen efter denne dato. Lovens øvrige bestemmelser gælder fortsat, idet tidsbegrænsningen alene indebærer, at der ikke kan indgås nye aftaler under ordningen efter skæringsdatoen den 1. juli 2015. Allerede eksisterende aftaler vil fortsat løbe indtil det statsgaranterede beløb er fuldt afdraget.

Baggrunden for tidsbegrænsning var, at der er tale om en ny ordning i Danmark. Ordningen var i første omgang tidsbegrænset, så der var mulighed for at opnå erfaring med ordningen.

Det foreslås, at *kapitel 11* om udløb af ordningen ophæves,

hvormed ordningen gøres permanent. Det vil med det foreslåede således være muligt at ansøge om en ejendoms kreditaftale i henhold til statsgarantiordningen uden at være begrænset af tidsfristen i det gældende kapitel 11. Det vil medføre, at ansøgninger, der modtages hos Finansiell Stabilitet efter den 1. juli 2025 tillige vil blive behandlet og, hvis betingelserne er opfyldt, resultere i en statsgaranti efter loven. Statsgarantiordningen for ejendoms kreditaftaler, der opfylder betingelserne i lovens kapitel 2, vil således være tilgængelig på ubestemt tid.

Ved en permanentgørelse af ordningen vil det blive muligt tillige at opnå belåning ved et senere salg af ejendomme omfattet af ordningen, hvormed gensalgs- og finansieringsmulighederne i landdistrikterne forventes forbedret.

Til § 23

Til nr. 1 (§ 110 b, stk. 2, 2. pkt., i retsplejeloven)

Det fremgår af retsplejelovens § 110 b, stk. 2, at tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i operative samarbejder. National enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i et operativt samarbejde, jf. stk. 1. Advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan ikke deltage i et operativt samarbejde.

Det foreslås i § 110 b, stk. 2, 2. pkt., at ændre »myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme« til »fysiske og juridiske personer, der er relevante for samarbejdet,«.

Det foreslåede vil indebære, at deltagerkredsen i operative samarbejder vil kunne udvides således, at National enhed for Særlig Kriminalitet fremover vil kunne beslutte, at fysiske og juridiske personer, der er relevante for samarbejdet, kan deltage i et operativt samarbejde, uanset om de er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, med undtagelse af advokater, der er undtaget i medfør af retsplejelovens § 110 b, stk. 2, 3. pkt.

Ved »juridiske personer« forstås i denne lov virksomheder, organisationer, foreninger, kommuner, myndigheder mv.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde vil være National enhed for Særlig Kriminalitet, der har kompetence til at beslutte,

hvilke fysiske og juridiske der kan deltage i det konkrete operative samarbejde.

Ændringen vil betyde, at f.eks. branche- eller interesseorganisationer fremover kan deltage i et operativt samarbejde. Forsikringsselskaber og leverandører af infrastrukturer til bankerne, som ikke er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, vil fremover også have mulighed for at deltage i samarbejdet, hvis National enhed for Særlig Kriminalitet beslutter det.

Henset til karakteren af de operative samarbejder forudsættes det, at National enhed for Særlig Kriminalitet ved beslutning om udvidelse af deltagerkredsen generelt eller ad hoc tager højde for, at der kan ske deling af fortrolige oplysninger, der kan have betydning for opgaven med hurtigt at forebygge og bekæmpe hvidvask, terrorfinansiering, fjernovergreb mod børn og visse typer af grov økonomisk kriminalitet.

Til nr. 2 (§ 110 b, stk. 3, i retsplejeloven)

Det fremgår af § 110 b, stk. 3, at de myndigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det foreslås i § 110 b, stk. 3, at ændre »myndigheder, virksomheder og personer« til »fysiske og juridiske personer«.

Det foreslåede medfører, at medarbejdere i tilsynsmyndighederne, herunder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning vil kunne videregive oplysninger til fysiske og juridiske personer, som deltager i et operativt samarbejde i medfør af stk. 1.

Ved »juridiske personer» forstås i denne lov virksomheder, organisationer, foreninger, kommuner, statslige myndigheder mv.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde vil være National enhed for Særlig Kriminalitet, der har kompetence til at beslutte, hvilke fysiske og juridiske personer der kan deltage i det konkrete operative samarbejde.

Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringen af § 110 b, stk. 2, 2. pkt., hvor adgangen til operativt samarbejde udvides til at omfatte fysiske og juridiske personer, jf. lovforslagets § 23, nr. 1.

Til nr. 3 (§ 110 b, stk. 4, i retsplejeloven)

Det fremgår af § 110 b, stk. 4, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det foreslås i § 110 b, stk. 4, at ændre »Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme« til: »Fysiske og juridiske personer«, og »myndigheder, virksomheder og personer« til »fysiske og juridiske personer«.

Ændringerne indebærer, at fysiske og juridiske personer uanset bestemmelsen i § 117, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger kan videregive oplysninger til fysiske og juridiske personer, som deltager i et operativt samarbejde i medfør af stk. 1.

Ved »juridiske personer» forstås i denne lov virksomheder, organisationer, foreninger, kommuner, myndigheder mv.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde vil være National e

nhed for Særlig Kriminalitet, der har kompetence til at beslutte, hvilke fysiske og juridiske personer der kan deltage i det konkrete operative samarbejde.

Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringen af § 110 b, stk. 2, 2. pkt., hvor adgangen til operativt samarbejde udvides til at omfatte fysiske og juridiske personer, jf. lovforslagets § 23, nr. 1.

Til nr. 4 (§ 110 b, stk. 7, 3. pkt., i retsplejeloven)

Det fremgår af § 110 b, stk. 7, 3. pkt., at virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2 medvirker i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det foreslås i § 110 b, stk. 7, 3. pkt., at ændre »Virksomheder eller personer« til »Fysiske eller juridiske personer«.

Ændringen indebærer, at fysiske eller juridiske personer vil kunne inddrage oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Ved ”juridiske personer” forstås i denne lov virksomheder, organisationer, foreninger, kommuner, myndigheder mv.

Det bemærkes, at det i alle tilfælde vil være National enhed for Særlig Kriminalitet der har kompetence til at beslutte, hvilke fysiske og juridiske personer, der kan deltage i det konkrete operative samarbejde.

Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringen af § 110 b, stk. 2, 2. pkt., hvor adgangen til operativt samarbejde udvides til at omfatte fysiske og juridiske personer, jf. lovforslagets § 23, nr. 1.

Til § 24

Til nr. 1 (§ 63 a, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring)

Det følger af den gældende § 63 a, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, at når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuaren senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.

Det foreslås, at § 63 a, stk. 2, ophæves.

Bestemmelsen om, at bestyrelsen og aktuaren hver skal sende sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden for aktuarens afskedigelse eller fratrædelse, fremgår i dag både af loven og af § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1052 af 28. oktober 2009 om ansvarshavende aktuar i Arbejdsmarkedets Erhvervsyngdomssikring.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravet ikke længere findes flere forskellige steder. Den overlappende regulering har ikke medført en forkert anvendelse af bestemmelsen i praksis.

Ændringen medfører ikke materielle ændringer af retstilstanden.

Til § 25

Til nr. 1 (§ 14, stk. 2, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti)

Det følger af § 14, stk. 1, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti, at Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af

loven. Finanstilsynet fører endvidere tilsyn med overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner. Det følger af stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. § 345, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

§ 345 i lov om finansiel virksomhed ændres ved dette lovforslags § 1, nr. 102, således at det gældende stk. 13 ophæves og i stedet indsættes et nyt stk. 13 og 14, hvilket medfører en rykning af de gældende stk. 14-20, som bliver stk. 15-21.

Som konsekvens af ændringen i lov om finansiel virksomhed, foreslås det i § 14, stk. 2, at ændre »§ 345, stk. 14,« til »§ 345, stk. 15,«.

Det foreslåede vil medføre, at henvisningen til § 345 i lov om finansiel virksomhed fortsat er korrekt i § 14, stk. 2, i lov om betalingskonti og basale erhvervskonti.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 14, stk. 2.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Til § 26

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2-12.

Det foreslås i stk. 2, at § 6, nr. 4, 10, 13, 14 og 52, træder i kraft efter bekendtgørelse i Lovtidende.

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 6, nr. 13 og 14, der er en følge af DORA-forordningen, er ved en fejl ikke blevet fremsat tidligere. DORA-forordningen finder anvendelse den 17. januar 2025. Bestemmelsen vil medføre, at de foreslåede ændringer træder i kraft hurtigst muligt efter forordningens anvendelse.

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 6, nr. 4 og 10 og 52, supplerer dele af Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2809 af 23. oktober. Da forordningen først blev offentliggjort den 14. november 2024, er det ikke praktisk muligt at sikre samtidig ikrafttræden for de supplerende bestemmelser i national ret. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de supplerende bestemmelser og ændringen af fodnoten, der vedrører disse bestemmelser, træder i kraft hurtigst muligt efter forordningens ikrafttrædelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 5, nr. 30, og § 6, nr. 3, 5, 7, 8, 18, 20, 23-33, 47 og 49, træder i kraft den 29. september 2025.

Det foreslåede *stk. 3* vil medføre, at ændringerne til lov om fondsmæglerselskaber og lov om kapitalmarkeder, der foreslås ved denne lovs § 5, nr. 30, og § 6, nr. 3, 5, 7, 8, 18, 20, 23-33, 47 og 49, træder i kraft ved fristen for implementering af de ændringer til MiFID II, der følger af MiFID II Review.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 1, nr. 1, 6, 7, 9, 17, 19, 20, 27, 29-32, 34-36, 54, 55, 58, 59, 61-63, 65, 66, § 170 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 68, 69-75, 77-81, 100, 101, 105, 106, 108, 109, 110, 112, 118, 121, § 4, nr. 3 og § 5, nr. 3-5, træder i kraft den 1. januar 2026.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 1, nr. 78, 97 og 99, § 2, nr. 12 og 53, § 3, nr. 42, § 5, nr. 21, § 6, nr. 36, § 7, nr. 11, § 8, nr. 7, § 9, nr. 8, § 10, nr. 8, og § 13, nr. 1, træder i kraft 1. marts 2026.

Med § 1, nr. 97, bliver Finanstilsynet udpeget som kompetent myndighed til henholdsvis at bistå ESMA i sit tilsyn med ESG-vurderingsleverandører eller som kompetent myndighed til hvem ESMA kan uddelegere tilsynsopgaver i forbindelse med sit tilsyn med ESG-vurderingsleverandører.

Med § 1, nr. 78, 97 og 99, § 2, nr. 12 og 53, § 3, nr. 42, § 5, nr. 21, § 6, nr. 36, § 7, nr. 11, § 8, nr. 7, § 9, nr. 8, § 10, nr. 8 og § 13, nr. 1, bliver Finanstilsynet udpeget som kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelsen af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, jf. artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 3. afsnit.

Det fremgår af artikel 30, stk. 1, i ESG-vurderingsforordningen, at hver medlemsstat senest den 2. april 2026 skal udpege en kompetent myndighed i forbindelse med forordningen.

Det foreslås i *stk. 6*, at § 1, nr. 8, 10-15, 37, 40-48, 51-53, 96, 115, 116 og 119, § 2, nr. 2-12, 14-40, 46-51, 60, 66-73, 75, 81-93, § 3, nr. 1, 4-6, 8-20, 22-33, 36, 41, 44, 48-50 og 61, træder i kraft 16. april 2026.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato i *stk. 6* vil medføre, at de relevante bestemmelser træder i kraft på de ikrafttrædelsestidspunkter, som FAIF-UCITS II-direktivet angiver. Det fremgår af FAIF-UCITS II-direktivet, at implementeringen skal træde i kraft senest den 16. april 2026.

Det foreslås i *stk. 7*, at § 1, nr. 114, 117 og 120, § 2, nr. 55 og 77, § 3, nr. 54, 55 og 59, § 5, nr. 25, 27 og 31, § 6, nr. 54,

§ 7, nr. 16, 17 og 21, § 8, nr. 11, 15 og 19, § 10, nr. 18, 19 og 21, træder i kraft den 2. juli 2026.

Med den foreslåede ikrafttrædelsesdato for disse bestemmelser fraviges de fælles ikrafttrædelser for erhvervsrettet regulering. Fravigelsen er nødvendig for at sikre korrekt supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter (ESG-vurderingsforordningen), der finder anvendelse fra den 2. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 8*, at § 6, nr. 2, 11, 45, 50 og 51, træder i kraft den 10. juli 2026.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de oplyste bestemmelser træder i kraft den 10. juli 2026. Det skyldes, at pligten til at indsende til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) i medfør af EU-lovgivningen, som de oplyste bestemmelser vil gennemføre, først indtræder den 10. juli 2026 (første fase).

Det foreslås i *stk. 9*, at § 1, nr. 2 og 3, træder i kraft 1. januar 2027.

Det foreslåede vil medføre, at § 1, nr. 2 og 3 træder i kraft 10 dage før det er påkrævet i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024. Ikrafttrædelsen fastsættes til 1. januar af hensyn til konsistens med de fælles ikrafttrædelsesdatoer fastsat af Erhvervsministeriets vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger.

Det foreslås i *stk. 10*, at § 1, nr. 95 og § 2, nr. 42-45, træder i kraft 16. april 2027.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdatoer i *stk. 10* vil medføre, at de relevante bestemmelser træder i kraft på et tidligere tidspunkt end de ikrafttrædelsestidspunkter, som FAIF-UCITS II-direktivet angiver. Det fremgår af FAIF-UCITS II-direktivet, at implementeringen for så vidt angår de bestemmelser, der gennemføres med den foreslåede § 1, nr. 95 og § 2, nr. 42-45, skal træde i kraft senest den 16. april 2027.

Det foreslås i *stk. 11*, at § 3, nr. 35 og nr. 39, træder i kraft den 10. januar 2028.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de oplyste bestemmelser træder i kraft d. 10. januar 2028. Det skyldes, at pligten til at indsende til ESAP i medfør af EU-lovgivningen, som de oplyste bestemmelser vil gennemføre, først indtræder den 10. januar 2028 (anden fase).

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 35 og nr. 39.

Det foreslås i *stk. 12*, at § 1, nr. 38, 39, 76 og 92, § 2, nr. 41, § 5, nr. 8, 9, 12, 13 og 18, § 6, nr. 1, 12, 19, 21, 22 og 48, § 7, nr. 5-7, § 8, nr. 3-5, og § 17, nr. 4, træder i kraft 10. januar 2030.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de oplyste bestemmelser træder i kraft 10. januar 2030. Det skyldes, at pligten til at indsende til ESAP i medfør af EU-lovgivningen, som de oplyste bestemmelser gennemfører, først indtræder den 10. januar 2030 (tredje fase).

Virkningsbestemmelser

Til § 27

Det foreslås i *stk. 1*, at lovforslagets § 1, nr. 64, 68 og nr. 126 har virkning fra den 1. januar 2025.

Forslaget til § 170 b i lov om finansiel virksomhed vedrører en mulighed for anvendelse af output-gulv udelukkende på koncernniveau. Derved undtages pengeinstitutter og realkreditinstitutter fra at anvende outputgulvet på individuelt niveau. Der henvises til bemærkningerne til § 170 b for

yderligere herom.

Forslaget til § 170 b i lov om finansiel virksomhed indeholder anvendelse af en valgmulighed for medlemsstaterne som fastsat i artikel 92, stk. 3, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1623 af 31. maj 2024 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og outputgulvet (CRR III). CRR III finder anvendelse fra 1. januar 2025.

For at institutterne kan anvende den pågældende valgmulighed samtidig med ikrafttræden af CRR III, foreslås det at give § 170 b virkning fra 1. januar 2025. Ændring af § 143, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvensrettelse som følge af § 170 b, hvorfor denne foreslås givet samme virkningsdato. Det vil medføre en uforholdsmæssig byrde, hvis de danske koncerner først skal indrette sig efter CRR III uden anvendelse af valgmuligheden for derefter at indrette sig efter valgmuligheden, når lovforslaget træder i kraft på et senere tidspunkt. For at opnå den tiltænkte effekt af valgmuligheden foreslås ændringen af § 143, stk. 3, og § 170 b at få virkning samtidig med CRR III.

Forslaget til § 417 e i lov om finansiel virksomhed sætter en overgangsordning i kraft, der relaterer sig til CRR III som finder anvendelse fra den 1. januar 2025. Overgangsordningen medfører en lavere byrde for virksomhederne i den periode, hvor disse løber.

For at institutter kan få gavn af overgangsordningen bør § 417 e finde anvendelse samtidig med CRR III. Det vil medføre en uforholdsmæssig byrde, hvis de danske penge- og realkreditinstitutter ikke kan anvende overgangsordningen, når CRR III træder i kraft. Så vil virksomhederne skulle indrette sig efter kravet uden overgangsordning i en periode for derefter at indrette sig efter de lavere krav, som overgangsordningerne giver mulighed for, når loven træder i kraft. For at opnå den tiltænkte effekt af overgangsordningerne foreslås § 417 e at få virkning samtidig med CRR III.

Overgangsbestemmelser

Til § 28

Det foreslås i *stk. 1*, at en forvalter, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024 anses for at overholde §§ 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indtil 16. april 2029.

Det foreslåede er en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, vil blive anset for at overholde kravene i § 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indtil 16. april 2029. Det betyder, at alle forvaltere af låneudstedende alternative investeringsfonde vil være omfattet af reglerne efter fem år.

Det foreslås i *stk. 2*, at indtil den 16. april 2029, hvor den nominelle værdi af de lån, der udstedes af en alternativ investeringsfond til en enkelt låntager, eller en alternativ investeringsfonds gearing, overstiger de grænser, der fremgår af i § 26 c, stk. 1-3 og § 26 d i lov om forvaltere af alternative

investeringsfonde m.v., må en forvalter, der forvalter disse alternative investeringsfonde, ikke øge denne værdi eller gearing.

Såfremt den nominelle værdi af de lån, som en alternativ investeringsfond har udstedt til en enkelt låntager, eller en alternativ investeringsfonds gearing er under de grænser, der fremgår af i § 26 c, stk. 1-3 og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., må forvalteren, der forvalter disse alternative investeringsfonde, ikke øge denne værdi eller gearing over disse grænser.

Det foreslåede er en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, ikke må øge enten den nominelle værdi af lån til en enkelt låntager eller den alternative investeringsfonds gearing, hvis disse allerede overstiger de fastsatte grænser i § 26 c, stk. 1-3, og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det betyder, at forvalterne af de låneudstedende alternative investeringsfonde ikke må bryde grænserne fastsat i § 26 c, stk. 1-3, og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., yderligere i overgangsperioden, indtil de skal overholde dem fra den 16. april 2029.

Det foreslåede vil endvidere medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, ikke må øge enten den nominelle værdi af lån til en enkelt låntager eller den alternative investeringsfonds gearing over de fastsatte grænser i § 26 c, stk. 1-3, og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det betyder, at forvalterne af de låneudstedende alternative investeringsfonde ikke må bryde grænserne, fastsat i § 26 c, stk. 1-3, og § 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., i overgangsperioden, indtil de skal overholde dem fra den 16. april 2029.

Det foreslås i *stk. 3*, at for en forvalter, der forvalter alternative investeringsfonde, som udsteder lån, der blev oprettet inden den 15. april 2024, og ikke rejser yderligere kapital efter den 15. april 2024 anses for at overholde finder § 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. ikke anvendelse med hensyn til disse alternative investeringsfonde.

Det foreslåede er en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån og blev oprettet inden den 15. april 2024, og som ikke rejser yderligere kapital, vil blive anset for at overholde kravene i § 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indtil 16. april 2029. Det betyder, at forvaltere af låneudstedende alternative investeringsfonde bliver anset for at overholde reglerne for låneudstedende fonde, hvis de låneudstedende alternative investeringsfonde, de forvalter, ikke rejser yderligere kapital efter den 15. april 2024. Dette gælder dog udelukkende for de låneudstedende alternative investeringsfonde, der ikke rejser yderligere kapital, og forvalteren vil fortsat være omfattet af reglerne efter fem år for de låneudstedende alternative investeringsfonde, som rejser yderligere kapital.

Det foreslås i *stk. 4*, at uanset stk. 1-3, kan en forvalter, der forvalter alternative investeringsfonde, som udsteder lån, og som blev oprettet inden den 15. april 2024, vælge at være

omfattet af § 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., forudsat at Finanstilsynet underrettes herom.

Det foreslåede er en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån og blev oprettet inden den 15. april 2024, kan vælge at være omfattet af kravene i § 26 a, 26 c og 26 d i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det betyder, at en forvalter af låneudstedende alternative investeringsfonde kan vælge at blive omfattet af reglerne med det samme, i stedet for efter de fem år, såfremt forvalteren ønsker dette og underretter Finanstilsynet herom.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 26 b, stk. 1, og §§ 26 e-26 g i lov om alternative investeringsfonde m.v. ikke finder anvendelse på forvaltere, som forvalter alternative investeringsfonde, der har udstedt lån inden den 15. april 2024, for så vidt angår disse lån.

Det foreslåede er en overgangsbestemmelse, der vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde, som forvalter alternative investeringsfonde, der udsteder lån og blev oprettet inden den 15. april 2024, kan fortsætte med at forvalte sådanne alternative investeringsfonde uden at overholde § 26 b, stk. 1, og §§ 26 e-26 g i lov om alternative investeringsfonde, m.v. med hensyn til disse lån. Det betyder, at forvalteren kan fortsætte med at forvalte alternative investeringsfonde oprettet før den 15. april 2024 uden at overholde reglerne. Forvalteren skal dog overholde reglerne for låneudstedende alternative investeringsfonde oprettet efter den 15. april 2024.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at forvalterne har tilstrækkelig tid til at implementere de nødvendige ændringer i deres forretningspraksis, politikker og procedurer.

Den foreslåede ændring vil gennemføre artikel 1, stk. 24, i FAIF-UCITS II-direktivet, som indsætter et nyt stk. 6 til artikel 61 i FAIF-direktivet.

Det foreslås i *stk. 6*, at lovens § 1, nr. 3 ikke berører retsvirkningen af kontrakter indgået mellem kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og kunder bosiddende i Danmark, inden den 11. juli 2026.

Bestemmelsen implementerer artikel 21c, stk. 5, i CRD VI.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kunders erhver-

vede rettigheder forud for ikrafttræden se af reglerne ikke bliver ugyldige, fordi virksomheden efter ikrafttrædelse af reglerne udøver ulovlig aktivitet i Danmark.

Det foreslås i *stk. 7*, at § 1, nr. 124, § 2, nr. 78, § 3, nr. 60, § 5, nr. 27, § 7, nr. 20, § 8, nr. 17, § 9, nr. 14 og § 11, nr. 15, ikke finder anvendelse på overtrædelser af artikel 13, stk. 3, 1. afsnit i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, der finder sted før den 2. juli 2026. For sådanne overtrædelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Med den foreslåede bestemmelse fraviges der fra de fælles ikrafttrædelser for erhvervsrettet regulering. Fravigelsen er nødvendig for at sikre korrekt supplerende af ESG-vurderingsforordningen.

Det foreslås i *stk. 8*, at regler fastsat i medfør af § 71, stk. 3, § 101, stk. 5 og 124, stk. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 71, stk. 5, § 101, stk. 7 og 124, stk. 7 og 8, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 1, nr. 30 og 37 og 54.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 101, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forbliver i kraft, selvom bestemmelsen ophæves, som følge af denne lovs § 1, nr. 37. Det betyder, at bekendtgørelse nr. 865 af 2. juli 2014 om ledelse, styring og

administration af danske UCITS fortsat vil være gældende indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 101, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 9*, at regler fastsat i medfør af § 5, stk. 7-10 og § 130, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 5, stk. 9-12 og § 130, stk. 6, jf. denne lovs § 2, nr. 8 og nr. 51.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 5, stk. 7-10, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forbliver i kraft, selvom bestemmelsen ophæves, som følge af denne lovs § 2, nr. 8. Det betyder, at bekendtgørelse nr. 1553 af 19. december 2022 om tilladelse

til forvaltere af alternative investeringsfonde til markedsføring til detailinvestorer fortsat vil være gældende indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 5, stk. 9-12.

Det foreslås i *stk. 10*, at regler fastsat i medfør af § 74, stk. 7, § 102, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 13. januar 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 74, stk. 10, og § 102, stk. 8, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. denne lovs § 3, nr. 31 og 35.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 74, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v. forbliver i kraft, selvom bestemmelsen ophæves, som følge af denne lovs § 1, nr. 31. Det betyder, at bekendtgørelse nr. 897 af 26. august 2019 om beregning af emissions- og indløsningspriser ved tegning og indløsning af andele i danske UCITS fortsat vil være gældende, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 74, stk. 10.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 102, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v. forbliver i kraft, selvom bestemmelsen rykkes til § 102, stk. 8, som følge af lovforslagets § 3, nr. 35. Det betyder, at bekendtgørelse nr. 607 af 11. maj 2020 fortsat vil være gældende, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 102, stk. 8.

Bestemmelsen foreslås af ordensmæssige hensyn for at undgå tvivl om, at det er hensigten, at bekendtgørelse om oplysninger i prospekter for danske UCITS ikke skal bortfalde.

Det foreslås i *stk. 11*, at regler udstedt i medfør af § 127, stk. 7, § 164, stk. 3, og § 180, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 127 til stk. 6, § 164, stk. 6, og § 180, stk. 5, jf. denne lovs § 7, nr. 4, 5 og 8.

Det foreslåede vil sikre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 127, stk. 7, § 164, stk. 3 2. pkt. og § 180, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed forbliver i kraft, selvom bestemmelsen i § 127 rykkes til stk. 6, i § 164 rykkes til stk. 6 og i § 180 rykkes til stk. 5 som følge af denne lovs § 7, nr. 5, 5 og 8. Det betyder, at bekendtgørelse nr. 593 af 31. maj 2017 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe-1 forsikringsselskaber m.v. fortsat vil være gældende indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 164, stk. 6, § 127, stk. 6 og § 180, stk. 5.

Det foreslås i *stk. 12*, at regler udstedt i medfør af § 30, stk. 4 og § 81, stk. 6, i lovbekendtgørelse nr. 53 af 18. januar 2023, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 25. april 2023 og § 1 i lov nr. 642 af 11. juni 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 30, stk. 4 § 81, stk. 7, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 10, nr. 1 og 7.

Det foreslåede vil sikre, at regler udstedt i medfør af § 30,

stk. 4 og § 81, stk. 6, i lov om betalinger, forbliver i kraft, selvom § 30, stk. 4 rykkes stk. 6 og § 81, stk. 6 rykkes til 7, som følge af lovforslagets § 10, nr. 1 og 7. Det betyder, at bekendtgørelse om visse betalingsmodtageres pligt til at modtage betaling med kontanter i hele åbningstiden, forbliver i kraft, selvom bemyndigelsesbestemmelsen foreslås rykket med nærværende lovforslags § 10, nr. 1 og 7.

Bestemmelsen foreslås af ordensmæssige hensyn for at undgå tvivl om, at det er hensigten, at udstedte bekendtgørelser om, at bestemte typer af betalingsmodtagere er forpligtet til altid at modtage betaling med kontanter uanset § 30, stk. 1-3 og § 81, stk. 1-3 ikke skal ophæves.

Til § 29

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-12, 17, 18, 21 og 25 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiell virksomhed er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004.

Lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 812 af 12. august 2019.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 1-6, 10-12, 14, 17 og 25 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lovforslagets §§ 7 og 9 skal dog ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed og lov om forsikringsformidling gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Lovforslagets §§ 8, 13, 16 og 18-21 skal desuden ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da disse love indeholder ikke en anordningshjemmel.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiell virksomhed er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger er sat i kraft på Færøerne ved kongelig anordning nr. 1223 af 11. juni 2021.

Lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 16. august 2019.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
<i>Lov om finansiel virksomhed</i>	
<p><i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (Solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv</p>	<p>1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« indsættes: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, dele af Europa Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse« og efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver« indsættes: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1619 af 31. maj 2024 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandsfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, EU-Tidende, L af 19. juni 2024«</p>

2009/65/EF af 13. juli 2009 (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 (Solvens II-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og

2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 80-152, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1092/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173,

<p>side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.</p>	
<p>§ 1. ---</p>	
<p>Stk. 2. ---</p>	
<p>Stk. 3. Loven finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om virksomhedens indretning for filialer omfattet af 1. pkt., herunder regler om kapitalforhold m.v.6 Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at filialer omfattet af 1. pkt. skal udøve deres aktiviteter i et datterselskab. 7 Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i 1. pkt. nævnte filialer.</p>	<p>2. I § 1, stk. 3, udgår »kreditinstitutter og«, og 3. pkt., ophæves</p>
<p>Stk. 4-19. ---</p>	
	<p>3. Efter § 1 indsættes:</p> <p>»§ 2. Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse til at udøve aktiviteterne i nr. 1, 2 og 6 i bilag 2, jf. dog stk. 3. Aktiviteterne skal udøves i en filial eller et datterselskab.</p>

	<p>Stk. 2. Loven finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter som nævnt i stk. 1, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Kapitel 5 finder dog ikke anvendelse.</p> <p>Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse,</p> <p>1) når virksomheden leverer en aktivitet til en kunde eller modpart, som er et kreditinstitut eller til en virksomhed i samme koncern som virksomheden selv,</p> <p>2) på virksomheder, der er omfattet af §§ 41-43 eller bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber, investeringselskaber og -aktiviteter, og</p> <p>3) hvis kunden på eget initiativ henvender sig til virksomheden på virksomhedens hjemsted, eller gennem en tredjepart, der handler på virksomhedens vegne,</p> <p>Stk. 4. Virksomheder, der leverer ydelser efter stk. 3, nr. 3, må ikke markedsføre andre produkter, aktiviteter eller tjenesteydelser end dem, kunden selv har opsøgt, medmindre disse er tæt forbundne med ydelserne leveret efter stk. 3, nr. 3.</p> <p>Stk. 5. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapitalselskaber finder anvendelse for filialer nævnt i stk.</p> <p>Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om filialernes indretning og krav om etablering af et datterselskab.«.</p>
§ 5. I denne lov forstås ved:	
1-6) ---	
7)	<p>Dattervirksomhed: En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.</p> <p>4. § 5, stk. 1, nr. 7, affattes således:</p> <p>»7) Dattervirksomhed:</p> <p>a) En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.</p> <p>b) Kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive</p>

		datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af §§ 259-267 h og §§ 269-271 på afviklingskoncerner, jf. § 5, stk. 1, nr. 56, litra b, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen, der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266.«
8-32) ---		
33)	<p><i>Gearingsgradbuffer:</i></p> <p>Det kapitalgrundlag, som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal opretholde i henhold til artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013.</p>	5. I § 5, stk. 1, nr. 33, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.
34-60) ---		
		6. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 61:
		»61) Justeret kapitalgrundlag: Justeret kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 71, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning nr. 648/2012).«
		7. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 62 og 63:
		»62) Miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko eller ESG-risiko: En miljømæssig, social og ledelsesmæssig risiko som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning nr. 648/2012.
		63) Klimaneutralitet: Overordnet mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«).
		8. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 64:

		»64) Værdipapircentral (CSD): En værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.«
§ 7. ---		
Stk. 2. Følgende har eneret til fra offentligheden at modtage indlån og andre midler, der skal tilbagebetales:		
1)---		
2)		9. I § 7, stk. 2, nr. 2, og stk. 4, ændres »§ 1, stk. 3« til: »§ 2, stk. 1«.
3-5) ---		
Stk. 3. ---		
Stk. 4. Pengeinstitutter, staten og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån.		9. I § 7, stk. 2, nr. 2, og stk. 4, ændres »§ 1, stk. 3« til: »§ 2, stk. 1«.
Stk. 5-8. ---		
§ 10. Virksomheder skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab for at udføre den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS, jf. bilag 6. Investeringsforvaltningsselskaber må i øvrigt kun udføre virksomhed som nævnt i stk. 2 og §§ 10 a, 10 b og 28.		10. I § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 2«: til »stk. 2, 3 og 4«.
Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringsservice omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit B, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, skal have tilladelse. Aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4 og 5, kan ydes med instrumenter omfattet af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og		11. I § 10, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »bilag 1, afsnit A, nr.«: »1,«, og i 4. pkt. ophæves.

<p>investeringservice og -aktiviteter. Aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 10, kan alene ydes med instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 3. Tilladelse til at yde aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 5 og 10, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til aktivitet omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.</p>	
	<p>12. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 3. Et Investeringsforvaltningsselskab skal have tilladelse til at udføre enhver funktion eller aktivitet for tredjemand, som allerede leveres af investeringsforvaltningsselskabet i forbindelse med en UCITS, som den forvalter i overensstemmelse med sin tilladelse efter stk. 1 eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den udfører med tilladelse efter stk. 2, 1. pkt., forudsat at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, varetages hensigtsmæssigt.</p> <p>Stk. 4. Et Investeringsforvaltningsselskab skal have tilladelse til administration af benchmarks, jf. Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater. Investeringsforvaltningsselskabet kan ikke få tilladelse til administration af benchmarks, som anvendes i de UCITS, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer.«</p> <p>Stk. 3-7 bliver herefter stk. 5-9.</p>
<p>§ 14. ---</p>	
<p>Stk. 2. ---</p>	
	<p>13. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 3. En ansøgning efter § 10 skal endvidere indeholde en aktivitetsplan, der som minimum angiver investeringsforvaltningsselskabets organisatoriske struktur, med nærmere angivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der vil blive anvendt</p>

til at udøve investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, og oplysninger om de personer, der reelt udøver investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, herunder:

- 1) En beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelsen.
- 2) En beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for investeringsforvaltningsselskabet.
- 3) En oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde.
- 4) Oplysninger om, hvordan investeringsforvaltningsselskabet har til hensigt at overholde sine forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer og i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer investeringsforvaltningsselskabet skal anvende til dette formål.

Stk. 4. En ansøgning efter § 10 skal endvidere indeholde oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videredelegation til tredjemand af funktioner i henhold til §§ 102-105, der som minimum omfatter følgende:

- 1) Investeringsforvaltningsselskabets juridiske navn og CVR-nummer.
- 2) For enhver, der får overdraget ansvar
 - a) Vedkommendes juridiske navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode,
 - b) vedkommendes hjemland og,
 - c) hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed.

		<p>3) En detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som investeringsforvaltningsselskabet anvender til</p> <p>a) at varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i investeringsforvaltningsselskabet og</p> <p>b) at overvåge den delegerede aktivitet.</p> <p>4) For hvert af de UCITS, som det forvalter eller har til hensigt at forvalte:</p> <p>a) En kort beskrivelse af de delegerede porteføljeplejefunktioner, herunder om hver af disse delegerede udgør en hel eller delvis delegation, og</p> <p>b) en kort beskrivelse af de delegerede risikostyringsfunktioner, herunder om hver af disse delegerede udgør en delvis eller fuld delegation.</p> <p>5) En beskrivelse af de regelmæssige foranstaltninger, som investeringsforvaltningsselskabet skal gennemføre for at overvåge den delegerede aktivitet.«</p> <p>Stk. 3-8 bliver herefter stk. 5-10.</p>
Stk. 3-8. ---		
		<p>14. I § 14 indsættes som stk. 11:</p> <p>»Stk. 11. Investeringsforvaltningsselskaber skal underrette Finanstilsynet om væsentlige ændringer i betingelserne for den oprindelige tilladelse, navnlig væsentlige ændringer af oplysningerne i henhold til denne bestemmelse, før disse ændringer gennemføres.«</p>
§ 33 a. ---		
Stk. 2. Et udenlandsk kreditinstitut skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om tilladelse, jf. stk. 1, indsende følgende oplysninger:		
1-3)---		

4)	Navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen, samt dokumentation for, at de opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7.	15. I § 33 a, stk. 2, nr. 4, og i stk. 3, nr. 4, ændres »§ 14, stk. 7« til: »§14, stk. 9«.
5)	---	
Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, jf. stk. 1, når det er godtgjort, at		
1-3) ---		
4)	filialens ledelse opfylder kravene i § 14, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 7,	15. I § 33 a, stk. 2, nr. 4, og i stk. 3, nr. 4, ændres »§ 14, stk. 7« til: »§14, stk. 9«.
5-7) ---		
Stk. 4 og 5. ---		
§ 43. ---		
Stk. 1-3. ---		
Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og filialer af udenlandske pengeinstitutter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler.		16. I § 43, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »investeringsforvaltningsselskaber«: », udbydere af kryptoaktivtjenester«.
Stk. 5-7. ---		
§ 61. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale, jf. stk. 4.		17. I § 61, stk. 2, 1.pkt., ændres »to« til: »ti«.
Stk. 3-8. ---		

<p><i>Stk. 9.</i> Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.</p>	<p>18. I § 61 indsættes <i>stk. som nyt stykke 10</i>:</p> <p>»Stk. 10. Vurderingsperioden, jf. stk. 3, suspenderes indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g, hvis vurderingen efter § 61 a, foretages samtidig med godkendelsen efter § 175 g.«</p>
<p>§ 61 a. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:</p>	
<p>1-4) ---</p>	
<p>5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, vil ske.</p>	<p>19. § 61 a, stk. 1, nr. 5, ændres »grund til at formode« til: »begrundet mistanke om«.</p>
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> --</p>	
	<p>20. I § 61 a indsættes som stk. 4:</p> <p>»Stk. 4. Finanstilsynet kan gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis den påtænkte erhverver befinder sig i et tredjeland, der er opført som et højrisikoland med strategiske mangler i sine tiltag for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller i et tredjeland, der er omfattet af Unionens regler om finansielle sanktioner, og Finanstilsynet vurderer, at dette påvirker den påtænkte erhververs evne til at indføre den nødvendige praksis og de nødvendige processer for at opfylde kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.«</p>

§ 64. ---	
Stk. 2-5. ---	
Stk. 6. Den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.	<p>21. § 64, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»Stk. 6. Den finansielle virksomhed skal sikre, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen til enhver tid opfylder kravene i stk.1, § 64 a og § 313 i lov om finansiell virksomhed for SIFI'er. Virksomheden skal vurdere om et potentielt medlem opfylder disse krav inden denne tiltræder hvervet eller stillingen og regelmæssigt herefter, når medlemmet er tiltrådt. Bliver virksomheden bekendt med forhold, som kan påvirke vurderingen af medlemmets egnethed og hæderlighed, skal virksomheden foretage en revurdering af medlemmet og hurtigst muligt underrette Finanstilsynet herom. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne om medlemmernes egnethed og hæderlighed holdes ajour og efter anmodning oplyses til Finanstilsynet.</p> <p>Stk. 7. Vurderer den finansielle virksomhed, at et medlem eller potentielt medlem af direktionen eller bestyrelsen ikke opfylder kravene i stk.1, § 64 a eller § 313, skal virksomheden, hvis påkrævet</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sikre, at det pågældende potentielle medlem ikke tiltræder det påtænkte hverv eller stilling, hvis vurderingen er afsluttet, inden det potentielle medlem tiltræder, 2) rettidigt afsætte et sådant medlem, eller 3) rettidigt træffe yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at et sådant medlem er eller bliver egnet til det pågældende hverv eller stilling. <p>Stk. 8. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der ønsker at ansætte et medlem til direktionen eller udnævne en bestyrelsesformand, skal sikre, at Finanstilsynet modtager en egnetheds- og hæderlighedsansøgning for personen hurtigst muligt og senest 30 arbejdsdage før, personen tiltræder hvervet eller stillingen.</p>

		<p>Stk. 9. Den egnetheds- og hæderlighedsansøgning der er nævnt i stk. 8 skal indsendes via Virk.dk, og omfatte</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) et egnetheds- og hæderlighedsoplysningsskema, 2) et curriculum vitae, 3) virksomhedens interne egnetheds- og hæderlighedsvurdering, jf. stk. 6, 2. pkt., 4) øvrige dokumenter anvist af Finanstilsynet, så snart disse foreligger, og 5) en angivelse af udnævnelsesdatoen og den dato, hvor arbejdsopgavernes faktisk påbegyndes. <p>Stk. 10. Finanstilsynet kan kræve, at et medlem omfattet af stk. 8 ikke tiltræder hvervet eller stillingen, før Finanstilsynet har modtaget tilstrækkelige oplysninger til at vurdere medlemmets egnethed og hæderlighed, medmindre Finanstilsynet finder det godtgjort, at det ikke er muligt at fremlægge sådanne oplysninger.«</p> <p>Stk. 7-9 bliver herefter stk. 11- 13.</p>
Stk. 7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.		22. I § 64, stk. 7, der bliver stk. 11, ændres »1-6« til: »1-10«.
Stk. 8. ---		
§ 64 c. ---		
Stk. 2. Nøglepersoner er ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse, og ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion, herunder		
1-4) ---		
5)	den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og	23. I § 64 c, stk. 2, nr. 5, udgår. »og«, og i nr. 6 ændres »jf. nr. 5.« til: »jf. nr. 5, og«
6)---		

		24. I § 64 c, stk. 2, indsættes som nr. 7: »7) Økonomidirektøren, medmindre denne er medlem af direktionen.«
<i>Stk. 3. --</i>		
<i>Stk. 4.</i> § 64, stk. 1 og 5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, og for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut eller et realkreditinstitut.		25. I § 64 c, stk. 4, indsættes efter »5«: »-7«.
<i>Stk. 5-10. ---</i>		
§ 64 e. Bestyrelsen for den finansielle virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Bestyrelsens sammensætning skal afspejle en tilstrækkelig bred erfaring.		26. I § 64 e, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »risici«: »», samt de virkninger aktiviteterne forårsager på kort, mellemlang og lang sigt, under hensyntagen til ESG-faktorer«.
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>		
§ 71. En finansiell virksomhed og en finansiell holdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder		
1-3) ---		
4)	effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for,	27. I § 71, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »for,«: »herunder ESG-risici på kort, mellemlang og lang sigt,«.
5-8) ---		

9)	personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.	28. § 71, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »direktionen«: », herunder om ESG-risici og -virkninger og IT-risici som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 52c), Europa Parlamentets og Rådets i forordning (EU) nr. 575/2013«.
Stk. 2. ---		
		<p>29. I § 71 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut skal udarbejde, vedligeholde og ajourføre individuelle erklæringer, der beskriver roller og opgaver for alle medlemmer af direktionen, den faktiske ledelse og for personer med ansvar for nøglefunktioner. Instituttet skal også udarbejde, vedligeholde og ajourføre en oversigt over instituttets ledelsesstruktur og arbejdsopgaver for de organisatoriske ansvarsområder, som indgår i instituttets forretningsmodel, med nærmere oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og opgaver for de omfattede personer. Instituttet skal til enhver tid gøre de individuelle erklæringer og oversigten tilgængelig for de omfattede personer.«</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 5.</p>
		<p>30. § 71 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 4. For kryptoaktiver skal institutterne foretage forudgående vurderinger af de eksponeringer, som de agter at påtage sig, og af tilstrækkeligheden af eksisterende processer og procedurer til styring af markedsrisici og modpartsrisici og indberette disse til Finanstilsynet.«</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 5.</p>
		<p>31. Efter § 71 c indsættes:</p> <p>»§ 72. Bestyrelsen i pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal, som led i deres virksomhedsstyring, udarbejde og overvåge gennemførelsen af specifikke ESG-omstillingsplaner, der omfatter kvantificerbare mål og processer med henblik på at overvåge og imødegå de finansielle risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer,</p>

	<p>herunder dem, der opstår som følge af omstillingen til en mere bæredygtig økonomi i henhold til de relevante reguleringsmæssige mål og retsakter udstedt af Den Europæiske Union. ESG-omstillingsplanen, jf. 1. pkt., skal udformes under hensyntagen til instituttets forretningsmodel, størrelse og kompleksitet og karakteren af instituttets eksponering mod ESG-risici.</p> <p>Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal teste deres modstandsdygtighed over for langsigtede negative virkninger af ESG-faktorer i både basis- og stressscenarier inden for en bestemt tidshorisont.</p> <p>Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde pengeinstitutter eller realkreditinstitutter at reducere de risici, der opstår på kort, mellemlang og lang sigt som følge af ESG-faktorer. Reduktionen kan ske gennem påbud om justeringer af instituttets forretningsstrategi, generelle styring og risikostyring.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler pengeinstitutter og realkreditinstitutter i medfør af stk. 1-3.«</p>
<p>§ 73. Hvervet som bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed eller som medlem af repræsentantskabet i andre finansielle virksomheder end sparekasser kan ikke forenes med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.</p>	<p>32. I § 73, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:</p> <p>»2. pkt. finder ikke anvendelse for formanden for bestyrelsen eller repræsentantskabet«.</p>
<p>Stk. 2. ---</p>	
<p>§ 77 a. Ved pengeinstitutters, realkreditinstitutters, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:</p>	
<p>1 og 2) ---</p>	

3)		
	a og b) ---	
	c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapitalejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter loven, bekendtgørelser i medfør af § 71, stk. 3, og § 77 h, stk. 3, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, herunder særlig kapitalgrundlagskravene.	33. I § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra c, ændres »§ 71, stk. 3« til: »§ 71, stk. 5«.
	d) ---	
4) ---		
5)	Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., sker over en periode på mindst 4 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst 5 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.	34. I § 77 a, stk.1, nr. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.: »Fastsættelsen af den udskudte variable løndel skal tilpasses virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver. Længden af udskydningsperioden skal fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, virksomhedens art, risiciene forbundet hermed og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.«
6 og 7) ---		
Stk. 2-7. ---		
§ 77 d. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en		35. I § 77 d, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »risikostyring«: », herunder ved at tage hensyn til

skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.		virksomhedens risikovillighed med hensyn til ESG-risici«.
Stk. 2-7. ---		
80 b. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Risikoudvalget skal forestå følgende:		
1-3) ---		
4)	Vurdere, om incitamentene ved virksomhedens aflønningsstruktur tager højde for virksomhedens risici, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.	36. I § 80 b, stk. 3, nr. 4, indsættes efter »risici,«: »herunder dem, der opstår som følge af virkningerne af ESG-faktorer,«.
Stk. 4 og 5. ---		
§ 101. ---		
Stk. 1-4. ---		
		<p>37. I § 101 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter forelægge detaljerede redegørelser og dokumentation for dets overholdelse af § 101, stk. 1-4, for Finanstilsynet, når investeringsforvaltningsselskabet forvalter eller har til hensigt at forvalte en UCITS på initiativ af en tredjepart, herunder i tilfælde hvor den pågældende UCITS anvender navnet på en tredjemandsinitiativtager, eller hvor investeringsforvaltningsselskabet udpeger en tredjemandsinitiativtager, som den, der får delegeret funktioner eller tjenesteydelser i henhold til §§ 102-105.</p> <p>Stk. 6. De oplysninger, som investeringsforvaltningsselskabet skal give til Finanstilsynet i henhold til stk. 5, skal navnlig præcisere, hvilke rimelige skridt investeringsforvaltningsselskabet har taget</p>

	<p>for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden, eller hvis sådanne interessekonflikter ikke kan forebygges, hvordan investeringsforvaltningsselskabet indkredser, håndterer, overvåger og, hvor det er relevant, oplyser om interessekonflikter for at forhindre, at de skader UCITS'ens og dens investorers interesser.«</p> <p>Stk. 5 bliver herefter stk. 7.</p>
Stk. 5. ---	
§ 101 a. ---	
Stk. 2-7. ---	
	<p>38. I § 101 a indsættes som stk. 8-11:</p> <p>»Stk. 8. En kapitalforvalter skal samtidig med offentliggørelsen af de i stk.1-5 nævnte oplysninger indsende oplysningerne til Finanstilsynet.</p> <p>Stk. 9. Finanstilsynet videregiver de i stk. 8 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 10. Kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraheerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den kapitalforvalter, som oplysningerne vedrører. 2) Kapitalforvalterens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Kapitalforvalterens størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for kapitalforvalterens økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

	<p>Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal kapitalforvalteren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
	<p>39. Efter § 101 j indsættes før overskriften før § 102:</p> <p>»§ 101 k. En rådgivende stedfortræder skal samtidig med offentliggørelsen i § 101 i, stk. 4, og § 101 j, stk. 2, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videre sender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 2. En rådgivende stedfortræder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraerbart format eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den rådgivende stedfortræder, som oplysningerne vedrører. 2) Den rådgivende stedfortræders identifikationskode for juridiske enheder. 3) Den rådgivende stedfortræders størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for den rådgivende stedfortræders økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal den rådgivende stedfortræder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 102. Bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegere opgaver, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.</p>	<p>40. § 102, stk. 1, affattes således:</p> <p>»Bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab kan delegere funktioner, jf. bilag 6 i denne lov, og tjenesteydelser, jf. § 10 i denne lov og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, til en virksomhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.«</p>

	somhed, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver. Investeringsforvaltningsselskabet skal objektivt kunne begrunde hele sin delegationsstruktur.«
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>	
<i>Stk. 4.</i> Investeringsforvaltningsselskabets og depotselskabets forpligtelser, jf. §§ 106-106 c og 107, berøres ikke af, at bestyrelsen har delegeret opgaver til tredjemand.	41. § 102, stk. 4, ændres »opgaver« til: »funktioner og tjenesteydelser«.
<i>Stk. 5. ---</i>	
<i>Stk. 6.</i> Bestyrelsen må ikke delegere så stor en del af de administrative opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.	42. § 102, stk. 6, affattes således: »Stk. 6. Bestyrelsen må ikke delegere så stor en del af de administrative opgaver i form af funktioner eller tjenesteydelser, at investeringsforvaltningsselskabet reelt ikke længere anses for at være forvalter af de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS eller leverandør af tjenesteydelserne i § 10 i denne lov og bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS.«
	43. I § 102 indsættes som stk. 7: »Stk. 7. Hvis markedsføringsfunktionen, jf. bilag 6, tredje led, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes det ikke som en delegation, der er omfattet af kravene til delegation, jf. §§ 102-105, uanset en eventuel distributionsaftale mellem administrations-selskabet og distributøren.«

<p>§ 103. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre sig, at de virksomheder, som selskabet delegerer opgaver til, er kvalificerede og i stand til at varetage de pågældende opgaver. I de tilfælde, hvor delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må bestyrelsen kun delegerer opgaver til virksomheder, som har tilladelse til eller er registrerede med henblik på forvaltning af aktiver, jf. dog § 102, stk. 2, og som er underlagt tilsyn.</p>	<p>44. I § 103, stk. 1, 1. pkt., ændres »delegerer opgaver« til: »delegerer funktioner eller levering af tjenesteydelser« og »pågældende opgaver« ændres til: »pågældende funktioner eller leverer de pågældende tjenesteydelser«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Bestyrelsens delegation af opgaver må ikke forhindre et effektivt tilsyn med investeringsforvaltningsselskabet og de administrerede SIKAV'er, værdipapirfonde eller udenlandske UCITS, og den må ligeledes ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i at virke eller forhindre SIKAV'en, værdipapirfonden eller den udenlandske UCITS i at blive forvaltet i investorerens interesse.</p>	<p>45. I § 103, stk. 3, indsættes efter »investorerens«: »og kundernes«.</p>
<p>§ 104. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Aftalen om delegation må ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til, og i at opsige aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i den administrerede SIKAV's, værdipapirfonds eller udenlandske UCITS' interesse.</p>	<p>46. I § 104, stk. 2, ændres »opgaven« til: »funktioner eller levering af tjenesteydelser« og efter »udenlandske UCITS'« indsættes » samt investeringsforvaltningsselskabets kunders«.</p>
	<p>47. I § 104 indsættes som <i>stk. 3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Investeringsforvaltningsselskabet sikrer, at udførelsen af de funktioner og tjenesteydelser, der er nævnt i § 10 og bilag 6 i denne lov, samt bilag 1, afsnit A, nr. 1, 4, 5 og 10, i lov om fondsmægler-selskaber og investeringservice og -aktiviteter, er i overensstemmelse med UCITS-direktivet. Denne forpligtelse gælder uanset den lovgivningsmæssige status, af den, der får videredelegeret ansvar, og uanset hvor denne enhed befinder sig.«</p>

§ 105. Investeringsforvaltningsselskabet skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegation, jf. § 102, stk. 1 og 2, og § 103, stk. 2, underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser.		48. § 105, stk. 1, affattes således: »Investeringsforvaltningsselskaber, som har til hensigt at delegere udførelsen af en eller flere funktioner eller tjenesteydelser til tredjemand, jf. § 102, stk. 1, og § 103, stk. 2, underretter Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser, inden delegationsordningerne træder i kraft.«
Stk. 2. ---		
§ 106 a. Depotselskabet skal sikre, at		
1-4) ---		
5) værdien af en dansk UCITS' beholdning af pantebreve ansættes i overensstemmelse med reglerne herom,		49. I § 106 a, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »herom,«: »og«.
6) en dansk UCITS' køb og salg af de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter nævnte instrumenter sker i overensstemmelse med § 70 i lov om investeringsforeninger m.v. og		50. § 106 a, stk. 1, nr. 6, ophæves. Nr. 7 bliver herefter nr. 6.
7) ---		
Stk. 2-5. ---		
§ 106 d. ---		
Stk. 2. Depotselskabet kan delegere opgaver omfattet af § 106 c,		
1 og 2) ---		
3) Depotselskabet har udvist passende dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af den tredjemand, som opgaverne er delegeret til.		51. 106 d, stk. 2, nr. 3, affattes således: »3) Depotselskabet har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depotselskabet agter at delegere visse af sine opgaver

		til, undtagen hvis tredjemanden er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, og fortsat fører løbende kontrol, jf. nr. 4.«
4)	Depotselskabet skal udvise passende dygtighed, grundighed og omhu i den løbende kontrol med og overvågning af tredjemandens udførelse af de delegerede opgaver og derved forbundne arrangementer.	52. I § 106 d, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »arrangementer«: », som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver«.
	<i>Stk. 3-5. ---</i>	
	<i>Stk. 6.</i> Levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne i kapitel 18 i lov om værdipapirhandel m.v., og levering af ydelser via tredjelands værdipapirafviklingssystemer anses ikke som delegation af depotselskabets opgaver.	53. § 106 d, stk. 6, affattes således: »Stk. 6. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-værdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra e, Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, anses ikke som delegation af depotselskabets opbevaringsfunktioner. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral, som defineret i den nævnte delegerede retsakt, skal anses som delegation af depotselskabets opbevaringsfunktioner.«
	<i>Stk. 7. ---</i>	
	§ 124. ---	
	<i>Stk. 2-4. ---</i>	
		54. I § 124 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

	<p>»Stk. 5. Bliver et pengeinstitut og et realkreditinstitut bundet af output-gulvet i artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, gælder alle følgende:</p> <p>1) Finanstilsynet tager hurtigst muligt, og under alle omstændigheder senest på slutdatoen for den næste kontrol- og vurderingsproces, solvensbehovstillæg efter § 124, stk. 2-4, op til fornyet overvejelse og fjerner alle elementer heri, som ville indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at et pengeinstitut og et realkreditinstitut er bundet af outputgulvet.</p> <p>2) Den nominelle værdi af solvensbehovstillæg efter § 124, stk. 2-4, til imødegåelse af andre risici end risikoen for overdreven gearing, må ikke stige som følge af, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut bliver bundet af outputgulvet, før kontrollen efter nr. 1 er afsluttet.</p> <p>Stk. 6. Så længe et pengeinstitut og et realkreditinstitut er bundet af outputgulvet efter artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, skal opgørelsen af solvensbehovet efter stk. 2 og fastsættelsen af et højere krav til kapitalgrundlaget for et pengeinstitut og et realkreditinstitut i medfør af stk. 3 og 4 ikke indebære dobbelttælling af risici, der allerede er dækket fuldt ud, ved at instituttet er bundet af outputgulvet.«</p> <p>Stk. 5-8 bliver herefter stk. 7-10.</p>
Stk. 5-8. ---	
§ 124 b. ---	
Stk. 2 og 3. ---	
	<p>55. I § 124 b indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 4. Finanstilsynet kan anvende tilsynsbeføjelser efter § 344, stk. 1, eller angive, at en virksomhed skal anvende andre modellerings- og parameterrantagelser end angivet i Kommissionens delegerede</p>

	de forordning (EU) 2024/856 af 1. december 2023, som minimum, hvor virksomhedens økonomiske værdi falder med mere end 15% af dets kernekapital eller virksomheden oplever en stor nedgang i sine nettorenteindtægter som følge af en pludselig og uventet ændring af rentesatserne.«
§ 125 b. ---	
<i>Stk. 2.</i> Et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er udpeget i henhold til § 310, opfylder ikke gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, hvis det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke samtidig har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at opfylde kravene i artikel 92, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 samt de dele af det individuelle solvenskrav, jf. § 124, stk. 3, og det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2, som er fastsat til at afhjælpe risikoen for overdreven gearing.	56. To steder i § 125 b, stk. 2, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.
<i>Stk. 3. ---</i>	
§ 125 c. Et pengeinstitut og et realkreditinstitut, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet, senest 5 arbejdsdage efter at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder kravet, jf. dog stk. 2.	57. I § 125 c, stk. 1, ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 876/2019 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.
<i>Stk. 2 ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet godkender en kapitalbevaringsplan, hvis det med rimelighed kan forventes, at virksomheden med kapitalbevaringsplanen kan bevare eller rejse tilstrækkelig	58. I § 125 c, stk. 3, indsættes efter »jf. § 125 a, stk. 1,«: »eller gearingsgradbufferkravet, jf. artikel 92, stk. 1a, i Europa-Parlamentets og

<p>kapital til at sætte virksomheden i stand til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.</p>	<p>Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,«.</p>
<p><i>Stk. 4 og 5. ---</i></p>	
<p>§ 125 h. Erhvervsministeren kan fastsætte en systemisk buffersats til brug for opgørelsen af en systemisk buffer under hensyntagen til at forebygge og begrænse langsigtede systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. En systemisk buffersats må ikke anvendes til at afhjælpe risici omfattet af den kontracykliske buffersats, jf. § 125 f, SIFI-buffersatsen eller G-SIFI-buffersatsen, jf. § 125 g. Erhvervsministeren fastsætter endvidere, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse om fastsættelse af en systemisk buffersats på Erhvervsministeriets hjemmeside.</p>	<p>59. I § 125 h, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter », jf. § 125 g«: », eller risici, der er dækket fuldt ud af beregningen i artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter«.</p>
<p><i>Stk. 2- 5. ---</i></p>	
<p>§ 128. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5.</p>	<p>60. I § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 170, stk. 1, 4 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 3 og 4«.</p>
<p>§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til kapitalgrundlaget i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 6.</p>	<p>60. I § 140, stk. 1, ændres »§ 124, stk. 6« til: »§ 124, stk. 8«.</p>

§ 142. Finanstilsynet kan fastsætte regler for opgørelse af den samlede risikoeksponering for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af kravene i § 170, stk. 1, 4 og 5.		60. I § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 170, stk. 1, 4 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 3 og 4«.
§ 143. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for		
1) ---		
2)	indberetning af solvensbehovet for finansielle virksomheder og koncerner, der er omfattet af §§ 171-174, indberetning af kravet til minimumsbasiskapitalen, indberetning af den samlede risikoeksponering, kapitalgrundlagskravet og kapitalgrundlaget for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5, og indberetning af kapitalgrundlaget for investeringsforvaltningsselskaber og for den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 2,	60. I § 128, stk. 1, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 170, stk. 1, 4 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 3 og 4«.
3 og 4)---		
5)	overgangsregler for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5, anvender en intern metode til opgørelse af den samlede risikoeksponering til kreditrisiko og operationelle risiko, jf. § 143, stk. 3, og	60. I § 128, stk. 3, § 142 og § 143, stk. 1, nr. 2 og 5, og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 170, stk. 1, 4 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 3 og 4«. 62. I § 143, stk. 1, nr. 5, udgår: »og operationelle risiko«.
6)	benchmarkering for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer	63. § 143, stk. 1, nr. 6, affattes således: »6) benchmarking af beregninger af de forventede kredittab for virksomheder, der anvender interne

	<p>eller kapitalgrundlagskrav bortset fra operationel risiko.</p>	<p>metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer for kreditrisiko, og for væsentlige virksomheder, der anvender standardmetoden, og benchmarking for virksomheder med tilladelse til at benytte interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav samt virksomheder, der anvender standardmetoden for markedsrisiko til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav og hvor omfanget af virksomhedens balanceførte og ikke-balanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller over 500 mio. EUR, jf. artikel 325a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.«</p>
Stk. 2. ---		
Stk. 3. For den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 1, 4 og 5, kan den samlede risikoeksponering, jf. § 142, også opgøres ved anvendelse af interne metoder. Anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelse til at anvende interne metoder.		64. § 143, stk. 3, 1. og 2. pkt., ophæves.
§ 143 a. Finanstilsynet kan beslutte offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter hyppigere end en gang årligt. Finanstilsynet kan sætte en frist for offentliggørelsen og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end årsrapporten.		65. § 143 a, stk. 1, affattes således: »Finanstilsynet kan beslutte hyppigere offentliggørelse af oplysningerne i 8. del af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter end fastsat i artikel 433-433c i forordningen. Finanstilsynet kan sætte en frist for, hvornår virksomhederne omfattet af artikel 433a og 433c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 skal sende oplysninger til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og stille krav om anvendelse af et andet medium for offentliggørelsen end Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds hjemmeside eller årsrapporten.«
Stk. 2. ---		
§ 144. ---		

	<p>66. Efter § 144 indsættes efter overskriften før § 146:</p> <p>»§ 145. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der har til hensigt direkte eller indirekte at erhverve en kapitalandel på 15 pct. eller mere af den erhvervende virksomheds justerede kapitalgrundlag, skal skriftligt ansøge Finanstilsynet om tilladelse forud for erhvervelsen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udgør kapitalandelen, jf. stk. 1, 15 pct. eller mere af det justerede kapitalgrundlag på baggrund af modervirksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen, og har modervirksomheden hjemsted i den Europæiske Union, skal modervirksomheden i tillæg til stk. 1 underrette tilsynsmyndigheden i modervirksomhedens hjemland.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af § 175 g, opgør kapitalandelen i forhold til kapitalgrundlaget, jf. stk. 1, på baggrund af virksomhedens konsoliderede opgørelse for koncernen.</p> <p>§ 145 a. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. § 145, stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale, jf. stk. 5. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, underretter Finanstilsynet virksomheden om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet har 60 arbejdsdage fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, til at foretage den i § 145 b nævnte vurdering, jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Vurderingsperioden efter stk. 2, udløber dog tidligst samtidig med vurderingsperioden efter § 61, stk. 3, hvis erhvervelsen er omfattet af både § 61, stk. 1, og § 145, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Vurderingsperioden suspenderes indtil afslutning af sagsbehandling efter § 175 g eller en tilsvarende afslutning af behandling i en anden medlems-</p>

stat inden for den Europæiske Union, hvor en sådan behandling er en forudsætning for erhvervelsen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 5 med op til ti arbejdsdage, hvis

1) målvirksomheden er beliggende i eller er underlagt reguleringsrammen i et land uden for den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller

2) Finanstilsynet fører tilsyn med ansøger i henhold til hvidvaskloven.

Stk. 7. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver inden to arbejdsdage efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden, jf. stk. 2.

Stk. 8. Giver Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for godkendt.

Stk. 9. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

§ 145 b. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 145, stk. 1, sikre hensynet til en forsvarlig og forsigtig forvaltning af virksomheden, navnlig de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for efter den påtænkte erhvervelse i forhold til alle følgende kriterier:

1) Om virksomheden vil kunne overholde og fortsætte med at overholde kravene i denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller anden relevant regulering.

2) Om der begrundet mistanke om, at erhvervsen vil medføre hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, eller at erhvervsen vil kunne øge risikoen herfor.

Stk. 2. Finanstilsynet afslår en ansøgning, hvis vurderingen efter stk. 1 tilsiger dette, eller hvis virksomheden ikke har fremsendt fyldestgørende oplysninger efter anmodning herom.

Stk. 3. Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 skal ske uafhængigt af, om der er indgivet ansøgning fra flere virksomheder i henhold til § 145, stk. 1, i relation til den samme målvirksomhed.

Stk. 4. Finanstilsynet er ikke forpligtet til at foretage vurdering efter stk. 1, hvis erhvervsen finder sted mellem enheder omfattet af artikel 113, stk. 6 eller 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Hvis Finanstilsynet i sådanne tilfælde ikke foretager en vurdering, skal Finanstilsynet give ansøger meddelelse herom.

§ 145 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed, der er omfattet af § 175 g, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kapitalandel, jf. § 145, stk. 1, skal inden afhændelsen skriftligt underrette Finanstilsynet om afhændelsen med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 145 d. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er tilknyttet kapitalandele erhvervet uden forudgående ansøgning efter § 145, stk. 1. Kapitalandele tildes igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet giver tilladelse til erhvervsen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal ophæve stemmeretten, der er knyttet til kapitalandele erhvervet i strid med Finanstilsynets afslag i henhold til § 145 a, stk. 7.

		<p><i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet skal orientere den pågældende målvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1 eller 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den stemmeberettigede kapital, der er repræsenteret på en generalforsamling.«</p>
§ 152 h. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om		
1-7) ---		
8)	pengeinstitutters offentliggørelse af oplysninger til brug for investorerne vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte særligt dækkede obligationer.	67. I § 152 h, nr. 8, indsættes efter »pengeinstitutters offentliggørelse«: »og indsendelse«.
§ 170. ---		
		<p>68. Efter § 170 indsættes:</p> <p>»§ 170 a. Den øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen for et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan opgøre den samlede risikoeksponering ved anvendelse af interne metoder, hvis modervirksomheden er omfattet af § 170, stk. 1, 3 og 4. Anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Pengeinstitutter og realkreditinstitutter opgør deres samlede risikoeksponeringsbeløb uden gulv beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, når pengeinstitutets eller realkreditinstitutets øverste modervirksomhed i Danmark opgør den samlede risikoeksponering ved anvendelse af artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.«</p> <p>§ 170 b. Et pengeinstitut, realkreditinstitut og en finansiel holdingvirksomhed skal sikre, at de ord-</p>

		<p>ninger, processer og mekanismer, som er krævet i kapitel 2, afdeling II, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, og som er gennemført ved denne lov eller bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov, gennemfører disse på en konsekvent og velintegreret måde i dattervirksomheder, der ikke er omfattet af direktivet. Virksomheden skal desuden sikre, at dattervirksomheden kan fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis dette strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor dattervirksomheden er etableret.«</p>
<p>§ 175 g. En modervirksomhed, som er en finansiell holdingvirksomhed, og som i koncernen er den øverste modervirksomhed beliggende i Danmark, skal godkendes af Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, jf. stk. 8, jf. dog stk. 4. En modervirksomhed, som er en finansiell holdingvirksomhed, og som i koncernen er den øverste modervirksomhed beliggende i Unionen, skal godkendes af Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed i den medlemsstat, holdingvirksomheden er beliggende i, jf. stk. 8. Andre finansielle holdingvirksomheder skal godkendes, når de er omfattet af denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på <i>delkonsolideret niveau</i>.</p>		<p>69. I § 175 g, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »på delkonsolideret niveau«:</p> <p>»), eller hvis de er udpeget som ansvarlige med henblik på at sikre koncernens overholdelse af tilsyns krav på konsolideret niveau, som omhandlet i stk. 4, nr. 3.«</p>
<p>Stk. 2. Godkendelse tildeles en finansiell holdingvirksomhed, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p>		
1 og 2) ---		
3)	<p>Kriterierne i § 14, stk. 2, og §§ 61 a og 64 er opfyldt.</p>	<p>70. I § 175 g, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »Kriterierne«: », vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere i kreditinstitutter«.</p>

<i>Stk. 3. ---</i>		
<i>Stk. 4. Godkendelse af den finansielle holdingvirksomhed efter stk. 1 er ikke påkrævet, hvis følgende betingelser er opfyldt:</i>		71. I § 175 g, stk. 4, 1. pkt. affattes således »Den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed kan anmode om fritagelse for godkendelse efter stk. 1, som tildeles, hvis følgende betingelser er opfyldt:«
1 og 2) ---		
3)	Den finansielle holdingvirksomhed tager ikke del i ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der påvirker koncernen eller dens dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter.	72. I § 175 g, stk. 4, nr. 3, indsættes efter »dattervirksomhed,«: »eller en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, der er datterselskab og godkendt i overensstemmelse med denne bestemmelse,«.
4 og 5)---		
<i>Stk. 5-7. ---</i>		
<i>Stk. 8. Er Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed forskellig fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, den finansielle holdingvirksomhed er beliggende i, tages en fælles beslutning om godkendelse eller fritagelse for godkendelse, jf. stk. 2 og 4, og om tilsynsforanstaltningerne i stk. 3 og 5. Til brug herfor udarbejder Finanstilsynet som den konsoliderende tilsynsmyndighed en vurdering af relevante forhold omhandlet i stk. 2-4 og 7 og sender denne vurdering til den kompetente myndighed.</i>		73. I § 175 g, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 2 og 4« til: »stk. 2, 4 og 15« og i § 175, g, stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 2-4 og 7« til: »stk. 2-4, 7 og 15«.
<i>Stk. 9-11. ---</i>		
<i>Stk. 12. Kan en finansiell holdingvirksomhed ikke godkendes, underretter Finanstilsynet som den konsoliderende tilsynsmyndighed ansøgeren om begrundelsen herfor. Begrundelsen skal meddeles til ansøgeren senest 4 måneder efter tilsynsmyndighedens modtagelse af</i>		74. I § 175 g, stk. 12, 1. pkt., indsættes efter »ikke godkendes«: », eller fritages for godkendelse, jf. stk. 4,«.

alle de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til ansøgningen om godkendelse.	
Stk. 12-14. ---	
	<p>75. I § 175 g indsættes som stk. 15:</p> <p>»Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet kan uanset stk. 4 give tilladelse til, at finansielle holdingvirksomheder eller blandede finansielle holdingvirksomheder, som er fritaget for godkendelse, jf. stk. 4, udelukkes fra konsolideringen, hvis følgende betingelser er opfyldt:</p> <p>1) Udelukkelsen påvirker ikke effektiviteten af tilsynet med kreditinstituttet, der er datterselskab, eller med koncernen.</p> <p>2) Den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed har ingen aktieeksponering ud over aktieeksponeringen i kreditinstituttet, der er datterselskab, eller i det mellemliggende finansielle moderholdingvirksomhed eller det mellemliggende blandede finansielle holdingvirksomhed, som kontrollerer kreditinstituttet, der er datterselskab.</p> <p>3) Den finansielle holdingvirksomhed eller den blandede finansielle holdingvirksomhed benytter sig ikke i væsentlig grad af gearing og har ingen eksponeringer, der ikke vedrører dets ejerskab af kreditinstituttet, der er datterselskab, eller af den mellemliggende finansielle moderholdingvirksomhed eller den mellemliggende blandede finansielle holdingvirksomhed, som kontrollerer kreditinstituttet, der er datterselskab.«</p>
§ 184. ---	
	<p>76. Før § 183 indsættes i kapitel 12:</p> <p>»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt</p> <p>§ 182 g. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 182 f, stk. 1, ind-</p>

	<p>sende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører. 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Virksomhedens størrelse efter kategori. 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 202. En sparekasses overskud skal henlægges til egenkapitalen bortset fra beløb, der tillægges sparekassens medarbejdere som led i aftaler om overskudsdeling, beløb, som sparekassens repræsentantskab beslutter at anvende til forrentning af sparekassens garantkapital, og beløb, der udloddes til indehavere af hybrid kernekapital udstedt af sparekassen, hvis garantkapitalen eller den hybride kernekapital opfylder betingelserne for at være egenkapital.</p>	<p>77. I § 202, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Repræsentantskabet må ikke fastsætte højere forrentning af garantkapital end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.«</p>
<p>§ 204. En finansiel virksomhed må ikke uden erhvervsministerens tilladelse sammenlægges med en anden finansiel virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed.</p> <p>Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal meddeles ansøgeren senest 2 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest 2 måneder</p>	<p>78. § 204 ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»§ 204. Finanstilsynet skal godkende sammenlægninger, jf. stk. 6, og opsplittings, jf. stk. 7, for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder omfattet af § 175 g, hvor den fortsættende virksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Finanstilsynet skal også godkende sammenlægninger og opsplittings, hvis den fortsættende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.</p>

efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan blandt andet nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Stk. 4. § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1.

Stk. 2. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 175 g skal indsende ansøgning i henhold til stk. 1 forud for gennemførelse af aftalen. Flere omfattede virksomheder kan indsende en samlet ansøgning.

Stk. 3. Hvor den fortsættende virksomhed samtidig skal ansøge om tilladelse i henhold til § 14 eller godkendelse i henhold til § 175 g er denne ikke omfattet af stk. 1, jf. dog §§ 207 og 211, jf. § 208, stk. 4.

Stk. 4. Sammenlægninger og opsplittings omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er ikke omfattet af godkendelseskravet i stk. 1.

Stk. 5. § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1.

stk. 6. Ved en sammenlægning i henhold til stk. 1, forstås:

- 1) Ét eller flere selskaber, der i forbindelse med opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles vederlag.
- 2) Ét eller flere selskaber, der i forbindelse med opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et andet eksisterende selskab, uden det fortsættende selskabs udstedelse af nye kapitalandele, forudsat at én person direkte eller indirekte besidder alle kapitalandelene i de sammenlagte selskaber, eller at deltagerne i de sammenlagte selskaber besidder deres kapitalandele i det samme forhold i alle de sammenlagte selskaber.
- 3) To eller flere selskaber, der i forbindelse med deres opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og passiver til et nyt selskab, mod at deres selskabsdeltagere tildeles vederlag.
- 4) Et selskab, der i forbindelse med selskabets opløsning uden likvidation overfører alle aktiver og

passiver til det selskab, der besidder samtlige kapitalandele i selskabet.

Stk. 7. Ved en opsplitning i henhold til stk. 1, forstås:

1) Et selskab, der efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere selskaber, mod at selskabsdeltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag,

2) Et selskab, der efter opløsning uden likvidation overfører alle sine aktiver og passiver til flere nystiftede selskaber, mod at selskabsdeltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag,

3) En kombination af nr. 1) og 2),

4) Et opsplittet selskab, der overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber, mod at deltagerne i det opsplittede selskab tildeles vederlag, eller

5) Et opsplittet selskab, der overfører en del af sine aktiver og passiver til ét eller flere modtagende selskaber mod vederlag.

§ 204 a. Afgørelse efter § 204, stk. 1, skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles senest to måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse. Vedrører sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende finansielle interesser fra samme koncern finder stk. 2-5 anvendelse.

Stk. 2. Hvis sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern, bekræfter Finanstilsynet skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. § 204, stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale, jf. stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har 60 arbejdsdage fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af

alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, til at foretage den i § 204 b nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, jf. stk. 3, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal være skriftlig. Første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4, med op til ti arbejdsdage, hvis

1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller

2) hvis en udveksling af oplysninger med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med virksomheden i henhold til hvidvaskloven, er nødvendig for at foretage den i § 204 b, stk. 1, omtalte vurdering.

Stk. 6. Finanstilsynets afgørelse skal begrundes og skriftligt meddeles den finansielle virksomhed senest to arbejdsdage efter afslutning af vurderingen efter § 204 b.

Stk. 7. Hvis sammenlægningen eller opsplitningen udelukkende vedrører finansielle interesser fra samme koncern, og Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte sammenlægning eller opsplitning, anses sammenlægningen eller opsplitningen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse efter § 204, stk. 1, fastsætte en frist for gennemførelsen af sammenlægningen eller opsplitningen. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

§ 204 b. Finanstilsynet skal vurdere en ansøgning modtaget efter § 204, stk. 1, i forhold til følgende kriterier:

- 1) Omdømmet for de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte sammenlægning eller opsplitting.
- 2) Den finansielle soliditet hos de finansielle interessenter, der er involveret i den påtænkte sammenlægning eller opsplitting.
- 3) Om den enhed, der er resultatet af den påtænkte sammenlægning eller opsplitting, vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene.
- 4) Om planen for gennemførelse af den påtænkte sammenlægning eller opsplitting er realistisk og forsvarlig ud fra et tilsynsperspektiv.
- 5) Om der er rimelige grunde til, i forbindelse med den påtænkte sammenlægning eller opsplitting, at have mistanke om, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme forekommer eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte sammenlægning eller opsplitting vil kunne øge risikoen herfor.

Stk. 2. Finanstilsynet skal nægte godkendelse efter § 204, stk. 1, hvis kriterierne i stk. 1, ikke er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet ikke har modtaget fyldestgørende oplysninger til trods for anmodning herom.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undlade vurdering af et eller flere af kriterierne i stk. 1, ved sammenlægninger eller opsplittings, der udelukkende vedrører finansielle interesser fra den samme koncern. Hvis Finanstilsynet i sådanne tilfælde ikke foretager en vurdering, skal Finanstilsynet give ansøger meddelelse herom.

§ 204 c. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed omfattet af § 175 g, der foretager overførsel af aktiver eller passiver svarerende til mindst 10 pct. af virksomhedens samlede aktiver eller passiver, skal underrette Finanstilsynet skriftlig forud for overførslen, jf. dog § 204 d.

	<p>Procentsatsen i 1. pkt. forhøjes til 15 pct., hvis overførslen foretages mellem enheder i samme koncern.</p> <p>Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 175 g opgør procentsatsen i stk. 1, på baggrund af deres konsoliderede situation.</p> <p>Stk. 3. Ved opgørelsen af procentsatsen i stk. 1, ses bort fra følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Overførsler af misligholdte aktiver. 2) Overførsler af aktiver, der skal indgå i en cover pool som defineret i artikel 3, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162, 3) Overførsler af aktiver, der skal securitiseres. 4) Overførsler af aktiver eller passiver omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. <p>Stk. 4. Virksomheden skal underrette Finanstilsynet senest 30 dage inden gennemførelse af overførslen. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter ti arbejdsdage modtagelsen af underretningen i henhold til stk. 1.</p> <p>Stk. 5. Alle de pengeinstitutter, realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder, der er involveret i overførslen, skal underrette Finanstilsynet. Virksomhederne kan indsende en fælles underretning til Finanstilsynet.</p> <p>§ 204 d. Finanstilsynet skal godkende en overførsel i henhold til § 204 c, stk. 1, hvis den modtagende virksomhed er beliggende i et land udenfor Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.</p> <p>Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1, skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest to måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse.«</p>

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut og investeringsforvaltningsselskab,		
1-3)---		
4)	hvis der ikke udøves finansiel virksomhed i en periode på over 6 måneder, eller	79. I § 224, stk. 1, nr. 4, udgår »eller« og i nr. 5 ændres »nr. i-iii.« til: »nr. i-iii, eller«
5)	hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på 5 på hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de tærskler, der er fastsat i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. i-iii.	79. I § 224, stk. 1, nr. 4, udgår »eller« og i nr. 5 ændres »nr. i-iii.« til: »nr. i-iii, eller«
		80. I § 224, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer: »6) Hvis betingelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt, men betingelsen i § 4, stk. 1, nr. 3, i samme lov ikke er opfyldt.«
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 5. Opfylder et pengeinstitut eller et realkreditinstitut ikke likviditetsdækningskravet i artikel 412, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og har de ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.		81. I § 224, stk. 4, indsættes efter »artikel 412, stk. 1,«: »eller net stable funding ratio i artikel 413, stk. 1,« og efter »den foreskrevne likviditet« indsættes: »eller funding«.
Stk. 5 og 6. ---		
§ 226.		82. § 226, stk. 1, ændres »§ 224, stk. 1, 2 og 5« til: »§ 224, stk. 1 og 2«.

<i>Stk. 2. ---</i>		
§ 259. ---		
<i>Stk. 2-5. ---</i>		
<p><i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan, jf. § 260, for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Koncernafviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.</p>		<p>83. § 259, stk. 6, affattes således:</p> <p>»Stk. 6. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet dispensere fra § 259, stk. 1, og § 260, stk. 1, for et kreditinstitut, der er tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvis er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Finanstilsynet skal i så fald anvende § 259, stk. 1, og § 260, stk. 1, på konsolideret grundlag på et centralt organ og dets tilknyttede institutter som defineret i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. I medfør af 2. pkt. skal der ved en koncern forstås et centralt organ og dets tilsluttede institutter i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og deres datterselskaber, og ved en modervirksomhed eller en virksomhed, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag, skal der forstås det centrale organ.«</p>
<i>Stk. 7-10. ---</i>		
<p>§ 267 a. En afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningseggede passiver med kapitalgrundlag eller følgende forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog stk. 2 og §§ 267 b og 267 c:</p>		<p>84. I § 267 a, stk. 1, indsættes efter »nedskrivningseggede passiver«: », jf. § 266,«</p> <p>85. § 267 a, stk. 1, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og § 267 a, stk. 1, nr. 1, ophæves.</p> <p>Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.</p>
1)	Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.	<p>85. § 267 a, stk. 1, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og § 267 a, stk. 1, nr. 1, ophæves.</p> <p>Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.</p>

2-4)---		
5)		
	a) Forpligtelserne er udstedt i overensstemmelse med § 267 e, nr. 4.	86. I § 267 a, stk. 1, nr. 5, litra a, der bliver nr. 4, litra a, ændres »§ 267 e, nr. 4« til: »§ 267 e, nr. 3«.
	<i>b og c) ---</i>	
	<i>Stk. 2.</i> En afviklingsenhed, der er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af et G-SIFI i et tredjeland, skal opfylde krav om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, der er omfattet af stk. 1, nr. 2-4, og som opfylder kravene i artikel 92 a eller 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.	87. § 267 a, stk. 2, affattes således: »Stk. 2. En afviklingsenhed, der er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og en virksomhed, der er en væsentlig dattervirksomhed af et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravene i henholdsvis artikel 92 a og 92 b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter med nedskrivningsegne passiver som defineret i forordningens artikel 72 k og fastlagt i overensstemmelse med forordningens artikel 72 a-72 l.«
	§ 267 b. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formlen i bilag 9, nr. 3, med kapitalgrundlag, med efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 5, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 267 c:	88. I § 267 b, stk. 1, ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«, og i nr. 1 ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 2-4« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 1-3«.
1)	De ikkeefterstillede forpligtelser omhandlet i § 267 a, stk. 1, nr. 2-4, er i konkursordenen sidestillet med forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller forpligtelser, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller delvis at undtage fra bail-in,	88. I § 267 b, stk. 1, ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«, og i nr. 1 ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 2-4« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 1-3«.

	jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.	
2 og 3) ---		
Stk. 2. ---		
§ 267 c.	Finanstilsynet skal efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte, at en afviklingsenhed skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 5. Andelen skal svare til 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag for følgende afviklingsenheder, jf. dog stk. 2-4:	89. I § 267 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4«.
§ 267 e.	En virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med følgende kapital og forpligtelser eller begge dele i kombination:	90. § 267 e, nr. 3, ophæves. Nr. 4 bliver herefter nr. 3.
§ 268. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3.	Indgår et realkreditinstitut i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), jf. §§ 308 eller 310, og hvor der for koncernen skal fastsættes et krav til størrelsen af koncernens nedskrivningsegne passiver på konsolideret niveau, gælder endvidere, at gældsbufferen fastsættes til et niveau, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver. Gældsbufferen fastsættes dog efter 1.	91. I § 268, stk. 3, 1. pkt., ændres »koncernens samlede passiver« til: »de samlede passiver for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber i koncernen«.

pkt. til minimum 2 pct. af realkreditinstitutts samlede uvægtede udlån.	
Stk. 4-6. ---	
	<p>92. Efter § 269 e indsættes:</p> <p>»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt</p> <p>§ 269 f. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 269 d, stk. 1 eller 3, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraheerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører. 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Virksomhedens størrelse efter kategori. 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 272. Finanstilsynet skal uden ugrundet ophold nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 52, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 63, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, i et pengeinstitut eller et realkreditinstitut til egentlige kerneka-</p>	<p>93. I § 272, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 267 e, nr. 4« til: »§ 267 e, nr. 3«, og »§ 267 e, nr. 4, litra b« ændres til: »§ 267 e, nr. 3, litra b«.</p>

<p>pitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet konstaterer, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes. Det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 267 e, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 267 e, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst 1 år.</p>	
<p><i>Stk. 2- 9. ---</i></p>	
<p>§ 332. ---</p>	
	<p>94. Efter § 332 h indsættes i kapitel 9 b:</p> <p>»§ 332 j. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for indberetning af oplysninger til Finanstilsynet for virksomheder omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.«</p>
<p>§ 343 x. ---</p>	
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
	<p>95. Afsnit X e nyaffattes:</p> <p>» Afsnit X e</p> <p>Rapportering</p> <p>Kapitel 20 e</p> <p>Investeringsforvaltningsselskabers rapportering</p> <p>§ 343 t. Et investeringsforvaltningsselskab aflægger regelmæssigt rapport til Finanstilsynet om de danske UCITS, som det administrerer, og til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af den UCITS, som det administrerer.</p>

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskab giver for hver af de danske UCITS, som det administrerer, oplysninger til Finanstilsynet om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver.

Et investeringsforvaltningsselskab giver, for hver af de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, oplysninger til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hver UCITS' eksponeringer og aktiver.

Stk. 3. Oplysningerne, der er nævnt i stk. 2, skal omfatte CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, investeringsinstitutter og administrationselskaber, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

§ 343 u. Et investeringsforvaltningsselskab fremlægger for Finanstilsynet for de danske UCITS, som det administrerer, og til de kompetente myndigheder i den pågældende UCITS' hjemland for de UCITS, som det administrerer, der er oprettet i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, følgende:

- 1) Aftalerne om forvaltning af UCITS'ens likviditet, herunder det aktuelle valg af likviditetsstyringsværktøjer og enhver aktivering eller deaktivering heraf.
- 2) UCITS'ens aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko, andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearret for UCITS'en.
- 3) Resultaterne af de stresstests, der er udført i overensstemmelse med § 32, stk. 3, nr. 6 i Bekendtgørelse nr. 865 af den 2. juli 2014 om ledelse, styring og administration af danske UCITS.

4) oplysninger om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner som følger:

a) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med investeringsforvaltningsselskabet, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, og som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder,

b) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af investeringsforvaltningsselskabet til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i det pågældende investeringsforvaltningsselskab,

c) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er delegeret,

d) hvis porteføljeplejefunktionen er delegeret, størrelsen på og procentdelen af UCITS'ens aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen,

e) antal ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af investeringsforvaltningsselskabet til at overvåge delegationsaftalerne,

f) antallet af og datoerne for de regelmæssige foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, der gennemføres af investeringsforvaltningsselskabet for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført,

g) hvis der foreligger videredelegationsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til litra a, c og d om dem, der ved videredelegation har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med

	<p>de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videregives, og</p> <p>h) begyndelses- og slutdatoen for delegations- og videregivingsaftalerne.</p> <p>5) En liste over de medlemsstater, hvor andele i UCITS'en faktisk markedsføres af dets investeringsforvaltningsselskab eller af en distributør, der handler på det pågældende investeringsforvaltningsselskabs vegne.«</p>
<p>Stk. 3. § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for CO2-kvotebydere.</p>	<p>96. I § 343 x, stk. 3, ændres »§ 14, stk. 3« til: »§14, stk. 5«.</p>
	<p>97. Efter afsnit X h indsættes:</p> <p>»Afsnit X i</p> <p>ESG-vurderingsleverandører</p> <p>Kapitel 20 i</p> <p>ESG-vurderingsleverandører</p> <p>§ 343 ab. Finanstilsynet bistår på anmodning fra den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed med at udføre tilsynsopgaver, i forbindelse med undersøgelser af ESG-vurderingsleverandører og kontroller på stedet, i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter. Finanstilsynet udfører desuden de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed uddelegerer til Finanstilsynet, i medfør af den forordning, der er nævnt i 1. pkt..</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet kan til brug for udførelsen af de tilsynsopgaver, der følger af stk. 1, udøve de tilsynsbeføjelser, der følger af henholdsvis artikel 32, 33, og 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«</p>

<p>§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14.</p>	<p>98. I § 344, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.</p> <p>99. I § 344, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »markeder for kryptoaktiver«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.</p>
---	---

<p>december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87 og 91. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 a og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet er endvidere ansvarligt for tilsynet efter § 32, stk. 4, nr. 1, jf. § 32, stk. 7, i revisorloven, for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.</p>	
Stk. 2-12. ---	
§ 344 c. ---	
Stk. 2. ---	
<p>Stk. 3. Forekommer der mange overskridelser, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, for en intern markedsrisikomodel, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager Finanstilsynet tilladelsen til at anvende modellen eller påbyder virksomheden at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.</p>	<p>100. § 344 c, stk. 3 affattes således:</p> <p>»Stk. 3. Hvis resultater af backtesting, eller test af fordeling af overskud og tab for en intern markedsrisikomodel, indikerer, at modellen ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig, gennemgår Finanstilsynet betingelserne for tilladelsen til anvendelse af den interne model. Finanstilsynet kan stille krav om, at virksomheden træffer passende foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.«</p>
	<p>101. Efter § 344 f indsættes:</p> <p>»§ 344 g. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller realkreditinstitut at reducere eksponeringer mod en central modpart eller at tilpasse eksponeringer på tværs af virksomhedens clearingskonti i overensstemmelse med artikel 7a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.</p>

	§ 344 h. Finanstilsynet kan påbyde et pengeinstitut eller et realkreditinstitut at foretage stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere risici som følge af eksponeringer mod kryptoaktiver og levering af kryptoaktivtjenester.«
§ 345. ---	
Stk. 2-12. ---	
Stk. 13. Bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse, cyberrisici samt indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiell kriminalitet. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.	102. § 345, stk. 13, ophæves, og i stedet indsættes: »Stk. 13. Bestyrelsen nedsætter et regnskabskyndigt underudvalg, som samlet har særlig sagkundskab inden for regnskabsforhold og revision. Det regnskabskyndige underudvalg forelægges og forbereder sager af regnskabsmæssig karakter, der er af principiel karakter eller har videregående betydelige følger, forud for behandlingen af sagerne i bestyrelsen. Stk. 14. Bestyrelsen kan efter behov anmode eksterne eksperter med særlig sagkundskab inden for det øvrige finansielle område om bistand i forbindelse med behandling af bestyrelsessager. De eksterne eksperter kan efter formandens beslutning deltage i bestyrelsens behandling af sagen uden stemmeret. Eksperter, der bistår bestyrelsen, jf. 1. pkt., er underlagt reglerne om tavshedspligt i § 354.« Stk. 14-20 bliver herefter stk. 15-21.
Stk. 14-17. ---	
Stk. 18. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 15, og om ekspertpanelet, jf. stk. 13. Forretningsordenen godkendes af erhvervsministeren.	103. I § 345, stk. 18, der bliver stk. 19, ændres »ekspertpanelet« til: »det regnskabskyndige underudvalg og brug af eksterne eksperter«, og efter »stk. 13« indsættes: »og 14«.
Stk. 19 og 20. ---	
	104. Efter § 346 c indsættes: »§ 346 d. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske ad-

	<p>gangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 195, stk. 4, eller en af følgende forordninger:</p> <p>1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p>2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver.</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
<p>§ 347 b. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.</p>	<p>105. I § 347 b, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »§ 1, stk. 3 og 4«: »og § 2, stk. 1«.</p>
<p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	
<p>§ 347 c. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 12</p>	<p>106. I § 347 c, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »§ 1, stk. 3 og 4«: »og § 2, stk. 1«.</p>

<p>måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Finanstilsynet kan fastsætte udpegningsperioden, jf. 1. pkt., til op til 3 år, når formålet med dette er at følge virksomhedens opfyldelse af forpligtelser, som virksomheden er blevet pålagt af en myndighed i et andet land. Finanstilsynet kan forny udpegningsperioden, jf. 1. og 2. pkt., med op til 12 måneder ad gangen, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er behov herfor. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.</p>		
Stk. 2-5. ---		
§ 352. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet kan for at fremme gennemsigtheden og priskonkurrencen på det finansielle marked indsamle prisoplysninger på boliglån fra penge- og realkreditinstitutter og offentliggøre disse.		107. § 352, stk. 2, ophæves.
§ 354. ---		
Stk. 2-5. ---		
Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:		
1)---		
2)	Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.	108. I § 354, stk. 6, nr. 2, indsættes efter »straffeloven«: », skattelovgivningen«.
3-35) ---		
36)	Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2.	109. I § 354, stk. 6, nr. 36, affattes således: »36) Skatteforvaltningen.«

37-49) ---		
		<p>110. I § 354, stk. 6, indsættes som nr. 51:</p> <p>»51) Danske skattemyndigheder, hvis oplysningerne relaterer sig til et investeringsforvaltningsselskab. Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat inden for Den Europæiske Union, må de kun videregives med udtrykkeligt samtykke fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem.«</p>
Stk. 7-12. ---		
Stk. 13. Videregivelse efter stk. 6, nr. 7, 8, 13, 19, 20, 24-26, 32-35, 41 og 45, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 20, 26 og 35, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.		<p>111. I § 354, stk. 13, 1. pkt., ændres »32-35« til: »32-36«.</p>
Stk. 14-16. ---		
§ 354 a. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 64, stk. 1, stk. 7, jf. stk. 1, eller stk. 8, jf. stk. 1, § 64 a, § 64 b, stk. 1, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 1, § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 1, eller § 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, det vil bringe		<p>112. I § 354 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »§ 64 d, stk. 6, jf. stk. 3, jf. § 64, stk. 1«: », medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 351 for en overtrædelse af kravene«.</p>

<p>de finansielle markeders stabilitet i fare eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentlighedsloven. Offentlighedsloven må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentlighedsloven må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.</p>	
<p>Stk. 5 og 6. ---</p>	
<p>§ 354. ---</p>	
<p>Stk. 2. Offentlighedsloven, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 77 d, stk. 1, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 182 b, stk. 1-3, §§ 182 c og 182 d, § 182 e, stk. 1-3, §§ 182 f, 259 a og 261, § 264, stk. 2, 3 og 5, § 264 a, § 265, stk. 2, 4 og 7, § 265 a, stk. 2, § 266, § 267, stk. 1, §§ 267 b og 267 c, § 267 d, stk. 1, § 268, §§ 269 a-269 e, § 272, stk. 7, § 274, stk. 1 og 2, § 275, stk. 1, 2, 4 og 5, § 276, stk. 1, § 313, stk. 1, og artikel 28 og 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter. Offentlighedsloven, jf. stk. 1, skal ligeledes ske i sager om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor.</p>	<p>113. I § 354 e, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter: »§ 71 c, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 77 a,« efter »jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8,« indsættes: »§ 145, stk. 1, § 145 c, stk. 1,« »§§ 182 f, 259 a og 261« ændres til: »§ 182 f, § 204, stk. 1, § 204 c, stk. 1, § 259 a, § 261«, »artikel 99, stk. 1,« »artikel 101, stk. 1 og 2,« »artikel 395,« »artikel 405, stk. 1,« udgår, efter »artikel 412, stk. 1,« indsættes: »artikel 413,« »artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit« ændres til: »artikel 430, stk. 1-3, 430 a«, efter »artikel 451, stk. 1,« indsættes: »anden del, tredje del, afsnit III, kapitel 2 og afsnit II-VI, fjerde del, sjette del, afsnit I og IV og syvende del,« og i 2. pkt. indsættes efter »instrumenter«: »eller sager om overtrædelse af bestemmelser i lov om finansiel virksomhed til gennemførelse af i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter eller forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, der fastsætter, at pengeinstituttet eller realkreditinstituttet skal indhente en sådan forudgående tilladelse, eller i sager, hvor et pengeinstitut eller realkreditinstitut har opnået en sådan tilladelse gennem falske erklæringer eller ikke opfylder de betingelser, hvorpå en sådan tilladelse blev givet,« og efter »og« indsættes: »sager om overtrædelse af«.</p>

		114. I § 354 e, stk. 2, indsættes efter »§§ 61 b og 61 c,«: »§ 64, stk. 1, § 64 a,«.
<p>§ 355. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, den blandede holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investerings-selskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.</p>		115. I § 355, stk. 1, ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023« og efter »om markeder for kryptoaktiver og regler fastsat i medfør heraf« indsættes: »og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.
<p>Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:</p>		
1-6) ---		

7)	En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitut-, investeringsforvaltnings-, værdipapirhandler eller realkreditvirksomhed, jf. § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, og § 14, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 14, stk. 4.	116. I § 355, stk. 2, nr. 7, ændres »§ 14, stk. 4« til: »§ 14, stk. 6«.
6-11) ---		
12)	Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, og § 10, stk. 1 og 6, uden tilladelse.	117. I § 355, stk. 2, nr. 12, ændres »§ 10, stk. 1 og 6« til: »§ 10, stk. 1 og 8«.
13 og 14) ---		
Stk. 3-7. ---		
§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og regler udstedt i medfør her-		118. I § 372, stk. 1, ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023« og efter »om markeder for kryptoaktiver og regler fastsat i medfør heraf« indsættes: »og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf«.

af, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et pan-europæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og regler udstedt i medfør heraf, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2-4. ---

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 10, stk. 1, 2, 6 og 7, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 25, 2. pkt., § 28, § 33, stk. 1, § 33 a, stk. 1, § 38, stk. 1, 2 og 7 og stk. 8, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 45, § 46, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 a, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 65, stk. 1, § 66, § 67,

119. I § 373, stk. 1, indsættes efter »overtrædelse af«: »§ 2, stk. 1,«, efter »§ 125 c, stk. 1,« indsættes: »§ 145, stk. 1,« og efter »§ 204, stk. 1,« indsættes: »§ 204 c, stk. 1, § 204 d, stk. 1,«.

120. I § 373, stk. 1, ændres »§ 10, stk. 1, 2, 6 og 7« til: »§ 10, stk. 1, 2, 8 og 9«.

stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, § 78, stk. 1 og 5-8, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, §§ 106 b og 106 c, § 106 d, stk. 1-5, §§ 107 a og 117, § 118, stk. 4, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154 og 170-175 a, § 175 g, stk. 1, 5 og 6, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200, 200 a og 201, § 202, stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227, § 248, stk. 1, §§ 313 b og 334, § 343 v, stk. 1, og § 347, stk. 2, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, og artikel 6, 7, 9 og 18-26 og 26 b-26 e, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering samt artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, artikel 5, artikel 6, stk. 1-6, artikel 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 2, artikel 15, stk. 2 og 3, artikel 16, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 4, artikel 20, stk. 1 og 2, og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet samt artikel 14, stk. 3, artikel 16, stk. 1, artikel 23, stk. 1 og 4, artikel 36, stk. 1-3 og 5-7, artikel 38, stk. 1 og 3, artikel 39, stk. 2, artikel 40, stk. 1 og 2, artikel 48, stk. 1, artikel 49, stk. 4, artikel 50, stk. 1 og 2, artikel 54, artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1-6, artikel 70, stk. 1-4, artikel 72, stk. 1, artikel 75, stk. 1, 2 og 7, og artikel 76, stk. 1, 2 og 5-8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver straffes med bøde eller fæng-

sel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.	
<p><i>Stk. 2.</i> Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 64, stk. 6, § 64 c, stk. 1, 3, 8 og 10, jf. stk. 1 og 3, § 64 e, § 70, stk. 1-5, § 70 a, stk. 1-3, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1, 2. pkt., § 75 a, stk. 1, § 75 b, stk. 1, § 75 c, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 2, § 77 j, § 79 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 3, 5 og 6, § 85 b, stk. 3, 5 og 6, § 121, stk. 1, § 122, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 193 a, stk. 1 og 2, § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 259 a, § 264, stk. 2 og 3, § 266, stk. 1, § 268, stk. 1-4, § 269 c, §§ 312 og 312 b, § 333 a, stk. 1-3, § 333 b, stk. 1-6, §§ 333 d, 333 e og 333 f, § 333 g, stk. 1-3, og §§ 333 h, 333 i og 333 j, § 336 a, stk. 3, 5 og 6, § 347 b, stk. 3 og 6, § 347 c, stk. 2, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit,</p>	<p>121. I § 373, stk. 2, 1. pkt., ændres »samt artikel 14, stk. 3« til: », artikel 14, stk. 3« og efter »om markeder for kryptoaktiver« indsættes: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.</p> <p>122. I § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 64, stk. 6«: »og 7«, og efter § 71, stk. 1«: »og 3«.</p> <p>123. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 85 b, stk. 3, 5 og 6,«: »§ 101 a, stk. 8 og 10, § 101 k, stk. 1 og 2,«, efter »§ 182 f,« indsættes: »§ 182 g, stk. 1 og 2,« og efter »§ 269 c,« indsættes: »§ 269 f, stk. 1 og 2,«.</p> <p>124. I § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »(PEPP-produkt), artikel 4,«: »artikel 7, stk. 1-4,«, efter »artikel 19, stk. 1-6,« indsættes: »artikel 21, stk. 1-6 og stk. 7, 1. afsnit,« og »og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet« ændres til: »artikel 24, artikel 26 og artikel 27, stk. 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.</p> <p>125. I § 373, stk. 2, 1. pkt., ændres »kryptoaktiver og artikel 5« til: »kryptoaktiver, artikel 5« og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: »samt artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5 og 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.</p>

artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 5-7, 18-30, 33-42, 44-46, 48, 50 og 52-56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), artikel 4, artikel 8, stk. 1-6, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-6, artikel 22, artikel 23, stk. 2-14, og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet, artikel 4, stk. 1, stk. 3, 3. afsnit, og stk. 6, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1-10, artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 1, 2 og 4-6, artikel 9 og 10, artikel 12, stk. 1-4 og 6-9, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, artikel 16, stk. 1, 2. afsnit, artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-9, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 1, 2 og 4, artikel 27 og 28, artikel 29, stk. 1-3 og 6, artikel 30, artikel 31, stk. 1-4, artikel 32, stk. 1-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1-12, artikel 35, stk. 1, artikel 36, stk. 8-12, artikel 37, stk. 1 og 2, artikel 39, stk. 1, 2. pkt., artikel 41, stk. 1 og 2, artikel 46, stk. 1 og 2, artikel 47, stk. 1-3, artikel 48, stk. 6 og 7, artikel 49, stk. 5, artikel 51, stk. 1-9 og 11-13 og stk. 14, 1. pkt., artikel 53, stk. 1-3, 5 og 6, artikel 55, artikel 59, stk. 2, 5 og 8,

<p>artikel 64, stk. 8, artikel 65, stk. 4, artikel 66, stk. 1-5, artikel 67, stk. 1, 5 og 6, artikel 68, stk. 4-9, artikel 69, artikel 71, stk. 1-4, artikel 72, stk. 2-4, artikel 73, stk. 2 og 3, artikel 74, artikel 75, stk. 3-6 og 9, artikel 76, stk. 3, 4 og 9-15, artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1-3, artikel 81, stk. 1-14, artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og artikel 5, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1-8, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1-7, artikel 9, stk. 1-3, artikel 10, stk. 1-4, artikel 11, stk. 1-8 og 10, artikel 12, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 13, stk. 1-7, artikel 14, stk. 1-3, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 4, 1. pkt.</p>	
<p><i>Stk. 2-9. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 10.</i> Forældelsesfristen er dog 10 år for overtrædelse af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 2, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 75, § 78, stk. 1 og 5-7, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3, § 106 d, stk. 1, § 124, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 150, § 152, stk. 1, § 152 m, stk. 1, § 153, stk. 1, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1, 2 og 5, §§ 171 og 172, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, § 347 b, stk. 3 og 6, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel</p>	<p>126. I § 373, stk. 10, ændres »§ 170, stk. 1, 2 og 5« til: »§ 170, stk. 1, 2 og 4«</p>

<p>28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel 77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, og stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af § 373, stk. 4, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), artikel 12, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.</p>	
Stk. 11-14. ---	
	<p>127. Efter § 417 d indsættes før overskriften før § 418:</p> <p>§ 417 e. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der anvender interne ratingbaserede metoder, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.</p> <p>Stk. 2. Øverste modervirksomheder i Danmark og koncerner, der opgør den samlede risikoeksponering efter interne ratingbaserede metoder, jf. § 170 a, stk. 1, kan anvende overgangsreglerne i artikel 465, stk. 5-9, i Europa-Parlamentets forordning</p>

		(EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.«
Bilag 9. Beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver og subordination		
1)	<p>1) Det beløb, Y, der henvises til i § 267 a, stk. 1, nr. 5, litra c, beregnes ved anvendelse af følgende formel:</p> $Y = \alpha - (\beta + \gamma) \quad (1)$ <p>α = Det beløb, der udgør kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheden, som er dattervirksomhed af afviklingsenheden, men som ikke selv er en afviklingsenhed, jf. § 267, stk. 1.</p> <p>β = Det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med § 267 e, nr. 1 og 2.</p> <p>γ = De passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern.</p> <p>Vedrørende krav om subordination af nedskrivningsegne passiver</p>	128. I bilag 9, nr. 1, ændres »§ 267 a, stk. 1, nr. 5, litra c« til: »§ 267 a, stk. 1, nr. 4, litra c«.
2) ---		
		§ 2
		I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret ved § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.		

Fodnoten. Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning 1060/2009/EU og 1095/2010/EU, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019 om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU for så vidt angår grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parla-

1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2556 af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153-163 og dele af Europa Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse«.

<p>mentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8, og Europa Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning 1060/2009/EF og 648/2012/EU, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.</p>		
<p>§ 1. ---</p>		
<p>Stk. 2. § 5, stk. 3-5 og 7, 7 §§ 18, 19 og 23, § 67, stk. 4, §§ 155-157, 161, 162, 164, 170, 171, 173-176, 180, 182, 184 og 190-192 finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde, som har Danmark som værtsland, når de er meddelt tilladelse til at udøve den i § 11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren forvalter eller markedsfører alternative investeringsfonde i Danmark gennem en filial i Danmark.</p>		<p>2. I § 1, stk. 2, ændres »§ 5, stk. 3-5 og 7,« til: »§ 5, stk. 3, 7 og 9,«.</p>
<p>Stk. 3-5. ---</p>		
<p>§ 3. I denne lov forstås ved:</p>		
<p>1-24) ---</p>		
<p>25) Forvalterens værtsland: Det eller de lande inden for Den Europæiske Union eller det eller de lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ikke er forvalterens hjemland, hvor en forvalter</p>		<p>3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.</p>

26-38) ---		
39)	<p>Professionel investor: En investor, der anses som en professionel kunde, eller som efter anmodning behandles som en professionel kunde som defineret i reglerne, der gennemfører bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EF af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.</p>	<p>4. § 3, stk. 1, nr. 39, affattes således:</p> <p>»39) Professionel investor: En investor, der anses som en professionel kunde eller som efter anmodning behandles som en professionel kunde, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.«</p>
40-52) ---		
53)	<p>Formidler: En forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse i henhold til denne lov til at udøve de aktiviteter nævnt i bilag 1, nr. 3 b, afsnit iii, når forvalteren af den alternative investeringsfond leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.</p>	<p>5. I § 3, stk. 1, nr. 53, ændres »bilag 1, nr. 3 b, afsnit iii« til: »§ 8, stk. 3, nr. 3«.</p>
54)	<p>Kapitalforvalter: En forvalter af alternative investeringsfonde, jf. nr. 3, der har tilladelse i henhold til denne lov til at udøve aktiviteter nævnt i bilag 1, nr. 3 a, når forvalteren leverer tjenesteydelser i relation til porteføljepleje af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked eller en alternativ investeringsfond, der er etableret i Danmark, og som ikke er omfattet af en aftale med en forvalter, der har tilladelse som forvalter, om forvaltning af fonden.</p>	<p>6. I § 3, stk. 1, nr. 54, ændres »bilag 1, nr. 3 a« til: »§ 8, stk. 4, nr. 1«.</p>
55 og 56) ---		

	<p>7. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 57-62:</p> <p>»57) Værdipapircentral (CSD): En værdipapircentral (CSD) som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.</p> <p>58) Den alternative investeringsfonds kapital: Den samlede indbetalte kapital og ikkeindkaldte kapital, der er givet tilsagn om til en alternativ investeringsfond, og som er beregnet på grundlag af de investerbare beløb med fradrag af de gebyrer, omkostninger og udgifter, som direkte eller indirekte afholdes af investorerne.</p> <p>59) Låneudstedelse eller udstedelse af et lån: Ydelse af et lån, som enten ydes</p> <p>a) direkte af en alternativ investeringsfond, som den oprindelige långiver, eller</p> <p>b) indirekte gennem en tredjemand eller en virksomhed med særligt formål, der udsteder et lån for eller på vegne af den alternative investeringsfond eller for eller på vegne af en forvalter af en alternativ investeringsfond med hensyn til den alternative investeringsfond, hvis forvalteren eller den alternative investeringsfond er involveret i struktureringen af lånet eller i definitionen eller forhåndsfastlæggelsen af dets kendetegn inden eksponeringen for lånet.</p> <p>60) Aktionærudlån: Et lån, som en alternativ investeringsfond yder til en virksomhed, hvori den direkte eller indirekte besidder mindst 5 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne, og som ikke kan afstås til tredjemand uafhængigt af den alternative investeringsfonds kapitalinstrumenter i samme virksomhed.</p> <p>61) Låneudstedende alternativ investeringsfond: En alternativ investeringsfond</p> <p>a) hvis investeringsstrategi hovedsagelig består i at udstede lån, eller</p>
--	---

	<p>b) hvis udstedte lån har en nominel værdi, der udgør mindst 50 pct. af dens nettoaktivværdi.</p> <p>62) Gearet alternativ investeringsfond: En alternativ investeringsfond, hvis eksponeringer forhøjes af den forvalter, der forvalter den, hvad enten dette sker ved hjælp af lån af kontante midler eller værdipapirer eller gearing indeholdt i derivatpositioner eller ved andre midler.«</p>
Stk. 2-8. ---	
§ 5. ---	
Stk. 2 og 3. ---	
Stk. 4. Andele i alternative investeringsfonde må ikke markedsføres over for detailinvestorer i Danmark. Finanstilsynet kan meddele forvaltere med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde tilladelse til at markedsføre andele i alternative investeringsfonde over for detailinvestorer.	<p>8. I § 5 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 5. Stk. 4 er ikke til hinder for, at en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, markedsfører andele eller aktier i en alternativ investeringsfond med registreret hjemsted i et land inden for den Europæiske Union, som hovedsagelig investerer i aktier i en bestemt virksomhed, til ansatte i denne virksomhed eller i dens tilknyttede enheder inden for rammerne af pensionsordninger for medarbejdere eller ordninger for medarbejderdeltagelse, på nationalt eller grænseoverskridende grundlag.</p> <p>Stk. 6. Markedsføres en alternativ investeringsfond i henhold til stk. 5, til ansatte på tværs af grænserne, må den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, ikke stille yderligere krav end dem, der gælder i den alternative investeringsfonds hjemland.«</p> <p>Stk. 5-10 bliver herefter stk. 7-12.</p>
Stk. 5- 10. ---	
§ 5 a. Finanstilsynet kan meddele forvaltere af alternative investeringsfonde, som har registreret hjemsted i et tredjeland, og som ikke har et referenceland i Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, tilladelse til markedsføring til detailinvestorer af alternati-	<p>9. I § 5 a, stk. 1, ændres »§ 130, stk. 2-4« til: »§ 130, stk. 2-5«.</p>

ve investeringsfonde, såfremt betingelserne i § 130, stk. 2-4, tillige med følgende betingelser er opfyldt:

1) Forvalteren af den alternative investeringsfond er under tilsyn af de kompetente myndigheder i det land, hvor forvalteren har registreret hjemsted.

2) Den alternative investeringsfond er under tilsyn af de kompetente myndigheder i det land, hvor den alternative investeringsfond er etableret, såfremt dette er et tredjeland.

3) Forvalteren har tilladelse til markedsføring af den alternative investeringsfond til detailinvestorer i såvel det land, hvor forvalteren har registreret hjemsted, som det land, hvor den alternative investeringsfond er etableret.

Stk. 2. ---

§ 8. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, som ikke er selvforvaltende, må ikke udføre andre aktiviteter end dem, der er omhandlet i bilag 1, nr. 1 og 2, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan dog tillige have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udføre de aktiviteter, dette giver tilladelse til.

Stk. 3. Ud over det i stk. 1 nævnte kan forvaltere, der ikke er selvforvaltende, få tilladelse til at udføre de i bilag 1, nr. 3, nævnte ydelser. En forvalter kan ikke få tilladelse til at yde accessoriske tjenesteydelser efter bilag 1, nr. 3, litra b, medmindre forvalteren har tilladelse til forvaltning af investeringsporteføljer efter bilag 1, nr. 3, litra a.

Stk. 4. En selvforvaltende alternativ investeringsfond må udelukkende udføre aktiviteterne nævnt i bilag 1, nr. 1 og 2, og alene for fonden selv.

10. § 8 affattes således:

»§ 8. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, som ikke er selvforvaltende, må ikke udføre andre aktiviteter end dem, der er omfattet af bilag 1, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan dog tillige have tilladelse som investeringsforvaltningsselskab efter § 10 i lov om finansiel virksomhed og udføre de aktiviteter, dette giver tilladelse til.

Stk. 3. Forvaltere af alternative investeringsfonde, som ikke er selvforvaltende, kan ud over de aktiviteter, der fremgår af stk. 1, få tilladelse til at udføre accessoriske tjenesteydelser, der omfatter alle følgende elementer:

1) Investeringsrådgivning.

2) Opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering.

Stk. 5. Har en forvalter tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, nr. 3, finder §§ 45-48, § 95, stk. 1-4 og 7, og §§ 98 og 106 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter tilsvarende anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Har forvalteren tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, nr. ii, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse.

3) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.

4) Enhver anden funktion eller aktivitet, som allerede leveres af forvalteren i forbindelse med en alternativ investeringsfond, som den forvalter i overensstemmelse med denne bestemmelse, eller i forbindelse med tjenesteydelser, som den leverer i overensstemmelse med stk. 3 og 4. Det forudsætter, at enhver potentiel interessekonflikt, der opstår som følge af leveringen af denne funktion eller aktivitet til andre parter, varetages hensigtsmæssigt.

Stk. 4. Forvaltere af alternative investeringsfonde kan udover de aktiviteter, der fremgår af stk. 1 og 3, få tilladelse til funktioner, der omfatter alle følgende elementer:

1) Forvaltning af investeringsporteføljer, herunder porteføljer ejet af pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, i overensstemmelse med de mandater, som investorerne har givet på et skønsomt individuelt grundlag.

2) Administration af benchmarks, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater.

3) Kreditserviceringsaktiviteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Stk. 5. En forvalter kan ikke få tilladelse til administration af benchmarks, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondens økonomiske resultater, jf. stk. 4, nr. 2, som anvendes i de alternative investeringsfonde, forvalteren forvalter.

	<p>Stk. 6. En selvforvaltende alternativ investeringsfond må udelukkende udføre aktiviteter nævnt i bilag 1 og alene for fonden selv.</p> <p>Stk. 7. Har en forvalter tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er nævnt i stk. 3 og 4, finder §§ 45-48, § 95, stk. 1-4 og 7, §§ 98 og 106 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter anvendelse på forvalterens udførelse af disse tjenesteydelser. Har forvalteren tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af stk. 3, nr. 2, finder § 16, stk. 1, 3. pkt., tillige anvendelse.</p> <p>Stk. 8. En forvalter af alternative investeringsfonde kan levere tjenester med kryptoaktiver som angivet i artikel 60, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver, som der specifikt er meddelt tilladelse til i henhold til denne lov, hvis forvalteren giver Finanstilsynet meddelelse, mindst 40 arbejdsdage inden disse tjenester leveres første gang. Meddelelsen skal ledsages af de oplysninger, der er anført i artikel 60, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.«</p>
§ 11. ---	
<p>Stk. 2. Finanstilsynets tilladelse skal omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 1, og kan tillige omfatte de aktiviteter, der fremgår af bilag 1, nr. 2. Herudover kan Finanstilsynet give en forvalter tilladelse til at udøve en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1, nr. 3, medmindre der er tale om en selvforvaltende alternativ investeringsfond. Tilladelse til udførelse af de i bilag 1, nr. 3, nævnte aktiviteter er betinget af, at forvalteren tilsluttes en garantifond, jf. lov om en garantifond for indskydere og investorer, for så vidt angår disse aktiviteter. Finanstilsynet kan endvidere begrænse tilladelsens omfang, navnlig hvad angår investeringsstrategierne i de alternative investeringsfonde, som virksomheden søger tilladelse til at forvalte.</p>	<p>3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.</p>
Stk. 3. ---	

<p><i>Stk. 4.</i> En ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oplysninger om de personer, der har ansvaret for udførelsen af forvalterens opgaver, 2) oplysninger om identiteten af fysiske eller juridiske personer, der er kapitalejere i virksomheden, og som direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel i virksomheden, samt størrelsen af denne andel, 3) en aktivitetsplan, hvoraf virksomhedens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan virksomheden har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til denne lov, 4) oplysninger om aflønningspolitik og -praksis i henhold til § 20 og 5) oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videredelegation til tredjemand i henhold til §§ 40 og 43. 	<p>11. § 11, stk. 4, affattes således:</p> <p>»Stk. 4. En ansøgning om tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal indeholde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oplysninger om de personer, der rent faktisk udfører forvalterens opgaver, navnlig med hensyn til de funktioner, der er nævnt i bilag 1. Oplysningerne skal inkludere alle følgende elementer: <ol style="list-style-type: none"> a) en beskrivelse af disse personers rolle, titel og placering i ledelsen, b) en beskrivelse af disse personers rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for forvalteren, c) en oversigt over den tid, som hver af disse personer afsætter til hvert enkelt ansvarsområde, og d) en beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, der understøtter disse personers aktiviteter, 2) forvalterens juridiske navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode, 3) oplysninger om identiteten af de kapitalejere eller deltagere i forvalteren af den alternative investeringsfond, som direkte eller indirekte, i egenskab af fysiske eller juridiske personer, har kvalificeret deltagelse, samt størrelsen heraf, 4) en aktivitetsplan, hvoraf forvalterens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan forvalteren har til hensigt at overholde sine forpligtelser i henhold til denne lov og i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer forvalteren vil anvende til dette formål, 5) oplysninger om forvalterens aflønningspolitik og -praksis i henhold til § 20, og
--	---

	<p>6) oplysninger om aftaler vedrørende delegation og videre delegation til tredjemand i henhold til §§ 40 og 43, der som minimum omfatter følgende:</p> <p>a) For enhver, der får overdraget ansvar:</p> <p>i) Virksomhedens navn og CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskode,</p> <p>ii) virksomhedens hjemland, og</p> <p>iii) hvor det er relevant, vedkommendes tilsynsmyndighed.</p> <p>b) En detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som forvalteren anvender til at:</p> <p>i) Varetage den daglige porteføljepleje eller de daglige risikostyringsopgaver i forvalteren, og</p> <p>ii) overvåge den delegerede aktivitet.</p> <p>c) For hvert af de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter eller har til hensigt at forvalte:</p> <p>i) En kort beskrivelse af den delegerede porteføljeplejefunktion, herunder om en sådan delegation udgør en delvis eller fuld delegation, og</p> <p>ii) en kort beskrivelse af den delegerede risikostyringsfunktion, herunder om en sådan delegation udgør en hel eller delvis delegation.</p> <p>d) En beskrivelse af de periodiske foranstaltninger, som forvalteren skal gennemføre for at overvåge den delegerede opgave.«</p>
Stk. 5 og 6. ---	
<p>Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om følgende:</p> <p>1) De oplysninger, en virksomhed skal give, når virksomheden søger tilladelse som forvalter.</p> <p>2) Kravene til virksomhedens ansøgning.</p>	<p>12. § 11, stk. 7, nr. 1 og 2, ophæves.</p> <p>Nr. 3-5 bliver herefter nr. 1-3.</p>

3-5) ---		
§ 13. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
		<p>13. I § 13 indsættes efter stk. 3, som nye stykker:</p> <p>»Stk. 4. Når en person indtræder i ledelsen af en forvalter med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1-3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p>Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.</p>
Stk. 4 og 5. ---		
§ 14. ---		
Stk. 2. En ansøgning anses for fuldstændig i relation til stk. 1, når Finanstilsynet som minimum har modtaget oplysningerne nævnt i § 11, stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5, nr. 1 og 2. For forvaltere, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 4, skal Finanstilsynet tillige have modtaget oplysningerne i § 119, stk. 1.		<p>14. I § 14, stk. 2, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 1-4« til: »§ 11, stk. 4, nr. 1-6«, og i stk. 3, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 5« til: »§ 11, stk. 4, nr. 6«.</p>
Stk. 3 og 4. ---		
§ 16. En forvalter af alternative investeringsfonde skal have en minimumskapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien		<p>15. I § 16, stk. 1, 3. pkt. og 11, 2. pkt. ændres »bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii« til: »§ 8, stk. 3, nr. 2«.</p>

af 125.000 euro. Selvforvaltende alternative investeringsfonde skal have en minimumskapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 300.000 euro. Såfremt en forvalter har tilladelse til at udføre de aktiver, der er nævnt i bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal forvalteren have en minimumskapital svarende til værdien af mindst 730.000 euro.	
Stk. 2-10. ---	
Stk. 11. Såfremt en forvalter tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, finder ud over § 126 a i lov om finansiel virksomhed alene kravene i stk. 5 og 7 samt regler udstedt i medfør af stk. 8-10 anvendelse. Såfremt en forvalter, der tillige har tilladelse som investeringsforvaltningsselskab, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, har tilladelse til opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering i medfør af bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii, skal forvalteren opfylde minimumskapitalkravet i § 126 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.	15. I § 16, stk. 1, 3. pkt. og 11, 2. pkt. ændres »bilag 1, nr. 3, litra b, punkt ii« til: »§ 8, stk. 3, nr. 2«.
§ 17. ---	
1-6) ---	
7)	16. I § 17, nr. 7, og § 19, ændres, »bilag 1, nr. 3, litra a« til: »§ 8, stk. 4, nr.1«.
8 og 9)	---
§ 19. En forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udøve skønmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, nr. 3, litra a, må ikke investere noget af kundens portefølje i de alternative investeringsfonde, som forvalte-	16. I § 17, nr. 7, og § 19, ændres, »bilag 1, nr. 3, litra a« til: »§ 8, stk. 4, nr.1«.

ren selv forvalter, medmindre kunden forinden skriftligt har accepteret dette.	
§ 18	
<i>Stk. 1-3. ---</i>	
<i>Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte hos en forvalter af alternative investeringsfonde, der har tilladelse til at udøve aktiviteter omfattet af bilag 1, nr. 3, litra b, nr. i.</i>	17. I § 18, stk. 4, ændres »bilag 1, nr. 3, litra b, nr. i« til: »§ 8, stk. 3, nr. 1«.
§ 23	
<i>Stk. 1-4. ---</i>	
	<p>18. § 23 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 5. Forvaltere af alternative investeringsfonde, der forvalter eller har til hensigt at forvalte en alternativ investeringsfond på initiativ af en tredjemand, herunder i tilfælde hvor den pågældende alternative investeringsfond anvender navnet på en tredjemand, eller hvor en forvalter af en alternativ investeringsfond udpeger en tredjemand som den, der får overdraget ansvaret i henhold til lovens kapitel 7, skal under hensyntagen til eventuelle interessekonflikter forelægge Finanstilsynet detaljerede redegørelser og dokumentation for dens overholdelse af § 23, stk. 1-4.</p> <p>Stk. 6. De oplysninger, som forvalteren skal forelægge for Finanstilsynet i henhold til stk. 5, skal navnlig præcisere, hvilke rimelige skridt forvalteren har taget for at forhindre interessekonflikter, der opstår som følge af forholdet til tredjemanden. Hvis disse konflikter ikke kan forebygges, skal der redegøres for, hvordan forvalteren identificerer, styrer, overvåger og, når det er relevant, oplyser om disse interessekonflikter for at forhindre, at de skader den</p>

	<p>alternative investeringsfond og dens investorers interesser.«</p> <p>Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.</p>
Stk. 5. ---	
Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som forvalteren efter stk. 1 og 3-5 med rimelighed kan forventes at træffe, om de forskellige typer af interessekonflikter, som er omhandlet i stk. 2, og om forebyggelse af interessekonflikter.	<p>19. I § 23, stk. 6, der bliver til stk. 8, ændres: » og 3-5« til: », 3, 4 og 7« og »er omhandlet i« ændres til »fremgår af«.</p>
	<p>20. Efter § 25 indsættes før overskriften før § 26:</p> <p>»§ 25 a. En forvalter, der forvalter en alternativ investeringsfond af den åbne type, skal med henblik på at sikre, at forvalteren er i overensstemmelse med § 25, vælge mindst to egnede likviditetsstyringsværktøjer fra dem, der er nævnt i bilag 2, nr. 2-8, efter at have foretaget en egnethedsvurdering for så vidt angår den alternative investeringsfonds tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik i henhold til § 25, stk. 3.</p> <p>Stk. 2. Valget af likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1, må ikke kun omfatte de værktøjer, der fremgår af bilag 2, nr. 5 og 6.</p> <p>Stk. 3. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at fondens vedtægter eller fondsbestemmelser indeholder bestemmelser om de valgte likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1, til eventuel anvendelse i den alternative investeringsfonds investors interesse.</p> <p>Stk. 4. Forvaltere af alternative investeringsfonde kan beslutte at vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj for en alternativ investeringsfond, jf. stk. 1, hvis den alternative investeringsfond er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pengemarkedsforeninger.</p>

Stk. 5. En forvalter af alternative investeringsfonde skal implementere detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. stk. 1, samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj.

Stk. 6. En forvalter af alternative investeringsfonde skal meddele Finanstilsynet de valg, der er nævnt i stk. 1 og de detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering, der er nævnt i stk. 5.

§ 25 b. Indløsning i naturalier, jf. bilag 2, nr. 8, kan kun aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af den alternative investeringsfonds aktiver.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af den alternative investeringsfonds aktiver, hvis fonden udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med fondens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende fond er en ETF (exchange-traded fund) som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 3. En forvalter af alternative investeringsfonde, der forvalter en fond af den åbne type, kan i den alternative investeringsfonds investorers interesse midlertidigt udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af fondens andele, jf. bilag 2, nr. 1.

Stk. 4. En forvalter af alternative investeringsfonde kan i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1 og 3, aktivere eller deaktivere andre likviditetsstyringsværktøjer valgt fra bilag 2, nr. 2-8, hvis disse værktøjer indgår i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Stk. 5. En forvalter af alternative investeringsfonde kan i den alternative investeringsfonds investorers interesse aktivere side pockets, jf. bilag 2, nr. 9.

Stk. 6. En forvalter af alternative investeringsfonde må kun anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb

og indløsning eller side pockets, jf. stk. 3 og 5, i undtagelsestilfælde, hvor omstændighederne kræver det, og hvis der tages hensyn til den alternative investeringsfonds investorers interesser.

§ 25 c. En forvalter af alternative investeringsfonde underretter straks Finanstilsynet, hvis:

a) Forvalteren aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der fremgår af bilag 2, nr. 1, eller

b) forvalteren aktiverer eller deaktiverer et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, der fremgår af bilag 2, nr. 2-8, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Stk. 2. En forvalter skal inden for en rimelig frist underrette Finanstilsynet, før den aktiverer eller deaktiverer side pockets, jf. bilag 2, nr. 9.

Stk. 3. Finanstilsynet informerer straks de kompetente myndigheder i forvalterens værtsland og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har beføjelse til at dele de oplysninger, der modtages i medfør af 1. pkt. i dette stykke med de kompetente myndigheder. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet underretter Finanstilsynet straks Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold stk. 1 og 2.

§ 25 d. Finanstilsynet kan kræve, at forvaltere af alternative investeringsfonde aktiverer eller deaktiverer det likviditetsstyringsværktøj, der fremgår af bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet. Alle følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Det skal være i investorernes interesse.
- 2) Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.
- 3) Der skal forinden være foretaget høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.

	4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.«
	<p>21. Efter § 26 indsættes i kapitel 4:</p> <p>»Supplerende krav til låneudstedende alternative investeringsfonde</p> <p>§ 26 a. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at den låneudstedende alternative investeringsfond, den forvalter, er af den lukkede type, jf. dog stk. 2. Dette berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.</p> <p>Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en låneudstedende alternativ investeringsfond være åben, forudsat at forvalteren af den alternative investeringsfond, der forvalter den, kan påvise overfor Finanstilsynet, at den alternative investeringsfonds likviditetsrisikostyringssystem er foreneligt med dens investeringsstrategi og indløsningspolitik.</p> <p>§ 26 b. En forvalter af alternative investeringsfonde skal, for så vidt angår låneudstedende aktiviteter, gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån.</p> <p>Stk. 2. En forvalter skal, hvis denne forvalter alternative investeringsfonde, der beskæftiger sig med udstedelse af lån, herunder når disse alternative investeringsfonde opnår eksponering for lån gennem tredjemand, også gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisikoen og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje. Forvalteren skal holde disse politikker, procedurer og processer ajour og sikre, at de forbliver effektive og gennemgå dem regelmæssigt og mindst én gang om året.</p> <p>Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på udstedelse af aktionærudlån, hvis den nominelle værdi af sådanne lån samlet set ikke overstiger 150 pct.</p>

af den alternative investeringsfonds kapital, jf. dog kravene i § 18, stk. 1, nr. 5.

§ 26 c. En forvalter af alternative investeringsfonde skal, hvis en alternativ investeringsfond, den forvalter, udsteder lån, sikre, at den nominelle værdi af de lån, der udstedes til en enkelt låntager, samlet set ikke overstiger 20 pct. af den alternative investeringsfonds kapital, hvis låntageren er ét af følgende:

1) En finansiel virksomhed som defineret i artikel 13, nr. 25, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II),

2) en alternativ investeringsfond, eller

3) en UCITS.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 berører ikke de tærskler, restriktioner og betingelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde.

Stk. 3. Den fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. i stk. 1 finder anvendelse fra den dato, der er angivet i den alternative investeringsfonds regler, vedtægter eller prospekt, og som ikke må være senere end 24 måneder fra datoen for den første tegning af den alternative investeringsfonds andele eller kapitalandele. Ved fastsættelse af anvendelsesdatoen skal der tages højde for særlige forhold og kendetegn ved de aktiver, som den alternative investeringsfond skal investere i. Finanstilsynet kan efter forelæggelse af en behørigt begrundet investeringsplan, under ekstraordinære omstændigheder, godkende en forlængelse af denne tidsfrist yderligere med højst 12 måneder.

Stk. 4. Den i stk. 1 fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. ophører med at finde anvendelse, når forvalteren påbegynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse investorernes andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond.

Stk. 5. Den fastsatte investeringsgrænse på 20 pct. i stk. 1 udsættes midlertidigt, hvis den alternative investeringsfonds kapital øges eller reduceres. Denne udsættelse skal være tidsbegrænset til den periode, der er strengt nødvendig, under behørig hensyntagen til interesserne for investorerne i en alternativ investeringsfond og må ikke vare længere end 12 måneder.

§ 26 d. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at gearingen for en låneudstedende alternativ investeringsfond, som den forvalter, ikke udgør mere end:

- 1) 175 pct. hvis den pågældende alternative investeringsfond er åben, eller
- 2) 300 pct. hvis den pågældende alternative investeringsfond er lukket.

Stk. 2. Gearingen for en låneudstedende alternativ investeringsfond udtrykkes som forholdet mellem den pågældende alternative investeringsfonds eksponering beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden, som defineret i artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn, og dens nettoaktivværdi.

Stk. 3. Låneaftaler, som er fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorer i den låneudstedende alternative investeringsfond, anses ikke for at udgøre eksponering med henblik på beregning af det forhold, der er beskrevet i stk. 2.

Stk. 4. Overtræder en låneudstedende alternativ investeringsfond kravene i denne bestemmelse, og overtrædelsen ligger uden for forvalteren af den alternative investeringsfonds kontrol, træffer forvalteren inden for en passende frist de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på situationen, under behørig hensyntagen til investorernes interesser i den låneudstedende alternative investeringsfond.

Stk. 5. Kravene i stk. 1 finder ikke anvendelse på en låneudstedende alternativ investeringsfond, hvis udlånsaktiviteter udelukkende består i udstedelse af aktionærudlån, forudsat at den nominelle værdi af disse lån samlet set ikke overstiger 150 pct. af den pågældende alternative investeringsfonds kapital. Denne undtagelse berører dog ikke Finanstilsynets beføjelser, jf. § 69, stk. 3-6.

§ 26 e. En forvalter skal sikre, at en alternativ investeringsfond, som den forvalter, ikke yder lån til følgende:

- 1) Forvalteren af den alternative investeringsfond eller denne forvalters medarbejdere.
- 2) Den alternative investeringsfonds depositar eller de enheder, som depositaren har delegeret funktioner til i forbindelse med den alternative investeringsfond i overensstemmelse med kapitel 8.
- 3) En enhed, som forvalteren af den alternative investeringsfond har delegeret funktioner til i overensstemmelse med kapitel 7, eller medarbejderne i denne enhed.
- 4) En enhed inden for samme koncern som defineret i artikel 2, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer som forvalteren af den alternative investeringsfond, undtagen hvis den pågældende enhed er en finansiel virksomhed, der udelukkende finansierer låntagere, som ikke er nævnt i nr. 1-3.

§ 26 f. Udsteder en alternativ investeringsfond lån, skal provenuet af lånene, minus eventuelle tilladte gebyrer for deres forvaltning, tildeles den pågældende alternative investeringsfond fuldt ud. Alle omkostninger og udgifter i forbindelse med forvaltningen af lån skal klart oplyses i overensstemmelse med § 62.

§ 26 g. Forvaltere må ikke forvalte alternative investeringsfonde, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, hvis hele eller dele af disse alternative investeringsfondes investeringsstrategi er at udstede lån med det ene formål at overføre disse lån eller eksponeringer til tredjemænd.

	<p>Stk. 2. En forvalter skal sikre, at den alternative investeringsfond, den forvalter, beholder 5 pct. af den nominelle værdi af hvert lån, den har udstedt, og efterfølgende overført til tredjemænd. Denne procentdel af hvert lån beholdes:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Indtil udløb for så vidt angår lån med en løbetid på op til otte år eller for lån ydet til forbrugere uanset deres løbetid. 2) I en periode på mindst otte år for andre lån. <p>Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse hvis:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Forvalteren påbegynder salg af den alternative investeringsfonds aktiver for at indløse andele eller kapitalandele som led i afviklingen af den alternative investeringsfond. 2) Salget af lånet er nødvendigt med henblik på at overholde de restriktive foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 215 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller produktkrav. 3) Salget af lånet er nødvendigt for at give forvalteren af den alternative investeringsfond mulighed for at gennemføre investeringsstrategien for den alternative investeringsfond, den forvalter, i den alternative investeringsfonds investorers bedste interesse. 4) Salget af lånet skyldes en forringelse af den risiko, der er forbundet med lånet, og som forvalteren af den alternative investeringsfond har opdaget som led i sin due diligence- og risikostyringsproces, jf. § 24, stk. 2-4, og § 26 b og køberen informeres om denne forringelse ved køb af lånet. <p>Stk. 4. Forvalteren af den alternative investeringsfond skal efter anmodning fra Finanstilsynet påvise, at den opfylder betingelserne for anvendelse af den eller de pågældende undtagelser, der er fastsat i stk. 3.</p>
<p>§ 38. En forvalter af alternative investeringsfonde skal underrette Finanstilsynet, når forvalteren har til hensigt at delegere udførelsen af væsentlige opgaver til tredjemænd. Under-</p>	<p>22. I § 38, 1. pkt., ændres »af væsentlige opgaver« til: »på deres vegne af én eller flere af de nævnte funktioner i bilag 1 eller af de nævnte tjenesteydelser i § 8«.</p>

retningen skal ske, inden delegationsaftalen træder i kraft.		
§ 40		
1-5) ---		
6)	Forvalteren skal kunne godtgøre, at den, der delegeres til, har kompetencerne, er i stand til at udføre de pågældende funktioner og er blevet udvalgt med passende omhu.	23. I § 40, nr. 6, indsættes efter »de pågældende funktioner«: »og levere de pågældende tjenesteydelser,«.
7 og 8)	---	
§ 42. Forvalteren af alternative investeringsfondes pligter og ansvar over for de alternative investeringsfonde og disses investorer påvirkes ikke af, at forvalteren videredelegerer opgaver til tredjemand.		24. I § 42, stk. 1, indsættes efter »ansvar over for«: »sine kunder,« og »opgaver« ændres til: »funktioner eller tjenesteydelser« og efter »tredjemand« indsættes », eller af en eventuel efterfølgende videredelegation«.
Stk. 2. En forvalter må ikke delegerer opgaver i et sådant omfang, at denne ikke reelt kan anses for at være forvalter, eller at forvalteren får karakter af at være et tomt selskab.		25. § 42 stk. 2, ophæves og i stedet indsættes: »Stk. 2. En forvalter må ikke delegerer funktioner eller tjenesteydelser i et sådant omfang, at denne ikke reelt kan anses for at være forvalter eller leverandør af de tjenesteydelser, der er nævnt i § 8 og i en sådan udstrækning, at forvalteren får karakter af at være et tomt selskab. Stk. 3. Forvalteren af alternative investeringsfonde sikrer, at udførelsen af de funktioner, der fremgår af bilag 1, og leveringen af de tjenesteydelser, der fremgår af § 8, er i overensstemmelse med denne lov. Denne forpligtelse gælder uanset den lovgivningsmæssige status, eller hvor de, der får overdraget ansvar, eller de, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.«

<p>§ 43. Tredjemand må ikke videredelegere væsentlige opgaver, denne har fået ved delegation fra forvalteren, medmindre følgende betingelser er opfyldt:</p>	<p>26. I § 43, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »væsentlige opgaver« til: »funktioner eller tjenesteydelser</p>
<p>Stk. 2. Hvis den, der har fået delegeret væsentlige opgaver fra tredjemand, videredelegerer opgaverne, skal en sådan delegation opfylde samme krav som dem, der gælder for tredjemands videredelegation.</p>	<p>26. I § 43, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, ændres »væsentlige opgaver« til: »funktioner eller tjenesteydelser</p>
	<p>27. I § 43 indsættes som stk. 3:</p> <p>»Stk. 3. Uanset § 38 og § 43, stk. 2, gælder, at hvis markedsføringsfunktionen, jf. bilag 1, nr. 2, litra b, varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører den alternative investeringsfond i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene i § 38 og § 43, stk. 2, uanset en eventuel distributionsaftale mellem forvalteren af alternative investeringsfonde og distributøren.«</p>
	<p>28. Efter § 48 indsættes:</p> <p>»§ 48 a. Uanset § 48, stk. 1, kan Finanstilsynet tillade, at et kreditinstitut, jf. § 46, stk. 1, nr. 1, der er etableret i en anden medlemsstat, udpeges som depositar, forudsat at begge betingelser er opfyldt:</p> <p>1) Finanstilsynet har modtaget en begrundet anmodning fra forvalteren af den alternative investeringsfond om at tillade udpegelse af en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, og denne anmodning viser, at der mangler depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland, som effektivt kan opfylde den alternative investeringsfonds behov under hensyntagen til dens investeringsstrategi.</p>

	<p>2) Det samlede beløb på det nationale depositarmarked i den alternative investeringsfonds hjemland af aktiver, der er overdraget til opbevaring, jf. § 51, på vegne af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union, der er meddelt tilladelse eller registreret i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 18, litra a, og som forvaltes af en forvalter, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, ikke overstiger 50 mia. EUR eller det tilsvarende beløb i en anden valuta.</p> <p>Stk. 2. Uanset om betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, tillader Finanstilsynet først, at der udpeges en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, efter at have foretaget en individuel vurdering af manglen på relevante depositartjenester i den alternative investeringsfonds hjemland under hensyntagen til den alternative investeringsfonds investeringsstrategi.</p> <p>Stk. 3. Tillader Finanstilsynet, at forvalteren udpeger en depositar, der er etableret i en anden medlemsstat, jf. stk. 1, underretter Finanstilsynet Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed herom.</p> <p>Stk. 4. Stk. 1-3 berører ikke anvendelsen af kapitel 8 og § 180, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 1, med undtagelse af § 48, stk. 1.«</p>
§ 49.	
1-3) ---	
4)	<p>Det tredjeland, hvor depositaren er etableret, må ikke være opført på den liste over ikke samarbejdsvillige lande og territorier, som er udarbejdet af Financial Action Task Force.</p> <p>29. § 49, nr. 4, affattes således:</p> <p>»4) Det tredjeland, hvor depositaren er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.«</p>

5)	Hvis en alternativ investeringsfond fra et tredjeland forvaltes af en forvalter med hjemland i Danmark eller markedsføres i Danmark, skal Danmark have indgået en aftale med depositarens kompetente myndigheder, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder om eventuelle multilaterale skatteaftaler.	30. I § 49, nr. 5, indsættes efter »skatteaftaler«: »og tredjelandet ikke er nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner«.
		31. I § 49 indsættes som stk. 2: »Stk. 2. Uanset § 49, stk. 1, finder betingelserne i § 49, stk. 1, nr. 4 og 5, anvendelse på tidspunktet for udpegelsen af depositaren. Identificeres et tredjeland, hvor en forvalter med tilladelse efter stk. 1, er etableret, som et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. stk. 1, nr. 4, eller tilføjes det til bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, jf. stk. 1, nr. 5, skal der efter udpegelsen af depositaren udpeges en ny depositar inden for en passende periode under behørig hensyntagen til investorernes interesser. Denne periode må ikke være længere end to år.«
§ 54. ---		
Stk. 2. Uanset stk. 1 kan opgaver omfattet af § 51, stk. 1, delegeres, såfremt følgende betingelser er opfyldt:		

1 og 2) ---		
3) Depositaren har udvist tilstrækkelig dygtighed, grundighed og omhu i forbindelse med udvælgelsen af enhver tredjemand, som opgaverne er delegeret til.		32. I § 54, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »som opgaverne er delegeret til«: »undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investorbærdipapircentral som defineret i artikel 1, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler og depositaren fortsat opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 4.«
4 og 5) ---		
Stk. 3-5. ---		
Stk. 6. Levering af ydelser via værdipapirafviklingssystemer, der er omfattet af reglerne, som gennemfører direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, og levering af ydelser via tredjelands værdipapirafviklingssystemer, anses ikke som delegation af depositarfunktioner.		33. § 54, stk. 6, affattes således: »Stk. 6. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udstederværdipapircentral som defineret i artikel 1, litra e, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler, betragtes ikke som delegation af depositarens opbevaringsfunktioner. Levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-værdipapircentral, som defineret i artikel 1, litra f, i ovenfor nævnte forordning, anses som delegation af depositarens opbevaringsfunktioner.«
§ 59. En depositar skal efter anmodning stille alle de oplysninger til rådighed for depositarens kompetente myndigheder, som depositaren har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for den alternative investeringsfonds og dennes forval-		34. I § 59, 2. pkt., ændres »de modtagne oplysninger til den alternative investeringsfond og dennes forvalters kompetente myndigheder« til: »alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til den alternative investeringsfond og forvalte-

<p>ters kompetente myndigheder. Såfremt den alternative investeringsfond eller dennes forvalters kompetente myndigheder er forskellige fra depositarens, skal depositarens kompetente myndigheder straks videregive de modtagne oplysninger til den alternative investeringsfond og dennes forvalters kompetente myndigheder.</p>	<p>rens kompetente myndigheder. Såfremt depositarens kompetente myndigheder er forskellig fra den alternative investeringsfonds- eller forvalteren af den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder, skal den alternative investeringsfond eller forvalteren af den alternative investeringsfonds kompetente myndigheder straks videregive alle oplysninger, der er relevante for udøvelsen af disse myndigheders tilsynsbeføjelser, til depositarens kompetente myndigheder«.</p>
§ 60. ---	
1 og 2) ---	
3)	Betingelserne for udførelsen af depositarfunktionerne i § 50, stk. 1, og §§ 51 og 52, herunder
a) ---	
b) betingelserne for, hvordan depositaren skal udøve sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, der er registreret hos en central depositar, og	35. I § 60, nr. 3, litra b, ændres »central depositar« til: »værdipapircentral«
c)	
4-8) ---	
§ 62. En forvalter skal for hver alternativ investeringsfond fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som den forvalter, samt for hver alternativ investe-	36. I § 62, stk. 1, indsættes før nr. 1 som nyt nummer: »1) Navnet på den alternative investeringsfond.« Nr. 1-18 bliver herefter nr. 2-19.

ringsfond, som forvalteren markedsfører i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, stille følgende oplysninger samt eventuelle væsentlige ændringer af disse til rådighed for fondens investorer på den måde, der er angivet i fondens vedtægter eller fondsbestemmelser, inden investorerne investerer i den alternative investeringsfond:		
14) En beskrivelse af enhver forvaltningsopgave, som den alternative investeringsfonds forvalter har delegeret, jf. bilag 1, nr. 1 og 2, og af enhver opgave, som depositaren har delegeret. Beskrivelserne skal angive, hvem der har fået overdraget en opgave, og en beskrivelse af eventuelle interessekonflikter, der kan opstå i forbindelse med delegationerne.		37. I § 62, stk. 1, nr. 14, der bliver nr. 15, ændres »bilag 1, nr. 1 og 2« til: »bilag 1«.
15) ---		
16) En beskrivelse af den alternative investeringsfonds styring af likviditetsrisici, herunder en beskrivelse af investorenes ret til at blive indløst både under normale og under ekstraordinære omstændigheder samt de aftaler, der er indgået med investorer om indløsning.		38. I § 62, stk. 1, nr. 16, der bliver nr. 17, indsættes efter »indløsning«: »og af muligheden og betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer valgt i overensstemmelse med § 25 a, stk. 1«.

17) ---		
18) En beskrivelse af, hvordan forvalteren sikrer, at alle investorer behandles retfærdigt.		<p>39. I § 62, stk. 1, indsættes efter nr. 18, der bliver nr. 19, som nyt nummer:</p> <p>»20) En liste over gebyrer, afgifter og udgifter, som afholdes af forvalteren i forbindelse med driften af den alternative investeringsfond, og som direkte eller indirekte skal allokere til den alternative investeringsfond.«</p> <p>Nr. 19-25 bliver herefter nr. 21-27.</p>
Stk. 2 og 3. ---		
§ 64		
1-3) ---		
		<p>40. I § 64 indsættes efter nr. 3 som nr. 4-6:</p> <p>»4) S sammensætningen af den udstedte låneportefølje.</p> <p>5) Alle gebyrer, afgifter og udgifter, som direkte eller indirekte er afholdt af investorer på årsbasis.</p> <p>6) Enhver modervirksomhed, dattervirksomhed eller virksomhed med et særligt formål, som er anvendt i forbindelse med den alternative investeringsfonds investeringer af eller på vegne af forvalteren på årsbasis.«</p>
§ 66 a		
Stk. 1-7. ---		
		41. I § 66 a indsættes som stk. 8-11:

	<p>»Stk. 8. En kapitalforvalter skal samtidig med offentliggørelsen af nævnte oplysninger i stk. 1-5 indsende oplysningerne til Finanstilsynet.</p> <p>Stk. 9. Finanstilsynet videregiver de nævnte oplysninger i stk. 1 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 10. Kapitalforvalteren skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den kapitalforvalter, som oplysningerne vedrører. 2) Kapitalforvalterens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Kapitalforvalterens størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for kapitalforvalterens økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal kapitalforvalteren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 67. Forvaltere af alternative investeringsfonde skal regelmæssigt afgive oplysninger til Finanstilsynet om følgende:</p>	
<p>1) De vigtigste markeder, som forvalteren handler på som led i porteføljeplejen for de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter.</p>	<p>42. I § 67, stk. 1, nr. 1-3, udgår »vigtigste«</p>

2) De vigtigste instrumenter, som forvalteren handler med som led i porteføljeplejen for de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter.		42. I § 67, stk. 1, nr. 1-3, udgår »vigtigste«
3) De vigtigste instrumenter, som forvalteren handler med.		42. I § 67, stk. 1, nr. 1-3, udgår »vigtigste«
4) ---		
5) De væsentligste risikoeksponeringer og koncentrationer for hver alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter.	43. § 67, stk. 1, nr. 5, affattes således: »5) De risikoeksponeringer og aktiver, herunder CVR-nummer eller tilsvarende udenlandske identifikationskoder, der er nødvendige for at forbinde de data, der leveres om aktiver, alternative investeringsfonde og forvaltere, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.«	
Stk. 2. ---		
<p>Stk. 3. Forvalteren skal for hver alternativ investeringsfond fra Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forvalteren forvalter, indsende følgende oplysninger til Finanstilsynet:</p> <p>1) Den procentuelle andel af den alternative investeringsfonds aktiver, som er omfattet af særlige foranstaltninger, fordi de er illikvide.</p> <p>2) Alle nye ordninger til styring af den alternative investeringsfonds likviditet.</p> <p>3) Den aktuelle risikoprofil og de risikostyringssystemer for den alternative investeringsfond, som forvalteren anvender til at styre</p>	<p>44. § 67, stk. 3, nr. 3 og 4, affattes således:</p> <p>»3) Den aktuelle risikoprofil, herunder markedsrisiko, likviditetsrisiko, modpartsrisiko og andre risici, herunder operationel risiko, og det samlede beløb, der er gearet for i fonden.</p> <p>4) Oplysninger om delegationsaftaler vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner, herunder:</p> <p>a) oplysninger om dem, der får overdraget ansvar, med angivelse af deres navn og bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted eller filial, om de har snævre forbindelser med forvalteren, om de er meddelt tilladelse eller er regulerede enheder med henblik på kapitalforvaltning, deres tilsynsmyndighed, hvis det er relevant, og herunder CVR-nummer eller til-</p>	

<p>markedsrisici, likviditetsrisici, modpartsrisici og andre risici, herunder operationelle risici.</p> <p>4) Oplysninger om de vigtigste kategorier af aktiver, som den alternative investeringsfond har investeret i.</p>	<p>svarende udenlandske identifikationskoder på dem, der får overdraget ansvar, som er nødvendige for at forbinde de oplysninger, der gives, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder,</p> <p>b) antallet af ansatte omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som er ansat af forvalteren til at varetage de daglige porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver i den pågældende forvalter,</p> <p>c) en liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende porteføljepleje- eller risikostyringsopgaver, der er delegeret,</p> <p>d) hvis porteføljeplejefunktionen delegeres, størrelsen på og procentdelen af den alternative investeringsfonds aktiver, der er omfattet af delegationsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen,</p> <p>e) antallet af menneskelige ressourcer omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som forvalteren har ansat til at overvåge delegationsaftalerne,</p> <p>f) antallet af og datoerne for de periodiske foranstaltninger, der gennemføres af forvalteren for at overvåge den delegerede aktivitet, en liste over identificerede problemer og, hvis det er relevant, over de foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe disse problemer, og datoen for, hvornår disse foranstaltninger skal være gennemført,</p> <p>g) hvis der foreligger videredelegationsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til litra a, c og d om dem, der ved videredelegation har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med de porteføljepleje- og risikostyringsfunktioner, der videredelegeres, og</p> <p>h) begyndelses- og slutdatoen for delegations- og videredelegationsaftalerne.«</p>
5)---	
	<p>45. I § 67, stk. 3, indsættes som nr. 6:</p> <p>»6) Listen over de medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i den alternative investeringsfond</p>

		faktisk markedsføres af forvalteren eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende forvalter.«
§ 90. Første gang en forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark ønsker at forvalte alternative investeringsfonde, der er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller ønsker at levere tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal forvalteren indgive følgende oplysninger til Finanstilsynet:		3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.
1) Hvilket land inden for Den Europæiske Union eller land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, forvalteren har til hensigt at udbyde forvaltningsydelser eller tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, i enten direkte eller ved oprettelse af en filial.		3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.
2) ---		
Stk. 2. Hvis en forvalter af alternative investeringsfonde har til hensigt at oprette en filial i værtslandet til at forestå forvaltningen eller leveringen af tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, skal forvalteren ud over oplysningerne nævnt i stk. 1 indgive følgende oplysninger til Finanstilsynet:		3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.

1) ---			
2) Adressen i den alternative investeringsfonds hjemland eller i det værtsland, hvor forvalteren har til hensigt at udbyde tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, hvorfra dokumenter kan rekvireres.		3.	I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.
3) ---			
Stk. 3. ---			
§ 91. Finanstilsynet fremsender senest 1 måned efter at have modtaget hele den i § 90, stk. 1, omhandlede dokumentation eller senest 2 måneder efter at have modtaget hele den i § 90, stk. 2, omhandlede dokumentation denne fuldstændige dokumentation til de kompetente myndigheder i forvalterens værtsland. Finanstilsynet fremsender kun anmeldelsen, hvis forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond eller levering af tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, er i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør heraf og forvalteren i øvrigt overholder denne lov og regler udstedt i medfør heraf.		3.	I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.
Stk. 2. Finanstilsynet vedlægger en erklæring om, at forvalteren har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde med den investeringsstrategi, som den pågældende alternative investeringsfond følger, eller at forvalteren har tilladelse til at levere de pågældende tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3.		3.	I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.

<p>§ 92. Når Finanstilsynet har sendt oplysningerne til de kompetente myndigheder i værtslandet, jf. § 91, underretter Finanstilsynet straks forvalteren herom. Forvalteren kan påbegynde levering af forvaltningsydelser eller tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, i værtslandet efter at have modtaget denne underretning.</p>		<p>3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.</p>
<p>§ 93. ---</p>		
<p>Stk. 2. ---</p>		
<p><i>Stk. 3.</i> Hvis en planlagt ændring iværksættes på trods af Finanstilsynets meddelelse efter stk. 2, eller hvis der har fundet en uforudset ændring sted, hvorved forvalterens forvaltning af den alternative investeringsfond eller levering af tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis forvalteren på anden måde ikke længere overholder denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt forbyde markedsføring af den alternative investeringsfond, forbyde leveringen af tjenesteydelser omfattet af bilag 1, nr. 3, eller inddrage forvalterens tilladelse i medfør af § 11, jf. § 17. Finanstilsynet underretter straks de kompetente myndigheder i forvalterens værtsland herom.</p>		<p>3. I § 3, stk. 1, nr. 25, litra c, § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 89, nr. 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., § 90, stk. 1, nr. 1, § 90, stk. 2, 1. pkt., § 90, stk. 2, nr. 2, § 91, stk. 1 og stk. 2, § 92 og to steder i § 93, stk. 3 ændres »bilag, 1 nr. 3« til: »§ 8, stk. 3 og 4«.</p>
<p>§ 109. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, og som ønsker at markedsføre alternative invest-</p>		

ringsfonde fra et tredjeland eller alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er feederfonde, der ikke opfylder kravet i § 76, stk. 2, til professionelle investorer i Danmark, kan af Finanstilsynet få tilladelse til dette, når følgende betingelser er opfyldt:		
1-2) ---		
3)	Finanstilsynet skal have indgået passende samarbejdsaftaler med de kompetente myndigheder i det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, der lever op til internationale standarder, og som sætter Finanstilsynet i stand til at føre tilsyn med forvalteren i henhold til denne lov, herunder overvåge de systemiske risici.	46. I § 109, nr. 3, indsættes efter »internationale standarder«: »og sikrer en effektiv udveksling af oplysninger«.
4)	Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	47. § 109, nr. 4, affattes således: »4) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.«
		48. I § 109 indsættes som nr. 5: »5) Det tredjeland, hvor den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres. Aftalen skal overholde standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatte-

	aftaler. Tredjelandet må ikke være nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«
§ 130. En forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland kan i stedet for en tilladelse i medfør af § 11, jf. § 116, få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, hvis betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.	49. I § 130, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-5«.
Stk. 2 og 3. ---	
Stk. 4. Det tredjeland, hvor enten forvalteren eller den alternative investeringsfond er etableret, må ikke være registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	50. I § 130, stk. 4, ændres »registreret som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.
	51. I § 130 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: »Stk. 5. Det tredjeland, hvor enten forvalteren eller den alternative investeringsfond er etableret, skal have indgået en aftale med Danmark og med alle andre medlemsstater, hvor den alternative investeringsfond skal markedsføres. Aftalen skal overholde standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og skal sikre en effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder oplysninger i relation til multilaterale skatteaftaler. Tredjelandet må ikke være nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«
	Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

<p>Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om markedsføringen omfattet af denne bestemmelse.</p>	
<p>§ 155. Finanstilsynet påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, og af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 27 b. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 136. Finanstilsynet påser desuden overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler fastsat i medfør heraf. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets</p>	<p>52. I § 155, stk. 1, 5. pkt., ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.</p> <p>53. I § 155, stk. 1, 6. pkt., indsættes efter »digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf«.</p>

forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf.	
<i>Stk. 2-6. ---</i>	
§ 168. ---	
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>	
<i>Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.</i>	54. I § 168, stk. 4 ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 2, nr. 2-4« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 13, stk. 2 og 3«.
<i>Stk. 5-7. ---</i>	
	55. I § 168 indsættes som stk. 8: »Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 13, stk. 1-3, som træffes efter § 13, stk. 4, kan af forvalteren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«

<p>§ 168 a. Finanstilsynet kan påbyde en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at afsætte et medlem af direktionen hos depositaren inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet kan påbyde et medlem af det øverste ledelsesorgan hos en depositar, der er meddelt tilladelse efter § 46, stk. 3, at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 13, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.</p>		<p>56. I § 168 a, stk. 1 og 2, ændres »§ 13, stk. 2« til: »§ 13, stk. 2 og 3, jf. § 46, stk. 6«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> ---</p>		
<p><i>Stk. 4.</i> Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 3, nr. 2-4, skal fremgå af påbuddet.</p>		<p>57. I § 168 a, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 13, stk. 3, nr. 2-4, til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2, på baggrund af § 13, stk. 2 og 3,«.</p>
<p><i>Stk. 5-7.</i> ---</p>		
		<p>58. I § 168 a indsættes som stk. 8:</p> <p>»Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 13, stk. 1-3, som træffes efter § 13, stk. 4, kan af depositaren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«</p>

§ 170. ---		
Stk. 2-6. ---		
Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:		
1) ---		
2)	Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.	59. I § 170, stk. 7, nr. 2, indsættes efter »straffeloven«:», skattelovgivningen«.
3-16) ---		
17)	Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrollovens § 65, stk. 2.	60. § 170, stk. 7, nr. 17, affattes således: »Skatteforvaltningen, under forudsætning af, at Skatteforvaltningen har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.«
18-28) ---		
Stk. 8-10. ---		
Stk. 11. Videregivelse efter stk. 7, nr. 6, 7, 11, 13, 14 og 22-28, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrør-		61. I § 170, stk. 11, 1. pkt., indsættes efter »14«:», 17«.

rer. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 7, nr. 14, 24 og 28, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.		
§ 171. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for forvalteren eller den alternative investeringsfond eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i tredjelande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.		62. I § 171, stk. 4, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum: »Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 13, stk. 1-3, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af §§ 168 eller 168 a for en overtrædelse af kravene.«
Stk. 5. Hvis offentliggørelse er unldadt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde unldadelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.		63. I § 171, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«
Stk. 6. ---		
§ 172		

Stk. 2. ---		
		<p>64. I § 172 indsættes som stk. 3:</p> <p>»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 13, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«</p>
		<p>65. Efter § 179 indsættes i Kapitel 24:</p> <p>»§ 179 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 131, stk. 6, eller en af følgende forordninger:</p> <p>1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).</p> <p>2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
§ 180. Finanstilsynet kan indbringe en sag for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i følgende tilfælde:		

1-8) ---		
9)	Hvis Finanstilsynet er uenig i en anden kompetent myndigheds vurdering af, om de tredjelande, hvori en alternativ investeringsfond er etableret, som forvalteren planlægger at markedsføre i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force.	66. I § 180, stk. 1, nr. 9, ændres »opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.
10)	Hvis Finanstilsynet er uenig i en anden kompetent myndigheds vurdering af, om det tredjeland, hvori en forvalter har registreret hjemsted, er opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	67. I § 180, stk. 1, nr. 10, ændres »opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.
11-19) ---		
Stk. 2. I medfør af bestemmelser herom i direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde kan en kompetent myndighed fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, indbringe en sag for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i følgende tilfælde:		
1-8) ---		

9)	Hvis den kompetente myndighed er uenig i Finanstilsynets vurdering af, om de tredjelande, hvori en alternativ investeringsfond er etableret, som forvalteren planlægger at markedsføre i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force, jf. § 98, nr. 2, § 109, nr. 4, § 117, nr. 2, og § 130, stk. 4.	68. I § 180, stk. 2, nr. 9, ændres »opført som ikkesamarbejdsvillige lande og territorier af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.
10)	Hvis den kompetente myndighed er uenig i Finanstilsynets vurdering af, om det tredjeland, hvori en forvalter har registreret hjemsted, er opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force.	69. I § 180, stk. 2, nr. 10, ændres »opført som et ikkesamarbejdsvilligt land og territorium af Financial Action Task Force« til: »ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.
11-19)		
§ 181. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet skal kvartalsvis underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om, hvilke øvrige tilladelser til at forvalte alternative investeringsfonde der er meddelt eller trukket tilbage efter denne lov.		70. I § 181, stk. 2, indsættes efter »denne lov«: »og om eventuelle ændringer i listen over alternative investeringsfonde, som forvaltes eller markedsføres i Den Europæiske Union af forvaltere, der har fået meddelt tilladelse«.
Stk. 3-6. ---		
§ 182. Hvis Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i artikel 47 i direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative in-		

vesteringsfonde fremsætter en anmodning herom, kan Finanstilsynet	
1 og 2) ---	
3)	<p>pålægge forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland restriktioner, for så vidt angår disses forvaltning af en alternativ investeringsfond, i tilfælde af en for høj grænseoverskridende risikokoncentration på et konkret marked og</p>
	<p>71. I § 182, stk. 1, nr. 3, ændres »marked og« til: »marked,« og i nr. 4 ændres »institutioner.« til: » institutioner og«.</p>
4)---	
	<p>72. I § 182, stk. 1, indsættes som nr. 5:</p> <p>»5) pålægge forvaltere med registreret hjemsted i et tredjeland, der markedsfører alternative investeringsfonde i Den Europæiske Union, eller forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Den Europæiske Union, der forvalter alternative investeringsfonde der er etableret i et tredjeland, at aktivere eller deaktivere et likviditetsstyringsværktøj angivet i bilag 2, nr. 1, hvis der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, jf. dog stk. 3.«</p>
Stk. 2. ---	
	<p>73. I § 182 indsættes efter stk. 2:</p> <p>»Stk. 3. Anvendelsen af § 182, stk. 1, nr. 5, forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:</p> <p>1) Aktivering eller deaktivering skal være i investorernes interesse.</p> <p>2) Der skal være tale om ekstraordinære omstændigheder.</p>

	<p>3) Der skal være foretaget høring af forvalteren af den alternative investeringsfond.</p> <p>4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.«</p>
<p>§ 189. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer eller regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.</p>	<p>74. I § 189 ændres »kryptoaktiver eller« til: »kryptoaktiver,«, og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: »eller artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigthed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter,«.</p>
<p>§ 190. Overtrædelse af § 4, stk. 2, 1. pkt., § 5, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., § 6, stk. 1, § 8, stk. 1 og 4, § 9, stk. 1-3, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 13, stk. 5, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 4, 1. og 3. pkt., og stk. 5 og 7, § 18, stk. 1 og 2, § 19, § 20 a, § 23, stk. 1-5, § 24, stk. 1-6, § 25, stk. 1-3, § 26, § 27, stk.</p>	<p>75. I § 190, stk. 1, ændres »§ 8, stk. 1 og 4,« til: »§ 8, stk. 1, og 6,« og »§ 26,« ændres til »§ 25 a-d, § 26, § 26 a-g,«.</p> <p>76. I § 190, stk. 1 ændres »§ 13, stk. 5« til: »§ 13, stk. 8«.</p>

1 og 2, §§ 29 og 30, § 31, stk. 3 og 4, § 32, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, §§ 38-41, § 42, stk. 2, §§ 43 og 45, § 46, stk. 6, jf. § 13, stk. 3, §§ 50-53, § 54, stk. 1, 4 og 5, § 59, § 61, stk. 1-5, § 62, stk. 1 og 2, §§ 64 og 65, § 67, stk. 1-5, § 68, stk. 1-3, §§ 72-74, § 75, stk. 1, § 77, § 79, stk. 1, § 81, § 86, stk. 1, § 87 a, stk. 3 og 6, § 88, stk. 1, § 88 a, stk. 1-3 og 5, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 93, stk. 1, § 95, § 96, stk. 1, §§ 98 og 99, § 101, stk. 1, § 106, stk. 1, § 108, stk. 1, § 109, nr. 2, 2. pkt., § 111, § 118, stk. 1 og 4, § 121, stk. 1-3, § 123, stk. 1, § 127, § 128, stk. 1 og 10, § 129, stk. 1, § 134, stk. 6, 1. og 2. pkt., § 135, stk. 1-3, § 136, stk. 4, § 137, stk. 4, § 138, § 139, stk. 2, 1. pkt., § 141, stk. 1-5, § 146, stk. 1, 3. pkt., § 149, stk. 1, 2. pkt., og §§ 154 a-154 c samt artikel 2, stk. 6, 3.-5. pkt., artikel 4, stk. 3 og 5, artikel 51, stk. 1, 1. pkt., artikel 52, artikel 53, stk. 1, stk. 2, 1. og 3.-6. pkt., og stk. 3-5, artikel 54, artikel 90, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, artikel 91, artikel 98, stk. 6 og 7, artikel 100, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 og 5, artikel 103, artikel 104, stk. 4-7, artikel 106, stk. 4, artikel 107, stk. 4, og artikel 109, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn og artikel 4, artikel 5, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 8, stk. 1, 2. pkt., artikel 9, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde og artikel 4, artikel 5, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, artikel 8, stk. 1, 2. pkt., artikel 9, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, stk. 1, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1-3, artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske sociale iværksætterfonde straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

<p><i>Stk. 2.</i> Overtrædelse af § 15, stk. 4, § 20, stk. 1-8, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, § 22, stk. 1-3, § 27 a, stk. 1, § 27 b, stk. 1, § 27 c, stk. 1, § 28, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, nr. 1 og 2, § 28 a, § 136 a, stk. 3, 5 og 6, § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og 6, artikel 17, stk. 1-6, 8 og 9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21 og 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26 og 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3 og 4, artikel 32, stk. 3 og 4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3, og artikel 44, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og artikel 5-7, 18-30, 33-42, 44-46, 48, 50 og 52-56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), straffes med bøde.</p>	<p>77. I § 190, stk. 2, ændres »og artikel 5, stk. 1-3« til: »artikel 5, stk. 1-3« og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: » artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«.</p> <p>78. I § 190, stk. 2, ændres »modstandsdygtighed i den finansielle sektor og artikel 5-7« til: »modstandsdygtighed i den finansielle sektor, artikel 5-7« og efter »(PEPP-produkt)« indsættes: »og artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og stk. 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1- 4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.</p> <p>79. I § 190, stk. 2, indsættes efter »§ 28 a,«: »§ 66 a, stk. 8 og 10,«.</p>	
<i>Stk. 3 og 4. ---</i>		
<p><i>Stk. 5.</i> I forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 8, § 5, stk. 7 og 10, § 5 a, stk. 2, § 6, stk. 5 og 6, § 9, stk. 4, § 10, stk. 3, § 11, stk. 7, § 16, stk. 8-10, § 18, stk. 3, § 20, stk. 10 og 11, § 22, stk. 4, § 23, stk. 6, § 24, stk. 7, § 25, stk. 4, § 26, § 27, stk. 3, § 32, stk. 3, §§ 37, 44 og</p>	<p>80. I § 190, stk. 5, ændres »§ 130, stk. 5« til: »§ 130, stk. 6«.</p>	

<p>60, § 61, stk. 7, § 62, stk. 3, § 66, § 67, stk. 6, § 68, stk. 4, § 69, stk. 8, §§ 80 og 87, § 88, stk. 2, § 94, § 96, stk. 2, § 107, § 108, stk. 2, § 110, § 119, stk. 3, § 120, stk. 5, § 123, stk. 2, § 126, stk. 12, § 128, stk. 14, § 129, stk. 2, § 130, stk. 5, § 131, stk. 6, § 132, § 136 a, stk. 8, § 148, stk. 5, § 152, stk. 4, § 160, stk. 5, § 162, § 185, stk. 2, § 187, stk. 2, og § 188 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.</p>		
<p>Bilag 1 De funktioner, forvaltere af alternative investeringsfonde kan få tilladelse til at varetage</p>		
<p>1) ---</p>		
<p>2) ---</p>		
<p>a-c) ---</p>		
		<p>81. I bilag 1, nr. 2, indsættes efter litra c: »d) Udstedelse af lån på vegne af en alternativ investeringsfond. e) Servicering af securitiseringenheder med særligt formål.«</p>
<p>3)</p>	<p>Yderligere funktioner, som en forvalter kan få tilladelse til: a) Forvaltning af investeringsporteføljer, herunder porteføljer ejet af pensionsfonde og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser i overensstemmelse med reglerne, der gennemfører artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsre-</p>	<p>82. Bilag 1, nr. 3, ophæves.</p>

<p>laterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, i overensstemmelse med de mandater, som investorerne har givet på et skønsmæssigt individuelt grundlag.</p> <p>b) Accessoriske tjenesteydelser, der omfatter</p> <p>i. investeringsrådgivning,</p> <p>ii. opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering eller</p> <p>iii. modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter.</p>	
	83. Som bilag 2 indsættes bilag 1 til denne lov.
	§ 3
	I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 13. januar 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 409 af 25. april 2023, § 7 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 7 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om investeringsforeninger m.v.	
<p><i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv in-</p>	<p>1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med</p>

vestering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, EU-Tidende 2007, nr. L 79, side 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositar-funktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om æn-

institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« til: »dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, og dele af Europa Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse«.

2. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel før »og dele af Europa Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/927 af 13. marts 2024 om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse« indsættes: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023,«.
3. I 2. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning

dring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1160/EU af 20. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 188, side 106, og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 2010/583/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 1, Kommissionens forordning 2010/584/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning 1060/2009/EF og 648/2012/EU, EU-Tidende

(EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

<p>2017, nr. L 347, side 35, og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.</p>	
<p>§ 19. Investeringsforeningers vedtægter skal indeholde bestemmelser om</p>	
1-18) ---	
	<p>4. I § 19 indsættes efter nr. 18 som nyt nummer:</p> <p>»19) de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 74 a, med henblik på eventuel anvendelse i investorerne i foreningens afdelings interesse,«.</p> <p>Nr. 19-29 bliver herefter nr. 20-30.</p>
19-29) ---	
<p>§ 20. Vedtægter for SIKAV'er skal indeholde bestemmelser om</p>	
1-19) ---	
	<p>5. I § 20, stk. 1, indsættes efter nr. 19 som nyt nummer:</p> <p>»20) de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 74 a, med henblik på eventuel anvendelse i investorerne i SIKAV'ens interesse,«.</p> <p>Nr. 20-30 bliver herefter nr. 21-31.</p>

20-30) ---		
§ 21. Fondsbestemmelser for værdipapirfonde skal indeholde bestemmelser om		
1-15) ---		
		6. I § 21 indsættes efter nr. 15 som nyt nummer: »16) de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 74 a, med henblik på eventuel anvendelse i investorerne i værdipapirfondens interesse,«. Nr. 16-25 bliver herefter nr. 17-26.
16-25) ---		
§ 28 a. ---		
Stk 1-3. ---		
Stk. 4. Finanstilsynet skal sikre, at den danske UCITS' anmeldelse er fuldstændig. Finanstilsynet videresender senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse den pågældende anmeldelse til de kompetente myndigheder i medlemsstaten, der er angivet i anmeldelsen omhandlet i stk. 1, og til ES-MA. Efter at have videresendt anmeldelsen skal Finanstilsynet straks underrette forvalteren herom.		7. I § 28 a, stk. 4, 3. pkt., ændres »forvalteren« til: »den danske UCITS«.
Stk. 5. ---		
§ 48. ---		

<p><i>Stk. 2.</i> Bestyrelsen kan i overensstemmelse med §§ 64-66 delegerer opgaver, der udgør en del af foreningens administration, til et selskab, der har tilladelse til at udføre de pågældende opgaver.</p>	<p>8. I § 48, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:</p> <p>»Bestyrelsen sikrer, at udførelsen af de delegerede opgaver, er i overensstemmelse med direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet). Denne forpligtelse gælder, uanset den lovgivningsmæssige status eller hvor dem, der får overdraget ansvar, eller dem, der får videredelegeret ansvar, befinder sig.«</p>
<p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Når en investeringsforenings bestyrelse træffer beslutning om delegation, jf. stk. 2 og 3 og § 47, stk. 4, skal delegationen medføre en mere effektiv drift af foreningens virksomhed og overholde de betingelser, der fremgår af §§ 64-66.</p>	<p>9. I § 48, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Bestyrelsen skal objektivt kunne begrunde hele sin delegationsstruktur.«</p>
<p><i>Stk. 5 og 6.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 7.</i> Bestyrelsen må ikke delegerer så stor en del af de administrative opgaver, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet bliver et tomt selskab, for så vidt angår opgaver i forbindelse med administration af investeringsforeningen.</p>	<p>10. I § 48, stk. 7, indsættes efter »administrationsselskabet«: »reelt ikke længere kan anses for at være forvalter af investeringsforeningen og i et sådant omfang, at investeringsforvaltningsselskabet eller administrationsselskabet«.</p>
<p><i>Stk. 8.</i> Markedsføring, som varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører investeringsforeningen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes ikke som en delegation, der er omfattet af kravene</p>	<p>11. I § 48 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 8. Markedsføring, som varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører investeringsforeningen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsdistribution, betragtes ikke som en delegation, der er omfattet af kravene</p>

		til delegation, jf. § 48, stk. 2-7, og §§ 64-66, uanset en eventuel distributionsaftale mellem investeringsforvaltningsselskabet eller administrationselskabet og distributøren.« Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.
<i>Stk. 8 og 9. ---</i>		
§ 51. Bestyrelsen for en investeringsforening skal		
1-3) ---		
4)	vælge det depotselskab, der skal opbevare foreningens finansielle aktiver, medmindre det er generalforsamlingen, der efter vedtægterne vælger depotselskabet, og	12. I § 51, stk. 1, nr. 4, ændres » depotselskabet, og « til: »depotselskabet,«.
5)	fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.	13. I § 51, stk. 1, nr. 5, ændres »medlemmer.« til: »medlemmer, og«.
		14. I § 51, stk. 1, indsættes nr. 6: »6) fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj, jf. § 74 a.«
§ 52. Bestyrelsen for en SIKAV skal		
1-4) ---		

5)	vælge det depotselskab, der skal opbevare SIKAV's finansielle aktiver, medmindre det er generalforsamlingen, der efter vedtægterne vælger depotselskabet, og	15. I § 52, stk. 1, nr. 5, ændres »depotselskabet, og « til: »depotselskabet,«.
6)	fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.	16. I § 52, stk. 1, nr. 6, ændres »medlemmer.« til: »medlemmer, og«.
		17. I § 52, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer: 7) fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj jf. § 74 a.«
§ 53. Bestyrelsen for et investeringsforvaltningsselskab, der administrerer en værdipapirfond, skal		
1)	fastlægge den overordnede politik for værdipapirfonden og	18. I § 53, stk. 1, nr. 1, ændres »værdipapirfonden og« til: »værdipapirfonden,«.
2)	identificere de enkelte afdelingers og eventuelle andelsklassers væsentlige risici og fastlægge deres risikoprofil på grundlag af den i fondsbestemmelserne fastlagte investeringspolitik.	19. I § 53, stk. 1, nr. 2, ændres »investeringspolitik.« til: »investeringspolitik og«.
		20. I § 53, stk. 1, indsættes som nr. 3 »3) fastlægge detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj, jf. § 74 a.«

§ 57. ---		
Stk. 1-3. ---		
		<p>21. I § 57 indsættes efter stk. 3, som nye stykker:</p> <p>»Stk. 4. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en investeringsforening eller hvervet som bestyrelsesmedlem i en SIKAV, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1-3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p>Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2 og 3, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen i en investeringsforening, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.</p>
Stk. 4-5. ---		
§ 63. En investeringsforening skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder		
1-6) ---		
7)	fyldestående interne kontrolprocedurer og	22. I § 63, stk. 1, nr. 7, ændres »kontrolprocedurer og« til: »kontrolprocedurer.«.
8)	betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.	23. I § 63, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området.« til: »it-området og«.

		24. I § 63, stk. 1, indsættes som nr. 9: »9) operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer.«
<i>Stk. 2.</i> ---		
<i>Stk. 3.</i> En SIKAV skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling.		25. I § 63, stk. 3, indsættes efter »ansvarsfordeling«: »samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer«.
§ 64. ---		
<i>Stk. 2.</i> Den virksomhed, som investeringsforeningen har delegeret opgaver til, må kun med tilladelse i det enkelte tilfælde fra foreningens bestyrelse videredelegere de delegerede opgaver eller en del heraf til en anden virksomhed, og kun såfremt denne delegation medfører en mere effektiv administration af foreningen, jf. dog § 48, stk. 9.		26. I § 64, stk. 2, ændres »§ 14, stk. 9« til: »§ 14, stk. 10«.
<i>Stk. 3.</i> Investeringsforeningens delegation af opgaver må ikke forhindre et effektivt tilsyn med foreningen og må ikke forhindre foreningens administration i at virke eller forhindre foreningen i at blive administreret i investorernes interesse		27. I § 64, stk. 3, ændres »administreret i investorernes« til: »forvaltet i investorernes og kundernes«.
§ 65. ---		
<i>Stk. 2.</i> Aftalen om delegation må ikke forhindre foreningen i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til, og i at opsiges aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i foreningens interesse.		28. I § 65, stk. 2, ændres »foreningens« til: »investorernes og kundernes«.

<p>§ 66. En investeringsforening skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegationen, jf. § 48, stk. 2, skriftligt underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser. Det samme gælder, hvis en virksomhed, til hvem en investeringsforening delegerer opgaver, med bestyrelsens samtykke videredelegerer en opgave, jf. § 64, stk. 2.</p>		29. I § 66, stk. 1, ændres »skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegationen, jf. § 48, stk. 2,« til: »som har til hensigt at delegere udførelsen af opgaver, jf. § 48, stk. 2, skal, inden delegationsordningerne træder i kraft,«.
§ 74. ---		
<p>Stk. 2. En dansk UCITS kan udsætte indløsning af andele, når</p> <p>1) den indre værdi ikke kan fastsættes på grund af markedsforhold eller</p> <p>2) hensynet til en lige behandling af investorerne fordrer, at den indre værdi først fastsættes, når de til indløsning af andelene nødvendige aktiver er realiseret.</p>		30. I § 74, stk. 2, indsættes efter »andele,«: »som nævnt i bilag 1, nr. 1,«.
Stk. 3. ---		
<p>Stk. 4. En dansk UCITS skal straks efter udsættelse af indløsning underrette Finanstilsynet herom og redegøre for årsagen til udsættelsen.</p> <p>Stk. 5. En dansk UCITS skal straks efter udsættelse af indløsning underrette de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der.</p> <p>Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde en dansk UCITS at udsætte indløsning af andele, hvis det er i investorernes eller i offentlighedens interesse.</p>		<p>31. § 74, stk. 4-6, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»Stk. 4. En dansk UCITS kan, når det er i investorernes interesse, midlertidigt udsætte tegning, tilbagekøb og indløsning af andele som nævnt i bilag 1, nr. 1 eller aktivere eller deaktivere likviditetsstyringsværktøjer valgt fra nr. 2-8 i bilag 1, i overensstemmelse med § 74 a. En dansk UCITS kan, når det er i investorernes interesse aktivere sidepockets, som nævnt i bilag 1, nr. 9.</p> <p>Stk. 5. En dansk UCITS må kun anvende udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning eller aktivere sidepockets, jf. stk. 4, i undtagelsestilfælde, når omstændighederne kræver det, og når der tages hensyn til investorernes interesse.</p>

Stk. 6. En dansk UCITS underretter Finanstilsynet i følgende tilfælde:

1) Straks efter aktivering eller deaktivering af det likviditetsstyringsværktøj, der er nævnt i bilag 1, nr. 1 om udsættelse af tegning, tilbagekøb og indløsning.

2) Straks efter aktiveringer eller deaktiveringer af et eller flere af de likviditetsstyringsværktøjer, som nævnt i stk. 4, på en måde, der ikke følger den normale forretningsprocedure som fastsat i den danske UCITS' vedtægter eller fondsbestemmelser.

3) Inden for en rimelig frist inden aktivering eller deaktivering af side pockets, som nævnt i stk. 5.

Stk. 7. Finanstilsynet informerer straks de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6. Er der potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, underretter Finanstilsynet straks Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om enhver underretning, som Finanstilsynet modtager i henhold til stk. 6.

Stk. 8. Finanstilsynet kan påbyde en dansk UCITS at aktivere eller deaktivere det likviditetsstyringsværktøj, som nævnt i bilag 1, nr. 1, når der er risici for investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet. Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) Det skal være i investorernes interesse.

2) Det skal være under ekstraordinære omstændigheder.

3) Der skal være foretaget høring af den danske UCITS.

4) Aktivering eller deaktivering skal ud fra et rimeligt og afbalanceret synspunkt være nødvendigt.

	<p>Stk. 9. Finanstilsynet underretter de kompetente myndigheder i investeringsforvaltningsselskabets hjemland, de kompetente myndigheder i andre lande i Den Europæiske Union eller i lande, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvis den danske UCITS markedsfører sine andele der og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om ethvert påbud givet efter stk. 8. Hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet underretter Finanstilsynet Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om ethvert påbud givet efter stk. 8.«</p> <p>Stk. 7 bliver herefter stk. 10.</p>
Stk. 7. ---	
	<p>32. Efter § 74 indsættes:</p> <p>»§ 74 a. En dansk UCITS skal vælge mindst to relevante likviditetsstyringsværktøjer fra listen i bilag 1, nr. 2-8. Udvælgelsen skal bero på en egnethedsvurdering af disse værktøjer, for så vidt angår afdelingens tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik, jf. stk. 2 og 3.</p> <p>Stk. 2. En dansk UCITS' valg af likviditetsstyringsværktøjer i henhold til stk. 1 må ikke kun omfatte de værktøjer, der fremgår af bilag 1, nr. 5 og 6.</p> <p>Stk. 3. Uagtet stk. 1 kan en dansk UCITS vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra dem nævnt i listen i bilag 1, nr. 2-8, hvis den pågældende danske UCITS er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pengemarkedsforeninger.</p> <p>Stk. 4. Den danske UCITS skal meddele Finanstilsynet om de i stk. 1-3 nævnte valg af likviditetsstyringsværktøjer og de tilhørende detaljerede politikker og forretningsgange for aktivering og deaktivering af de valgte likviditetsstyringsværktøjer, jf. § 51, stk. 1, nr. 6, § 52, stk. 1, nr. 7 og § 53, stk. 1, nr. 3.«</p> <p>§ 74 b. En dansk UCITS kan indløse andele i naturalier, jf. dog stk. 2 og 3.</p>

	<p>Stk. 2. Indløsning i naturalier, jf. bilag 1, nr. 8, kan kun anvendes for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af afdelingens aktiver, jf. dog stk. 3.</p> <p>Stk. 3. Uanset stk. 2 skal indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af afdelingens aktiver, hvis afdelingen udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med afdelingens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende afdeling er en exchange-traded fund som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 46, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter.«</p>
<p>§ 101. En afdelings eller en andelsklasses overskud (nettoindtægt) skal enten udloddes til investorerne i form af udbytte eller henlægges til forøgelse af formuen i overensstemmelse med vedtægterne eller fondsbestemmelserne herom, jf. dog § 19, nr. 24, for så vidt angår investeringsforeninger, og § 20, stk. 1, nr. 25, for så vidt angår SIKAV'er. Mindst en gang om året skal en afdeling eller en andelsklasse udbetale udbytte eller i tilfælde af henlæggelse underrette investorerne om det henlagte beløbs størrelse</p>	<p>33. I § 101, stk. 1, ændres »§ 19, nr. 24,« til: »§ 19, nr. 25,« og »§ 20, stk. 1, nr. 25,« til: »§ 20, stk. 1, nr. 26,«.</p>
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> ---</p>	
<p>§ 102. ---</p>	
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Prospekter og ændringer heri skal sendes til Finanstilsynet og være modtaget i Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.</p>	<p>34. I § 102, stk. 4, ændres » og være modtaget i Finanstilsynet senest 3 hverdage efter » til: »samtidig med«</p>

	<p>35. I § 102 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 5. Finanstilsynet videregiver det i stk. 4 nævnte prospekt til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 6. Den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den danske UCITS, som oplysningerne vedrører. 2) Den danske UCITS' identifikationskode for juridiske enheder. 3) Den danske UCITS' størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for den danske UCITS' økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal den danske UCITS erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p> <p>Stk. 5 bliver herefter stk. 8.</p>
Stk. 5. ---	
§ 103. ---	
Stk. 2. Ved udbud af andele i en dansk UCITS til professionelle investorer kan den danske UCITS i stedet for at udarbejde et dokument som anført i stk. 1 udarbejde et dokument med central investorinformation for hver afdeling eller andelsklasse, der opfylder kravene i Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF	<p>36. I § 103, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:</p> <p>»Central investorinformation, herunder navnet på den danske UCITS, udgør oplysninger, der skal gives forud for indgåelse af en aftale. Informationen skal være rimelig og tydelig, den må ikke være vildledende, og den skal være i overensstemmelse med de relevante dele af prospektet.«</p>

for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udeliveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted		
Stk. 3. ---		
Stk. 4. Dokumentet, jf. stk. 1 eller 2, og senere ændringer heri skal sendes til Finanstilsynet senest 3 hverdage efter offentliggørelsen.		37. I § 103, stk. 4, indsættes som 2. pkt.: »Fra den 10. januar 2028 skal dokumentet og senere ændringer heri sendes til Finanstilsynet samtidig med offentliggørelsen.«
		38. I § 103 indsættes som stk. 5-7: »Stk. 5. Finanstilsynet videregiver det i stk. 4 nævnte dokument til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Stk. 6. Den danske UCITS skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data: 1) Det juridiske navn på den danske UCITS, som oplysningerne vedrører. 2) Den danske UCITS' identifikationskode for juridiske enheder. 3) Den danske UCITS' størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for den danske UCITS' økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal den danske UCITS erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«

	<p>39. Efter § 108 a indsættes i kapitel 12:</p> <p>»§ 108 b. En investeringsforening, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, skal samtidig med offentliggørelsen af de nævnte oplysninger i § 108 a, stk. 1-5, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet videregiver de nævnte oplysninger i stk. 1 til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 3. Investeringsforeningen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den investeringsforening, som oplysningerne vedrører. 2) Investeringsforeningens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Investeringsforeningens størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for investeringsforeningens økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 4. For at kunne opfylde kravet i stk. 3, nr. 2, skal investeringsforeningen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 132. ---	
Stk. 2. Anmodningen skal være vedlagt	
1) ---	

2)	en erklæring fra bestyrelsen i den afgivende forening eller SIKAV eller fra bestyrelsen for det investeringsforvaltningsselskab eller administrations-selskab, der administrerer den afgivende værdipapirfond, om, at afdelingen har betalt sin del af de fællesomkostninger, der vedrører den afgivende forening, SIKAV eller værdipapirfond.	40. I § 132, stk. 2, nr. 2, ændres »at afdelingen har« til: »at afdelingen ved overflytningen vil have«.
		41. Efter § 159 indsættes før overskriften før § 160: »§ 159 a. Aktiverer den danske UCITS side pock-ets, jf. § 74, stk. 4, ved hjælp af adskillelse af aktiver, kan de adskilte aktiver udelukkes fra beregningen af de i § 139, stk. 4, og i dette kapitel fastsatte grænser.«
§ 161. Finanstilsynet påser overholdelsen af følgende:		
1-10) ---		
		42. I § 161, stk. 1, indsættes som nr. 11: »11) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.« 43. I § 161, stk. 1, indsættes som nr. 12: »12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler fastsat i medfør heraf.«
Stk. 2-5. ---		

§ 164. ---		
Stk. 2-6. ---		
Stk. 7. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1 og 3-5 til brug for de i § 175, stk. 6, nr. 16-27, nævnte myndigheder og organer m.v.		44. I § 164, stk. 7, ændres »§ 175, stk. 6, nr. 16-27,« til: »§ 175, stk. 6, nr. 16-28,«.
		45. Efter § 165 indsættes: »§ 165 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 94, stk. 3, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser. Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«
§ 172. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 57, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet.		46. I § 172 stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 57, stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,« til: »Varigheden af påbud

		meddelt efter stk. 1 og stk. 2 på baggrund af § 57, stk. 2 og 3,«
Stk. 5-7. ---		
		47. I § 172 indsættes som stk. 8: »Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 57 stk. 1-3, som træffes efter § 57, stk. 4 kan af investeringsforeningen eller SIKAV'en samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«
§ 175. ---		
Stk. 2-5. ---		
Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:		
1) ---		
2)	Offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.	48. I § 175, stk. 6, nr. 2, indsættes efter »straffeloven«:», skattelovgivningen«.

3-27) ---		
		49. I § 175, stk. 6, indsættes som nr. 28: »28) Skatteforvaltningen, under forudsætning af, at Skatteforvaltningen har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.«
Stk. 7-11. ---		
Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 6, 7, 11-13, 17-19 og 24-27, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 13, 19 og 27, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.		50. I § 175, stk. 12, 1. pkt., ændres »24-27« til: »24-28«.
§ 176. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den danske UCITS, det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private		51. I § 176, stk. 4, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum: »Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 57, stk. 1-3, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 172 for en overtrædelse af kravene.«

forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.	
Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.	52. I § 176, stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: stk. 4, 2. pkt.«
§ 177. ---	
Stk. 2. ---	
	53. I § 177 indsættes som stk. 3: »Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 57, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«
§ 179. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene den investeringsforening, SIKAV, værdipapirfonds investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab eller det udenlandske investeringsinstitut, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, Europa-Parlamentets og Rådets forord-	54. I § 179, stk. 1, ændres »eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer eller artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

<p>ning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer eller regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.</p>	
<p>§ 189. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller regler udstedt i medfør heraf kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.</p>	<p>55. I § 189 indsættes efter »eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer,«: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter,«.</p>
<p>§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-6, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk. 4 og 5, § 18, stk. 2 og 4, § 28, stk. 1 og 4, § 28 a, stk. 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 3, 4, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-6, § 52, stk. 1-6, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1-4, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1,</p>	<p>56. I § 190, stk. 1, 1.pkt., ændres »§ 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2« til: »§ 57, stk. 8, jf. stk. 3, nr. 1 og 2«.</p> <p>57. I § 190, stk. 1, 1.pkt., ændres »§ 74, stk. 1-4,« til: »§ 74, stk. 1-3 og 6, § 74 a, § 74 b«.</p> <p>58. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 63 c, stk. 1,«: »§ 102, stk.</p>

<p>§ 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 5, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af § 14 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 38 og 46, § 48 a, stk. 1-6, §§ 48 b, 48 c og 48 e, § 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 3, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1, § 63 c, stk. 1, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.</p>	<p>4, 2. pkt., og stk. 6, § 103, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, § 108 b, stk. 1 og 3,«.</p>
<p><i>Stk. 2 og 3. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Overtrædelse af artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og 6, artikel 17, stk. 1-6, 8 og 9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21 og 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26 og 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3 og 4, artikel 32, stk. 3 og 4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3, og artikel 44, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk person-</p>	<p>59. I § 190, stk. 4, ændres »og artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt)« til: », artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.</p>

ligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) straffes med bøde.	60. I § 190, stk. 4, indsættes efter »(PEPP-produkt)«: »og artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.
	61. Som bilag 1 indsættes bilag 2 til denne lov.
	§ 4
	I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 11. marts 2022, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 31. marts 2022, § 4 i lov nr. 570 af 10. maj 2022, § 2 i lov nr. 480 af 12. maj 2023, § 10 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, § 1 i lov nr. 175 af 27. februar 2024 § 7 i lov nr. lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
Hvidvaskloven	
§ 28. Får en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette Hvidvasksekretariatet herom.	1. I § 28 ændres »told- og skatteforvaltningen« til: »andre myndigheder«.
§ 30. Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal opbevare følgende oplysninger:	
1) ---	

2)	Dokumentation for og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, eller en enkeltstående transaktion.	2. I § 30, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »transaktion«: », herunder kontooversigt og forretningskorrespondance«.
3) ---		
Stk. 2 og 3. ---		
		3. Efter § 38 a indsættes i <i>kapitel 8</i> : »§ 38 b. Advokater skal ved behandling af betroede midler på en samle klientbankkonto indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere af midlerne, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13. <i>Stk. 2.</i> Advokater skal endvidere ved behandling efter stk. 1 gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at advokater med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er, uanset om der ydes bistand m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13. <i>Stk. 3.</i> Advokater skal ved behandling efter stk. 1 uden ugrundet ophold efter indbetalingen stille identitetsoplysninger og kopi af dokumenter, data eller oplysninger efter stk. 2 til rådighed for det pengeinstitut, hvori samle klientbankkontoen føres. I særlige tilfælde kan advokaten stille oplysninger efter 1. pkt. til rådighed for pengeinstituttet inden for rimelig tid efter indbetalingen, forudsat at advokaten uden ugrundet ophold giver pengeinstituttet skriftlig meddelelse med angivelse af forhold, der ligger til grund herfor.«
§ 45. ---		

	<p>4. I § 45 indsættes efter stk. 1, som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en valutaveksling, der er en enkeltmandsvirksomhed, ledelsesansvarlige i en valutavekslingsvirksomhed, der drives uden direktion og bestyrelse samt ejere af kvalificerede andele i en valutavekslingsvirksomhed, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter stk. 5.</p>
Stk. 2. ---	
§ 48. ---	
Stk. 2. Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering efter stk. 1, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2	<p>5. I § 48, stk. 2, ændres »dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2« til: »pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde«.</p>

<p><i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet skal undlade at foretage registrering efter stk. 1 og 2, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse eller personen er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Finanstilsynet skal endvidere undlade at registrere en virksomhed, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.</p>	<p>6. I § 48, stk. 3, ændres »dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af registreringen, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse« til: »pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at virksomheden misbruger registreringen, eller en reel ejer er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, der begrundes en risiko for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse«.</p>
<p><i>Stk. 5-7.</i> ---</p>	
<p>§ 51 c. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1, 2. pkt., på baggrund af § 45, stk. 1, nr. 2 og 4-6, skal fremgå af påbuddet.</p>	<p>7. I § 51 c, stk. 3, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1, 2. pkt., på baggrund af § 45, stk. 1, nr. 2 og 4-6« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 45, stk. 1, nr. 2-5«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	
	<p>8. I § 51 c indsættes efter stk. 4, som et nyt stykke:</p> <p>»Stk. 5. Afgørelser i sager efter § 45, stk. 1, som træffes efter § 45, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har</p>

	<p>ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«</p> <p>Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.</p>
<i>Stk. 5 og 6. ---</i>	
<i>Stk. 7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.</i>	9. I § 51 c, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »Stk. 1-6« til: »Stk. 1-7«.
§ 55. ---	
<i>Stk. 2-5. ---</i>	
<i>Stk. 6. Offentliggørelse efter stk. 1 og 3-5 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.</i>	10. I § 55, stk. 6, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum: »Stk. 6. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 45 medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 51 c for en overtrædelse af kravene.«
<i>Stk. 7. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 6, 1. pkt., skal der ske offentliggørel-</i>	11. I § 55, stk. 7, ændres »stk. 6, 1. pkt.« til: »stk. 6, 2. pkt.«.

<p>se efter stk. 1 og 3-5, når de hensyn, der nødvendigjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Efter 2 år fra datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning skal der dog ikke ske offentliggørelse uanset 1. pkt. Der skal alene ske offentliggørelse, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.</p>	
<p>Stk. 8. ---</p>	
	<p>12. I § 55 indsættes som <i>stk. 9</i>:</p> <p>»Stk. 9. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 45 stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«</p>
<p>§ 57. ---</p>	
<p>Stk. 2. Medlemmer af ledelsen og reelle ejere af virksomheder samt personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 16, må ikke være dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af den pågældendes stilling eller kontrollerende indflydelse.</p>	<p>13. I § 57, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 16,« til: »§ 1, stk. 1, nr. 16 og 21,«.</p>
<p>Stk. 3-6. ---</p>	
<p>§ 78. Overtrædelse af § 55, stk. 4, 1.-4. pkt., og stk. 5, 3.-7. pkt., straffes med bøde. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af §§ 5 og 5 a, § 6, stk. 1, 2. pkt., § 6 a, § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, §§ 9 og 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, §§ 15 og 16, § 17, stk. 1-4, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1-3, § 26, stk. 1 og 3 og</p>	<p>14. I § 78, <i>stk. 1, 2. pkt.</i> ændres »§ 45, stk. 2« til: »§ 45, stk. 5«.</p>

<p>stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., § 29, stk. 4 og 6, §§ 30 og 31, § 31 b, stk. 1, § 32, § 35, stk. 1, § 35 a, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 36 a, § 38, stk. 1, §§ 40, 43 og 44, § 45, stk. 2, § 48, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 57, stk. 2, § 58, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, samt artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret ved forordning 2009/44/EF, jf. Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.</p>	
	§ 5
	<p>I lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 7 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p>Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter</p>	
<p><i>Fodnoten:</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2034/EU af 27. november 2019 (IFD), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I 1. pkt. til fodnoten til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/2556/EU af 14. december 2022, EU-Tidende 2022, nr. L 333, side 153,«: dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023,«. 2. I 2. pkt. til fodnoten til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets for-

direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 (aktionærrettsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016 (NIS-direktivet), EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293.

I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Ti-

ordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.

dende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84.		
<p>§ 4. For fondsmæglerholdingvirksomheder finder § 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67 og 71, § 75, stk. 4, §§ 77, 78, 94, 99, 104, 107, 109-114, 128-131, 133, 136 og 138-142, kapitel 16, §§ 182, 183 og 186, § 198, stk. 1, §§ 213, 216, 218, 219, 221-226, 228-230 og 232-235, § 238, stk. 3, § 242, stk. 1, 2 og 4-7, og §§ 244, 247, 248, 253, 259-273, 275 og 287 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For blandede holdingvirksomheder finder §§ 131, 138-142, 182, 183 og 186, § 192, stk. 5, nr. 13, § 198, stk. 1, og §§ 213, 216, 218, 219, 221-224, 232, 253, 259-264, 266-273 og 275 anvendelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For blandede finansielle holdingvirksomheder finder § 75, stk. 4, og §§ 219, 221, 223, 224, 232, 233, 253, 259-264, 266-273 og 275 anvendelse.</p>		3. I § 4, stk. 1 og stk. 3, ændres »§ 75, stk. 4« til: »§ 75, stk. 7«
§ 10. I denne lov forstås ved:		
1-12) ---		
13)	Dattervirksomhed: En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.	4. § 10, nr. 13, affattes således: »13) Dattervirksomhed: a) En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, eller b) et Fondsmæglerselskab, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, jf. litra a, med henblik på anvendelsen af reglerne i kapitel 20 på afviklingskoncerner, jf. § 10, nr. 63, litra b, under hensyntagen til, hvilke virksomheder i afviklingskoncernen,

		der skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 198.«
14-62) ---		
63)	<p>Afviklingskoncern: En afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis</p> <p>a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed,</p> <p>b) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller</p> <p>c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.</p>	<p>5. § 10, nr. 63, affattes således:</p> <p>»63) Afviklingskoncern:</p> <p>a) En afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis</p> <p>i) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed,</p> <p>ii) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller</p> <p>iii) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.</p> <p>b) Fondsmæglerselskaber, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ, når mindst et fondsmæglerselskab eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Fondsmæglerselskabernes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen.«</p>
	<p>§ 14. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, skal have tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiel virksomhed senest på den dato, hvor</p>	
1) ---		

2)	<p>gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder er mindre end 30 mia. euro og fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro, og som udfører aktiviteter som omhandlet i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, udgør eller overstiger 30 mia. euro, begge beregnet som et gennemsnit over en periode på 12 på hinanden følgende måneder.</p>	<p>6. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres: »der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro« til: »der er etableret i Den Europæiske Union, herunder alle dens filialer og datterselskaber etableret i et tredjeland, og som enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro«</p>
Stk. 2. ---		
		<p>7. I § 14 indsættes som stk. 3:</p> <p>»Stk. 3. Finanstilsynet kan, uanset stk. 1, på grundlag af den ansøgning, der er modtaget i henhold til stk. 1, og de oplysninger der er modtaget i henhold til artikel 95a i direktiv 2014/65/EU, efter anmodning fra en virksomhed som omhandlet i stk. 1, fravige kravet om, at den pågældende virksomhed skulle være meddelt tilladelse som pengeinstitut i henhold til § 7 i lov om finansiel virksomhed.«</p>
		<p>8. Efter § 49 indsættes:</p> <p>»§ 49 a. Et fondsmæglerselskab skal samtidig med offentliggørelsen af de i § 49, stk. 1-5, nævnte oplysninger, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 3. Fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p>

	<p>1) Det juridiske navn på det fondsmæglerselskab, som oplysningerne vedrører.</p> <p>2) Fondsmæglerselskabets identifikationskode for juridiske enheder.</p> <p>3) Fondsmæglerselskabets størrelse efter kategori.</p> <p>4) Industrisektoren for fondsmæglerselskabets økonomiske aktiviteter.</p> <p>5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.</p> <p>6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 3, nr. 2, skal fondsmæglerselskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
	<p>9. Efter § 58 indsættes før afsnit IV:</p> <p>»§ 58 a. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som rådgivende stedfortræder samtidig med offentliggørelsen i henhold til § 57, stk. 4, og § 58, stk. 2, indsende oplysningerne til Finanstilsynet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p><i>Stk. 3.</i> Fondsmæglerselskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart format eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <p>1) Det juridiske navn på det fondsmæglerselskab, som oplysningerne vedrører.</p> <p>2) Fondsmæglerselskabets identifikationskode for juridiske enheder.</p> <p>3) Fondsmæglerselskabets størrelse efter kategori.</p> <p>4) Industrisektoren for fondsmæglerselskabets økonomiske aktiviteter.</p>

	<p>5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.</p> <p>6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 3, nr. 2, skal fondsmæglerselskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 75. ---	
	<p>10. I § 75 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et fondsmæglerselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 5-7.</p>
<i>Stk. 2 og 3.</i> ---	
<i>Stk. 4.</i> Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed.	<p>11. I § 75, <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 7</i>, ændres »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 og 3« til: »Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2-6«</p>

§ 106. ---		
Stk. 2. ---		
		<p>12. I § 106 indsættes som stk. 3-6:</p> <p>»Stk. 3. Samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 skal fondsmæglerselskabet indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 4. Samtidig med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 2 skal modervirksomheden indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 5. Fondsmæglerselskabet og modervirksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et datastraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på det fondsmæglerselskab eller modervirksomhed, som oplysningerne vedrører. 2) Fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 6. For at kunne opfylde kravet i stk. 5, nr. 2, skal modervirksomheder og fondsmæglerselskaber erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>

		13. Efter § 142 indsættes i <i>kapitel 15</i> :
		»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt
		§ 142 a. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 142, stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).
		Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:
		1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.
		2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.
		3) Virksomhedens størrelse efter kategori.
		4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.
		5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.
		Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«
§ 202. En afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog § 203:		
1)	Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Par-	14. I § 202 ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og nr. 1, ophæves. Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.

	lamente og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.		
2-4) ---			
5)	5) Forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitallejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når følgende betingelser er opfyldt:		
	a) Forpligtelserne er udstedt i overensstemmelse med § 205, nr. 4.	15.	I § 202, nr. 5, litra a, der bliver nr. 4, litra a, ændres »§ 205, nr. 4« til: »§ 205, nr. 3
	c og b) ---		
§ 203. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningseggede passiver, jf. § 198, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formlen i bilag 3, nr. 3, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningseggede instrumenter eller med for-		16.	I § 203, stk. 1, ændres »§ 202, nr. 5« til: »§ 202, nr. 4«, og »§ 202, nr. 2-4« ændres til: »§ 202, nr. 1-3«.

pligtelser omfattet af § 202, nr. 5, når følgende betingelser er opfyldt:		
<p>§ 205. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med følgende kapital og forpligtelser eller begge dele i kombination:</p>		
1 og 2) ---		
3)	Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.	<p>17. § 205, nr. 3, ophæves.</p> <p>Nr. 4 bliver herefter nr. 3</p>
4) ---		
		<p>18. Efter § 212 indsættes før overskriften før § 213:</p> <p><i>»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt</i></p> <p>§ 212 a. En virksomhed skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter § 212, stk. 1 eller 3, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 2. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p>

	<p>1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører.</p> <p>2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder.</p> <p>3) Virksomhedens størrelse efter kategori.</p> <p>4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis.</p> <p>5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 214. Finanstilsynet skal uden ugrundet ophold nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservicer og -aktiviteter, til egentlige kernekapitalinstrumenter. Det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 205, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 205, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst 1 år.</p>	<p>19. I § 214, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 205, nr. 4« til: »§ 205, nr. 3«, og »§ 205, nr. 4, litra b« ændres til: »§ 205, nr. 3, litra b«.</p>
<i>Stk. 2-7.</i> ---	
§ 219. ---	
<p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven og følgende EU-retsakter og regler udstedt i medfør heraf:</p>	

1-11) ---		
		<p>20. I § 219, stk. 2, indsættes efter nr. 11 som nyt nummer:</p> <p>»12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p> <p>Nr. 12 og 13 bliver herefter nr. 13 og 14.</p>
		<p>21. I § 219, stk. 2, indsættes som nr. 14:</p> <p>»14) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«</p>
		<p>22. Efter § 224 a indsættes før overskriften før § 225:</p> <p>»§ 224 b. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 156, stk. 4, eller en af følgende forordninger:</p> <p>1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).</p> <p>2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis</p>

	med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«
§ 242. ---	
Stk. 2 og 3. ---	
Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6, skal fremgå af påbuddet.	23. I § 242, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2-6«.
Stk. 5-7. ---	
	24. I § 242 indsættes som stk. 8: »Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 75 stk. 1, som træffes efter § 75 stk. 2, kan af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden samt af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«
§ 259. Som part i forhold til Finanstilsynet anses fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den tilknyttede agent etab-	25. I § 259, stk. 1, ændres »kryptoaktiver og« til:»kryptoaktiver,« og efter »modstandsdygtighed i den finansielle sektor« indsættes: »ar-

<p>leret her i landet, den blandede finansielle holdingvirksomhed, den blandede holdingvirksomhed, investeringselskabet eller investeringsholdingvirksomheden, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.</p>	<p>tikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigthed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter».</p>
<p>Stk. 2-5. ---</p>	
<p>§ 266. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:</p>	
<p>1) § 67, § 71, stk. 1, nr. 1 og 2, § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 80, stk. 1, 3, 4 og 6, § 83, stk. 1 og 2, § 84, 1. og 2. pkt., § 85, stk. 1 og 2, § 87, § 89, stk. 1 og 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 92 og 94, § 95, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 96, stk. 1, § 98, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1, § 100, stk. 1, 2. pkt., § 101, stk. 1, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, 2. pkt., §§ 106 og 107, § 108, stk. 1, § 109, stk.</p>	<p>26. I § 266, stk. 1, nr. 1, indsættes før »§ 67«: »§ 49 a, stk. 1 og 3,«, »§§ 106 og 107,« ændres til: »§ 106, stk. 1-5, § 107,«, efter »§ 142,« indsættes: »§ 142 a, stk. 1 og 2,« og efter »§ 211,« indsættes: »§ 212 a, stk. 1 og 2,«.</p>

<p>1-6, § 109 a, § 110, stk. 1, 2 og 4, § 111, § 118, stk. 1, §§ 119 og 140, § 141, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., § 142, § 143, stk. 1, nr. 1-4, § 145, stk. 2, § 146, § 147, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 148, § 150, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 153, § 154, 1. pkt., § 159, § 160, stk. 3 og 5, § 182, stk. 1 og 3, §§ 183 og 185, § 192, stk. 2 og 3, § 198, stk. 1, § 211, § 228, stk. 3 og 6, § 229, stk. 2, og § 285, stk. 1, 2, 4 og 5.</p>		
2-4) ---		
		<p>27. I § 266, stk. 1, indsættes som nr. 6:</p> <p>»5) Artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.«</p> <p>28. I § 266, stk. 1, indsættes som nr. 7:</p> <p>»6) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:</p>		

1)	§ 13, stk. 1-3, §§ 17 og 32, § 33, stk. 1, 2 og 6, § 34, stk. 1 og 3, § 35, 1. pkt., § 37, 1. pkt., § 41, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, stk. 1, § 47, § 48, stk. 1 og 2, § 59, stk. 1, §§ 63 og 64, § 66, stk. 1, 2, og 4, § 68, stk. 1, § 69, stk. 1 og 3, § 70, § 72, stk. 1, § 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 76, § 88, stk. 1 og 5-8, § 104, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, § 114, § 115, stk. 3, § 116, § 117, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 120, stk. 1 og 2, § 124, § 125, stk. 1, § 126, stk. 1, §§ 128 og 129, § 137, stk. 1 og 2, §§ 155, 156 og 161, § 162, stk. 1, § 167, § 192, stk. 5, og §§ 193 og 232.	29. I § 266, <i>stk. 2, nr. 1</i> , ændres »§ 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 75, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«
2-5) ---		
		30. I § 266, <i>stk. 2</i> , indsættes som nr. 6: »6) Artikel 39a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.«
§ 275. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til følgende:		
1-10) ---		
		31. I § 275, <i>stk. 1</i> , indsættes som nr. 11: »11) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«

Stk. 2. ---		
§ 278. ---		
		32. I § 278 indsættes som nyt stykke: »Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 75, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«
§ 282. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
		33. I § 282 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke: »Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 277 om kravene i §§ 75 og 76, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 232 for en overtrædelse af kravene.«
Bilag 3: Beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver og subordination		
Vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver 1) Det beløb, Y, der henvises til i § 202, nr. 5, litra c, beregnes ved anvendelse af følgende formel: $Y = \alpha - (\beta + \gamma) (1)$ α = Det beløb, der udgør kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheden, som er dattervirksomhed af afviklingsenheden, men som ikke selv er en afviklingsenhed, jf. § 201, stk. 1.		34. I bilag 3, nr. 1, ændres »§ 202, nr. 5, litra c« til: »§ 202, nr. 4, litra c«.

<p>β = Det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med § 205, nr. 1 og 2.</p> <p>γ = De passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern.</p>	
	§ 6
	<p>I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 198 af 26. februar 2024, som ændret ved § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 og § 6 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:</p>
Lov om kapitalmarkeder	
<p><i>Fodnoten:</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020, EU-Tidende 2021, nr. L 22, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Kommissionens direktiv 2007/14/EF af 8. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende, nr. L 69, side 27, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007, EU-tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret ved Europa-Parlamentets</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. I <i>1. pkt.</i> til <i>fodnoten</i> til lovens titel, indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12,«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023,«, og før », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017,« indsættes: »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023«. 2. I <i>1. pkt.</i> i <i>fodnoten</i> til lovens titel, indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38,«: »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-tidende, L af 20. december 2023,«.

og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020, EU-Tidende 2021, nr. L 22, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014 af 15. maj 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2175 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014, EU-Tidende, nr. L 257, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1, Europa-Parla-

3. I 1. pkt. i *fodnoten* til lovens titel, indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13,«: »dele af«, og »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 155, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14« ændres til: »Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2024/790 af 28. februar 2024, EU-Tidende, L af 8. marts 2024«.
4. I 2. pkt. i *fodnoten* til lovens titel, udgår », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/2365/EU af 25. november 2015, nr. L 337, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12«.

<p>mentets og Rådets forordning 2016/1011/EU af 8. juni 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 171, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017, EU-Tidende 2017, nr. 168, side 12. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.</p>		
<p>§ 2. Reglerne for fondsmæglerselskaber, jf. § 13, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, gælder også for:</p>		
1-3) ---		
4)	<p>Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som lovligt udøver handel med finansielle instrumenter enten gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser her i landet, jf. § 1, stk. 3, og § 33 i lov om finansiel virksomhed.</p>	<p>6. I § 2, stk. 1, nr. 4, og § 191, stk. 2, ændres »§ 1, stk. 3,« til: »§ 2, stk. 1,«.</p>
5 og 6) ---		
<p>Stk. 2 og 3. ---</p>		
<p>§ 3. I denne lov forstås ved:</p>		
1)	<p>Multilateralt system: Ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og</p>	<p>7. § 3, nr. 1, affattes således:</p>

	salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres.	»1) Multilateralt system: Et multilateralt system som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter.«
2-13) ---		
14)	Systematisk internalisator: Et fondsmæglerselskab, som på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag og i væsentligt omfang handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer uden for en markedsplads uden at drive et multilateralt system, når fondsmæglerselskabet overskrider de af Europa-Kommissionen fastsatte grænser for, hvornår handelen er hyppig og væsentlig.	8. § 3, nr. 14, affattes således: »14) Systematisk internalisator: Et fondsmæglerselskab, som på organiseret, hyppigt og systematisk grundlag handler for egen regning med aktieinstrumenter ved udførelse af kundeordrer uden for en markedsplads uden at drive et multilateralt system, eller som vælger at have status som systematisk internalisator.«
15-22) ---		
23)	Deltager: Et institut, en central modpart (CCP), et afregningsfirma, et clearinginstitut, en systemoperatør eller et clearingmedlem af en central modpart (CCP), der er meddelt tilladelse i medfør af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.	9. I § 3, nr. 23, indsættes som 3. pkt.: »En indirekte deltager kan betragtes som en deltager, hvis dette er begrundet i en systembetinget risiko, hvilket dog ikke begrænser ansvaret for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer til systemet.«
24-38) ---		
§ 10. ---		
Stk. 2. ---		

<p><i>Stk. 3.</i> Har Finanstilsynet ikke inden for fristerne i artikel 20, stk. 2, 3 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, truffet en afgørelse om at godkende eller afvise en ansøgning om godkendelse af et prospekt eller fremsat anmodning om ændringer eller supplerende oplysninger i forbindelse med ansøgningen, kan ansøgeren indbringe sagen for domstolene.</p>	<p>10. I § 10, stk. 3, ændres »3 og 6« til: »3, 6 og 6 a«.</p>
	<p>11. Efter § 25 indsættes før overskriften før § 26:</p> <p>»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP)</p> <p>§ 25 a. En udsteder skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som nævnt i § 24, stk. 1, indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 2. Udsteder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den udsteder, som oplysningerne vedrører. 2) Udsteders identifikationskode for juridiske enheder. 3) Udsteders størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for udsteders økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

	Stk. 3. For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal udsteder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«
§ 50. ---	
Stk. 2 og 3. ---	
	12. I § 50 indsættes som stk. 4-6: <p>»Stk. 4. Operatøren skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger efter stk. 1 indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 5. Operatøren skal sikre, at oplysningerne som nævnt i stk. 4 indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den operatør, som oplysningerne vedrører. 2) Operatørens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Operatørens størrelse efter kategori. 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 6. For at kunne opfylde kravet i stk. 5, nr. 2, skal operatøren erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 62. Operatører af et reguleret marked kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som operatørerne ellers selv ville udføre, til en leverandør. 1. pkt. gælder også for en operatør af et reguleret marked, der driver en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF).	13. I § 62, stk. 1, indsættes som 3. pkt.: <p>»1. pkt. finder ikke anvendelse for outsourcing på det digitale operationelle område.«</p>

<i>Stk. 2 og 3. ---</i>		
§ 62 a. Regler fastsat i medfør af § 62, stk. 2, gælder ikke for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsning, jf. lov om MitID og NemLog-in.		14. § 62 a ophæves
§ 68. ---		
		<p>15. I § 68 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en operatør af et reguleret marked, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en operatør af et reguleret marked, der er en enkeltmandsvirksomhed.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.</p>
<i>Stk. 2 ---</i>		
<i>Stk. 3.</i> Drives en operatør af et reguleret marked som en juridisk person uden en bestyrelse		16. I § 68, <i>stk. 3</i> , der bliver til <i>stk. 6</i> , ændres: »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

eller direktion, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige.		
§ 71. ---		
Stk. 2. En operatør af et reguleret marked skal		
1-4) ---		
5)	sikre en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der gennemføres i markedets systemer, og	17. I § 71, stk. 2, nr. 5, ændres »systemer, og« til: »systemer,«, og i nr. 6 ændres »for.« til: »for,«.
6)	råde over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at sikre markedets ordentlige funktion under hensyn til de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til de risici, som markedet udsættes for.	17. I § 71, stk. 2, nr. 5, ændres »systemer, og« til: »systemer,«, og i nr. 6 ændres »for.« til: »for,«.
		18. I § 71, stk. 2, indsættes som nr. 7 og 8: »7) råde over ordninger, der sikrer, at operatøren opfylder de datakvalitetsstandarder, der er fastsat i artikel 22b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter, og 8) have mindst tre aktive medlemmer eller kunder, som hver især har mulighed for at interagere med alle de andre med hensyn til prisdannelsen.«
§ 78. ---		
Stk. 2. ---		

<p><i>Stk. 3.</i> Operatøren skal hurtigst muligt offentliggøre beslutninger truffet efter stk. 1 og 2 og senest samtidig hermed meddele Finanstilsynet de relevante oplysninger, der ligger til grund for beslutningen.</p>	<p>19. I § 78, <i>stk. 3</i>, indsættes som 2. pkt.: »Finanstilsynet videregiver beslutningen til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).«</p>
<p>§ 106. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
	<p>20. I § 106 indsættes som stk. 3: »Stk. 3. En operatør af en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsplads (OHF) skal råde over ordninger, der sikrer, at operatøren opfylder de datakvalitetsstandarder, der er fastsat i artikel 22b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om markeder for finansielle instrumenter.«</p>
<p>§ 108. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Operatøren skal hurtigst muligt offentliggøre beslutninger truffet efter stk. 1 og 2 og senest samtidig hermed meddele Finanstilsynet de relevante oplysninger, der ligger til grund for beslutningen.</p>	<p>21. I § 108, <i>stk. 3</i>, indsættes som 2. pkt.: »Finanstilsynet videregiver beslutningen til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).«</p>
<p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	
	<p>22. Efter § 111 indsættes: »§ 111 a. En udsteder, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, skal samtidig med offentliggørelsen af oplysninger som omhandlet i § 111, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, ind-</p>

	<p>sende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udsteder skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den udsteder, som oplysningerne vedrører. 2) Udsteders identifikationskode for juridiske enheder. 3) Udsteders størrelse efter kategori. 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. <p><i>Stk. 3.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 2, nr. 2, skal udsteder erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 117. En operatør af en markedsplads kan midlertidigt begrænse eller suspendere handelen, hvis der i en kort periode er væsentlige prisudsving i et finansielt instrument, der handles på markedspladsen eller et relateret marked. I ekstraordinære tilfælde kan operatøren tillige korrigere, ændre eller annullere transaktioner, der er foretaget på markedet.</p>	<p>23. I § 117, stk. 1, ændres »handelen,« til: »handelen i nødsituationer, eller«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Operatøren skal sikre, at de parametre, der lægges til grund for at suspendere handelen, er afstemt under hensyn til likviditeten i de forskellige aktivklasser og aktivunderklasser, markedsmodellens beskaffenhed og typer af brugere og tilstrækkelige til at undgå betydelige forstyrrelser i den normale handelsafvikling.</p>	<p>24. I § 117, stk. 2, indsættes efter »suspendere«: »eller begrænse«.</p>
<p><i>Stk. 3 og 4.</i> ---</p>	

	25. I § 117 indsættes som <i>stk. 5</i> :
	» <i>Stk. 5.</i> Operatøren skal på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om hvilke omstændigheder, der kan føre til en suspension eller begrænsning af handelen, og om principperne for fastlæggelse af de vigtigste tekniske parametre for at gøre dette.«
§ 124. ---	
<i>Stk. 2 og 3.</i> ---	
	26. § 124 indsættes som <i>stk. 4</i> :
	» <i>Stk. 4.</i> For aktier med et internationalt identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN) udstedt i et land uden for Den Europæiske Union, som unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller aktier, med et internationalt identifikationsnummer for værdipapirer (ISIN), der er udstedt inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som handles på en markedsplads i et tredjeland i den lokale valuta eller en valuta, som ikke er en officiel valuta i Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som nævnt i artikel 23, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om markeder for finansielle instrumenter, for hvilke det handelssted, der er det mest relevante marked med hensyn til likviditet, befinder sig i et tredjeland, kan en operatør af en markedsplads fastsætte samme mindstekursændring (tick size), som gælder for det pågældende handelssted.«
§ 125. En operatør af en markedsplads og vedkommendes medlemmer skal synkronisere de forretningsure, som de bruger til at registrere dato og tidspunkt for indberetningspligtige beviser.	27. § 125 ophæves

<p>Kapitel 23</p> <p><i>Handel med råvarederivater og emissionskvoter</i></p>	<p>28. I <i>overskriften</i> før § 128 ændres »emissionskvoter« til: »derivater af emissionskvoter«.</p>
<p>§ 130. En operatør af en markedsplads, hvorpå der handles med råvarederivater, skal foretage positionsforvaltningskontrol. Operatøren kan i den forbindelse</p>	<p>29. I § 130, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, indsættes efter »råvarederivater«: »eller derivater af emissionskvoter«.</p>
<p>1)</p>	
<p>2) kræve oplysninger og relevant dokumentation fra en fysisk eller juridisk person om størrelsen af og formålet med en indgået position eller eksponering og oplysninger om direkte eller indirekte ejere, eventuelle tilknyttede aftalte ordninger og eventuelle aktiver eller passiver i det underliggende marked, herunder positioner i råvarederivater, der er baseret på samme underliggende råvare og har samme karakteristika på andre markedspladser og gennem økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter via medlemmer og deltagere,</p>	<p>30. I § 130, <i>stk. 1, nr. 2</i>, indsættes efter »positioner i«: »derivater af emissionskvoter eller«.</p>
<p>3-5) ---</p>	
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> ---</p>	
<p>§ 131. En operatør af en markedsplads, hvorpå der handles råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, skal kategorisere enhver person, der besidder positioner inden for et råvarederivat eller en emissionskvote eller derivat heraf, der handles på den pågældende markedsplads, på grundlag af vedkommen-</p>	<p>31. I § 131 ændres »en emissionskvote eller derivat heraf« til: »et derivat af en emissionskvote«.</p>

<p>des hovederhverv og under hensyn til eventuelle godkendelser som</p> <p>1) Investeringselskaber eller kreditinstitutter,</p> <p>2) institutter for kollektiv investering eller forvaltere af alternative investeringsfonde,</p> <p>3) andre finansieringsinstitutter, herunder forsikringselskaber og genforsikringselskaber med tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed,</p> <p>4) erhvervsvirksomheder eller</p> <p>5) operatører af CO₂-auktioneringsplatforme i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, hvis der er tale om emissionskvoter eller derivater heraf.</p>	
<p>§ 132. En operatør af en markedsplads, hvorpå der handles med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, skal mindst</p>	
<p>1) ugentligt offentliggøre en rapport over de samlede positioner, der besiddes af de forskellige kategorier af personer, for de forskellige råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, der handles på deres markedspladser, hvis både antallet af handlende og deres åbne positioner overskrider den minimumsgrænse, der er fastsat af Europa-Kommis-</p>	<p>32. I § 132, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »samlede positioner«: »samt, hvis der handles med optioner på markedspladsen, en rapport uden optioner«.</p>

	sionen i medfør af artikel 58, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, og	
2) ---		
Stk. 2-5. ---		
§ 133. Et fondsmæglerselskab skal mindst en gang dagligt til den kompetente myndighed indberette en oversigt over egne, kunders og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, der er optaget til handel på en markedsplads, og som fondsmæglerselskabet handler uden for markedspladsen, samt økonomisk tilsvarende OTC-derivater, jf. dog stk. 3.		33. § 133, stk. 1, affattes således: »Et fondsmæglerselskab, som handler råvarederivater eller derivater af emissionskvoter udenfor en markedsplads, skal mindst en gang dagligt til den kompetente myndighed for den markedsplads, hvor råvarederivaterne eller derivaterne af emissionskvoter handles, indberette en fuldstændig oversigt over egne, kunders og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter, jf. dog stk. 3.«
Stk. 2 og 3. ---		
§ 180 e. ---		
		34. I § 180 e indsættes efter stk. 1 som nye stykker: »Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en it-operator af et detailbetalingssystem, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en it-operator af et detailbetalingssystem, der er en enkeltmandsvirksomhed.

		<p><i>Stk. 3.</i> Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.</p>
<i>Stk. 2.</i> ---		
<i>Stk. 3.</i> Drives en it-operatør af et detailbetalingsystem som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse for den eller de ledelsesansvarlige.		35. I § 180 e, stk. 3, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.
§ 191. ---		
<i>Stk. 2.</i> Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver værdipapirhandel her i landet gennem en filial, jf. § 1, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, eller yder tjenesteydelser, jf. § 33 i lov om finansiell virksomhed, kan foretage indrapportering til registrering i en værdipapircentral (CSD). Det samme gælder for investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finan-	6.	<p>I</p> <p>§</p> <p>2</p> <p>,</p> <p>s</p> <p>t</p> <p>k</p> <p>.</p> <p>1</p> <p>,</p> <p>n</p> <p>r</p> <p>.</p> <p>4</p> <p>,</p> <p>o</p> <p>g</p> <p>§</p> <p>1</p>

<p>sielle område, og som udøver værdipapirhandel her i landet gennem en filial eller yder tjenesteydelser, jf. §§ 42 og 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.</p>		<p>9 1 , s t k . 2 , æ n d r e s » § 1 , s t k . 3 , « t i l : » § 2 , s t k . 1 , « .</p>
Stk. 3. ---		

§ 211. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af:		
1-17) ---		
		<p>36. I § 211, stk. 2, indsættes som nr. 18:</p> <p>»18) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«</p> <p>37. I § 211, stk. 2, indsættes som nr. 19:</p> <p>»19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler fastsat i medfør heraf.«</p>
		<p>38. Efter § 212 b indsættes før overskriften før § 213:</p> <p>»§ 212 c. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller en af følgende forordninger:</p> <p>1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om short selling og visse aspekter af credit default swaps.</p>

	<p>2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug).</p> <p>3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater.</p> <p>4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.</p> <p>5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske grønne obligationer og valgfrie oplysninger om obligationer, der markedsføres som miljømæssigt bæredygtige, og om bæredygtighedsrelaterede obligationer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de</p> <p>oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
§ 221. ---	
<i>Stk. 2-4.</i> ---	
<i>Stk. 5.</i> Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, eller § 180 f eller efter stk. 3 på baggrund af § 70, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.	39. I § 221, <i>stk. 5</i> , ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 68, stk. 1, nr. 2-5, § 69, § 180 e, stk. 1, nr. 2-5,«.

Stk. 6 og 7. ---		
		<p>40. I § 221 indsættes efter stk. 7, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 68, stk. 1, som træffes efter § 68, stk. 2, og afgørelser i sager efter § 180 e, stk. 1, der træffes efter § 180 e, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«</p> <p>Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10</p>
Stk. 8. ---		
Stk. 9. Drives en operatør af et reguleret marked eller en it-operatør af et detailbetalingssystem som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-8 tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige.		41. I § 221, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1-8« til: »stk. 1-9«.
§ 226. § 224, stk. 1, er endvidere ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:		
1-13) ---		
14)	Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale mod-	42. I § 226, nr. 14, ændres »Myndigheder« til: »Europa-Kommissionen og myndigheder«.

	parter og transaktionsregistre, på betingelse af at oplysningerne er nødvendige for disse myndigheds varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.	
15 og 16) ---		
§ 234. ---		
Stk. 2-4. ---		
		43. I § 234 indsættes som <i>stk. 5</i> : »Stk. 5. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 68, stk. 1, nr. 1, og § 180 e, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«
§ 239. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
		44. I § 239 indsættes som <i>stk. 4</i> : »Stk. 4. Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter § 234 om kravene i §§ 68 og 69 og §§ 180 e og 180 f medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 221 for en overtrædelse af kravene.«
§ 247. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af § 9, stk. 1, § 23, stk. 1, § 24, § 25, 1. pkt., § 26, stk. 1, 3 og 4, § 27, stk. 1 og 3, § 29, stk. 1 og 3, §§ 30-33, § 34, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, § 39, stk. 1, §§ 40, 45 og 47, § 50, stk. 2, § 51, stk. 1, § 53, § 54, § 56, stk. 1 og 3, § 58, stk. 1 og 4, §		45. I § 247, stk. 1, indsættes efter »§ 25, 1. pkt.,«: »§ 25 a, stk. 1 og 2,«. 46. I § 247, stk. 1, ændres »§ 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 68, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« og »§ 180 e, stk. 2, jf. stk. 1, nr.

<p>58 a, § 59, stk. 1, § 61, stk. 3, § 63, § 64, stk. 1 og 3, § 65, stk. 1-6, § 65 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 66, stk. 1 og 2, § 67, § 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 71, 73, 75 og 76, § 77, stk. 2, § 78, stk. 1-3, §§ 79-82, § 86, stk. 1, § 88, § 89, stk. 1 og 2, §§ 90-93, 95 og 98-101, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, §§ 104, 106 og 107, § 108, stk. 1-3, § 109, § 110, stk. 1, § 111, stk. 1, § 114, § 115, stk. 1-4, § 116, § 117, stk. 2-4, §§ 118-120, § 121, stk. 1, §§ 122-125, § 129, stk. 1, § 130, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 131, § 132, stk. 1 og 5, §§ 133-135, § 136, stk. 1, 4 og 5, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1, 3-5 og 7, §§ 140, § 180 a, stk. 1, § 180 e, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og 241.</p>	<p>3 og 4« ændres til: »§ 180 e, stk. 5 og 6, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.</p> <p>47. I § 247, stk. 1, ændres »§§ 122-125« til: »§§ 122-124«.</p> <p>48. I § 247, stk. 1, indsættes efter »§ 50, stk. 2,« indsættes: »4 og 5,« og efter »§ 111, stk. 1,«: »§ 111 a, stk. 1 og 2,«.</p>
<p>§ 248. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 3, stk. 1 og 3, artikel 4, stk. 3, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3. afsnit, 1. pkt., artikel 8, stk. 1, 3 og 4, artikel 10, artikel 11, stk. 1, 3. afsnit, 1. pkt., og stk. 3, 3. afsnit, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 14, stk. 1, stk. 2, 1. afsnit, og stk. 3, 2.-4. pkt., artikel 15, stk. 1, 1. afsnit og 2. afsnit, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., artikel 17, stk. 1, 2. pkt., artikel 18, stk. 1 og 2, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. afsnit, og stk. 8 og 9, artikel 20, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., artikel 21, stk. 1, 2 og 3, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 1 og 2, artikel 25, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 1, 1. afsnit, stk. 2-5, stk. 6, 1. afsnit, og stk. 7, 1.-4. afsnit og 8. afsnit, artikel 27, stk. 1, artikel 27 f, stk. 1-3, artikel 27 g, stk. 1-5, og artikel 27 i, stk. 1-4, når en godkendt offentliggørelsesordning (APA) eller en godkendt indberetningsmekanisme (ARM) har en undtagelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, artikel 28, stk. 1 og stk. 2, 1. afsnit, artikel 29, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1, artikel 31, stk. 2 og 3, artikel 35, stk. 1-3, artikel 36, stk. 1-3, og artikel 37, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.</p>	<p>49. I § 248, 1. pkt., indsættes efter »artikel 4, stk. 3, litra a-c« : », artikel 5«, »artikel 8, stk. 1, 3 og 4« ændres til: »artikel 8, stk. 1, artikel 8a, stk. 1 og 2, artikel 8b«, »artikel 11, stk. 1, 3. afsnit, 1. pkt., og stk. 3, 3. afsnit« ændres til: »artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., stk. 1a, 2. afsnit, stk. 1b, og stk. 3, 4. afsnit, artikel 11a, stk. 1, 2. afsnit, 1. pkt., og 4. afsnit«, efter »artikel 13, stk. 1« indsættes: »og 2«, »artikel 14, stk. 1, stk. 2, 1. afsnit, og stk. 3, 2.-4. pkt.« ændres til: »artikel 14, stk. 1-3«, »1. afsnit og 2. afsnit, 1. og 3. pkt.« ændres til: », 1. afsnit og 2. afsnit, 1. og 3. pkt., og 4. afsnit«, følgende ophæves: »artikel 18, stk. 1 og 2, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt., stk. 6, 1. afsnit, og stk. 8 og 9,« udgår, efter »artikel 20, stk. 1« indsættes: », 1a«, efter »artikel 22, stk. 2« indsættes: », artikel 22a, stk. 1 og 5-8, artikel 22b, stk. 1, artikel 22c, stk. 1«, »og stk. 2, 1. afsnit« udgår, »artikel 31, stk. 2 og 3« ændres til: »artikel 31, stk. 3« og »og artikel 37, stk. 1 og 3,« ændres til: »artikel 37, stk. 1 og 3, og artikel 39a«.</p>

<p>§ 251. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1, og 3a, artikel 7, stk. 1, 1. pkt., artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1a og 1e, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 11, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.</p>	<p>50. § 251 affattes således:</p> <p>»§ 251. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 3a, artikel 4a, stk. 1, artikel 4b, stk. 4, artikel 7, stk. 1, 1. pkt., artikel 7a, stk. 1 og stk. 4, 4. afsnit, artikel 7b, stk. 1 og 2, artikel 7c, stk. 1 og 2, artikel 7d, stk. 1, artikel 7e, stk. 1, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 1a og 1e, artikel 10, stk. 1, og stk. 2, og artikel 11, stk. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre med senere ændringer.«</p>
<p>§ 252. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde følgende overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps:</p> <p>1) Artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, artikel 8, artikel 9, stk. 1-3, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 9-11.</p>	<p>51. I § 252, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »artikel 9, stk. 1-3,«: »artikel 11a,«.</p>
<p>2-4) ---</p>	
<p>§ 253 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 3, 5 og 6, artikel 7, stk. 1-11, artikel 8-10, artikel 11, stk. 1 og 3, artikel 14, stk. 1 og 2, artikel 15, stk. 1, artikel 16, stk. 1-3, artikel 17 og 18, artikel 19, stk. 1-3, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 1-4 og 7-11, artikel 22, stk. 2-5, artikel 23, stk. 1-3 og 5, og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked.</p>	<p>52. I § 253 c indsættes efter »stk. 1-11«: »og 12a«, efter »artikel 14, stk. 1 og 2« indsættes: », artikel 14 a, stk. 1«, efter »artikel 15, stk. 1« indsættes: », artikel 15 a, stk. 1, og efter artikel 23, stk. 1-3« indsættes: », 4 a«.</p> <p>53. I § 253 c indsættes efter »artikel 21, stk. 1-4 og 7-11, «: »artikel 21a,«.</p>

<p>§ 253 d. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 4, stk. 5, i Rådets forordning (EU) 2022/2578 af 22. december 2022 om indførelse af en markedskorrektionsmekanisme til beskyttelse af unionsborgere og økonomien mod uforholdsmæssigt høje priser</p>	<p>54. Efter § 253 e indsættes før overskriften før § 254:</p> <p>»§ 253 e. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«</p>
	§ 7
	<p>I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 169 af 16. februar 2025, foretages følgende ændringer:</p>
Lov om forsikringsvirksomhed	
<p><i>Fodnote.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsretigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr.</p>	<p>1. I <i>fodnoten</i> til lovens titel ændres » og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.</p>

1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 2, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19.

§ 2. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 127, 166 og 167 desuden anvendelse.		2. I § 2, stk. 3, ændres »§§ 127, 166 og 167« til: »§§ 166 og 167«
§ 46. ---		
Stk. 2-4. ---		
Stk. 5. Forsikringsselskaber kan drive accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.		3. § 46, stk. 5, affattes således: »Stk. 5. Forsikringsselskaber kan drive skov og accessorisk servicevirksomhed gennem en dattervirksomhed med begrænset hæftelse.«
§ 127. ---		
Stk. 2-5. ---		
Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for forsikringsholdingvirksomheder.		4. § 127, stk. 6, ophæves. Stk. 7 bliver herefter stk. 6.
Stk. 7. ---		
§ 164. ---		
Stk. 2. ---		

		<p>5. I § 164 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 164, stk. 1 og 2, skal samtidig med offentliggørelsen af den årlige rapport om deres solvens og finansielle situation indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 4. Virksomheden skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraheerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den virksomhed, som oplysningerne vedrører. 2) Virksomhedens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Virksomhedens størrelse efter kategori. 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 5. For at kunne opfylde kravet i stk. 4, nr. 2, skal virksomheden erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 6.</p>
Stk. 3. ---		
§ 176. ---		
Stk. 2-8. ---		
		<p>6. I § 176 indsættes som stk. 9-11:</p> <p>»Stk. 9. Et gruppe 1-forsikringselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikrings-</p>

	<p>selskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser og som er omfattet af § 176, stk. 1 og 3-5, skal samtidig med offentliggørelsen af politik om aktivt ejerskab indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p><i>Stk. 10.</i> Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataækstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på det selskab, som oplysningerne vedrører. 2) Selskabets identifikationskode for juridiske enheder. 3) Selskabets størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for selskabets økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p><i>Stk. 11.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal selskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 177. ---	
<i>Stk. 2-4.</i> ---	
	<p>7. I § 177 indsættes som stk. 5-7:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> Et gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 2, og et forsikringsselskab, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, og som foretager investeringer direkte</p>

	<p>eller gennem en kapitalforvalter i aktier, der handles på et reguleret marked, skal samtidig med offentliggørelsen af deres politik for aktivt ejerskab i relation til deres aktieinvesteringsstrategi indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p><i>Stk. 6.</i> Selskabet skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på det selskab, som oplysningerne vedrører. 2) Selskabets identifikationskode for juridiske enheder. 3) Selskabets størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for selskabets økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p><i>Stk. 7.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal selskabet erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 180. ---	
	<p>8. I § 180 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Forsikringselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og genforsikring af livsforsikringsvirksomhed efter bilag 2, forsikringsklasse I, litra c, forsikringsholdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsageligt består i at eje kapitalandele i forsikringselskaber, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.</p>

		<p>Stk. 3. Finanstilsynet kan tillade at forsikringselskaber, som alene har tilladelse til at udøve skadesforsikringsvirksomhed og som efter § 28 har tilladelse til, gennem en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve livsforsikringsvirksomhed, kan vælge at aflægge årsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, der er nævnt i stk. 1.«</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
Stk. 2. ---		
		<p>9. I § 180, stk. 3, der bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.: »Finanstilsynet kan fastsætte, at regler udstedt i medfør af 1. pkt. skal finde anvendelse på års- og delårsrapporter, der aflægges for regnskabsperioder, der begynder den 1. januar 2025.«</p>
<p>§ 191. Med henblik på at sikre, at forsikringselskabers årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 190, og at forsikringselskabers koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet</p> <p>1) yde vejledning,</p> <p>2) påtale overtrædelser og</p> <p>3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.</p>		<p>10. I § 191, indsættes efter »forsikringselskabers «: » regnskaber og«, og efter »artikel 4,« indsættes: »og 5,«.</p>
§ 259. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af følgende:		
1-9) ---		

	<p>11. I § 259, stk. 2, indsættes som nr. 10:</p> <p>»10) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«</p> <p>12. I § 259, stk. 2, indsættes som nr. 11:</p> <p>»11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.«</p>
	<p>13. Efter § 261 før overskriften før § 262 indsættes:</p> <p>»§ 261 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 189, stk. 4, eller en af følgende forordninger:</p> <p>1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).</p> <p>2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>

§ 288. § 285, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til følgende:		
1-27) ---		
		14. I § 288, <i>stk. 1</i> , indsættes som nr. 28: »28) Finansiell Stabilitet under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.«
§ 292. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 67, 68, 71-74 og 76-81 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.		15. I § 292 ændres »§§ 67, 68, 71-74 og 76-81« til: »§§ 67, 68, 70-74 og 76-81«.
§ 302. Som part i forhold til Finanstilsynet anses forsikringsselskabet, forsikringsholdingsvirksomheden, det udenlandske forsikringsselskab eller den udenlandske forsikringsholdingsvirksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), jf. dog stk. 2 og 3, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf.		16. I § 302, <i>stk. 1</i> , ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022«, og efter »den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf« indsættes: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf«.
§ 309. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen		

retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til følgende:		
1-9) ---		
		<p>17. I § 309, stk. 1, indsættes som nr. 10:</p> <p>»10) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf.«</p>
<p>§ 312. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:</p>		
1)	<p>§ 32, stk. 3, § 33, § 34, stk. 1, § 61, stk. 1, nr. 7, § 85, stk. 1, § 86, § 95, stk. 1-5, § 100, stk. 1, nr. 1 og 2, § 105, stk. 6, §§ 107 og 108, § 110, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 111, stk. 1 og 2, §§ 112-116 og 121, § 122, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 124, § 126, stk. 1-7, § 127, stk. 1, 2 og 4-6, § 132, stk. 1, § 133, stk. 1, § 134, stk. 2 og 3, § 135, stk. 1, § 136, stk. 1, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1-4, § 140, stk. 1, § 141, stk. 1 og 2, §§ 142-144, § 145, stk. 1 og 2, § 146, stk. 1-6, § 147, § 151, stk. 1 og 3-6, § 153, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 154, stk. 5, § 155, stk. 4 og 6, § 164, stk. 1 og 2, § 166, stk. 1, 2, 4 og 9, § 180, stk. 2, § 181, stk. 1, § 182, stk. 1, 3 og 4, § 183, § 184, stk. 1-3, § 185, stk. 1, jf. § 181, stk. 2, § 185, stk. 2, 1. pkt., § 186, jf. § 181, stk. 2, § 187, 1. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 3, 1. pkt., og</p>	<p>18. I § 312, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 164, stk. 1 og 2« til »§164, stk. 1-4«, og efter »§ 166, stk. 1, 2, 4 og 9,« indsættes: »§ 176, stk. 9 og 10, § 177, stk. 5 og 6,«.</p> <p>19. I § 312, stk. 1, nr. 1 ændres »§ 180, stk. 2 « til: »§ 180, stk. 4 «.</p>

	stk. 7, § 204, stk. 1-4, § 219, stk. 1, 2 og 4, § 273, stk. 3 og 6, § 274, stk. 2, § 299, stk. 1, 1. pkt., stk. 2-5 og stk. 6, 1. pkt., § 331, stk. 4, § 332, stk. 5, og § 333, stk. 3.	
2)	Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).	20. I § 312, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »(PRIIP'er)«: »og artikel 3, artikel 4, stk. 1-5, artikel 5, artikel 6, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.
3) ---		
		21. I § 312, stk. 1, indsættes som nr. 4: »4) Artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter.«
§ 319. ---		
Stk. 2. ---		

<p><i>Stk. 3.</i> Forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af § 14, stk. 1, § 95, stk. 1-4, § 117, stk. 1 og 5, §§ 118-120, 132 og 138, § 139, stk. 1-3, og stk. 4, 1. pkt., § 153, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 154, stk. 1 og 5, § 155, stk. 1, § 156, stk. 1, § 158, stk. 1, § 159, stk. 1, § 173, stk. 1 og 2, § 180, stk. 2, §§ 183 og 184, § 185, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 187, 1. pkt., § 193, stk. 3 og 7, § 219, stk. 1, 3 og 5, § 223, stk. 1 og 4, § 224, stk. 1, § 225, stk. 1, § 269, stk. 2, § 273, stk. 3 og 6, § 332, stk. 5, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).</p>	<p>22. I § 319, <i>stk. 3</i> ændres »§ 180, stk. 2« til: »§ 180, stk. 4«.</p>
	§ 8
	<p>I lov om firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 183 af 26. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:</p>
Lov om firmapensionskasser	
<p><i>Fodnote.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341/EU af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 354, side 37, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side</p>	<p>1. I <i>1. pkt.</i> til <i>fodnoten</i> til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver</p>

<p>43, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.</p>	<p>for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« og i 2. pkt. indsættes efter » Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35«: », og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.</p>
§ 42. ---	
	<p>2. I § 42 indsættes efter stk. 1, som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en firmapensionskasse, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som direktør eller nøgleperson, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2 bliver herefter til stk. 5.</p>

Stk. 2. ---		
§ 57 a. ---		
Stk. 2-8. ---		
		<p>3. I § 57 a indsættes som stk. 9-11:</p> <p>»Stk. 9. En firmapensionskasse skal samtidig med offentliggørelsen af dennes politik for aktivt ejerskab indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 10. Firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører. 2) Firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Firmapensionskassens størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for firmapensionskassens økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 11. For at kunne opfylde kravet i stk. 10, nr. 2, skal firmapensionskassen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 57 b. ---		

Stk. 2-4. ---	
	<p>4. I § 57 b indsættes som stk. 5-7:</p> <p>»Stk. 5. En firmapensionskasse skal samtidig med offentliggørelsen efter stk. 1 og 2 indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>Stk. 6. Firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraerbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører. 2) Firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Firmapensionskassens størrelse efter kategori. 4) Industrisektoren for firmapensionskassens økonomiske aktiviteter. 5) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 6) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p>Stk. 7. For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal firmapensionskassen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
§ 58. ---	
Stk. 2-4. ---	
	<p>5. I § 58 indsættes som stk. 5-7:</p> <p>»Stk. 5. En firmapensionskasse skal samtidig med offentliggørelsen af firmapensionskassens investeringsprincipper indsende oplysningerne til Finans-</p>

	<p>tilsynet, som videresender dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p><i>Stk. 6.</i> Firmapensionskassen skal sikre, at oplysningerne indsendes i et dataekstraherbart eller maskinlæsbart format og ledsages af følgende data:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Det juridiske navn på den firmapensionskasse, som oplysningerne vedrører. 2) Firmapensionskassens identifikationskode for juridiske enheder. 3) Firmapensionskassens størrelse efter kategori. 4) Typen af oplysninger, herunder om oplysningerne indsendes på obligatorisk eller frivillig basis. 5) Angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger. <p><i>Stk. 7.</i> For at kunne opfylde kravet i stk. 6, nr. 2, skal firmapensionskassen erhverve en identifikationskode for juridiske enheder.«</p>
<p>§ 97. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 36, stk. 7, og § 45, jf. dog § 111. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af § 21.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 6. I § 97, stk. 1, 2. pkt., ændres »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«. 7. I § 97, stk. 1, 2. pkt., ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rå-

		dets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.
<i>Stk. 2. ---</i>		
§ 98. ---		
<i>Stk. 2-4. ---</i>		
<i>Stk. 5.</i> Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet.	8.	I § 98, <i>stk. 5</i> , ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3, på baggrund af § 42, stk. 1, nr. 2-5«
<i>Stk. 6-8. ---</i>		
	9.	I § 98 indsættes som <i>stk. 9</i> : » <i>Stk. 9.</i> Afgørelser i sager efter § 42, stk. 1, som træffes efter § 42, stk. 2, kan af firmapensionskassen og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«
	10.	Efter § 102 indsættes: » § 102 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at

	<p>gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, undtagen § 70, stk. 3, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
<p>§ 104. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene den firmapensionskasse, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov eller i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.</p>	<p>11. I § 104, stk. 1, indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«: »», artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter «.</p>
<p>§ 105. ---</p>	
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæs-</p>	<p>12. I § 105, stk. 4, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum:</p>

<p>sig stor skade for firmapensionskassen m.v., hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller hvis offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har givet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.</p>	<p>»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 42, stk. 1, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 98 for en overtrædelse af kravene.«</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.</p>	<p>13. I § 105, stk. 5, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«.</p>
<p>§ 107. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	
	<p>14. I § 107 indsættes som stk. 3:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 42, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«</p>
<p>§ 112. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven eller i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme</p>	<p>15. I § 112, stk. 1, indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«: »artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse</p>

<p>for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.</p>	<p>med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.</p>
<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p>§ 117. ---</p>	
	<p>17. I § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Overtrædelse af artikel 3, stk.1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1-4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøder medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning.«</p> <p>Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.</p>
<p><i>Stk. 2. Overtrædelse af §§ 4, 11 og 17, § 18, stk. 1, § 21, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 29, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1-5, § 35, § 36, stk. 1-6, § 37, § 39, stk. 3, § 42, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 43 a, § 44, stk. 1, § 45 a, stk. 1, § 49, stk. 1-3, § 54, § 57, stk. 1, § 59, stk. 1, 1. pkt., § 60 stk. 1, § 61, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 62 og 63, § 64, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 65, § 61, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 67, § 68, 1. pkt., § 69, § 70, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1 og 3, § 79, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 80, 1. og 3. pkt., § 81, stk. 1, 2. pkt., § 105, stk. 3, 3. pkt., og § 111, stk. 3, 5 og 6, straffes</i></p>	<p>16. I § 117, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 42, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 42, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.</p> <p>18. I § 117, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, der bliver til stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »§ 57, stk. 1,«: »§ 57 a, stk. 9 og 10, § 57 b, stk. 5 og 6, § 58, stk. 5 og 6,«.</p>

med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 73, stk. 1, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter §§ 312-319 i lov om forsikringsvirksomhed.	
	<p>19. I § 117 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Overtrædelse af artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning.«</p> <p>Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.</p>
Stk. 3-10. ---	
	§ 9
	I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 21. juni 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om forsikringsformidling	
<p><i>Fodnote.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19.</p>	<p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således:</p> <p>»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023.«</p>
§ 9. ---	

<p>sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution.</p>	<p>ropæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.</p>
	<p>5. Efter § 22 før overskriften før § 23 indsættes:</p> <p>»§ 22 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
<p>§ 27. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, skal fremgå af påbuddet.</p>	<p>6. I § 27, <i>stk. 2</i>, ændres »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2, 4 og 5« til: »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 9, stk. 1, nr. 2-5«.</p>
<p><i>Stk. 3-5.</i> ---</p>	

<i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet kan påbyde en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren efter § 9, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen.		7. I § 27, <i>stk. 6</i> , indsættes som 2. pkt.: »Varigheden af et påbud meddelt efter 1. punktum, skal fremgå af påbuddet.«
<i>Stk. 7 og 8.</i> ---		
		8. I § 27 indsættes efter <i>stk. 8</i> som nyt stykke: » <i>Stk. 9.</i> Afgørelser i sager efter § 9, stk. 1, som træffes efter § 9, stk. 2, kan af forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.« Stk. 9 og 10 bliver herefter <i>stk. 10 og 11</i> .
<i>Stk. 9.</i> ---		
<i>Stk. 10.</i> Drives en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, gælder <i>stk. 1-9</i> for den eller de ledelsesansvarlige i formidleren.		9. I § 27, <i>stk. 10</i> , som bliver <i>stk. 11</i> , ændres » <i>stk. 1-9</i> « til: » <i>stk. 1-10</i> «.
§ 33. ---		
<i>Stk. 2 og 3.</i> ---		

<p><i>Stk. 4.</i> Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, hvis det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.</p>	<p>10. I § 33, <i>stk. 4</i>, indsættes før 1. punktum som nyt punktum:</p> <p>»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 9, stk. 1 og § 10, stk. 1, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af §§ 27 og 28 for en overtrædelse af kravene«</p>	
<p><i>Stk. 5.</i> Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.</p>	<p>11. § 33, <i>stk. 5</i>, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«.</p>	
<p><i>Stk. 6.</i> ---</p>		
<p>§ 34. ---</p>		
<p><i>Stk. 2.</i> ---</p>		
	<p>12. I § 34 indsættes som stk. 3:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 9, stk. 1, nr. 1, i det omfang der er sager, som er relevante for</p>	

		at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«
§ 42. Overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 7, § 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 10, stk. 2, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 og 2, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.		13. I § 42, <i>stk. 1</i> , ændres »§ 9, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 9, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 9, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.
<i>Stk. 2.</i> Overtrædelse af § 8, § 13, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1, § 18 a, stk. 1, § 19, stk. 3, jf. § 19, stk. 1 og 2, § 19, stk. 4, jf. § 19, stk. 1, § 20, stk. 5, jf. § 20, stk. 1-4, § 20, stk. 6, jf. § 20, stk. 1, artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 7, 18, 22-25, 33, 34 og 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) straffes med bøde.		14. I § 42, <i>stk. 2</i> , ændres »(PRIIP'er) og artikel 7« til: »(PRIIP'er), artikel 7« og efter »(PEPP-produkt)« indsættes: »og artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.
<i>Stk. 3-8.</i> ---		
		§ 10
		I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 53 af 18. januar 2023, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 25. april 2023, § 2 i lov nr. 481 af 22. maj 2024 lov nr. 642 af 11. juni 2024 og § 1 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om betalinger		

§ 30. ---	
	<p>1. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Tiltræder en person et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2- 4 bliver herefter stk. 5-6.</p>
Stk. 2. ---	
Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse.	2. I § 30, stk. 3, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.
§ 58. ---	
	<p>3. I § 58 indsættes efter stk. 1 som et nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Tiltræder en person et hverv eller en stilling omfattet af kravene til egnethed og hæderlighed i § 53 i en virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Finans-</p>

	<p>tilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indtræder en direktør eller en ledelsesansvarlig i en virksomhed, der drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, i ledelsen i en virksomhed med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, kan Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at personen ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som, som den pågældende vurderes til, jf. § 53, stk. 2, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> ---</p>	
<p>§ 64. Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikkediskriminerende og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet. Betalingssystemer må ikke pålægge udbydere af betalingstjenester eller brugere af betalingstjenester eller andre betalingssystemer nogen af de følgende krav:</p>	<p>4. I § 64, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres: »Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikke-diskriminerende og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet« til: »Betalingssystemer skal give udbydere af betalingstjenester adgang til deres betalingssystemer på objektive, ikke-diskriminerende og proportionale vilkår«.</p> <p>5. I § 64, <i>stk. 1</i> indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Disse vilkår må ikke forhindre adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet.«.</p>

Stk. 2-4. ---		
§ 81. En betalingsmodtager er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis denne modtager betalingsinstrumenter omfattet af denne lov, jf. dog § 5 i hvidvaskloven og stk. 2-6.		6. I § 81, stk. 1, 1. pkt., ændres »2-6« til: »2-7«.
Stk. 2-5. ---		
		7. I § 81 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke: »Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan dispensere fra stk. 1 for virksomheder og institutioner, der varetager opgaver på børne- og ungeområdet. Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre, hvilke institutioner, der er blevet tildelt dispensation. Virksomheder og institutioner, der er blevet givet dispensation efter 1. pkt., skal tydeligt oplyse forbrugere herom.« Stk. 6 bliver herefter stk. 7.
Stk. 6. ---		
§ 130. Finanstilsynet påser overholdelsen af loven med undtagelse af § 27 og påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af loven, jf. dog §§ 144 og 145. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.		8. I § 130, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver«: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.

Stk. 2 og 3. ---		
§ 134. ---		
Stk. 2-4. ---		
Stk. 5. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet.	9.	I § 134, stk. 5, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2-5«.
Stk. 6. ---		
	10.	I § 134 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke: »Stk. 7. Afgørelser i sager efter § 30, stk. 1, som træffes efter § 30, stk. 2, og afgørelser efter § 58, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.« Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.
Stk. 7 og 8. ---		
§ 134 a. ---		

Stk. 2 og 3. ---	
Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7, skal fremgå af påbuddet.	11. I § 134 a, stk. 4, ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7,«
Stk. 5. ---	
	<p>12. I § 134 a indsættes efter stk. 5, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 6. Afgørelser i sager efter § 30, stk. 1, som træffes efter § 30, stk. 2, jf. § 60, stk. 7, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«</p> <p>Stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9.</p>
Stk. 6 og 7. ---	
Stk. 8. Drives en udbyder af kontooplysningsstjenester som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-7 tilsvarende anvendelse på den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige.	13. I § 134 a, stk. 8, der bliver til stykke 9, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-8«.
§ 138. Reaktionen givet efter denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov	14. I § 138, stk. 1, 1. pkt. og 5. pkt., ændres »jf. dog stk. 3.« til: »jf. dog stk. 4.«

om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af navnet på virksomheden, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarerer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14.

<p>marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.</p>	
<p><i>Stk. 2 og 3. ---</i></p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.</p>	<p>15. I § 138, <i>stk. 4</i>, indsættes før 1. pkt., som nyt punktum:</p> <p>»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 30, stk. 1, og § 53, stk. 1 og 2, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af §§ 134 og 134 a for en overtrædelse af kravene.«</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 og 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.</p>	<p>16. I § 138, <i>stk. 5, 1. pkt.</i>, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«</p>
<p><i>Stk. 6. ---</i></p>	

§ 139. ---	
Stk. 2. ---	
	<p>17. I § 139 indsættes som stk. 3:</p> <p>»Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 30, stk. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«</p>
<p>§ 142. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2.</p>	<p>18. I § 142, stk. 1, indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og regler udstedt i medfør heraf «: », artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigthed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf«.</p>
Stk. 2 og 3. ---	
<p>§ 143. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro kan af den, som afgørelsen retter sig mod,</p>	<p>19. I § 143 indsættes efter » Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og regler udstedt i medfør heraf, «: » artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigthed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter og regler udstedt i medfør heraf,«.</p>

indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.	
<p>§ 152. Overtrædelse af §§ 2, 3, 16, 17, 19 og 20, § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 35, 58 og 59 og § 60, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.</p>	<p>20. I § 152, stk. 1, ændres »§ 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 30, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 30, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.</p>
<p>Stk. 2. Overtrædelse af § 21, stk. 1, § 22, § 25, stk. 1 og 2, § 25 a, stk. 1-3, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 27 a, stk. 1, § 28, § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, § 36, stk. 1, § 37, stk. 1, 3. pkt., § 38, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 40, § 43, stk. 1 og stk. 7, 4. pkt., og stk. 10, § 44, § 45, stk. 1 og 5 og stk. 8, 4. pkt., § 60, stk. 7, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 3 og 4, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1-6, §§ 68, 69, 70, 71 og 72, § 75, stk. 3, §§ 76-78 og 80, § 81, stk. 1, § 83, stk. 2, §§ 84, 85, 86, 87, 88 og 89, § 90, stk. 2-4, § 91, stk. 1-4, § 92, stk. 2 og 3, § 94, stk. 1 og 2, § 95, § 96, stk. 1-3, § 101, stk. 1, § 110, stk. 1, § 117, § 118, stk. 1 og 2, § 120, stk. 1, § 121, stk. 2, 1. pkt., § 122, stk. 1 og 2, § 123, stk. 1 og 2, § 124, stk. 2 og 4, § 125, stk. 2-6, § 126, stk. 1, § 127, stk. 1-3, og § 128, stk. 1 og 5, samt artikel 3, stk. 1 og 1a, artikel 3a, stk. 3-5, artikel 3b, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, og artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001, artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner straffes med bøde.</p>	<p>21. I § 152, stk. 2, indsættes efter »i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor«: »», artikel 2, stk. 2, 1. afsnit, litra c, 2. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3005 af 27. november 2024 om gennemsigtighed og integritet af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter«.</p>

Stk. 3-7. ---		
		§ 11
		I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, som ændret ved § 14 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere		
§ 4. ---		
		<p>1. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p>

	Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis den finansielle rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.	2. I § 4, stk. 3, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 1 og 2« til: »Stk. 1-5«.
§ 5. En finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 2, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som henholdsvis finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler. En investeringsrådgiver skal endvidere snarest muligt underrette Finanstilsynet om ændringer i kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, med henblik på Finanstilsynets vurdering af, om kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed er opfyldt.	3. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 4, stk. 2« til: »§ 4, stk. 5«.
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>	
§ 11. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, undtagen § 10 b. Finanstilsynet påser overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af artikel 29, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17 EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parla-	4. I § 11, stk. 1, 3. pkt., ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger

<p>mentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf.</p>	<p>med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet påser, at filialer af boligkreditformidlere her i landet, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, overholder kapitel 3 og 4 og regler udstedt i medfør heraf.</p>	<p>5. I § 11, stk. 2, ændres »kapitel 3 og 4« til: »§§ 6, 7 og 8-10«.</p>
<p><i>Stk. 3-7.</i> ---</p>	
<p>§ 14. ---</p>	
<p><i>Stk. 2 og 3.</i> ---</p>	
<p><i>Stk. 4.</i> Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet.</p>	<p>6. I § 14, stk. 4 ændres »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 4 eller 5,« til: »Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1 og 2 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2-5«.</p>
<p><i>Stk. 5-7.</i> ---</p>	
	<p>7. I § 14 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:</p> <p>» <i>Stk. 8.</i> Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1, som træffes efter § 4, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har</p>

	<p>ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«</p> <p>Stk. 8 bliver herefter stk. 9.</p>
<p>Stk. 8. Stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, når en virksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.</p>	<p>8. I § 14, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »Stk. 1-7« til: »Stk. 1-8«.</p>
<p>§ 15. ---</p>	
<p>Stk. 2. ---</p>	
<p>Stk. 3. Indehaveren af en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse i medfør af stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2 bliver indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges efter den borgerlige retsplejes former.</p>	<p>9. I § 15, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2« til: »stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 5«</p>
<p>Stk. 4 og 5. ---</p>	
	<p>10. Efter § 15 indsættes:</p> <p>»§ 15 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at</p>

	<p>gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
§ 18. ---	
<i>Stk. 2 og 3.</i> ---	
<i>Stk. 4.</i> Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om enkeltpersoners private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.	<p>11. I § 18, <i>stk. 4</i>, indsættes før 1. pkt. som punktum:</p> <p>»Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter stk. 1 om kravene i § 4 medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 14 for en overtrædelse af kravene.«</p>
<i>Stk. 5.</i> Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.	<p>12. I § 18, <i>stk. 5</i>, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 4, 2. pkt.«.</p>

Stk. 6. ---		
§ 19. ---		
Stk. 2. ---		
		13. I § 19 indsættes som stk. 3: »Stk. 3. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«
§ 26. Overtrædelse af § 3, stk. 1, og § 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 5 a, § 5 b, stk. 1 og 2, og §§ 5 c og 5 d, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.		14. I § 26, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 4, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.
Stk. 2. Overtrædelse af § 7 b, stk. 1, §§ 8-10, § 10 a, stk. 1, § 10 b, stk. 1, og § 18, stk. 1 og 3, samt artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) straffes med bøde.		15. I § 26, stk. 2, indsættes efter »(PRIIP'er)«: »samt artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 6, stk. 2 og 3, artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1 og 3, 1. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.
Stk. 3. Undlader en virksomhed omfattet af denne lov at efterkomme et påbud givet efter § 11, stk. 1 og 4, eller § 14 eller at meddele eller berigtige oplysninger efter § 12, stk. 1 og 2, straffes vedkommende med bøde.		16. I § 27, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 2« til: »§ 4, stk. 5«.
Stk. 4-6. ---		

		§ 12
		I lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder, som ændret ved § 11 i lov nr. 1563 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 801 af 9. juni 2020, § 11 i lov nr. 2382 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:
		Lov om forbrugslånsvirksomheder
		§ 4. ---
		<p>1. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 2. Tiltræder en person et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en forbrugslånsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indehaveren af en forbrugslånsvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 5 og 6.</p>
		Stk. 2. ---
		Stk. 3. Drives en forbrugslånsvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller di-
		2. I § 4, stk. 3, der bliver til stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-5«.

rektion, gælder stk. 1 og 2 for den eller de ledelsesansvarlige for forbrugslånsvirksomheden.		
§ 17. ---		
<i>Stk. 2.</i> Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, skal fremgå af påbuddet.	3.	I § 17, <i>stk. 2</i> , ændres »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2, 4 og 5« til: »Varigheden af et påbud meddelt efter stk. 1 på baggrund af § 4, stk. 1, nr. 2-5«.
<i>Stk. 3-5.</i> ---		
<i>Stk. 6.</i> Finanstilsynet kan påbyde en forbrugslånsvirksomhed at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren ikke kan varetage stillingen, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5.	4.	I § 17, <i>stk. 6</i> , indsættes som 2. pkt.: »Varigheden af et påbud meddelt efter 1. pkt. skal fremgå af påbuddet.«
<i>Stk. 7 og 8.</i> ---		
	5.	I § 17 indsættes efter stk. 8 et nyt stykke: » <i>Stk. 9.</i> Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1, som træffes efter § 4, stk. 2, kan af virksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.« Stk. 9 og 10 bliver herefter stk. 10 og 11.

<i>Stk. 9. ---</i>		
<i>Stk. 10.</i> Drives en forbrugslånsvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, gælder stk. 1-9 for den eller de ledelsesansvarlige i forbrugslånsvirksomheden.		6. I § 17, <i>stk. 10</i> , der bliver til <i>stk. 11</i> , ændres »stk. 1-9« til: »stk. 1-10«.
§ 21. ---		
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>		
<i>Stk. 4.</i> Offentliggørelse efter <i>stk. 1-3</i> kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.		7. I § 21, <i>stk. 4</i> , indsættes før 1. pkt. som punktum: »Der skal ikke ske offentliggørelse af reaktioner efter <i>stk. 1</i> om kravene i § 4, medmindre der er tale om reaktioner i medfør af § 17 for en overtrædelse af kravene.«
<i>Stk. 5.</i> Er offentliggørelse unldadt i henhold til <i>stk. 4, 1. pkt.</i> , skal der ske offentliggørelse efter <i>stk. 1</i> eller <i>2</i> , når de hensyn, der nødvendiggjorde unldadelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog ikke finde sted, hvis der er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.		8. I § 21, <i>stk. 5</i> , ændres » <i>stk. 4, 1. pkt.</i> « til: » <i>stk. 4, 2. pkt.</i> «
<i>Stk. 6. ---</i>		
§ 22. ---		

<i>Stk. 2. ---</i>		
		9. I § 22 indsættes som <i>stk. 3</i> : » <i>Stk. 3.</i> Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, nr. 1, i det omfang, der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«
§ 30. Overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, og § 12, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.		10. I § 30, <i>stk. 1</i> , ændres »§ 4, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 4, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 4, stk. 6, jf. stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.
<i>Stk. 2-7. ---</i>		
		§ 13
		I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 1. november 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension		
§ 24 a. ---		
<i>Stk. 2.</i> Når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuar senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.		1. § 24 a, <i>stk. 2</i> , ophæves. Stk. 3-8 bliver herefter <i>stk. 2-7</i> .

Stk. 3-8. ---		
§ 24 d. ---		
Stk. 2 og 3. ---		
Stk. 4. Den i stk. 1 og 2 nævnte virksomhed kan kun bestrides, såfremt Arbejdsmarkedets Tillægspension eller virksomheder, der indgår i koncern med Arbejdsmarkedets Tillægspension, ikke har eller indgår engagementer med de i stk. 1 og 2 nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Undtaget herfra er engagementer i form af kapitalandele, engagementer med de i stk. 5 og 6 nævnte virksomheder samt engagementer med erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med Arbejdsmarkedets Tillægspension, eller erhvervsvirksomheder, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller finansielle virksomheder i fællesskab eller sammen med fonde og foreninger oprettet i henhold til §§ 207 og 214 og § 215, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed ejer mere end 4/5 af kapitalandelene.	2.	I § 24 d, stk. 4, udgår »og § 215, stk. 1,«.
Stk. 5-10. ---		
§ 25 r. En ekstern revisor og en intern revisionschef skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for Arbejdsmarkedets Tillægspensions fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har snævre forbindelser med, jf. definitionen i lov om finansiel virksomhed.	3.	I § 25 r, ændres »lov om finansiel virksomhed« til: »lov om forsikringsvirksomhed.«.

§ 26. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om, hvorledes medlemmernes interesser varetages bedst muligt efter stk. 1.		4. § 26, stk. 2, ophæves.
§ 26 b. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan investere sine aktiver i helejede dattervirksomheder, som har til formål at tilbyde administrative ydelser bortset fra formueforvaltning til		5. I § 26 b, stk. 1, nr. 1, ændres »lov om finansiel virksomhed« til: »lov om forsikringsvirksomhed«.
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Aktiverne kan også investeres i helt eller delvis ejede dattervirksomheder, som har til formål at drive finansiel virksomhed bortset fra forsikringsvirksomhed, jf. dog stk. 4.		6. I § 26 b, stk. 3, ændres »finansiel virksomhed bortset fra forsikringsvirksomhed« til: »virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab«.
Stk. 4. ---		
Stk. 5. Aktiverne kan tillige investeres i helt eller delvis ejede dattervirksomheder, som har til formål		
1 og 2) ---		
3)	at opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg.	7. I § 26 b, stk. 5, nr. 3, indsættes efter »fast ejendom«: », skov«.
Stk. 6-8. ---		
§ 32 a. ---		

		<p>8. I § 32 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1-4, artikel 5, artikel 6, stk. 1 og 3, artikel 7, stk. 1, 1. afsnit og stk. 2, artikel 8, stk. 1-2a, artikel 9, stk. 1- 4a, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-2, artikel 12, stk. 1 og artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt i den øvrige lovgivning«.</p> <p>Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.</p>
Stk. 2 og 3. ---		
		§ 14
		I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 285 af 1. marts 2023, som ændret ved § 8 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 13 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om ejendomskreditselskaber		
§ 4. ---		
Stk. 2. ---		
Stk. 3. Ved vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab lever op til kravene i stk. 2, nr. 1 og 3, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.		<p>1. I § 4, stk. 3, efter »pantebrevshandel« indsættes »eller den ansvarlige person for kreditgivning«.</p>

		<p>2. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:</p> <p>»Stk. 4. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et ejendomskreditselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 og 2. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.</p> <p>Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 2, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.</p> <p>Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.«.</p> <p>Stk. 4 bliver herefter til stk. 7.</p>
<p>Stk. 4. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen samt den ansvarlige for pantebrevshandel i et ejendomskreditselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 og 2 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 2, hvis forholdene efterfølgende ændres.</p>		<p>3. I § 4, stk. 4, der bliver stk. 7, efter »pantebrevshandel« indsættes » og den ansvarlige person for kreditgivning«.</p>
§ 5. ---		
<p>Stk. 2. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve.</p>		<p>4. I § 5, stk. 2, affattes således»§ 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for handel med pantebreve« til: »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 3, og stk. 4, 5 og 7, finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige person for handel med pantebreve og den ansvarlige person for kreditgivning«.</p>

Stk. 3. ---		
§ 14. ---		
Stk. 2-6. ---		
		<p>5. I § 14 indsættes stk. 7:</p> <p>»Stk. 7. Afgørelser i sager efter § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1 og 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, som træffes efter § 4, stk. 4, kan af ejendomskreditselskabet og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om godkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.«.</p>
§ 15. ---		
Stk. 2-4. ---		
Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 2-4 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet eller efterforskningsmæssige forhold taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke omfatte fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30, i lov om offentlighed i forvaltningen.		<p>6. I § 15, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:</p> <p>»Der skal ikke ske offentliggørelse efter stk. 2 af kravene i § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1 og 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 1 og 3, medmindre, der er tale om reaktioner i medfør af § 14 for en overtrædelse af kravene.«</p>
Stk. 6 og 7. ---		

		7. I § 15 indsættes som stk. 8: »Stk. 8. Finanstilsynet kan offentliggøre en redegørelse om Finanstilsynets praksis efter § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, 3. pkt., i det omfang der er sager, som er relevante for at øge transparensen om Finanstilsynets praksis ved egnethedsvurderinger.«.
§ 22. ---		
Stk. 2. Med bøde straffes den, som undlader at give Finanstilsynet oplysninger eller berigtige disse efter § 4, stk. 4, § 5, stk. 2, og § 17.		8. I § 22, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 4« til: »§ 4, stk. 7«.
Stk. 3 og 4. ---		
		§ 15
		I lov nr. 1534 af 12. december 2023 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, som er ændret ved § 9 i lov nr. 1666 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere		
§ 3. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse efter stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 4, stk. 1:		
1-3) ---		

		<p>1. I § 3, stk. 2, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:</p> <p>»4) Virksomhedens bestyrelse eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene i § 7 a.«</p> <p>Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.</p>
4-6) ---		
<p>§ 5. Ansøgning om tilladelse efter §§ 3 og 4 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i dette kapitel er opfyldt. Ansøgningen skal ledsages af følgende:</p>		
1-5) ---		
		<p>2. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:</p> <p>»6) Dokumentation for, at betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 4, er opfyldt.«</p> <p>Nr. 6-10 bliver herefter nr. 7-11.</p>
6)	Dokumentation for governanceordningerne og de interne kontrolmekanismer nævnt i § 3, stk. 2, nr. 4.	3. I § 5, stk. 1, nr. 6, som bliver nr. 7, ændres »§ 3, stk. 2, nr. 4« til: »§ 3, stk. 2, nr. 5«.
7)	Dokumentation for politikken nævnt i § 3, stk. 2, nr. 5.	4. I § 5, stk. 1, nr. 7, som bliver nr. 8, ændres »§ 3, stk. 2, nr. 5« til: »§ 3, stk. 2, nr. 6«.
8)	Dokumentation for de interne procedurer nævnt i § 3, stk. 2, nr. 6.	5. I § 5, stk. 1, nr. 8, som bliver nr. 9, ændres »§ 3, stk. 2, nr. 6« til: »§ 3, stk. 2, nr. 7«.

9 og 10) ---		
Stk. 2 og 3. ---		
		6. Efter § 7 indsættes før overskriften før § 8: »§ 7 a. Bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed skal sikre, at dens medlemmer som helhed har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde. Drives virksomheden som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse på de ledelsesansvarlige.«
§ 41. ---		
Stk. 2. Indtil Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 3 eller indtil den 29. juni 2024, alt efter hvilken dato der kommer først, finder loven ikke anvendelse på virksomheder, der udfører kreditserviceringsaktiviteter, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden havde tilladelse til at udøve inkassovirksomhed efter lov om inkassovirksomhed, og som senest den 29. februar 2024 indgiver ansøgning om tilladelse efter § 3 til Finanstilsynet. For sådanne virksomheder finder de hidtil gældende regler anvendelse.		7. I § 41, stk. 2, indsættes efter »Overtrædelse af«: »§ 7 a,«.
		§ 16
		I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbetændtgørelse nr. 1873 af 5. december 2023, som ændret ved § 12 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om et skibsfinansieringsinstitut		

<p><i>Fodnoten.</i> Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende 2013, nr. L 176, s. 1 (CRR) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29.</p>	<p>1. I <i>fodnoten</i> til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29.« til: » dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.</p>
<p>§ 4. Et skibsfinansieringsinstitut, der ønsker at etablere en filial eller en dattervirksomhed i et andet land end Danmark, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil. Finanstilsynet giver ikke tilladelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er grund til at betvivle, at skibsfinansieringsinstitutets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.</p>	<p>2. I § 4, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.«</p>
	<p>3. Efter § 4 indsættes:</p> <p>»§ 4 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgæn-</p>

		gelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«
§ 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om		
1-10) ---		
11)	skibsfinansieringsinstituttets offentliggørelse af oplysninger til brug for investorernes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer.	4. I § 5, stk. 1, nr. 11, indsættes efter »skibsfinansieringsinstituttets offentliggørelse«: »og indsendelse«.
Stk. 2 og 3. ---		
		§ 17
		I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2110 af 22. december 2020 og § 13 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021 og senest ved § 7 i lov nr. 570 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:
Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder		
<i>Fodnoten.</i> Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning		1. I <i>fodnoten</i> til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296« til: » dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj

(EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende nr. L 173, side 190.	2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.
§ 18. Ved nedskrivning af hovedstolen af et relevant kapitalinstrument efter § 17 er nedbringelsen permanent, og der betales ingen godtgørelse til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter fra virksomheden eller enheden under afvikling, ud over hvad de pågældende ejere eventuelt måtte være berettiget til efter en endelig værdiansættelse i medfør af § 7, stk. 3.	2. I § 18, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Efter nedskrivningen er der ikke forpligtelser over for ejeren af det relevante kapitalinstrument eller den nedskrivningsegne forpligtelse i forhold til den del af instrumentet, som er nedskrevet, undtagen enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver erstatningsforpligtelse, der kan opstå som følge af en prøvelse vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningen.«
§ 26. ---	
Stk. 2. ---	
	3. I § 26 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Nedskriver eller konverterer Finansiell Stabilitet relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. §§ 17 og 18, umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af et afviklingsværktøj eller andre afviklingsforanstaltninger, skal det beløb, der nedskrives eller konverteres, medregnes i opgørelsen af om mindst 8 pct. af virksomhedens eller enhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag er nedskrevet eller konverteret, jf. stk. 2, nr. 1.« Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

Stk. 3 og 4. ---		
		<p>4. Efter § 50 indsættes i <i>kapitel 8</i>:</p> <p>»Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt</p> <p>§ 50 a. Ved offentliggørelse af Finansiell Stabilitets udpegning af en administrator i henhold til § 16, stk. 1, og ved offentliggørelse efter § 50 skal Finansiell Stabilitet samtidig indsende oplysningerne til Finanstilsynet, som videregiver dem til det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).</p> <p>§ 50 b. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).«</p>
§ 59. Finansiell Stabilitet kan anvende Afviklingsformuen, når det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne i overensstemmelse med denne lov, til at		
1-6) ---		
7)	yde et bidrag til virksomheden eller enheden under afvikling undtagen realkreditinstitutter i medfør af § 26, stk. 4, eller	5. I § 59, stk. 1, nr. 7, ændres »4« til: »5«.
8) ---		
Stk. 2. § 26, stk. 2, finder anvendelse i tilfælde, hvor der ved anvendelse af afviklingsformuen efter stk. 1 dækkes tab i virksomheden eller enheden under afvikling		6. I § 59, stk. 2, indsættes efter »§ 26, stk. 2«: »og 3«.

Stk. 3 og 4. ---	
	§ 18
	I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 11. marts 2022, som ændret ved § 12 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:
Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.	
<p><i>Fodnoten.</i> Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29.</p> <p>Lovændringerne vedrører fodnoten til lovens titel, overskriften til kapitel 1, § 1, stk. 2, § 1 a, § 8, stk. 6, 1.-3. pkt., § 8, stk. 8, § 10, stk. 4, § 18, stk. 2, nr. 2, § 18 a, § 20, stk. 3, § 20, stk. 3, 2. pkt., § 20, stk. 4, § 21, stk. 1-4, § 21, stk. 5, § 33 a, stk. 3, § 33 a, stk. 4-6, § 33 b, stk. 1, § 33 b, stk. 3, § 33 b, stk. 4-6, § 33 f, nr. 3 og § 36 d.</p>	<p>1. I fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023, EU-Tidende, L af 20. december 2023«.</p>
<p>§ 34. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.</p>	<p>2. I § 34, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:</p> <p>»Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjeneste-</p>

	ydelse, kapitalmarkeder og bæredygtighed og regler udstedt i medfør heraf.«
Stk. 2-4. ---	
	<p>3. Efter § 34 indsættes:</p> <p>»§ 34 a. Finanstilsynet er indsamlingsorgan for de oplysninger, der skal indsendes med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP). Dette gælder for oplysninger, der skal indsendes i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.</p> <p>Stk. 2. Finanstilsynet er endvidere indsamlingsorgan for de oplysninger, der indsendes på frivillig basis med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed.«</p>
§ 36 d. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om realkreditinstitutternes offentliggørelse af oplysninger til brug for investorernes vurdering af egenskaber og risici ved de udstedte realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer.	4. I § 36 d indsættes efter »realkreditinstitutternes offentliggørelse«: »og indsendelse«.
	§ 19
	I lov nr. 405 af 25. april 2023 om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark, som ændret ved § 11 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:
Lov om Kreditforeningen af kommuner og regioner i Danmark	

<p>§ 10. § 64, stk. 1-3, § 64 e, stk. 1, §§ 65, 70, 71, 72 a og 72 c, § 75, stk. 1 og 2, § 75 a, stk. 1 og 2, og § 75 b i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen.</p>	<p>1. I § 10 ændres »§ 64, stk. 1-3,« til: »§ 64, stk. 1-5,«.</p>
<p>§ 22. § 346, stk. 1-3, § 347, stk. 1-6, §§ 347 a, 354, 354 a, 354 g og 355 og § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på foreningen.</p>	<p>2. I § 22 indsættes efter »§§ 347 a,«: »§ 351, stk. 1, 2 og 5-10«.</p>
<p>§ 25. Overtrædelse af § 10, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 65, stk. 1, og § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, § 11, stk. 1 og 3, § 15, § 17, jf. § 117 og § 118, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, og § 18, stk. 2, jf. § 194, § 195, stk. 1 og 2, og § 200, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.</p>	<p>3. I § 25, stk. 1, ændres »§ 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4« til: »§ 64, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 3 og 4«.</p>
<p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	
	§ 20
	<p>I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 17. af 14. januar 2025, foretages følgende ændringer:</p>
Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond	
<p>§ 4 a. ---</p>	
<p><i>Stk. 2-7. ---</i></p>	

Stk. 8. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse for ansatte, der er identificeret som nøglepersoner efter stk. 4.		1. I § 4 a, stk. 8, ændres »stk. 4« til: »stk. 7«.
§ 6. ---		
Stk. 2. Finanstilsynet kan efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om, hvorledes kravene i stk. 1 opfyldes.		2. § 6, stk. 2, ophæves.
§ 6 c. ---		
Stk. 2. Uanset stk. 1 kan midlerne placeres i dattervirksomheder, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond ejer helt eller delvis, og som har til formål at		
1 og 2) ---		
3)	opføre, eje og drive fast ejendom og infrastruktur omfattende tekniske anlæg, transportanlæg og bygningsanlæg eller	3. I § 6 c, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »fast ejendom«: », skov«.
4)---		
Stk. 3-5. ---		
		§ 21
		I lov nr. 367 af 9. april 2019 om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, som ændret ved § 340 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

Lov om terrorforsikringsordning på skadeforsikringsområdet		
§ 14. Terrorforsikringsrådet træffer afgørelse om, hvorvidt der er indtruffet en NBCR-terrorhandling.	2. § 14 affattes således:	
	»§ 14. Regeringen skal efter redegørelse fra Terrorforsikringsrådet beslutte om, der er indtruffet en NBCR-terrorhandling, der vil medføre aktivering af terrorforsikringsordningen«	
		§ 22
	I lov nr. 870 af 21. juni 2022 om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne foretages følgende ændringer:	
Lov om etablering af statsgaranti på en del af ejendomskreditaftalerne i landdistrikterne		
§ 4. ---		
Stk. 2. ---		
	1. I § 4 indsættes som stk. 3:	
	»Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kvadratmeterprisgrænserne i stk. 1.«	
§ 7. ---		
Stk. 2. Statsgarantien kan dække belåningen i intervallet mellem 60 pct. og 90 pct. af ejendommens kontantværdi på handelstidspunktet. Kontantværdien opgøres af ejendomskreditgiveren efter reglerne i § 10 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Ejen-	2. I § 7, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., ændres »60 pct.« til: »40 pct.«	

domskreditgiveren sikrer, at kontantværdien fastsættes af en vurderingssagkyndig, der har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaringer til at foretage en værdiansættelse. Den vurderingssagkyndige skal være uafhængig af kreditbevillingsprocessen.		
<i>Stk. 2-5. ---</i>		
§ 9. Statsgarantien udgør 90 pct. af ejendoms-kreditaftalen eller ejendomskreditaftalerne i belåningsintervallet mellem 60 pct. og 90 pct. Tab bæres pro rata med ejendoms-kreditgiver eller i tilfælde omfattet af § 8, stk. 2, med den formidlende ejendoms-kreditgiver (garantimod-tager).	2.	I § 7, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., ændres »60 pct.« til: »40 pct.«
§ 12. ---		
<i>Stk. 2. ---</i>		
<i>Stk. 3.</i> Garantiprovisionen, der skal betales af ejendoms-kreditgiveren, afhænger af den underliggende risiko opgjort ved belånings-omfang i forhold til boligejendommens værdi. Ved belåning af ejendom med statsgaran-ti fastsættes garantiprovisionen ud fra en gen-nemsnitlig garantiprovision for belåning i in-tervallet mellem 60 pct. og 90 pct. af ejendom-mens kontantværdi.	2.	I § 7, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 2. pkt., ændres »60 pct.« til: »40 pct.«
<i>Stk. 4.</i> Den samlede garantiprovision betales kvartalsvis af ejendoms-kreditgiveren til Finan-siel Stabilitet og tilfalder statskassen, efter om-kostninger er afholdt, jf. § 19, stk. 1. For ejendoms-kreditaftaler, der indfries i løbet af terminsperioden, beregnes alene en forholds-mæssig garantiprovision. Garantiprovisionen forfalder den 10. i måneden efter terminsperio-dens udløb.	3.	I § 12, stk. 4, 1. pkt., ændres »tilfalder statskas-sen, efter omkostninger er afholdt, jf. § 19, stk. 1.« til: »tilfalder 50 pct. statskassen og 50 pct. Finansiell Stabilitet.«

<i>Stk. 5. ---</i>		
§ 19. Omkostninger til ordningen, herunder udbetalinger under de udstedte garantier, afholdes i første omgang af de modtagne garantiprovisioner. Omkostninger herudover afholdes af staten.		4. § 19, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes: »De administrative omkostninger til ordningen afholdes i første omgang af de garantiprovisioner, som tilfalder Finansiell Stabilitet, jf. § 12, stk. 4. Stk. 2. Overstiger de administrative omkostninger til ordningen garantiprovisionerne nævnt i stk. 1 afholdes disse af staten. Overskud efter betaling af de administrative omkostninger fra ordningen tilfalder staten. Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.«
<i>Stk. 2 og 3. ---</i>		
Kapitel 11 <i>Udløb</i> § 23. Der kan ikke gives statsgaranti efter denne lov til ejendomskreditaftaler, hvor ansøgningen, jf. § 10, er modtaget efter den 1. juli 2025.		5. Kapitel 11 ophæves.
		§ 23
		I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 250 af 4. marts 2024, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 665 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:
Retsplejeloven		
§ 110 b. ---		

<p><i>Stk. 2.</i> Tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt told- og skatteforvaltningen deltager i det operative samarbejde. National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan deltage i et operativt samarbejde, jf. stk. 1. Advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan ikke deltage i et operativt samarbejde.</p>	<p>1. I § 110 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme« til: »fysiske og juridiske personer, der er relevante for samarbejdet,«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> De myndigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.</p>	<p>2. I § 110 b, stk. 3, ændres »myndigheder, virksomheder og personer« til: »fysiske og juridiske personer«.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, § 30, stk. 1, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og §§ 124 og 125 i lov om betalinger videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.</p>	<p>3. I § 110 b, stk. 4, ændres »Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme« til: »Fysiske og juridiske personer«, og »myndigheder, virksomheder og personer« til: »fysiske og juridiske personer«.</p>
<p><i>Stk. 5 og 6.</i> ---</p>	

<p><i>Stk. 7.</i> Oplysninger omfattet af stk. 5 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 5 og 6 er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2 medvirker i et operativt samarbejde, jf. stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.</p>	<p>4. I § 110 b, stk. 7, 3. pkt. ændres »Virksomheder eller personer« til: »Fysiske eller juridiske personer«.</p>
<p><i>Stk. 8.</i> ---</p>	
	<p>§ 24</p>
	<p>I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 919 af 25. juni 2024, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1541 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>Lov om arbejdsskadesikring</p>	
<p>§ 63 a. ---</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuarren senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.</p>	<p>1. § 63 a, stk. 2, ophæves. Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.</p>
<p><i>Stk. 3-10.</i> ---</p>	

